זה השער יבואו בו פתחו שערים ויבואו צדיקים

ספר

ילקוט משה

מיוסד על

שער התורה. שער הרגלים. שער הפרפראות. שער ההלצות
שער המולות. שער התקופות. שער הגוהלת. שער הלקוט
והקשת והשחר. שער הסגולות. שער הרפואות.

מונקאטש

בדפוס של השותפים מויז דוב בער בלייער ומויז צבי יעקב קאהן נ"י.
(בנו ותמנו של סעמוס מויז פנחס בלייער ז"ל)
בשנת תרנ"ד לפ"ק.

MUNKA
Druck von Blayer &
1894.

אורך ימים בימינה

טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף

זאת תורת העולה, היא העולה, לאיש חמודות נדיב נדיבות והיתה לרצון,
בשמחה ובששון, קדמה לפני עט"ז, וגולה, תורה וגדולה, ה"ה
נר"ו
אורך ימים ישביעהו, וכבוד והדר יעטרהו, וכרכות לעד ישיתיהו, בשמחה יחדהו, ועיניו
יחזו מקדש ואפריון וכל בית ישראל על נווהו, כנפשי הנאמנה אתו ותברכהו,

הלב"ד פה המדבר צעיר המחבר ס"ט.

הסכמות

בעזה"י

הסכמת הרב הצדיק עיר וקדיש מקובל אלקי עושה מופתים גדולות ונוראות הוא וב"ר הגו"ל:
אתרמנא לפתחין הגיע החפץ החס"ם החפיד כבל מדות טובות שמעו מז"ל כהר"ר **משה** נן הרב החפיד המפורסם כה"ר
ישראל בניטין לפאר ליתן עוסנו בעה"ק צפת תוב"ב ונילו דברים הנעלים בלית חפי שפרת לזלת
בב שלימים הוא נבל עיני מדע שנרך לבל מדם נאסר הוא מדם לאסר לתק ולילוק והוסיף מדיליה ותכלית יניעו לזכות
ולזכות ורקע שמו ניסראל **ילקוט משה** לאסר ליקר בעת בניתו נבע ועד נאחן עודו ומחן עיתן ותם בניהותו כך בשלותו
עלה"י לכן לפעלת שבע לייאר תילה ונלוה הוא לויים מן ותחבר ונשרך להרב שמאחר סיזכה להעלותו על מזבח הדפוס
וינדיל תורתו ויפדיר ותרור המעיב נגולו להדפיסו שנים עד תום ", שנים והשומע לדבריהו יזכון בשת ושתון ויבא עליו
נרכת טוב והי" זה נשרר כי תשת לה לתם נני יסראל בשלת נתו"ם לתודם תדר בקפ"ם לשמות ב"ר דנם על הגוליס ענית
לאמן נאחן התיתן פה **צענא** יע"א ויהא שלמא רבה לאלפי רבבה לתגדיל תורה ולהאדירה כיר"ת

אברהם נן כה"ר **צאלח** יל"ה. הני' **יחיה** ן' **שלום** הקרמי יל"ה. **סלימאן** ן' **יוסף** לנקאלה יל"ה.

מקום החותם	מקום החותם	מקום החותם

הסכמות הכוללות בדרך קצרה מנאוני ורבני צדיקא דפה עה"ק צפת תוב"ב מאת שלוש ראשונות: הרב
הגאון הגדיק חסיד נר' ק' כנר כ' **החכם באשי** ורב הכולל המקובל מלחי ר' **יוסף יהורא** חכים מנ"ו דקהל ספרדים
פה"ק נפת מנ"ו ומופת בנספנק דמלכא. וגדול ערכן שמו הרב הגה"ג נלה"ם ולחסון לכל עדת בני ישראל לאסר בעה"ק נפת
הב"ג כ' **רפאל** מנ"ו ומקובל דמסכנין. והרבנים הגי' הגדיקים המפורסים ומנהלים עה"ק נפת מנ"ו הרב ר' **משה** אוננער
מתן הרב הגאון הקדוש מפתחן. והרב הגי' חסיד גדיק תמים הרב ר' **יונה** נהרב הגאון הגדול כ' **יעקב** מעיר טארניפאל
ומחבירו נגן הרב המריץ בקי בכל חדרי תורה עושה חסד לאלפים הרב ר' **אלעזר יעקב** פרומלניק: **ומעידים** ומנ"דים
על הלי תנא קמא ועל ספרו כי הוא וספרו מספר הגדיקים וספרא דמלרי סב ומנקעים מלחנ"י להיות מתומכי דלוליתא
ולקוח הספר נדעים יקרים כי לא יעלבנו ולא יעלבנו כי נרכה הוא ומנרכם נאות לנופיו הקדושים וזכות לאהן
בהגן כהני יד לאסר עין לא מזפתהו מספרי הלפטונים ומחדושים ויפיי אדושי ידיו לחום ק' נינים ופרסים יותר מלאסר עיני חזה
וגליתי כי כל עמלו היתה רק לשם שמים להגדות לכל יפיע שב פוגה ומגיע לאהן בגיופים רמזים תקופים וגיעשריאות
ושוב פיזורו דבר ליבור על מופניו ושוב ומוציל ומתוק לפי כתבו כן הוא פ"ה שנני מתכים ומומר לאסרי לנום יעשה זלת וגן
לדם יחזיק זו לפייעו פיוע שים זו מום להיות נשפל לדבר תלוה להיות נמזיק ניעד נדלוי ספרו זה לעלות על מזבח הדפוס
ויזכה להפיץ ניסראל נהגדיל תורה ולהאדירם נתורות מלים דנרים הנעשים בלח לעדות ה' לתרות סהורות שנני מורות
עקור כל המקורות וירלה שכר טוב נעשנו כעולר חלמה יאכל פריו ועל המפייעים לדבר תלוה ופרסם הנניים היקרים
מפידים המיימים יסרים יקרי רוח מנאחי עלומים שכבר קדמהו ונאו על החתום מנים שמן רעי הרמים והעה נכתובים
לאסונים לכל דבר יאות עליהם נרכת טוב. ומ"ש זה לשבר ולל שדי יגרך תוכך ויפרך ויכיך והיים לקהל עמים ויתן לך
תם נרכת לנרסם לך ולזרעך לחך וכו' ומפוקה שנם אז יכלא **שחיק פינו** ולשונו רנה סעי"ק **צפת** תוב"ב ושנות
וכל טוב: הק' **שמשון** נח"ן מ"ם מ"ע אל"ל הלפ"ד דפעי"ק לפתוב"ב.

הסכמת הרב הגדול הכפורסם אב"ד דק"ק סקאליב: נאחי כיהודה ועד לקח כי כבר קדמני רבני סנולחי רבני ולדיקי
ארץ החיים עיונים לחתנה מעידים ומגידים עד הנחבר וספרו דמלא טב. לכן גם אנכי לא אחשיך קן קולחתי להגיד כי
יפר הוא והן כל יקר לאחה עיני לאסר לפח ולילוק זהוסיף מדילי' ומיגר עלם חל עלמו ונעשה גוף שלם יבשתם זו וקלה
שמו ניסראל "ינקוט מם " מפורש יוצא הפי' כי הח"ם וכולל כל תומיין דיני' נגן של קדושים ניודעי ומכירי לם כבוד
לגיו הרב החפיד המפורסם מו"ה **ישראל בניטין** ז"ל לים לאסר לא ידע נטרחת נזוזי ואנו הרב הקדוש המפורסם מו"ה
יהודא יצחק לפי לגיו שב הרחנר הגז' וכוח כי' תלמידו שב עיר וקדים לספקלריה המלירה הה"ל מלובלין ז"ל
ונעיני לפיתי מהה"ק זקיבו שב החחנר הגז' מופלים וגדולות פועל יבושים נקרב האהן. לכן "לחתי ח"ע מחויב לכתוב
הכי פקוקי דלחמי נפני כל לים יבר ונגון נך לשומר סוד ותחתי עם הספר לאסר הוא חמוס יעבה שלם ונן שלם יחזיק זו ונפרס הח' שב
תלה מכל עיני חכמה ומדע הנלרך לכל שלם לאסר הוא שלמי לאסר כבר הסחיבו נחלוה והחסיל נחלוה וגו'. לחתוך ניתין
הלמים סרים וכנגים והיים נכחונים ומהומים על ספרו לאסר כבר הסחיבו נחלוה והחסיל נחלוה וגו'. לחתוך ניתין
החחנר העליון למעלה למען שהי' נאל יחי להוליך הספר הזה לחולה להביא נרכה אל בית יסראל והי' לוך נחשנחם
ונעכר שלא יעלו נרכה שלא ה' הטוכן נליון והנוחר ניוסנים. ונזכה כולנו יחד להסמח קבן יסראל בונה ירושלם ה'
נחמי יסראל יכנס ועיניהו רואות כיר"ת הכו"ח נחודם מחסנון החבמ"ע נפ"ק פעי"ק **צפת** תוב"ב ס"ת

יצחק סענדיל מנ"ו דק"ק סקאליב וכעם מחנולר נעי"ק **צפת** ס"ת

הסכמות

הסכמת הרב תנ' הג' הישיש הק' הצ' רב רבנן בעיר פאלנוק ומעיד על סמוכך ופסקו כי הוא פ"ם ק' וכומסו לפ"ם ומנקם נוזי כסף נוזי זכב להניף נרכה לכ' ניסם ולקטם הסכר נדמים יקרים וכ' ומומם נמוזם מסוז מרכ"ג למומם סמו
יעקב חנני' קנבו חכם באשי פאלנוק וכל הגליל:

הסכמת הרב הגדול הצדיק המפורסם רב רבנן בעי"ת סרייעיי ובאסניע והירצינווינא: ומיכן דנריו הוא מכנב נוימת לכל עיר ועיר ממר נעירו נמקניע מע"ד ומנ"ד על המחנר סהוא מזר"ק סיו"ר נכך לני' נרשין ניסי של הנעמ"ס ומעיד על פסקו כי הוא פ"ם וכמו להפילו ניסרלל ולימן לו יקר וכנוד ע"ז וגם הוא כתן מצוה קדימה ליקח פסק ממר ומומם סמו נקודם הרחמים והסליחות נפסנקא דמכנא **אברהם אבינון ס"ט**:

מצדיקי ונאוני נאליציען.

מקום החותם

תוכן הסכמות הרב הצדיק המפורסם בוצינא קדישא עמודא דנהורא עיר וקדיש מן שמייא **אדמו"ר קדישא** כק"ש ר' **אליעזר צבי** מאפרין דעיר קאמארנא: וז"ל מסמוך נמכמב מעולם ממר כתן להמתנה: ובידו ס"ת ממר מיכב ויולקוט משה שמו וחן חן עיניו כי חולמו לומתו ולולם להדפיס פסקו סיקר ע"כ סמו מעי לו ומנקם לעזרתו:

מקום חותמו

תוכן הסכמת הרב הנה"נ ר' נתן נשע יעקב נשע **אברק"ק זבאריוו**: מעולה לנוח מנדינים ליתן לו מעות קדומם על פסקו מכנב נכתי להניף נרכה לכ' ניסם מומם ל"י לייר מחכים מסלי חנת יהוסלמי ומנככם נמלים

מקום חותמו

וכן כותב הרב הנה"נ דעיר פרקאמין **שמואל הלוי** נאהטזאהן:

מקום חותמו

הסכמת **ש"ב** הרב הצדיק המפו' מזרק מהור פועל **ישועות אדמו"ר** מו"ה **בצלאל יהושע טנלינא**: נס מני מקח מ"ם פסק ממך מן סרב המחנר ומוח ס"ג כמסר יגל מנים הדפום סיום יום ה' ל' דר"ח כפניו תרכ"ד בשולם
נרינרינגנער מסמם נקוסם הכומב נפקידם **אדמו"ר הקדוש** סליט"א:

הסכמות **ה"צ המופ' מבנן של קדושים**: גס מני מקח מ"ם פסק ל' כסיון מנדד"ם פה זבאריוו הק' **מאיר** נסה"ג הק' זללה"ה:

הסכמת הרב הצ' המופ' **אדמו"ר קדישא והוא ש"ב**: גס מני מקח מ"ם פסק ל' נסמר יגמור חומו המדפס ולכל' נלמי עה"ק סיום יום ג' לפרל לך לך שנם תרכ"ל הק' **אהרן ארי' ליב** נסה"ג הק' זללה"ה **מנדבורנא**:

הקדמת המחבר. תפלה למשה

יודע הנסתרות ובוחן הלבבות הא-ל הגדול הגבור והנורא מבקשך אל אלהי ישראל לקבל תפלתי תפלה
לעני כי יעטף, לפני מי אני ומה חיי תועלת ורמת, נבער מדעת
ואפס מזמה, לתמוך יסודותי בספר החכמה, מיום משה פני תאת, תחזק ידי הרפה, אלה לי עזר ותרופה,
ומבטחי עוז לקבל שכר על הדריסה, ואף כי קללה ידי כדת לפרשה לבי יחול בקרבי ובתם בוערת, ולוקחתי
מלמדות, חנה מדברת, לחמדות עתורות, מפני תורות, מה שפים לפנים, יפה סדורים, רק חן לשונם כמדה
נדושה, כפולה ומקושלת ושכר הדריסה, עודף על הפריסה, וחקקתי בעט לשמרת, כי מלוה היא בחזרת,
והנה החמת בהדרת, כל דרכיה דרכים מסודרות, לחמדות ה' לחמדות עתורות, לחכמים יקרות, מקור כל
המקורות, ויפי כרמיתי כי רוח ה' נפלתני, ומעבר ליש הסליכני, והוקיעני בחרן לחרת, והדביקני ביגון
ולחמה יחד מוברת, ובם קני קדמת עד, הוא חרן הוד, וספר על ספר יחד לא ידבקו, נעריס זה בזה דבקו,
ופם יפכתי על המחים ועל הקלקלה, ועיני מחכות על החרן ועל הכלכלה, ומבורכת תרלי חרן זאת חלב
ודבש, ספס מלך נאות לבם כפלו מלא מעולם עתה עורס יבם מרוב הרפתקאי דעדו פלן חורק בן, דס
ופם ותימרות עבן, ונוסף על זה כי הגיע עת מתן דמים בפרוע פרעות, וירדנו פלאות, ואין כסף לחדון
זה, מה זה ועל מה זה, דמים יקרים עיני וקרוב ישיבתי, וכמיעוט הללתני, שמתי בלבי ללקוט לחר
הקולרים, כבלרת הבוללים, למען הקל מעלי כחכי ודין נרמת דעשירלה כיר ועליו הבן תזעק מקיר וס'
שלח אותי לחרן נזרה להיות מביתי נגזרה לקבל דין שמים מפי הגבורה, לתת להכבירה הלערה, ונוסף
על זה נדרתי כי ילדי בני ישרחל עזבו חכמת הדריסה היטן נוטן ודבקו בחכמת חדום וישמעחל לומדם
כחב ולשון מפיהם ומפי כתבם לרעת ממהר"ת, מוסה ימים וספורת, ובפרט לעם מדינה ברוכם
פפ"ז ומחמירים במזלות וכימה וכסיל מוסיפם למה זה מחיר ביד כסיל הכל המה מפשה תעתועים ע"כ
יעלתי בעלה להוליך ספרי החולה למען יחמינו כי לא נעלו מחכמים עלה, והנה החכמות והמזלות הנמלחות
ביד חדום וישמעחל הן המה לבני ישרחל וכחפר נעתקו לחומה נכריה, ונספכו בקצה רומיה, וירבו ספרים
לחין הקר, וירדכו לבוחם קבחם שקר "וחנרתי ספרי הקטן מכל מיני מדע קב ונקי מחקי ודובשי
להניקי וקרחתי שמו ביזרחל **יקחוץ משה** וכללתי בו ענינים חוצים למען ירוץ חל
הסוקת וגם דלה דלה ממים שלנו ובם בחרה נמלוה כוסף מבנה בבקות ותכון תפלתי כתורת משה למען
ידינני לבף זכות בלקטם מילקוט משה ותהלחם מפי לא ימשה והן חל כביר לא ימחם בתורת חזוב
כי לחורת חל מי לבי נמם כמחמר הירושלמי סנהדרין פי"ח הם שמעת דבר מחר מפי קטן ישרחל לא
יהיה בעיניך כשמעו מפי קטן חלא כשמעו מפי גדול מפי חכם מפי נביח מפי רואה מפי הגבורה כולם
נחנו מרועה מחד כר"ח שמע ישרחל ה' חלהינו ה' מחד פ"ב יכבר פי הבוערים בעם ברלותם כל חיש
חשר ידענו לבו לבריס תרומת הקודש לעם קדוש יהזה לו משלות שוח ומריח לחמר החכם משחולל ונבח
רוח והשכל מהבל יצא והחכמה מחין המלה בלא טוב בנולת מלאכים מבנולת חכמים ומה יופיל
דברים ערבים היתנו לחם לרעבים וכדברו נעידים היחכלנו מנדים היקר לו ויכספנו כבנדים כמו נחם
יסוחך ותפר הת כריחך ותדמה לשמם חשר ילנין פני בנגד ומבחיר פני הבונם כי רק בו נגד לבדמות
לעזחת, חשר לא יעשה קמת, היועיך ביום ערבה היעיריך ביום לרה בצוח ימי כמות המרם לבן היעלך
ויבי ה' עמך לעבות מעשה כי ים שכר על כל מפעל ימין ושמחל פעל גם מטה ומעל, קנה חכמה
להפארת, וקח כספי לו זכרת, ומלוי דבם יבלם לך לבון זהב והדרת, וברכה בפתי תחנה מנחת
מרחשת לפני כל עדה בצוה בנוד בנעריס הרמים מנחר עלמים בנעים ורוזנים נכבדי עיר ועיר כי"ן
לקדם ספרי בניהה ככף בהוה בחר לעמוד על המכחר ויזכו בו טובר לעשייתו וגם דמו הנה נדרש כי
דרם דרש בעל בדפוס ודמו ביטון ולבן נדידן מדלית להכתירה בננגינה וכים כים קריח וריקם וריקם
שויה רבבן הז יליר מטה לר לו נלחר על בן לחרתי טם בכפר להוליח מהוק ממו"ר ויפחח בעם
בהחבדם למען יחוקו בכפר בלדיקים לחיים למען יחמדו ימים רבים ומה טוב ומה נעים
פלבם בחיים להזכיר גם בפטות בחתים בשמם בם יחנו לדקות פרוסם לעלוי נשחמם להזכירם בשומפם
פלי חדמות ומחזם שדי יחזו בפלייתן כי גדולה מלות בשפתן חבר כל רוחם יזכירם לפובה ולברכה ברוב
פלאתם

הקדמה

כללותה, למילה מן כל ברכתה, ומנוי כפולה מס"ת המונח בסיכלה, על שמש, ומעלה מפין כלפ (כי מחבגם ליפן ס"ם על כל מת ומת) ולכן מקיר תזשק כמה נפשות שקעו בבטן הזה מה זה ועל מה זה ולמיה מכללה כלל גדול בתורה לא תסיג גבול בן שהוא בן ברית חייב לשמוע לכרי מבמים שלא להדפים ספרי זה לא רוכו ולא מקלתו שברה שים מיום כלות הדפוס בדילה ברית והמסיג גבול דן אחם יהיה ומוס"ן יבאם ומובטחני בעם שלהי מברהם שלא יעלה על לבם להיות גרמא בנזקין שלא תדרבה יעשה ויבשה לביתם בכפף מלא להשרות ברכה בביתם בסגולת התורה הקדושה פי המדבר לכבוד התורה ולתדירה: הקטן משה בהרב המופ' מ' ישראל בנימין נכד הס"ג מווכרניפקא זצ"ל ונכד הס"ג וק' רבי' נרשון ניסן של הבעש"ט במכונה חכם דבש:

ס"ה עי"ת באמבייא

ואלה יעמדו על הברכה מבר נרך מ ם ה מחבר הספר להמבדים הנ' הלדיקים תמימים ויברי לב ד' עליהם ימי' מבר סייעני מלז מעולם כמה פעמים והבטיחני של לעתיד לבוא הספר לידם לסייעני כמובבם הטוב. הבר והספר הנ' המסיד עומם מסד למלפים סנ"י סנ"י עבדאל ועיר דוד שמון הי"ן כי בהיותי בביתו סמוך על שלחנו התחלתי לחבר הספר הזה והרבה עמי מסדים הוא ומות ביתו הלדיקת חנה באתון וכנו היקר עזרא מבר נשא בת הר' מאיר רוששולד בעיר פאריז והיום כימו שמו במרון עייש ווארט ששון הי"ן ומחיו הבר הטפסר המסיד הנ"י שלימאן ששון הי"ן ומחנו המה"ם הנ' היקר המסיד רוזף לדקה ומסד סנ"י אהרן משה נבחי ו"ז הלדיקה רחל ובת מיך הלדיקת הנ' מבר מין של ספר מעלה החכמית בתורה ובנמרת ולדקתה מין חקר סנ"י סנ"י מזל טוב ששון הי"ן וכל בניה למודי ה' וה"נ הנ' הבר הלדיק יעקב אליהו ששון ו"ז בת הנ' הלדיק הפטון רפחל חיים הי"ן וה"נ הנ' החכם השלם חיים:

ע"ת כלכתא:

החה"ש נקי כחדרי תורה עומם לדקה ומסד טס עמלי תורה יומר מכדי כומו מלישו חיים הלאלי וכנו החכם הלאלי וכל מבפחתו הי"ו.

ועל הטוב יזכר למי"ט הה"ם הנגיד הפסיד המרומם אהרן שלום נבחי:

ועל הטוב יזכר למי"ט הנגיד הפסיד המרומם רוזף לדקה ומסד הה"ם שמעון רפאל חיים יצחק

ועל הטוב יזכר למי"ט יד"ג פוז החכם ומלש נכל מיני מדע מים טיב ויבר נאמן רוח וכבר מוסב התורה מלומדים תלמודי הנעים סנ"י עזרא אהרן שלום נבחי נתרם:

ע"ת אעדן

הנה"נ הרב הפעיל מכ"ד רבש סנ"י בנין מנחם כשה הי"ן ומחיו הנ' היקר המסיד יהודא מנחם משה ויד"ג תלמודי החכם ונבון ו"ב מרנים יוחאי בן הכ"ג המקובל מ"ו המומב דומ"ן רבש ומחיו יד"ג פוז ותלמודי הה"ם המסיד מבומר בן מ"ו שמואל וכל מחיו הי"ו:

ע"ת באסניע סרי"עו:

הה"צ המקובל מים מוכת לכ"ד דבל נלסניע חכם לנרבם לניגין והנ' המסיד הה"ם רוזף לדקה וכו"ק שלמה מייס בן הכ"ג הנ' אברהם שלום ומחיו שימי' לעד:

להורות שבמקום בעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד. מפרשי': ואת כל עוף כנף למינהו ר"ת נימטר' המלאכים למ"ד נברהו ביום ד' יסופף נימ' נבריהל למה בכל הבריאים לא נאמר כי טוב מאוד כי עדיין היה שקול ועדייה אם לברוא האדם אם לאו ואמת לא יברא ממילא יהי' שכל לאחם נברא אבל אחר בריאת אדם נאמר כי טוב מאוד "מאד" אותי' אדם ע"כ: למה לא כאוב ברכה בחיות לפי שרואה הקב"ה שאחאם עתיד לקלקל ונגרוס מיתה לאדם ע"ם כ"ה ולהתקנל כי"ח תרורי' ע"כ במקום קללה לא תשרה הברכה:. ס' יפה תואר. נעשה אדם למי נאמר הכורה אלא ה"פ הקב"ה אמר לאדן אחה תתן הגוף החומר ואני אתן הנשמ': נעשה אדם בצלמינו ר"ת נמלך אני בצדיקים. בצלמינו כדמותינו: היינו איהי' נופו זקוף ולא כבהמה: בצלמינו ו"ע נבצעתי ואקיימה בשמור מצפני לדקך: נעשה לו עזר כנגדו עזר אותי' זרע כנגדו היינו לפניו של' ולאחריהם לפניהם: בצלם אלהים ניימע' רמ"ח שאם היו שומר הרמ"ח מ"ע אז פירח ממנו הצלם אלהים כי ע"מ כן נברא האדם הרמ"ח אברים: יום הששי ויכלו השמים ר"ת הוי"ה רחמים שכל ששת ימי בראשית ניתף מדה"ר למדה"ר אבל כיון שנכנס שבת נעשה הכל רחמים גמורים. שבת ו"ע שבת נרחמים תמלוך. ברוך שאתן מורה. שבת תיקון ברית. יום הששי הוסיף ה' ביום הששי לברכות ה' תנאים שהתנה הקב"ה עם עולמו היה שיקרע והבחר שתעלה התור שלא יזיק לחניה מישאל ועזריה ועל תריות שלא יזקו לדניאל ועל הדג שיקיא את יונה: הששי עה"כ ניימע' התורה הששי ו"ע התורה שבכתב שבע"פ יקבלו ישראל שכל מ"ב היה על מנת שיקבלו ישראל את התורה: וילמח ה' אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל נחמד ו"ע נר מנוכ משמאל דמזוזה ומהתחלת הפ' עד אות נחמד ח' תיבות כנגד ח' ימי מנוכה רמז בתורה שלמים ה' שם ליעקב נחמנוכה: ויברך אלהים את יום השביעי: ילקוט דוד הלא כחוב וברכתיך בכל אשר תעשה ובשבת לית מעשה ק"כ מה ברכה מצוי אלא לפי שבשבת מזל שבתאי שולט והוא מורה על קללה ע"כ ויברך. עוד אמרו בשביל שהתחלת ניל שבת בשעה ג' מושל מזל מאדים ובהתחלת יום שבת בשעה ג' מושל מזל שבתאי שניהם מוריס על הרע ואבדן. שבתאי מאדים ר"ת שם היינו שהקב"ה קרא לותם ע"ם שבתאי מאדים לקבל שבת עם דמדומי חמה קודם שקיעתו ופ"י שמולט ביום שבת ע"כ לא יכולים להרע לכל להיטיב לא ידעו ע"כ ויברך אלהים את יום השביעי להיטיב למ. ע"כ כל שומרי שבת שכשוכין ביום ב"ק על נויס לו רשעים שבאתי ומאדים מכלה לותם ע"כ אמרתי שמך ע"ז טוכים מלורות שברא אלהינו יצרם בדעת וכו' כוח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב תבל. למה לא אמר להיות מושלים בתבל. מהקרב תבל היינו להולית הב' מתבל היינו הב' כוכבים שבאתי ומאדים ומלוה עליהם לעשות מן תבל תל ועיקר כח הצדיקים בשבת קודם כי אז נעשה נופש רוב רוחני: נשמה ונשמה יתירה שם שניס והגוף רק אחד ע"כ אז מילחה גבר והם נקראים ע"ם שבת אף בחול כמכואר בסם' שת"ח נקרא שבת: את השור כי טוב ס"ת ברית לומר כי ע"פ הדברים הללו כרתי אתכם ברית "ברית" ניימטרי' תלמידי חכמים וזהו אני זוכר בריתי אותם אמר ה' ואם לא בריתי יומם ולילה חיקות שמים וחרן לא שמתי: ויקרא אלהים לאור יום. לאור יום נמטרי' ליעקב מהול שמח' כו ויעקב אינם שם דרשו חז"ל שנולד מהול ומשניהם של צדיקי' אור: ולחושך קרא לילה ניימטריה עשו זהו משניהם של רשעים שמשניהם דומים ללילה: שאלו החוקרי' למה לא יומר הס"ת יום מיוחד לבריאת האדם כמו שיומר לשאר הברואים. ותרגו ח' נפי שהאדם מקשר בשמתו השמלות העליונות עם התחתונות. כ' נפי שהאדם הינו אדם בעת הבריאה כמו שאר הנבראים כמש"כ שור ועז כי יולד תיקף נברא בשלימותו אבל האדם לא נמר בריאתו אלא עד שיניע אל התכלית כי לא נברא אלא כנולם עד שינאל ע"כ לא נאמר בבריאתו כי טוב כי אם לא הניע אל התכלית טוב לו שלא נברא ובלימותו הכל תלוי בידו הרע והטוב ויום בריאתו לא העיקר: למה לא אומר בשר לאדם"ר ולומר אומר נפי שכל הברואים לא חטאו עדיין אחותם שעה לכן לא ניתן רשות לשמוע אותם מה שמ"כ בדור המבול שנת' כי השחית כל בשר ונו' ע"כ ניתן רשות לנוח ולכל אדם לשמוע אותם ע"כ ע"ה אסור לאכול בשר כי אם מותרות יש לו מבשמה לשלוט עליה. יפה תואר: זכר ונקבה ברא אותם. זכר ונקבה נמט' השכינה שבראוי הנביא השביעי אורח ביישראל ע"ד שאמרו ז"ל נ' שותפים באדם אביו אמו הקב"ה: למה לא נאמרה אדה"ר על המילה י"ח שנולד

מהול אם"כ היה לו להטיף לו דם ברית תלת בשביל שהי' ילוד כפיו של הקב"ת וכדי שלא יהי' נראה שניתן מ"ו חסרון בבריאת הקב"ת ע"כ לא מל. סה: ויפח באפיו נשמת חיים. מכאן רמייה שהנשמה מן השמי' כי כל הנופח מעצמיתו הוא נופח והקב"ה נפח בו מעצמיתו זהו חלק אלוה ממעל להוציא מדעת המיני' שהומרים ומותר לדם מן הבשמה אין "אין" טוטריקון לדם יש בשמה "בשמה" נימט' השמים "אין" וז"ע אלהי' יפח בשמה כמו שדרשו חז"ל בסנהדרין ד' ל"ד יקרא אל השמים מפל זהו הבשמה הבאה מעל השמים ואל הארץ לדון עמו זהו הנוף הבא מן הארץ: ויפח באפיו נשמת חיים ס"ת מתוח שכבר נמתחו לבריו. חיים ויהי האדם לנפש ס"ת שמים שהנפש נברית מהשמים: ותרגי האשה כי טוב העץ למאכל מאכל לותיות שלאך עץ החיים דוגמת מלאך הנן לותיות נגה תורה נוגה ומאיר: ביום אכלך ממנו מות ס"ת מכות ע"ם שהתקללו האדם נאת חוה האדמה בעבר קללות. כי ביום אכלך ממנו מות תמות אכלך נימטר' ע"ת לומר אם יאכל ממנו ידין לותו בפ"ת סנהדרין של מעלה: וידעו כי ערומים הם היינו דאמרי חינמי מכאן שדברי בשמים סדשו האר"ם טוביאנא בשם אחד כי יש שני מיני ערומים ערומים שלא מלבוש ופרומים באכמה. ופרומים שלא מלבוש בדגש ופרומים באכמה כרפה זה וידעו כי ערומים הם בדגש מכאן שדברי אכמים נאמת בשמעים היינו ערומים באכמה הוא כרפה: רמז אחזק הוא הרפה. לזאת נקרא האשה כי "מאישה לקחה זאת" ר"ת מזל כי במזלו כן תהי' את נילו:

ויאמר האדם האשה הזאת עמדי היא נתנה לי ואוכל באמר' אכלתי ואוכל עוד פרשו האשה היינו זה האשה הידיעה היינו אשר כתוב בה אשה רעה מר ממות היא נתנה לי ע"כ ואוכל עוד לדון במות ולא כמר ממות. מפ'. או יאמר ואוכל עוד מעץ החיים ר"ל לתקן אשר עוות: שהשם השיאני הרשב"ד ז"ל שאכת זוהמת השם בשפרו שני דלתין ו' משם שדי וה' משם אדני וכשנתלקו נשאר אותי' שהיאני זהו תקונו לשקוד על דלתותי יום יום "דלתותי" כ' דלתין. "שהיאני" אותי' יש לין באיות עץ הדעת טוב ורע: תיכה אמר הקב"ה בתחילת דינו תיכ"ה כי אדם נולד בר"ה ו' רמז על ר"ה י' יוה"כ כ' רמז על הו"ר שהוא בכ' תשרי ה' רמז תשובה כי בר"ה תחלת דינו של כל אדם:

על נחושך תלך: זה לה מדה כנגד מדה שלה יכול לזקוף עוד ולהאות להשה בחזה: ועפר תאכל בשביל קללת אדם ואל עפר תשוב מדה כנגד מדה: ויאמר ה"ה לנחש וכ' חז"ל שהתקללה כי' קללות שאעתי בשם גדול אחד שלה מלאני שהנחש היה מדבר של' ויאמר הנחש ת"ב מזיכן בה לו נטילת הדבור שלא מכר זה בקללתו וחירן האמת שהנחש יודע נם עתה לדבר ולמה לה מדבר בשביל תיכה של' ותיכה תשית וכו' וזה פ' הנמרת כל ת"ת שאינו נוקם ונוטר כנחש תינו ת"ה והקשה ע"ז וכי הותרו ז"ל לתלמוד תכם למו שבתורה דכ' לה תקום ולה תטור שלא לה התרה התורה לת"ה ת"ו רק להיות נוקם כנחש דוקא שיודע לדבר ותינו מדבר כך הותרו קלת לת"ה בשביל כבוד התורה שיאמר לשונאו תיני רוצה לדבר עמך תכל לה ליקום ולנטור ת"ו: למה לה הרג הקב"ה לנחש כדין מסית שלא בשביל שהיה לה מקלת כוכ טובה בחשבו תם יהיה האדם לעולם יעשו ע"ז ע"כ הסית בו שיעות ע"כ לה הרג אותו שלא יתקלל וילדו ביסורים ועוד נתכוין נחש שה"כ ני' שבן כי נחש הוא שבן ומה"מ וכתיב בלע המות לנצח רק יחטוא למה"מ לעתיד ותם לה יהיה האדם מעבד"ע יהי' מוכרח מה"מ למות תיקף כמו כדלעתיד ע"כ הסית בו. ולאדם אמר כי שמעת ס"ת מרית היינו מרדת ומרית דברי: "כי "שמעת "לקול אשתך: ר"ת ז"ל כשל היינו שכשל בך שמעת בקולה: בעצב תלדי בניס "בעצב" נוטר' בעוון עין הרה בתורתם. ת"י בעצב וו"ע בתפילת ערב בקר להריס תלדי אף אם עקרה את כי הקב"ה מתחווה לתפילתם של לדיקים כדמליו ויעתר לו ה'. בעצב וט' בקשו לדק בקשו עטה בזכות זה תלדי בניס: וקון ודרדר ס"ת לר רמז על המן דרדר אותיות דר דר בכל דור ודור מעמד הקב"ה לורר בהמן ומפשילו. עוד וקון ודרדר נמט' דורות כי בכל דור נברח קון ומכאוב ליסרהל המן למרדכי עבו ליעקב דתן ואבירם למשה דותן לדוד לתרפל לאברהם רוטי נדר ליעקב. תלמיה לך ר"ת ת"ל עשה ממנו תל ל"ך נימטרי' ון רמז על העץ שהיה נגוש כ' תמה כדאי' כמד' שלא נתן טוס עץ ת"ע לאות עליו שלא הקון ודרדר תמר תי קון והיה קון רמוי לאות עלי: ויקרא שם האשה חוה כי היתה אם כל חי "אם כל" אותיות מאכל היינו אם ו"ע אם אות אם מאכל שנתנה מפרי העץ לאשה לכל חי ונרמה אות לכל מי שנתנה מפרי העץ לאשה

עמה ונס לכל חיה ובהמה וגרמה מיתה לכל חי :
והמדש ידש את חוה מחמו ר"ל לחר החטא כי
בחטאו נפחלק יוד מהים וה' מחסה ולח ה' רק
ו"ה' זה כוונת הס' "והמדש" הוסיף ו"ה כי י"ה נפחלק
מסס ועתה כרחותם זרע לחר החטא ידעו
שממחל להס החטא ע"כ חמרה קניתי חיש חת ה'
היינו חזר י"ה ועשה הסס שלום . יקוט דוד : נע ונד
תהיה חותי עון דן וס"ת עדה לרמז על עדת ישרחל
שיגלה כעוונחם כמו שגלה קין : כי חעכוד חת המדמה
לח תוסיף חת כוחה . ע"כ חקנו חז"ל לברך המוליה
לחס מן החרן ולח הכורה לחס לפי שלחר חטח
חדס וכנו נחקללה החרן שלח תוסף חת כוחה רק
ע"י חשוכה הקב"ה כחסדו מוליח הלחס מן החרן
פי' ככה כחן רמז לחחיית המחים ע"ד מה דלח
הוי הוי מחי דהוי לח כש"כ : כי חיש הרגתי :
הרגתי לותיות תרי"ג ס' כי הסורג נפש מישרחל
עובר על חמשה חמשה תורה ותרי"ג מלות : ויחלך
חנוך חת החלהים : חנך לותיות כמה שפי' נכיח
דכ' ויהי' כמה חליפס הרוח ויחנכהו : מן החדמה
חשר חררה ס' חררה נימטר' עס החרן כי קין
ע"ה הי' כרחיתה כחדרם קין לקח קרקעות
היינו עוה"ז והבל לקח מטלטלין היינו תורה
מלות ומשנ"ע . יד יוסף . ובשכיל שלח הקריב
חלח מפרי החרן חשוך לחכול בשר היינו משלמים
שהקריב הבל חכל חבל לגח הותרה לחכול בשר כי הוח
הי' לדיק וכל בשר הבחית דרכו והוח לפילו בדור
רשעים הי' לדיק ע"כ הותר לו הקב"ה : לח ידון
רוחי בחדם לעולם בשגם הוח בשר בשגם לותיות
בשגם רמז שכולם יוכלו בגשם של מבול . בגשם
נימטרי' משם ושימן יהי' ימיו מחה ועשרים ומשה
חמר כן מחה ועשרים שנה חניכי היום : בשגם הוח
בשר . "בשר" נוטר' גו שסיס רכוח רמז שסקול משה
כנגד כל ישרחל : וכל יגר מחשבות לבו "רק רע"
נימטר' יגר רע . וגם נמטר' רשע : כ"ז לקוטי
מבעל הרמזים ופשטה רזה ולקוטי מהר"ם מרוטנבורג

וכולו כת"י חוץ מפשטה רזה ומוסף מפלי :

אשר יקרה לו החדם נפש חיה חשר יקרה לו
ר"ת לילה רמז לחילו של יונק שנכרה בשנת
ימי כרחשית . החדם נפש חיה ר"ת חנה הרחה לו
הקב"ה הלדיקים והלדקניות . לבשר לחד ויהיו שניהם
ס"ת מודר שמדר הנחה מחשתו ופירש מחשתו לחחר
החטא ולחדם חמר "שמעת לקול חשתך ותחכל מן
חנות שמפת עד סוף פסוק כ' תכות נגד י"ד

יניעות שיגע עד שמלח פת לחכול חרש וזרע וכסס
וכו' עוד שם יניעות עד שמלח נגד לגבוס נפש
וקלר וניפן וסכך וחרג ותפר : רחם הס' על התחלת
התורה הוח כ' וסוף הפסוק על סיוס התורה הוח
ל' חותיות לב ה' יברך ח"ע "בשלוס" חותיות שמו
לב היינו שמו של הקב"ה כתורה שמתחלת בבית
ומסיימת בלמד רמז כי החמנה ליבח בפי : לפיכי
כל ישרחל ברחשית ישרחל עוה' יש שסיס רבוח חותיות
לתורה ברחשית ג"כ עו"ע שסיס רבוח חותיות יש
בספר תורה ס' חלפי ישרחל עולה תרי"ג ללמד
קוב"ה וחוריימה וישרחל כולם חד זהו כוונת הזוה"ק
זה שמי וזה זכרי שמי עס י"ה עולה שס"ה זכרי
עס ו"ה עולה רמ"ח נמנח שבגופים עולה תרי"ג
וכרי בחדם רמ"ח ושס"ה נידים ניחד סס תרי"ג
ושם חסר מלוה חחת הרי חסר חכר חחד וזה
נקרח החדם הסלם סיינו שבלם בתרי"ג מלות ולח
חסר חפילו חכר חחד ומשום שחי חסרון לכל חיש
ישרחל לקיים כל התרי"ג מלות כמו גע חליה יבוס
יבוסת חרן ישרחל חעשר שמיטה שחינו נוהג חלח
בפרטי ע"כ לווי ה' לח תעשה חת חחיך ותהכת לרפך
כמוך להיותינו כלנו נוף חחד ומה שחשר זה חשלים
זה והיינו להחדים גוי חחד והקב"ה ה' ותורה חחת :
חר"י לח היה לריך להתחיל חת התורה חלח מהחודש
הזה לכם ומה טעם שתח ברחשית משום כח מעשיו
הגיד לעמו להגיד כי ברלונו נעלה מהם ונתנה לנו
זהו יהי' כוונת המשנה ר' חניניח בן עקשיח חומר
רלה הקב"ה לזכות חת ישרחל לפיכך הרבה להם
תורה ומלוות היינו רלה הקב"ה לזכות חת ישרחל
שחרן ישרחל שלנו הוח ולח כמו שחמרו העכו"ם
לפיכך הרבה להם תורה היינו מברחשית עד החודש
הזה בשביל מה ומלוות כדי שמוכל לקיים המלוות
החלויים בחרן כמו מעשר שמיטה כדי שלח יחמרו
וכופע ברך ניתן ס' ודרשו חז"ל כל הנוזל ומכרך
חין זה מברך חלח מנחן לפיכך הרבה לנו הקב"ה
תורה כדי שמוכל לקיים המלוות וזה גומר שנח' ס'
חפן למען לדקו יגדיל תורה סיינו שבלדק עמו ולח
כמו שחמרו העכו"ם יגדיל תורה סיגדיל התורה
מברחשית עד החודש ויחדיר עשה חיזוקין לתורה

ע"כ תוכן כוונת תולחת חייס ברומב קלח :

נח

אלה תולדות נח . פירש"י ז"ל מדכתיב חלה
תולדות נח ומפסיק ותח"כ כתוב ויולד

מה לסורות שעיקר תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים זהו הכוונה הלא כ"ע לה המדרש היא העיקר הלא המעשה שמך לזה מלאתי בזוה"ק בתדרא בזמן שבהמ"ק קיים בשתדם חוטא מביא קרבן ומתכפר לו וכשתדם כותב בספר מה שלמד מיזו מידום הכתיב הכי' טולא לו במקום קרבן: "הלא תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו" את האלהים התהלך נח. כותר' לפי למוסר הייתי הסכילו ותלמדו לדורות דם תורתיכו בשתרתי מי כמוהת מן אלהים יקרא שמי צדיק בכר ה' קיימתי תמים מדורי יען מאסתי הרשע יחדתי ה' בדור רשעים תמים יקראהו ויחוניו: לית צדיק בינו לבין עלמו תמים בינו לבין הבריות את האלהים התהלך נח בינו לבין המקום: סמיכת הפסוק ונח מלא חן בעל הלא תולדות נח הלא פוסל את הרשעות כיון שהתדם פוסל מעשיו הרשעים ויוסף לעבוד את ה' כדתי הוה בזכות זה למלוה חן בעיני ה' וזהו נח איש צדיק תמים היה אף"ה פסל מעשיו הרשעים מחמת זה מלא חן. בראית תכרם: נ' ס' נח זה בזה הפסוק נגד נ' עולמות עולם הגלגלי עולם המלאכים עולם היסודות כנגדן אמר דוד ברכו ה' כל מלאכיו ברכו ה' כל צבאיו ברכו ה' כל מעשיו נח נח כ"פ כנגדם אמר משה תפילה בעת שעשו ישראל העגל כ"ח תיבות חן וימל עד ויפן וירד וכן במשה תורה ה' הלקים את השחת עד בעת ההוא אמר כ"ח תיבות אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע דור נח היה רשעים וכשהוכית תוחם לח קבלו ממנו אבל ישראל אמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע וקבל ממנו הקב"ה שנא' ויחם ה' על הרעה וזהו והתרך למען אמלח חן בעיניך חן תותי' נח וזהו שאמר משה מחני נא תותיות מנח אלי. נוסי האר"י ז"ל:

ותשחת האדץ וכתה נאמתה כי השחית כל בשר נ"פ בשתתה כנגד ע"ז נ"ע שפ"ד שאמר בשם בשתתה בפ"ז לך רד כי שחת עמך בנ"ע וכי' אם נח אל אחת אחיו ושחת אדמה שפיכת דמים ויאמר דוד אל אביגי אל תשחיתהו רמז שדור המבול הי' בעופים ומשחיתים בשלשתם: ואלי הגני מביא את המבול מים "את המבול מים" נימטרי' ממוך נהיגם ע"ד ברוחתין קלקלו וברוחתין גדונו. עשה לך תבת. תבת גו"ט תשב בה תגלל: כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה" בגימטר' כי ישראל כי ממנו הוקמת העולם אחר המבול וממנו יצא אברהם אביגו ע"ה שהי' בגין אב לכל ישראל: ויאמר אך נח כי מה שסיה מקרא מקודם לדיק תמים זה היה בשכיל בדורותיו שהיו רשעים אבל אח"כ בשכתוב ויעמד את כל היקום אז ויאמר אך נח כ"ל אך תותר נח בלי שום כיון לדיק תו תמים רק שם נח לחוד:

ויישרה את סיוטה יוצא סימן לכל"י שהקב' יוצאי תממי: ולא מלאה מטות לכף רגלה זהו כנ"י בגלות שנא' ולא יהיה מטות לכף רגלך. ולא מלאה היוצה מטות לכף רגלה ותשב עם ה' אל רגלה אותי' תשוכה שעתידין לעשות תשוכה שנא' ושבת עד ה' אלהיך ושב ה' את שבותך: ויסף שלח את היוצה רמז על בית תרכטות: ותכוח גליו היוצה לפת ערב רמז לקיבוץ גליות: והנה עלה זית "בפיה" נוסר' פועל יצוות נקבל התרן בישרה לו על היסופה: ברחטון בחתר לחודש ס"ת שב"ר שהי' רחש השנה: ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה התרן רמז שעתיד הקב"ה ליתן ליישראל הלמות והתורה שים שם כ"ז תותי' סיינו עם תותי' הכפולים הפך מידת הדין למידת הרחמי' ויבשה התרן. יבשה התרן בגמטרי' תרי"ג סיינו בזכות תרי"ג מלות שיקבלו ישראל יבשה התרן שנא' אם לח בריתי יום ולילה חוקות שמים וארץ לח שמתי: למשפחותיהם יצאו מן התיבה ס"ת מיכה היינו שמכה אותם כמה יצאו: כל רמש השר הוא חי. לנח ובניו הותר לאכול בשר לפי שכל בעלי חיים נתחייבו כליה בנא' כי בשחית כל בשר כו' ולא ניצלו אלא בזכות נח ע"כ הותר לו בשרם. רביעו בחיי. מיד התדם מיד חיים אחיו תדרום יפת מיד קין תדרום הבל: בתדם דמו יפך כי בצלם ס"ת מוכים היינו המוכים מיד בני תדם ממעטים בצלם ח"ו: ואתם פרו ורבו ושרצו בתרן. "שרצו" גימט' יהושלי"ם כמ"ש הסיר רבתי עם ואתמ' כי אלה נס יצדה ליון את ביה לאמור ואתי הכני מקים ר"ת למפרע מהול. מקים את בריתי אתכם ס"ת מתים רמז כל מי שהוא מהול הקב"ה מקים בריתו להחיותו בתחיית המתים. עוד ואתי הכני מקים אתי ר"ל אתי ראשון ואתי אחרון מאלתי ואתי תרפא אתי גו"ט אל נקמות ה'. תמוטים נוסר ה'. תרן נתנה יבולה. אל נקמות ה' רמז על המבול. תמוטים נוסר ה' רמז על נח ובניו שבתחרו וכילולו ממים הזידונים וכשלוה תן בעיניו ולרוב לדקמו תרן נתנה יבולה וזהו ואתי הכני מקים והקימתי

את בריתי ויהיו בעה"ז וגם מקיים בתחיה לעוה"ב: ויקח עם ויסע את המלה וגו' וידע את אשר "עשה לו כנו" ר"ת בעל שבעל אותו כן הוא במדר': ויהי כל הארץ "שפה אחת" עה"כ בגמטרי' לשון קודש נרדם ונבלה עם שמתים ר"ת למפרע שמון היינו שמון ושמחה שלמה להפך: וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם רש"י ז"ל הוצרך לכך תלה בה ללמד לדיינין שלא ירשיעו את הנידון עד שירדו בפיהם והו כוונת התנין על כ' של ברחמיו כ' שני דברים לדקה ומספר שיעשה לדקה כמספר היינו שירדו בפיהם קודם המספר כי כל העושה לדקה שלא במספר נעשה כי כל מקום שנא' בו לדקה נאמר בו מספר כדברי הילקוט הרמוזני ב' של ברחמים עליו תנין רמז שפה הקב"ה בניתו של מ"ה שכתוב בו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות לדקה ומספר:

לך

ויאמר בגימטרי' לברכה ויאמר לשרה רבה בכדי שילמה לשתי: לך לך: וז"ש להנחתך כולו לטובתך כולו בפירוש" להנחתך ולטובתך שהבטיח לו הקב"ה על ג' ברכות שהדרך ממספר שיהיו ממון בניס ושם: ד"ת ותעשך לגוי גדול זהו שהומרים תלמי תברכם ואברכך זהו שהומרים תלמי יצחק ואגדלה שמך זהו שהומרים תלמי יעקב יכול יהי חותמין בכולן ת"ל והיה ברכה הך חותמין ולא כהם. הקשה מורי מהר' ז"ל ע"ז מה הקשה לרש"י ז"ל שאמר ד"ת. תלה הקשה לו למה הוצרך הקב"ה להבטיחו כל כך הלא הוא בעל הנסיונות שעמד בעשר נסיונות ולא היה דבר ה' מ"ו בני שום הבטחה תלה בשביל שידע שברכם שהיה לתחכם לו להכשילו ואמר להברכם מבר עשה מלות נורך כי כמה טובות עתידין לך ע"ז ממון בניס וכם ומשם בניך שכל כוונת היה"ר רק בעשות המלוה בשביל הנשותיו וברכותיו ע"כ נתחכם שברכם הע"ה ומ"ל לא כוונת הקב"ה וכוונתי נעשות מלוה בשביל ממון בניס וכם רק ד"ת היינו כוונתו וכוונתי כתופן אחר ומעשך לגוי גדול זהו שהומרים תלמי שברכם

וכו' אבל לא ע"מ לקבל פרס כלל:

ויאמר ה' אל אברם לך לך מהרלך וממולדתך

ומבית אביך אל הארץ אשר אראך מלתתי

בספר מים חיים שמלת מד"ר ע"ס זה וז"ל לך לך מכאן שכשיכול הלך עמו לגוותו עד שהשילו שנאמר קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה ע"ז כה רמז מהגר"א מווילנא שפ"ח כה גדול אחד ויכבדהו הגר"א מאוד ועשה פרידתו לביתו סיפר להגר"א שפעמים יותר כשלשים שנה לימי חיין ואין לו בניס לכן אמר לו ר' ברכני ויושיע לו הגר"א ימינו ויאמר לו לך לשלום ויאמר אתים להגר"א רבי ולא עוד ויאמר הגר"א עשיתי עשיתי וה' יתן שתלהך והיו הדברים האלה למדרש פליאה בעיני העומדים שם מה היה הכוונה שאמר להגר"א רבי ולא עוד ומה זה שאמר הגר"א עשיתי עשיתי כמה פעמים ומה תשובה היא זה וה' יתן שתלהך ויהי כאשר ילא אתים מעל פני הגר"א וישתלו אנשי המקום את פיו על כל אל"ל ויתן להם רחימא בש"ם (ברכות לח) שהמוסד לחביריו צריך לפייסו שכן אלי אמר לחנה לך לשלום ולא עוד אלא שברכה שנא' וה' יתן שתלהך והנה כאשר אמרתי להגר"א רבי ברכני וע"ז השיב לי לך לשלום וה' סובר שזה בעלמו הוא הברכ' ואשר אמרתי לו רבי ולא עוד אלא שברכה ה"ל בגמרא מסיים ולא עוד אלא שברכה ה"ל משמע שאין בדברים האלה לך לשלום עיקר הברכה מדאמר ולא עוד אלא שברכה וע"ז השיב הגר"א עשיתי עשיתי כמה שאמרתי לך, לך לשלום לברכה רק צריך אני לברכך בברכה אחרת לכן אמר לו הברכה עלמה שאמר אלי לחנה וד' יתן שתלהך גם שם היה הברכה על בניס כי מנע ה' ממנה פרי בטנה וזה סוכל לפרש הפ' לך לך כדאיתא בחדושי הר"ן כי המלרך המלוה לאחד בלשתו לדרך "לך" כמו וזה כוונת הגמרא ברכות ל"ד שאמרו אל יפטור אדם מחבירו אלא מתוך דברי הלכה היינו מתוך אמלע אותיות הלכה שהוא "לך" מלרך המלוה והיה ה' ברחם וה' בסוף היינו י' ברחם וי' בסוף ומלרך באמלע זה שאמר לו הקב"ה לך לך היינו לותי המלרך שכמו לך לך לשמרך בש"ס כי מלאכיו יצוה לך ולא עוד אלא ואברכך בז' ברכות ע"ין בשב"ע כדאביים בגמרא ולא עוד אלא שברכה ולא עוד אלא לשמרך בכל דרכיך ע"ד כאד' הלך עמו ללוותו עד שהחילו וכו' וזה פירש שמתוך כך שברכו שהיתה רמיה על המלוה לעשות עמו טובה ביעזור לו בכל יכלתו שיוכל לבלא משעיו שמתוך כך שברכו לשלום ונא די לך לשלום לבד ע"ז רמזתי גרמז לך להנחתך כולו לטובתך כולו: ואברכך בגמטר' אברהם ביבר לו ם תוסיף לו כ' כשמו: אל הארץ אשר אראך "ארלך" גימ"ט בשנים שבשנים היו מרמים לו הדרך: ואברכה מברכיך. גימטר'

כשנים

לאחר ימותו ויגיל "והחל כחס" חסר ו' כחיב גימט' ניהם עם"כ רמז שחע"ם יוסב פתח הגיהם להגיל הימולים. ויפח עיניו וירא והנה שלשה אנשים. "והנה שלשה" בגי' חלו מיכחל גבריחל ורפחל. יוסב פתח החחל בגימטרי' להכניס חת החורחים: וחל הכקר למערת המכפלה: ויחמר חדני חם נח מלחתי חן בעיניך חל נח תעבור מעל עבדך. "ויחמר "חדני "חם "נח גימטרי' "זו "היח "שכינה. "חדני "חם "נח גימטרי' "וזה "מלחך "הגדול. וחקחה פת לחם "וחקחה טוטריקין החר חגורה קודם חכילה וחתיה "פת "לחם טוט' פן תבוח לידי חולה מעיים. מהרי שלם סחים קמח ס"ת מצית שבהכנסת חורחים על שלחן מקרב כיחת מצית שלחן גימ' למצית. לוטי ועשו גי' מיכחל גבריחל שכינה בזכות הכנסת חורחים שכינה שורה מימין מיכחל ומשמחל גבריחל: לוטי ועשו עונות "לוטי" חותיות שילו שהיו מקריבין קרבנות מדה כמדה כל מה שעשה חברהם והמלחכים שילם הקב"ה לבניו ותת כל וכחת "וכחת, טוט' וחומרים "נשמת "כל חי "תברך · והוח עומד עליהם ס"ת חדם עליהם חותי' מעלה תחת העץ לתקן העץ שחכל חדה"ר כי חדם עץ השדה. המרי ז"ל. חברהם חכיו נימטריה עולם העליון כי כל מעשיו היו לתקן מה שפגם חדה"ר בעולם העליון. וחקחה פת נימ' ת"ר רמז שבזכותו ירד המן לת"ר חלף ישראל "תעשה כחבר דברת, ר"ת דתך ונמ' מצית בן דוד. כי ידעתיו למען כו' ושמרו דרך ה' לעשות לדקה ומשפט ע"ד מחמר רב הוטח (מסכת ע"ז פ"ח) כל העוסק בתורה לבד דומה כמי שחין לו חלוה חלח בתורה ונמ"ח ודרשו חז"ל כל העוסק בתורה ובגמ"ח הקב"ה חומר מעלה חני עליו כחלו פדחני לי ולבני וזה לשון מכנים חורחים כחברהם. חבר יוסה חת בניו ס"ת תורה גי' נמילות חסדים "תורה, עם"כ גי' "ברית, וגי' תלמודי חכמים רמז לעשות לדקה עם עמלי תורה. וחנחון חיד"ח בספר כסח דוד מפרש ע"ז כל העוסק בתורה ונמ"ח ומתפלל עם הציבור חומר הקב"ה כחלו פדחני כל"ל תורה העיקר היח חכבוד תפילה העיקר היח היראה נמ"ח העיקר במעשה וזה מבטל המרכבה עמחה במחשבה דבור ומעשה. "ירחת, נימ' שמחל לילית, וכן תורה וכן נמילות חסדים וזהו רחשית חכמה ירחת ה', עכ"ל. עוד ושמרו לעשות לדקה כו' רמז שים משפט לדקה וכל העושה לדקה שלח במשפט נעשה וזהו חל על העושין והמעשין היינו הנבחי לדקה לעשות במשפט כי כל מקום שחי' לדקה נחמר בו משפט. ויקרח חברהם חת שם בנו העולה לו חשר ילדה לו שרה יצחק ויחת במדרש יצחק ע"ש מחורעותיו נקרח י' כנד י' נסיונות שהתנסה חברהם ל' שעולד לשרה בת ל' שנים מ' שעמוד בשמונה ימים ק' שעולד לחברהם בן מחה שנים. תלפיות. ויגל חברהם חת יצחק בנו בן שמונת ימים כחשר לוה חותו חלהים בטעם למה נחמר חלהים ולח נחמר כחשר לוה חותו ה' כי מילה עם"כ נימטרי' חלהים וזהו שרשו של ס' ותת כריתי חקים חת יצחק "חקים, טוטר' "חשר "קדם "ידיד "מבטן ויצחק נתקן חטח חדה"ר חשר משך בערלתו וכפסיר הערלה ממחיקים הדין וכן מדת יצחק גבורה היח דין נמלח בשעת מילה ממחיק דיוים של חדה"ר וכשפת שפגם לוותרו ע"ג המזבח ממחיק הדיוים מעליו ומעל כל ישראל חכל חברהם היה מדתו חסד ומחיך יכול בעל החסד להקריב בנו זה היה שחלת יצחק ויחמר יצחק חל חברהם חביו ויחמר חבי. חל חברהם חביו מיותר הי"ל ויחמר יצחק חבי ודי חלח ס"ם ויחמר יצחק חל חברהם ויחמר חבי הלח חתה חבי שמדתך חסד והחיך תוכל לעשות כן ויחמר הנני בני הרי חני עמך במדת בני גבורה ויחמר סמה השם והעליס ויהי הסם היינו שסיס שוחל היכן ברכה כי ביצחק יקרח לך זרע ויחמר חברהם חלהים היינו מדת הדין חומר ירחה לו הסם לעולה בני כי ביצחק יקרח לך זרע זהו כוונת העולה לבני וילכו שניהם יחדיו ככוונה ה' לקיים בחהבה מצות בורחם וכן כוונת המילה נ"כ לכוון החב הוח העוקר והבן העקר והכפסת המזבח וכן לשון הזוה"ק זכחה חולקים מלן דקרב חתי קורבנח בחדוותח קמי קוב"ה וכני למחרי בחתי חדוותח כל חתי יומח כדכתיב ויממחו כל חוסי בך מנחלת חמרי מחל זכה"ס "חקים טוטריקין "חשר קדם "ידיד "מבטן למסור מ"ע לספוך דמו כמים במילה וחת"כ למסור כל נופו לבחיטה בעקידה כי מבטן נתקדם למצוה זו לפ"ז ברי"ת ועקידה ה' הוח ע"כ תקנו חנשי כנסת הגדולה בחפלה ועקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור ברוך חתה זוכר ברית כי ע"ג ברייתות ורב ברכות והבטחות שבטיח לנו בשני פרשיות העקידה ומילה היולר שבורת המצוה למי לזכור לנו לברית עולם. ועיקר המילה הוח שפריע היינו להסיר ערלה ולהתגלות המעבר של'

ומלמד

ומלחם את ערלת לבבכם ע"ז שמעתי מהרה"ק עיר וקדים מרוזין מל ולח פרע כתלו לח מל היינו מל כל ערלת לבבו ואפ"ה לח פרע היינו מחגלה ליצה טבעו בעולם זה הוא בסבירא כתילוגלה מל היינו משום לב הכתילו שכתב בגמרא כמו כל המתגאה כתילו עע"ז כל המלכין פני חברו בריבים כתלו שופך דמים וכן הרבה: ע"ש קח לח לך לח ידיך שיהא עם כמו לחי' יחודא זה וילכו שניהם יחדיו שזוכות עקדה זכה להמשיך חיה יחודא והעלאה חל חרץ המוריה נמצרי' בירושלים כי נשבעתי במדרש חמר חברהם חיני זז מהמזבח עד שתשבע לי ובשבע לו וירח לח המקום מרמוז זהו שכיהה "וירח "לח "המקום ניתי' ושכינתיה עם החותיות. כי נשבעתי ניתער' כבקשתך: עוד וירח חליו ה' כחלוני ממרח ניתע' "דיוס נ' "למילה "היה וכח הקב"ה ושחל בו "בחלוני" ממרח ניתעריה בשיקר החולה עוד ממרח טוע' "מלכיה "מילה "רעב "חם שכחותו זמן היה חברהם מטוסף רק כחלו הר' נסיונות. מפרשים. יוסף פתח החסל" נ' לשכנים לח חורחים "פתח החסל" ר"ת פ"ה ובני מילה להורות כי הניתול יש לו פה נגד מדה"ד ללמחו. עוד פתח החסל "פתח" טוע' פחד תפארת חסד זה הנ' מדו' של נ' חבות וחברהם היה בגין לח לכולן "פתח החסל עה"כ" בגי' כולם בגן עדן נהר לומר שחברהם חע"ה יושב פתח הגיהנם ומיל הניתולים ומביחים לנ"ע. חדל להיות לשבח ר"ת עה"כ נ' נידה. כי בילחק יקרח לך זרע בילחק ניתער' רד"ו שחיסר רד"ו משמו שהיה יחסק. ותחמר שרה למוק עשה לי חלהים כל השמע ילחק לי "ילחק "לי נ' חברהם היינו יחמרו שזכותו היתה זחת ולח זכותה וזה גומר דבריה מי מלל לחברהם הניקה בניס שרה היינו בזכותו חלח כי ילדתי בן לזקניו היינו בזכותו: חלהים ירחה לו השם לעולם בני בספר י' מחמרות מביח בשעה שנעקד ילחק על המזבח פרחה בשמחו ממנו ובח לתוך החיל ובשחיטת חיל כחלו בשחט ילחק ממש וז"ס החלהים ירחה לו השם לעולה היינו בני כחלו נקרב בני ממש לפי שבשמת בני בשם: ויקח חברהם חת עיניו וירח והנה חיל חחר מחו חחר במדרש תנחומח תיכף בשיגח חברהם רק חחריו חיל זה · וירח והנה חיל חחר פירוש חיל שלחחריו · נחחז בסבך חותי' שניות של בסבך הוח "שנל" ע"ד המד' שהקב"ה הקדים רפוחה למכה חיל לשנל וחותיות שחחר שנל הם "פרם" זהו סיסד הפייטן פרם היום מדין גמור · מלחתי בספר מיס חיים . סנה חיל נים' מיכחל. עם החותיות והכולל נימע' הטנל פחות חחד רמז שמיכחל ממלין על הטנל רק על חלק ח' חין כחו לכפר שנחמר וכיום פקדי כו' סנך טוע' סור כ"ב היינו כ"ב חותי' החורה. ויקרח חברהם שם המקום הסיח ה' ירחה חשר יחמר היום בהר ה' ירחה מפרש מנ"ע כי ג' שמות הם בסוד יב"ק הוי"ה חסי"ה חדל"י הנ' שמות חלו טולעים ח' כר"ה כ' כיוה"כ נ' בהו"ר זהו חשר יחמר היום בה"ר הוסטנח רבח ה' "ירחה" כ"פ עולה הוסטנח וזהו יומח דחברהם כדחי' בזוה"ק. ויחמר כי נשבעתי נחום ה' חמ"ל חתה נשבעת, וחני נשבעתי שלח חרד מן המזבח עד שחומר כל מה שחני לריך ח"ל חמור ח"ל לח כך חמרתי לי ספור הכבירים הם תוכל לספור חותם כו' כה יהי' זרעך חמ"ל הן ח"ל ממי ח"ל מילחק ח"ל בשם שהי' בלבי מה להסיבך ולומר לך חתמול חמרת לי כי בילחק יקרח לך זרע עכשיו חתה חומר לי השלהו הם לעולה ובשבתי חת ילדי ולח הסבמיך כך בסיהו בניו של ילחק מוטלים ובוכים לפרה תהח זוכר להם עקדתו של ילחק ותחזב לפניך כחלו עפרו לכור על גבי המזבח ותשלח להם ותפדם מכל רע ח"ל הקב"ה חתה חמרת חת שלך וחני חמרתי חת שלי מתידין בניו של ילחק להעות לפני וחני דן חותם בר"ה חלח הם מבקשים שתחפם להם זכות ותזכור להם עקידת ילחק יהיו תוקעין לפני בשופר של זה ח"ל ומהו השופר ח"ל חזור לחחורך מיד ויחח חברהם חת עיניו וירח והנה חיל חחר נחחז בסבך בקרניו זה חמר מי' דברים שנברחו בית"ם נחחז בסבך בקרניו ח"ל הקב"ה יהיו תוקעין לפני בקרן חיל ותושיעם ותפדם מעוותיהם וזהו שנחם דוד מניני וקרן ישעי משנבי ומנוסי · כי נשבעתי "בי" י"ב שבטים היינו בחזכור זכות העקדה לכל ישרחל.

חיי שרה

ותמת שרה ותם תחמר למה נסתבבה מיתתה על ידי רמזות הטנן ותירן חכיו של רבי י"ח דמדה כמדה לח בעלה והקב"ה מדקדק עם הלדיקים כחוט השערה לכן בעון ותכחם שרה מתה בכחם הטנן שהיה מכוב כה ועוד דכיון שהיערה חת עלמה בחתה בהיתל ולחוק שלחקה בקרבה מהיות לה בן ותשובי בניה חשוביה כחתים לכן עתה בחדה כנגד חדה. על ידי בן שהיה לה בלחוק שלחק בה הטנן. ויקח חברהם ויחתנו לעפרון

הארץ לבני חת ויפתחו להם התחתיות נימצ' מודיס על בסורה טובה . מכפלה ג' קע"ס כמנין שמותיו של אברהם כשבא אברהם לקנות מערת המכפלה לא רצו למכור לו עד שנפצע בשירתן ט"י לא יכבשו עיר יכוסי וכתבו הסבופא על הלגם . פרקי דר' אליעזר . למה קנה אברהם כ"כ ביוקר מערת המכפלה לפי דהיתה במדרש שבמקום מערת המכפלה יהא תחיית המתים תחלה . יד יוסף . ואברהם זקן בא בימים יש שזקנה קופצת עליו מחמת עניות אבל אברהם בא בימים מחמת ימים ולא עניות והא דלית וה' ברך את אברהם בכל מם' . ט"י בא בימים שם כל בימים בא בע"ב אלא מסר יום אחד מתורה ומלות בשביל זה ברך את "אברהם" "בכל" עם"כ גימ' בן מיים בגן עדן: ואשכיחך בה' אלהי השמים . אלהי השמים גימ' חמת סמוך חמת ומותמו חמת : ותמלא כדה ותעל . ותעל ותער' "והמים עלו לקראתה תמיד" . עשרה זהב משקלם רמז על עשרת הדברות ושני למודים על ידיה רמז על שתי לוחות : שים נא ידך "נא" גימ' מילה : והחיים משתחה עם"כ בני' שותה ממים ונפש אליה היינו שרתה אותם לגיעה ומתמיה עלה : והנה עומד על הגמלים על ממש שביקש לבן להרגו ואמר שם ופרח בתויר זה על הגמלים ואז התחיל לפייסו ואמר למה תסמוד בחון : "עקרת לנפר' ונשחלה" גי' "כי "חין "משיחין "לקטנה "רק "כפיה . "וילחק "בא בי' "מגן "עדן . ויצא יצחק לשוח בשדה ר"ת יוכל זהו במשך סיובל המם יעלו בהר היינו לעתיד יעלו ישראל ע"י יצחק שנאמר עליו בהר ה' יראה ואנחה בדין על שיאמר פלגה עלי ופלגה עלך ויוצאים בדימום . תלמוד בשם האריז"ל . ויצחק בא גימ' מגן עדן כדאי' במדרש שרחתהו הולך רחשו למעשה ורננ'ו למעלה כי הבא מג"ע יבוא בחופן זה ע"ד שסרשו ז"ל רחיתי חלקים טובים מן הארץ . וכני דדן היו חשורים וטוסים ולטומים . ולטושי"ם טוטר' ואברהם מסר להם שם טומאה ויטלאם כרחז"ל . ומשמע ודומה ומשל . ומשמ"ע טוע' וכל מי שחשתו מוטלת עליו . ודומה היינו ידוס דוס לה' ומוצ'ו בשביל ומשל משה חותיות חשם וטופר' "חשם שמלות ממון" לומר שבכל חלוי בחשם שלו : כותב חשורה על פני כל חתיו נפל רמז שבאחרי מלך חשור עתיד ליפול על כל החומות ויבלבל חותם :

תולדות

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד

את יצחק "סוליד" נימ' דומ"ם שקלשתר פניס דומם לו ועוד דומם מס שקרס לוס קרת לוס : תחות לבן הארמי . לבן חותיות נכל הארמי חותיות הרמאי : ותאר רבקה חשתו "חשתו" גי' ח"ם וק"ם זס יעקב ועשו . "שני גויס בבטנך" ר"ת וס"ת גי' מרד : והמן עוד גי' "חלו "חטטיטוס "ורבי עם החותיות : ותלך לדרוש את ה' . לדרוש עם החותיות גי' "מן "שם "בן "נח : והנה תומם בבטנה תומם מסר חותיות י"ח כי הכ"ב חותיות חלפא ביתא סם י"ח דין ו"ח רחמיס יחד סם כ"ב ליטורות נחלקין על טוב ורע וכשהרע קין את הבל נסתלקו ה"ח חותיות של רחמיס רמז "מי" הבל תחיך ושתה בא יעקב ונטל ' ברכות של עשו ולא נשתייר רק תחת ז"ם עשו סברכה תחת הוא לך תהי הלוי לא ברכת ליעקב חלוי ' ברכות, לכך נתן לו את הארב זה שהי"ב לך טוב ליטראל כוונתו "לך" לטורות ' דעשו ו"ח שלו חשבונם ת"ך סודו ת"ך ילוח יצא תרי יליחות חדח לו ומדח לשביעה כנגדו קבלו יטראל ' הדברות שנתחו ת' וסיימו ך' הרי ת"ך וכשעת מרגן נאמר לך כי יבוא יהסוף ידי כל היוס שנכסף חותיות ת"ך . מג"ע . עשו הי' נקרא קודם עשיו סיימו עשיו מקודם ויעקב עקב ע"ם וידו תוחזת בעקב, וזכה יעקב ונטל ' מעשיו לשמו ועי"ז זכה לי' ברכתן וכך שקחת הוא ליעקב נסך ' מיעקב ונשתחר עקב וכי' הולכת חל עשו "עשיו" כי' חותיות יוסף זה ועת צרה היא ליעקב וממנה סיימו מסיוד כעלמה שנסק מן יעקב נעשה יוסף . מהס"ל ר' לכי חלילך ז"ל :

ואחרי כן יצא אחיו וידו תוחזת בעקב עשו הגמון אחד שהל מן חילין דכית סלוני ות"ל מי תוסס המלכות אחריו הכיא ניר חלק וכתב עליו ואח"כ יצא אחיו וידו תוחזת בעקב עשו וגו' וסיים המדרש כמה נער נעטר חיתי לדיק ופירש על זה המדרש תלסות בשביל שעשו הוא מעטרת דסמא"ל ע"כ כתיבתו וקריאתו משתחל חל הימין וכשכתב להגמון הסטוק הזה התחיל לקרות עשו בעקב תחזת וידו סיינו לעתיד יעקב תוסס המלכות ועשו כסוף לו ואס סיס חומר לו בעל פס כך סי' סורנו שמורר במלכות הוא חבל בכתיבה סיס חומר לו הרי אנו קורחים בסיפך זה שרוצה כמה לנעטר חותו לדיק עד שבקש ערמה כזאת וס"ו : ויקרא שמו יעקב . יעקב נ' "מלאך "סחלסים רמז שדמותו חקוקה בכסא"כ, "הלעיטיני "נא "מן ר"ת "המן" רמז שנס להמן יסיס מפלה ע"י הלעטה . ידע"

ניד" הים" שרה" ס"ת "עדשה" שמכר הבכורה בהלטטה מהדפסים רמז לזה ועת ורם היה ליעקב וממנה יוסף "וממנה" חותות ומהמן יוסף פ"ד דתי' בספר תגרת דתי' בת"ו כד עקתה הוה ליעקב נסק " מיעקב ואסתחר עקב ממילה בסנסק הי' מיעקב חזדווג לעשו והיה עשו כי' חותי' יוסף זה וממנה מהלרה עלמה יוסף . "מיד "עדשים נ' סמלא וכתם לכן קנה יעקב את הבכורה כדי להוליח יקר מזולל היינו מסמלא וכתם : ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו חלו הנליות והמלכיות שנת' עשוקים בני יהודה ובני ישראל יחדיו עשק זה נלות בבל עם"ק נ' "ע' שנים" כי מלכות בבל היתה ע' שנים . עשק חותיות שקע וחותיות עקש שיקעו ישראל בחלות העמים בתוך עם עקש ועז פנים : ויחפרו באר אחרת ויקרא שמה שטנה . באר אחרת זו נלות שני בימי אחשורוש . שטנה חותיות השטן זה המן וכתב בתכי שטנה על ישראל : ויחפור באר אחרת זו נלות שלישי ויקרא שמה רחובות זו מלכות יון שנזרו על בנות ישראל שלח לעבוד להבטל מפרי ורבי' וזימן הקב"ה מקוואות מים וסבלו וסרו ורבו שנת' כי עתה הרחי"ב ה' לנו ופרינו בארץ . ויעל משם באר שבע זו נלות הרביעי בנגד מלכות אדום שהוא שקולה כנגד כל הנליות נכתב לבדה וכן במשנה תורה נ' בהמות טמאות את הנמל ואת השפן ואת הארנבת כנגד בבל מדי יון והשפוך הפני כתוב ואת החזיר זה נלות אדום נכתב לבדה כנגדן הודה דוד מלך ישראל נ' הודות ת זו אחר זו הודו לה' כי טוב כל"ח . הודו לאלהי האלהים כל"ח הודו לאדוני האדונים כל"ח . וכנגד נלות אדום אמר הודו לאלהי השמים שנת' אם תגביה כנשר משם אורידך נאום ה' : ותכהין עיניו מראות . "עיניו "מראות נ' "מכח "עשן "עבודה "זרה וכנ' "נם שקבל אחד" היינו שומר דבריה שנאמר כי השומר יעור . לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים מהו טובים טובים לפניך ס"ג' מתכפר לפייך ביום הכפורים שנאמר כי ביום הזה כו' עלת רבקה ליעקב בשני גדיים בשור כ' שעירים ח' לחטאת לתקון עדת יעקב ושעיר לעזאזל לתיקון השולם זהו עשו אחי אים שעיר ונשא עליו את עוונותי' של יעקב . ואנכי איש חלק כי חלק ה' עמו . ויהי לך יצא כ' יציאות ח' ליעקב ות' למיכאל . "מיכאל נ' "יצא" כדחז"ל שזכה חז לברכת כהנים וכל הלוויין על עשו כי חז נשא השעיר עליו את עוונותיו ובכורה שנטל מעשו היה שלו שהי' חקוקה בעקבו שהי' עשו ונמצר ויעקב היה רחוי להקרא רק עקב ע"ם שידו מוחזת כו' וכ"ד לקח יעקב ועשה עטרה לעמו שהיה רחם שם הוי' ואלו עשו כי' בשופו ולעתיד יקח יעקב נם החות ו' מעשו ויהי' יעקב מלא ו' ועשו יהי' עם עם יאכלם . והנה ברכת כהנים נ' ברכות יברכך יאר יאת כאו"ח כת נ' . ט' ברכות ועם יעקב הרי י' ז"ם מקודם בכורתי לקח זה י' ועתה לקח את ברכתי ברכת י'. מנ"ע. כי הקר' ה' לפני "הקר' נ" יש להגיהל לאוהבי י"ם : "נשא "לא "ואמשך "בני "החתם ר"ת נגיהה שמח הברכה תהיה נגיהה : ויתן לך האלהים מטל השמים "מטל "השמיסעה"כ נימ' "אליהו "משיח "כן "דוד".מטל השמים" נ' דעת ויעם נם הוא מטעמי' "ויעם "נם נוטר' ויחרד יאחז על שרשה ניהנם מתחתיו "ולבה" חותיות הולך היינו הולך לניהנם : ויזעק יעקב נדולה ומרה עד ויאמר לאיני ברכיני מאוד ויאמר" לאביו" ברכיני" ס"ת יורד בחותה שעה נוזר עליו שילך לניהנם . את ברכתי לקח ברת"י חותיות ברכתי : ולבה חסוה מה תעשה"חסוה מה" עם החותיות נ' לך ניהנם עם הכוללים ולבה מוכן הניהנם . ויבטוש עשו את ס"ת מות שחסן להמיתו בברכתו ועל חרבך תחי' : "וילך "עשו "אל "ישמעאל נ' הלך לו הזרוע אלו העורב כדחז"ל לא לחנם הלך הזרוע אלו העורב אלא מפני שהוא מינו :

ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע ס"ת תרבע שסופו ליקח תרבע נשים וילך נ' "צו "ביום מכאן שקפלה לו הארץ ויקח מאבני המקום שנטקד עליהם ילחק "מקום" נ' "בשעקלה" . ויישב במקום ההוא חותיות וי"ם כ"כ היינו הכ"ב אחוון של תורה שהיה סוד הקומה שלימה שרשה במקום ההוא : והנה סלם חותי' שמ"ל. "מולב "מלכה בנימ' "ובובדלנר" כדרשת חז"ל והנה סלם מולב מלכה זה הסלם שעמד לבובדלנר שמרמהו החיך בניו עובדי כו"ם : "והנה "סלם "מלב בנימ' הכבש עם"ב . "והנה "מלאכי חותיו' "אלו הכהנים שעולין ויורדין בכבש . עולים עם"ב בני' בבל מדי יון עם"ב היינו מלאכי אלהים עולים ויורדים בהנ' נליות עם ישראל ע"ד בבל נרתם לו לד . עלי"ם ויורדי"ם ב"ו נ' "בבל "ומדי "יון "ומומי כדחי במדרש שברחו לו כל הד' נליות . מלב מרמה ע"הב נ' המשית בן דוד

"סלם" ג' "סיני" שהראה לו הקב"ה כניון התורה בסיני. והנה ס' נלב עליו ר"ת "עניו" כי גדולה מעלה כ"כ שהוי"ה מרחם עליו לאמרו מכל רע. סלם גימט' סיני כי מתחלה ויפגע במקום זה סר המוליך מקום שהתפללו אבותיו זה אמרו לכן יש ה' במקום הזה שהוא סר המוליך. מזה ידעתי לכל ולכבי שיראל יקבלו י' הדברות בסיני שכתוב בהם לאבי מזה לא ידעתי. מג"ע:

ה' נלב עליו ר"ת עני שנה' יחלץ עני בעניו נומר שם' נלב כדיבו של עני: "ופרצת ימה נ' קריעת יש שם"ב כלון רמז לו כל הניסים שעתיד לעשות עם ישראל "אל "האדמה נ' "בימות המשיח": "ויקץ יעקב משנתו ויאמר" ס"ת נאור בעיקר התפילה הוא נלאור ור"ת "ימיו" נוטר' וכל י' מנין ונאור ע"ז אמר אין זה כ"א בית אלהים וזה ויאמר מה נורא. נורא אותי' אהרן שראה אהרן והלוחות ע"כ אמר וזה שער השמים: ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי הנה נודע שאל' מיות המרכבה הם אבי' נשר כרוב יעקב ויעקב לא ידע שאורתו הוא במרכבה לכן אמר "אכן" היינו אריה כרוב נשר יש סימום מזה ידעתי "ואנכי" לא יעקבי היינו אריה נשר כרוב "יעקב" לא ידעתי מזה לא ידעתי עד שתה שראה כל המרכבה ורואה דמותו חקוקה נכסא הכבוד. מהרש מלאכיה: ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה כו' הקו' מפורסמת הלא היכן לא יש ה' הלא מלא כל הארץ כבודו ומפרש המג"ע ע"ד הזוה"ק. יעקב ראה סולם דא לעילא רבר הם, ויכבד במקום ההוא ראה בהתפלות העמצעי' לסולם יש הפרש כמ"י מנחו"ל שבחו"ל והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו וכמ"י והנה ה' נלב עליו מיד כי לה' הארץ ומלואה ר"ל המילוי שלה והחלל מתחום לרעה עד רום רקיע רק לה' והתפלות שבחו"ל עולות דרך סולמות לר בסיפוע לכן כשראה שהסולם היה בספוע קלה ה' בחו"ל של הארץ וקלף העליון בספוע כירושלים ע"כ אמר יש ה' במקום הזה היינו שיש הפרש בין מקום זה למקום אחר ואנכי לא ידעתי כי חשבתי מלא כל הארץ כבודו ולא יש הפרש כלל וכן פי' עד"ז מתפלה נלאור להפלה כיחיד ז"ס ויקץ יעקב משנתו ויאמר ס"ת נאור רמה שהיו דומה תפלת יחיד לתפלה נלאור וע"ז ואני תפלתי לך ה' עת רצון ר"ל כשאני מתפלל ניחיד אז צריך להיות דוקא עת רצון לך ה' היינו בעת שלך ה' דוקא היינו רחמים לכל ישראל כדוב מסדר ר"ל כשרואים שם אזי אתי ישראל מדת הדין עכשו בחמת יעקב. עוד פי' יעקב רמה סולם שהקב"ה עושה בשמים לזה מתרומם סולם מלא בניו ממון סלם חסר ני' טני והוא שלקח ליניפו ממנו הכל ועשה טני וזהו פרושו מולב מרמה זה שני ורחשו מניע השמים בחינת עפיר אז היום כך ומחר מניע השמים ורמה ההפרש בין תפלת עפיר לתפלת שחרי שפ"י תפלת השעירי' והנה מלאכי אלהים עולים על העופר ועל העני אמר והנה ה' נלב עליו מיד כי שומע אל תפיונים ה' בעלמו וכשרואה עלמו בתחלה כמו"ל היה עפיר וכמ"י ועשה עני ורמה כי יעמוד לימין לי תכיון לכן אמר אכן יש ה' במקום הזה שכ"כ יש מעלה לעני שלעולם ה' עמו מתיון תפירין דמלכא כמו שאמר לו הקב"ה והנה אנכי עמך וכו' את העני עמך ע"ז אמר ואנכי לא ידעתי שכ"כ מעלת העני לפני המקום בעה"ז. מג"ע. אכן יש ה' במקום הזה פ"ת הנשמה שרך זה שפער מעלין כל הנשמות:

אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אני הולך מע"ז וג"ע ומש"ד ומל"ם עכל"ם ונקשה מה רבותא ליעקב אבינו מובחר האבות דלא יעבור על התורות התלה אשר דיבר ויעבור וכי' מורי זקיני ז"ל דיעקב היה מתפחד דלא יסי' נתפס על עבירות הללו בעון בית לכן כתוב"ל וכשלו איש באחיו בעון אחיו כי אמרי שדום היו רעים וחטאים לה' מאוד ודמז"ל רעים היינו זה לזה וכזה נכלל גם לה"ר וחטאים נג"ם לה' זה ע"ז מאוד זה שפיכת דמים גם יתע"ם היה מתירא שלא יהיה עליו הרעה בשכר הוא בבית לכן כדמלינן אצל לוט שהמלאך אמר לו במלט על נפשך אין תפסה בעון העיר וכן חנן במתניתין נלות בא לעולם על ע"ז ג"ע ושפיכות דמים לכן התפלל יתע"ם ושכחי בשלום אל בית אבי ושלא יהריך הגלות שכתוב העופות הללו עלי במקום שאני נולה לשם ונדר כל הכ"ל ואיתא במדרש על שאיחר את נדרו בשכל בדיוק ובשכל כיוסף חמש שנה לא קיים את נדרו אבל בשכיל שלא קיבל עליו אלא על חמשי שם יהי' ה' עמדי היינו כדר נמור אבל בשלשתן נקה דף אליפו להבינו וגם לקח כל אשר לו ועני חשוב כמת זה ס"ד. בע"ז על שלקחה רחל התרפים ונתגלגל בחמרה לו יהיה ומתה שקרה. ג"ע בדיוק והיינו דקחמר לא שלותי מעשו כש"ד ולא שקטתי מלגן בחשם ע"ז ולא

ולא נתתי נדיבה בנ"פ ותפי"ה ויכוח רוגז של יוסף ותני תתרתי בשלוי בל לתוכ לטולם ט"כ: תם יהיו תלכים טמדי נלטון ספק הלה תסור לנסות להקב"ה תלה בשניל זה מסיים דכריו טבר תטברנו לך וכמטבר בדי לנסות בנה' בתוכנו בזאת וכו'. מפרש'. וירח והנה נהר בשדה והנה שם שלשה פרדי. שלש' "פרדי בני" "דהוה "משה "ותהרן "ומריס: תכן יש ה' במקום הזה תכן ני' ע"ח זה בסנהדרין ובכיאה שרויס בניהם. מה נורה המקום הזה. נורה לותיות תרון שם היה מקומו של תרון. וזה שער השמים "וזה" עולה י"ת. שער לותיות טבר רמז על ח"י ברכות שתתפללין בשערה. "שער השמים" ס"ת "רש שתתפלה עולה למרום השמים. וילוק שמן על ראשה "שמן של "ראשה ר"ת "שער שנכנסת לשער השמים שמן ני' שמים ירד לו שמן מן השמים: ונתן לי לחם לתכול תלו הקרבנות. ונגד לנגוש תלו בגדי כהונה. ובכתי בשלום תל בית תבי זה ישרתל שיחזרו מן הגלות לבית תביט שבשמים. והתכן הזאת "והתכן" לותיות נכונה שמשם בא נכונה. טבר תשברנו מכין לותיות מכב' תיבות שם ט' כנגד ט' דברים שטיבר בנו עוים ותיטים רמיים ותיליס נמליס ופרות ופרים לחזקות ויתיים שם י' דברים ובמטבר מוטה ט' ומוליה העטירי:

ויראו ונה נהר בשדה נהר בשדה זה סיני נאר" בשדה" ס"ת "בר" בר סיני כי מן הנהר בהוה יעקו הפדרים "כי "מן "בנהר "בהוה טב"כ ני' "בבר "סיני. יעקו הפדיס זה ישרתל. והתכן גדולה זה לחוה בתכן. ונלטפו שמה כל הפדרים לנביתים ודבר חורה וגללו תת בתכן שתלו בבבוה' ונלטפו "שמה" לותיות משה נתכפין תל משה לשחול ההלכה. כידטתם תת "לבן וכי יודטים תהם תת לבן תל גליות ופולם הקשה. והנה רחל נתו נתה טם בלתן שהוה ברחל לשני נושי' נתלמה: בן טוד היום נדול לא תת בתכף במקנה רמז בגלות לרומה טד תשר יתכף כל הטדרים ויתקבלו כל בגליות. וגללו תת בתכן. בתכן זה מביא בשה' תבן בומן פתה יקרא ורחל נתה טם בלתן זה טברת בשבטים. ויגד יעקב לרחל ויגד יעקב לני' בבמיס. נרתא נהך נימט' לתבר. ורחל כיתה יפת תואר ויפה מרתה. יפת תואר ני' ומרדכי כיהודי ולכת' כמלכי' בראה ברוב"ק בלתבר יוצרת ממנו: ויתבב יעקב רמז לויתבב במלך תת תשתר ולפי שרתה תת מרדכי ותמתר שמתידים לנתח' מרחל ועל ידיבס" יצא תטופה ליסרתל לבן ויתבב יעקב תת רחל: בבה תת תשתי כי מלאו ימי ותבוותה תליה, "תשתי" גימט' "תרן הקדושה" תליה לותיו' תל י"ה שבס י"ה מפיד תל יסרתל ושל ירושלים בסכ"ח שבס שלו שבטים שבטי יה עדות ליסרתל בסכ"ח כי שמך נקרא תל טירך ועל שמך לימתי שמך נקרא תל שמך ועל טירך בשבס בח"י ט"כ ניקב ג"כ לחזור לתה"ק: ופיני לתה רכות שבכתה שלח הפול בנורלו של עשו ויטלה בנזרה מכאן שעתידי דמעות לא נעלו. ש"ך. ויחר לף יעקב ברחל ויאמר התחת תלהים תנכי תשר מנע ממך פרי בטן כוונתו לפי שהיה יושב בתו"ל שח"ת לבנות המערכה שהיה תחת ערים של מפלה תלו הייתי בח"י הייתי יכול לפי שבס הבנחת הפ"י לפי שחילק ט' לומות לט' ערים וכשעת דור הפלגה נפל גורל הקב"ה תל ישרתל גם נחלק היסוד תל ט' ערים ותלק ח"י נטל הקב"ה זשה"כ כי שמך נקרא תל טירך ועל שמך טירך זה ירושלים וגם שמך וכן הס מחתילים בחות יוד שלה' ירוש' ישרתל לכן תלס ובבה בולס מוצב תרל' ומלתכי תלהים טולים ויורדים בו זה היה בתו"ל שהות תחת המלתכים תבל בח"י נתיב ובבה ה' נלך עליו כי ח"י מנהיג הקב"ה בטלמו לא ט"י מלתך ט"כ שם יעקב יהודה ישרתל ירושל' יו"ד משמו וזהו כי כל העמים ילכו תיש בשם תלהיו ותתחנו לך בשם ה' וזש"ה יעקב וכל תשר תחן לי טבר טשרנו לך היינו בח"י כי ירושל' וישרתל נעלו כל הברכות תלות יו"ד ויוד היא מעשר ממלה מוצה ט' ומוטל היו"ד וכן ח"י ר"ת ח"י לותיו' תלהים ה' בסכ"ח ובים ט' לי לתלהי' וז"ס בתחת תלהים תני תחתה היינו רשות בתחת רשות תלהים תני שתוכל נשות מערכת העמים:

ויך רחובן בימי קציר חטים וימצא דודאים. "דודאים" לותיות "ודתי תדש" זה היה ערב שבועות לכן יבבב שמך בלילה ולא יישבר תדש הגדול בתורה שבבועות זמן קבלת התורה וז"ס כן ממיני רמז טל ממשה חומבי תורה רמזים כ"י: וישמע תלהים תל לתה ס"ת טמלה ולמפרע מטלה שעמלה בתפלה ומטלה עשה לה בממנה יש יישבר שעמל בתורה והקרא שמו יישבר ס"ת חור זה חור תורה. ניחה לעתיס נני' בתורה: לכן יבבב ני' היא בקבורה שב"כ רמז לתה טמו בקבורה ולא רחל. התיך לקח יעקב ג' לחיות מפ' במד'

תלפיות כסא המסרבי' דרחל ולאה נולדו לבן מאחי נפיש וגר אין בניו מתיחסי' כ"ח לאחר הסא ממילא ליכס לחיות ממס: ויאמר אליו לבן נחשתי ויברכני ה' בגללך הייטו נחשתי שאני מסטרת דנחש שתקללה ות"ב ל"ל מה שברכני ה' הוא רק בגללך. מהכעפ"ט: ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון קסה הריך עסה יעקב תחבולה כזה וגס בהוספות מיחס ליעקב במקלות בשקתות המים ומזכיר זכות יעקב בזה מה זכות זה הלא ח"ו רמאות נראה בזה ות"ת על פי המלאך עסה כך יותר קסה הריך המלאך למדו לעשות הפך החסידות לך פירסו הרב מדרש תלפיות להפ' והי' בכל יחס הלאן המקשרות. המקשרות פ' העקרות שלא נתן לבן יעקב אלא לאחן בחולות והעקרות לרעות ע"כ עסה במקלות ליחמל' להחלות החסמים ומן הסמים היה מסייעין לו בחופן שיעקב עסה חסידות שלא רלה להנות מחותן הנולדות כי אס מהעקרו' שהתקנן ע"י חיקון במקלות ולכן בהופעל' רצה מייחס זכות יעקב במקלו' לכן ת"ח המקושרו' בכריחות הייטו החילת לידתן שלא הולידו עדיין וס"ו. ויתן פני הלאן אל יעקב הלאן זה ישראל מהחללי' ומזכירים זכות העקידה ילחק הי' עקוד ק"ס שם. עקודים נקודים וברודים ר"ת עמו: עד הגל הזה ועדה המצבה הס עדים שלא נעבור הברית ובלעס בן בנו עבר והלך לקללס ובא בין הגל ובמלבה "המצבה" ני' בלעס:

וישלח

וישלח יעקב ר"ת וס"ת לותיו "חוני" על שמיחר נדרו וחוגו ודמו"ל בעון נדרים תבחו ובניו קפנים מחים טי"ז הכניטו את עלמו לפטו מפני שביה ירא שמא יגרום החטא בל' קטונתי מכל החסדים וכו' עוד וישלח יעקב לרעות לת עשו כי תרלה שעיר שהי תדוס ר"ל שהיתה מזכרת עון לפני עשו שרימה לומו ע"י שעיר טיזים על ידו בברכות וע"י תנחיל פרשים תדוס בכור' ע"כ נחירת. תלניך. תל עשו ני' "פן יגרום הטא" תרלה שעיר ר"ת "שם" והיה בית יעקב שם. שהה תדוס ר"ת שם הייטו שיכרוף שם שלו כשם בשורשת לת השדה. עם לבן גרתי, גרתי לותיו' תרי"ג הייטו ותרי"ג מלות שמרתי: ויהי לי שור וחמור זה ישראל שמטמיטין טליהס מלות כמשה שור וחמור. "לי שור" ני' שמולד יוסף. וחמור זה שישכר לאן זה השבטים ועבד זה בנימין ושפחה זה דינה ותשלחה להגיד לאחיו כמה יפה כוחי למלות תן בפיך ויהי כמו ויהיה. רמזים כ"י. עוד לאן ועבד ושפחה. לאן שם' ותחן לאחי. ועבד שם' הנה בעיני עבדים על יד לאחיהם ושפחה שם' בעיני שפחה תל יד גבירתה: עם לבן גרתי "עס לבן" ני' קל"ב זהו קל"ב בריתות שבברתו על התורה: ולרבע מלות לית עמו בתין קס בית יעקב לס בית עשו לקס. וירח יעקב מאד ס"ת תבד תרתי תבד תבי. ויירח ויילר לו פירס" ז"ל שמח יהברג הוח לת לחריס קסה למה ירח הלא הבח להרגך השבס להרגו תלת דתיתת בנמ' מתן לחריס ר' מחיר וירח שמח יהרג לת עשו שילא ממנו ניהון קיסר שילא ממנו ר' מחיר והוח ירח שמח יהרוג לת ר' מחיר שהוח נקרא לחריס כדחז"ל והגר "לשר יבוח מתרן רחוקס" ר"ת מחיר. מס': ויחן העס לפני מחנות כנגד יהודה וישראל לס יבוח עשו יבוח לותיו' לויב:

הציליני נה מיד ר"ת המן סן יבוח וכבני לס על בעים זה המן שביקש להשמיד להרוג: לבר לה יספר מרוב. מרוב ני' לברבס בזכות לברבס. ויען שם בלילה ההוח ס"ת המן שבחוב בו בלילה ההוח נדדה שנת המלך. עוים מחתים נשסוק ח' מיעים כנגד ח' מלכים שמלכו בתרן לדוס ח' מיעים שפלה לו ח' מיני בהמות עים בהם מוס שלא יקרב מהם לע"ז לפי שפ"ז ושובדי' ים בהם ח' מיעים סס להם ולא ידברו וכו' כמוהם יהיה עושיהם. הרי"ח. ויתן ניד עבדיו עדר עדר לבדו וביני המן בחוב כי נפשה עדר עדר, עדר נימע' מרדכי וריוח תשיתו היינו שימלה ריוח ממרדכי בימי המן וכחוב ריוח ובלשה: ויחבק לים עמו ויחב"ק ני' שפ"ן והעלה תבק עד כשפ"ב "ויחבק" לותיו' ו' תבק. תבק רבית תבק לפ"ר תבק שביעית מלות שהחדש דם בעקבין "תבק" עוטר' "לות "ברית "קודם זה מגין ט"ז ט"ב לא יכול לו. וירח כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו היינו ביולחי ירכו הוח בין ע"ב והוח לוטע על ירכו היינו על יולחי ירכו. כי ברית עם תלהים ותבשים והוכל "ברית" לותיו' תשרי רמז שזוכין בדין בתשרי. עם תלהים ותבשים יבח בשפטינו נגד המלאך המשטין ולובשים נקראו לומות ולשה זכויס: לא תשלאך כ"ח "ברכהני" ני' כודה לי ברכה. ע"ב לא יתכלו בני ישראל לת גיד. גיד לותי' ג' סיינו ג' תשרי י' עשרה נעשת ד' לוס ברביעי היינו י"ז תמוז

כמספר ניד הכסף אותיו' הסכם שיתעסו כל התעניו' בסחם : יש לי רב ר"ל מי שעבד ואתם הרב ומה שקנה עבד קנה רבו ז"ס כחו הודם לו עשו על הברכות כלי יקר :

וישלח לי כל ני' ת' היינו תרין יסרחל שהות ת' פרסה על ת' פרסה תכח תל תדוני שעירה ס"ת תליה לימות המשיח כשיבח תליה עמך ני' תלו נריס . תלינה ני' זה עובדי' . תכות תל תדוני שעירה תכות מ"ו נוט' תעטיפות בן תסוירות ע"ד המד' שני גויס כשנתך זהו תעטיפות ורבי . שעירה נוט' רמז עד שיהיה ימי המשיח : יעבר נא תדני לפני עברו ר"ל חות' נא מסס תדני יעבר נא לפני שסס רחמים ויסתר חותיו' יד שסס דין וע"ז היה תמר תלילי נא מיד עשו . ויתמר עשו תלינה נא עמך מן הסס תסר תתי עשו הוא תדום תדום ני' נא והס כחות הסומתה ויתמר למה זה ר"ל למס לי זה ל"ל כחות הטמתה שלך תמלא מן כעיני תדוני היינו תני רוצה להטעיר יד נתותי' נא מן תדני ויהי תדני שלס ותיני מפחד תז מיד עשו (מג"ע) מנחה הוא שלוחה לתדוני לעשו שכיתה נקרא מנחה וגס הוא תחרטן ע"ד תני והוא כוביתה נא זשחה"כ קומה ס' קדמה פניו שהשכיתה קדמה ותזלה כגלות לכן כתוב ע"ס תכני עמך הטעם קדמת ותזלה שבקב"ה הולך מקודם בגלות לשמור לתתו בין הזחבים גס לקיים ומלכותו בכל משלה מלך תלהים על גויס תלו ס' טעמים תמר יעקב קומה ס' תלך מתחלה קדמה פניו טעם תחר הכריעבו ושברהו פלטה נפשי לפיכך ס' פעמים קומה ס' כתהלים נגד ד' גליות ומלחמות גוג ומגוג פיקום ס' ויעשה למען שמו ויקבץ נדחינו מד' כנפו' תארץ וכן נמדר' שיעקב תמר תבליס כבית לבן . תמי יהי לך תסר לך כני' זה הברכות (נעה"ט) ויעקב "נסע "סכותה ר"ת נס, גס נעשה לו שניל :

ויבא יעקב שלס . שלס נגופו שלס בממנו שלס כתורתו שלס נוט' שנתתי תכח תדס נגוף לנפש כתורה מחדיס . תדס כממון נפש מו"ל והדרך ממעט הג' דנריס הללו ע"כ כתיב ויבא יעקב שלס "שלס" נוט' שלא לחסור מחומה . עוד שתתברך מהקב"ה לזה . שלא לחסור מחומה . פיוט לשכם משלוש. עיר שכם. שכם נוט' מקום שכירת כליס ע"ד המדר' שתמרו בני יעקב לאולה היתה החביות וכן שכם ושבר אותה "שכם" נוט' שיעבר כלמו מזוהממם כסוד ומהי נדתם

עליו . מלחתי : ויתן תת פני הטיר קבע תמונין לשבת ויתן אותיו' ויבא . קח לי תת הילדה קח לי אותיו' מלקי שתתי' לתלקי "לשכב" אותי' שכלב, כלב תחד יפכב בת יעקב . תשקה נפשי ר"ת תן, תן מלחה כעיניו : "הרבו עלי מתר מסר" ני' תרי"ג היינו קבל ת"ס לקיים כל התרי"ג מלוות . לתיים תסר ערלה לו ערלה אותיות לרעה שסוף לרעה : תיים חרבו ויכתו ס"ת שוו שמעון ולוי שוו לגבורה : "יעקב "קום "עלה "בית תל ר"ת יעקב של' לכו ונעלה תל הר ס' ותל בית תלקי יעקב . ולזרעך תחריך תתן ת תתרן מנין ת"ן ת"ת שניס היו בתרן כמנין ומוסגתם ותח"כ גלו תלה שבקדיס הקב"ס שתי שני' למנין ומוסגתם תתן תת ני' ומוסגתם :

ותלך רחל ותקם בלידתה ותקם אותיו' קשות שימן שביום שילדה מתה כן ביום שנולד משיח נחרבה ירושלים ושימן לתבלי לידה שיהיה לבני בניתין הס בני רחל בגזירת המן : ותתמר לה המילדת תל תרתו כי גס זה לך בן תל תרתו היינו שלא יירתו מגזירת המן כי גס זה לך בן זה מרדכי שילה מבניתין : ויהי יעקב תל ילחק תביו ממרח קרית תתרבע תתרבע ס' מיותר לומר שתרבע תמהות שם בסוף שמותיהם ס' תוס שרה רבקה לאה . רמזים לרבני יוחל הלוי :

וישב

וישב יעקב בתרן מגורי תביו מגורי ני' הוא תכרון . "ויבא יעקב" נוט' ויעקב ירצה שלוה כיסיבתו קסן עליו בפורת יוסף . כמד' מנחומא ויבא כ"מ שים לשר לומר ויבא ע"ס ונרחה לך כתיב ויבא כי ויבא הס אותיות שניות לגרות יעקב . י' חות כ' מדיל' ו' חות כ' מיוסף ס' חות כ' מעשו כ' חות ב' מלבן . מהס"ל מלחליט ז"ל : כי בן זקניס הוא לו . זקיני"ס הו"ח ל"ו ני' חו"ר נג"ה כי יוסף סי' לדיק עליו נחמר ותנזר חומר וכו' וע"ד נגה חור . שלא תולדת יעקב יוסף . אותיות נשלמות של יעקב כשתכתוב יעקב מלא הס ו"ד י"ן ו"ף י"ת עולה תקס"ו ני' "משיח בן יוסף" וגימ' "יסורן" ולא יכלו דברו לשלוס לשלס כתוב שכר רמז לשלס לו נמול היינו שלומס היה שכר . והנה שחמו מחלמים כו' בתוך הסדה אותיות נשלמות של סדה הס י"ן ל"ת ס' ני' כמ"ל ונת"ס כמחמר הזוה"ק מחלמי' חלומים מיחדין שמהן היינו לבטל חת הס"מ ונחש . והנה קמס חלומתי. קמה חלמתי אותיות הקס לי

חמת שנה׳ תחן לחמת ליעקב (מנ״ע) ״קמה״ נוטר׳ הסקיפה ממעון קדשך: ויוסיפו עוד שנות חותו ויוספו חסר י׳ רמז שעל ידיהם נהרגו עשרה הרוגי מלכות: שמעו נא החלום ר״ת שהם כי שנים מחת ה׳ בניות תדומו קודם שבא לבית הספר: קמה תלמתי הרי ה׳ תלומות כפ׳ כי ה׳ פעמים הסתמוו הסבטים ליוסף. קמ״ה נוטר׳ קח מעשר התותיות ק׳ עשרה מ׳ תרכשה ה׳ חמשה הרי י״ח רמז שהתפלה מעומד ונס עלמה ונס נימטו׳ מ״ט המ״ט ימים של העומר נ״ב היינו ברכתה מעומד: הבוח נבוח תני ותמך ותחיך להשחוות לך תרלה הבוח חלם של י״ד כמנין הבוח היינו שבע פרות ושבע שבלי׳ נבח בודתי להשתוות לך. שמר לותיו׳ רשם, רשם, בכתב תיזה יום ותיזה שעה ותיזה שעה. רמה תת שעה תחיך ר״ת רחם רמז שעל ידי זה יהיו רחם הוח וזרעו: וישתלחו תיש נמטו׳ מלחך נבריחל מלח. וישתלחו ני׳ המלחך שחל. וימלחם בדתן מיין דתן מלכיש ילחו ממנו. ויתנכלו ני׳ נשמה הכלבים כי למרו נפשה בו הכלבים:

הנה בעל ״החלומות״ לותיו׳ החל מות סנה זה תחילת מיתתו. וישמע רחובן ויצילהו מידם וילהו מסר כתיב לח היתה הללה נמורה תעפ״י שהתכוון לטובה: ויפציטו תת יוסף תת כתנתו שכל קנחתם סי׳ בשביל הכתונת לסיכך קרעוה. ויחמר יהודה חל לחיו מה בלע כי נהרג תת לחיו וכסיטו תת דמו בחד׳ מה בלע מכהן שהשבטים היו מתפללים שחרית וערבית פרשו המפרשים בלע נוטר׳ בקר להריש ערב ותותי׳ שנית של התנות הם בלע היינו מה תפלה טובל להתפלל כי נהרג תת לחיו וכסיטו תת דמו הלוה ע״ז נס׳ עוזך דמים עליך. לכו ונמכרנו לישמטלים כדי שיהי׳ עבד ולח לחר הקב״ה כי גר יהי׳ כל זרעך חלח זרעך חפי׳ מקלת זרעך ותנו פטורים מגלות ולפי שהתחלום שסיפר להם נרחם שהוח יטול המלוכה ע״כ מכרוהו לעבד ובעומקים חין עבד מלך. שם׳: ויפב רחובן חל הבור וכו׳ ויחמר הילד חינטו ותני תנה תני כח רחם רחובן שע״י חטח מכירת יוסף יהרגו עשרה הרוגי מלכות ע״כ חמר תנה תני כח ״חני״ נוטר׳ חל נקמת ה׳. מהרח״י: וישחטו שעיר עזים ר״ת עשו בשביל שיעקב רימה לחביו בבגדי עזים על ברכת עשו לכן בתה לו הנרה הזחת ורימהו בניו. עוד וישחטו שעיר עזים ר״ת עשו חין שעיר חלח עשו שנח׳ הן עשו חחי חיש שעיר חעפ״י שהוח שר נדול ומלכותו מוסכת פחיד׳ מיה״ד שתהסך עליו וישחט בשעיר עזים ועתודין ישרחל לרמוס חותו ברגליהם שנח׳ על שחל ופתן תדרוך תרמוס ״על ״שחל ״ופתן ר״ת עשו: הכר נח הכתנת בנך הוח. הכר נח כ׳ כמסורה הכח ותידך הכר נח למי המותמת והפתילים לפי שרימה חת חביו בהכר נח רחתה לותו תמר בהכר נח: ויכירה היינו לוח ו׳ יכירה: ויקרע ״יעקב ״שמלותין ״ויעש ״שק ר״ת יסוד רוס״ק מרמז חעפ״י שיקרע שמלותיו יסוד לבסוף. ויתחבל על בנו ימים רבים ר״ת עברי״ו זהו שם ע״ב שהוח ויעש ויבח ויט שהוח ע״ב תיבות כל תחת ג׳ לותי׳ והוח ר״ו לותיות שכל זמן שהי׳ בלער לח שרחה רוס״ק עליו שנח׳ נשחרה דרכי מה׳ שתין השביטים סורה תלח מתוך שמחה ותח״כ מה כתיב ותחי רוח יעקב היינו רוס״ק: חבל שחלה. שחלה חסר כתיב וכן נבי קרח חסר כתיב שתין ישרחל סותים בניהם חבל נבי חוס״ע כתיב יסודו רשעים לשחולה מלח שהם יידונין לעולם:

ודהיה בכתיב בלדתה. בכתיב נוטר׳ בזכות בלתו זכה יהודה בתחומים. בעיטים על הדרך ס״ת מלך הקב״ה עשה זחת שילח ממנה מלך המשיח. מה תתן לי כי תבח חלי מ״ה לריקים תתן לי תת״ן הי׳ בחרן עד שנלו תת״ן לי שנים מיליות מלריס עד המובן ורובן של מלחכים היו. עד שלחך שלחך נ׳ משיח חותמך ופתילך ופתילך לותי׳ ותפילך וכן לותי׳ המפילים לותי׳ התפילי׳: ותלבש בנדי חלמנותה ני׳ עש״כ חלף ר״ל והוח קן דניחל: וגם הנה הרה לזנוים ״לזנוים״ נוטר׳ להכיח זרע נביחים וקדושים ״כן ״יהודה ״משיח: והנה תחומים בבטנה רמז על מלך וכהן נדול יצח מ״ם. ותקשור על ידו שני רמז ליום הכיפורים שם יהי׳ חטחיכם כשנים כשלג ילבינו ומכפר וכהן נדול לבוש שני: מה פרנת עליך פרן פרן ני׳ זה משיח. ויוסף הורד מלרימה ס״ת פרה שפרה תת יעקב: וכל ים לו נתן בידו ס״ת לשונו שבח נבריחל ולמד לותו ע׳ לשון עדות ביהוסף שמו בלחתו על חרץ מלריס. על נוטר׳ ע׳ לשון. כי שם הלחם חשר הוח חוכל ני׳ הוח לשתו. יפס תוחר ויפס מרחה ר״ת יתו״ס חבי יתומים ודין חלמנות: חשר הוח עשה ס׳ מלינה ני׳ שמע ישרחל ה׳ חלהינו לחד ע״י שקבל עליו עמ״ס הלינה. ותחמר שכבה עמי ר״ת עשו היינו מעשה עשו: חשר יש לו בבית

ס"ת רשות בכל רשותו: וימאן ויאמר וכו' הן אדוני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו כו' אינו גדול כו' ולא חשך ממנו מאומה כ"ש מותר כו' ואיך אעשה הרע הגדול' וכו' הקושי' מפורסמת למה הוכרח להאריך כ"כ ומהו הוא הרעה הגדול' ותירץ ע"ז אדמו"ר מהוריז"ע כי רש"י ז"ל פי' שגם הוא לשם שמים אתכוף לזה וימאן כי העון יגלה בת' מצ' וסופיים ר' אז שמין ביכלתו להסיג אדבר פ"י מניעות וע"כ כשתסיג ידו לעשות חפצו יגרו תקיף ומכריחו. כ' שלריך לפזר מעות ועתה יעשה בחכם ועושה מלד הממון. נ' שהוא אינו נכנד ע"כ חושב בין כך ובין כך אני בזוי וע"ז פסיב יוסף הן אדוני לא ידע אתי מה בבית ואם ארצה להסיג דבר יכול אני לעשות בהיתר. וכל יש לו נתן בידי יש לי ממון. ואינו גדול בבית הזה ממני יש לי כבוד ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת ואם שתאמר לי לעשות לשם שמים לזה אמר ואטאתי להאלהים יותר טוב שאחטא להאלהים ויוה"כ ותשובה מכפרים. יקוט כל המתים יקימין בתרעה דגליל בנין דאחון זמין מלכא משיחא לגלאה בנין דאיהו בחלקא דיוסף דקאים בקיומא דכרית יתיר מכולהו: ויעזוב בגדו בידה ויגס ויצא החוצה פרשו המפרשים שדמות דיוקנו של אביו רחה "ויצא" וט' וירא יוסף לורת אביו עוד ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין שם מאנשי הבית. ואין שם וט' ודמות אביו יעקב נרא' לו יוסף שם. הרב מהזולחי: ספרי נא לי. ספרו נא ר"ת גם כל הפורש מן הערוה עושים לו נס. ויאמר לו בחלומי והנה נפן לפני ואר האוסי' אמר אף אני בחלומי מה רחה יוסף לפחוד לזה לעוב ולזה לרע אלא שהמ"ם אמר לו נפן ר"ת נאור פותר בבית ושהמ"ם אמר אף אני ר"ת אחת יוסף נאפת אשת פוטיפר לכך פתרו לרעה אף אני בחלומי אלא ו' לפי שנא' כף ו' מיני מלאכי חבלה שלף קלף נגף מחית חימה והנה שבעה סלי חורי על ראשי: מן הסל רמז אמן אף אמן נאלה "הסל" נ' אמן: נ' הסלים זה נ' מלכיות ודסל העליון זה אומה הרשעה: ואלה תולדת אלה ו' ו' תליות נאמרו בהמן וכניו לכך אלה ו': ויסב את שר המשקים ר"ת אשם שהחזיר אשתו:

מקץ

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם נוטר' ונחשב "יוסף "הצדיק "יאחלוס "קס "לריק. שנתי"ם "שאחל

"נר "תדליק "ימין "מזוזה יפי' מכוניים ימד מכניסתך או מפתחך. עוד ויסי מקץ נוט' ויוסף יפן הוא יבקש מהמשקה קודם לאחו. שנתים נוט' שנתים נאחר חצוצות יגליתו מהמשמר עוד ויסי מקץ שנתים ני' בת קץ עשר שנים על י' פיפיות שילת מן י' ולשבועתיו ונתוסף לו שנתים כשביל שגם מבטחו בכוד. ויסי מקץ שנתים ימים פי' לפי שיוסף סי' בטחונו בשר המשקים שאחר כ' ימים יגא מבית הסוהר שיזכיר אותו תיקף לפני פרעה לכך נעשה יום לשנה כמו המרגלים שנא' יום בשנה וזה פי' ויסי מקץ שנתים מי נרס השנתים שאחר יוסף בבית הסוהר ימים אלו הכ' ימים שבטח יוסף בשר המשקים וז"כ הכתוב בתהלים קוה קויתי אל ה' ויט אלי וישמע שועתי כלפי יוסף ויעלני מבור שאול שפי' נתון בבור שפי' שאון מנחשים ועקרבי' שהשליכוהו אחיו ומטיט היון הוא בית האסירים ויקם על סלע רגלי שבבית האסירים יגא למלוך סלע מלכות וע"כ ויתן בפי שיר חדש שירו רבים ויבטחו בה כי שבר שכבר אבדה תקוותו ולא יתקיימו אלומותיו ואמר אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב שני"ן נתעכב שתי שנים בבית הסוהר רבות עשית אתה ר"ל מהימי' עשית שנים למשה נפלאותיך ומחשבותיך אלינו כדי שיעלה לגדולה מיד. והנה עומד על היאור הייט עומד בתחום העוה"ב שכולו אור והנה עומד על היאור חלם מן הקן ומן האומות כמו נבוכדנצר "היאור" אותיו' אריה ונבי נבוכדנצר כתיב עלה ארי'

מסכנו:

והנה מן היאור עולות ז' פרות הייט שבעה סיבלי הנ"ע וז' רקיקים כריאת שבר "שבר" נוט' בו שוכן רס הייט הקב"ה: ותרעינה באחו כל זה היה יכול להתרועעה בשם נס הוא בתורה במלות עשה והבית שהוא שקול בכל התורה כולו כמעשה דשלג: והנה מן היאור עולות שבע פרות תחרות רעות מראה זה ז' מדורי נהינם עוד שבע פרות זה שבעה עממין. עלת עולעות בעולם "עלת" ני' ת"ק שבעולם מהלכה ת"ק שנה כמנין עלת. ותרעינה בתוכן יגאו ממגריס ע"ו ניסן מנין אח"ן: שבעה פרות הטובות מרומז ז' מדורי נ"ע ושבע פרות הרעות מרומז על ז' מדורי ניהנם ותאכלנה הפרות הדקות והרעות את שבע הפרות יפות המראה וכו' הייט החלמו טוב כרע ז' מדורי נ"ע כז' מדורי נהינם ומן שבע עשינו שבע: ויקץ

פרעה היינו נמשל למה הדבר דומה למפריע לעסות מלות אחר מה מועיל ויתן היינו מת ויחלוש אנית לריך לבוא בנילגול פעם שני לתקן סוף החלומות. ותבלען השבלים ותבלע חסר ס' רמז על ס' מלכיות בכל מדי יון מדוש גוג ומגוג: נער עברי נער ני' שוטה: הרמה את פרעה רמז אחר רד"ו שיש ינהגו ישראל בשנת ר"ח כמנין הרמ"ה: "ירא פרעה איש נבון וחכם" ס"ת מנשה כי הוא סי' המלין ביומם והי' חכם כתביו: ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישתיהו על ארץ מלריס שהוא יהי' המושל על היפ"ר: השנים הטובות הבאת המלה הבאת חסר ו' "הבאת" אותו' תהבאת. אלא הטובות כתיב ותרעינה בחמו ואלא הרעות לא כתיב אחו לשון אחוה כשים שיש עיבות יש אחוה ואם לא וכן תמלא ביורם בן אחאב מה אמר לאחז' מלין אוסיף המן הגורן או מן היקב: ואחז את ארץ מלריס חמ"ס טוט' מודעמיל' שבת שהם מביאי' שובע בעול':

ויטב הדבר בעיני פרעה מפני כשאלם פרקו כל אחריו וכשפתרו יוסף חזרו מיד: "ותפעם רוחו" ני' לפי כי הוסרקו כל אחריו. "ויטב הדבר בעיני פרעה" ני' כי חזרו אחריו כלם פנימ'. אחר רוח אלהים ס"ת רחם מי שיש בו רוח אלהים בודאי רחמן הוא: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין חכם ונבון כמוך "כמוך" ני' "אלהים, כאחר ישראל אין כדבר אלהי'. לפנת פענח ני' מגלה מסתרים לפנת ני' כאחר על שמעם תרי"נ מלות וזיין דרכון פענח ני' "הוא מן המלוכה" שרשו לכך מפני שהוא בן מלכים וני' ג"כ אבל מלכים דהיינו שהוא היותר אבל שבמלכי' ומה קרא שמו "לפנת פענח" כי הוא ר"ת לעבד פרעה נפשי תפעם פעמיים עניים נפלאים חלמתי. וכהיפך האותי' כך הוא אוף בבר עמדתי שתחום תוכן נרחו סרות לוחמות. לוחתי פעמו נסר תמהרו פותר עברי נקרא מושב. לילל פניהו נזעף תבהלני שתחות עת נחלמה חלום. לדקו שתרגומיו נותן תוך פתחים ערמה נבון חכם. חכמתו נועצם עשות פקידים תכזיות נלבור פקדונות לפונות. לוותרו פתרתי נלבם תבשיע פעורון עשיתין נמלך חבלתיו. חשקה נפשי על פיו תוסק תקרא לפנת פענח. עוד לפנ"ת פענ"ח לריך פיעפע נפש תחוה פוטיפר פיהם נפשו חיים. לדיק פותר נביא תומך פרנס עברי נביא חוזה: כל מכירת יוסף וסרינת עשרה שרוני מלכות וגלות מלריס היה על שריבר יוסף

לה"ר לא רצינ על לשונו לא עשה לרעהו רעה ומרפש לא נשא על קרובו: לחרי הודיע חלנים אותך. לחרי היינו יקוס עוד לחר הוד"ע ני' דניח"ל שפתר לנבוכדנלר החלום: על פיך ישק כל עמי יש"ק נוט' ידע שור קונהו שור זה יוסף שנקרא שור שנתפחד מיוצרו ולא נעשה לחר יצרו עי"ז זכה על פיך ישק כל עמי. על פיך ישק כל עמי לחר לותיו' יש"ק הם כת"ר על שנמר כת"ר מלות, תרי"נ וז' דרכון. ויוסף יולד שני בנים ונו' "ילד שני בנים בעבים תבא שנת פרעה" ני' לסור לו לאדם לשמש מעתו בשני רעבון: וירא יעקב כי יש שבר במלריס היינו שבר נדול למלריס לוזת ישראל י' מכות ובכרך כתיב ואת כל עץ השדה שבר. עוד שבר שעתידין מלריס לשבר את ישראל בחומר ולבינים בפרך. יש שבר במלריס ויאמר ר"ת יאבו שנאת' יאבו לא עבדיך. שב"ר ני' דל"ך עד"ם בחי"ב עש"ב רדו שמ"ם לותי' משה ולותיות השם רמז שהשם נחל לותם ע"י משה בסוף רד"ו בנים: הוא המשביר משבי"ר ני' חלמוד חכם. וירא יוסף את אחיו עש"ב ני' כתבי"ו רש"י יוס"ף כיהוד"ל בעשרה שעיים בכוסו כהו"ח והוציאו לכתוב כהו"ח את שמו וברכו ליוסף השוערים את כתבם: וה"ם ל"ת הבירה"ו ני' והו"ח בע"ל זקן"ן מפני שנשתנה שמו לע"פ ולכושו לנכום מלכות ולשונו ללשון מלרי ופניו לחתימת זקן: ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו כי הם לא רחמו עליו בעת מכירתו אבל הוא הכירם ברחם עליהם. מרגלים נוט' מבני רחל נשבתם לאחרית ישמעאלים מכרתם: שלחו מכם אחר רמז לשלוח לכור עם עשרה שיש י': ואתם התסרו הקהל חוסרים עמכם כתפלה וכנים: ויאמרו דבריכם אחת הם בחמת לפם שמים ולא תמיתו אלא שתוסיפו עוד חיים. הם כניס את"ם רמז אמ"ת אחיכם אחד יחסר זה ירמיהו שנאמר בקחתי אותו והוא אחור בזקי' "יחסר" ני' ירמי"ו: על כן כתב עליו הרה הזאת. הרה הזאת ר"ת ה' ס' היינו לרתן על עשרה הרוני מלכות: ונם דמו הם נדרש. בכל דור ודור נדרש י' הרוני מלכות: שני בני תמית ר"ת שבת "וכיוס הששת שני בששים בני" שהם ס"ת אתים היינו שע"י מילול שבת אתים בני שהם היינו בנים קטנים: והורדתם את שבתי בינון שחולה. שחולה מלא ו' לומר דוקא ו' אבל בשבת לא שחולה. והרעב כבד בארץ רמז שהשעי היו רואה שני ניהנם שרע"ב ני' שני ניהנם לא אפני שניהנם

ורעב שוים שמ' ילמן עני בעניוי די לו בעניו : אם יפך משלח ס"ת למפרע מכ"ם אם תעשה בחכמה תשלח : העוד לכם אח ס"ת חמ"ד חמר לותו : העוד מכיכם מ"י סי"ם לכ"ם מ"ח רמז מפיח שמי' מדבר על משיח . לכם לותיות מלך היינו מלך המשיח : ויאמר יהודה אל אביו שלח הנער אתי ונקומה ונלכה רמז שיהודה ובנימין יהי' מלוכה אחד כירושלים וכשגלו גלו שניהם יחד : לאבי "לערבנו "מידי "תבקשנו רמז לאמת חותמו של הקב"ה מכו"י לערבנ"ו נ' מ"י כי ת"י שניים עמד בית מ' והיה בחלק יהודה ובנימין . ואנחנו לך כל הימים ל"ך כ"ל הימי"ם נ' בעול"ם הז"ה ולב"ה . כ"ל הימי"ם עה"כ בני' בעול"ם הב"ה : כי עתה שבנו זה פעמים . שבנו בתשובה כר"ה וביום הכיפורי' כי עתה שבנו זה פעמים רמז כ' פעמים יעובו לארץ בימי עזרא ובימי משיח . כי לולא התמהמנו כמו שנת' לה ימהמה חכה לו. כ"י עת"ה שבנ"ו ז"ה ס"ת הוי' בביכול יחזור עם ישראל . זה פעמים ז"ה שבעים וזה מלי ואנוסו . לולא התמהמנו לול"ה לותי' חלול התמהמהנו לחזור . מעט לרי ומעט דבם דב"ם נוע' שם בן ד' . מע"ט לר"י נ' שמ"ע נשאר ע' הוה ט' מני"ן תשר יח כף' לומר שהשכינה שור' בשעה שישראל קורין ק"ש ומתפללים : וכסף משנה רמז לשניים מקרא ואחד תרגום ואין כסף אלא תורה שנאמ' אם תבקשנה ככסף וכמטמונים . ד"א כסף משנה זה הלוחות כי ב"ם ניתנה הלוחות ו"כסף ה"כסף ו' של וכסף רמז על ו' סדרי משנה ה' של הכסף רמז על ה' חומשי תורה . קחו בידכם כיוצא שנא' ויקח בידו שני לוחות תבניות : ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש הזה שהקב"ה שנא' ה' איש מלחמה . וישלח לכם את אחיכם אלו י' השבטים ואת בנימין זה גלות יהודה ובנימין . שכלתי שכלתי שני מורכבות . שכלת"י לותיות שכל ת"י ת"י שניים עמד :

ואל שדי יתן לכם רחמים . אל שדי נ' משה יתן לכם רחמים סיינו יתפלל עליכם לפני האיש הזה שהקב"ה שנא' ה' איש מלחמה . ושלח לכם ניט' משיח בן דוד . את אחיכם אלו י' שבטים ואת בנימין זו גלות ספרד וגרמיזא יהודה ובנימין ואז לא תשכל עוד ויהי' הגאולה שלימה . התריז"ל . אל שדי יתן לכם רחמים ר"ת ישראל כשב"ה הוא לא יגוש ולא יתן שומר ישראל . וירדו מצרימה וירד"ו לותי' ו"י רד"ו שניים בגלות וירדו ירידה גירדו לגלות . רמז' : וינצו אל האיש וינצו לפיוס . ירד ירדנו בתפלה זו הוא תחלת לכל גלות ישראל : כספנו במשקלו אלו הלויים שנ' לדור הכסף לקח כידו . ושכב לותו כיוצא וכשכ"ב נ' משי"ח שבזכותו יבא משיח : ואלקי אביכם נתן לכם מטמון זה העול"ב שהוא טמון ונפון שנא' מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך . מטמו"ן נ' מלי"ם . כספיכם בא אלי זה מעשים טובים . ויוצא אליהם את שמעון רמז כשם ששמעון יצא מהגלות כן יצאו ישראל מהגלות : הבוקר אור והחגיים שלחו המה ומוריהם . הבוקר של הגלות הדומה ללילה אור לישראל . והחגיים שלחו יצאו מהגלות . המה ומוריהם זה משיח שהוא עני ורוכב על החמור . המ"ה ומוריה"ם נ' משי"ח עה"כ · המ"ה ומוריה"ם ה"ם יצא"ו ר"ת הוי' שיהי' ה' שלם ויצאו מהגלות שנא' בכל לרחם לו לר . מה נדבר ומה נצטדק . נצטד"ק נוט' נקיים לדיקים טהורים דכים קדושים : החגיים מלא עון עבודיך מל"א נוט' מכירת לדיק לחינו . עון עבדיך הנני עבדים ס"ת מוכן סיינו מוכן ומה' יצא : בפוף כל סדר שבחורה לא נפתב סכום התיבות וכפ' מקן נכתב סכום התיבות חלפים כ"ה לפי שנפ' מקן חל להיות חנוכה ומדיקין בו ח' נרות ושמונה פעמים בר נ' חלפים וכ"ה רומז שבכ"ה בכסליו מתחילין שמונת ימי חנוכה . מהה"ל ר' לני חלימלך זצ"ל :

ויגש

ויגש חליו יהודה ס"ת שוה שניים יהודה ויוסף שוים זה מלך וזה מלך · עוד וינ"ש חלי"ו יהוד"ה נימט' כנ"ת להלח"ם ע"ס יוס"ף . עוד נ' בנכנ"ס לפיי"ו כרמז"ל שניגש לפיוס ולמלחמה . כי כמוך כפרעה ס"ת יכ"ה שרלה להכות ולהרוג את יוסף ואת פרעה . וינש חליו יהודה ר"ת חי"ו מנחם יצחק ויעקב . וינש ר"ת וירח יהודה גלות שכינה . ויאמר כי חדוני מלכי כ"ד ינחל השכינה . ידבר נא נ' מרכב"ה . שבדך דבר "דבר" נוט' דוד כרגל רביעי, וינש חליו יהודה ויאמר ס"ת הסו"ר . חדוני ידבר נא ס"ת חרי . ונפשו קשורה בנפשו . קשורה נ' תור"ה שהי' מלמדו תורה . ואנחנו לאבי כ"ל הימי"ם נ' עולם הבא לפי שיעקב ידע שאם את מ' מבניו כמיו שלא יבא לעוה"ב . והנער יעל עם אחיו רמז יעל עם הגלות לעתיד עם י' השבטים כי "אין "אשה "אל "אבי ר"ת ד' חלפין כמנד ד'

מלכיות שיפלה יהודה מחוכן גם בימין יעלה ויהודה לא יעלה בלא בימין זה כוונת לך תעלה אל תבי והבזר לימנו לחי: ויקרא הוליאו כל חיש מעלי שגם הוא היה בכלל החרם אלא לגלות שמכרהו ולפי"ז יתייסב מה שהיה כ"ב תבין בעצר ולא הודיעו משלומו. ויסימי לאב לפרעה כו' ומובל בכל ארץ מלרים כה לאמר בלך יוסף שמי תלהים לאדון כו' ולא זכר מובל. ויגידו לו לאמר וכי הוא מובל כו' פי' נאון ר' מקודם סיפר להם יוסף דברים כהויה אח"כ נתיצב אלם יאמרו לאחיו שקרת עלינו מובל לא יאמין ע"כ נתחכם וזה להם לאמר לאחיו אדון ולא מובל כי לה' המלוכה ומובל בנויס והם אמרו לו וכי הוא מובל ע"כ ויפג לבו כי לא האמין להם ואח"כ כשראו כך וידברו אל כל דברי יוסף היינו כמו שהוא להם לומר לו אדון ולא מובל. פי המדבר אליכם בי' בענל"ה ערוס"ה. ויסוב על לוארי בנימין ויבך זה בימק"ש שהי בחלקו ועתיד לחרוב לוחר"י בנימי"ן בי' ז"ו מקד"ש. וית"ן להס"ה לר"ה לדרך ס"ת המן שעתידין לאכול במדבר שנת' לחם שלח להם לאוכע"ר זה המן: וישק לכל אחיו ויבך עליהם על עסרת השבטים שעתידין לגלות. אל תרגזו בדרך. תרגזו בי' התור"ם היינו אל תעסקו בדבר הלכה. וירח את העגלות אשר שלח יוסף. העגלות ה' מלויות רמז"שבפרשת עגלה ערופה פרש מהכיו: ותחי רוח יעקב אביהם ותח"י רו"ח עס"כ בי' הו"ח רו"ח בקד"ש: ותחי רוח יעקב אביהם ויגידו לו לאמר ויגדו ח"י כי לא הגידו לו עד שהחיהו החרם שעשו בעשרה. כאשר אמר אמרי תלהים לאדון היינו עשיתי תלהים לאדון על כל מלרים כי מקודם לא אבו לשמוע את שם תלהים. אמרי תלהים לאדון ר"ת אשל"ל שבזכות לאל אברהם עלה לגדולה כמ"ש בזוה"ק ויבא האולה בזכות אברהם שנת' בו ויולא אותו החולה. בשמי"ם מטו"ב עס"כ בי' ו"ה הו"ה יי"ן יש"ן. יין יסן בי' נס"ם שמחיה הנפש ונס כי חיה נפשי ולא נתגאל בפת בגס. תגאומה ויגס הליו יהודה זש"ה ושרה קנאת תפרים כנגד מי אמר יעשי' פסוק זה לא אמרו אלא כנגד יהודה ויוסף דא"ר שמואל בר נחמן א"ר יצחק בשעה שבי' יהודה ויוסף מתוכחין זה ע"ז אומרו מה"ם זל"ז בואו ונרד למעה ונדאה שור ואחרי מנגפין זא"ז. בואהב שבעולם שור מחירה מפני אחרי ושבאיו שור ואחרי מנגפין ועומדין ושקנאת ביניהן עד שיבוא משיח לפיכך ושרה קנאת תפרי ע"כ מפי מורי אבי זצ"ל פי' והקנאה ביניהם עד שיבוא משיח מה קנאה פי' לתפרים אלא תפרים דאתיב תפרים ומאשה כראובן וסמעון יפי' לי נאלה תפרים דאובן ומאשה סמעון, ואובן אמר אל תשפכו דם השליכו אותו לבור ובדיני דגרמי פטור ע"כ רלה תפרים שהגואל יפי' מאביו אבל דיני דגרמי אתפ"י שפטור מדיני אדם אבל מייב בדיני שמים ע"כ לא יפים דעתו עד שירחה שמשיח כ"י ימות וזו יתפיים ע"כ. אל תרגזו בדרך פירש"י ז"ל אל תתעסקו בדבר הלכה אלא תרגזו עליכם הדרך וקשה וכי לשבר יוסף היוסף יאוש אלא למגרם הרי אמרו ז"ל שנים שהיו מהלכין בדרך ואין כיסי ד"ת כו' ואיזן מוכי זקני הק' ג"כ מדאיתיב ויאלף את אחיו וילכו הלך ללוותם ופ"ד שאמרו ז"ל אל יפטור אדם מאבירו אלא מתוך דבר הלכה ואמרו אפו הלכה הלכה פסוקה יחיד ורבים הלכה כרבים ור"ת אלו יוה"ך והוא סם של שמירה לבן אפשר יוסף שמא יוסיפו עוד לאטוח בחמרם שהלכ' כאותם שהם הרבים נגדו והם דנו אותו שמייב מיתה אלמא מעמים ויוסף הוא היחיד שהלכה כאותו כדאמ"ל כי בן זקונים הוא לו שאסר לו כל מה שלמד אפס ועבר שהלכה כאותו בכל מקום לז"ה אל תרגזו בדרך אלא תרגז עליכם הדרך כי כל הדרכים כאזקת סכנה ויש כח במדה"ד לפכן הדרך לפניהם. ואחי רוח יעקב אביהם כי אקודם את רוחו של יעקב ואח"כ הי' תחיית המתים ברוחו של יעקב ואיזו בדין שיאות עוד ע"כ אמרו ז"ל יעקב אביהם לא אות ולא אות אלא אות אלק הנוספי אלא נפש שבתל כפ"ל ויקרבו ימי שבתל למות כי יעקב הקב"ה קרא לו שמו שנת' ויקרא שמו יעקב. תלפיות.

ויוסף ישית ידו על עיניך לפתוח שהיו פתוחים ברחותו השכינה ועשו קדושים אלא לך לגע בהם אלא אתר רק יוסף שהי' ידיו קדושים אלא נגע בהשת פוטיפר כי כל מקום שאתה מוצא גדר ערוה שם אתה מוצא קדושה (זוה"ק). ויבך על לוארין ויעקב קרא ק"ש ואתר בשבתל"ו ויל"ך למה אתר יעקב לומר בשבתל"ו לפי שתמלא אלו התיבו' משמשים לפשם בפסוקים היינו בכתוב ואשביעך "בה' אלהי השמים הרי ב' אשרי העם "שה' אלהיו הרי ג' ומי גוי גדול כו' "כה' אלהינו הרי ב' ויען לבן וכתואל ויאתרו "מה' יצא הדבר הרי מ' למען

תדע כי "לה' החרם הרי ל' "וה' הכה כל בכור הרי ו' וכיון שרמה יעקב שהלו התותי' חביבים לפני ה' ע"כ בחר הלו התותיות (תלפיות בשם מחם ליון המכתבי). ותמוה הפעם כשהלו בניי ואמרו לי יוסף את אמרתי שמות ל' פעמים עכשו שרחיתך מי מבושר לי שלה שמות הלה עכשו בלבד ל"ח התותם הפעם. והלה שמות בני ישראל הבחים. שמות בני ישראל הבחים ר"ת שביה זו גלות רחשומה. ובני דן חסיס · חסיס טוס' מנוכה שמחל, ימין מזוזה כי חדש טבת מתיחס לדן עיין בני יששכר. חסי"ס לותיו' מס"ח שבה משבע דן. ובהחדש הזה את מברכם מביאו ע"ה. טע"ת טוס' תקבר בשבה טובה שבתך הקב"ה וכן הכתיב לו שיעשה ניסים ליעקב בחודש הזה. החרי"ל. טוד חסיס בי' נחם יהי דן נחש עלי דרך: ואת יהודה שלח לפניו ר"ת שילו זה משיח שילה מיהודה ופתיד לשלחן לפניו. לגור בתרן בתרו ר"ת בשל רמז על גלות בשל: ושמחם שרי מקנה. ושמחם כ' בשטורה הכה ותידך ושמחם בתרן רמז שעמו השבטים בתרומת כשילהו ממלרים כמו שהי' ביוסף ויסע בתרן במלרים: הה לכם ורע ה"ח לכ"ם לותיו' מלחמה שיהיה המלחמה לפשומה: לחק עד היום הזה לחק לותיו' חלק לחלק בחלקים בחלה: והחדמה לה חשם טוס' והחדמה לותי' וה לדם לה חש"ם טוס' מדבר שקר מרחק הייתו ע"ז לה הייתו עובר בלהו תרחק הייתו לחפי' לשמוע שקר בש"ב נפ' והיה חם שמוע שפקר גורם שממה בחדמה:

ויחי

ועשית עמדי חסד ואמת חמ"ת טוס' תרון מטה מכריחין. ויכתבו ישראל על רחם המטה ויבתח"ו נים' מודי"ם ע"ל הנשור"ה טוב"ה עם הלותיות · על רחם המטה המטה קרי זה רחוקן שהיה רחם המטוה לישראל": על שדי נרא' אלי ר"ת תרי' טור נשר חדש. ונחתיך לקהל עמים ס"ת מלך. ל"י ה"ס לותי' מילה · לפרים ומשה ג' רחוקן ושמטון טה"כ: ומולדתך חשר כולדת מחריחם לה מליכו שמולדו ליוסף בניס יותר וה"ח להיות דברי הכניה נעטין וגב הל"ל חשר יולדו לך ושם מחריחם ל"ל הל"ל רחבי כן ומפרש רמנ"ע לפי שיוסף הי' רחוי להוליד י"ב שבטים כמו יעקב שי' הלה מולדות יעקב יוסף לך שילהו מכין לפורני ידיו יוד שיפין שנה' ויפוזו זרועי ידיו וכתו בי' הרועי מלכות שמסרו עלמם על קדוש השם תמורת י' השבטים ור"ע הי' כמקום השביעה כשמות יקרות וזהו ומולדתך חשר סולדת מחריחם כבר ומ"מ יהיו מחריחם לך יהיו וזהו חיובה לפורען של רחבוני' היינו ה' טפות של הי' הרועי מלכו' מכריסן של מחרועים חשר הורתם ולידתם ע"י השה: ומכי"י בכתי"י מפר"ן מת"ה על"י רח"ל בי' לי"ן חש"ה מת"ה חל"ח ע"ל בשל"ה. וירח ישראל את בני יוסף ויאמר מי הלה מכיכן ילמו הלה שחיים רחוים לברכה והקובי' מפרשת הלה כתיב ושיבי ישראל כבדו מזוקן ולה יוכל לרחות ולמה כתיב וירח ישראל ואח"ל וירח נרוה"ק למה מקודם לחמר מי הלה שחיין רחוין לברכה ואח"כ לחמר קחם נא בני ואברכם ופי' הרב בעל עמק ברכה כי כל כוונת הברכה שהלו מברכין בח"י שלהיהו מזכירים ה' רחמים שלהיהו דין הכוונה שבהפך מדין לרחמים כי שלהים בי' בשבע והוי"ה למעלה מהשבע הוא מעביר השבע וכיד ה' לשמות דין השבע לרחמים נמורים זה נקרא חוספת ברכה זה שחמר יחרו עתה ידעתי כי נדול ה' מכל שלהים לכן סוד הברכה הוא לחבר שני השמות שבהיהם יחד טולים יב"ק טוס' יחוד ברכה קדושה שבש ג' קוין קו החסד קו הדין קו הרחמים ונעשה י"ה מלא לותיו' שלהים וכחשר חשראל בשגל ואמרו הלה שלהיך ישראל הפרידו בין הלה למי כי מי הלה לותיות שלהים לכן הפך להם הקב"ה מהלה לשלה וזהו כה"פ שאמרי שלהים לחם חכן בשביל שהפרדתם שלהים ואמרתם הלה כשדם חמוחון פי' לאמרתי שאתם מחברים מי עם הלה ולז היתם בכלל ברכה שנאמר ה' בחור פני מלך ברכה כמו שלהו מחפללים ברכתו חביהו כולנו כאחד בחור פניך לכן עתה שחטלחם והפרדתם בין מי לרלה והלה ומהפך לשלה שהיה כוד הקללה והחרור שנחקלל שדה"ר בשבת הנחש זה חכן כשדם חמוחון וזה כי חטח יבשט ב"ל שעשה שגלי זכה ואמר הלה שלהיך ישראל שהפרים בין הלה

למי נסיך כמכה יוסף עם כניו ליעקב לברכם רמה כרוה"ק אילה מהם ירכעם בן נבט שהסריח מי מחלה והוא בכלל תרוב ואינו בכלל ברוך ע"כ תמר מי חלה שאינם רוצים לברכה והשיב יוסף לאביו כני הם אשר נתן לי אלהים בזה ר"ל אלהים בזה עדיין לא הסרידו אלהים בזה חלי ומחוהו לכן עתה הם בחי' אל ניחודו ומז תמר קחם נא אלי ואברכם יברכם בשם אלהים כש"כ ישימך אלהים כ"ל:

המלאך הגואל אותי מכל ס"ת כלול, מלך שהוא כלול שם גבריאל. וידגו לרוב בקרב הארץ. וידגו בח"ת כ"ם ני' ת"ק היינו בכל העולם שהוא מהלך ת"ק שנה. וירא יוסף כי יש תניו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו. אפרים וירע בעיניו רמז והוא ירניפם: גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ס"ת נימ' גדעון כי ילא ממנשה והוא אחיו הקטן יגדל ממנו זה יהושע. וזרעו"ו יהי"ה מל"ו נימ' יהושע: ממנו וזרעו יהיה מלא הגויים ני' זה משיח בן יוסף: והסכפו ותגיד' לכם אשר יקרא אתכם באחרית הימים פירש"י בקש לגלות להם הקץ ונסתלקה הימנו שכינה וק"ק למה נסתלקה שכינה היה לו להאי"ת לגלות עליו אלא לגלות אלא לפי שאמר באחרית הימים כוונתו לגלות הקץ בעתה וכיון דז"ל לא זכו בעתה ולפי שאפשר שיבואו לא יזכו ע"כ נסתלקה ממנו שכינה. יקרא אתכם באחרית ס"ת אמת הוא הקץ שנקרא אמת שנאמר דניאל י' אגיד לך את הרשום בכתב אמת. הקבלו ושמעו תיבת ושמע"ו ראשי ו' וסופי ו' ומאלפא שמע ראה יעקב שנעלם ממנו הקץ אמר לבניו אמת יש בכם פסולת אמרו לו שמע ישראל והוא השיב בשכמל"ו שם שפה תיבות: הקבלו ושמעו דחז"ל בקש לגלות להם הקץ לפי אלא נעלם אותי' ח"ט בשמותם ואמר יען שאין אתה בינינו בודאי הם רוצים לגלות להם הקץ ואמ"ל הקב"ה בדוק שנם אותי' קץ לא נעלם בהם וזהו אין כ"ד בת אלא בדור שכלו חייב שבכולם יהי' אחד או בדור שכולו זכאי שכולם יהיו קץ הכוונה בדור שכולו חייב שידע כל אדם בעצמו שהוא חייב ואלא אתאים לו ביהי' כלו זכאי פי' שרואה ח"ע מוטח לגד וכל הדור כש"כ כולו זכאי מורי זקני ז"ל. אשר יקרא אתכם באחרית הימים בדרך מקרא שכתו"ח יבא על עתותו בהיפוך הדעת ופתחום יבוא משיח. בשם הבעש"ט: כח"י ורחש"ת אור"י נימט' שלא רצה קרי לעולם: אל תותר אותי' תורת אל אל יהי' תורת העולה תורת החטאת כלומר הכפול בשביל זה החטא: כלי חמס מכרתיהם. כלי חמס נ"י זה יוסף. מכרותיהם שמכרו אותו. כ"י בחש"ס הרג"ו אי"ם נ' זהו שכם בן חמור: ברלוס עקרו שור ר"ת עשב זהו וימרו את כבודו בתבנית שור אוכל עש"ב ר"ת שבעה עשר בחמוז. עוד ערב שבת בחמשה. עוד בלעם שחוס עין. עוד עם שני כניו: נור אריה יהודה נ' בדו"ד ושלמ"ה בג"ו. גו"ר אר"ה נימ' משי"ח כ"ן דו"ד. נור אריה יהודה ר"ת נ' דוד. אריה נ' מבקוק הנביא. עוד לפי הפסוק אריה שחג מי לא ירא אריה נוטרק' אלול ר"ה יוה"כ הושענא רבה היינו בד' זמנים האלו מי לא יירא לחזור בתשובה: ואתי' נ' נבורה היינו מי מי לא יפחד ממנבורת הדינים כי מלך בחשבון יעמוד אחרן ואז אומרים במלך המשפט במלך הקדוש אמרו בחדרם אתי לדודי ודודי לי ר"ת אלול וס"ת דלת יודין שהם אחרונים יום מר"ח אלול עד אחר יוה"כ ואומרם בתיבות וד"ד שאז הקב"ה עודד מבשה דין לבשה רחמי' ומקבל תפלת ישראל ותשובתם. מטרף בני עלית זה דניאל שעלה מנוף אריות ומבקוק עמו שבניהם משבע יהודה: ומחקק מבין רגליו מחקק נ' רמ"ח זה תלמודי חכמים המפרשים רמ"ח מלות עשה: עד כי יב"ה שיל"ה נ' משי"ח: שיל"ה נ' משה היינו הגואל האחרון הוא הגואל החתרון

עוד נוט' שיל"ה הגואל שהי' יהי לעתיד:

ובדם ענבים רמז שמקדשין על היין בשבת ובדם נ' בן כי בן שבחות בשה מעוברת: רחם הפסוקים של ברכת יהודה. אתה, נור אריה, לא יסור שבט, אסרי לגפן, ר"ת אגל"ת אתה נור לא תוסרי ובשביל שהי' מלך ונבור מתברך בברכת ה': ונשברקה כני אתנו שורקה נ' תורה אשברקה נוט' איכה שיר השירים רות קהלת המגילה. נפתלי א"ילה ש"לוחה ה"עומן ר"ת אשה שהיה לו ברכה בנות. אילה אותי' אליה שיבוא מים מהר: בן פורת יוסף פורת לאותי' פותר ואותי' פרות שפתר של הפרות. בן פורת עלי עין שהעלה ע' עלות וזה סוד לקיטת הכסף בלקט יוסף. המר"י ז"ל:

ברכת שדים ורחם. שדים ורחם נ' כח היער הרע שדמה יערו. שדים נוט' שמאל דומ' ימין מקרבת. כדחז"ל שאשה תיוק ויער שמאל דומ' וימין מקרבת. ברכות שדים ורחם. שדים נוט' משה יהוסף דוד שלמה שאלו הר' תקנו ד' ברכות. יהוסף

תיקן ברכת המזון. משה תיקן ברכת הזן בשפת מ"ת. דוד תיקן על ירושלים ועל מלכות בית דוד. שלמה תיקן על הבית הגדול והקדוש הזה. מפ'. וילון לך יוסף לאמר דרז"ל סרח הסר ותפריס ולמה לא מחל להם יוסף וכבר אמרו חנה שה לא והיה כשכיל כ' דבריס הה' שלא אמרו שמעלמן הם מבקשים חנה תכיך לוה ושוב שהמבקש מחילה צריך לבקש בעלמו והם שלחו ע"י שליח והלכתא גדוי ובשעה שמיריון לו בפניו ושלא בפניו חכל לוחלת דבריס וממון עד שירלה. ויכך יוסף בדברם חלין למה בכה שאמרו לוחו שיסטמם יוסף כשכ"ה לו יסטמנו יוסף וכתיב לה תקום ולה תטור וכן כ"ג הוה פורס ובוכה והם פורשים ובוכים על שאמרוהו נמיוה שמה חין כן. חנה שה לא שבע לחיך עבדי חלהי חניך וגו' כי יוסף נקרא טור והוה טור במרכבה והחיה פנמו במרכבה בנחיית טור וזהו כוס' לכ"ה חרי' נסר חדם. ס"ח כ"ה כוס' טור חרי' נסר חדם ולל תכפוס ע"ז כי לנחמנו גרמנו כל זה כי כולה לה מכרנו לוחך לה ה' לך נסיון בחשה פוטיפר וע"י הנסיון זכית להיות טור במרכבה

לזה חומרים פשע עבדי חלהי חניך: חלהי חניך כוס' חי לחו הה' יומח כמה יוסף חיכה בשוקה מס"ר ילחק חבד"ק קשטניב: וילכו גם לחיו וישלו לפניו ויחמרו הנמו לך לעבדים וזה נקרח תשובת המשקל בכדי שהמילה יהי' להם לכפרה: ומולדתך חשר הולדת חחריהם לך יהיו ע"ם לחריהם יקרחו בשלחם. לה מלינו שמולדו ליוסף בניס יותר וה"ה להיות ביהיו דברי הלריק והכניה בטלין וגם הל"ל חשר יולדו לך וגם לחריהם הל"ל לחרי כן מפרש המג"ע לפי שיוסף היה עתיד להוליד י"ב שבטים כמו יעקב כש"כ חלה תולדות יעקב יוסף לך פילחו מבין לפרטי ידיו י' טיפין של' ויפוזי זרועי ידיו ובלו בי' הרוני מלכות שמסרו נפשם על קה"ם תמורות י' השבטים ור"ע היה במקום השכינה כ"כ נשמות יקרות זהו ומולדתך חשר הולדת בבר ומ"מ יהיו לחריכם לך יהיו זהו עוכה לפרעה של רשעים כייטו בי' טיפות שהמה י' הריגי מלכו' מכריסן של לחרונים חשר הורחם ולידתם על ידי חשה:

שמות

ואלה שמות בני ישרחל הבחים. הבחים נוטרי' הוח בכל חדוש יון מדי. מלרימה נימט' שכינה רמז כ"מ שגלו שכינה עמהם ע"ד ושרד להליהו ושלה שמות בני ישרחל הבחים ר"ת שכינה. ישרחל נוטריקון של שדי יתן לכם רחמים כי בשביה לריכים רחמים כשל"ה ויחנם לרחמים לפני שוביהם. ושלה מספרו מ"כ והפסוק יש בו י"ח חיכות טולה יחד ג"ן כמנין ג"ן פרביו' שבחורה ושלה שמות נוט' ומיב לחד לעבוד הפרשה שניה מקרח ושחד תרגוס ושז הוח מוכן לגן. שמות בני ר"ת וס"ת שבת יקיימו. ישרחל הבחים ר"ת וס"ת מילה. שמות נוטריקון שבת מילה ושעבוד תוליות היינו קודם בת' שהם שנגזר עליהם ושלה שמות בני ישרחל ס"ת תהי"ל לרמז שלנסוף תהול לורס חור הנחולה בשביל ושלה שמות היינו שלה שינו שמם ושמרו שבת ומילה. ויש בחרון נמלרים ושמיך ניה ושלה שמות מכחן שטושין מלכות וכותבין שם המת של קברו. רמזים לרבינו יוחל בלוי. ושלה שמות מלה ויו ומנוינת ע"ד ויהי שם לגוי מלמד

שהיו ישרחל מנויים שם היינו בשמם של לשון הקודש ושבת ומילה ושלות ו' רמז של שהם דברים שהיו מלויים בהם שבת מילה ושעבוד ושלה שינו לשונם וכתוקף השעבוד היה להם נגיפים וכשביל זה מתיחסים לי לישרחל חביכם כי הם זרע ביוך ה' בני ישרחל. ושלה שמות בני ישרחל הבחים ס"ת תהליס. מלרימה חת יעקב חים וביתו ס"ת תשובה רמז שע"י תהליס זוכה לתשובה ותהליס חלות תקנהו כן לימח כמד"ר שיעקב בניה לבן לחמר תהליס. חת יעקב חים ס"ת שבת בזכות שבת נכנס הקב"ה עם ישרחל שנח' חת יעקב חים, חים זה הקב"ה. ליוני. מלך מלרים ני' כור הברזל: ויקס מלך חדש חשר לה ידע חת יוסף חדש שהחדשו גזירותיו שלה ימולו יד"ע עה"כ ניעטרי' מילה. עוד חשר לה ידע שאמרו לותו לעבד כי לילו היה יודע לה היה לריך בהחכמות לשעבדם לעבדים כי כל המידות נשלו חוץ ממדה כנגד מידה. י"ד:

ויאמר חל עמו הנה עם בני ישרחל רב ועלום ממנו, ממנו היינו מהקב"ה שחפ"ס שנגר עליהם

עליהם ועמו אותם ת' שנה אפ"ה הלדיקים שבהם מבטלים גזירת ה' לכך ועלה מן המרגן בפ"ב בניסן. כלי יקר. הבה נתחכמה לו לה נדונם אלה במים בשביל שהקב"ה נותן רק מדה כמידה וכבר נשבע אלה להביאו עוד מבול וה"ת שידין אותנו בחרב על שנזרו הם בן הוה והמיתן אותו הוא בשחר פרעה' לזה אמר נ"ב הבה נתחכמה לנזור על המילדות שהם יעשו זאת ולה אמרנו ואין אנחנו לדבר עבירה. מפרשים. וימרו את חייהם בחמר. בחמר אותיות ברמ"ח הייגו שנזרו על המילה שהיא שקולה בכל רמ"ח מלריס וכנגד כל רמ"ח מ"ע שבתורה. ויאמר מלך מלריס למילדות העבריות. מילדת ח"ו ניימטר' יכבד את לוי. ת"י וימרו את חייהם לשון רבים עוה"ז ועוה"ב כי חומר ולבנים עוה"ז. עבודה קשה שהיה ע"ז זה מירור עוה"ב. ותרא אותו כי טוב. אותו כי טוב ניימטרי' שמולד מהול ולכך אומרים על ברית מילה הודו לה' כי טוב. כי טוב. אמרה רחוי זה לעשות לו נס כי הרי נולד מהול ע"כ ותצפנהו ג' ירחים. נער בבה ניימט' ודא אהרן הכהן. שאהרן היה בוכה על הילד שמת יקראהו אפון במיס ומתוך כך המלה עליו ותאמר מילדי העברי' זה: מן העבריות ותניק לך ר"ת מהול וזהו ותרא אותו כי טוב. אותו היינו אות הברית ותצפנהו שלשה ירחים ר"ל שיקבל התורה בחודש השליטי ויום השליטי ויתנה ישראל המשולשי' בני ג' אבות בהמים לויים ישראלים תכ"ך: ויאמר מלך מלריס ויאמרו כ"י מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה זוק"ק כל זמן שאתן שררה לשרו של מלריס על ישראל לה נשמע לעקתם שנא' ויאמר מלך מלרי' כו' ותעל שועתם אל האלהי'. בלבת אש. בלבת טו' ב' לומות כ' תורות הרמה ה' למשה תורה שבכתב ושבע"פ: מדוע לה יבער הפתח ר"ת מילה שהין אש של נסיום שולט במהול. אהי' אשר אהי'. אהי' פעמים אהי' ני' אמת ואמת חותמו של הקב"ה ע"כ משה טו' מי שהי' הוה היה' והי' מוסר נפשו על ישראל בחמת ע"כ דוקא למשה אמר אהל ליעזרל שעדיין לה זכו למדת אמת כתיב ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהי' שלחני אליכם ב"פ אהי' ני' מ"ב זהו לדיקים יולבו בם ונגד ישראל אמר פ"ת אהי' רמז אף לדיקים יודו לשמך. מו"ר זקני ז"ל. אהי' ני' אף וכן עולים הר"ת של אברהם יצחק יעקב וכן עולה הר"ת של משה חומשי תורה כ' ברחמים ו' ואלה ו' ויקרא ו' וידבר ו' ואמר ו' אלה הדברים הרי ת"ך: ויאמר אלהים אל משה אהי' אשר אהיה כשם אהיה לפי הר"ת של חומשי תורה ני' אהיה היינו ברחמים ואלה ויקרא וידבר אולה כ"ה ור"ת של אברהם יצחק יעקב אולה כ"ה נימ' אהי' וסו"ת של ברחמים ואלה ויקרא וידבר אלה נימט' תורה וני"מ' ירמת זהו רחמים חכמה ירמת ה' חכמה במילואו נימ' תר"ג ונימ' בתורה. ויאמר ה' ראה ראיתי את עני עמי אשר במלריס ואת לעקתם שמעתי מפני נוגשיו כי ידעתי את מכאוביו בפסוק זה כתיב ראיה שמיעה ידיעה להוליה מלב המינים שאומרים שהקב"ה סלק ידיעתו מעולם הפעל הזה ואינו מצניע בתחתונים לרוב גדולתו. אהי' אשר אהי' נוט' אהון הכל ילרת הכל אהי הי' הווה אהי יהי' אהי הוה. משה נולד באדר פק"ד ימים היינו ג' אדמים ז' ימים וכל הנולד לט' אדמי' הוא אסכון רע ימים ז"ם ואמרו אותו כי טוב אלה נולד לרע ימים. י"ם בשם ס"ך. למה נזר פרעה על הזכרים ולה על הנקבות אדי לזנות עמהם וכל מקום שאתה מולא זנות אהדדלמוסי' כח לעולם והורגת רעים ופוגים. אלה נא כיד תצלח ר"ל אותי' נא אן אדני יתלבם באותי' י"ר אן אדני ישן שנפרד אותו' נא אן אדני בגלות. מנ"ע אשר אשמה בקרבו. אשר נימ' דל"ך עד"ם בחא"ב אשמה בקרבו זה מכות. העשוי לכם במלריס ה' אן הפשוי לרמז על ה' איי עבודות עוני מירור לאן עבודה קשה פרך. ותמלט עמלק יולה בר"ת כי מיועלי פרעה סי' לכל העבודות: השליכו אדלה ויסי לנחש וק' למה התחיל הקב"ה להרחות למשה אות מנחש דוקא ולא מאחר דבר לומר מה נחש הקדמוני הוליח לעז על הקב"ה ומתקלל בעשר קללות שפרעה אמר אי ה' אשר אל רחוי ללקות בעשר קללות. בחיי. אלה נא כיד תצלח. תצלח נימ' אהרן הכהן בן עמרם: אלה נא כיד תצלח ר"ל אלה נא כיד יסי' אותיות אדני ור"ל אלה נא ע"י שתצלח לעתיד כדכתיב הנה אדני בחזק יבוא ונומר: זה שמי זה זכרי נימט' תורה. ויהי בדרך במלון ויפגשהו ה' ויבקש המיתו רש"י ז"ל אלה אל את אליעזר בנו וק' למה נתרשל משה ממלות מילה על שהשביעו יתרו שכן הרחשון יהי' לע"ז. יקוע דוד בשם הש"ך. ות"ת הלה דרשו חז"ל וינרשום מפני הכדוי שפירש עלמו מע"ז ואין התנך התנאי הזה ומס' ע"ז הש"ח שפירש עלמו

מע"ז של מדין לע"ז אחרות שלח הכיח ע"ז שלח עכדם לכן סתנם ולכן התרשל עד שסתר לו הקב"ה:

וארא

וארא ו' תרח שפם פעמים נגליתי אל האכות כאל שדי ולא הודעתי לי מה שמו ואתה תחלת דכריך ותאמרו לי מה שמו. תנכרם יצחק יעקב ר"ת נימ' תסיה וסו"ת שלשם מקב כאתב"ש שדי וזה שנאמר חומם מלאך ה' סביב ליריאיו ויחלצם מלאך נימט' חוי"ה אדני הוא שלח תיכות האכות שם כר"ם ל"ת ע"ק נימ' עתה הייתי כעתה תמיצה קן יצרהל ואחר עד עתה נמלא כסדר אהי' שדי עתה כמנ"ץ עמו אהיה בצרה שם של אהיה ג"כ הולך בגלות יצרהל זה אהיה אנן לך שם אהיה ה' אנן לך כמנ"ץ הוא לך כמנ"ץ הוא ה' סביב ליריאיו ויחלצם. ויאכר ה' אל משה לאמר הפסוק הזה יש בו ה' תיכות כנגד המומשי תורה ויש בו י"ת אותיות כנגד י"ת ברכות שכתפלה ור"ת שלו נימ' פז שנאמר רשעו כחש פז ום"ת שלו נימ' תהלה שנאמר תהלה לדוד תרוממך ה': ואירא אל אכרהם ס"ת אלם של שעשה עלמו אולם בכל הנסיונות זכה להיות אב המון. כרמ"י ז"ל אלל מכת כרך כתיב הכא אהיה שלח כפעם הזאת את כל מנפותי אל לכך פירש"י ז"ל מכאן למדנו שמכות שכורות שקולה כנגד כולן וק' שכורות מאן דכר שמיהו ופי' הגאון ר' שעשיל ז"ל דכאחת לריכים להניח ברש"י כי כאחת רש"י מפרש זה על מכת כרך שעקול' רק שפ"ם נפל כדפוס שהי' כתוב מכת כרך כר"ת כזה מ"כ וסכר המדפיס שהוא ר"ת מכות שכורות. כמדר"ת כלפרדע כתיב ויעכרו אותם חמרים שלא היה כהם שום הנאה ע"כ מתו והסריחו את מלרים והעדוב שהי' להם הנאה כעורותיהם לא נשאר עד אחר שנאמר ויעש ה' כדכר משה ויסר העדוב. למה הכיא הקב"ה עליהם מכת הערוב לפי שהיו שוחטין ק"ן ילדים כבוקר וק"ן כערב וכני נח נלטוו על שפיכות דמים שנא' שופך דם האדם כאדם דמו יפפך מיד כל חיה אדרשנו לכך הכיא הקב"ה עליהם הערוב. ש"ך ז"ל. ושמתי פדות וכמתי טו"ט והם שכיתה מלאכים תור' יצרהל. וגם הקמותי לאת להם את ארץ כנען. כנען ני' ק"ן למה הכיא הקב"ה על פרעה י' מכות ולא ט' או יותר כנגד י' נסיונות שנתנסה א"א ועמד בכולם מד"ר. למה לא החמין פרעה

והחרטומים כמעט להכרן שהרי רלו כעיניהם שכלע מעט אהרן את מעות' כמו אח"כ כמכות שהודו ואמרו אלבע אלהים על שלח החמינו שמעט אהרן הוא עץ אלא אחזו שהיה תנין ובלחם עשהו מעט ואח"כ נהפך לאתין ע"כ אמ"ל הקב"ה ומעט אשר נהפך לנחש תקח כידך להכות את היאור ואם הי' כמו שאחזו שעשהו משה ע"י לחש כיון שהכה על המים המים חוזר ומבטל הכשוף והלחש כדאי' בסנהדרין בעובדה דזעירא דזבן חמרא ע"ם. לפרדע נוע' לפור דעש שהרי מסרו עלמם לאש. אלבע אלהים הוא אלבע נ' אלף הי ויו הי נוע' אהו"ה נוטריקון דמלכא. יקוט רחוכי כשם כשפי יוכא: כא דכר אל מלך מלרים מל"ך מלרי"ם נימ' עק"ם שנא' אם עקם תתפל: כאופן אחר וידכר אלהים אל משה ס"ת למ"ה לרמז שדיכר עמו קשות על שאמר למה הרעות לעם הזה (ואירא נימ' יצחק להודיעו שכזכו' יצחק נגאלו): ואתתי אותה לכם מורשה, מורשה ולא ירושה לרמז שימותו כמדכר וכניהם יירשו את הארץ. ת"י לכם מורשה כירושה נחלת אכות ולא תאמרו לזכותם כי הוא ירושה וזכותכם יהי' שמור לכם: והולאתי את נחותי את עמי זה ממליח של מעלה שהיו נ"ב כגלות ניסר להם כשיולי את אלו יולית גם אותם כמצל הכוס של מלך שנפל לכור: ומשה כן ס' שנים זה שהמ"ב סדות שלה לעמו ס' מן סדות זה משה שהי' כן ס' שנים לפדות את יצרהל. ד' מן סדות זה שזכו יצרהל לד' דגלים כמדכר על ידו כד' רוחות העולם. ויו מן סדות זה שהתיחד שמו של הקב"ה כשם תיכות שמע על ידו ואו כמלואו גמט' אחד. ת' של סדות שהתנה תורה על ידו שהוא סדות לכל העולם. ד"ת סדות זה שלמה שכנה ביהמ"ק שהוא סדות ליצרהל ועמד כמנין דו"ת שנים. סדות נ' כמסורה כ' מקר' ו' וה' מלא סדות כין עמי וכין עמך. סדת שלא לעמו. והרכה עמו סדות. ולא כנגד נ' מקדשים ב' נחרכו וה' שיכנה כ"ב שיעמוד לעולמי עד לפיקך מלא אלך מכות כתיב ואת כל עץ השדה שבר "שבר" נימ' דל"ך עד"ם נחו"ב כל המכות טמאות חוץ מעשים כרך ואהרכה שהם טהורות זה נגד ב' מלות שכת ומילה שלא מנעו אותם לעשות. ואירא נימ' יצחק כזכות יצחק נגאלו שחיסר משמו שהיו יצחק ועשה אותו יצחק העמיד הגלות על ד' שנים כמנין שחיסר משמו וזהו פירש הכ' כי אהרכה לא ידעתו ויצרהל לא יכילנו: לתת להם את ארץ

כעין היינו כמנין לת"ת ת"י ת"ך כיון דתנן שפחד ת"י וכיון שני ת"ך נמצא שניהם עמדו כמנין לת"ת שנה. נמצה את יתך על מימי מצרים. יתך על מימי מצרים סו"מ כלי"ם כי גם שכבליס נספך לדם: כי תפילות הנה פירש"י פלאי פלאות נעשה להם שלא לקו תפלות מותיות פלאות היינו אף שלא לקו מכל מכות מ"מ היה להם להיות נשרף כדתיתא בפ' רבותן שמחו שמחה רבה לוקה בשרפין ובשביל זה נקרא פלאות:

בא

בא אל פרעה. בא נמט' ג' שעור ג' מכות יביא עליו. עוד בא מוט' כרך תרכא · עוד מוט' תופל בכורות. בא אל פרעה זה שהש"כ לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח והוד ה' דכריס אלו כנגד ה' תומסי תורה הגדולה כנגד ספר בראשית שבו ברא הקב"ס כל בריותיו שנאמר עושה גדולות עד אין חקר. והגבור' כנגד ס' שמות שבו הראה גבורותיו מכות מצרים וקריעת ים. והתפארת כנגד ס' ויקרא שבו כל הקרבנות שנאמר יפלר עניים ביעוצו ואין יעוצה אל קרבן שנאמר ויצע ה' אל הבל ואל מנחתו. והנצח כנגד ספר במדבר שיכי שבו נלחו ישראל סיחון ועוג וסכנטני ובלק ובלעם וה' מלכי מדין. והוד כנגד ס' דכריס שבו יחוד שמו של הקב"ס שנאמר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: ת"ת לכ"ו ות"ת ל"כ. ר"ת הגו"ל אמ"ל הקב"ס אמור לו אני מזהרתי ישראל על האזהרה מלולב עד מולאי יום כיפורים ואני מכפר עוונס ואתם הבאת עליך ועל מצרים ז' מכות מצוות ולא חזרת בתשובה: ולמען תספר. תספ"ר עס הכולל נמט' שב"ת עס ל"ע רמז על ל"ע מלאכות שאסור לעשותן בשבת. שבת מוט' שבת במורס תעשוק. תספר כ' במסורס למען תספר כאן ולמען תספר בחזני כאן וכן כאן ולמען תחריכו ימים שאם תשמור שבת כתקנה ותעשקו במורס ותספר בחזני כאן וכן כאן תחריכו ימים: הטרס תדע כי אבדה מצרים מדרש חז"ל דין המצרים י"ב מודם כאן מכה"ס: עד מתי יסיה זה למו למוקש "עד "מתי "יסי' ר"ת עמי שאמר שלח עמי ויעבדוני. פרעה אמר מי ה' אשר אשמע בקולו ע"כ שלח עליו הש"ת יו"ד מכות דלך עד"ם בא"ה כאן תס"ר וזהו תס"ר עשה ה' לפרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו כו' אותותי אלה בקרבו. (מעין גימ.) פרעה אותי הערף שלח ידע מה' כש"ל מי ה' אשר אשמע בקולו ולא ידע אלה מאני ה' אות ו"ה כי אם יה שיך אך אל הנשמ' כמ"ש בעירובין ת"ר ירמי' מיום שחרב בהמ"ק די לעולם שיתמם בשתי אותיות שנא' כל הנשמה תהלל יה ו"ז למען שתי אותותי ר"ל אותיותי אלה בקרבו שיהו שם יה שאם אותי' הנשמה בשוד קרבה אל נשבי נאלה לכך אמר אא"כ ה' הוא האלהים וזהו לא המתים יהללויה:

נטה יד על ארץ מצרים בארבה. וכי בארבה היה נוטה אלא רמז שנשתבדו בישראל רד"ו שנים כמנין בארבה. ויהי בכל גבול מצרים ויהי כ' במסורה הכא. ולהלן ויהי ביום השביעי מלמד שעלה הארבה ביום השבת. נס התים מסה ס"ת מס"ה ולמפרע הס"ס היינו שקול מסה בשניים כשכיל. וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמור צא אתה וכל העם אשר ברגליך כו' טוב לכתוב למקשה לילך ויולדת מהרה. וסודו כי לא נמטריא הוי"ס אלהי והזכיר. לא. אלא. ויצא. ג"ם ל' כנגד ל' ימי' שהולך דר במדבר התחתון בכנף ל' יום בחמלא ל' יום ברחם הכנף כנגד הלב וחס"ך מתנגל מרחם הכנף ויולא שנאמר וחס"ך אלא. לא אלא ויצא ג' התיבות ט' אותי' כנגד ט' חדשים שהולך דר במיטי אמו וחס"ך יולא: המודם הזה לכם ח"ו נימ' מס"ח כ"ן דו"ך ונמט' כד"ת שזהו הסם חקוק על מלחו של מצים זהו שאמו אומרים עשה למען דת"ך היינו עשה למען מצים. לכם אותיות מלך שהוא מלך על כל החדשים ועוד מוט' כדי לטהרו מקליפתיו. רחמו"ן הו"ח לכ"ם למדש"י הסל"ם נמט' והו"ח רש"ם הסל"ם למלכי"ם ולרגלי"ם: המודם הזה לכם ונו' הו"ח לכ"ם לחדש"י נימ' הו"ח מלך המש"ח שבו עומדין להינחל ע"י מלך המשיח כי בכיסן נגאלו ובניסן עתידין להינחל. המודם ח"ו מוט' היתר ממן ר' שעות. הזה לכם חס תבי' קבר ממשהו ממן. וסי' זה לכם מוט' כדי לטהרינו מקליפתינו כמאמר אחרי"ו ז"ל כל הנזהר ממשהו ממן מובטח לו שלא יחטא בחומו שנה. חדש חותיות בשלמות שלו הן חותיות תלת"ן כזה ח"ת דל"ת סי"ן רמז שהחודש הזה שלשים יום: לאמור החדש הזה לכם ר"ת הסגל. הזה לכם לחדשי רמז הלל שים שחומרי' בארבה הזה ההגל ומה שחומרים כלא ארבה הזה הלל היינו כשקורין בארבה חומרי' לקרות את ההגל וכשקורין

כלה כרכה תומרים רק הלל כמו הללוים: החדש הזה לכם ז"ת"כ רמז דכרך תמת תיינו כרמזית כרת תלמים ס"ת תמת ותלפא כיתה שהיה קומתו יתכרך ה' מתחיל מ' בחמלטיתו ת' כסופו כסדרן תמת. רמז דכרך תמת ר"ת תדר. כי כתדר כרתה ה' שמותמו תמת ושקר זה המן נפל כי שקר תין לו רגלי: ויקחו תים שה לבית תכות שה לבית ושחטו תותו כל קהל עדת ישרתל ע"ד למכה מלריס דכבוריהם שרתו שחטתו תלוסיהם רמז על יה"ר "שה" נימ' היינ. כרתשון כתרכעה עשר יום לחודש כערב תתכלו מל"ת נוט' לדקה תלל ממות לכן תומרי' כל דכפין כו': ליל שמריס נ' עת קן: המודש הזה לכם שס התוותיות נ' תמת:

כך מחמלת לה תתכלו. מחמל"ת נימט' ב"ח יה"ר הר"ט. החמ"ן תותי' מ"ה ל"ח כמין הקללות שכתור' מ"ה קללו' כפ' כחקותי ול"ח קללות כמשנ' תורה זהו שכתב תלל חמץ וכרכתה תייו כי כל שתור וכל דכש מקדיש שתור לדכש תייו שהשעון מהסך משתור לדכש מכת"ר לכרת ותס מללתו הרי למה לותיות חמץ. הכני מכיח תת עבדי למה. זהו לין כין מדה"ד למדה"ר תלה דיבוק רגל הס"ת לבד כשחדיק רגל הה"ת של מלה יוה מהוסף חמץ. ושמרת תת החוקה הזאת למועדה למעון מהיה תורת ה' כפיך. ושמרת תת החוקה זה שקול מלות תפילין ככל התרי"ג מלות כי תפילין נימט' תרי"ג מסר מכין יג"ל שכל המניח תפילין זוכה לרחו' כביאת הגואל שנאמר כשוב ה' תת שיבת ליון יג"ל יעקב ושמח ישרתל. ושמ"ח לותיות מסיח וכל מי שתייו מניחו כאמר תלו יגל"ו שמיש עוטו יגלו ו' יומר על יגל על ו' ימים כשבת שמניחים תפילין. ושמרת והמר התר"י ז"ל כל המזהר מחמץ מוכטח לו שלה יחטא כחותו שנה כי חמץ לותי' מלה רק חקוקה ה' מן לות ח' מסר ותס תחקוק לות חית מן חמץ תמלא מלה וזהו ושמרת תת החוקה תייו החקוקה שהות חמץ כמשנו למועדה תייו ח' ימי פסח מימים ימימה תייו מוכטח לו שלה יחטא כחותה שנה. ולטטפות כין עיניך נימ' תלו תרכעה כתים. ולטטפות כין עיניך זה שה"כ כי שם ה' נקרא עליך ת"ר תלעזר זה תפילין של ראש. ס"ם נוט' שי"ן מסי"י תייו שי"ן של תפילין תלכה למשה מסיני וכן שי"ן ימים כשנה שמניחין כשם תפילין:

בשלח

את שע"ם נמ' כ"ם שר"כ ר"כ וה' הוך לפניהם יומם שמדתו של הקב"ה מידה כמדה כתכרהם כתיב ותכרהם הוך עמם לשלחם שילם הקב"ה שכרו כמדכר לכניו שנה' וה' הוך לפניהם יומם. לשלחם נימ' ת"מ רמז לת"ח שמלוין חותו. לה ימים עמוד הענן יומם ענן יהוש"ע כ"ן נו"ן ס"ת ענן שנאמר ומשרתו יהושע בן נון נער לה ימיש. ונד למלך מלריס כי כרח העם מי הניד לו שמלק כ"י כר"ח נימ' עמלק. ובני ישרתל יולתים כיד רמה. חז"ל רמה זה ע"ז שעכדו עמהם פ"ז שנה' ופכ"ר כי"ס לר"ה ס"ת רמה שנאמר והנשם תשר תעשה כיד רמה מדכר כע"ז. רמה ני' שסל מיכה. מ"ה תנעק תלי מ"ה לדיקים העולם עומד עליהם שנה' לה תשחית תם לחמלה שם תרכעה וחמשה לדיקים. ובקעתו לה נקבו היה תלה כזכות נ' תכות קש"ה זה תכרהם שתי קש"ה שניה כשתר י"ד מחשכון ובקעה"ו זה מיין י"ד לותיות שנפסוק וזכרתי תת כריתי יעקוב תכרה"ם ילמ"ק יעקו"ב י"ד לותיות.

ויסע מלהך תלהים ויבא כין מחנה מלריס ויט משה תת ידו יה כל פסוק ע"ב לותי' נ' פ' ע"ב עולה ר"ו זה סוד ויעבר לותיות ע"ב ר"ו וחמש להם חומה חמה כתיב שהתחלה חמה של פסל מיכה שנאמר: (נחמו נחמיל) כי קרוב הוה ר"ל תגיעלך מלך פלשתים הוה קרוב לפרעה ותכרהם כרת כרית עם תגיעלך וכשירתה תגיעלך שיעשו ישרתל מלחמה עם פרעה יעזור תגיעלך לפרעה קרובו ולישרתל יהה תסור לעשות מלחמה עם תגיעלך מחמת כרית של תכרהם. מפרשי'. ותתם תחריטין ר"ל תל תרכו יותר מדתי לשמות כמפלתן כיה כי יתנקר פנקס שלכם לומר הלוה נם לתם עט"ו ונם פסל מיכה עמהם ומה נשתנה תלו מתלו לכך תחריטין. מפרשים. ת"ו יט"ר רמז תז"י המים שטפוני תזי חיים כלעומו תזי עכר על נפשנו המי' הזדונים מזכיר נ"ם תזי כמזמור כנגד נ' תפלות ביום וכנל ת' י"ח כרכות כמין תז"י. הסירם. ס' כרחם וה' כסוף ושיר כתמלע לומר לך שעשר שירו הן. תסירה לה' כי נחה נחה"ם כו' נ' תכות העולם כשב"ת נגד תכותם עשה פלה שכזכותם הוליתו ממריס:

זה תלי. ותנוחו זה תלי נוט' זה השלחן תשר לפני

ס' וזה שלשון מצר לפני ה' גי' זה שלשון שבח כי שבח הוא מקור הברכות. ע"כ הרמז בתיבת זה אלי כי נפתחו עיניהם ורמז כל הנסים מן שהוא לחם שמים וכל מחכלי שבת שהוא דוגמת מן. שלשון גימ' למפי"ח ושלשון תודיות לשחט תחלה וכשלשון שבת מספר למפרש וזה לריך דעת ושבת סוד הדעת כמש"כ לדעת כי אני ה' מקדישכם בשחט בשבת. לח"ם מפ"ה גימ' עפ"כ דעת. ממטיר טוב ילירה מחלה טוב מחלה רע כדאיתא בזוה"ק שכמן היה מחלה על מחלה ולריך בירור עם דעת ושבת ומן ותרן יפרחל במיל' שבת בקוד הדעת טוב. וכם היו בקוד הדעת בתותם שעה והרמו בתיבת ותמרו זה אלי:

אמר תויב תרדוף תפיג תחלק שלל הפ' הזה הוא מסוגל בכתב כי לימתי מחלקי' שלל תחר שכבר נתו ממלחמתם וכאן תומר תחלק שלל קודם ותח"כ תריק תרבי תלה ס"ם תרדוף כוזתי תפיג ותומר לכם תחלק מה שיעלו ממלרים ותם לא ירלו גם זה שלל תקח מהם הכל ותם עוד יקשו טרפם תומר לכם תמנו תו נפשי לפחות תחזרו לשעבוד ותם לכלם לא יעשו תריק תרבי תוריקמו ידי. ברוקא ז"ל. תפול שליהם לימתה ופחד. ופח"ד גימט' ל"ח היינו ל"ח קללות שבתוכחה תורה. ה' לים מלחמה ה' תיבות כנגד ה' מיני זיין כתיבו נלחם בם. ופלו מוסיפים בבר ליון. מוסיפים גי' תליה"ן מפי"ח כ"ן דו"ד. ותקף מרים בהגיהה פ' זו פפוחה ויש בה ג' פסוקים ותיבותיהם כ"ו כמנין הוי"ה. ונפי בנה' ויבא מלחך תלבים בהולך לפני מחנה יפרחל מחנ"ה טם בחותיו' גימטרי' ק"ז ופרשה ותקח מרים יש בה תיבות ותותיות ק"ח כמנין מיכחל שהיה גימ' ק"ח מיכח"ל ותותיותיו גימטר' ק"ז ומלחך ההנסים בהמור כאן הוא מיכחל והוא שר יפרחל ואין לאחד מחזיק טעו על תלה כ"ח מיכחל שרכם. וזהו ויך מלחריהם. ותפן להם מרים סירו ר"ת שלוש כי תיבף נפירת היה כתיב ויבואו מרתה ושבת במרה נלטוו ע"כ זכו לשבת שלוש. שלוש טוב, ומגיד לחדש מה סיעו פ"כ תסור לשון דברים נפלים נשבת. מלחתי בכתב מו"ר זקני ז"ל. כי אני ה' רופאך ר"ת כמו ר"ת של אמן כן יהי רלון:

ויאמרו המים שם שם ר"ת גימ' תור"ה. אני ה' רופאך סיעו אני ה' רופאך קודם המכה כבר הכנתי לך רפואה. של מדבר סין. ס"ן גימ' הסל"ה ומתוסף לו אח"ת יוד כנגד מן הוא ר"ת מעשה נסים ותסור להנות ממעשה נסים ע"כ אמר הוא שלחם אשר אתן ה' לאכלה והוא יוד הברכות: מחסשם גימ' רמ"ח שבשלע ברמ"ח תברים. למען ירחו את שלחם ר"ת אליה' סיעו לעתיד בשוב אליה' ירחמו את אמן. זה הדבר אשר לוה ה' לקחו ממנו איש לפי אכלו. זה הפסוק יש בו כל האלפא ביתא מא' עד ת' זה שאמרו חז"ל לא נתנה תורה אלא למוכלי המן. התורה שים שם כ"ב תותיות. וירם תולעים ויבאש ג' וירם ח"ו וירם תולעים אין וירם כשוד ה' מעל הברוכים. שבעו וירם לשבע ע"כ שבחוני ע"ד שאמרו חז"ל כל מי שים בו נשות הרוח שביעה משתלשת ממנו סיעו שבעו וירם לשבע ע"כ שבחוני שביעה משתלשת ממנו. סיעו וירם כשוד ה' מעל הברוכים. ואמרו מאוד מאוד הוי שפל רוח שתשוות תוש רימה זה וירם תוכחי' ויבאש: ולא הבחים ע"ד שאמרו"ל ז' רימה לא שלטה בשם ובימען ולא ה"ב מים ב"ב הוא זיין ורמה לא היתה בו. ורמה ב' במשורה אין ושוד ורימה תכסה עליהם. כי כל הקורא ק"ש בשוטה אין ברמה שולטת בו בשבר שנאמר ורמה לא היתה בו קרי בוחו היינו בוא"ו תותיות של ס' שמפ יפרחל וגי' פרשות של ק"ש שתיבותיהם כמנין רמ"ה עם ג' תיבות ה' תלביהם אמת וזה ורמה לא היתה בו. ע"כ הוא נותן לכם ביום השני לחם יומים ו' דברים כל ח' מהם הוא י"ב ושימנה השפ"י לח"ם נוט' הם שים שבתים ימים ליות חוסן מזלות. שים י"ב חדשים. שבתים י"ב. ימים י"ב שעות. ליות י"ב שעות. חוסן י"ב תבנים. מזלות י"ב. והם כולם יחד טוני ע"ב כנגד שם ע"ב וכנגדן ברח הקב"ה בעולם בע"ב שעות. ביו"ם שבו"ת ה' ר"ת ע"ב ותותיותים י"ב. שעות תותיות שעות. ומטך תשר הכית בו קח ביתך והלכת. קח ביתך והלכת ר"ת קב"ו ק"ח טוטריקון ק' חנוק היינו חנוק הק' ת"ם ברי ת' שתה כי כן היה משקנו והשתה ו' קבין: היה ה' בקרבנו אם אין ביון שרמה שהקב"ה מזהיר כ"ב על שבת אשבו שמת אין שביתתו בקרבנו אלא ביום השבת הי"ם טוב שם"ת ימי המעשה. ויבא עמלק וילחם עם יפרחל דרז"ל שרפו יציאת היינו שב' ימים שרמו על היום שנאמר וירא יפרחל את היד הגדו' ובני יפרחל יולאים ביד רמה הרי ג' נא עמלק שהוא תותו ביד שנאמר

הלילי מה מיד לכן לומר כי יד על כס יה (מג"ע) כרפידם נ' פוריס כי כפוריס הי' המלחמה. ויבא עמל"ק גמע' מ"ר ממות לרמז על לגג שלמר לכן סר מר המות. מרור נימטריה מו"ת. ס"ם ישרא"ל כרכיד"ס נימטריה וכרפ"ו ידיה"ם ממלו"ת. נחר לנו מכתים בח"ר טוטריקין כיתנים חכמים רחמנים: והי"ם כתפ"ר יר"ם מפ"ה יד"ו וגב"ר ישרא"ל. כי המלחכים היו נלחמים עמו וברפו לותו עוה"ם מלחכי"ו רוחו"ת מסרת"ו ר"ת עמרם. מ"ם לה"ע נימ' משה כמסכ"ת יש דרך יסר לפני לים. יש דרך יסר ק"ח י' של יש והיכת דרך ו' של יסר גימע' עמלק נשאר סר סר היינו סר של עמלק זהו ואחריתו דרכי מות היינו סר שלו עתה רש. כי יד על כס יה הרי חסר מהסס ומהכסא ד' לותיות הו"ח זהו שאומרים בקדושה והוא ינחלנו בניח והוא יעמיבנו לותיות הוא להסלים הסס והכסא שיהי' שלוש זה בפירוש כי כתר ה' בניון הו"ה למושב לו. מלחתי. משה למחה לת זכר עמלק כמדר' עשו לוה לעמלק להזדוג ליסרחל והוא שמר לוותו ופ"כ לוה בפי"ת למחות שמו ואמר ה' נרחה דבר מי יקום ט"כ נאמר בזוה"ק זכר לגרף משני עשו לבזכר בפחיית עמלק. בני יפסכר. ומשה לחבן והוא עלו רחם בגפשה מבר"ם חוסטרפחלי ז"ל שים ג' מבחיתי'. מבחית, לף, חימה, ולחבי' לדיקי' יכולי' לבטל ע"י לדקחם להכניע הר"ת שלהם והכשים הלדקניות יכולים להכניע הס"ת שלהם וזכו הוא יפוך רחם ולחה חסופו עקב ובשעת מתן תורה ומלחמת עמלק עמדו וקטרגו. משה לחבן חור עלו רחם בגפשה הר"ת שלהם מבטל הר"ת של בג' מבחיתים הכ"ל כי הר"ת דדין כר"ת דדין ובשאר הס"ת שלהם שהוא הת"ף ט"כ נאה מריס ותקח הת"ף וכתב הרב מרפח לפלס שהותיו' בשאריס הם חוחי' משיח לומר כיון בשבדו ובכעבו ילמח המבים וזכו מבית ה' ולכך בשחיותם היינו כיו בג' מבחיתים הלזו זכו וכל קיני רשעים לנדע היינו הר"ת וס"ת לז מרוממה קלוות לדיק היינו מבית. משה למחה. למחה נוט' לחבן משה חור כ' בכיוה ובשם המן טוד ט' למחה לכתר מרדכי חרנוחה בכניחה (י"ד בשם מג"ע) משה למחה ני' ז"ה המ"ן. במלחמת עמלק היה לחבן חור יפוסף משה ר"ת לחים. וזה כוחה מה טוב ומה נעים שבת לחים גם יחד שעשו יחוד השם שלם. ויבן משה מזבח כו' ס' נסי הס"י גימע' ק"ך עבד ק"ך לרופי הו"ה ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר פי' כך כי חס חוסיף י"ד היינו לרביעה עשר כזה ה' על כס ויסי' כשה נשחר י"ג חוסף י"ח היינו ו"ה ליה סיסי' השם שלם נשחר עוד כ' רמז לכ' מלחמות ה' בעמלק. מלחמה לה' בעמלק מד"ר ד"ר ני' לימי משיח. (נשמע מלטיל) והיה ביום השני והכינו זה שני בסיון והיה משה זה משה תורה יום יום ע"ש והיה שעשועים יום יום ע"ש לה ניתנה תורה חלה לחוכלי המן. ס"ך. הקב"ה נתן ליסרחל המן כדי שיוכלו יסרחל לקבל התורה ויעסקו כה כלי דחנת מזונות דוגמת תרומה ומעשר לכהן ולוי. כמוי. ורימה לה היתה כו היינו בות"ו מה שאומר מיום ו' על ס"ק לה שלש הרימה מכאן שהמתים אין להם חיבוע הקבר בשבת. כמוי:

יתרו

וישמע יתרו גימע' הוא כי נקרע להם היס וכי נלחמו מעמלק. ויחד יתרו על גימע' דהעלו כל בשרו חדודים. חשר שם החחד גרשום ושם החחד אליעזר. ק' שהיה לו לומר ואת שם השני לחמרו רז"ל כשעלה משה למרום שמע קולו של הקב"ה שאומר הלכה משמו של בשר ודם אליעזר לומר טעלה את שנה ופרה את בניהם לחמר לפניו רבש"ע העליונים והחתונים נרשותך ולחה לומר הלכה בשמו של ב"ו לחמ"ל משה שחיד לחחד לעמוד בעולמי ולדרוש טעלה את שנה ופרה את בניהם. לחמר לפניו רבש"ע יש"ר מלפניך שיהא מחלי לחמ"ל חייך שיהא ממלך הדה הוא דכחיב ושם החחד אליעזר ושם הוחו המיוחד בהלכה אליעזר. ויחמר אל יחרו לחי חותנך יחרו. לחי חותנך יחרו כ"ת לחי"י שהוא בשמחו של קין ומשה בשמחו של הבל לפיכך כחב לגרת לחי חותנך יחרו וזרקה כאן וכיון שקרא לותו משה יצא לקראתו וכן לרש"י בשמחו כחגלגלה בדוד שנאמר לך חסך יפוסני ר"ת לחי"י וס"ת בב"י גימ' הלד"ס וכחיב השם הוא יפוסך רחם חוס כחגלגלה בשמחה בנת שבע. כת שבע ס"ת כת שבע חלה בית שבע ז' פעמים כ' הרי י"ד וס' לותיות כת שבע הרי י"ט כמנין חוס זה שחמרו חז"ל רחויה היתה כ"ם לדוד חו' ימי ברחשית חלה שחלכה פנם. לחכול לחם טס חוחן משה לפני חלטים ר"ל שיחרו נייר עלמו ומל ס"ע ועשה סעודת ברית מילה מרחש. ויבא חחרן

לתכול לחם לפני האלהים ר"ל קודם קבלת תלמים כי גדולה הכנסת תורתם יותר מהקבלת פני השכינ' כמו לפני כח יום ס'. שב"ם. הגהון מסטיווקא הקשה ע"ז המתמר שלמדו מז"ל שגדולה הכנ"ת ועו' מפ' לא נה העבר מעל עבדך שנקט מהשכינה להמתין לו עד שיכינו התורתם והקשה הוא גופא ממי למד ומנא הוה ידע. ותירץ שהוא למד מהקב"ה כשלמו כדלימת כמד' שהוא' הב"ה חמה מגרתיק' כדי שלא להטריחו בתורתם מדהוה לך למיזל מ"ב מזה למד דתם היה הלכה שתין הכנסת תורתם גדולה לה פי' צריך לשמות מ"ב כלל שהרי היה מדבר עם השכינה ולא היה מניח השכינה ויבנים התורתם ת"ו שגדולה והי' מבנים התורתם ע"כ שיהה שלא להטריחו וכו' וש"י. ואתה תחזה מכל העם תנשי חיל. חי"ל נימ' מ"ח. מ"ח דברים שהתורה נקנית בהם וכן תשת חיל לכן תשא ירתת ה' הוא תתהלל להזהיר ירתת ה' התשבים והכשים וכן רחשית חכמה ירתת ה'. ירתת נימע' תורה. ותשא לתכם על כתפי תשרים וזכות תליית כתיב הכה על כתפי תשרים וכתיב התם על כתפי תשרים וכתיב התם על כתפי נגדיהם. תשרים נגימטריה ליל"ת והייתם לי סגולה. סגולה נגימע' ל"ח וגי' נהי"ם רמז שהמקיים מלות ניטול מל"ח קללות שהמשה תורה ומצוינם. ת"י ותשא לתכם על כתפי תשרים ר"ל כמשלה עליונה מעל המלאכ' שים להם כנפים ותכוה לתכם תלי ממש כי ישרתל מעלתם גדולה מהמלאכים:

דגה תכי נה תלך בשב הטען בפ"ב טוע' ברוך טושה נרחשית שבי' גטוז משבת י"ב. נחודש השלישי שמזו תחומים היינו תכור ודבוק כולם כתחד ובלב תחד כדכתיב ויתן שם ישרתל ודרשו ונו' יד יוסף:

ויצא משה את העם לקרתת תלהי' מן המתנ' ויתילבו נתחתית ההר רש"י ז"ל ומדרשו שנתלם ההר ממקומו וכפה עליהם כגיגית כדתמרם ז"ל שכשיות ההר הוה החופה ברוך מקדש ישרתל והתורה הוה שתר הכתובה ות"י היה הכתוב' והוו ויתה וקיי"ל דתסור לתדם לעמוד טם תשתו שלא כתובה ע"כ כל הדר בח"ל דומה כמי שתין לו תלוה תלפיות. וידבר תלהים את כל הדברי' הללה לתמר. בפסוק הזה יש שבעה תיבות וכ"ח תותיות וכן בפסוק ברתשית ברא. וכן יהה שמיה רבה מברך ונו' לומר כל הבעה תיבות"ר בכל כתו כתילו

נעשה שותף להקב"ה במעשי ברתשית וכתילו קיבל הדברים מפיו ית' ולרמז כל מה שברא הב"ה בששת ימי ברתשית תיינו מתקיים תלה בזכות התורה. ויש כו ד' תלפין כמו שים שם ויתמר תלהים יהי תור ויהי תור כנגד ד' תלפי' ימי תורה וימי משיח: את כל הדברים הללה לתמר ת"ת זה התלפת ביתה שמתחיל בה' ומסיים בת' היינו תורה שבכתב ושבע"פ מקרת ומשנה ושגם שנתמר כל הדברים היינו כל הדברים הניתנים בתלפת בית תכנסת גימ' ימלת שהוא העולם שנתמר מלת כל התרן כבודו עוד יותר יוד כנגד י' קדושו'. למה התחיל תכי שהוא לשון מלרי לפי שהתותיות היו פורחות באויר כשב"ע רוצין את הנשמע ותם היו פורחות באויר תיבת תני היה ברתה כתילו הוא תיבת תיטי חיל. חי"ל נימ' מ"ח. מ"ח דברים שהתורה נקנית בהם וכן תשת חיל לכן תשא ירתת ה' הוא תתהלל להזהיר ירתת ה' התשבים והכשים וכן רחשית חכמה ירתת ה'. ירתת נימע' תורה. ותשא לתכם על כתפי תשרים וזכות תליית כתיב הכה על כתפי תשרים וכתיב התם על כתפי תשרים וכתיב התם על כתפי נגדיהם. תשרים נגימטריה ליל"ת והייתם לי סגולה. סגולה נגימע' ל"ח וגי' נהי"ם רמז שהמקיים מלות ניטול מל"ח קללות שהמשה תורה ומצוינם. ת"י ותשא לתכם על כתפי תשרים ר"ל כמשלה עליונה מעל המלאכ' שים להם כנפים ותכוה לתכם תלי ממש כי ישרתל מעלתם גדולה מהמלאכים:

דגה תכי נה תלך בשב הטען בפ"ב טוע' ברוך טושה נרחשית שבי' גטוז משבת י"ב. נחודש השלישי שמזו תחומים היינו תכור ודבוק כולם כתחד ובלב תחד כדכתיב ויתן שם ישרתל ודרשו ונו' יד יוסף:

ויצא משה את העם לקרתת תלהי' מן המתנ' ויתילבו נתחתית ההר רש"י ז"ל ומדרשו שנתלם ההר ממקומו וכפה עליהם כגיגית כדתמרם ז"ל שכשיות ההר הוה החופה ברוך מקדש ישרתל והתורה הוה שתר הכתובה ות"י היה הכתוב' והוו ויתה וקיי"ל דתסור לתדם לעמוד טם תשתו שלא כתובה ע"כ כל הדר בח"ל דומה כמי שתין לו תלוה תלפיות. וידבר תלהים את כל הדברי' הללה לתמר. בפסוק הזה יש שבעה תיבות וכ"ח תותיות וכן בפסוק ברתשית ברא. וכן יהה שמיה רבה מברך ונו' לומר כל הבעה תיבות"ר בכל כתו כתילו

שלח תטעו לחריסם מפני שהיו עתידין להיפרע מהם שנא' כי תבוי ה' אלהיך אל קנא פוקד עון אבות על בנים עומו על הכוכדנר . על בניס זה בלעצר . על שלשים זה מלכות יון . ועל רבעים זו מל' אדום שכתוב בה ואת עשו שנאתי ואח"כ ועושה חסד לאלפים להוהבי זה מלך המשיח שהוא מזרע אברהם שכתוב בו זרע אברהם . תמוי"ה גימ' פרעו"ה אדם ואשר בחרן גימ' והלו הסהרים והנשבעות . מחתה גימ' שילשול קטן . תמוזה אשר בשמים גימטר' ולא כדמות המשמשים לפני . ד"א בשמים נוט' כדמות שמש ירח מלאכי מעלה . בארץ נוט' בשמה אדם רמש לפור . ח"י אשר הולחתיך מחמ"ל מכית עבדים אלו המזלות שהם עובדים להקב"ה שהיו רואים לעבוד ישראל עוד מחתיהם בגלות ולפי שלא היה בהמזלות כח לעבד לכן לא יהי' לך אלהים אחרים על פני . ס"ך. פוקד עון אבות על בנים כמו ויפקד מקום דוד הייגו מחסר ונותן העונות על אליפים ועל רבעים כי לא יכול שמח אחד עושה חסד לאלפים אין כתיב פוקד כי אדם טובה מרובה זה כוחת ברוך גוזר ומקיים גוזר פי' חותך מחיבות מחיבות על אליפים ועל רבעים ומקיים . במודה בע"ז בכופר בכל התורה כולה כי רמ"ח מ"ע ושס"ה ל"ת כנגד רמ"ח אברי' ושס"ה גידין ברחם והמוח נגד אנכי ולא יהיה לך שזה עיקר חיות זכר את יום השבת זכר במילתו ס"ת ופס שמר במילותו ס"ת ופס רמז לעשה יתירה לשומר שבת ויום השביעי שבת לה' אלהיך וכו' ויום ביום השביעי ע"כ נגד ה' את יום השבת ויקדשהו . שב"ת נימ' אלהיה יתירה כדחז"ל את ה' אלהיך תירא לרבות ת"ח . עוד נ' מנלך תורה כדאמרינן בזבח שבת יומא דאוריתא יומא דשמתא . שבת נוט' שבת בתורה תעשוק שאם עושק בתורה בשבת חז נכרא מלוכם בחביעי דאוריתא ובא לפני הקב"ה ואדי ביה . שבת גימט' תורה אלהיה כי תורה מבשמים ונשמה מהשמים ע"כ בשבת מוליך המלך המיוחד תורה לשמים לעורר ברכתן דלעילא ותתא . שבת נ' מברכותיך עם ה' אלהיך' כי בשבת כתיב ויברך ויקדש ע"כ כל ברכתן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תניא כי הוא יום הברכה . שבת נוט' שביעי בשבת תשבות כדכתיב ויום ביום השביעי ע"כ נרך ה' את יום השבת ויקדשהו . שבת נוט' תיקון נרית שבת . שבת גימ' וכך הקב"ה כדאיתא בזוה"ק מה שבת שמח דקוב"ה הייגו ה' אחד המיוחד ויברחל אחד שבת' ומי כעמך ישראל גוי אחד ובשבת נקרא בת ישראל לרמז תורייתא וישראל כולהו חד :

לא תשא את שם ה' . י"ז תיבות בפסוק זה לומר שכל המבזה לפקר פוגר על הלומות שכתובים י"ז פעמים בתורה ועל תורת משה לכתיב י"ז פעמים בכל המקרא וכופר בהלכי הברהם יצחק יעקב הכתוב' י"ז פעמים כמנין טוב כי טוב ויפר ה' ונתן לנו לקח טוב לזרע החכות שהיו טוב לפניו ית' ועשו הטוב ויסיר . רמזים בת"י . לא תשא את שם ה' הלהיך לשוא לשון נוכח ולא כתיב שמי כמו כ' דברות הרחשונות מכאן מוכח שב' דברות הלכי ולא יהי' מפי הגבורה שמעו הרמב"ן . עק"ב תיבות בעשרת הדברות זהו עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור משמרתי מלותי חקותי ותורותי . יש בזה הפסוק עשר תיבות רמז שהברהם קיים כל עשר דברות וכל התורה אלא ניתנה זהו גם עבדך נזכר נזכר בהם בשמרם עקב פק"ב חותיות קנ"ע עשה תורתך קבע למוד מפע ופשה הרבה . עשרת הדברות מתחיל ח' ומסיים ך' חותיות לך זה לך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ודברות החרונות יתר על הרחשונות טו"ב תיבות זה לך טוב וחותי' עשרת הדברות עד אשר לרעך הם תרי"ג אשר לרעך ז' חותיות הם יחד תר"ך חותיות כנגד תרי"ג מלות ות' דרכיו וזהו כת"ר תורה כמנין כר"ת לומר שהם עבר עליהם הן כרת להפשו וגופו והם מקיימו הרי כבר לרחשו . ואת הבר ר"ת וגו"ת תורה וחמלא תיבות ח"ה רמז לשפה קדרי מבשה שיחיה בבר ורמז שיחיה בשפי לחודם ויחיה בשבת שביה ז' לימים שיחמר עם זו יגרתי לי מהלתי יספרו ז"ו ז' ו' שניהם בשפי שביעי לימים : וכל העם רואים את הקולות . כי מכל דבר נכרת מלאך ממש לכן בבריאות הטולם כתיב בדבר ה' וגו' וז"ש חותי' פורחות כתויר על ארי' בהן ממש (כלי יקר) . ויעמדו מרחוק ויגשו חותיות ו' נשו לוחו ו' נשו לרחוק ב' מיל - ויעמדו מרחוק לוחו' ו' עמדו כיון שעמעו ב' דברות חמרו למה תחלנו החם הגדולה הזאת קרב החם ונשמע ואת תדבר חליו וח"ת תדב"ר ני' חמו"ס דבדו"ת דבר החם עמנו ונשמעה ס' יותר ביינו ונשמע ס' חומשי תורה . ונעבור תהיה ירחתו על פניכם . ונעבור תהיה ר"ת ועו"ת תורה ירחתו בייט ירחת ו'

ירחת הש"י שברוח העולם כשאה ימים. למה התכוון החזירו מחר נרים כי יש שמים רבות אותו' לתורה נגד ס' רבות נשמות כדי שתתקן התורה בימיהם דכתיב ילפון ליערים תושיה זה תברהם דכתיב תמות נפשי מות יערים ודר' שביקש בלעם למות כמו תברהם אבל בימי התכות לא היה עדיין ע' אומות וכדי שלא יתמרו אלו היינו שם היינו מקבל התורה ג"כ ע"כ המתין ה' עד דור המדבר והחזיר התורה על כולם ולא רצו לקבל אלא עם קרובו. ומשה נגש אל הערפל. נ"ב נ"מ מיכ"ל ונבריא"ל היינו ככתם לפניו ממלאכי השרת. הערפ"ל נ' שכי"ה. נגש אל הערפל ס"ת שאל היינו שאלו התורה מן המלאכים שהאמר עליה למרוס שבית שבי כי מן השמים ר"ת כמ"ה היינו כמה פעמים דברתי עמכם מן השמים. לא תעשון אתי ס"ת אל"י היינו אני הוה ולא אחר לא תעשון אתי אלהי כסף הבא בשביל כסף אשר אני מספיע לכם אז מרוב טובה תשכחו כי"ת דכתיב וישמן ישורון ויגמר מזבח אדמה תעשה לי רמז העשה תשובה ותזכור. שאתה אדמה עפר ואפר ואם מצית כן מזבח כאלו אתה זובח פרים ושלמים לפני שגת' ושלמה פרים שפתיו ונאמר זבחי אלהים רוח נשברה. שפתיו

נוס' שבמקום פרים תפלתו נרצת ומקבלת:

זכור "את יום השבת לקדשו" ר"ת אלי"ה כי בזכות שמירת שבת יבוא אלי"ה · אם תשוב משבת רגליך ר"ת אמ"ת כי בחול רגליה יורדת מות כי בחול ממשך ס' של שבת לאותיות הקודמי' ק"ל וביחד אותיות שקר אבל בשבת מתקשר אות ס' עם אותיות את מרמז על השביתה שנקראת אמת אותיו' שביות ממש"ה עבד"י מ"ת הש שבת שבשבת את משה. משה עש"כ נימ' רצון לכן אנו אומרים במנחה ואני תפלתי לך ה' את רצון ואות רעוה דרעוון שמלון לעשה לעור להוריד לנו השפע בזכות משה. ג"י אם תשוב משבת רגליך ר"ת אמת כי אותו אמת ע"כ יום השבי ויכלו השמים ר"ת הוי"ה. ברא אלהים לעשות ס"ת אמת שבת עש"כ נ' והוא להקדוש ברוך הוא ע"כ בשבת מעידים על הקב"ה שהוא אמת וכל ברא באמת, תשוב עם אותי' והכולל נ' תשובה רמז לעשות תשובה באמת, רגליך. והלא רוב אבות מלאכות אינם אלא ביד והידים עסקניות הש ולכך תשם הכ' רגליך ולא ידיך הכוונה שעשיית תשובה מעלין הרגלין מהשביתה שבחול הוא בחי' רגלים יורדות מות וכשבת שקר אין לה רגלים נמלא בחול שולט השקר וכשבת האמת. שק"ר אמ"ת כשהש ביחד הש אותי' שקר"ת מ"ת. עשות אפלי ביום קדשי עשות ל' תקון ול' תשובה אין וקראת לשבת עונג היינו כי בחול העונג הוא לגוף וכשבת מתוסף לעונג לקדוש ה' מכובד כש"ה שנימע' והוא להקב"ה מהו שבת אמת דקוב"ה אז התענג על ה' שתעשה מגנע עונג. על. כמו כשביל ה' והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך מעיד הקב"ה שיעקב אביך וכדאי אתה להזכירלך זכות אבות: מזבח אדמה תעשה לי. כמ"ת. למה מן אדמה לפי שאדם בריימו מן אדמה וקרקע אדם על שאלקח מאדמה ומפליס עולת וקרבנות על המזבח שעשוי מאדמה לכפר על הגויה שאלקח מאדמה ומוזר אל האדמה ודם של הקרבנות הוא הנפש לכפר נפ על הנפש נמלא שכל כוחת הקרבנות הוא למפש ח"ע כלי נחות בשאר קוף כ"ח חוזר אל האדמה ואיך יתגאה. אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך וידוע קו' המפרשים תזכור אל"ל ומלאתי כשם נדול ח' לפי פירש"י ז"ל ס' זה בהמק"ד ושמי היינו שם המפורש שסי' הכ"ג מזכירו ביוה"כ ואמרו ז"ל והכהנים העומדים בעזרה כשהיו כו' מפורש יוצא מפי כה"ג שיהא מעלמו כי שכינה מדברת מתוך גרונו בהותה שאם לכך כתיב כאן אזכיר את שמי אתי לבדי המזכיר. אבוא אליך וברכתיך אבוא עולה עשרה שכל בי עשרה שכינתא שריא ואיכף ברכתיך:

בם מאור ושמש ע"פ פנים כפנים ולא יהי' לך אלהים אחרים על סני ובאמצע דבריו כי לא ניתנה תורה לקיימה רק בא"י ומצות רבי' מש"ם וגמרא הוריות וזוה"ק לפש"י שדבריו דאוקים מאור אפי"ה לכל הפרושים המקיים התורה בא"י יותר גדול מהגדולים שבאו"ל וכן אומרים המפרשים שאין רוח הקודש שורה רק בא"י אבל בשר ודם כשאר כל כוחת הש"ת הוא ליל להה"ק לקיים התורה במקום אשר עיני ס' תמיד בה ואמרו ז"ל על פרשת באו"ל דאעודי ע"ז בשערה נם שם וכל שכן באו"ל דומה כמי שאין לו אלוה וכן מצית הכלי יקר כי אנכי ולא יהי' לך ג"ת לקיים רק בא"י פ"ם לפ"ז אוי להם לבריות שמתבדים בקלוסם של אבני

מרן יצחק:

משפטים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם לעיל

מניה כתיב ולא תעלה במעלות וסמיך ליה ולא המשפטים רמז הוו מתוים בדין . מעלות גימטרי' מתוים : הפסוק הזה יש בו ס' תיבות כנגד ס"ם אור שכתוב בפ' בראשית שדבין הם' חומשי תורה כי בר מלוה ותורה אור : ולא המשפטים תאר תשים לפניהם ולא טוב' ולא אין לדיין הכנה . המשפטים טוב' הרי מתחתי' שחול פתוחה טוב יגלל ממנה . תאר טוב' לחם שליח רבים . תשים טוב' תמנה שופטי' ימידים מביניס . לפניהם טוב' להיות פרקו נלה יהיה הכל מלומדים . ג"י ולא המשפטים תאר ס"ת מרה כי דיניס במרה נעקו : מכה אין נ' עש"ו עשו מכה ליעקב יעקב נקרא אין חס : ורפ"ח ירפא גימט' פדיון נפ"ש עם הכוללים : וכי ימכר אין את בתו ס"ת ירושתו היינו קודם שימכר בתו ימכור ירושתו . יקח לו שתרה ס"ת חוה מה שנעשה לחוה יעשה לה היינו שתרה כפותה ועוותה . ולוה חנם נ' הכנ"ר כספיה בנרה יולה . ולוה חנם אין ס"ת המ"ן שבימי המן נפדו בלא כסף שנאמר חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו . כסף מכה אין רמז הלוקח כספו על מביריו כלומ' סכהו מות כי עני הוא כמוהו : וכי יביאון מנסים הקב"ה ואיוב רבו הביא אם יקוס והתהלך בחון ר"ת איוב . רק שבתו יתן ר"ת גמטרי' נוקבא . המכה רק שבתו יתן ר"ת גמטרי' נוקבא . עין תחת "עין "אן "יד "רגל ר"ת עשיר היינו שמומן לו ממון כנגד כ"ד מבריס ואם ניטלו הרי מחוב כמות . ואם שור נגח ס"ת תרם שאסור להניחו בביתו ונם בעליו יומ"ת גימ' דין"ן שמי"ם ונם בעליו יומת ס"ת מות היינו בידי שמים : או כן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו כל הפסוק גימטרי' הרואה שור בחלומו ונגחו הוין לו בניס נגחים זה עם זה בהלכה . ולא יכסנו ונפל גימ' זה בכפוי הרחוי עם המותי' והכוללים . כסף יציב לבעליו גימ' זה הוא ונפלו בחוה כסף לרבות קורין . את שור רעהו ומת ס"ת תורת הרואה שור בחלומו הוין לו בניס בני תורה : ומלח את בשרה בשרה לחותי' הרשב"י רמז שהרשב"י עשרה פעמים בשולם . מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם גימטריא שדה"ו וכרמ"ו ס"ל המז"ק . ד"ח מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם גימטרי' בשדה"ו וכרמ"ו של הניזק כלומר בדניזק שיימין שלונתא דר"ם ור"ע . כי תגח שם ומלחה ס"ת תחה שילה"ך של תחה וחתים נחש ומלחה קולים היינו מתנרה כרשעים שהם קולים

ומוחים . ומחכל נדים היינו מחנרה לפי נלריקים שנקראים נדים כנון שלמה שהרבה נשים ומלחה קולים ומחכל נדים ס"ת שלמה . ג"י כי תגח שם הפורעניות מחחיל נלריקים תחילה שנאה"ב כנפול לפני בני עולה נפלת לפני היינו לכפר עליהם כדתי' במדר' הקב"ה לוקח לריק אחד ומכפר על כל הדור ע"כ ויוסיפו כל העם להביא שיירתו שנם עליהם תבוא הפורעניות . לפנת פעמה . כמוהר הבתולות כמוהר חותי' כמה ר' . כמהר הבתולות ומשוך לי' מכשפה רמז מרבה נשים מרבה כשפים . כל שוכב עם בהמה כל שוכב ע"ם רמז בלעם שבכב עם אתונו ולעיל מיה כתיב מכשפה חותיות המכשף זה בלעם שהיה מכשף ובעל אתונו וזכה לע"ז . כ"ל שוכ"ב ח"ו נימטרי' נכ"ב השוכב והנשכב חייבים . לא תחיו"ן עלי"ו נש"ך נימ' הלוה והמלוה והערב והעדים והלובר כדתי' בגמרא כי אחד הלו"ה ו' המלו"ה ואחד העדי"ם וסופר ואחד הער"ב מהשוכרים בלתו . אם חבול תחבול שלמת רעך . רעך היינו ישראל נקראו ריעים למקום שנא' למען אחי ורעי . אם חבל תחבול שלמת היינו שכשמה שלמת לגוף תשלומין שנתשכנה אחר שכבר שקעה שמשו עד בא השמש תשיבנו לו תחזיר לו בשמתו לע"ל כי הוא כסותה בה"ח ל' נקבה ר' נר"ן ח"י ושוחר לא תקח ק' הלא כבר אזהיר לא תטה משפט אביונך בריבו וזה ודאי למה נותן שוחד כדי להטעות הדין הלא אחר חותי' שאר יבוח חותיות תטה וחותיות שלפני שא"ך יבא חותי' רג"ן לרמז שהקב"ה ימלא רוגז עליו : ונר לא תלמן ואתם ידעתם את נפש הגר כי כו' סו"ת תאר"י היינו שבחאבי יום הדין יפרע מה שעשיתם . והשביעית תשמטנה ונטשתה . ונטשתה חותיות שתן תהו שהשתן תוהו וכל מעשיו :

אם כסף תלוה ר"ת תכ"ה ועש ג' תיבות הרי תכ"ד כמנין מעיה בן דוד שנאה"כ ליון ושניה בלדקה : מדבר שקר תרחק היינו מדבור מ' של שקר תרחק מ"ע מהקב"ה, שקר חמת חותיות רק שמתא כי הרג"ל בשקר הוא בשמתא : ויקח את ספר הברית ויקרא בחזי העם וכ' ויאמרו כל כו' נעשה ונשמע ושקפה הרי לריכים לשמוע תחלה ואיך הקדימו נעשה לנשמע וע"כ ס"ם נעשה תיכף מה שאתה מלוה ונשמע ועוד מנחנו מקבלים עלינו לעשות מה שנשמע אח"כ בכל זמן ועידן מפי סופרים וספרים מה שעתידין למדש וזהו וכל העם

רואים את הקולות ופירש"י רואים את הנעשה היינו רואים שיש עוד לשמוע כי לא מסקינן שמעי התורה בשמיעות ולריכים לשמוע עוד מפי סופרים שימדנו כפרד"ס . לא תכשל גדי כתלב אמו היינו התינוק לא תניח להניק יותר מן כ"ד חודש שהוא מספר תש"ל ימים חון מיום שנולד כו ויום שהתחרסה הרי תשכ"ל ימים . כי ילך מלאכי לפניך מלאכי חותיות מיכאל שהוא שר של ישראל . מלא"ך לפנ"ך לשמר"ך בדר"ך עם התיכות ני' כמטעמין המלא"ך ס"ר הפני"ם. לחת החכן לחת בח"ת כ"ג כפ"ח כי מחחת הכסף נלקח . והמתי את כל העם אשר תבוא בהם . תכוח חותיות לחכות היינו בזכות תכות . ונגע משה לכדו נג"ם נימטרי' מיכא"ל ונבריא"ל חשוב כמותם שעלה למעלה : ויכן מזבח תחת ס"ת נחת עשו כ"ר להקב"ה לקבל תורתו . ויזבחו זבחים שלמים, שלמים חותיות נשמים שנאמר שלמים לה' : כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע . נעשה ונשמע נימ' מאה ועשרים רכוח כי כנגד זה הדיבור ירדו ק"ך רכוח מלאכי השרת וקשרו להם ק"ך כתרים כנגד נעשה ונשמע . ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה עולה שנים רכוח רגעים נגד שנים רכוח ישראל ונגד שנים רכוח חותיות לחורה . ועוד להחיך חומר המדה המוב לארבעים יום מאשה ויהי' כמלאך שיוכל לקבל התורה כמו המלאכים ולא יוכלו לומר מה חנום . ס"ך :

תרומה

ויקחו לי' תרומ"ה לי' פירש"י לשמי היינו שלא ידע בהחיחה שלא לחי וזה יהיה שמי בסדרן ולא למפרע כראיתה במדרש כשעלה ישראל ממלריים כרתו ברית לעשות חסד זה שם היינו שני שם השני ע"ד שדרשו ונתנו בהיפך חחוון ג"כ ונתנו היינו מי שהוא מקבל ג"כ חייב ליתן לזקה וזה כוונת המדרש כרתו ברית לעשות חסד וע"ז, וע"ז דוקא כמו שאחב' שלא ידע בהחיחה שלא שני ואחי כמש"כ חשרי מעכיל על דל נרמז שיתן לו בניעם וזה יזכה שיהי' לשמי בסדרן ולא למפרע כידוע שפרושה היא יוד והחלכות של העולם הוא ה' רחשוכה והזרוע של השני הוא ו' והחלכות של השני הוא ה' אחרונה הרי שם בסדרן מכל שם ימחין עד שספרי יפחוח ידו אחילה ח"כ יהיה בפרשיה ולא בניעם ויהיה שם שלא בסדרן כי יחחיל ה' ו' וכו' וזה לי לשמי שיהי' בסדרן ולא חחחין עד שיבקש ממך וזה כוונת הפסוק לדק לדק חרדוף היינו לדק שם עשית לדקה חרדוף אחר השני ליחן לו כדי שיהי' שם בסדרן . ועוד לדק לדק חרדוף היינו חלמיח שחות לדיק שהוא מכיח כרחית, כמדר' מנש"ך שכשולות הוא סוד הנשולה ך' כו ננחל אכרהם . מ' בן ננחל יחק . י' יעקב . ס' בן ננחלו חכוחיהו . לדי"ק משיח שנח' חיה למח זה כוונת הפסוק מבקש הארן זמירות שמעני היינו הנחולות חותיות מכל"ף שמעני כבר לך לבדי"ק שהוא מקויים לשחו לדיק שיבא משיח . מבר"ם פוסטערס"לי ז"ל . זה כוונת המדר' כמה חרומם קרן ישראל בכל חשה כמש"ה אין ירושלים נפרית אלא כלדקה שנא' ליון כמשפט חפדם ושביה בלדק' ונו' וזה ולדקתי להנלות היינו לחתו לדיק להיגלות שמרמז על משיח זה לדק לדק חרדוף ואז למען חחיים וירשת . למען נימ' ק"ן זה כוונת הס' יגלח ליסע עמך ליסע את משיחך היינו יגלח ליסע עמך בלדקה ונמ"ח בזה אחה מקרב קן המבית זהו ליסע את משיחך זה כוונת לי לשמי שבחוכה להנחולה אז יהיה שמי שלם והכסא שלם : ויקחו לי חרומה פירש"י לי לשמי כי ישראל אותי' לי רחם יפר על כשישראל עושים רלונ"מ אומר ישראל אחר כך "ויעשו לי" ואשחוים עושי' רש"י נאמר בשליך משמים חרן חשלרת ישראל . אותי' אחר לי זה ויקחו לי שחרוס הלי לאותיות הנשחרים שיהי' ישראל אחר כך חחשחר וז"ם ס' מי ליפר חטח לי ממחו מספרי . לקוטים . לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו ס"ת חרומה כי בחרומה זוכה לחזות בנועם ה' . לי חרומה שם חקח חות י' מלות לי על חיבת חרומה יהי' אותי' הריעות . חרומתי אותי' חרי חות ע"ד שדרשו ולדקה חניל ממות ר"ת ג"כ מות רמז שהמחן והמקבל נלוים ממיחה . רמזים כ"י . ועורות מחשים . תחשים עוע' ת' משים היינו משיח יהי' מלך על חרן ישראל שהיה ת' פרשה . שמן למאור . למאו"ר עוע' ואל רש מאיר לישראל לכך גם שם מאירין לכבודו שמן . ושכנתי אותיות ושכי' ת"ך ושכי"ן ת"י היינו מקדש רחשון שעמד כמקן ת"י ומקדש שני שעמד כמקן ת"ך . מבית ומבחון חשמנו ניטעריא חלמו"ד מכ"ם יהי"ה חוכ"ו כבר"ו . ויקח לו ד' טבעות זהב כנגד ד' מדות ביושבים לפני מבחים : כטבעות החרון רמז במטבע של חרון.חרון היינו חורה. יהיו הבדים . הבדים חלו ח"ח לא יסורו ממנו וכחיב לא ימיש ספר החורה הזה מפיך . חת העדה

זו תורם . עדת רמז ד"ת ע' היינו דת שמתה כשכפים לטון . ועשית כפרת זהב וגו' כפרת חסר ו' כתיב היינו כפרה ליזרחל . שניים כרובים כנגד מיכאל וגבריאל . "כרוב "אחד "מקצה "מזה וכרוב אחד מקצה מזה . הר"ת גימ' מיכאל רמז מיכאל מימין מהול וגבריאל משמאל ממלל . מקצה מזה ומקצה מזה . מזה ומזה כ"פ כנגד וקרית זה אל זה . הסולמן לחם פנים לפני תמיד ר"ת תפלה וס"ת הדמים ירינו לה שפכו דמם הזה לה פערנוסו כלה תכילה ושמיי' ליה והוה תפלה להרחיק הקטרוגי זה שמאל ונחש כי שלחן תותי' לנחש וגי' למשיח ושכבו שלמנו מכפר ומספך מנחש למשיח וזה השלחן תשר לפני ה' פנים כפנים היינו כר"ת וכלדקה מספך להיות לפני תמיד ודמים תרתי משמע כי דמים כדמים נגעו . רמזים כ"י . מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעים כפתוריה ופרחיה ממנה ע' הסי"ן זו תחר זו כפו"ת גימ' מ"ה כנגד מ"ה לזריקים שבכל דור ודור שפה כנרות כעולם ורמוזים כפו"ת ולה כרחשן שתין מתן שכר לזריקים בזה שלה כפוף . למה היה המשכן תרכו מהה חמה לפי שתדה"ר נכרת ממקום המקדש ותטה ותתקללה גם התדמה כשבורו ותרכו היה מהה חמה ע"כ יבה המשכן ומזבח תדמה ויכפר עליו לכן נס יעקב קנה השדה כמהה קשיטה מטעם הלז לתקן תטה תדה"ר שהיה מתמעט עד ק' חמה שנת' ותשת עלי כפכה כף כנימטי מהה . כלי יקר . שלחן כלפון חס נתן שלחנו לעטי תז זוכה למה רב טובך תשר לשפת ליראיך ותם להו מלפון הפתח הרע ח"ו וכן מספך השלחן לנחש שהוא שמנ"ל . עוד כדי להרחיק הקטרוג זה יה"ר וזה שנת' לחם פנים לפני תמיד :

תצוה

ואתה תצוה וכו' ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד מכלן להדלקת נר שכת מן התורם שנת' ואתה תצוה . תצו"ה בגי' כפי"ס לו"ס . נר תמיד . כ"ר תמי"ד בגי' כשכ"ת . שמן כתית . כתית כמנין כתי"ת ת"י ת"ך ת"י שעמד מקדש ה' ת"ך עמד מקדש כ' . ויקחו אליך שמן . שמן "הו' שס "משה "נעדר "נעשה "שתמר "מחני "נא "מספרך "שכתבת "ברושם "נעשה "מדכורו ע"ד המדר' שככל ס' תצוה לה נזכר שם משה . יפשה הי' תרות על תכן כניתין התכן הוה כן כמה גוונים תדוש ירוק לכן וסגולתו לעלות שדם ע"כ ניתן לכניתין כי כשתתה שניו לכמה גוונים ודמו תרתח כקרבו שם לגלות לתניו הו לא . יפשה הותיות יש שם שפי' לו לדבר לתניו ושתק ולא נגלה סוד . כתיי . חושן ואפוד ומעיל . אפוד ני' מלאך כשעם שתהרן חגור כתפוד דומה למלאך : שעם משמותם על ר"ת שמע שתמרו השכטים כשעם שנת' ויקרת יעקב אל כניו תמרו שמע ישרחל ס' תלהינו ס' אחד שהם' הזה כן שעם תיכות ויעקב תע"ה השיב כשכמל"ן שהוה ג"כ שעם תיכות הזה ותת שמות השעם המותרים : ופשית חשן משפט . חשן ני' משית שיהה שופט תת ישרחל עפ"י החושן וכתיב כי' לא לא למרתה עיניו יפפוט . משפ"ן נוט' כין שערי חכמה : שת' נגדיש מכפרים על ת' רחשי עכירות ע"ו ג"ע ש"ד לשה"ר נשות הרוח דיכן הרהור הלב עזות מלח לכן תמר הגר להילל ניירנו ע"מ שתעשה תותי כ"ג שמכפר על ת' עכירות . כתיי . נס"ך קס"ר ויהל"ס גימ' ירושלים כדכתיב הכה תלכי מרכין כפיך תלכיך ויסדתיך בכפירים יפציה כ"כ . יה"פה גימ' כניתין כן יעקב . כניתין תותיות כן יתין . יתין ני' מלה שנולד לאביו כשפי' תו כן מלה שנה . שתי תלכי שהם לכפר על עכירת שתי הלוחות שפי' פירוד כין ישרחל לתביהם שכשתים ומשה ועתה ע"י שתי תלכי שהם שהם תותי' השם ותותי' משה נתקרבו יחד הקב"ה ומשה וישרחל . כתיי . ת' התורים ותת התמים גימטר' ס"ם כ"ן שכעי"ם ושתי"ם : מכנסי כ"ך לכפו"ת כש"ך ערו"ה גימ' שמכפ"ר ע"ל נלו"י עריו"ת : ולפית תתו זהב עהור ת' גנו ס"ת כתורת"ו לומר כל העוסק כתורה כתילו הקטיר קטורת כמזבח הפנימי . תכל"ת ני' שנת' חנס כי הוה מכפר ע"ו . והכעלות תהרן ת' הנרות וכו' למה מלות נרות דוקא ע"י תהרן לפי שמכעת הנרות הם נגד ז' ענני כבוד שהיו מקיפים וזה היה זכות תהרן . זרע ברך . שכעת ימים תכפר על המזבח . כ' כמסורה כתן ותיך תכפר על עוסק שכעת ימים רמז לשבת שהיא שביעי לימים שמכפר על ישרחל ע"ד ת"ת מחלו הלא מחל לו . תכפר עם התותיות ני' כשבת . שבת קוט' שבת כו תכפר וזה תכפר על עוסק עון הוה חמור סיינו תפי' עון ע"ז עד שתז"ל הסומר שבת כתלכתו תפילו עובד ע"ז כתוס מוחלין לו . רמז' כ"י . ולפר תהרן על קרנותיו ת' כשפה רמז לקרני החיל שתקריב ת"ת תחת ילתק כמו וזה יסוד של מזבח . סר"ת . ניין ני' קן כי הלין מכפר על קשיות ערפם של ישרחל ותוזק מלחם וכללות נפי הרות מישרחל תז

תרוממה קרנות לד"ק היינו תותיות קן . מדס חטאת הכפורים ר"ת מחה רמז למה שהנו תומרים ביום הכפורים מחה והכפר פשעיכו מנגד עיניך .

תשא

כי תשא את ראש בני ישראל סמך זה אצל אחת כמה רמז זה יום הכפורים כי מבין כל הברואים וכל הנעשות נכנסים לפניו וזהו כי תשא את ראש בני ישראל ולכך נודרים בעשור הנעשות בחודש יום . ראש בני ר"ת ר"ב הרב הוא ראש . תשא את ראש בני ישראל ה' תיבות רמז למשה קניניו שקנה הקב"ה בעולמו והלו הן תש"ה תורה שמים ארץ . ל"ת זה מברכם שנת' כי זכר ל"ת דבר קדשו . ראש זה ניהמק"ד שנאמר מרום מרחשון מקום מקדשיכו ונאמר גלעד אתה לי ראש הלבנון . בני ישראל · כמשמעו . ונתנו איש כפר נפשו סמך זה אצל כיפורים זה שמוזכים בעשור הנעשות · ונתנו בכיפוך לתוון ג"כ ונתנו ובטעם על התיבה מזיל ואתי לומר לך מה דאזיל מיכך אתי לומר לך כל מה שאדם נותן לנפשו אפילו מטע הקב"ה נותן לו עאכו"כ .

כי תשא את ראש בני ישראל ג' לכן נודרים לנפש בעשור בשנות ישראל וכן מבין כתיבו' ו' כמבין תיבות שמע ישראל ובשכמל"ו שלומק' בקול רם בחיים והמתים והמלאכים לקבל תפילתיהם ברצון לכפר תשח שר"י לשון קבלה . תשא את ראש בני ישראל ר"ת עולה תרי"ג . לפקודיכם ונתנו פקודיכם ל' חסרון סקידין דחורייתא ופשטו טעל לכך ונתנו, ונתנו בכיפוך לתוון ג"כ ונתנו רמז טוב ונתנו איש כפר נפשו לה' שפגמו בני' ואמרו אלה אלהיך ישראל ונלדקה מימדים השם שהוא רחמים נלדקה יכופר עון והוא כפר נפש והנתינה היא מחצית השקל והש לא חטאו אלה בנפש כי הענל עשו ייוט וימנרום ואלה ישראל כדתי' כמדר' ואלה נתנו אלה מחצית השקל על חלי הנוף' . כמדרש כמה תרומת קרן ישראל בכי תשא היינו ע"ד הפסוק וכל קרני רשעים אגדע תרוממה קרנות לדיק . היינו כמו שכתבו חכמי הקבלה כי תיבת רשע הש ג' תותיות וכולם עומדים על חות שין שהוא ג' קוין נגד ג' תבות ושם תותיה השין נשתר רע וזה כוונת הכ' לא יגורך רע וזה וכל קרני רשעים אגדע היינו שם תיקוף הקרנות של רשע לא נשתר רק ג' אז תרוממה קרנות לדיק זה כוונת המדר' כמה תרוממה קרנות ישראל היינו הלל' בכי תשא היינו שתרו' הקרנות מהש אז תרוממה קרנות לדיק וזה היינו יחרוק ונמס . שיני רשעים שברת ח"ת שברת אלה שרבבת היינו שתותיה השין . תרוממה קרנות לדיק היינו שהקרנות של לדיק הש קן ושתר ד"י ותותיה השין מן רשע ותוסף על ד"י הרי שדי : זה יתנו ז"ה שבטים יתנו תרומת ה' ושמיך ליה הפשיר כלומר ה' עשיר ושכל אלו . בנשתם אל המזבח ס"ת אלה . מר דרור מי שהקב"ה מדבקו ביקורים ומר לו בעוה"ז דרור הוא לעוה"ב . וקנמן בשם . וקנמן נימט' נגריאל . ממשים ומחתים מיכאל בחחת נגריאל בשתים אליהו בד' אלה"מ בשמונה זהו כנגד חני העולם שמהלכה ת"ק שנים נמלא בשפיפה אחת עם נגריאל ממשים ומחתים שנה. וקנה זה בהמק"ד שנאמר הר זה קנתה ימינו . בושם קוטי' בו שם . וקדה זה ירושלים שנשרפת ביקוד אש . ר"ת של קנמן בשם הוא קול ברמה כי מיכאל מקריב נשמות של ישראל ונבריאל מקטיר קטורת ממעשיהם של לדיקים קולם נשמע ברמה להחיים הגאולה . בשם . טוטר' ברוך שם מלכותו .

ושמן זית הין זה משיח שנמשח בשמן בקרן כדמז"ל דוד ושלמה שנמשחו בקרן נמשכה מלכותם שהוא ויהוה שנמשחו בשך לה נמשכה מלכותם . הכוונה כי ס"ך ני' ימלוך. קרן ני' ימלוך לעולם ועד . רקח מרקחת . מרקחת קוטיות מר קחת היינו שהלדיקים מקבלים המר למתוק היינו שמקבלים היסורים בהשכה כמ"ש בוחו אחי ורעי . והיה זה לי לדוכותיכם רמז בשם שהשמן לה היה חסר מי"ב לוגין כך הסך שנמשח ממנו המשכן וכליו והמלכים והכהנים לה נחסרו וכך השבטים לה נחסרו שנת' ולחסר כחושך היגלי . קדם יהי' לכם! לכם חותיות מלך למשוח כו המלכים . קח לך סמים ס"ת חכם כמחמרם חמרי וריחני סקחין . והקטרת חסר חעשה יש בזה הפסוק י"ח סמנים שבחים לקטורת . רמה קרחתי בשם בנלחן חותיות בנל של כחלו כי' בגלו. מהליחב עה"כ ני' ממשים שיודע בין שערי חכמה . הכפרת חסר עליו ואת ס"ת תורת שהיתה המורה בחרון . טעם למחלית השקל כי היא בלח חשה הוא פלג נופף והכסיס לה חטאו בשנל ע"כ לה נחנו רק מחלית השקל . חלטיך . ושמרתם את השבת . ושמרתם לחיות ושמר חס שיכי' שמירה חמה . מקרב עמה שבת ימים ר"ת מעשי שהב"ד

מפסח לסומרו מכאן אמרו קטן המחלל שבת כ"ד מצות להסריבו. את השבת לעשות את השבת ה' תו"ן בס"ת נימסריה שני תלמיד היינו תלמיד חמם שהוא תחום שבת אלא יצא חוץ לתחום. כיני וכין כני ישראל אות הוא לעולם. ג' מצות נאמר כאם אות ואימ' ורחלת ושבת ומשת אמלתיך עליך. ומשת מוע' והם שבת מילה תפילין. כיני מוע' בשבת יש בשמ' יתיר'. כיני וכין כני ישראל וכיוס השביעי שבת ו' כ' כזה בפסוק לרמז שפה דברים שפה כפול לשבת. שני תמידין שני בכבשים שני פתילות לנר שני בברות לספורה שני נפשות שני מלבושים. כיני אותיות כיין שמייב לקדש על היין. כיני ני' פ"ב כי זכור ר"ת ז"ם בח"ת כ"ם פ"ב זהו זברהו על היין. וביום השביעי שבת ויעפס פ"ת שתים שמתי נשמות לאדם בשבת ויעפס בנימ' הלו שבנתיהם רמז שהנתיהם נ"ב שוכת בשבת. וביום השביעי שבת ויעפס ני' בשית הלפי שני הוי עלמה וכמר יהא מרוב פ"ב כוללים. ויקהל העם על אהרן. וי קהל הכתוב לזוה על מעשה העגל. ויעשהו עגל מסכה. עגל טוטריקון עוון גדול לדורות. מסכה כמינן מסכה כך מסקלו. ויאמרו אלה אלהיך ישראל אלה טוטר' הוו להלהות הרבה ומכאן מוכח שהעבד רב עשה העגל ולא ישראל שאמרו ליהראל אלה אלהיך. וירא אהרן ויבן מזבח ח"ת וירא אהרן אלה ויירא. ויבן מזבח לפניו ויבן מהזכוח היינו חור. ויעשהו עגל מסכה. ויעשהו טוט' יוצם וימכרום היו שם והם עשהו עוד טוט' ואהרן הכהן שב עמהם ושחק. לכך נענש במיתת שני בניו ונתכפר לו במה ששחק ולא בכה עליהם כ"ם וידוש אהרן כ"ם במדרש. אלה אלהיך ישראל נימ' לחרי"נ כי ה' אלהי ישראל נימ' חרי"נ שמעו שים חרי"נ מצות ע"ב לאמרו: לה' מחר ויסכימו ממחרת ס"ת תורה. לך רד. כשחטאו בעגל החליפו אותיות ר"ד היינו ד' של ה' אח"ד עשו ר' ור' של לא תשתחוה לאל אח"ד עשו ד' וזה לך ר"ד כי שחת שעברו על התורה ואלהי מסכה לא תעשה לך. לך רד. רד מגדולתך רד נימט' לדיק היינו רד מקדושתך. ושמה הניחה לי היינו תניח העשם של לי לזות ואכלם זה כוונת חז"ל כמה תרומם קרן ישראל ככי תשא את ראש בני ישראל היינו תשלק אותיות ראש מישראל כשאר לי בזה תרומם קרן ישראל היינו שאמר משה להקב"ה לי לזות ולא לכם ואכלם אכלם אותיות מלאך ע"י מלאך אכלם, ואכלם היינו שנגמור הדין ואחמיר מילת כלם. ברעה

סוליחם כמזל מאדים שהוא רע זה שאמר פרעה רחו כי רעה נגד פניכם. רע נגד פניכם ס"ת הדם והיה מזלו של עשו שאמר מדוע אדום ללבושיך אכל ישראל מזלם לדק שבת' אני מדבר בלדקה רב להושיע. ולפיכך תיקנו שיהי' דנין בב' וה' שתחלת ליל ב' ותחלת יום ה' שולם מזל לדק וכתיב בלדק תשפוט עמיתך וכן הקב"ה דן את בריותיו בלדק שבת' והוא יפעול תכל בלדק:

ועתה הם תשא חטאתם. תשא לותיות תשא ונ' סמלל רשע. ושמה נ' תש"ח כמנין חילות של לילית תשא זונים לכן כתוב וימירו את כבודו בתבנית שור לוכל עשב. בתבנית נימט' תשא זונים ולכן הוצרכו ליתן שקלים לתקן זה. שקלים נ' לילית לכן מחצית ס' שקלים כי תשא לתקן סמלל ולילית ומחנותי'. ילקוט רחובני בשעי קלת. ושם אין מחני לא מספרך אשר בתנת ס"ת בר"ת. סמלל ושם ושטן עולה ברת ר"ל הם הם חבובים בעיניך יותר מישראל שקבלו תרי"ג מצות וז' דרבנן מחני לא ושם לאו הפוך ברת לבתר: פרו מהר מן הדרך אשר צויתם בהן בתן ס"ם למשה לעשון לי צויתי כדחיתא במדרש. כי זה משה האיש אשר העלנו ממצרים כו' חז"ל דרשו על מלת זה מיותר שהרואו עליו בלבעשו גם מל"ת משה מיותר משה נוט' שמשטן הרשה מטתו שאמר מת הוא ושח"כ נגשו אליו כל בני ישראל וילוס את כל אשר דבר ה'. ח"תו כ"הר הר"ת הם ח"כ היינו אלפא ביתא והאותי' המתחרי' הם תורה:

וישמע יהושע את קול העם ברעה. ברעה אותיות עברה ואותיות הרעב שבעון ע"ז הקב"ה מתחלה עברה ומביא רעב בעולם שנ' השמרו לכם וגו' ועבר את השמים ולא יהיה מטר: ויאמר את הלוחות משבר י' כתיב היינו שפרעו י' הדברות ע"כ כתוב ויאבד לוחם תחת הבר כי כיון שפרח הכתב נאבדו הלוחות דוגמת המי שמח את עלמו ואמת נאבד והלוחות היו נשמה ונשפרחו נאבדו כמת לכן שברם. ש'מו שים חרבו נ' במסורה. ח' כתן. כ' ויתחפק ויאמר שימו לחם. נ' שימו לבבכם לכל הדברים אין דבריס אלא תורה שנא' את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם זה שדר' חז"ל ככר ותרב ותורה יתדיר ברוכין הם אתם שומרים תורה אתם אוכלים לחם ושם לאו שימו שים חרבו כמש"כ ניספים הם תחבו ושמפחם טוב הארץ תאכלו ושם ממתו ומריתם חרב תאכלו

ועמה

ופתח שם משה מטתם ושם היו מחני גת לפי מדרש חז"ל ומ"ד מפני הרעה לכפר על הרעה כתפס הקדיק ע"כ כיון כך וכיון כך אמר משה מחני גת כי כיון לכפר לני לתפס וכיון שלא לרעות ברעה לני תפס. מפרשים. והמכתב מכתב אלהים חק זה כתבנית מעשי כרתיות כין המשנות נכרת. אלהים הוא חרות על הלוחות נ"מ ומ"ך שכלומ"ת כנ"ס היו עומדין הלוחו"ת חותיות תחלה כלומר תחלה נכרתו כשעת ימי כרתיות ע"ם כיה"ם. הכה מלאכי יך לפניך מלאכי חותיות מיכאל. הכה מלאכי. סל"ה עול' ס' כמנין הלכה. מלאכ"י עולה ק"ח סיינו לימו דומה מי שעושה פרקו מאה פעמים למי שעושה פרקו מאה פעמים ואחד. וכן תורה לוה למו משה. לו"ה נ"מ ק"ח. וכן יפקני מכפיקות פיהו. סיהו נ"מ ק"ח. וכן זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים ר"ת של זה הפסוק עולה ק"ח. דע שהמלאך הממונה על השכחה שמו ס"ם עולה ק' ומלאך הממונה על הזכרון מיכאל שעולה ק"ח זה לימו דומה מי שעושה פרקו מאה פעמים למי שעושה מאה פעמים ואחד. פן תלכך כדרך. תלכך נ"מ ע"ח היינו ע"י ע"ח שהוד' שלי. סורד עדיך מעליך אלו עדי עדים ועטרות שנתנה להם נמ"ת. מעליך חותיות מעילך היינו המעיל שניתנה להם מסר חורב. ומשרתו יהושע בן נון לא ימיש מתוך האהל יהושע בן נון ס"ת טל"ן וכתיב לא ימוש מתוך האהל והפרן היש על האהל ונאמר לא ימיש ספר התורה הזה מפיך הרי מדבר בד"ת הודיעני נא את דרכיך. דרכיך חסר י' הודיעני נא נ"י קל"ו הודעני אלה מורכבות הד שני ה"ד נה"ת ב"ם קן סיינו הודיעני קן של עם עני. הלוח בלבבך עמנו הלוח נ"מ ע"ב כמנין תהי"ה תשר תהי"ה סיינו כל המ"ב מסעות ומ"ב חניות שנח' מ"ב ס' נפרשה והוא השם המעביר את המזלות ז' ימי השבוע והן כ"ח ממות הלבנה ז' כוכבי לכת כז' ימי השבוע. הראני נא את כבודך כבודך ח"ו כי אין רשאי לבקש להודיע את כל כבודו לכך כתיב ח"ו. אני אעביר כל טובי על פניך. טוב"י נתת"ם נפשם סיינו נפשם של לויקים כמ"ם חז"ל במנחות. ד"ח זה התורה שניתנה בכ"ז חותיות כמנין טובי. לא יראני האדם ואי ר"ת תליהו תפילו תליהו. ונלחם על הלוח נקוד על ר'. רמז תכמך על זכות הנרתם שנח' בו בניטו של לוח הלחם ונלמד בניטו של הנרתם תניכם: ורחית

את תטורי ופני לא יראו. לא יראו אותי' תוריחל. פני לא אותיות שניהל לא יראו לפי שהוא חם תכלה: פסל לך פסל נוט' פסולת סופו לך. ויפסל משה נבקר ס"ת מס"ר. משה נבוקר ויעל אל ר"ת מבוא שהעשה לו מבוא ודרך בתוך הטענים. ויעבור ה' נ"מ שדי. ויעבר אותי' ע"כ ר"י זהו שם ויפע ויבא ויט בכל פסוק ע"כ תיבות נ"ם ע"כ נימטר' ר"ו. נוצר חסר לאלפים נוצר גדולה שמור מביא שנא' ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרח נוצר אותיות ונצר. ת"י נוצר חסר לאלפים כ' של נוצר גדולה כי כשיצאו ישראל ממצרים היו כ' שערי ביטה שנאמר וחמשים עלו בני ישראל ממצריים ובמקום אחר כ' כימי לאחך מארץ מצרים ארחנו נפלאות כזוהר הק' כ' פלאות וכשכיל זה נזכר כ' פעמים יציאת מצריים וכשפרקו נמי הזהב והיטל אותם נכור אשר משם יצא הענל כח של' של נזה וקלקל הע' שערי קדום' ועוד קלקלו הע' של נעשה ונשמע ונכנסו נע' שערי טומאה היינו שהמציאו ע"ע כ' של נחש הקדמוני שחזרו לזהומתם כי מקודם נאמר אשר גאלם מיד לר נ"מ שמ"ד ונכנסו נע' קדושה אח"כ כשקלקלו הנין נשאר מן נצר לר ע"כ כ' של נוצר גדולה על שהתפלל מרע"ה למחול להם עון הענל על כ' שעכרו עליה ישראל לכן התפלל לנאלם מיד לר ונעשה נצר גם דוד השע"ם ניקם לתקן הע' ע"כ עשה מן כור וכ' של נמי כמור וכיון שהניע חצות לילה היה רוח לפונית מנשנת בו ובו' מנגן מתליו והיה דוד עומד ופוסק בתורם על עמוד השמר ע"כ עשה כיצור שכו היה מתעורר לתורה ומיכר הע' לוחו כמלת כיצור כדי להחזיר טוהרה של נעשה ונשמע ליוסנה וניקם מה' נל טילי ותניטה נפלאות כ' פלאות ומש"ח כיצור היה תלוי למעלה ממטתו היה תיקון נגד מ"ם כענל שכח שפן וכרחה להם נדמות מיטה משה פורחת כחויר כדה"תה נשכח ס' ר"ע ומ"ם כיון שהניע חצות לילה הוא תיקון למה שחטאו הם כחצות כמ"ם וירע העם כי כשם ודר' כח שם ומ"ם ורוח לפונית מנשכת בו תיקון לנוף הענל שהיה מזהב והזהב כח מלפון שנא' מלפון זהב יתאה זה סוד ענלה כלפון ועקרב כדרוש שחמר' רז"ל כמם' עירובין כי ענלה מרומז על הענל ועקרב רמז על התורה ונומדיה כמ"ם ז"ל ועקיצתן עקילת עקרב זה כדרוש ע"ד שחמרו רז"ל הרוצה להחכים ידרים ומז לפתיד כשיתחקן כל הטוען כמ' חז יהי' ונצר משרשיו יפרח

וינחלנו מיד לר גחולת עולם . ס' עמק ברכה . נולר חסד לאלפים ר"ת נחל . ונחל ר"ת נפשנו חכתה לה' הייט בזכות נפשנו חכתה לה' נולר חסד לאלפי' אז ונחל עדיך תשקם . משה שיבר את הלוחות ומיבר ר"פ עמהם ר"ל אם לא תמחול לאלו גם לי תמחל כי כל המעבר כלי בחמת כאלו עובד ע"ז . נושא עון ופשע למה מזכיר עון ותח"כ פשע אלא לפי שכתוב מי אל כמוך נושא עון ועובר וגו' וכתיב יכבוש עוונותינו ת"כ למ"ד כוכ"ם לא שייך לומר נושא עון ותטתה ונקה דהייט שמנקה מכל וכל כוכם ותמרו בגמרא עבודה זרה ר"י יוחנן משום רשב"י לא כי' דוד רחוי לאומה מעשה שנע' ולבי חלל בקרבי ולא היו ישרחל מספיקין בידם לעשות אלא מי יתן והיה לבבם זה . ולא עשו את העגל אלא כדי ליתן ס"ם לבעלי תשובה שאם יחיד יחטא אומרים לו כלך אצל יחיד וגו' ואם חטאו רבים אומרים להם לכו אצל ביבור שעשו תשובה סירס"י שם גבורים ושליטים בישרא היו אלא נזירה מלך היה לשלוט בהם ביצר הרע כדי ליתן ס"ם לבע"ת ע"כ . והקשה בעל העקידה כיון שהחטא היה בהכרח לחטוא ברצון ה' לפיכך התשובה אינם צריכים ולא יכולים ללמוד ממה לא רציס ולא יחיד החוטאים ברצון ולא בהכרח מניין בפשוט ולחט' תוכך מחטות לי ע"ז נבחר גמרא ברכות ת"ר תניא הלוי מ"ד יעקב כ' ביום צרה יענני אם תלמי יעקב מזכיר יעקב ולא כל התכות מכלן לבעל הקורה שיכנס בעוביו של קורה כיעקב ופירס"י יעקב שנכנל לפני גידול בנים יבקש עליהם רחמים ומהרש"ל פי' מדתו של יעקב יענני ביום צרה . והנה ידוע שמדתו של יעקב הוא אמת שנ' תתן אמת ליעקב ואמת חותמו של הקב"ה אמת הוא בת"ב רחם תוך קוף הייט ת' ברחם הת"ב מ' נחמלט ת' בקוף זה פי' המקובלים אתה קתר לי מלר ר"ת שמחל שת"ר טוט' קוף תוך רחם זה מדתו של יעקב וזכותו אתה קתר לי מלר הייט משמחל וכזה יוצן יענני אם תלמי יעקב הייט מדתו אמת שהוא רחם תוך קוף וכל הגדות של לפתיד עברו גם על יעקב וכבר התפלל עליהם יעקב ומהנה הפילת העבר גם על העתיד לבוא שהוא בעל הקורה שנכנס בחמלט הקורה רחם תוך קוף והוא מתווך ביניהם כי מדתו הוא הסתרת ממולט וזה כוונת הגמר' ע"ז לא היו רחוים לאומה מעשה לא דוד בזמות ולא ישרחל בעגל כיפי' מן הרחוי שיענך אלהי יעקב

בכח אברהם יצחק ויעקב וכבר ניגל אברהם מע"ז ע"י שהפיל ע"ע לבבאן הגם ויצחק מסר ע"ע לחנק בעקידה ע"כ אברהם כי' רחוי להגיל הם בניו מע"ז שהוא בשריפה יצחק פי' רחוי להגיל דוד מחטת הים שהוא בחנק ויעקב שהוא חמת הסתרת וכולל כולם כמ' כדי להגיל ישרחל מספנל ולא היו רחוים לאומה מעשה כלל בזכותם אלא ודאי כדי ליתן פתחון פה לבע"ת שהם בת מעשה ע"ז ג"ע ס"ר לידם ולא ניגלו מהחטא אחר שהי' כח בידם להיגל בזכות אבותם אלא יאמר אותם ח"ו לכך בח ליתן ס"ם מה שפתחו בעבר שעשו תשובה ונתקבל תשובתם מהנה גם לעתיד וזה כוונת מי מריבה חטא משה ואהרן שבאמת לא חטאו כלל אלא כדי שיעמדו בנסיון אלא הרהרו אחר מדותיו וזה שהי"כ אחנחך ע"כ מי מריבה אלה זה כוונת הכ' שובה ישרחל עד ה' אלהיך כי הייטו מע"ם שבאלת בעוניך ועשית בדעון אפי' למ"ד כוכם ושון עלמו היטו נמחק זה דוקא לפי מדה"ד שאומר נפש חוטאת תמות מתחלה כוכם אבל אח"כ בתשובת משה עון ופשע הבל והחמור זה כוונת הכ' יבכוש עוונותינו ותשליך במצולות יס כל חטאתם זה כוונת הכתוב ונקה לא ינקה פוקדים עון אבות על בנים ר"ת ופו"ת הויה שהיה חסד אל כל " היום הייטו שבתשובה מהסך מדה"ד לחסד אל כל היום זהו ופוקד עון אבות על בנים פוקד הייטו מחסר כמו ולא נפקד ממנו איש על בנים הייטו אפילו לא עשה תשובה אלא מירחה שהזדונות נעשות כשגגות על בנים הייטו מוסך הארץ הנזירה ומניח על דורות הבאים על בנים ועל בני בנים על כל אחד כזית כזית ע"ד שדרכו נרוך נוזר ומקייס נוזר הייטו מוסך מעט מעט כמשל מלך שהיה למלך בן שהלך שוכב ועשה מעשים רעים כיון שרחה המלך שהיטו הולך בדרך הישר והיטו שומע לקול הוריס ומורים בשום לוסן מחכם ונשבע בפני הסנהדרין שלו שהם יזיד עוד בהעוונות אשר רגיל שהם שהתחן של רחיים המוסג בשער המלך יפקלהו כו ולא עברו ימים מוספים עד שעבר על שלשה פעמי ועל הרביעה והעדים בחו והעידו לפני המלך והשרי' אמר המלך כבר נשבעתי ואין להשיב ונתחכם שר הפנים אחד מכל שרי מלוכה ואמר אני אפקלהו בידי הניחו עמו ומסר החתן הכ' של מחיכו' קפנו' דקות וכבל יום היה זורק לו מחיכה אחת עד שהייבר בשנועת המלך וכמשפטו וגם כל יום פי'

מזכירו שלח יעשה עוד כדבר הרע הזה ומתייסר ולא שב עוד לכסלו. זה סוקר עון לחבות על בניס על שלשים ועל רבעים כדלעיל: למה יחרה אפך כעמך כי עם קשה עורף הוא הייטו כמו שקשה מרפס לפרוש ממה שהורגלו כמלריס שהי' כולס עובדי טלילים כן כשתלך בקרבם ויתכברו כך יהי' קשה להם לפרוש ממך כמ"ש או יהודי או נלוה וז"ס ילך נא אדני בקרבנו. מפרשים. עוד יש לדקדק למה נכתלו כיון אותם בלשון זכר שנא' כי עם קשה עורף הוא ולמעלה אמר הנא חטא הפס הזה חטאה נדולה לשון נקבה לפי שכתלו נדרש הפסוק על זכות וכבר היה אחר הסיום ע"כ כיון אותם כשם זכר תכל למעלה עדיין הי' קודם הסיום ואל תרלה וגו' כשעת כעסו ע"כ כיון אותם כשם נקיבה לומר כמו נשים דעתן קלות ע"כ עשו להם אלהי נלה דעת כמו חשם ותיונן שעושים הכל בלה דעת לכן נס הקב"ה אמר עד אתי לעדה הרעה הזאת שהיא נ"כ לשון נקבה: לומות כתובי' משני עבריס ר"ל נגלה ונסתר זהו אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי. פשל לך ואים לא יעלה עמך שלא יהיה עדיים כי נלוי וידוע לפני שתח"כ יחטאו ולא יאחר מהם שריד ופליט ח"ו. ש"ך. כדי שיוכל לטפון לי נויה ולא להם ים לדקדק עמ"ש שפתן משם לי נויה הרי ע"ל היה אחת משבע מלות בני נח ומה שעשה טפן לי נויה לך מדאמר לו הקב"ה סרו מהר מן הדרך אשר נויתם נימד עלמו לטפון. לי נויה ולא להם יתן שאמרת תכבי ה' אלהיך לא יהי' לך לשון יחיד: כי כאומדא התביב יצחק ממלריס תביב נימע' ע"ו היינו בע"ו כאומדא יצחו והוא ניסן שהוא ממולע מן החמה ולילה והוא מוכשר ומוב ליליות דרכים שנא' מוליה תסוריס בכוסרות בשעה המוכשר לצחת. וביום השביעי תשבות תריס ס"ת שתים רמז שתי נשמות בשבת. תשבות בתריס ובקליר תשבות ס"ת תשר"ת רמז על ר"ה לתקוע תשר"ת. תשבת טוע' לבש בנדיס שבעה תחליף. לה תבשל נדי בחלב אמו ושמיך ניה כתב לך את הדברים האלה אם התורה תסור להנות ממנה כך בשר בחלב לא תבשל נדי ושמיך ניה הנה תכבי שולח מלאך מס המלאכים אם נוסע כך בכ"ח תסור לבשל בחם. לא תבשל נדי ושמיך ניה עשר תעשר אם מעשר תסור לאכול כך בכ"ח. את"ו כה"ר סיני תותיות תורה ח"ב תורה שבכתב ושבע"פ. כי קרן עור פני משה ס"ת כך יה נרו של הקב"ה

תחיר עליו. ויתן על פניו מסוה כי' עשוי מעבי הכבוד מסוה בת"ת כ"ם יחסן נימ' זאו עין: ויזר על פני המים ויצק נ' זה הוא שבדקן כסופית. מה עשה לך ר"ת מעל. חטאה נדולה ר"ת אם שתמרו חג לה' מחר. כי ברע הוא. ברע הותי' עבר ואותי' ערע שלא פבר ועשה אותו שלא ערב רב עשו אותו. כי פרוע הוא פרוע אותיות מורף שיאספו עורף. פרוע ב' כמסורה הבא ואיך נבי מלורע ורחשו יהי' פרוע שנעשו כמלורע שנאמר בו ושמת עמה יקרא. אלא אחא הטא הזה חטאה נדולה מליו מן התורה ונביאים וכתובים לפרע החטא הבא ואיך אמנם אבבי אחתי וכזאת וכזאת עשיתי ומן הכתובים לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי. חטאתי והרע בעיניך ר"ת חוב והרע אותי' ערום היינו חוב הערו': כל זה הולאתי מרביני יוחל הלוי בת"י וספר התולדות ובני יששכר ושאר כתבי יד והלנתי כל אחד על מקומו' בסוף מאלי:

ויקהל

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם. ויאמר טופריקון רמה את ישראל מתחרטים ודואגים על שאמרו אלה אלהיך קודש שעשו ישראל את העגל אמר להם ויקחו לי תרומה אפי' מהעבד רב ואחר העגל כתיב ויקבל כתי' קמו מאחכם פרע לע"ר. ופניהם אינם אל אחיו ס"ת אלוס שסכהן נדול היה מכיר מן הכרובים אם אלוס בעולם. ושמן למאור ס"ת כ"ר למעלה בס' תרומה כ' שמן למאור וכאן כ' ושמן הוסיף ו' לרמז לשבע קני מנורה ו' נרות לאור וכר מערבי כנגד השבת. למעלה נאמר בשמים וכאן נאמר ובשמים הוסיף ו'. שמן למאור הוסיף ל' היינו למאור בשמים לפיכך הוסיף נס ו' אלל למאור לומר לך זי' תחיר נר כדי שיהיר הקב"ה נרו נשמתך נס בשבת ימי החול בשמים. ואבני שהם ואבני מלואים הוסיף כאן ו' אלי"ו ואבני שוהם רמז ו' ממותם על אבן אחת ושהם על אבן השניה. וכל אים אשר הניף תנופת זהב לה' תנופת אלא ו' לומר לך תנו את לעני ואתה זכה לכם כתרומה לפיכך אות את נדולה וכפולה לומר לך הנותן את לעני שכרו נדול וכפול: ויכוחו החכמי' על הכתים ר"ל הכתים הביאו תחלה לתקן מה שקלקלו בעון העגל וזה זה וטבעת ע"ם שלקחה

ספרי בתלבשה ומש שמתנה לאדם"ך להריח וכומז זה מקום זימה שהנחש כח חליש תכל כעגל לח חטאו כש"ך ויתפרקו נזמי הזהב אשר בחזיקם היינו כע"כ. מפרשים. לב בידה טוו ר"ת טכל שטבלו ת"ע מטומחתן חפ"ם שכבר פפקה זוהמת הנחש היינו בידה מהנשים משפת מ"ת חשפר חחר עון העגל חזרו לקדמותם חו כוחתו שטבלו מטומחת מת ושרן כשת עטיית חיזה דבר למקדם. ריקחטי. חלה הדברים חשר צוה ה' לעשות. לעשת ח"ו למפרע חוחיות חשב ל' היינו ל"ע מלחכות חעשו בחול ולח בשבת וכן ל"ע תיבות יש מן ויקהל עד תיבת השבת שבת גימ' חרבעים חסר אחת חשר נמלח אתו עלי שטים ס"ת רחויס שהה רחויס ליתן נדבה בנקיות ושהרה. בידה טוו ויבינו מטוה את החכלת ר"ת בטומחה חותן נשים שהיו בטומחת לא נתנדבו ולא טוו וחח"כ טבלו ונתנדבו וטוו ופניהם יש אל אחיו ס"ת שלוש רמז על ת"ח שטומדים זה את זה לריבים לעשות שלוש שנה' המשל ושחד עמו עושה שלוש כמרומיו. ויעשה למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו. כרכבו גימ' רמ"ח חבריס שהמזבח מכפר עליהם. במרחות הנוכחת חשר לבתו פחת חוהל מועד. במרחות הנוכחות היינו כי על הכיור היה מלויר מעשה מרכבה וזה מרחה הכבודה שרחה יחזקאל. חשר לבתו פחח ס"ת רוח היינו רוח הקודש:

פקודי

אלה פקוד"י המשכ"ן. משכן זה משכנותיך ישרחל חרבן ה' וכ' שנתמשכנו על פקודי חורייתח ועל שחמרו אלה חלהיך ישרחל: למטה יהודה עשה נסמכו לדרשה עשה גימ' שלמה שהוח למטה עוד יבח שלמה ויבנה בית משכן ויחרב: פקודי המשכן משכ"ן גימ' ת"י מנין הפעים שעמד מקדם רחשון ושח"כ נתמשכן וזהו משכן. כל זמן שעשוי למלחכה. הזה"ב טעשו"י גימ' ת"י בהמקד רחשון שעמד ת"י שנה. נקע לגלגלת נקע חותי' נקב. נקב חשר שמע חנרשם נקולי. נקב חותיו' נקבע לדורות שלדקה מכסר לגלגלת. מחת כסר הכסף לנקת חת ר"ת המלחך וכתיב ככר לחדן בזכות ככרים שנתנו ישרחל לח דן חותם לחובה: ונפש רחשיהם רמז שילפו רחשיהם של ישרחל וינן עליהם ושבק חותם ונפש רחשיהם. רחשיהם חותיו' חשריהם ושבק חותם ת"ת חותם חלח חתם. סתומי חותם. סתומי חותיו שפתו חי מי שנותן פתו לעני חי לעוה"ב והוח לרוב כלרוב המיים. ברכות נבלות. נבלות חותיות נבלות חפי' נבלות נקברו בברכות של הקב"ה לירחתו. סתומי חותם קודם לה' חותם קודם לס"ת משה. חותם קדם ר"ת חק. על חק המילה שהות חותם קודם. תקוס חת המשכן ס"ת מתן כי יהי' לך מתן ברכה בעבור זה. והבחת חת המזרק. והבחת חותיות והחכות חת המזרק החכות מחירים כמזרק בעולם. מסך שער החצר ר"ת משה משה היה במלחכתו לנגח על מלחכת בית ה'. ויפרס חת החהל ויפרס נימטר' ירושלים שעתיד להקים משכן בירושלים. ויקח ויתן חת העדות רמז לקח החורה מסיני ומסר' ליהושע. וחת החלף ושבע מחות וחמשה ושבעים. וחמשה עוף' ופשם חשרו משה שנגי: הכסף כרחית' כמדר'. ויתן חת השלחן רמז לג"ע שנח' תער ך לפני שלחן. על יבך המשכן לפונה היינו עולם הלפון לנריקים כדכתיב חשר לפנת לירחך. קטרת סמים כחשר ס"ת חמר שמתמר ועולה הפרכת. ויקטר עליו עליו קטרת ס"ת תורת כי הקטרת כנגד החורה ויתן שם מים לרחשה רמז לג"ע שסטמות רוחנות כמים החיים. ויתן שמש רמז נשמה. כי שכן עליו הענן זה משיח רמז שעתיד הכבוד ישכון עליו וגם בימם יכי' משכן. וענן ה' יומם ואש תהיה ס"ת הפש מחת ה' היתה זחת: לעיני כל ישרחל בכל מסעיה"ם נוע' מיכחל. שמחל. עשו. יעקב. המן. מרדכי מיכחל נגד שמחל. עשו נגד יעקב. המן נגד מרדכי זלע"ז נכרתו. מג"ש:

ויקרא

ויקרא ה' זעירא שוכה משה לקריחה של שפקטין חת עלמו בעוה. כל"י. ויקרח חל משה נג' מיכות חלו יש ע' חותיות וה' זעירא רמז לערף קטן עם ט' גדולים לזימון לברך בשם בשערם. דבר חל כני ישרחל ואמרת חליהם י"נ בחומש נגד י"נ מדות שבחורה ידרשת בהן. חדם כי יקריב מכם

קרבן

קרבן לה'. מכ"ם נימ' אתה מיינו מתם ברכות בכל יום הוא בקרבן לפני ה'. יקריב"נו ח"ל את"ת ס"ת חנן חלוני שמים פתוחים לקבל הקרבנות זה לא פתח היינו חלוני רקיע. וסמך ידו נימ' פולס שהפולס עומד על הקרבנות. תאר פתח תוהל ס"ת רחל רמז המשכן והמקדש בנגוד בני רחל. ח"י תדם כי יקריב מכם. היינו נאוי כי אם לא נתח תאם הוי פלג תדם וזה עניין בני תהרן שלא נשתלח אש בשאלת מן השמים. תוקד בו ג"פ כתיב כם, זה ג' גליות ועל מוקדה זה גלות רביעי. כל הלילה עד הבוקר זה בוקרו של מזבח כדאז"ל אמר שומר אתה בוקר. רקנטי. וכתרתם הנפש ההוא ס"ת אתם לף הנשים. מאתת אהרן ומאתת בניו אותיות שמאת אהרן ושמאת בניו ביום מאתו אומס. קח את אהרן ס"ת אתן שהיה כאתן וכתיב כאתן יהין שאר הרי כהן אלא אתן. קח את אהרן ואת בניו ס"ת אתנאו אתנאו וביום שמאת לבו. ואתקל השדה ואתקל נימ' ישראל. ויאסף לו בו ויאסף ח"ו נימ' מיכא"ל כמלאך מיכאל. אתאוד ויאסוף לו ס"ת דו"ד ודוד אגור אאוד כד. לעשות לכפר עה"כ נימ' מעשה שרה ויוס"כ:

שמיני

ויהי ביום השמיני. ככל תיבות אלו ים י"ד אותי' קרא למשה ולאהרן ר"ת נימ' ניסן זהו י"ד בניסן אומרים מוריד הטל כי מנין הפסוקים ט"ל תיבות היינו ויהי ביום השמיני וכו' ויאמר אל אהרן ואל בני ישראל תדבר. לפיכך אומרים מוריד הטל כי ביום ה' נראה אליכם. נראה אותיות אהרן. אליכם אותיות מיכאל אהרן כהן גדול למעלה מיכאל כה"נ למעלה והקב"ה למעלה על הכל שנאמר ה' נראה אליכ"ם: ויפא אהרן את ידו אל העם ויברכם ידו ח"י כתיב לרמז שיחלק לי' אלכעות לו' חלקים נ' ביד זה ונ' ביד זה. בקרבי תקדש בקרבי ח"ו כתיב רמז בקרב י' תקדש כל דבר שבקדושה אין פחות מעשרה. ואחיכם כל בית ישראל יבכו כי תכם שמת כל ישראל קרויין לבכות כי העיקר היא הבכייה כמו שמציאו אצל יעקב אע"ה ויעברו ימי בכיתו. ואצל אהרן כתיב כ' ויוסיפו כל העם לבכות. כמ"ש בגמרא כאחד בניסן מתו בניו של אהרן ולמה מזכיר מיתתם ביוה"כ לומר לך מה יוה"כ מכפר אף מיתתם של צדיקים מכפר ועשה מיתת הצדיקים ידוע שהוא מעשה מרכות שנאמר ובשלו אים בחתיו ודרשו ח"ת בחתיו אלא בעון אחיו וח"ת הלוא קיימת לן שהמלוה

תמעה ס"ת אים אלא לומר לתם אתם"י שהכתוב מדבר בלשון נקבה:

צו

זאת העולה על מוקדה. מוקדה אותיות קודמה שקודמת לכל הקרבנות. ושמו אצל המזבח ושמו אצל נימט' זה בחתת כדאמרי' וזהו לה יפזר. והאש על המזבח ס"ת אלה שבאתלה מן השמים. תוקד בו ג"פ כתיב כם, זה ג' גליות ועל מוקדה זה גלות רביעי. כל הלילה עד הבוקר זה בוקרו של מזבח כדאז"ל אמר שומר אתה בוקר. רקנטי. וכתרתם הנפש ההוא ס"ת אתם לף הנשים. מאתת אהרן ומאתת בניו אותיות שמאת אהרן ושמאת בניו ביום מאתו אומס. קח את אהרן ס"ת אתן שהיה כאתן וכתיב כאתן יהין שאר הרי כהן אלא אתן. קח את אהרן ואת בניו ס"ת אתנאו אתנאו וביום שמאת לבו. ואתקל השדה ואתקל נימ' ישראל. ויאסף לו בו ויאסף ח"ו נימ' מיכא"ל כמלאך מיכאל. אתאוד ויאסוף לו ס"ת דו"ד ודוד אגור אאוד כד. לעשות לכפר עה"כ נימ' מעשה שרה ויוס"כ:

זאת העולה על מוקדה. מוקדה אותיות קודמה שקודמת לכל הקרבנות. ושמו אצל המזבח ושמו אצל נימט' זה בחתת כדאז"ל. ושמו נימטרי' וזהו לה יפזר. והאש על המזבח ס"ת אלה שבאתלה מן השמים. תוקד בו ג"פ כתיב כם, זה ג' גליות ועל מוקדה זה גלות רביעי. כל הלילה עד הבוקר זה בוקרו של מזבח כדאז"ל אמר שומר אתה בוקר. רקנטי. וכתרתם הנפש ההוא ס"ת אתם לף הנשים. מאתת אהרן ומאתת בניו אותיות שמאת אהרן ושמאת בניו ביום מאתו אומס. קח את אהרן ס"ת אתן שהיה כאתן וכתיב כאתן יהין שאר הרי כהן אלא אתן. קח את אהרן ואת בניו ס"ת אתנאו אתנאו וביום שמאת לבו. ואתקל השדה ואתקל נימ' ישראל. ויאסף לו בו ויאסף ח"ו נימ' מיכא"ל כמלאך מיכאל. אתאוד ויאסוף לו ס"ת דו"ד ודוד אגור אאוד כד. לעשות לכפר עה"כ נימ' מעשה שרה ויוס"כ:

שמיני

ויהי ביום השמיני. ככל תיבות אלו ים י"ד אותי' קרא למשה ולאהרן ר"ת נימט' ניסן זהו י"ד בניסן אומרים מוריד הטל כי מנין הפסוקים ט"ל תיבות היינו ויהי ביום השמיני וכו' ויאמר אל אהרן ואל בני ישראל תדבר. לפיכך אומרים מוריד הטל כי ביום ה' נראה אליכם. נראה אותיות אהרן. אליכם אותיות מיכאל אהרן כהן גדול למעלה מיכאל כה"נ למעלה והקב"ה למעלה על הכל שנאמר ה' נראה אליכ"ם: ויפא אהרן את ידו אל העם ויברכם ידו ח"י כתיב לרמז שיחלק לי' אלכעות לו' חלקים נ' ביד זה ונ' ביד זה. בקרבי תקדש בקרבי ח"ו כתיב רמז בקרב י' תקדש כל דבר שבקדושה אין פחות מעשרה. ואחיכם כל בית ישראל יבכו כי תכם שמת כל ישראל קרויין לבכות כי העיקר היא הבכייה כמו שמציאו אצל יעקב אע"ה ויעברו ימי בכיתו. ואצל אהרן כתיב כ' ויוסיפו כל העם לבכות. כמ"ש בגמרא כאחד בניסן מתו בניו של אהרן ולמה מזכיר מיתתם ביוה"כ לומר לך מה יוה"כ מכפר אף מיתתם של צדיקים מכפר ועשה מיתת הצדיקים ידוע שהוא מעשה מרכות שנאמר ובשלו אים בחתיו ודרשו ח"ת בחתיו אלא בעון אחיו וח"ת הלוא קיימת לן שהמלוה

לריך לתכוף מן הלוח תחלה וחס"כ חס חין לוה יתכף מן הערב והערב יעשה דין עם הלוה חלה כשביל שהרשעים חינם מודים לפילו במקלת שאומרי' מעולם לח חטחו וכל האומר לח לויתי כאומר לח פרעתי דמי ואח הדין שהמלוה יפרע מן הערב והערב יעשה דין עם הלוה ויפרע ממנו. כן הקב"ה נוהג חוכו מן העידית ויפרע מן הלריק חח"כ נוטל הלריק חלקו וחלק חבירו בנ"ע זה פיה"פ כי יבער חיש זה הקב"ה. שהם חו כרם היינו כרם ה' לבחות בית ישרחל. ושלח חת בעירו זה מה"מ. וביער בשדה חחר היינו שנוטל הלריק שהות חחר שזה לח חטח. מיטב שדהו ומיטב כרמו יפלם לדברי ר"ע מיטב שדהו של מזיק ומיטב כרמו של מזיק היינו שנוטל חלקו בנ"ע שהות עידית וכ"ז למה לפרוע מחחר כדי שיגביהו הטעם ויחזרו בתשובה וז"פ נפלה עטרת רחשיהו חוי נח לנו כי חטחנו היינו חטפ"י שכבר נפלה עטרת רחשיהו בהלקח הלריק חוי נח לנו כי חטחנו כי לח נלקח הלריק לפרעון חלח למשכן כשלמת ומחויבים לחמנו לפרוע מוכיחו ומהו הפרעון הוח תשובה. מלחתי. ע"ז חמרתי סירוס הכ' נפרוע פרעות שכבר נפרע הקב"ה מוכו בהלקח הלריק. ביערת היינו בשביל שיהי' לכפרת כל ישרחל בהתנדב עם כשיתנדבו הטעם לעשות לדקה תשובה ברכו ה' מכחן ואילך יחול עליהם כל הברכות חשר הבטיחם ה'. ר"ת של נפרוע פרעות ביערת בלדקה בחשלה בתשובה פדיון. בהתנדב עם ר"ת טזרה בלרה היינו הכ' דברים חלו פדיון להיות עזרה בלרה ע"ד עזרה בלרה נמלחת מאוד. מאוד חותיות חדם. חדם מוטריקון חכות דוד משה שבדברים החלו מעוררי' זכות חד"ם להיות עזרה בלרה. וזה כוונת המאמר קדמה תשובי' לבריחת עולם ויערת קדמה לבריחת עולם כדי שלח יהח דין תורה נוהג בהם כי מלד הדין חין תשובה מועיל וכן חיך חפשר שיעות לדיק בעד רשע והבטיח היח לעורר הלב כמ"ש והמי יעיש חל לבו זה חומרו ותחיכם כל בית ישרחל יבכו חת השריפה חשר שרף ה' ה' שוח רחמים בשרית הרחמים כי במידה"ר החיך חפשר שיעות לדיק עכור רשע וח"ת חטחם גרם לז"ח חשר שרף ה' בעלמו היינו בשיקה מזה מוכח שהיו לדיקים גמורים. ויהי כיום ל' שמחה כי במיתת הלדיקים היולים מרגיש ע"י מותם נעשה זיווג עליון. למה חתו בני חהרן בחותה רגע של שלח היה להם בניס בס"ח שוקד עון חכות על בניס כדי להקל מן החב והם לח היה להם בניס

לכך נחפרעו בעלמם. יין ושכר ופשוק של חחריו ולהבדיל רמז שמקדשין ומדליקין על היין ויש בפרשה ד' פשוקים רמז שמבדילין על ד' דברים יין בשמים בר הבדלה. ושת החרוכת גימ' זה חחד בחדש זכר ובחדש חחד נקבה כמבואר בס' חיי הנפש וכן בגמרא. וכל הולך על כפיו זה נכוכדנלר. חחלך והעכבר ח' שרלים כנגד ח' מלכיות, בבל, כשדים, מדי, פרס, יון, מוקדון, לדום, שעיר. להבדיל בין הטמח כו' להבדיל נוט' לח כרח הקב"ה דבר לבטלה יתוסין. היינו חסי' יתוסין:

תזריע

כי תזריע וילמה זכר ר"ת זכות כדחיתח בגמרא הכי נמי במה זכיין בחתוי בניהם למדרשה. וטמחה ז' ימים. ובנוקבה שבועיים למה בנפל ימי טומחה בנוקבה מזכר לפי שבקללות חוה כתיב הרבה חרבה עלכוך והרוך בעלב תלדי הכי בנוקבה כ' פעמים טלב ובחדם לח נזכר עלבון חלח פעם ח' לפיכך הוכפל טומחת נוקבה ג"כ. ושם נוקבה חלד, נוקבה תלד, גימט' זו זרע ובניה. נוקבה גימט' נזק זו זרע והמן שסה"נזק ליערלל. ושם ר"ת של שם חי"ם מזרי"ע נוקבה תלד וטמחה שבועים. רמז על שבעים בניו של המן שהיו מחזירים על הפתחים כדחז"ל שביעים בלחם נפכרו חל תקרח שביעים חלח שבעים תרנוס יונתן בן עזיחל על נוסי דהמן לחנניחת וכשהיו מחזירים על הפתחים הס וזרע חמס היו טומחים בבדה ולפי שביקש המן להשמיד ולהרוג ולחבד חת כל היהודים שהעולם מחקיים עליהם והעולם מהלכה ת"ק שנים לפיכך נהרגו בשושן ת"ק חיש. חדם כי יפי' בעור ס"ת רימה שחקות חמום רימה כי נרטת בח שכור נחום וזהו מחוך הוי שפל רוח שחקות חמום רמה. שחת שפחת בהרת נרטת ר"ת שלג סיד בילם למר מרכבה מרחות נגעים. ס"ך: שחת נוט' שחקות חמום חולטת ולכך בח הרמז בפוסי חכות כדי שיסתכל החדם בפוסו לבל יחנחף. נרטת עס"כ גי' על לשון הרע: והחגלח ג' גדולה שהוח ממלח התורה בפשוקים דרם דרם ממלח תורה בחיבות רמז ג"ר גמול דגים ושקול ככל התורה שלפניה ושלחריה וכן ליתח בפ"ק בבבח בחרח שפקולה לדקה ככל המלות ע"כ חמרו חין ירושלים נפרית חלח בלדקה שכן כתב החריז"ל דטבירה חיהי מכבה לדקה כמו התורה מטטם שפקולה ככל התורה ולקרב הגחולה לריך לקיים מלוה כוללת:

מצורע

זאת תהי' תורת המצורע . מצורע תותי' מוגה רע שע"י לה"ר נגעים בתים על התדש . והובא תל הכתן . והובא מלמד תף שתיבו יכול ליתך מובא ע"י זולתו . שתי לפרים ע"ם יתכתי בדד בלשון בודד . תל כלי תרש שיתשוב תת עלמו כתרש הטבבר תתר שכא עליו נגעים של שתגאה . תים תים כי יהי' זב נטמכא ס' זב למצורע לפי שע"י נתם מתקללה התשה בזיבה והגתם בצרעת וכן כתיב וישלתו תן המתנה כל צרוע וכל זב והקדיש מצורע לזב כי הגתם מתקללה תחלה . תהי' כנדתה נימ' ועד שתבוא בתים מכתן שתגילת נדה דתורייתת : וידבר ס' תל משה ותל תהרן ונומר כי תבואו תל ארץ כנען ולא כתיב דבר תל בני ישראל ותלא משה ותהרן לא כלו לתרץ כנען תלא רמז להם שתיית הממתים . ס"ך . ובא תשר לו הבית והגיד לכהן . ובא תשר נוף' וימלא בבית תולר תמוריס הטמיטו רבותם . כמה גדול טון לה"ר רתה מה כתוב בתריס ומה מריס שלא דברה תלא בתתי' תביבה שלא בפניו ולא בתבוותה תלא להבזירו לתשתו וע"ז דרשו תומר סיו ולשונו תומר מלרת נפשו ח"ת מלרת תלא מלרעת . מדרש תכמומת .

אחרי מות

אחרי מות שני בני תהרן . שע"י ר"ת שתויי יין נכנסו . בקרבתם לפני ה' וימותו סייגו התותיות שלפני ה' ע' קודש י' ד' קודש ה' ס' קודש ו' ד' קודש ה' עולם כ"ך זהו הכ"ך תתוון סוד הקומה שרלו לכנום בסוד הקומה זה כוונת הכ' ורתיק תת תתורי ופני לא ירתו שזה סוד הקומה כי לא ירתני תדם ותי ע"כ וימותו וה כוונת הכ' ויקריבו לפני ה' תם זרה לפי שהי' לפני ה' הי' תם זרה ע"כ וימותו לפני ה' . תשר לא נזה תותם סייגו לא ירתני תדם ותי נזה תותם · מלתתי . בזתת יבוא תהרן . בזת"ת נימ' תליהו מסיח סייגו לעתיד יקום תהרן ויבא תל הק' להקריב ותליהו ומסיח ונם בזכותם יבנה בית ג' . זת"ת ני' נזה קול ממון סייגו בתשובה ותפלה ולדקה יבוא תהרן תל הקודש יבא נוף' יוד בית תותיות סוד שם של י"ך תלת נרכתן יברכך יאר יסא ג' שמות שבברכת כהניס סוד ג' תבות תברכם ישתק יי"ך תותי' יברכך מסיטרא דתברכם פר יאר מסיטרא דישתק תיל יסא מסטרא דיטקב עז משם זכו ישראל לברכת כהניס . יבא נוף' יאירה פניהה תליות כתו"ת כלול תד' תתוון יאירה תד' בנשות התרן הוה ד' בנשות לטליה ד' פרצופות ד' בתיס מתפילין . תהרן נוטר' תדש הרתשון רתש נברתיס . פי' לתקן תטא תדש"ר . בזתת ני' ת"י וכן שתע וכן קדוש רמז שבזכות התורה שנקרתת זתת וק"ש ותפלה יתזור קדום לבנות ציון וירושלים סוד שנית לקדשה ועל תוסף לנרשה . עוד רמז בזתת שנקרתת תורה שהיו מחזיקים בה עתד בית רתשון ת"י שניס כמנין זתת ותת"כ בשבטלו תורה ותפלה נתרב . למה נותנין שניר לעזתזל דרך שוחד לשטן כיון"ך תדרכה כיו"ך תין לו שליטה תלא כדי לעשות תן קטיגור שניגור . מפרשים · כי ביום הזה ונו' לפני ה' תטהרו ר"ל רק תותם לבד שלפני ה' תטהרו · תבל דבריס שבין תדם למקום תין יו"ך מכפר עד שירלה תת תביריו · ת"י כי ביום הזה יכפר עליכם מכל תטתיכם לפני ה' תטהרו . ר"ת של זה הפסוק נימט' וזה ירומלם לומר לך כשם שיום הכיפורים מכפר כך ירושלים מכפר שנתמר העם היושב בה נשוא טון . וכל תדם לא יהי' בתוהל מועד תפילו מלתך . וכל תדם נימט' מיכת"ל . ימלא תת ידו הג' תיבות הללו עולה כמספר מימי יתשיהו ותילך כמו שתמרו תכמינו ז"ל · ותל תפא "בנדת "טומתתם "לא "תקרב ר"ת תטבל הייגו שתין לה שעת הכושר עד שתטבול כמלותה כמו שתמרו ז"ל כמדרש קדושים תהיו יכול כמוני ת"ל כי קדוש תני קדושתי למעלה מקדושתכם פירש הרמ"ק מסטרעליסק קדושתי למעלה מקדושתכם שתתם תומריס קדוש ע"ד ונקדשתי בתוך כ"י רמז ע"ז קדושים לטון רבים הרי ג' כי קדוש הרי ג' רמז שתומריס ג"פ קדוש :

קדושים

קדושים תהיו לעיל מיה כתיב ושמרתם תתם תותיות שמת כלומר תתם שמירתכם שמת תבל תוה"ע הבל המה מעשי תעתועים הם וכל מעשיהם שנת' שקר יעתלו הבל ותין מועיל בם . קדושים תהיו יכול כמוני ת"ל כי קדוש תני קדושתי למעלה מקדושתכם' בשם הר"תק מסטרעליסק קדושתי למעלה בשמים היא מקדושתכם שתתם מקדשים תותי . כמד"ר קדושים תהיו שלא יהי' בכם מות מה שפירש בכם דייקא ס"ם כשתר תתם בתיים לא יהי'

יהי נכם מות שלח מהיו מסוגים כמתים כי רשעים כחייכם קרוים מתים. קדושים תהיו כי קדוש אני כ"פ קדוש שריך להיות קדוש נכסף וקדוש נגוף. אים אמו ואביו תירחו וגו' היינו מחלק הנכסאי היינו על אביו ואמו מזה תירחו אבל מחלק הנפשי היינו חלק הקב"ה תשמרו דווקא שאין שריך רק שמירה. ת"י כי יהוה אנ' שומעים ים בחדש מחלק אביו ואמו מחלקם המשותף מזה תירחו אבל מנד חלקי אני ה' והנשמה רוחני. נפ' אחרי נסוף כתיב כמעשה ארץ מצרים וכמעשה ארץ כנען לא תעשו וסמיך לי' קדושים תהיו. כי אחים היו נזימה וכע"ז יותר מכל לומות ע"כ אמר אח"כ קדושים תהיו ולא תעשו כמותם. ת"י קדושים תהיו ר"ל חפשו אל חלק הקב"ה שבכם ותעשי"כ אים אמו ואביו תירחו וז"ש אני ה' אלקיכם כי חלקי לבד הוא כמו חלק שניפם אביו ואמו שהם נותנים י' דברים והקב"ה לבד נותן עשרה דברים. מפרשים. משני שיבה תקום קודם שיבוא השיבה תקום ותעשה משוכה ע"ד אמרם חשרי יגדותיו שלא שייפה את זקנתיו. משני שיבה תקום והדרת פני ר"ת שות"ף זהו וירחת מאלהיך שאתו שותפו כי ג' שותפים באדם ובעת שיבה נוטים אל' חלקים לחלק ג'. ולפני עור לא תתן מכשל. מכש"ל נוע' כל מעשה שאסור נלב. נאמר כאן וירחת מאלהיך. והשבת לרעך כמוך אני ה' כשתהבאו את"ז ואז אני ה' אני ה' אני ג"כ שותפות עמכם להשבה לחשבם כי אני ה' אני ג"כ שותף הג'

אמור

אמור אל הכהנים. אל הכהנים בני אהרן נימ' דאלו בשלי מומין אבל לא חללים. הכהנים בני אהרן ואמרת נימ' בני אהרן ולא בנות אהרן. תלייהם לנפש לא יטמא בשמיו נימ' זאו רציית דם. כל מקום שנאמר אמור ואמרת במרה נלמוו. אמור נימ' במרה. לאחו ולאחיו ולבנו ולבחו ולאחיו ולאחותו ז' ווין נסוף כנגד ז' קרובים שהוא מתאבל עליהם המנוין כאן ואינה כל המיטמא להו מתאבל עליו. לא יטמאו שרשת ס"ת הוא, הוא ורומס מוס לנפש. קדושים יהיו לאלהיהם ס"ת מוס שיהו תמימים ולא שרוטים. לחם אלהיך הוא מקריב מקרי"ב נוע' בכל קדושה יהי' רשמון מכולם: אח אלה לא יקח כי אם ס"ת אח"ם אם את בלה בעיה כה"נ מולן ולא מייבא. כתולה מעמיו יקח ס"ת אוה רמז אוה בתולה יבראת. אשר הו מוס קו"ת רו"ם אין לך מוס גדול מרוס

לב. אל תחלל בשיטו נימ' זה סורם ספק בלבן. אח אם קדשי אשר הם מקדישים. אשר הם אוחיות אשרשם שייטו אשריהם שמקדשים שמו שיתרחל מלווים לקדש השם. כי יקנה נפש קנין כספו רמז אפילו ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה. קנין כספו נימ' אף אארוסה הו. ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה בת כהן זהו בעשת ישראל שנאמר ואשת חטיו לי ממלכת בהנים וגוי קדוש. תהיה אלמנה אחר שעמד בית כ' כמיין תהי"ה אח"כ אלמנה היינו בלות ונפשו גרושה אח"כ ושכה אל בית אביה היינו בתשובה אחזור לקדומה. אלחם אביה אחכל היינו תבת לפה"כ. וזרע אין לה שהלכו ישראל בגלות: וזרע אוחיות עוזר לה עוזר ולא אומך אלמנה הקב"ה עוזרם אשר אנם. ידבותם אשר יקריבו לה' ס"ת מרו"ם. כאלו מרוה ומשניע כלפי מעלה בקרבנו. ומיום השמיני והלאה רמז על היום העימול לעמונה ואליהו בא על הפילה. השמיני והלאה יהיה לקרבן אשה ר"ת אליהו. אחו ואת בנו פס ג' כוללים ג' ומי שבכה הוי כרוך אחרי כדאי' בפרי"ז ל' שאומו ואת בנו ונוסג בנקבה שאסור לשחוט השה והבת או השה והבן ואינו נוהג בזכרים. עוד לאומו ואת בנו לא נימעו' גם שבכה כרוך אחר אמו שחות משבעון ה' לומר לך שאסור ה' לומר שאפי' שחט הבן השלה ואח"כ אומו נ"כ מייב. רמזים לדעינו יוחל בשיטו קלת. זבח תודה ד' שפעים כתיב בתורה כנגד הרשעה שלריכים להודות. ונקדשתי בתוך בני ישראל החותיות פשרה חון מאות אל רמז שהשכינה שורה בשפרה וכל דבר שבקדושה לא שחות מעשרה. בתוך בני ישראל אני ה' רמז שהשכינה במינים שהרי מחחילת הסכוק עד תיבת אני עשר תיבות ואח"כ השם ע"ד ושכנתי בתוכם ושכינתי בתוכם. המוליא אתכם מארץ מלריים וגו' עד אני ה' לאחו של זה הפסוק ה' ופוסו ה' רמז שכיום ה' יאלו. לא תעשו שבת היא ס"ת אות כי אות הוא ביני וביניכם האמור שם' תשת רמזה גם כאן. בפרשה זו מ' תיבות כנגד ל"ם אבות מלאכות שאסור לעשותן בשבת וכיבוד השבת יחד הם מ' וכנגד מ' יום שהיתה התורה ונשבת ניתנה. אלה הם מועדי ונומר עשת ימים וגו' וכיום השביעי שבת לה' בקשה בגרש"ו התחיל מועדי ונמר לומרו ובשביעי שבת אלה ס"פ עשת ימים הם כל המועדים ע"פ התורה לבד היינו ג' ימים של פסח ו' יום דשבועות ו' יום דר"ה שני ימים של סוכות ס"פ עשת ימים זה פי' הפ' עשת ימים

תפסה מלאכה היינו חוכל נפש לבד וכיוס הסביעי שבת שהוא יו"כ שחל בחודש הסביעי לה תעשו לפי' חוכל נפש . וק"ו . בחודש הרחשון כתרבעה ס"ת שב"ה כי ניסן ר"ה למלכים ולרגלים . בפרשת האומר יש כה כ"ד לשין כנגד כ"ד חלף ת"ח תלמידי ר"ע שמתו מפסח עד עלרת ע"כ נהגו ליסור בתספורת עד ל"ג בעומר מיון שכל . והניף את העומר האומר לותי' עמורה כמה נפשים נעשו בלותו יום נהפך קדוש ועמורה פיסרה וסנחרב והמן ושחר חומות ולומה הרשעה לשתיד לבח בזכות מלות האומר . מנחה חדשה לה' ר"ת מח"ל היינו מחל ומכפר עוונות . בפרשת האומר קכ"ה תיבות כמיון שהיש כי לכהיש ניתנה . בחודש הסביעי בלחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קודש . בלחד לזכור זכות לברהם שבחוב בו לחד היה לברהם, יהיה לכם לכם לותיות מלך זו מלכות, זכרון לזו זכרונות, תרועה לזו שופרות, מקרא לזו הקריאות. כ"ע תיבות בפ' רחם השנה כי לחר כ"ע ימים לחלוק מקדשין ר"ה ויש שה ג' פסוקים כנגד מלכיות זכרונות שופרות וג' פסמים פושין סדרם . וידבר, דבר, כל, פוליס ר"ת ל' רמז ל' קולות שחוקפים ום"ת הג' פסוקים לחמ"ר קד"ם ל"ה לותי' רש"י כלומר כל שנה שהיה רשה בתחילת מתשברת בסופה . מן ו' סיון עד ר"ה קי"ל ימים וזה סוד ויעבור לת מעבר יב"ק ויחנק לים עמו זה הספן וירח כי לח יכול לו וגו' עד עלות השחר זה יום"כ . לך בשבור לחודש ר"ת לחל שעומדים יחפים כחלים ומעניס נפשם והקב"ה מקבל תפילתם ומכפר . לחל עוף לכפר לחבות בניס . לך בשבור לחודש הסביעי הזה יום הכפורים הוה הכפורים נימ"ע שנה וזהו לכפר עליכם היינו מכפר על כל הנשה :

וכל נפש לשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והלחדתי לת הנפש הפסוק הזה סמוך לפסוק כי כל הנפש לשר לה תעונה וכה רמז הזה והלחדתי לת הנפש ס"ת שתים לומר שלף שתים בכלל וכרתה . ועניתם לת נפשותיכם בתשעה לחדש רמז ע' לל שדיבו כמו יום"כ. ס"ם כתיב נפש נפשותיכ' כנגד ה' עבודת ה' תפילות ה' טבילות לכבן גדול והנפש ים לה ה' שמות . ס"ע תיבות בפרשת יום"כ כמיון שר"ה מלכים לת ישרחל מכל לרותיו . מועדי ה' לשר תקרחו לותם ס"ת מורה שבקב"ה מורה לת כ"ד ומחיר טיניכם לעבר ולקדש כדין. פרחתון פר"י פ"ן כד"ר רמז שחדש פרחתון שכל

ספרי למ"ד לתרוג שדר היינו שדר בחילן ג' שניס . ספרי טן שדר ס"ת יכר שבתרוג דומה ללב ומכפר על יהו"ר . כפת פ' גדולה שבלולב גדול מכל שד' מינים לולב לותי' לו לב זה שלמו מבקשים ועשר לבינו לעבדך בלמת שר"ת לולב . כפ"ת לותי' כלריך תמר פורח היינו לריך כתמר פורח . ת"י ספרי טן נימט' שפע וערבי נחל נימט' שלוש כי שד' מינים הם לעשות שלוש בין ד' מיני ישרחל לריקים בינונים ורשעים ורשעים גמורים . כי לתרוג ריח ועשה רמז לריקים לולב עשה ולח ריח נגד בינונים שדם ריח בלח טעם נגד המין הג' שבישרחל . ערבה טן בה לח טעם ולח ריח נגד רשעים גמורים ומרומז לחלבה שבקשורת כדחז"ל כל תפילה שחין בה מתפלת פוסקי ישרחל חינה תפלה והתנודה שעושים מכל המינים נגד ויעשו כולם לגודה לחת זה ולקחתם לכם ל' רניס היינו לרמז של הג' שיעשו כולם לגודה ת' לעשות רלונך כזה עושים השלוש עושים ל' תיקון שלוש שמו של הקב"ה שבד' מינים החלו מיחדים שד' לותיות הוי"ה ב"ה שיהי' הוה ושמו והכפה שלוש ז"ם כי בחר ד' בניון הוה למושב לו . הוה היינו ת' טן בשה וה' טן הויה ב"ה . הו"ה נוטר' לתרוג ולולב ושרבה שדם . למושב לו ר"ת וסו"ת לולב . לו נוט' ושמר לבנו לעבודתך ולירחתך מלחתי ונוסף משלי . לתרוג :נוטר' של תבואתי רגל נחוה היינו לפי' מי שהוה לריך ויש לו טעם וריח כלתרוג לפ"ם לה יהי' לו נחוה כי שנה ס' כל נבה לב . ולקחתם לכם דחז"ל לכם משלכם הזה לותי' מלך שם כי לכם נוט' מלך כי בחודש הזה טלך הקדוש מוחל עוונותיהם של ישרחל והחודש הוה מזל מחזיק והמלות החלו מכריעים המחזיק לכף זכות ולח נעשה טן החותי' ל"כם "כדי "לטהרינו "מטומחותינו "ומקליפותינו . ולח נעשים ישרחל כיום הרחשון היינו כקטן שנולד דמי . ומזכיר לכם הקב"ה זכות לבות . ספרי טן הדר היינו ספרי לבות הלריקים והשחר המינים לקיים זה לפי ולהוהו זה נוט' זה המינים זה הסוכה זה הסלמן . זה לפי נוט' זה הסלמן לשר לפני ה' היינו לקבל הושפוזין ולהוהו נוטר' של ולהוהו לתרוג נקה ולולב הדם וערבה וסוכה . כל החזרת ביתרחל יבנו בסוכות מלה ו' רמז לו' ענני הכבוד שהיו ו' מפלה ומטה וד' רוחות . כי בסכות הושבתי ר"ת בב"ה . לת בני ישרחל בשוניתי חושם ר"ת גימט' לחז רמז לכך

מערבי שכבה בימי מחז . ע"כ סמיך ליה פרשת ערות .

צו את בני ישראל . לו גימ' המלאך שמם יקיימו המלות והמוקים יהיה כמלאכים . סוכה טוטריקון סומך ועוזר כל המפלים . כי סוכה גימטריה הויה מדני וכהפרד' שמין השם שלוש נפל לשכורה ע"כ לשו מבקשים הוא יקים לנו את סוכת דוד המופלת זה והוא יגאלנו שנית לותי' הו"ת שחסר ו' מן כשה וס' מן יה' והיינו כשיקים יגאלנו · שכות גימ' לליהו משיח בן דוד למ"ד בחשרי עתידין להגאל. שכתי ר"ת כשוכות תשבו שבעת ימים . בנית ה' בני' המשיח בן דוד עה"כ : המטורה הטהורה ר"ת ה"ם רמז לעשר מטורות שהיה עורך עליהם הערות ופלוגתא במצות שם היה מדליק על כולם . הערות לותי' תורה ל' היינו תורה ול' שערי בינה . נשרשת ערות מ"ם תיבות כנגד מ"ה לדיקים שהן מחירים בעולם כערות וזהו לפני ה' תמיד . ולקחת סולת ואפית ועקחת סולת גי' כמין ספינה רוקדת עה"כ ממילת סולת מחלוקת רב ושמואל במנחות . לחם הפנים שים לו שני פנים . למ"ד כתיבה פרוסה היינו שני דפנות שני פנים . ואפי"ת לות"ם גימ' כמין תבה פרוסה . שמים עשרה חלות כנגד י"ב שבטי יה כלנו כל ישראל עורכים לו בשלמן והלחם . שני עשרונים יהי' המלה החמת הרי כ"ד עשרונים לי"ב חלות כנגד כ"ד שעות יום ולילה . המלה גימ' מ"ח רמז על סיטור מלה לנחתום אחד ממ"ח ובעל הבית אחד מכ"ד כמין כ"ד עשרה מערכות שם המערכות ר"ת משה רמז על שלמנו של משה היו מעריכין לע"פ שעשה שלמה עשרון . שלחנות פלונתא במנחות . יערכנו לפני ה' גימטרי' תלמוד תכם שת"ם ככהן העורך לחם הפנים . ליתא במסורה . כי בסוכות הושבתי את בני ישראל כי כרמוז נלון כי נר מלוה ותורה חור . שלנו למכם אחר פירוש מסורה זו שרטט וכתב יכ"ל מנס"ע . ופירשו סיחותיו דים ג' מלות נר חנוכה סוכה עירוב דמלותן בעשרה כשר למעלה מעשרים פסול . וזה רמז כי בסוכות . סוכה . כי כרמוז נלון עירוב . כי נר מלוה מנוכה . והוא חשר ניין חותיות הנ"ל "יוד "כשר "למעלה "מעשרים "נר "סוכה "עירוב פסול. כ"י כוונתו ' כשר . סנהדרין מידה כספר בני דוד : ת"י לתמור על הכהנים תנחומא ת"כ יהושע דשכנין בשם ר' לוי מלמד שברחה הקב"ה למשה דור דור ודורשיו והרחהו ה' את שלוש וכניו מושלים כחרב . תמר לפניו רבש"ע מלך רחמן שיעמוד על כיך ידקר כחרב ת"ל הקב"ה ולי אתה תומר תמור תל הכהני' עכ"ל . רבו הדיקדוקים זה ת' למה קרא לותו מלך רחמן . ועוד מה התשובה תמור תל הכהנים . ותירץ הגאון חיר"ח דמה שזכה שלוש למלכות הוא משני שכא מכנימין וכנימין לא השתחוה לעבו ופירשו חז ל על פסוק ומחטחם כזה שקיים שלוש לא תאכלו על הדם ולמר ליעראל ומחטחם כזה ומס"ה נזדמנה לו חרב כמלחמה . וכגמרא בבא קמא ד' ג' גבי נמוניא מופר שימין חשבר דבר שלטטר בו לותו לדיק יכשל בו זרעו בבא נמי מלך רחמן ידקר כחרב כיון שלטטר וקיים לא תאכלו על הדם וזמנת לו חרב שידקר כחרב ועוד הלוה לא זכה שלוש למלוכה הלא משום שבעימין לא השתחוה לעבו והתיך ידקר כחרב שהוא לותנות עבו . ע"ז הסיב לו הקב"ה . ולי אתה תומר תמור תל הכהנים שהרגם כחרב ותפס לותנות עבו וס"ו. ויש בן חשם "חשם "ישראלית "והוא "בן ר"ת חיוב רמז שחיוב בשם חשם דינה בת ישראל היינו דינה בת יעקב כדחז"ל ויש מביא שולמו יש . יכה כל נפש חדם ר"ת חוכי שכופר כחוכי ה' · לכם כגר כחזרח ס"ת רמ"ח חברשם שולה רמ"ח חברשם תמר גר ותושב חוכי עמשם ונקרא לותן החזרתי :

פ' בהר

בהר סיני מה ענין שמיטה חגל הר סיני היינו כמו שהגלות בח עלי שמיטת החרן בן על מה תבדה החרן על עזבם לת תורתי . י"ד . כי תבחו על החרן תבחו לותי' חכות שבזכות החכות חתם נכנסים חל החרן . שם שנים תזרע ר"ת שבת היינו שבת ימים ולא בשבת שבת שבתון יהי' לחרץ ל' יום לפני רחש השנה תוספת כמין יהיה . ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לחרץ שבת לה' שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר לקקים חליה ולומר לך מה זריעה וזמירה מיוחדת זו היא עבודה שבשדות ובכרמים חף כל עבודה שבשדות ובכרמי' כ"ה . והוא ע"ד שדר' בת"כ רמזים וכר"ם מקרן . וספרת לך כמין לך כ' ליובל . והעברת שופר והעברת לותי' בתרועה ושמיך והעברת לשנה רמז שופר כר"ם :

והעברת שופר תרועה כמודם השביעי ר"ת תשובה ע"ד היתקע שופר בעיר וכו' והעברת שופר תרועה כמודם השביעי ר"ת תשובה

רמז לתשובה כו"כ. וקדשתם את שנת החמשים ר"ת אשה רמז שתשא בקידושין. וקראתם דרור דרו"ך שכח עמד הבית ונחרב ונתבטלו שמיטין ויובלות:

בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו למעלה בפסוק ובשבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו הרי ג' תשובות רמז שג' פעמים שבו אל הארץ כשילאו ממלרים ומנלות בבל ולע"ל הרי ג'. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה מחלוקת רבי וחכמים שם י"ב חדשים או ימי' שנ"ד לשבוע הרי כתוב שנ"ה דהיינו שנ"ה ימים ולמ"ד שם"ה ימים יגאל ע"כ הרמז עד מלאת לו שנה תמימה נימ' זה שנים עשר חדש מיום ליום. אשר לו חומה חמה כתיב רמז למנוה שם"ה שנת החמה. נאולה תהיה לו תהיה עם האותי' נימט' מצית בן דוד. נאולה תהיה לו תהיה נימט' בימי מצית. נאולה תהיה נימט' ת"ך שנים של בית שני תהיה לו הייט אשרי כל חוכי לו. לו שלשים ושם לדיקים היינו הל"ו לדיקים הם המחכים. ומעה ידו עמך נימ' רל"ו. רבו שנה מטה ידיהם. כי עבדי הם חנין על תיבת הם כלומר מיוחדים הם זה מ"ם לדיקים שהעולם עומד עליהם בזכותם זה מ"ם ה' תלהיך שולל מעמך הוא שולל מעמך על מ"ם לדיקים. וכתיב על מ"ם תדניה העבעו על מ"ם לדיקים והם עמך ומלחך הם לותיות מ"ם. הם אשר הולאתי לותם סו"ת מריס בזכות מריס הנביאה. אם עוד רבות בשנים שהשנים של נאולת מרוכות. היובל וחשב לו לפי ס"ת יובל. ויעה בשנת היובל נעת קן וכתיב נעת השוה יובל שי. יובל שי נ' משיח יובל נ' מ"ח היינו מ"ח תיבות שבקריאת שמע ס"י נוטריקון שמע ישראל זהו יובל ס"י. תליתי אשר כתיב כנגד י' שמות של ט"ז לנגתי כדאיתה בח"כ. ופסל ומלכה לא תקימו לכם י"ם פסל ופסילי כתיב בתורה כנגד י' הדברות שכל הפורש מע"ז כאלו קייס יוד הדברות. לא תקימו לכם ואבן ס"ת לומן כי מעשי לומן הם. את שבתותי ר"ת אש. אם על נסיוס שולא בו במקום שיש חילול שבת שאש מלוי'. את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו ה' חוזין בפסוק זה נימ' שני תלסים רמז שתחום שבת שני תלסים אמה:

פ' בחקתי

אם בחקתי תלכו וגו' כתיב רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו כי מי ששומע חוקים אשר הוא נזירה בלא טעם אז הדין ליתן לו כל טוב ג"כ בלי טעם כי כל מדותיו של הקב"ה הם מדה כנגד מדה אבל הרשעים חקיך לא דרשו ע"כ רחוק מרשעים ישועה. אם בחקתי תלכו' לותיות כלות מה הקב"ה מקפיד אף אתה כן. אם בחקתי תלכו ואת ר"ת תשוה. ואתני נשמיכם בעתם. בעתם נימ' וזהו בשכות. ועץ השדה יתן פריו ימן נימטר' לילוי שרק היינו אפילו עם הארץ יתן פריו דכרי תורה. והשיג לכם דיש את בציר דיש לותי' שדי וע"י העונות פורח היוד ונשאר ס"ד ונעשה בציר יו"ד וזהו והשיג לכם דיש להחזיר היוד מן דיש וזהו והחיות רלות ושוב. ושוב נימ' שדי היינו אמי רלות ושוב לכל דבר נאלה ונחשב אבל לבסוף ושוב היינו ושוב יום אחד וכו'. ר"י אם בחקותי תלכו כדאיתא בילקוט ישעיה סימן מ' אמרו ישראל לפניו ואנו בנלות בדין הוא שלא נשמור השבת כי שבת נקרא שרביטו של מלך וכביכול הוא אם בשבת והעבד אינו יכול להשתמש בשרביטו של מלך ולזה נוי שבשבת חייב אדם והשתא שיצאנו בנלות יעלה על הדעת שאנו עבדים ואכרנו זה לפי דעת' הוא ואנו בנלות ועבדים לנבוכלנצר בדין הוא שלא נשמר השבת זה שאמ"כ את שבתותי שאני שובת אתם תשמרו אכן בניס אתם לה' ולא עבדים והרמי' שאתם בניס אתם נחקתי תלכו שאתם עושים התורה זה הותות שאתם בניס שהעבד אסור לקרות בתורה וכן אית' בזוה"ק מלן דעסיק בהוריימא נקרא בן להקב"ה. י"ד. כליר וכליר השיג את ר"ת אוב כדאז"ל שנעשה לאוב מעין דוגמת עוה"ב. ואכלתם לחמכם נימ' זה הוא התורה. לשובע וישבתם ר"ת וס"ת עולם היינו עולם הבא. ונתתי שלום בארץ היינו עשה שלום שבשמים כד"ת עשה שלום במרומיו וגו' שלום בארץ היינו התורה אית בה פרשיות כמנין שלום בארץ ר"ן פתוחות שע"ט סתומות כמנין שלום בארץ:

והשבתי חיה רעה מן ר"ת חרס. חיה רעה אלו מלכיות שנאמר ושפשב יונק על חור פתן הייטו חרשתן של עמים וחרב לא תעבר נימ' בחרב של שלום. וחרב לא תעבר בארלכם ס"ת חברס רמז בזכות חברתם. ופניתי אליכם. ופניתי אותיות ופני ת"י בעוד שנית רחמן קיים שעמד ת"י שנה אבל בשחרב נאמר אנה שנה דורך ופניתי אליכם. אליכם אותיות מיכאל שחפיו כמלאכים

ואכלתם

ואכלתם ישן נושן ר"ת נו"י כל ישן מפניהו נוי מפניהו ישן נושן וישן הרי ג' יישו של ג' פעים פוד רמז על ג' מקדשים משכן שילה כי"ר ובית שני . מפני חדש תוליתו זה בית חדש לפ"ז לבוא כשתפרח מלכות המשיח. מפני חדש ר"ת ום"ת משיח. ואולך אתכם קוממיות לותיות יקוס ממות הייטו תחיית המתים . ואם לא תשמעו לי אף הני תעשה זאת ף' גדולה היימו אף גדול ומימה. אף הני תעשה זאת ג' תלפין בר"ת רמז כי ע"ז הסילה מיצרהל שאמת תלפי הים שאמר ויפול מן השם כשאמת תלפי הים כתיב כאן ף"ף הני תעשה וכתיב וחרה אף ה' . מכלות עיניס זה שנהדרין שאמר והיה אם מעיני העדה ד"ת זה שעוזרו עיני לדקים וזרעתם לריק זרעם היימו שמזרע והבניס ילכו בגולה . ורדו בכם שונאיכם ר"ת שבו היימו גלו ושבו ורדו לותם וגלו לותם . ואם עד אלה ס"ת מדה היימו למדוד להם מדה כמד'. שבע'על חטאתיכ' זה ז' גליות גלו . ושברתי את גאון עזכם את גאון עזכם תג ושערה של המלה רמז שלו גאונים וח"ת של ישרהל . עזכם זה התורה שנקראת עוז . והלכתי אף הני נימ' תרי"ג של שעברו תרי"ג מלות אף ואימה ממוניס להסרע . את גאון ני' זה המקדש .

את גאון עזכם ני' זה ירושלים כעס"ט :

נוקמת נקס נרית . נרית עס"כ נימע' תרי"נ .

נוקמת נימע' ירושלים שנגזר להחרב .

ואם בזאת לא תשמעו לי בזאת נימע' בזמן שהבית קיים. מחמת קרי . חמת קרי נימ' תשכ"ח כי תשכ"ח שנים מילילת מלריס עד שגלו עשרת השבטים . פגרי גילוליכם ונפלה נפשי ר"ת גוף שניה גוף אחכם . והשמותי את מקדשיכם . מקדשיכם לותיות מקדש יכ"ס ני' ע' שהמקדש היה שמס ע' שנים ואחכם לזרה בגויס קרי בית ואחכם שמכם היימו כביכול עמו אנכי בצרה . לזרה ז' הפוכה רמז ז' גליות ורמז שיחזור לותם . לזרה בגויס נימטריה מרדכי הקדיש רפואה . והקיקותי אחריכס חרב זה המן שניקם להשמיד את היהודים ונלוב את מרדכי. והיתה ארלכס שממה אחר ת"ק שנה של בית שני שעמד כמניין היתה אח"כ שממ' והרלת את שבתותיה והרלת לותיות הלרות לפי שמלותיהו לרות רבות . והכחתי מרך בלבבם מרך לותיות מכר שמכרו להשמיד להרוג . ורדף לותם קול עלה נדף, נדף לותי' דף ל' שנתלה על עץ שניה ל' אמה שעשהו למרדכי והספיר שפיר הקב"ה . ונמו מנסת חרב

מנסת חסר כתיב לפי שלא הניה עליהם עוד, ניסת לשון נסיון . כמשני חרב כתלו נוסיס כחרב ולא היתה חרב זה ורודף אין . ורדף ני' לר אין לר ואויב . ואף כשוטות תבוזתם אחס ימקו . ימקו ני' יוסף על מכירת יוסף להרגו עשרה הרוגי מלכות ימקו לותי' י' מקו היימו י' הרוגי מלכות מקו להרגו . לו יכפו לבבם הערל . הערל נימע' היל . וזכרתי את בריתי יעקב . יעקב מלא ויו רמז יעקב וכניו שהיו יחד מנין ולו כמילולו ועוד לפי שאמרו כניו שם תיכות שמע ישרהל לסיכך מזכיר זכותו כאן מה שאין כן בכל התורה מלא ויו מלא כאן ולא זכר בו אף אלא את לרכות ג' אבות וכן ג' זכירות ג' בריתות ושמונה פעמים ר' בפסוק טולה ט"ז מלות כנגד ט"ז מלות פרשה לר' רוחות של ארן ישרהל וזה שכתוב והארן אזכור . יעקב מלא ויו כה' מקומות כתוב יעקוב מלא וכה' מקומות כתיב אלים' ח"ו שנעל יעקב לות משמו ערכון ניכות לבשר ליישרהל . ט"ו אבות בפסוק כנגד ג' אבות וי"ב שבטים ס' לותיות בפסוק כנגד ס' רכות ישרהל כ"ב הברות בפסוק היימו טעמי' ונקודות כנגד כ"ב שבחות בשה מעוברת . ג' זכירות כנגד ג' רגלים בשנה שים בשם עליה ורלים כמש"כ שלש פעמים בשנה . ח"י וזכרתי את בריתי וגו' למה מפסיק בזה בחמלע תוכחה אלא ס"ק לימו דומה רשע בן רשע אלא היה לו ממי ללמוד אבל כני ישרהל שהברשם י"י שהיה להם ממי ללמוד ועוד וגם הארן אזכור ר"ל לוירה דארן ישרהל מחכים מה לשעות זה . ח"י וגם הארן אזכור לפי שהתקללה כי' קללות ממילא בשאזכור זכות אבות ולא לוסיף עוד לקלל שהרס אזי ג"כ והארן אתכרך. אל"ה . ח"י וזכרתי את בריתי וגו' והארן אזכור וגו' והארן תעזב מפס ים לדקדק סמיכות שכתוב והארן אזכור ואח"כ והארן תעזב זזה סומר לדלעיל אלא כדאז"ל דכרה כרעה דאכוס הוא שאלא אמו למירין שאם אביו היה רע אפשר בן קלת כמידותיו ע"כ אמר וזכרתי את בריתי ונ' שהיו לדיקים וכ"ת המקום נורס ז"ח והארן אזכור היימו ארן אשר ה' דובר לותה ע"כ מהרלוי כי' להשמידם ח"ו אף לא קיים עמדי רק מה שהטלו כנגדי אני זוכר אבות אבות ומה שהוא נגד הארן בשמיטין ויובלות למ"ד שפ"א אחת זה גלו ע"ז והארן תעזב מפס כנגד מ שהטלו נגד הארן : ואף גם זאת בהיותם וגו' לכלותם כמו שהיה הדין מחייב אין לכבוד אבות

תרחמם כי חני ה' תלהיסם יצחק בחמלה כין חם נמנו החכות למפרע לו כסדר כי יצחק עמד כהגבורה בחמרו פלגא עלי ופלגא עלך. כי תכרהם לא וגו' ויברחל לא וגו' לכך מזכיר חכות תחורית כדי שיזדרז אלא יחמר ביעקב "לך". ברך בחכרהם ויצחק נחמר לך על שילחו מהם ישמעחל ועשו לא כן יעקב שמעחו שלימה וככ"ל. ואת חקחי חסר כחיב לפיכו חסר חקם אחת. חקחי נעלם ר"ח מג שהפסכו החגים כימי ירבעם שנת' ויעש ירבעם חג כחודש השמיני. לא מלסחים ולא נחלחים ר"ח נומ"ל שנמל עמם חסדים עוכים. וזכרתי להם כרית לה"ם חותי' המ"ל כרית. עוד המל עולם ע"ה שמל ח"ח ח"ע כן ע"ה שנים. להם רחשונים גימ' משה ואהרן. חים כי יפלח נדר ד' מיני ערכין כנגד ד' גליות. ואם כהמה חשר יקריבו ממנו לה' יהי' קודש ממ"ו חותיות ממון שימכרו ויקחו כממון קרכנות ל"ת החומר רעלה על זו עולם שיקח כדמי חברין וזהו ממנו לשון זכר. ואם סמר ימיר כהמה כבהמה ג' חל"ו עוכרי"ן ומיכרי"ן לפי שחין ממירין חיכרין כעוברין ולא עוברין כשלמים כרחיתח נרים מסכת חמורה. ואים כי יקרם את כיתו יקדם חסר י' רמז שחינו קדם עד שיהח כרשותו לחפוקי גזל שחינו כרשותו ואינו שלו. ד"ח למה חסר י' שחין להקדים כיתו ובכסיו כשים לו כגים חלח ת"ל רוחה שחינם נוהגין כשורה כדחשכחן גבי חורקיים כמעשה יונתן בן עזיחל כבכח כחרח:

זרע חומר שעורים כחמשים שקל כסף חמ"ר גי' חכרהם ואותי' רמ"ח מלות. שערים חותיות עשרים שחכרהם בי' בדור עשרים לכריחת עולם. כחמשים שקל כנגד חמשים יום מיניחת מלרים עד עלרת שניחנה החורה. ואם גחל יגחל גחל שגחל ממלרים כן יגחל לע"ל. חת השדה, שדה זה ירושלים שנחמר ציון שדה תחרש ואם לא יגחל וגו' ואם ימכר חיינו שמכר לעשו לא יגחל עוד חיינו ע"י כסר ודם כ"ח כידו של הקב"ה. והים השדה כלשתו כיוכל קודם לה' לו משפט הגחולה השד"ה כלשת"ו כיוכ"ל קוד"ם ס"ת שלו"ה כי יהיו שלוים ושקטים. ואם חת שדה מקנתו חשר לא משדה חחזתו יקדים זו הוח כשדה שחינו שדה חחוזה. חיינו חחזתו יקדי"ם ליהו"ה גי' כשד"ה שחי"ו שד"ה חחוז"ה כמ"ד כפרק השולח ובערכין. לחשר קנהו מחתו רמז תשוב ירושלים לזרע חכרהם "קנהו" חנין על הקוף זה חכרהם שהוליד בן מחה שנה. לחשר לו חחזת חרץ זה הקב"ה שכחוב בו לה' החרץ ומלואה. לך ככור חשר יכבר "לך" ככור ר"ת חב זה חכרהם שב' בו חב המון גוים נתתיך. לך ככור גימ' חכרהם "חשר יכבר "לה' ר"ת חי"ל זה יצחק שנקרב כחיל וסימן ליעקב שנטל הכרכות והככורה כשני נדיי העזים. ואם כשהמה הטמחה זה עשו שנחה טמא. ופרה כערבך יעקב נפרה כעשיו שעשו והחומות כנפיהם חחת ישרחל שנחמר ונחתי חרם חחחיך ח"ת חרם חלה חרום. וכל מעשר בקר וצאן חשר יעבר חחת השבט העשירי יהיה קודש לה'. מכר"ם חוסטרפלני. מדוע נהרגו עשרה הרוגי מלכות הלה כמכירת יוסף לא היו חלה תשע חחים חלה כשביל שנרפו השכיטה ור"ע היה כמקום השכיטה שדרש חת ה' חלהיך תירח לרבית ת"ח שלה זכה חים חחר לדרוש כמותו וזהו מעש"ר טוטריקון "חיתח "עקיבא "שחים "רועה בקר וצאן בקר ונקרח יוסף וצאן נקרחו השבטים כל חשר יעבר תחת השבט היינו ע' הרוגי מלכות הם כפרת ע' השבטים שמכרו ליוסף שנק' בקר העשירי יהי' קודש לה' זה ר' עקיבא שהיה כמקום השכיטה שחותפו. ת"י העשירי יהיה קודש רמז על שבט לוי שהוח עשירי ויהי' מקודש כשתחזוב למעשר מבניימין ומעלה יהי' לוי העשירי. ד"ח העשירי זה חכרהם שהוח עשירי לעם. יהיה קודש לה יגחל לה יגחלו כחומה חחרת והם יהיה חולין חלה הוח ותמורתו יהיה קודש הם הגריס. תמורתו חותיות מתורתו. יהי"ם קוד"ם ל"ח ם"ת חם"ם שחף השבים ככלל:

פ' במדבר

במדבר גימ' רמ"ח כי כמדבר ניתנו רמ"ח מ"ע. חת רחש כל עדת. עד"ת חותיות דת ע' היינו דת שנתנה כשבעים לשון וכע' פנים לחורה. נכחותם חותיות נכח חם זה יעקב שנקרח חיש חם הוח רחש נכחות כני ישרחל. וחחכם יהיו חיש חיש ג"ם חיש זה הפסוק כנגד ג' חכות שכל חחד נקרח חיש. רחש נכיח חכות הוח. הוח גימ' י"ב היינו י"ב שכטים ג' חכות כ"ח נקרח חיש כחכרהם נחמר ועתה הסב חת חשת חחיש. כיוחק וינדל החיש. כיעקב ויעקב חיש חם. לעיזור כן שדיחור' חותי' "שדי חור". לרמז שלה חטח כשלשה ולא כפה חורו. חלה קריחי תלת כתיבי כיו"ד כנגד שרי עשרות עשרה כטלין עשרה שליטים. "השדה "כשיחי

"מצות "לכותם ר"ת למסרע תמנ"ס רחצי חלפי ישראל חלפי" היינו מלמדים את ישראל ומלמדים לותם להורות ומורים להם. הלכה תס"ר נקנ"ו בסמו"ת ס"ת תור"ם שבעלי תורה היו. ואת כל העדה הקהילו כ"ל העד"ה ר"ת וסו"ת הכלה שבני ישראל נקראו להקב"ה כלה שנאמר וחומי כלה העדה המקומצת בעדי עדיים תורה היא עדיה של כנ"י. בבני רחובן כתיב ויהיו בני רחובן "ויהיו" למסרע נ"כ "ויהיו" רמז להיותו בשבי עולמות על סמך הכתוב מה שהיה הוא שיהיה קרי ביה על מקרח זה ויהיו בני רחובן. רחובן בכור ישראל בכ"ר חותי' רכב כלומר רכב ישראל היינו רחם להם. רחובן בכור ישראל ושמיך ליה שקודיהם למטה שמעון תשעה וממצים חלף ושם מלות תמלא כמנין ר"ת שמעון שהן היינו נ"ע חלף ושם מלות לפיכך שלטה המניפה בשבטו. שבט יהודה ע"ד חלף פורכים דייניס לפי שהוספתים והדיינים מהם. למטה יששכר ד"ן חלף לפי שבני יששכר יודעי בינה לעתים ודנין דינין בישראל. נגד כתיב חמשים משל"ב בכל השבטים ע"ם שבתוב בו ואתם תעברו חמשים. פקודיהם למטה זבולין ז"ן חלף שהיה ז"ן את ישראל יששכר וכן רחם הספוק וסופו ז"ן היינו "זבולין למוף ימים ישכון" רחמו וסופו ז"ן. למטה נפתלי נ"ן חלף כי פירות "נעוסר" טובים נתרלו. בכולם כ' לבני ובנפתלי כתיב בני כי רוב בניו וקיבות למ"ד לפיכך נרמז בברכתו "חילה"שלומה "בכותן ר"ת תסה היינו וקיבות. המה ישלו את המשכן כ' כמסורה הכה וחידך המה ישלו קולם ירומו רמז שהם יחמרו שירה והם ישרתוהו. ישרתוה"ו חותיות השירות הם יחמרו השירות. ומי"ם ע"ל דנל"ו לנכחות"ם ס"ת שלו"ם. משכן העדות שמונה פעמים העדות מלת ויו בתורה. ח"פ ויו עולה מ"ח כנגד מ"ח דברים שהתורה נקנית בהם. וזה תשת חיל מי ימלא "חיל" עול' מ"ח. חיל על דנלו בחותות היינו בחותיות תברהם יחק יעקב על כל הדנלים היינו על דנל מחנה יהודה כי' כתיב ה"י ר"ת של תברהם יחק יעקב. על דנל מחנה רחובן חותי' כל"ע חותי' שניות של התכות ועל דנל מחנה תפריס חותי' רח"ק חותיו' שליטית של התכות ועל דנל מחנה דן חותיות מק"כ חותיות תחרוטת של התכות וה' של תברהם נשתר ע"כ לירוף הקב"ה ', משמו הגדול' לה' והעמיד עכן הם מלמעלה כנד התרון שבו הי' ו"ם קבוע עם חות י' של השם הרי י"ם של העכן ובשבי' העכן עולה ידשו כ"י ליסף

ובשנה היו נתים הרי התותיות על הדנלים ז"ם בחותות היינו בחותיות וזה לבית תכותם תסר כתיב לפי שסיים ה' על העכן תכותם סיינו התכות וז"ם הפ' על פי ה' ימנו ועל פי ה' יסעו. ליוני. שביב לתוכל מועד ר"ת שלם ובנה של"ם מולך תרלה. בכולם ס"ת ופקודיהם וביששכר כתיב ונכתו ופקודיו לפי שסיים ת"ח ונשיא וכל תתיכם תולים ע"ם הנשיא שהוא ת"ח. נתוניס נתוניס המה לי מתוך כ"י לשון כפל ישראל היינו ישראל שבח ר"ל שיעקב תמר עשר תעשרנו לך לפי מדרש ויש שאתן כפל מעשר ממעוטו ומכניו לכך תמר עשר תעשרנו רמז ע"ז. ותתי הנם לקחתי את הלוים הכ"ה לקחת"י עם"כ נימ' מעשר הגלון תיר"ח בשם י"ר. בדנל יהודה היה מלויר תריה ובדנל רחובן תדם ע"ם הדודתי' ובדנל תפריס שור ע"ם בכור שור ודנל דן נשר ע"ם מחסף למחנות וכמו בשר יעיר קנו והח דכתב הת"י על דנל דן נתם תירן הרמב"ן שהגוף היה נתם וכנפיו כנפי נשר היו. כל פקודי הלויים וכו' לדקדק תיך שבט לוי היו מועטים כל כך תירן הרב ר"ח בן עטר בספר תור החיים כשנירם עמרם יוכבד כל שבט לוי נירשו נשותיהם ותף כשחזר עמרם והחזירה דוקא הוא החזירה בנשותה תכל כל שבט לוי לא החזירו נשיהם והיו בעלים מפ"ו ע"כ הם מועטים ומקשה ע"ז בעל פני דוד הרי לשון הגמרא בהדיא בפוטה דף י"ב עמד עמרם והחזיר את תשתו עמדו כולם והחזירו נשותיהם ומשיק והכתן כמו שתירן הרמב"ן שהריבוי היה למי שהיו מעניין תותם וכמקום פן ירבה תמר ה' כן ירבה ושבט לוי לא היו מעניין תותם:

פ' נשא

נשא את רחש בני גרשון נם הם היתה במדבר יקרה היה מפגיעים מדבר בקשת וגרשון תף שגרשון הוא הכבוד ולריך למלוק לו כבוד ע"ז בשתר שקשת היה טופן התרון שפש התורה לכך הקדימו הכתוב לקשת תחלה ותמ"כ נשא את רחש בני גרשון נם הם. מזה יצא לנו תוכחת מוסר ע"ד שתמרו בגמרא הני בבלאי שפשתי דקמו מפני ס"ת ולא קמו מפני ת"ח הלוא תם לעומתי התרון כך להרון עלמו פתכו"כ ע"ד לוחות ושברי לוחות מונחות בהרון. עוד נשא כל נשא חשר בר מן חרש דמלא ו' בפ"ז נתמר מקשה כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ונשוא כנגד ו' גרות שהקב"ה מביא על עובדים שנת'

שנא' וחרס לף ס' ומלא את השמים ולא יהיה מעיר והחדמה לא תתן את יכולה ותכדתם מהרס. אבל במקום גדולה שם תמלא ח"ו כי במקום גדולתו שם תהא מולא שנותנותו:

צו את בני ישראל ויגלחו מן המחנה כל צרוע וגו' שמך

שהקידים לפרשת זו ויגלחו מן המחנה ע"כ שהמר פוקד עון אבות על בנים שפקד הקב"ה עון תדה"ר על תולדותיו שנא' כי ביום אכלך ממנו מות תמות לפיכך רמזה כאן זו ויגלחו מן המחנה. כל צרוע וכל זב. כל צרוע זה הנתק שנא' והנתק היה ערום מכל ערו"ס מכ"ל גימ' מלוע. מלוע בהיפוך אותיו' ערוס ונשאר ל' ול' בחי"ק בכ"ר ט' שניהן ט' קללות בחייו ומיתה בסוף שיהיה תדם מרגן את רגלו ואת מותו. וכל זב זה מוה שנאמר ותשא כי תהיה זבה. וכל טמא לנפש זה תדם שנגזר עליו מיתה וכיון שמת הרי מטמא. מזכר עד נקבה תשלחו זה תדם שנגזרה זכר ונקיבה שנאמר זכר ונקיבה תרשם. ומשך לזה היה לו תשא כי ישאו מכל חטאות התדם שתדם ומוה נלטוו שלא לאכול מן הטן ונגזרו על הליווי וחטאו ומשך ליה פ' סוטה שכתב בה ושכב היה אותה זה הנתק שבא על מוה ומשך ליה פרשת נזיר שנאמר וכל מגרת נזיריה לה יאכל לומר לך שטן שאכל תדה"ר נטן היה ונאמר ענבימו ענבי רוש. רוש כתיב בו מש"כ בכל התורה שכתוב רחם בת' רמז על תדם שנגזרה ביום ו' ונשבר על הליווי בשם שטות ביום ושכל. וכמך לאחר פ' נזיר פ' ברכת כהנים רמז לברכה לאחר תכילה ושתיה. בפרשת סוטה כתיב והוא לה מהשטה בוהו ונשתרה והיה נטמאה והיה ביו"ד וכתיב מנחת קנאות הוא לומר שהכתוב מדבר בחיים הבוטל ובאשה הנשטלת וכתיב המתרגי"ס נימטריה שני פעמים רמ"ח כנגד רמ"ח אברים שבאדם ושבאשה:

ושן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח וגו' שהארץ גרמה לתדה"ר שיחטא וממקום קרקע המשכן נברא תדה"ר לכך צריך ליקח מאותה תדמה ע"ד ותפקוד טוסה עליה. וכאן המים המתרגים התלה כמעיך. כמעי"ך ני' בלעם שהיה מכשף על הנשים ושוכב עמהם. כמעי"ך טוטריקון "טפר "מים "כתב "יבדק "בסוטה. ברכת כהנים בפסוק רחשון יש ט"ן אותיות זה י"ם בפ' שני פעמים אותיות זה כי"ם בפ' ג' כ"ם אותיות זה יה"י ע"ם היה הוה ויהיה. במיי. זאת אמונה המזכה ביום המשה אומו ר"ת "זרע אמונים תקנו ח' גרות והלכה כהלל תדלק המזוזה מימין שמה בשקיעת חמה בשיעור יוצ והמכרך מדליק הנרות מברך שעשה אמוכה אחת תדלק ואוסף. בשי"ן טוטריקון "בשים שכניס ידליקו או יתחתפו". אמוכה נוטף "ח' גרות ואומד בשליו התחלתה" סימן לאמוכה מצי"ח נחמ"ד ר"ת "מספר שמוטה ימי אמוכה בר אמוכה משמחל דמזוזה". ויהי המקריב ביום הרחשון את קרבנו אחזון בן עמינדב למטה יהודה מלינו ג"פ עשו השבטים ליהודה רחם עד שלא נעשה מלך ג' בשעה שאמר משה בשם לנו ונמכרנו ובשעת שאמר ויצא יהודה ואחיו ביתה יוסף ובשעת שנאמר ויגש אליו יהודה וכנגדן השכיס השבי"ם ג"פ ושעה אותו רחם שנאמר ויהי המקריב ביום הרחשון ובנסיע' שנאמר ויסע דגל מחנ' בני יהודה ברחשונ' ובמלחמה שנאמר מי יעלה לנו בתחלה וגו' ויאמר ה' יהודה יעלה בתחלה. וקרבנו קערת בסף אחת שתודים חמשה שתודי"ם מלא ו' הרי ג' ווין יומר ביהודה על אחיו שני פעמים וה"ו עולה כ"ו כמנין שם הויה אחר בשם יהודה והד' יתיר' רמז למה שנא' ונפולות יהודה יקבץ מד' כנפות הארץ. כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת הפ' הזה רחשו ברכות ואמלטיתו דברות וסופו מלות כ"ף נימט' מאה רמז למאה ברכות בכל יום, עשרה רמז לעשרת הדברו' לקיים תמיד, קערת בת"ת ב"ם תרי"ג רמז לתרי"ג מלות. בקר אילים שתודים כנגד ג' אבות שכרשם דכתיב בם ואל הבקר רן, יצחק דכתיב בם והבא איל אחר נאחז בסבך, שתודים כנגד יעקב דכתיב בם כה אמיך ורחם כל השתודים. אילים שמשה אלשה פעמים שמשה כ' בזה הכתוב עולה ע"ו כנגד ע"ו בנים שרלו האבות זא"ז. ביום השביעי נשיא לבני אפרים אליאשע בן עמיהוד אמר הקב"ה ליוסף אתה קבלת עליך דיבור לא אחלף שהוא דיבור שביעי לסיבך יהיה קרבן בניך דוחה שבת שהוא שביעי לימים בשמע מכאן שהשבטים הקריבו על סדר ז' ימים יהודה ביום ז' וכן כולם אליאשע אמר הקב"ה אלו שמע יוסף לאחוניתו אבל ולא שמע. אלי-שמע אותי' לא ישמע. עמי-הוד עמי היה הוד יוסף ולא להיות עמה. ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור אמר הקב"ה יוסף אם על ברית מילה לסיבך קרבנו ביום השביעי וביום השמיני היינו מילה ביום השמיני ז"ח נימטרי' י"ה. שבת זה שמי כדאי' בזוה"ק מה שבת שמה דקוב"ה שהוא ל' ימים מילה לח' ימים זה מותמי וכי"ה ה' לור עולמים מותמי' ע"ד זוה"ק מוסף ג' קוין הוא

ס' זרוע נגד הלב הוא ד' ומילה היא י' ונקרא חותם קודם וחותמו אמת. אמ"ת גוט' "אמת" מילה "תורה". עוד אמת גוט' "תורת משה" אמת. נמלי"ל נמל לי לא היינו טוב שלא חטא. סדהנו"ב סדה גור חומו ותת ישראל ממצרים:

פ' בהעלותך

בהעלותך את הנרות שבעת הנרות כנגד שבעת המזלות שמ"מ מכ"ל והן כנגד ז' ספרים שבתורה כמו שדרש חז"ל מנלה עמודי' שבעה אלו שבעה ספרים של תורה המזלות הן חור והתורה חור כדכתיב כי נר מצוה ותורה חור. חותיות המזלות הם שבחתי לדק מאדים חמה נוגה ככב לבנה וכולם ז"ך חותיות וח"כ של תורה הם כ"ן חותיות ורמזה תורה בשמן זית זך שהיה צריך למנורה ז"ך היינו כנגד ז"ך חותיות התורה. ור"ת ג' אבהם ויצחק ויעקב. כן יהיה תמיד הענן כ"ן גימ' ע' ים חומרים ע' יוס כנגד ע' חומות וי"ח ל' יוס כמנין יהי"ה. הפל"ן יכפל"ו ומרח"ם ס"ת מו"ם זה ביהמ"ק. ומרחה הם מרח"ם גימטרי' נבריאל והוא מלאך הם. וי"ם הם"ר יהי"ה ס"ת ברה שבזכותה היה הענן כי היה הענן להתהיל תהל שלא וי"ח שהיה בזכות אבהם שמותיו כמנין הענ"ן קע"ם. י"ג עננ' בפרשה כנגד י"ג ענינים שהיה להם במדבר. ויעתק משה כו' אל נא רפא נא לה כ"ח רפ"ח. גימ' מרים יוכבד רמז להזכיר שם החולה ושם אמו. ואם בחמת יתקעו וחופדו תניך רחמי תלפי ישראל רחמ"י חותיות תשר"י תשרי להם כשמעטים לגדוליהם "תלפי" הם המורים והמלמדים חותם דבר ה' תשר דבר. ותקעתם תרועה שנית תרוע"ה חותיו' תורס ע' שניהם בע' פנים ובע' לשון ונחנה ע"י תרועה. תימנה תרועה יתקעו רמז עמש"כ וה' תלהי' בשופר יתקע והלך בסערות תימן. וכי תבואו מלחמה בארצכם בנחי כנסיות ובנחי מדרשות מתפללין להקב"ה על הצר הצורר לחכם זה שנן המקטרג וישראל תוקעין ומריעין כמלוכות ומתפללין לפניו שיהם הצר המקטרג. ד"ת תבא"ו מלחמ"ה גימטריא כמלחמת גוג. והרפואה לחותיות עם תורה כי היו מולידים התיבה לרחוב ומתפללין. ד' חלוצות כנגד ד' דגלים וד' מחנות. י"ג תרועות כנגד י"ג שופרו' שחומרים בר"ה בסוקים ובזכרונות לזכור י"ג חותי' שבחתה לאברהם יצחק יעקב וי"ג חותיות שבתחנות שרה רבקה רחל לאה. ותקעתם הלו שופרות, לזכרון הלו זכרונות, לכם חותי' מלך זה מלכיות הרי מלכיות זכרונות שופרות. ד' דגלים והחרון בחמש דונמת למעלה ד' מחנות שכינה והשכינה בחמש זה שנא' מה תדיר שמך בכל הארץ תדי"ר ר"ת תפריס רן יהודה רחובן. כמדבר פארן קרי ביה פארן שפה נחל' התורה שהיא פאר ליזרעאל פארן ' חותיות פאר ל' היינו פאר התורה שים בה כ' שערי חכמה. והורד המשכן כולו מעצמו הורד. בכולם נחמר מחנה בני חון מרחובן שלח נחמר בו בני כי חוח בכור שהכבור כתב וסס בניו. לחידן כן נדעטי ליח כותיה מלח ו' רמז שבני בניחן להכנו בפלגש בגבעה שנחמר נגדע היום שבט אחד מיזרעאל. ויחמר משה לחובב חכב זה יחרו שחיבב את התורה ומחבר ל"ב שבטים כמנין חב"ב. כי ה' דיבר טוב על יזרעאל טו"ב מלוין כתנין כי הוח טוב על טוה"ב. דיבר שנחמר מה רב טובך חשר צפנת ליראיך. והי' הטוב ההוח הזה לח נחמר חלח ההוח היינו לעוה"ב לפיכך טוב מלוין וכן חשר ייטיב מלוין הכל תנין רמז לע"ל. בנפשם חותיות בהם עם הם נעשה לעם. בנסוע הארון. הארן חותיות ברחה שברחה השכינה על הארון. ויפוצו חויביך ויפלו כתיב היינו יפתחו עיניהם וילוחו ובנחה יחמר ובנחה כתיב היינו ובנח השכינה. שובה ה' רבבות ' ר"ת שיר. ויהי העם כמתלונני' חותיות כמת חוננים. כ"ם ח"ם ה' ס"ת משה רמז כחילו משה עמהם כי מת משה על דור המדבר. זכרנו חת הדגה. חת הקשחים, קשחים חסר כתיב קשים לכל נוסו של חדם כחרבות. והמן כזרע גד, מן מגיד על הזרע חס כן ט' לרחסון חס כן ז' לאחרון כמנין נ"ד. כזרע נ"ד הוח זרע נ' חבו' ד' לאמהות הו"ח גימ' י"ב שבטי' שילחו מסס והמן ירד עליהם. שט"ו העם ולקטו ועשו שחוח. שחו ולקטו וטחנו דכו ובשלו ויעשו הרי שפה מיים כנגד בשת ימי המעשה ולח בשבת. ולמה לח מלחי. מלחי חסר כתיב חס יהיה הכעס בחן חסר. כחשר יפח המומן חת היונק החמן זה מרדכי כמ"ם ויהי מומ"ן חת הדסה שהביק חת חסתר היק"ר חסר כתיב חותיות יקר"ם שיקשה מדורו. ע' חים כנגד ע' מלחכים שהן סנהדרין למעלה. לכם לזרח. לזר"ח גימט' להבה. והמה בכתבים מ"ז היינו הרי כחובים בפחקין. ויתנכלו בחמחה ויתנכלו רחשו ו' וקופו ו' טול' גו"ג שהתנכלו על עסקי גוג. ויהי בהטר גימט' גרשו"ם הי"ם המני"ד וחתיה

כפירים ז"ל . תלמד ומידד מתנבחים במחנה . דתית' בספרים היינו דתמרי לישבי מלה בפלע מצחיקה בתרין פירש מלה בפלע שם היה מדבר תל הפלע היה צחיקה בתרי היו צותקים הצניים כי מה נבחו מצה מת יהושע מכנים והרי לא היה מצה מת . מתנבאים מותיות מת נכיחים היינו מצה מת יהושע מכנים . תדני מצה כלא"ם לותיות מלא"ך גזור עליהם מלאך לעצות להם כליון . ומי יתן כל עם ה' נביאים כ' במסורה כתן ואידך ומי יתן ותסירם את רחם תכימלך רמז שבמסורה הלכה בפני רבו חייב הסרת רחם . נביאים מלא י' רמז הנבואה בעשרה לשונות . ויתן יהושע בן נון מצרת מצה מבחוריו ויאמר תדני מצה כלאם כמד' תכמומת לפיכך פתחו לו י' שיש מכתן שתין תלמוד רבתי לומר לפני רבו והוה אמר לפני מצה י' דכריס שכן בפסוק יש עשרה תיבות ורמז ע"ז כלא"ם כמ"ק עשרה . ויגז שלוים מן היש ויגז כ' הכא ואידך ויגז את רחמו רמז שהיו טעונין שחיטה ויטמאו להם שנות ת"ת שנות חלה שחוט כדתיתה ביומא. וינ"ז שלו"ם מ"ן ס"ת זמן . זמן להם שיהלכו בשלוה . תסף עשרה אמרים . אמרים מלה כתיב וכלפרדעים חסר כתיב כי מדה טובה מרובה . שנו"ח שבי"כ המחנ"ה ר"ת שם"ה שהלכו אותו שם"ה ימים . המחנ"ה הכש"ר עודו"ו כי"ן שניש"ם ס"ת מור"ה למז מי שים לו מחכל טוב יהלכנו לאור הנר כדתיתה ביומא מאן דתית ליה מיכלא מעליא לא יהלכינה ביממא אלא בליליא לטהור שרגא . תשמה הכפית . הכפי"ת עש"כ ני' יפת מראה . ויאמרו הרק אך כמשה דיבר כיון שאמר' הרק לפיכך ותניה ירק ירק בשניה . ויסמע ס' . ותניא משה . כלומר שגם משה שמע ושתק . ותניא משה עטו מחוד, עטו חסר כתיב לומר עניו בכל תבריו . עי"ן וו"ן ו"ו גימ' רמ"ח היינו ברמ"ח תבריו :

והאיש משה רמז שמש שעשה כמו השמש שמשמ' תרפת' ושתקה לכך זכה לשמש בשמש היא תומר קרני מידו לו ובמשה הוא תומר כי קרן עור פני משה . ותוכיו כלאת השמש בגבורתו וכך שמו רבותינו ז"ל סנטלנין ותיכם טולנים עש"כ תומר ותוכיו כלאת השמש בגבורתו . נמרתה תליו תתוודע מרת"ה ניתי' נבריתל כמרת"ה תותיות תברכה וכך היה דבר ה' תל תברכ בתחזה . ותמנת חסר כתיב כי לא תמונה ממש כי כבר כתיב ורחית את תחורי ופני לא יראו תלא קשר של תפילין . מ"ן הי"ש ויע"ש ס"ת מ"ן שהלכו היה שמן כדתיתה ביומא . השל"ו תותי' שלוה שהיה מצחה . של"ו נת"ת כ"ם כב"ף כיד וכף היו תוספין לותו . ומשה היה עטו שהיה כהר עש"ו ימים והוריד עשרת הדברות כמנין תיכות עש"ו . ככל ביתי לתמן הוא רמז לתמנה זה התורה שנתמר בה עדות ה' נתמנה . תל נת רפה נת לה כ"ת רפ"ת כ"ת ר"ת נפ"ם רו"ח נשמ"ה נתכווין להמשך תל תסר תל מר"ן שלה לתקן הפנם כולו וזה תל "מר"ב לה . תל נת רפה נת לה ה' תיכות כנגד ה' תומתי תורה שכתוב בה ולכל בשרו מרפא . מריס ז' פעמים כב' שהיה תחת מז' נביאות . תל תול פני המסורה במדרש הדה"ד פתח דכריך יתיר ותתיה כמ"ד י"ז פעמים הוי מנרתה . שלנו המדרש הזה להרב משפיטווקא ז"ל ותמר ספירום הוא כן דיוע שהיה במסורה י"ח כפתוריס ע' פרחים כ"ב נביטים י"ז קנים וכנוכה תיכת פלונתא תד תמר י"ז פעמים וח"ת י"ח וזה מפרש המדרש תל תול פני המסורה הה"ד פתח דכריך יתיר היינו הפתיחות מתוש"ק מרמזים על המסורה כי כם' רחמון כרחמית ברח וגו' יש ז' תיכות נגד ז' קני המסורה וכם' רחמון מם' שמות יש י"ח תיכות נגד י"ח כפתוריס וכפסוק רחמון מספר ויקרא יש ט' תיכות נגד ט' פרחים וכפסו' רחמון מם' כמדבר יש י"ז תיכות כנגד נוכחה של מסורה שהיא י"ז פעמים וכפסוק רחמון מם' דכריס יש כ"ב תיכות נגד כ"ב נביטים שהיה במסורה . ולפיכך תחיה כמ"ד י"ז פעמים הוי מסורה וש"י :

שלח

שלח ל"ך תנחו"ס ס"ת תכ"ס רמז ולוקח נפשות תכם . ויתרו לת תרן כנען ויתרו כתיב רמז שהי"ל ליקח לת יתרו שכתוב בו והיית לנו לעיניים . כל נפיה בכם שהיו נפיחים . ותלה שמות"ס מלה לפי רשעם היה שמותם וכך תמרו תז"ל מרגלים ע"ם מעיכם נקרתו . שפט בן תורי . שפט בקב"ה תומם שהכיתו תרי לף ליהרתל . תורי מלה ברכה תרי לף הכיה לכך מלה . ינחל בן יוסף מכאן רמז שמשיח בן יוסף גם הוא יהיה נוחל . גדי בן סוסי והוא ממשה רמז יוסף בן גד"י שהה הי' כשמכרוהו תחיו וכתיב ויחתו שעיר עזים הוא גדי בן סוסי נמכר למלרי' שנמצאו לסוסים שנתמר וזרמת סוסים זרמתם . ויקרא משה להושע בן נון יהושע תרגום יושתן וכך תמת משה עטותמוחים תמר משה יה יושיעך מעלה מרגלים ויקרא ליה יהושע ושתלו ע"ז עטוה מאן דכר שמיה הכא. ומה רחה משה להתפלל על יהושע ומה לשון יה יושיעך מעלה מרגלים פילג"

י"ם ילך מן המטה וסי' הנאון מוה"ר דליתא בכתבי הארי"ל כי מי שמתנשא פונם בסם י"ם ומי שהוא עניו סם י"ם עוזרו ומגינו וידוע שהשר של עמלק הסי"ם וזהו כך חמת משה עמותמותים ידע שהיה שר של עמלק שולט בו ע"כ הוסיף יו"ד משמו שיהיה סם י"ה עוזרו ומגינו ואמר יה יהושפט היינו הסם י"ה כוודאי הוא יהושיעך מעלת מרגלים דוקא שלח יפתוך בעלתם הרע כי הסי"ם לא יוכל לשלוט בו מגד עמותמותו לך ים לחום שלח יפתוהו בלשון ע"כ אמר יה יהושיעך מעלת מרגלים דוקא וחון מזה אין סוף הסם כאמור. ויהיה בחרגוס יונתן כך חמת משה עמותמותו דיהושע אמר יה יושיעך מעלת מרגלים מכיח בספר הסיפת הכהן לשה נכתב עמ' י' וכדיני ס"ת שם חסר חות ה' פסול וכאן חסר י' ונריך להיות שנים רבות חותיו' בתורה לכן הוסיף בחות י' מתיבת עניו שהיה שלו ליהושע והוא יכול להוסיף משלו ולא חסר. שלו זה בנגד כדרך שעלה מברשם דכתי' הלוך ושוט בנגנה כדי שתשמו' זכותו לכם. שלו זה בנגד ועליהם ר"ת "משה" את ירמת ה'. ועליהם את הכר, ה"ת הס"ר נימ' תורה שבל העוסק בתורה מחעלה כמס"ד ומהנה בחלילא. ה"י י"ה יהושיעך למה דוקא שם יה שידע משה שיאמרו עמלק יושב ושמת יפנה יהושע ח"ו לשלח החוטאים מירמת עמלק לכך אמר הלא כתיב כי יד על כס י"ה נעמלק וכתיב ויחלוש יהושע את עמלק, כשם י"ה, מקובלים. השפע הוא שם רב ה"ס ר"ב חותיות מברש"ם שביבדוכו לאברהם. אשר הוא יושב בה. ב"ה גי' ז' שבעה עמים · היש בה עץ ה"ת עץ אלא עון זה חיוב רשו שם יש בה חיוב שהוא מגין על בני דורו בעץ ושם חיבו בחיים לז ובחחזקתם וכן השובוהו ארץ תוכלת יושביה שמת חיוב. וכתיב שר נלם מעליהם חדם שהיה להם לז זה חיוב. והימים ימי בכורי ענבים, מבר"ם השטרוספלני, החותיות שקודם ענבים שמש"ל י' יתירה על הי"ד מרגלים חון יהושע וכלב שהלכו בחודם חמוז אב כי בחדשים אלו יש לו שליטה. רחב לבוח חמת רמ"ב חותיו' חר"כ· לבח חמת. לב"ה חותיות חב"ל חמת חימה וקלף של ישראל משם נשוב עליהם הרב והכל ומורכן של חומות. חמ"ת ויפל"ו בב"ב ויב"ה ס"ת חבות רמז שבלב בשחטת על קברי חבות לבך לה נאמר ויבחו אלה ויבח זה כלב. ויבח עד מבורון פירש"י ז"ל כלב לבדו הלך להשתטח. ויב"ה ס"ד עם"ב נימ' כלב לבדו. לפני נפן מלרים נע"ן נימ' רד"ו כך היו ישראל שם.

השב"ל חותיות חם כל מזה החשבל יהיה חם של פרעונות ותכלה כל ישראל שנשר שלח יבנסו לארץ. ויתחזקו כמוט בשנים, בשני"ם חותי' ב' שנים היינו בשנה שניה בשלחו המרגלי' וזה גרמו לשני חרבנות וזה בשנים. על חודות החשבו"ל חשר כרחו כולם מלה וי"ו רמז ו' דברים חתבו זמורה חשבול רמונים חתנים ושחר דברים שהשחמו בה ח"י למ"ד שבל פירות הניחו ותשה ושטורה חד חשיב ונחחייבו שם גליות. חשבול חטחו נשען כחדם ותוה שחבלו מן הנשן ביום ו' ונשנר עליהם נזירה ביום ו' בך חלו נשנרה ו' גזירות · כי מנשן שדום נשבע ומשרמת עמורה עשיתו עשבי רחם חשבלת מרית למו מרו"ר נימע' מו"ת חשבו"ל שם"ב נימע' נם"ם חמת חניים יינם ורחם פחנים חכזר. ויבוכו מתור הארן. מחו"ר חותי' רות"ם שם נחלי רחמים זבם חלב ודבש חרץ ישראל מ' יום כמנין מל"ב. חרץ חוכלת יושביה חוכל"ת ר"ת כי חחה חשלם לחים כמעשהו זה דוקא בח"י ע"ב הדרים בה סוכלים יסוריס כ"ב חכל בחו"ל לח כי חינו דומה המטבח היכל המלך לשחר מקומות ושבע הארץ ממבר לשלם לחים כמעשהו חיבף. השבח רחינו שם שהיו טוד נימי שרה שביבר השבח לאברהם בפרקי ר' אליעזר. השבח רחינו שם שמלך ר"ת הרש"ע ור"ת שטר"ם רמז לשטרה בני המן הרשע שבאו מעמלק. ויהם בלב ס' גדול ותנין על הם' רמז שיתק ס' רבוח. ויהם כמו הם שם בל בבר. נשל"ם וירשב"ו חות"ם כ"י ס"ת הוי"ם כלומר ס' יעלה עמנו. כי יכול נוכל לה מלה ו' יכולת גדולה תהיה לנו. חבל"ת יושבי"ם נימע' זה הוא חיוב שמת. ותשח כל השדה טוב' והכפך השיבי של חב כלו לחבל היוס על דבר המרגלים. טובה הארץ מחוד מחוד בשני עולמות. שר בלם טש"ב נימ' וב"ל השב"ם מי שים לו על בל השבה על רחשו. עד חנה ינחלנו חשר כתי' היינו מקלחם. חבנו בדבר ותוריבנו. ותוריבנו חשר כתיב כי לח לבולם. ואמרו חל יושב הארץ, חל יושב הארץ הוא מלחך של מלות שבשו חל · עין בעין נרש"ם חותי' הארץ. ובשמד עין חשר ו' היינו כיון שהרגם מה יועיל עמוד העין ובשמד עין חשר ו' רמז למעט שבע דן שלח היו בכלל, בדתי' בגמרא ובשמ"ד עכ"ן ס"ת ד"ן. "אתה "הולך "לפניהם "יומם "ובשמד ר"ת חליהו רמז גם עין של חליהו חמיד הש"ם הו"ם בתי"ם ס"ת משה"ם שגם הוא מת במדבר. בתים ה' זה משה שנקרא חים. יגדל נה בח ה' · י' של יגדל

גדולה לומר זכור להם י' נסיונות, ח"י יגדל נא כח ה' ככתי. לור ילדך תצי ו' זעירא כי כשעטין דלעו ס"מ מוסיפין כח וגו' וכן להיפך ח"ו. ונקה ל"ת יקק"ה רמז קבל היינו לעבור יקק. ונקה"ם יקק"ה ר"ת ומ"ת אוי"ם ל"ת אותיות ת"ל כמדת חסד ל' יקקה וכשתסיר הוים מן ונק"ם יקק"ה נשאר קנק"ן ז"ת ל' תסתכל בקנקן חלה כמה שים בו היינו שם הויה שהוא רחמים פשוטים. זה ומנותר קנקנים נעשה גם לשונים. קנק"ן גימ' שלם מאות הוי"ה כת"ת כ"ם גימט' שלם מאות נמלה הקנקן וכל מה שים בו כולו יקה בזכותו סל"ח גימט' ל"ח כי ל"ח קללות בתוכחה תסלח ותכפר לחנן מן התוכחה. סלחתי כדברך סלחתי חותי' ס' לח"ת ' היינו ס' רבוא שקבלו הלוחת שכתן עשרת הדברות. יגדל יוד נדולה לומר זכור להם העשרה נסיונות והעקדה שהוא נסיון העשירי. עוד רמז שע"י יוד הדברות יתגדל שמו, ילחק נתן מעבר על מלה שעריס דרשו ז"ל זה הי' למעשרות ויעקב נתברך כי' ברכות כפ' ויתן לך. יום לשנה יום לשנה הקשה העיר וקדיש מובל"י מכתרדיעשבוב ז"ל וכי כך הוא מדת הקב"ה לנקוט נקש יום לשנה ועוד למה כפל יום לשנה יום לשנה חלה תירן זה על יום הכפורים נאמר שבכל השנה חוטא האדם ויום אחד של כפורים מכפר לו והמקטרג שואל מה זה החוטא בשם"ה ימים יכפרו לו ביום אחד והקב"ה משיב חלה כמרגלים שם חשבתי להם יום לשנה ע"כ גם כאן אני מכפר להם יום אחד היינו יום"כ על כל השנה ע"כ כפל יום לשנה יום לשנה תשלו עוונתכם. וימותו התנשים. התנשי' נוט' "לעשנו "שתולעים "ילאו "מכורים "אל "הלשון. ויכפו חותי זה עשר פעמים ר"ל תמה זכות תכות שהתנו בעשרה נסיונות. והכילותיו אל התרן תשר כח שמה כ"ח נימ' נ' היינו נ' תכות אלו קברי תכות. וזרעו יורישנה ח"י שמקום הקבר נתנו לו ולא העיר. כח שמה וזרעו יורישנה ר"ת יום"כ. שמה וזרעו יורישנה והעמלקי ס"ת הוי"ה רמז שמה' יושב בעמק להעמיק עלה רעה על ישראל. "עד "מתי "לעדה ר"ת עמ"ל היה בעיניו. לכן תתכם כח זה ח"י שהוא ת' פרשה כמנין לשכון"ן ותרן ז' עממין כמנין כ"ם. וסביהותיו י' יתירה רמז שיירים חלק י' מרגלים. תתם יפלו במדבר הזה. ר"ת תיכה ישבה ברך העיר. שבחותו יום נגזר תורכן ביהמ"ק יהיו רעים במדבר זכו רועים לא זכו רעים. התנשים

מוניח"י דכ"ת התר"ן ר"ת וס"ת "מיתם". ויכוס ויכתוס, ויכתו"ס חותיות ויך תים שהכם עד תומס וחותיות ויך מות שכל ההורג אחר מכה מיד הוא מת בלשון: דבר אל בני ישראל וכו' ויין לנסך רביעית הסין למה נסמכה פרשת נסכים לפרשת מרגלים יבוא הבן ויכפר על האב, חטאו בחשבון יבוא ניסוך היין ויכפר על החשבון זה שאמר הכתוב תשכל הכפר דודי לי בכרמי עין נדי, על עון החשבון עשה לי, עשה לי דודי כפרה לקחת

יין מכרמי עין נדי.

כי תבאו אל הארץ, תבא"ו אותי' תכות בזכות

תכות תבואו אל הארץ, כמעריכ"ם אותיות כם עריכ"ם ע"פ עריס יקדשו את המועדות. עוד כם עריכם עדי עדיים ומלכותי' נתים יעביטו במועדי'. כל"ל אותיות לוכ שכל הנוטל לוכ כאלו מקרי מנחה. המח"ר עולה ח"י שכל המתפלל ח"י ברכות כאלו הקריב מנחה. וכי תעשה כן נקר כ"ן בק"ר אותיות נקרבן כ"ן בק"ר עולה שב"ר שהוא בן שנה. והקריב על כן הכקר רמז על העקידה שנאמר ואל הבקר רן תברסם. או לחיל זה יצחק שנה' והכה אל אחר, או לשם זה יעקב שנאמר הסר משם נקוד כשבשים, או כעזים זה השבטים שנאמר ואתן לחי לחן מרעיתי תעשו ככה תעשו אחי עשוית אם ככה תעשו כעוה"ז תזכו לעשות נס לעוה"ב היינו אשר "תעשו" ככה "תעשו" שמן יין היו מקריבים י"ב לונין בבוקר וי"ב לונין בערב כנגד שעות היום והלילה וזה שנים תעש"ו תעש"ו אותיות שעות. משפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אחכם ר"ת אליהו כשיבוא אליהו ילמדם תורה אחת ומשפט אחד. והיה כהלכם מלחם הארץ תרימו תרומה רמז מיד כשתחלו תברכו המוליח לחם, מלח"ם הר"ן תריח"ו תרומ"ם ס"ת מלו"ם כלומר עוד מלוה חון מן החלה לבוך המוליח. תרומה לה' רחשית רמז להמברך המוליח לריך לבלוע מיד, רחשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה לה' ערם זה מעה היינו תיקף שתקימו מהמעה תרימו חלה לה' כמש"כ בספרי ירחים. "על "שנגחם "ונפלה ר"ת עש"ו. לכפ"ר עלי"ו ונפל"ח ל"ו ס"ת רוח"ו שנפלה לו על רומו ונשמתו. ונכרת"ם הנפ"ש הסו"ח ס"ת חטא היינו חפילו חטא. הכרת תכר"ת נגימט' שריבר"ם תור"ם כלשון כר' התר"ם. הכרת תכרת כפני עולמות. ויאמר ה' אל משה לאמר וגו' ולא התחיל בלשון וידבר כי אין זה רחב הדיבור אלא מושב למעלה שנאמר וכי תשנו ולא

תעשו וכל הפרשה למעלה ועכשיו נתן סימן שיזכרו שנאמר וזכרתם . ליליית וח' חוטין וה' קשריס הרי תרי"ג שסקולה מצות ליליית כנגד כל תרי"ג מצות זה שנאמר ורחיתם לחומו וזכרתם את כל מצות ה' . כ"ל מלו"ת נ"מ תרי"ג . וסמ"ל וליל"ת עם כ' בוחות שלהם עולה תרי"ג וכח הליליה מבעלם הן וכחותיהן · בגדיהם לדורותם . לדורת"ם חותיות לדור תם כדתנן דבי תליהו . על כנפ"י חותי' כנף י' רמז לשר יחזיקו עשרה תכשיט מכל לשונות הגוים ומחזיקו בכנף היא יהודי . פת"ל תכל"ת פתי"ל רמז תפלת י' סייעו תפלת לבור שהם בעשרה .ולא תתור"ו חותיות תורו"ת לא תלכו אחר תורות המיני' כמש"ה חז"ל אחרי לבבכ' זו מינות למען תזכרו קרי ביה תיזכרו שהם תזכרו תהיו נזכרין . אני ה' אלהיכם ז' הפ' הזה רחשו וסופו אני ה' אלהיכם לשני עולמות שם תקיימו בעוה"ז אני עומד לכם בעוה"ב . כפ' זו מן דבר אל בנ"י עד סופה ס"ד תיבות אחר הקב"ה ליסרהל שרי אתם כמלאכי השרת שיש לכל ס"ד פנים כמו שתרגם יונתן שתין ותרבעה נסין לכריתת חדא . ד"פ כנפי כתיב כאן ג' וכספר דברים נדולים תעשה לך על תרבע כנפו"ת שרי ד' כנגד ד' כנפי הכסות כנפ"י הפ"ת נימע' שתם זה שכתב וזרחה לכם ירחי שמי שתם לדקה ומרפה בכנפיה סייעו בזכות הליליה שנאמר שם בכנף. לליית עם ח' חוטין נימ' תברכה יצחק יעקב בשביל שנת' בכל וזכרתם רמז שבזכות הליליה מזכירים זכות אבות לזרעם . ליליית נ' לדקות : ליקוטים ורמזים בשיעור קצת לפוכה :

קרח

ויקח קרח . ויק"ח חותיות ו' קח ק"ח נ' ניסים שניסים סתומה מתחתיו . ויקח נימ' זה הוא מדון . כי כל העדה כולם קדשים קדש"ם כוטר' דרחה קרח שמעולל יצא ממנו . ומדו"ע מחנשמ"ו ע"ל קפ"ל ה' נימ' שתת"ם מל"ך ואהר"ן תחי"ך שיה"ם הכה"ן נדו"ל . קרח פנס כד' חותי' מפשם ז"ם מפה הנועדים על ה' ממש לכן נלקו כד' יסודות מרן פלחה את פיה ובלעם יסוד הטפר. "בוקר "ויודע "ה' "את . כ"ת תיו"ב שתיוב היה רחוי להיות כהן שנאמר בו ירח ולקים וסר מרע . הקדוש מלח ו' כי לכהונה צריך להיות קודם מלח לכהן · קחו לכם מחתות ותנו בהן אש כמו שיחתה תיש שם כתיקו שחתה עליהם נחלים . כ"י תשתר"ר עלי"ו נ"ם ס"ת ירו"ם להריש ולהתנשא עליהו, נ"ם הפתר"ב ס"ת ר"ם . היו לפני ה' אתה והם ואהרן מחר . ממר היו לפני ה' רמז לעתיד לבא יהיה להם חלק וזה מחר היינו לעוה"ב, פי"ו לפנ"י ה' אח"ם וה"ם כ"ת תליהו עתיד תליהו להרחו' ליפרחל עלת קרח ולהעלותם מניהם . חל אלהי הרוחות לכל בשר, הרוח"ת חסר כל הרוחות כרוח אחד הרבה רוחות יש לך ואינם ממחלפות זו בנוף זו לכך כתיב חסר . ילחו עליהם שהיו עומדים בנילוי פנים בעזות מלת, ימיחון אלה חסר כתיב ימתין אלה רמז שלא ימיתו אלא ירדו חיים שאולה לכך כתיב חסר שהיו מיתה ממש : ואם בריאה יברא קרא אחר אין תורה אן הפנים ל"ת מפה אם בריאה שברא הקב"ה את העולם וכתיב בתורה כלי חומותו לכך נם שתא יברא ה' ולא הוי דבר חדש . מפח"ש אם כדבריך שהכל שקר ואין תורה אן הפנים ות"כ הוי דבר חדש ואין כל חדש כתיב ל"ת בזאת תדעו כשב"ן וזאת התורה ואם בריאה אלא ' כתיב וכמ"ש אחר כאן ואחלכו ברחה כנגד ' דברים שנברחו אין הפנחות, יברא חותי' י' ברח היינו ' דברים שנברחו בע"ב אין הפנחות וזה ה', מפה, ותבקע פתחה אחר תחתיהם, תבק"ע חותי' ע"כ ת"ק שהפתחה מהלך ת"ק שנה, הת"ם שם"ך לקר"ח ס"ת חר"ם . שאולה חסר כתיב כי אינם כ"ב בשביי ניהנם כמו הרשעים תחתים לכל בניש כתיב יחזקו רשעים לשאולה אלא כתיב . ד"ת שאלה שיחלו מחים מהקב"ה שיעלה חיים . שאל"ה ר"ת נימ' קרח . ותכס עליהם האדן, ותכ"ם חותיות כפות שנאחר ואין כפות לאבדון . וירדו חיים שאולה פי' תהום בלעוש יסוד המים ונשרפו בתם של ניהנם יה יסוד האש, ומתו במנפה זה רוח רפה יסוד הרוח . רקעי המים, רקע"י חותי' יעקר כל החולק על הכהונה יעקר מן העולם · חשר הקריבו הקרשים, חסר ו' רמז כשיקטיר עוזיהו יבחו הקרשים לרון חותו שנאחר קרשים עומדים ממעל לו . חים זר ק"ת ס"ר סייעו מלך להקטיר קטורת זה היה כימי עזיהו חפ"ר חותי' רמ"ם לקח בראחו והלרעת זרחה כמלחו . יקר"ב חי"ם ז"ר ס"ת כפ"ר רמז נגעים כר"ת אדם כי יהיה בעור בשרו שאת, ולא יהיה בקרח וכעדתו לא יקקה כן אלא יקקה כמפה בידו וזה ביד מפה לו וכתיב החם ויאחר ה' לו עוד הבא נא ידך בחיקך . אחם המיחם שמת בכפים חפדם כי י"ת הקל"ף ס"ת

ח"ף. הקל"ף נימ' רעה. וירם את המחתות ותיך ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו רמז שעתיד מלך המשיח לעמוד מ זקב"ה שירימם מתוך הגיהנם כדמז"ל עדתו של קרח עולה ויורדת עד שבאה חנה והתפללה עליהם שנאמר ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. פמי"ס נ' מעזיה"ו סייעו יעקר עזיהו על שחלק על הכהונה. ויעמד בין המתים עמד כנגד מלאך המות. וכין החיים-ותעצר רמז מות עצר לה הניח מס"מ לבא יותר. נעצר"ם חותיות כ"ע ער"ה: וקח מאתם מטה תסיר מהם הפורעניות כי מטה אחד לראש בית אבותם מלה ו' זה שבט לוי. וסיס המים אשר אכחר בו מטהו יפרח מטה"ן יפר"ח נימט' מסיח רמז כמלך משיח יפרח · מטהו יפרח כשה"ע ד' במסורה כאן ותיך לדיק כתמר יפרח עוד יפרח כשושנה יפרח כימין לדיק האר"י ז"ל לדי"ק כתמ"ר יפר"ח ס"ת קר"ח שכזכות שמואל יגאל מז"ל לאמרו לבכני קרח נתבלר להם מקום בניהם ועליו כזכות שלח מהם שמואל וע"ז רמז האריז"ל שגם קרח עלה בתחית הימים ועליו התפללה חנה ואמרה מוריד שאול ויעל הגאון חיד"א רמז ע"ז מוריד"ד שמו"ל ויע"ל חותיות ירד"ו ושמוא"ל יע"ל. ויגח פרח ויגח ח"ו שלח פרח כמו שאר עלים כי זה פרח לפי שעה ומשעה גם. ויגן ין. לי"ן נימט' ק"ן לעת קן יוליחו תליהו וירחמו ליסרחל. ויגמל שקדים וי גמל חוי להם כשנומל למטוריים על הכהונה. פרח לי"ן שקדי"ם ס"ת נמ"ה זה מלך המשיח שכתוב בו למח נדקה. ויוגח משה את כל המטות. מטה חסר ו' שהיו פונמים נגד משה. תהרנסני העדות. עדות שבכהונה לבני אהרן. מע"ה לו"י שכ"ט ר"ת שלש שלמים היו וקדושים. שכ"ט ים לו מני"ן שבט המיוחד והכיכר משאר שבטים זה שבט לוי. ואני הנה לקחתי לקחת"י חותיות חלקתי. מתנה נתנים, נתנים כתיב שמותנים סיר והלל לפני הקב"ה בכלי זמר ובפה זה הסיר שעל הלוי לעשות כל דבר. את משמרת תרומתי בשתי תרומות הכתוב מדבר. לך נתתים למשחה. למשח"ה עה"כ נימ' כדרך מלכים · לחק עולם לח"ק חותיות חל"ק חלק לעוה"ב זה יהיה לך מקודם. וזה לך תרומת מחנה שני פעמים ז"ה נ' כ"ה, כ"ד מתנות כהונה. מקוד"ם הקדשי"ם מ"ן ס"ת שמ"ן לרכות לוג שמן של מלוכע. "אשר יביאו "לי ר"ת ליל והקרבן הוא ליל. "כל טהור בביתך יאכל" נימ' "גם אשתך". כל חלב יהיר עין יפה אחד ממי' כמנין "חלב"

כיניות ח' מנ' כמנין כ"ל חלב מדה טובה וכבר רמז בפ' זה עין יפה וכיוצ'. תר"ם כיסרח"ל לך ס"ת מל"ך שסמלך כל תרם שלו. תני חלקך ומחלתך חלקך בקדשי המקדש ומחלתך בקדשי הגבול תני חלקך בעוש"ן ומחלתך בעוש"כ. והנה פרח מטה אהרן פר"ח חומי' רפ"ח לתקן הרפ"ח נלילות ע"ד ורוח תלהים מרחפ"ת חותיו' מ"ת רפ"ח גם בשגל התפלל משה שלח נא לעו"ן הפ"ס הז"ה נ' רפ"ח. תחס המיתם עם ה' ע"ס נוע' ענל מרגלים ר"ל שלח בחלו השתים תחס סייתם הנורמים. ונחשב לכם לכ"ס חותיות מלך גם יקח המשכר כמפורש בספר שמואל בפרשת המלך ומחלוקת תס מלך מותר. כפ' ההוא כן תרימו גם תחס תרומת ה' גם תחס עש"כ נימ' תף שלומכם. תלף עכודתכם תל"ף חותיות שלח שני פלחות היה להם הסיר ושמירת המערים לסיכך כתיב שני שעירים חלף עכודתכם. כני יסרחל לא תחללו ולא תמיתו רמז שלא יוליח תרם דבר מגונה על יסרחל לכזות תו לסלכין סני ה' מיסרחל ולא תמיתו הח תס חילל חייב מיתה. משה וכמה נכיחים על דיבור הקל נעשה. משה שאמר שמעו נא המורים, יפעיה על שאמר ובתוך עם עמח שפתים וכן הרבה. ליקוטים:

חכת

זאת חוקת התורה ויקחו אליך פרה תדומה ויתנו לא נאמר הלא ויקחו שיקחו שכר ע"ז. תליך פרה כפרה ומחילה על העגל מין ברמז הקב"ה למשה בשעת שעשו יסרחל את העגל שיפרוף סמא ויבי כפרה ליסרחל שלמעשה העגל שנאמר הרף ממני הר"ף חותיות פר"ה. תדמה תמימה. תמימ"ה חותיות המתי"ם לעתיד כשיקילו יסיני עפר יעברם כחפר פר"ה. תשר אין בה מום יסרחל שנאמר כלך יפה רעיתי ומום אין בך מי"ן כ"ה חותיות "הנכיח". לא עלה עליה עול עול ח"ו כתיב לאו דוקא עול אלא לפילו הטה עליה קופה של שקין נפסלה לכך חסר כתיב · ת"ל תלעז"ר הכה"ן ומולי"ח את"ה נימ' "נעשית כשגן". תדמה ז' פעמים כנגד ז' רקיעים וז' ארצות וז' ימים וז' לילות · וסרף ראשו וסופו של זה הפסוק סריפה מרכה טלים בסריפתה כתמן מרכה לה טלים. וסרף יסרף הרכה סריפות כי ט' פרות נעשו. פרה תדמה נ' לכפרה היינו על העגל. וגם נימט' זה על עון ענל כשחכתוב תדומה מלה · ולקח הכהן

עץ ארז ואזוב וכלי תולעת ג' כנגד ג' שנשלכו לכבשן האש מניה מ"ו. אל תוך שריפות הפרה קרי ביה הפרה סיימו הפרת הפון. ורמ"ן כשר"ו כמי"ס ס"ת ע"ס צריך להתעטות על עוכותיו. ואחר יבא אל המחנה מאחר שעשה תשובה כשר לבא אל המחנה. וכבש נימטר' המחל"ה העוות מתכפרים על ידי חלחים. כנדון היינו הם עוותיו וסמך כנדים שהם עוות אל וכבש רמז לכנם העוות שנאמר תכבסני ומשלג אלבין. וכמי"ח ממו"ן למחכ"ם ס"ת אל"ם מולקה לג' חלקים כדאיתא במסכת פרה. וכבש המוסף את אשר הפרה פרה מטהרת טמאים וכל העוסק בה מטמאים בגדים. הטעם. כל הטומאות שבתורה סימן לעבירות כי העבירה והעון מחושים ונעולים לפני הקב"ה משל למהד"ד לבית שיש בה אשפה ונוהה בה אחר ועיבר את הבית אע"י שאינו נוגע בהם בגדיו מטריחין מריחן כן העוונות כל כך מחושים שאפילו העוסק בפרה לפנות החטאים עמה נכך נאמר וכבש בגדיו בכבן. ונכרת"ה הנפ"ש ההוא"ל ס"ת אע"פ שאפילו האשה. עוד טומאתו בו ומסיק ליה זאת התורה רמז שדברי תורה אין מקבלין טומאה כדאמרינן בפ' מי שמתו. זאת התורה אדם, אדם לא נברא אלא בזכות התורה. וכל אשר יגע בש"ר יג"ע ס"ת ר"ע וגימ' הגול"ל ודופ"ק:

מעפר צריכת החטאת ר"ת משה כל הפרות כלות ואל משה עדיין עומדת. מים חיים אל כלי בקרוי' ומיד ולא הורק מכלי אל כלי כלומר מי חטאות צריכין שכלי אחת חיותו בכלי ולא מכלי אל כלי וזה ולא הורק מכלי אל כלי. כך שמעתי מפי הרב ר' עקיבא מצפרירא בן הרב ר' יהודה. והשם הנוגעת הטמא עד הערב טומאת כלי במיכורין הוא אדם מטמא אדם וכלי מטמא כספים וכתוספתא דזבחים. יטמ"א והשם"ם הנוגע ס"ת אע"פ כלומר אפת אין כל הנוגע בה לא יקרא שנאמר כן הבא אל אפת רעהו לא יקרא כל הנוגע בה. והמת אם מריס ותמ"ת אותיות תמתו שהיה תמם ולדיקת ונקיתה. ולא היה מים לעדה. כי פסק הכתוב שהיה בזכותה ובזכות מריס טבילת הנשים רמז מה שהופכין המים בשבוחה אל המת שנאמר והמת אם מריס ותקבר ולא היה מים לעדה. בתר בזכות מריס כתב הבחיי ע"ם וחתנך אחותו מרחוק אל המים לכך זכתה שהיה המים בזכותה. עוד היתה נקראת שפרה ע"ם שהיתה מספרת הנשים מעומתן והיטבילה אותן במים כדי שיזקקו לבעליהן

להוליד שנים רבות לכך המתינו עליה שנים רבות מיסראל. מן היה בזכות משה לפי שהמן היה מזון משמים לגוף ומשה הביא התורה מן השמים מזון לנשמה. עיני הכבוד בזכות תהרן שהיה חופה על יסראל בענל בהמרו אתה ידעת את הענ הזה כי ברע הוא דת ערב רב ע"כ חפה עליהן עיני הכבוד בזכותו ע"כ: ולא היה מים לעדה ג' כמסורה בתורה בניחים ובכתובים ולא היו מים כאן, ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו כעניו יהושע שעמד לו חמה ולבנה, ולא היה לשון בנים, אין לך ברה גדולה שהנשמים נעלרים לא ימלאו הנשים הגדות במה לעבוד זה ולא היה לשון בנים מזה ולא מי מים לעדה שנמנעים מפריה ורביה כך שמעתי מפי זקני החסיד זצ"ל. ותמת שם מריס. "מריס" נוע' מי יתן ראשי מים שהמים הין בזכותה "שם" ני' "מכפר" כדרו"ל במ"ק למה נסמכה מיתת מריס לפרה ללומה כשם שפרה מכפרת כן מיתת לדיקים מכפרת. למה נחסרו המים אחר מיתת מריס על שלא בכו עליה ולא נזלו מים:

ודברתם אל הסלע לעיניהם מהו על הסלע בזכות הסלע הגדול זה אברהם שנקרא צור שנאמר הביטו אל צור חלבתם והולחת להם מים מן הסלע בזכות אברהם ר"ת מים מן הסלע אלו דברי תורה מן הסלע זה תלמידי חכמי' והשקית את העדה לשמש תורה ואת בעיר' עבדי' ושפחות. ויקהלו משה ואהרן ויקהלו מ"י כתיב שנש הם נקהלו עמהם אל הסלע וכתיב בשמעו כיד סלע שופטיהם. שמעו אל המורים המן הסלע הזה מוליא וגו' "המרים" חסר ו' כתיב נעשו להם המים מרים שנאמר ע"פ הדיבור. המן הסלע הזה הסל"ע הז"ה ני' יעק"ב בזכות יעקב ניתנה להם הבאר וכתיב יבקע צורים במדבר יבק"ע אותיות יעקב. ויך את הסלע וגו' ויצא מים רבים היינו סלע במילואו כזה סמ"ך למ"ד עי"ן למלעיתם מי"ם וזה ויצא מים רבים. כתמ"ח בשם הלדיק מאסע'. מוליא לכם מים במדבר אמרו י"ל רחטא מי מריבה היה על שלא אמרו יוליא. ע"ז רמז דוד הע"ה ויקליפו על מי מריב' וירע למשה בשבור' בשבור"ם אותי' בשבור מ"ם היינו בשבור מ' שבין יוליא למוליא. אמה מי מריבה אשר רבו ב"ם מריבה רמז על ב' מריבות ה' ומשה ויסראל ומשה שאמרו ולו גוועטו וגו' לפני ה' ופי' י"ד בשם הכ"ב לפני היינו לפני הגזירה ושם ימותו לעוה"ב כמיתת לדיקים שאין' בשם נועה. ופתה

למה

למה נמות לחמו וכעירו דומה לכעירנו כעס הדומה לחמור שרוח הבהמה יורד למטה ואין לנו חלק לזמן המחיה . אחר רבו כני ישראל את ה' ויקדש כס כשהקב"ה עושה דין בלריקים שמו מתקדש שתפי' בכני ביתו לא יעלו פניס . ה' ויקד"ש כ"ס ס"ת משה . וירדו מכותינו מלרימה וירדו לותיות רד"ו ו"י שהיו רד"ו במלריס דת וירדו שלטו וירדו בהס והכס עשר מכות ונשב במלריס "ימים "רביס ר"ת נימט' .

מחתי"ס ועש"ר סניס :

וישלח מלאך מחר ויעלה ימיס של מכות שהי' שב"ה ויעל"ח גי' שב"ד והס ימות הלבנה .

ויולאנו מסר י' שלא תוליאנו עד מחר י' מכות לכך מסר י' . דרך המלך ילך דרך מלכו של עולס ילך לא נטה ימין ושמאל מדרכי המקום עד אחר נעבור גבולך שנא' ועלו מושיעים בהר ליון לשפוט את הר עשו . דרך המלך ילך ג' סו"ת ך' עולה ס' הייט ס' רבוא . לא תעבור בי שתס אחס עוברים בגבולי כאלו אחס עוברים בגופי ד"א כ"י לא נתן לעבור י"ב שבטים . ל"א התעבו"ר כ"י ס"ת אר"י שהיו בעיניו כאדי . בדרבי אעבורה בתידים לרמבס בדרבים וכתיב תרמסנה רגל רגלי עני של פעמי דלים . על גבול ארן אדום למה את אחרן בגבול אדום רמז כשיעברו אדומים תיבטל כהונה גדולה מישראל . ויאסף אהרן אל עמיו ת"ל עמי"ו לותיו' עול"ס . רמז אל עוה"ב שבשרה בי' שנאמר בי ביה ה' צור עולמים . ת"ת אלעז"ר בכ"ו וימ"ת ס"ת אור"ח שידע אלעזר לף התורות :

וישמע הבנעני יס לותיות "עני" בגלת בנעני בדאז"ל שמע שמת אחרן ונסתלקו ענני הבבוד . ונפשו קלה בלחס הקלקל בי' בחיבריס שהיס בגלע בחיבריס . את ואב בסופה "את ואב" לותיות אחבות בזבות אחבות בקרע היס . בסופה כ' גדולה רמז לקריעת יס סוף . ומשר הגחלים ס"ת דס . אשר עט"ה ס"ת ה"ר שבאמוריס ובבאו למערות ובאו אבריס זה בנגד זה ובבאו הבליטות והרגוס והיו סופפיס דס . ובשבן לגבול מואב ובשע"ן לותי' מעבן שבעשו האמוריס . ומשם-באר"ה לותיות אחבות רמז בזבו' אחבות ניתן להס בבאר . "אז "ישיר "ישראל ר"ת אי"י אחבות יאחק יעקב בזבות ג' אחבות בעשו להס בל הנסיס . עלי באר עענו לה ס"ת ירוה היא מרוה ומשביע לותם שהיה הבאר מלמיה אילנות טובות והיו אוכלין מהס . "בדוה "נדיבי "טעס ר"ת נימ' ע' הייטו ע' סנהדרין ע' זקניס "בדוה "נדיבי "טעס ר"ת בהן עוד ר"ת בל"ה ובבה אחר בעשה ימיך ור"ת הל"ך הלך יפה רעיתי . בחקק לותי' בס חקק שחקק בס דברי תורה מחק"ק ג' אחבות אחבות . ומצות הניח ומצמו"ת לותי' "בס ומות" בס הניח שבגזר מות על משה שנא' ויקבר לותו בגיא . ובשקפה לותי' "ובשק פה" בשיקה מת . ובשקפה ס' גדולה רמז על הפה שלמד תורה . מ"ק פ"ג ה"ר אמי למה בסמבה פרשת פרה למיתת מריש לומר לך מה פרה מבפרת לף מיתתן של לריק' מבפרת וכתבו התוספות וז"ל מבפרת על מעשי העגל ובשה מה פרה מבפרת מה בפרה יש בפרה דחיה בחה רק לטהר טמאים וב"ת בפרה על מעשי העגל כמו שבתבו התוספות יותר בשה הלה אמרו שחקלים היו בופר בפם על העגל ועוד הלה אי שחטת בעדי' והתרחה בני לוי המיתום ובלה התרחה בגפו ובלה עדים בדקן בסוטות והבשחרים למה הלריבו בפרה על עגל בפרה ותירלו ז"ל שהפרה היה בפרה על עגל אינו מלד הערבות שיחרחל ערבים זה בזה . והשתא ה"ם למה בסמבה אינה מריש לפרה אדומה לומר לך מה פרה אדומה מבפרת ר"ל על עגל עבור אחריס מלד הערבות בך אינה לריקים הוא בח על הערבות שנא' ובשלו היס בחינו ח"ת בחינו הלה בעון אחיו ובזה שהאי טוהן אל לבו בשב"ח ואמי יתן אל לבו זהו גמר הבפרה על בל הדור . בעה"ט . פרה אדומה בי' מבפ"ר עה"ב . ותמת שם מריס ס"ס ג"ב בי' מבפ"ר ובדי שלא תעשה לומר דמיתת לדיקים בעגל מבפר בלא תורה ותשובה לבך מקיס החטא לפרה מה פרה מבפר הייטו דוקא ע"י עסק התורה לעשות בדיה של תורה בהזאת שליטי ושביעי בש"ב הוא יתחטא בו ביום השליטי וביום השביעי וכן תרגס אונקלס זאת חקת התורה דא גזירת אורייתא בך אינה הלריקים בשיתאון האדם אי בשירתה חבמים יאותו וירגיס שהוא בעון ניטול תורה ואתן לב לשוב ולעסוק בתורה ואז מתבפר ואס לאו רשע בעוה ימית ובזה בתייב למה שת"ח על זאת חקת התורה דא גזירת אורייתא הייטו לקייס בל מה שבתוב בתורייתא ע"ד מה שפירש הג' משסיווקא ע"ס ושמרתס ועשיתס פירש"י ושמרתס זה משנה ועשיתס בשמעתא ושל ע"ז אס לא ידע רש"י ז"ל פירש של ועשיתס למה אמר בשמעתא אמעס יוכן ע"ד מה אדר' חז"ל ע"ס ס' מביני בא וכו' אר"י מלמד שהחזיר הקב"ה התורה על בל אומה ולשון ולא קבלוה עד וכו' . וכילקוט ד' ס' אית' דתשובת בני עשו היס מה בתוב בה

לה תרגח וירומה לנו מאכינו ועל תרכך תחיה.
ויסמעאל. מה כתיב בה לה תנגוד וזו ברכה שנתן
לנו מברכם תכינו והוה יהיה פרח תדם וכו' ותם
תיחת דהלימוד נעלמו מספיק לקיום התורה היה
לעשו ולישמעאל נ"כ לקבל התורה כי בתורה לבד
יגח ידי תוכתו תע"ם שלח קיים המלות ע"ז תמר
רש"י ושמרתם זה משנה שתחויב כל אדם מישראל
ללמוד התורה, ופשיטא כשמעמו שתחויב כתו"ת
לקיים כל המלות הכתובים בהתורה תע"ם שיוסב
ופוסק בתורה כי בהלימוד לבד לה יגח י"ח וע"ז
מסיים הכ' כי היא חכמתכם וביניתכם לעיני העמי'
שמטעם זה התורה היא לכם דוקא ולא לאומות
כי הם לא רלו לקבל המלות לעשותם בפועל ותחם
קבלתם אותם ע"מ לשמור ולעשות זה כוונ' תרגום
דה גזירת תורייתא הייגו לקיים כל החוקים והגזירות
הכתובי' בתורה וכזה האופן נפרש הגמרא שבת
ק"ו אמי אין מיתה בלא חטא ומקשו הם והרי
אמרו מלא"ם מי שעתיד לקבל התורה ביום זה
יצלה ביום זה ומשני אף משה ואהרן בחטאם מתו
שגא' יען לא האמנתם בי לה הם האמנתם בי לא
הגיע עדיין זמנכם לפטור וקשה למה לו להתריך
ולומר לה האמנתם. ומתרן דקי"ל כיון שעברו
רוב שנותיו של אדם ולא חטאו סוב אין מפסיקין
בידו לחטוא ות"כ קשה להם"ם הה אף משה ואהרן
בחטאם מתו הלוא משה כבר היה בן ס' שניס וכל
שנותיו היה ק"ך ות"כ עברו רוב שנותיו לזה הולרך
לפייס לומר הה הם האמנתם עדיין לא הגיע
זמנכם לפטור מהעולם ות"כ עדיין לא היה להם
רוב שנותיו מביא התולדות כשם נמון אחד מזה נכתר
פי' הכ' ס' ממית ומחיה מוריד שחול ויעל והקשה
בזוהר בלק ד' ר"ם וכי שם הוי"ה ממית וכו' ע"ם
אלא הפ' ס' ממית הקליפות ומחיה הצילות
הקדישות שנפלו להעלותן בסוד מי"ל בלע ויקאנו
ממילא כיון שמחיה הכ"ק מוליא מפס חיות הקדושה
ונשארו מתים בלי חיות וזה ג"כ מוריד שחול ויעל
בגיהנול וזה ג"כ מחלתי בכדי ואני ארפא אני אמות
בכדי ואני מחיה וזשחה"כ מוריד שחול ויעל רמזו
בזה על קרח מורי"ד שחו"ל ויע"ל חותיות "ירדו
ושחול יעל" היינו בזכות שחול שילא בגיהנול וזה
שהם"כ דחה דחיתנו לנפול בשחול וה' עזרנו לעלות
בגיהנול כי הפילה הוא לצורך הקימה וזה פירוש
הכ' יקר בעיני ה' המותה לחסידיו וכי כ"כ יקר
בעיני ה' שתנית לחסידיו חלא הפ' כל יקר שהוא
רק בעיני ה' שחיגו יודע בו חסילו מלאך מרחה
להם בעת המותה היינו שקרח יעלה בזכות שמוחל
וזה יעלה בזכות זה הצדיק ומרוב התשוקה להריס
קרן ישראל כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות
שבגוף נוף היינו חוץ הנשמות עד שיכלו היינו
מן הגהנל וכשמרחה להם זחת מקבלים המיתה
בהשבה ושומחים עם הקב"ה וזה סי' יקר בעיני
ה' שהקב"ה שמח עם הצדיקים ביחד על מ"ש. גלגו"ל
ני' משל כי בחשך חל מתגלגל עמו ע"ד חוכי חשלך
גם עלה שבעלייתך יעלו גם הכ"ק שבשביר'. סתרי"ל.
וזה משל גדול מה'. היולה לפגיגו משמיכות הכ"ל
לרמז שמיתת הצדיקים מכפר על כל הדור ע"ש
שיקבלו ע"ע חוקת התורה ולזה שמך מעשה פרה
לזחת התורה חדש כי יחות בחוחל כדחז"ל בחוחל
בחהלה של תורה ותח"כ ולקח חזוב היינו שיקח
בידו מדת ענוה בחזוב שהוא נמוך מכל עשבי השדה
ותח"כ ושזה הטהור על הטמא היינו חם יחטא
עושה כך מכפר מיתת הטהור על הטמא ע"ד
שדרשו וכשלו היש בחיו בעון חחיו היינו להיותיגו
כלגו נוף אחד וכמו שהקזה מחבר אחד מחזיק
ומרפא כל הגוף כן מיתת הצדיק מכפר על כל
הדור וכן מלינו שהקב"ה קורא לישראל נוף אחד
שגא' ופתח ישראל וגו' וזה נאמר הפ' ותיש חשר
יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל
שאין לו חלק בתוך כפרת הקהל. וזה ויכפו בני
ישראל כל העדה חל מדבר לין כל העד' היינו שכל
ישראל היו כגוף אחד. ותמת שם מריס ותקבר שם
ס"ם ני' מכס"ר ס"ם הכ' ג"כ ני' מכס"ר היינו כפרה
כמו פרה חדומה שמכפר על עגל וגם מיתת
הצדיקים מכפר על עון הדור ע"כ. מלוקט מפ'
מולדת ושחר ס' ויוסף משלי:

ונפשנו קלה בלחם הקלקל ר"ת נקב"ה כי המן
היה מודיע מי שזכה וז"ם כוכה
למשמותיו של עשקי עריות וזכו וידב"ר הע"ם
בחלהי"ם וכמש"ה ס"ת מרפ"ה ושל חרטומחן של
הלחם שלח בהם הנחשים שעשר לחמו וכל המטמני'
חפי' כמן נדמה לו כעפר. ויטמע הכנעני כו'.
כי מ"ת חהר"ן ני' לרו"ת כיון שנפתלקו עוני ככוד
התחילו לרות. ותמת שם מריס ני' "ככחן
רמז לשפוך המים מפני המת". ולא היה
מים לעדה רמז שהכחר הי' בזכות מריס וגם כי
שפכו המים מפני המת. רי"ה כת"י. כי עז גבול
בני עמון כ"י ע"ז ני' "עד יבוח דוד" שהוא הכניעם.

וידבר

וידבר העם באלהים ובמשה כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל. לא מציעו בכל התפלה' ל' זה ומתי אין לחם ואין מים הלא כל המ' שנים לא חסרו דבר לחם ירד להם מן השמים מים מן הבאר הלא להתרן זה. הדור הזה רצו שבדרך הטבע צריך להיו' מים מן השמי' ולחם מן הארץ כמו שקבעו ז"ל המוציא לחם מן הארץ והם רצו ההיפך לחם ירד להם מן השמים ומים מן הבאר ע"כ הוציאו דבה על המן כי לא ידעו מה הוא כי הוא היפך הטבע וחמרו ונפשנו קצה בלחם הקלקל' לחומי' הקל קל הייו אין בו טבע וד' יסודות שיהי' נשמי לכן על פון הלחם שלא בהם נחשי' ונחש עפר לחמו ונגד פון המים שלא בהם הפרפים שחין מים לכנות שם הפרף ועל שלא החמיצו רק בטבע לזהו הקב"ה עשה לך ערף ושים לחומו על שם לרחות שבכל בהשגחה ובכח טומד ולא בטבע. מג"ע. אשר בשדה מוסב רחם הפסנה ר"ת אכרהם. אשר בשדה מוסב זה משיח שבא ממוסב. ונשקפה על פי' היפיתי"ן נימט' סמל"ל וכ"ת זו"נ:

פ' בלק

וירא בלק בן צפור לעיל מיני כתיב מעבר לירדן ירחו וסמיך ליה וירא בלק רמז למה שחמרו חז"ל כשעברו ישראל את הירדן עלו מימי הירדן בחויר כיפין ע"ג כיפין יותר מג' מחות חמה עד שרחו לחותן כל מלכי מזרח ומערב זה וירא בלק בן צפור. ממוך לירדן ירחו. לפור לחותי' פור"ן כיצד לפרון נדר ישראל וטף כלפור לקללן ע"ז חמר שלמה כלפור לגוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבוא. כלחך השור מה שהשור מלחך חין לו חקנה. חת ירק השדה זה סיחון ועוג שהרשעים ממלו לירק עשב שנח' בפרוח רשעים כמו עשב כי ירק רמז עוג שנח' כי רק עוג מלך הבשן כי-רק לחותיות כירק שנח' כירק עשב נחתי לכם חת כל כדחיתה בילמדנו. חת ירק השדה ובלק רמז שגם יהרגו חת בלק וכן היה. חל בלעם בלע"ם לחויו' בל"ע ע"ם. בלעם לחותי' נמעל. פחורה לחותיות הפותר שהיה פותר חלומות. הנה עם ע"ם נוע' מספר ע' ירדו שבעים נפש למלרים והל' עתה ס' רבוא. ממלי חסר כתיב היינו להכריחינו. וזהו יושב ממל"י נוע' מוסב "מעבר "לירדן "ירחו. מהר"ם מלובלין ז"ל. ועתה לכה ארה לי חת העם. בלק היה מבקש גדול יותר מבלעם דבלעם לא ידע רק רצע ה' ביום לבד ובלק בכל זמנא חפ"ה היו לריכים זל"ז כי בלעם חין כחו חלא בפה ובלק בידים והכשוף לריך לשניהם ע"כ חמר לכה נא ארה לי חר"ה ר"ת חלו"ל ר"ה. חת העם. ח"ת טוטריקון "חלול "חשרי כי יעקב ועשו חלקו החדשים עשו נקח חמוז חב ויעקב נקח חלול חשרי ע"כ בלעם ובלק רלו ליקח חלול בשביל שהי' חחלה שלו כי מלחמת סיחון היה בחלול ומלחמת טוג היה בסוף חשרי כדחיתח במדרש ועל חודם חמוז חב חמר קבה לי שבעה כ"ח יום בין המלרים שקבל מריבי שולט בהם ע"ז דרשו לח קס ביסרחל כמשה חבל בחומות קס ומנו בלעם ק"ס נוט' קבל מריבי וזהו ויהפוך ה' לך חת הקללה לברכה ח"ת נוט' "חלול "חשרי. חב "המוז היינו מעשים טובים ותשובה שמפגלים בחלול חשרי מהפכים חמוז חב נ"כ לברכה וזה בשזה ק"ס זה טופל. מה שחמר בלק כי עלוס הוח ממנו ניבח ולח ידע מה ניבח שפתיד דוד לגלות מרות המוחכים והוח לעשוה לכלות חת מוחב זהו ועלוס הוח ממנו שילח מרות. ואשר חחור יותר נימט' שקללת חת מוחב. הנה העם היולח רמז י' הדברות שהיה ה' דברות על לוח ח', וה' דברות על לוח הב' עוד ה' על ממשה חומשי תורה חמר לו המלחך היכול חתה לקללם זכות חלו הדברים ינן עליהם. חבר"ך "מבורך "ואשר "חתור ר"ת חמו"ת. לח תחור חת"ר הסר ו' לותיות ת"ר "חלף מכין שם מלות חלף. כי ברוך הוח הו"ח י"ב היינו י"ב שבטים. "רבים "ובכבדי "מחלה ר"ת רוס רו"ם טיטים וגם רוח היו. קב"ה ל"י לותיות בקהלי בקהל שלו תחקיים הקללה. בבוק"ר ויחב"ם ח"ת לחוב"ו ס"ת רשת"ו פח ורשת שלו היה ארלה ללכוד חת ישרחל-רבב. על לחוזו רמז כעל שבעל לחוזו רב"ב ע"ל נימטרי' שב"ב. ויקס בלעם ויחבוש חת לחוזו חמ"ר לותיות רח"ם זהו ברוגז רחם חזכור ברוגז של בלעם רחם שלחמר בלברהם שעמו עולה רחם וכחוב עליו ויבקע לברהם בבוקר ויחבוש חת חמורו ברח"ם לחבריו עוד ברוגז בקידה חזכור זה השביט לקלל חת ישרחל וזה השביט ויחבוש חת חמורו לעשות רלון בוחלו לבקריב בנו יחידו ע"ג שמזכה כ"ב נתכפך לו מחמר לחרס מג"ם. בלעם בן בעור נימטריה בע"ת וזו ועת ארם היה ליעקב וממנה יועב. "לחזוו "ובני "בעיו ר"ת חון ומרכו בלעם שלם"ה ח"ו כתיב לותיות של פה שהחליף לומנת ישרחל בפה וכח לקללן בפה. ותלחן חת רגל בלעם חל הקיר זה הגל והמלבה

שהעמידו יעקב ולכן עדיים שלח לעשו והוא עכר לכך הכה לוחו הגל והמלכה שנאמר יד העדים תהי' בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה שנאמר ותת בלעם כן בעור הרעו בחרב . המלכ"ה ני' בלעם . ויעמוד במקום לר בנ' מקומות עכבו המלאך בזכות ג' אבות ובזכן בזכות יעקב במקו"ם ני' יעקו"ב . ותרב"ן לותי' בלרתו. מה עשיתי לך ר"ת מע"ל . רכבת עלי נימ' רבעתא"י. "רכבת "עלי ר"ת רע תאבי ילחתי לבעז ר"ת תי"ל בזכות תילו של ילחק . כי ירע הדרך יר"ט בחתב"ם מנ"ן בזכות שנא' בו תאבי מגן לך . ויע"ם בל"ק בחשב"ר ס"ח שק"ר . פר ותיל במזבח פר כנגד תברהם ותיל כנגד ילחק לבטל זכות העוקד והעקד ומם היה שלח הביא בבשים כנגד יעקב לפיכך מזכיר יעקב ויברהל בברכ' פ"ר ני' בלק ובלעם. וילך שפי הלך לקלל ישרהל שפ"י טוטריקון "שם "פזורה "ישרהל עוד "שומר "פתחים "ס' מפי הרב"ר' ילחק מוויכח ז"ל . מה תקב לה קבה תל תק"ב ני' טנל . ל"ח קב"ה ת"ל ס"ת תהל יש להם לוחל מועד שמכפר עליהם ותין הקללה בחה להם . כי מרחם נוריס תרחמו רוחה תני העקידה ומכר סיני מה עשו קבלו התורה והעקידה והיא עומדת להם מרח"ם גימט' ישרהל מרח"ם נוריס גימט' מזכו"ת התבו"ת . חמות נפשי מות ישרי"ם נימ' תבו"ת העול"ם . שד"ה נופיס ת"ל רח"ם ס"ת שלמה רחה מה שיקרה לו . מי מנה עפר יעקב על סוד תפרו של ילחק לכור על גבי המזבח וזהו מה תקוב שם תלהים מפטרת דילחק לה קבה תל תסד של תברהם כי מרחם נוריס זה ת"ח שנבר תת מדת הדין ועקד תת ילחק . ויפס דבר נפיו ס"ת ני' נבריתל :

לא" רחה" שמל "ביתרהל ר"ת בר"ע לה רחה הקב"ה בר"ע של ישרהל . והרועה מל"ך בו רלה לומר כלס והקב"ה תמר מלך בפירש התוספות שפירשו בגמרא שבלעם ידע תת הזעם של הקב"ה וכמה זעמו רגע ולה היה יכול לומר כ"ת כלס והקב"ה תמר מלך מה פעל . תל נימ' תהר"ן שע"י תורים ותומים הכהן יודע מה פעל תל הן עם כלבוה כלבי"ת ני' נבי"ת . ל"ת יפב"ב ע"ד ס"ת תב"ד לתבד שתומות . לה רחה שמל ביתרהל ר"ת רע"ב כי בהם תין רעב שנא' הנני ממטיר לכם מן השמים ותרועת מלך בו זה תרועת ר"ה שתומרים מלכיות . עד יתכל ערף ר"ת עי"ט וירד הפיט זה המטיח ודם מלוים יחמה שיתכל שתומות . גם קוב לה תקבנו נ"ס ק"ב תות ג' זה הנ' תבות נשתר תותיו' מק"ב זה סו"ת שלה'

מ' דתברהם ק' דילחק ב' דיעקב מק"ב ני' בלעם זה שתמר תמות נפשי מות ישרי"ם גימטרי' תבות העולם ותני תחריתי כמהו הייתו תחרית שמות התבות מק"ב וכלעם נ"ב ני' מק"ב . תקחך תל מקום תחר במקום שעבדו תל תחר . "תולי "ייבר "בעיני "ה' רמז תיבה שמת יקבל תיבה עליהם רחם הפעור מעשה פעור . ויע"ם בלע"ם כחש"ר ס"ת שמ"ר נתוס בלעם נתוס הגבר נקרא גבר כתרגום שירע עת הזעם ותי' נתף כתרגום ועומד על רגל תחת כתרגום. תשר מחזה שדי יחזה זה תפילין "שדי "יחזה "טופל ר"ת שי"ן שיתל תפילין יחז"ה טופ"ל ונלו"י עיני"ם ס"ת מילה שסיה טופל בשביל שהיה ערל . יזל מים מדליו יז"ל מי"ם ני' יגד"ל מל"ך שכן תין מושחים המלכים תלא על המים . מדליו מן הדל והקטן שבשבטיו זה שתול . וזרעו תותיות זרוע"ו כמים רבים פוסע ידו בתומות וזרעו של שתול יומשל בהמן הרשע המי"ם ני' המ"ן וחנשא מלכותו, מלכתו מ"ו כתיב שהחסר מלכותו של שתול על שתמל על תגג . כתעם"ת רח"ם תותיות כע"ת שת"ר כתומו הפעת שפתר ע"י הכיתיים שיגתל תת ישרהל . כתעם"ת תותיות כעת פת שנאמר ויהי בשמועים שנה וחרבע תתות שנה וכנה שלמה בית ה' המקדש בנוכה רחם כפ"ל ויבן כמו רמים מקדש רחם זה משיח בן יוסף שנא' וקרבי רחם קרביו . יתכל "נויס "לריו ר"ת נ"ן בב"ר בן יחד מיעקב ובן ס' מיוסף ישרוף לעשו שנא' והיה בית עשו לקש וכית יעקב תם וכית יוסף להבה . ושלמותיהם לותי' וט' למותיהם היינו ימות ע' תומות יגר"ם תומי' גרים שיתגיירו מירחה . כרע שכב זה ישרהל וכחרי זה משיח בן דוד שבא מיהודה שנקרא תרי וכלביה זה תליהו וכלבי"ת נימ' ונבי"ת רמז תליהו ומשיח . לק"ב תומות בל"ק . ברכת ברך זה שלם פעמים ז"ה נימט' י"ב שבטים . ברכת נ' פעמים כנגד ברכת כהנים ג' ברכות :

ויאמר בלק תל בלעם לקב תויבי לקחתיך והנה ברכת ברך הייתו שים קל"ב ימים לפגרת ובלק רלה לקלל תומן הימים ויהפוך ה' תת הקללה לברכה זהו לק"ב לותי' קל"ב ותם תיקח מן שב"ד ימי השנה קל"ב נשתר רב"ב וזהו והנה ברכת ברך בר"ך תומות רב"ב . וידע דעת טליון וידע תסר כחיב שנתעלמה ממנו בתותו זמן שעת הזעם . "טליון "מחזה "שדי ר"ת שמע ותחס נתפילין כדכתי' לעיל . בלעם תמר ג' דברים בעלמו רלה שמיעה ידיעה שלשתן כפ' תחד רתיה שנאמר מחזה שדי יחזה שמיעה

שנא'

שנת' נחוש שומע תמרי לא יביטה שנת' ויודע דעת עליון ושלחתן כלולין בפסוק אחד בהקב"ה שנאמר רשם רחיתי את עני עמי אשר במצרים ואת זעקתם שמעתי כי ידעתי את מכאוביו. ארחתו ולא עתם זה המשיח. וקס שכט מיארחל וק"ס ניח' טול"ם וקס ק' מלויות כב' תנין רמז לב' משיחין שיהיו מושלים בעולם. והיה תדו"ס ירם"ה רמז רומ"י בשאר מן החותות שדה ת' הייטו שדה ארץ רומי. והתניד שריד מעיר שרי"ד חותות ד' שרי' הייטו שרי ד' מלכיות. עד מה תשוב תשבך רמז שנאמרה מלך תשור ינלה חותם עם השבטים. חו מי ימים משמו של חותיו' משמואל הייטו משמואל הרמתי מי ימים לחיות משמלך שיהרג שמואל את נגג שנת' ויוסף שמואל את נגג.

ויקם בלעם וילך ר' כחנו אמר עד המשיח רחיתי מכאן ואילך אין הנבואים רואין שנת' טין לא רחתה ת"ו. ויקח רמ"ח ק' של ויקח מלויות רמז זכות אברהם שהוליד למחה. רמ"ח נ' אברהם. לקוטים ורמזים בהוספת נוסף מצלי:

פי פנחם

פינחם בן אלעזר ברחם פ' זו חסר במסורה כיון שהרג לזמרי נעשה רחם וקודם לה נתכהן עד שקינא קנאת ה'. פינחם נ' יצחק שלבש מידת הדין כיצחק והרג זמרי. פנחם בן ב"ן נימ' אליהו. בקנאו את קנאתי בתותה קנאה הכתובה בשטה רוח קנאה וקנא את אשתו ויארחל טעו כמו שוטה שניאפו וזנו ותעו אחר ע"ז לכך נעשו כשוטה וזהו ויבא יארחל בשבטים כמו שנאמר איש כי תשטה אשתו. פנחם בן אלעזר בן אהרן הכהן ר"ת נ' הוי"ה אדנ"י הס יסוד ומלכות אשר פנחו יארחל בשנת בלעם הרשע ופנחם תיקן הפגם הזה ע"כ ויכפר על בני ישראל. תורת חיים. פינחם נימ' ד' פעמים אליהו כי פינחם זה אליהו ואליהו עם כד טיסות לבשר בני אברהם יצחק. בקנאו את קנאתי ר"ת אב"ק נוט' אות ברית קודש על שהיה נוטר ברית זכה לקנא קנאת הברית. מלאתי הם' כני ישבבר חודש תשרי מאמר ד' מביא הגמרא חלק אחת אשר קינא לאלהיו ויכפר על בני ישראל ודרשו חז"ל שם רחיה שתחה הכפרה הזו טולכת ומכפרת עד סוף כל הדורות ע"ש. ומביא הבני יבשבר שמך לזה שהשם שיש מדר' כאמר הזוה"ק על שאמר אליהו קנא קנאתי וגו' כי עזבו בריתך וגו' נזר הש"ת להיות מוכן אצל כל ברית מילה כדי להעיד שיארחל שומרים הברית וז"ל המדרש אמר אליהו רבש"ע כיון שעמדתי אחרי מקנא ולא אוכל לסבול חטא ועון בן יהי' אחי הכן המכעיס לברית בעל עבירה ולא אוכל לסבול אמר לי הש"ת אז אכפר לו עונותיו עוד אמר בן יהי' הבעל ברית והמוסל בעלי עבירה ולא אוכל לסבול הסיב לו הש"ת אכפר להם ג"כ ואמר בן יהיו העומדים שם בעלי עבירה והסיב לו ה' שיכפר לכל העומדים שם בברית עוד מצאתי בספר אחד שכל העומד בבשת של אליהו מתכפרים עוונותיו ולפ"ז פירשתי פינחם זה אליהו תחת אשר קנא לאלהיו פעם אחת ויכפר על בני ישראל כולם וכזה נפרש מאמר הגמרא הנ"ל רואים שהשיה הכפרה הזו מבפרת והולכת עפ"ה ושם רמז שפינחם זה אליהו. בקנאו את קנאתי ר"ת אב"ק נוט' אות ברית קודש. ברית כאות עולם כאן שפך דמים לא יבא את כפיו ופנחם נושא את כפיו שנאמר כה אברכו כ"ל הר"נ נפ"ם ר"ת כהן ופינחם מנוס קעביד שהרג זה שחילל את השם ברבי. נשיא בית אב לשמעני אשר ו' נגחי לו נגחי לשבטו אבל בדברי הימים נבי לדוק היטה משמעוני נאמר שמעוני מלא שבח לו שבח לאביו שבח לשבטו. כזכי את אור רחם בת בלק היתה וזהו אור רחם בלק שהעלה את בלעם ארחם טוריס שנת' כי ארחם טוריס ארחמו בת אור רמז בלק שהוא אר ליארחל נו"ר ר"חם רמז נור"ר. כי נוריס הם לכם מדה כמדה. ויהי אחר המנפף חלק בחמנע לחלק בין המנפף למנין בני ישראל ד"ח לא היה רחוי לסמוך לפ' נרור את המדינים חלה פ' בפרשת רחצי השטות וידבר נקום ויאמר משה אל העם לאמר החלנו מאחכם ומפני מה הפסיקם וכתבה להלן להודיעך כמה החטא נורם שמספר השבטים שבתחילת הספר הוא אומר שקודיסם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושם מאות וכאן אומר חלה משפחות השמעוני שניים ועשרים אלף וחתים החבונן כמה אחר בחטאו לפיכך השמיטם: הכה"ן לאמ"ר אחו"ו ת"ת ס"ת תור"ן בשת רחשם ולהריס כתורן ברחם הבר. היולחים מארץ מלריס וסמיך ליה רחובן ושמעון נחתין רחובן ושמעון וסלקין. "רחובן "חתוך "משפחת ר"ת רמ"ח מקיימין רמ"ח מלות. חכנ"י אותי' כי חן כי מלא חן כי לזיקים היו הרחובנ"י השמעונ"י החכנ"י מתחיל ה' ונומר י' הייטו י"ם מעיד עליהם שהם בני

מכומיסם ומס תחמר הלח כתיב הכנעני הפריזי הלמרי החתי לפלח כיסרחל הוליח בלעון מפרת חנוך מספחת החנכי לפלוח מספחת הפלוחי ואלל חוס"פ לח כתיב כהן כעין מספחת הכנעני וכיולח כהן:

אלה כני דן למספחותם לשוחס מספחת השוחמי

השחמי חותיות המשיח מסיח מדן וכתיב יהי דן נחש עלי דרך נח"ש נימ"ח לאל"ה תחל"ק התר"ן ס"ת הק"ן. לרב תרבה נחלתו לרב מי שהות רב כתורה ירבה נחלתו לעוה"ב. להמיל לחוכיי יש מעות חכוחם יחלו רמז חף חכוחם יחלו כי נתחלקה כחרן ליולחי מלריס ד"ח חכוחם יחלו זה חכות העולם יחלו לעוה"ב. וקהת הולד חת עמרם. הולד חסר י' כתיב כחלו לח הולד עמרם וכחלו חיו ילוד חשה כי עמרם מת כעטיו של נחש. חביחו מת כמדבר שהיה לנפחד ע"ה ודיבר בקלות לפני משה וחשבו כמותו שמת יעטור משה שנחה בלבו. לכך ויעמדו לפני משה וכל הנשיחים וכל העדה ר"ל הוסיפו דייקים לכך ויקרב חת משפטן לפני ה' סילק ל"ע מן החשד. זה"ק. ומס מ"ן ל"ו מח"ס ונחת"ס סו"ת ממו"ן שהוח יורש הממון נס"ר"ת שב"ת סוכ"ס ס"ת המלטלין. ונחספת חל עמיך. עמיך מלח י' כי כעשרה מקומות מזכר מיתת משה. יפקוד ה' חלהי הרוחות. הרוחת חסר ו' רמז שיפקיד עליהם כעל שם רוחות זהו משיח שנחמר ומשה עליו רוח ה' רוח חכמה וכינה וגו' "הרוחות "לכל "כשר ר"ת הל"ב שיודע מחשבות הלב. חשר יצח לפניהם ואשר יבח לפניהם ואשר יציחם ואשר יביחם ל' פ' חשר כנגד ל' חרשים ומס חרכעה רחשים חש"ר חות' רמ"ח מ"י. חשר יוציחם מכל רע ואשר יביחם לכל עוב נס חשר יוליחם יחלנם מדינה של נסיכם ואשר יביחם לעוה"ב כי נוסף כחר ריסח נגירת. ולח תהיה עדת ה' כלחן חשר חין להם רועה. רועה נקרח משיח שנחמר והוח יהיה לכם לרועה. חין להם רועה ס"ת המן היינו לח היה להם רעה מנזירותיו שנזר עליהם. יהוש"ע כ"ן נו"ן ס"ת עכ"ן רמוי שיצרה עליו העין. ונחת מסודך עליו. הודך מלח ו' כ' היינו הוד מלח. מסוד"ך נ' הסו"ד ומס סודות התורה ומתריה. "עליו "למען "ישמעו ר"ת על"י רמז מנין על"י שנים מי יהושע ויקח חת יהושע ויעמדהו. ויעמדהו חסר ו' כי יהושע לח עמד כרחון כי כרח מן הכבוד לכך כתיב חסר. כחשר דבר ה' ביד

משה מה ביד משה לשמלו ביד משה"ה לחמ"ר ג"ן ח"ת ס"ת תור"ה כל העוסק כתורה לשמה כחלו הקריב קרבן. קרבני לחמי. לחמ"י חותי' ימח"ל שהמקריב קרבן מוחלין לו כל עוונותיו. חש"ר תקריב"ו לה' ס"ת רו"ה כביכול לרוות חוה. כבשים כובשים עוונות. בני שנה עושין ישרחל כתיוק בני שנה. כבשים חותיות כבש יש שבזכות הקרבנות נקרע היס. חעשה בנקר בי' לחרבע שנות. כר' יהודה בן בנה שחמר בעדיות שקרב בד' שנות. בשמן כתית כמינן כתי"ת עמדו שני מקדשים ח"ך שניה מקדש ב' ת"י שניה מקדש ג'. לריח ניחוח. לריח י"ו כמקרח רמז כי י"ו קרבנות מקריבין בשבוע וכשנדן מברכין בס"ת בשבוע. היינו י"ו קרבנות ב' תמידין בכל יום בוקר וערב ושני מוספין בשבת הרי י"ו קרבנו' וכשנדן נכרתו י"ו כריתות על כל מלוה ומלוה.

הסך נסך שכר ר"ת שנה כל שנה בסוכות שני נסיכין הסך חותיות סוכ"ס היינו בסוכות. לה' וכיוס השבת ר"ת ג"ה היינו להוליח שבת לוו עלי ואני סורע. וכיו"ס השב"ת שב"י בשני"ס ס"ת מחי"ס כעין חת שני בני תמות "שני "בני "תמית ר"ת שב"ת שבעון חילול שבת בניס קטני' ממיס. פסח לה' בפסח כל ז' ימים עם התמידין ושם מוספי שבת ועומר וכשם הבח עמו קב"ד עשרונים כנגד חברי חני הנוף וכן חיברי חני השני בשחר ימים להליל ישרחל מכל רע ומגריס לקו כחבריהם וישרחל ניצלו מן המכות לכך הקרבנות בחים להודות לה' והיין והשמן י"ם לונין כנגד שעתיד להמיל חוס' יש ולהוביל שי להקב"ה ומנחה שנחלנו. שבועו' ע"ו עשרונים כנגד חבות ושבטים. וכניסה זכו למתן תורה. ר"ה ט' בסמות לעולה כנגד ט' ברכות בחפלה כחותו היום וע' חקיעות עם השעיר וכן עשר מלכיות וי' זכרונות וי' שופרות עולה ל"ח עם השעיר כמספטם כמספר של כל בחי העולם לרמז כמו שחמרנו י"ב עשרונות ליום זה כנגד י"ב שבטים י"ח לונין יין וז' לונין שמן רמז שהקב"ה שהוח חל עולם ויושב בדין חל לבון תוקף כדי שיספוך לנו מלה"ד למלה"ך וכן ס"ח תיבות בפרשה זו של ר"ה לזכור לותנו למיים היינו זכריכו לחיים. יוה"כ עשר קרבנות נגד עשרת ימי תשובה וכל עין היום עשרה עשרה י' פעמים מזכיר חת הפסח י' קידושין י"ב עשרונים לזכור זכות י"ב שבטים. ל"ח לונין כנגד מ"ל רחוס י"ו קרבנות בו ביום כנגד י"ו כריתות שנכרת' על כל מלוה ולדחות חרבו של

הקב"ה

הקב"ה שים לה י"ו פיות ולהפוך לטוב י"ו דברים רע' הרמוז' בירמיה ושיהיו ישראל כי"ו פנים לפה"ח ועם שעיר המשחלח יהיה י"ז כמנין טו"ב תיבות שיתירות דברות הרשעות על התחרטות ונתנה ביוה"כ טו"ב בתוכ"ס נפש ע"כ. בעשור לחודש ועניתם בחודש זה בשנה יו"ד סרח תדה"ר ע"כ ועניתם והיה ביום ו' ע"כ ויתם התורה שנה עינוים ביום עשירי. ביום הכיפורים כתיב בעצם היום וכתיב המועדי' כתיב יום וכיו' ושמח"כ למספרך עמדו היום: ילקוט דוד. סוכות ע' פרים י"ד חילים ל"ת בכתים ז' שעירי' חוץ מיום שמיני עצרת הכל קפ"ט קרבנות בשבעת ימי החג כנגד תיבות שבדברות התחרטות להרחות להם שכבר מחל להם ביוה"כ ומחלו לוחות שניו ולוה להתפיים בחג הסוכו' בקפ"ט קרבנות. ביום השמיני י' קרבנות כנגד י' דברות ע' פרים כנגד ע' חומות סר של שמיני כנגד חומה יחידה ע' פרים להם, רד"ו עשרונים כנגד מה שהיו במלים ונגלו, פר יחיד של שמיני נג' עשרונים כנגד נ' תבות וג' כתות כהני לויס ישראלים לחילים ולבבני' של שמונת ימים, קס"ל עשרונים לכפר על קהל ישראל, כל העשרונים עם הפרים והחילים והכבשים שמ"ח עשרונים כנגד והיית אך שמ"ח דכתיב בחג, וכל העשרונים עם התמידין ומוסף שבת שם"ה כי שם"ה ימים ורביע יום בשנה כדי שימטיר הקב"ה מים לעורך השנה וירחם על ישראל כל השנה והלונין כל יום למכין מטבון נגול. בסכות כ' ביום שני ונסכיהם ביום ו' ונסכיה ביום ז' מי"ם חותיות יתיריס רמז לניסוך המים. כ"ז הולחתי מרמזים כת"י להרבי"ם ז"ל בשינוי קלת:

מטות

וידבר משה אל ראשי המטות. אל ראשי המטות עש"ב נימט' וז"ה להת"ר להגדלי"ם. ז"ה הדב"ר אשר נימ' החכ"ם מת"ר. אין כי ידו"ר נד"ר נימ' דב"ר הגדו"ר. ל"ת ימ"ל דבר"ו בכ"ל ס"ת אלול רמז יעמוד בחלול קודם ר"ה שלא יתקיימו דבריו וכ"ה יאמר כל נדרי שתשמו וביתו מודרים. בבית אבים בעטורים. בעטורים חסר ו' היינו ו' חדשים בין עטרות לבגדות. בעטורים חומי' לעטרה י"ב ו' כלומר העטרה כשהיא בת י"ב שנים ו' חדשים הרי היא בוגרת ומיבת בגדר מן התורה. בוגר"ת נימ' תור"ה. ותם הי"ו תמי"ם לחי"ם ונדרי"ם עלי"ה ח"ו מבע"ח שפתי"ה תשר"ך תסר"ם על נפש"ם נימ' בעצר"ה מחורש"ת הכתו"ב מדב"ר שחכי"ה ותמ"ה מפירי"ם ח"ת כ"ל נדרי"ם שנדר"ם: ע"ל נפש"ה בשבוע"ה ר"ת עני"ב נדרה מן העבים והסר לה מקלת. לעטות נפש. לעטות ב' כתן ותיוך על מחלת לעטות ס' לעורר ולעטות במחול מורה בדברים שביה וביום כתשה המחקשת לילך במחול. ותם הפר יסר כ' הפרות רמז שתיך להפר כולו תם נדרה מן החתים ומן העבים והפר קלת תיבו מופר על שיסיר חלק הב' וכר' עקיבה כתלו הפיר שניתם נדר שהותר מקלתו וכו' נדרים כ"ם כתיב בפרשה בעזרים ושניהם חסרים רמז שהיה בת י"ב שנים. י"ו פעמים לשון נדר ונדרים בפרשה כנגד י"ו כריתות על כל מלוה שתם עברה כתלו הפירה הכריתות של תורה ט' פ' תשה יקימנו ותיפה יפירנו כנגד ט' לעורות נדריהן נדר וכן בנערה נדרים. י"ת פעמים תיפ ותשה בת י"ת נדריה נבדקים. י"ג תיפ בכל הפרשה רמז שכן י"ג שנים נקרא תיפ. נקוס נקמת בני ישראל תחר תשקף אל עמיך. עמיך מלה כתיב כלומר לעדיקים נמורים כמו תבות ותמהות. לתת נקמת ה' במדין וכתיב נקמת בני ישראל המתנרם בישראל כתלו מתנרה בהקב"ה. נקמת ה' נ' התור"ה שהעבירוס על התורה. במדי"ן לומי' כ"ס די"ן לתת בס דין. ותת בלעם בן בעור הרנו בתרב מדם במדה שתמר לו ים תרב בידי. ותת בלעם בן בעור הרנו בתרב הקדמוניס רמזו ע"ו ים דרך יפר לפני תיפ ותחריתו דרכי מות רמז על בלעם שהלך ליקח שכרו ממדין עבור כ"ד תלף שנפלו בשלתו. י"ם דר"ך ים"ר ר"ת נימ' כ"ד וסו"ת נימ' שכ"ר ולא ידע שתחריתו דרכי מות שיסרנ סם ונחופן זה יתקבר עמלק ובלעם בתבי מות בעבותות תהבה וירחת מות בתמרו רחשית גוים עמלק הוא לפס לרחשית היינו ר"ת עמל"ק, עמרם "מפה "לו' "קפה מתוך זכות' ימלט ממות תפל לא ידע ותחריתו עדי תובדכי ס"ת של עמר"ם מפ"ה לו"י קפ"ת, הוא מית"ה ע"ד שמיבת הנתון מהר"ם מסטרפתלי מתחרי"ל שבלעם ומלק משורש תחד מלר הטומתה תהבה וירחה נגד תהבה וירחה שבקדושה והבה בקבר תחר בניור כזה תמלתו וזה ליורו. וכל מעשי עזים בני' תף. הקרנים והטלפים

כל	עם	יר	תה
עם	לק	תה	כה

תך

אך כמי נדם ר"ת אכ"ן רמז שהספרה נעשית בכלי אכיס. כל דבר אשר יבא בהם תעבירו בהם סייגו כל עבירה הנעשית בהם היינו בהם בניהם תעביר"ו אותיות עבירות. וכל אשר לא יבא בהם תעבירו במים כי גם מים יש בניהם שנא' הרבבת תנוס לרחציהו בהם בהם וכמים כלומר הרשעים ירדופים ו' חדשים בהם ו' חדשים בשלג בניהם ואם השנה מעוברת אז ירדופין ז' חדשים בשלג שנאמר שפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון ב"ה היינו ז' חדשים. והרמת מכם מכ"ם יום היה משה בכר. וממחלית בני ישראל וממחלת מ"י כתיב רמז להם שאתנו עשר ירות יותר מן המחלה הרשעה. תקח ג' אחוז מן החמשים הרי נתנו אחד מן החמשים אכל הנשי הלכה נתנו אחד ממשם מאות אותם שהיו אחד ממשים ניתנו לאויש כי הנשי הלכו בשכנם ונתנו משם. כם' וממחלית בני ישראל תיקח אחד אחוז מן החמשים כי מלחמת מדין הי' מלחמת ה' כמשה"ע לתת נקמת ה' כמדין ולזה נדיכים מ"ל והחמשים אשר היו במלחמה לא הי' ניכלתם לכוון כל כך אכל המחלה אשר היו בניתם הם העלו המ"ל לתכלית הפיקרי זהו פירוש הכ' וממחלית בני' תיקח אחד אחוז מן החמשים כי בק"ש בשמע ישראל וכשכמל"ו יש מ"ע אותיות נגד מ"ע שעשי קדושם וכאחד צריך להיות מסירת נפש שהם סוד החמשים. וממחלת אשר כתיב לשון גרימותא שהיו כל כך כמו מחלת של הנשי הלכה. ולא נפקד ממנו ממנו איש נימ' זה"ו הו"ש לעבירו"ת. ומקו' רב הי' ס' זה רמזו ופוסו מקנה כי הרבה מקנה היה להם · עוד כ' מקנה כנגד כ' שבעים שהזכיר כאן ולכך הזכיר ב' מרעות בם' זה ארץ יעזר וארץ נלעד. החמיכם יבאו למלחמה יבא"ו אותיות יואב רמז שיואב שר צבא למלחמה. ולמה תטותון אותי' אתו אין מוסרין ומחטיאין. תרכות הנשים חטאים, תרבו"ת הנשי"ם אותיות כתורת הנשים. כי תשובין מאחרין תשובן ח"ו כ' שאחרו ו' דברים. אחרי ה' אלהיכם תלכו, ואותו תיראו, ואת מצותיו תשמרו, ובקולו תשמעו, ואותו תעבודו, וכו תדבקון, ד"ה תשוב"ן שני"ם משילהו ישראל ממלרים עד שנלו י' השבטים. ויפף עוד להניחו במדבר כניכול את כבודו וכניתו שבכל מקום שישראל שם שכינתו עמם להניחו כלפי מעלה מדבר פו"ר להניח"ו במדב"ר ס"ת דור להניח את הדור. ונתן חושים לפני כני ישראל וכן יהיה לימות המשיח. חשים אותי' מש"ח. עד אשר הניחם אל מקומם הניחו"ם אותי' שכניחים הייתו אליהו ומשיח. לא נשוב אל כתיתו כשו"ב נימש' משיח נבאו ולא ידעו מה נבאו הייתו לא נשוב עד שיבא משיח. כי כתה נחלתינו כת"ה שנים נלו קודם קודם לחיהם. ת"ס-ת"עשון רמז חמ"ת חם בחמת תקיימו התנחים. ואחר תשבו ח"ו כתיב קרי כי' תשבו שתשבו כארץ הזאת. וכשבשם הארץ נכשב"ה אותיות כ"ב שהם רמז שיהושע יכנוס ויפרנס כ"ב שנה. ואם לא יעברו חלוצים ר"ת חי"ל. עבדיך כן נעשה ר"ת עכ"ן רמז שעכן יקח את החרם. נאנו נעבור הפ' הזה ממחיל כאון וסיים כל' רמז שהירדן רחב מאה אמה ויש בו י"ב תיבות רמז שעברו י"ב שבטים שאותיות שמותיהם ממשים. לעריה נגבל"ת מ"ב רמז כלה מלריש וגבולן שאחרונה הרבה אם יקיימו התורה ד"ת נגבלת אחר שני ווין רמז שעדיין יהיו מצרים עד שיגאלו כל י"ב שבטים:

מסעי

אלה מסעי בני ישראל לנבאותם כיד משה ואהרן וכתיב נחית כצאן עמך כיד משה ואהרן. ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם נזכות התורה שנאמר בה כי מיים הם למוצאיהם. כחודש הראשון בחמשה ט"ת שנ"ה שהחודש הזה רחם השנה למלכים. רמה לעיני כל מלרים ס"ת מיל"ה נזכות מצות מילה. מקבריהם את אשר הכה ה"ת מתר"ה שהיה מתרה בהם תחילה כדמז"ל. ויעמע הכנעני כאן שמע שמת אהרן כי בפרשת פרה נאי' ויעמע הכנעני כי בא ישראל דרך האתרים לא פירש שמע שמת אלא כי בא ישראל כך שמעתי מפי הרב ר"ע מפיזא ז"ל. כעני הענברים ע"ם עוברי עבירת וסמיך לי' בנגוב מוהב דעברו עבירות עם בנות מואב. מכית היסימות עד אכל הבטים כי' היסמו"ת אותי' יש מות שמתו כ"ד אלף בעון הבטים. הבטי"ם נימ' הבט"ן. בערבות מואב אותיות בעברו"ת מואב, הבטים שהיו שוטים שהכאו עם בנות מואב כדמז"ל אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות. למטה יהודה ביהודה ובימין לא נאמר בני יהודה בני בימין בכאחר שבטים כאילו מונה יהודה ובימין בעצמן ביהודה נעשה ערב בבימין אחיו ובשבים מלכות אחד לפי שנעשו ערבים ז"ו ע"כ כאלו הם בעצמם היו כאן. מ"י

הלה מסעי בני ישראל, הרכבה חרמות משלו ישראל "מדין "סימון "עוג "ירחו ר"ת מסע"י ובסביל זה הלכו בגלות זה "לחוש "מדי "בכל "יון ר"ת של הלה מסעי כ"י ולכן טעם חזלה גרש על תיבת הלה. עוד הלה מסעי מגלות לימתי בסיסיו בני ישראל הלה יהי' בסם פנס בריח. וזהו הלה מסעי כ"י בסביל שהיו בני ישראל בסיסראל סכח שומרי הכריח חסר יהיו מחרן מלריס לנבחותם לחילהון ולה נתפרדו בהומה לחרת ע"כ: הלה מסעי כ"י ר"ת "לחוש "מדי "בכל "יון של שלמרו הלה הלהיך גרמו ד' גלי'. ערי מקלט מקל"ט לוחיות מקט"ל להלילם מקטל כמו מהר עשו מקטל. ס"ס ער"י מקל"ט תהייל"ה ס"ת שיטה כדתנן שם ערי מקלט כמו שתי שורות היו לותן שבעבר הירדן כנגד לותן שבחרן ישראל. "לת "שם "הכריס. ר"ת משה לף לשם נולה. שוב הרוח סימן להשובה כי ערי מקלט הן סי' להשובה כדתי' בפסיקתא טוב ויסר ה' פ"כ יורה חטחים בדרך ידרך עניים בחסשט וילמד עניים דרכו ולחרן לה יכופר כ"ל בדם שופכו רמז כתן דם זכריס הכניה ע"ס בגמרל חייתי סהדרי קטנה ל' על פתח העזרה ולחת על פתח הר הבית ושחטם שסיסם היו מ"ו לים מיון בד"ס ולח"כ חייתי סהדרי גדולה ושחטם והם ע"ל לים כמיון כ"י ל"ס. מפרשים. לשבת בחרן זו קבורה. לשב"ת גימ' לקבר"ת · לשר לחם יושבים שם לשר שוכן בחוכה בחוכה רמז בזמן שלחם יושבים שם לשי שוכן בחוכה וכשגלו גלתה שכינה עמהם שנלמר עמו לשכי בגרה. כי לשי ה' שוכן ר"ת כלי"ם שוכן כלים עם לשמו. עוד עוד, מסע"י · "מדי "סימון "עוג "ירחו שמעל לכן בג' מרגלות בימי משה ולחד בימי יהושע בירחו הלו גרמו הד' גליות לכן הטעם על הלה חזלה גרש:

דברים

אלה הדברים עוש' "למרו לפו החכמים המורה דבר בשני רבו יחלייב מיתה". הלה הדברים ל"ה מסכתות והלומות ל"ה טפחים ולל"ה ימים מן' בשבט עד ז' לדר שמת בו משה ולמר משה תורה. הולילו משה בלר הולי"ל לותיו' לליהו שעתיד לכלר כל הנסתרות וקושיות מעין משה בלר כמעיין הנובע · ל"ה טולה ל"ו כמו ל"ו עמי שומע לי. רב לכם שבת הלו לף ניתנה לפו הלה מלות שבת היינו שב ולל- תעשה רב שבר לכם. ובלו בר החמורי וכל שבניו. יש לוה הפסוק י' דברים רמז שלרן ישראל מקודשת מכל תרגות. ולשבם היום. היום י"ב שעות לף לחס י"ב שבטים ולורכם כלור היום. שמע בין לחיכם שמע חסר כ' רמז שלה ישמע הדיין בעל דין לחד והם בין בין לחיכם היינו בשעמד שניהם לכך כתיב חסר שלה ישמע לשלחד ויניח השני · בקפן בגדו"ל בגד"ל מ"ו כתיב חעם"י שניה דין של משה משה, הקודם ידין קודם כי דין פרוטה כדין משה לכן כתיב חסר כלילו לינו גדול ולה ניכר שום לפני דל. כי המשפט לאלהים הוא. תנין על המשפט מדבר על המשפט הגדול של הקב"ה כי עוד דין הגדול והוא יפסוק על לה תגורו מפני לים. ויכרך לחכם לשר דבר לכם פירש"י ז"ל זו משלי סיימו זה משלי שלחי בעל גבול וכל התורה שמשתם מפי ע"כ יש גבול לכך לשר שלה הדברים פירש בגבול לכל לחכי ולה יהיה מפי הגבורה שמשתם וזה וזלת הברכה לשר בירך משה לבל עוד בירך לותם ס' מפיני בה ושמשתם מפיו לחכי וגו' משה הדברות יהי' ברכותיכם בני סיעור. ויבאו לותנו דבר ויבא"ו חסר י' רמז י' מרגלים. לינכם מלמינם חסר י' היינו ויבאו לותי זה עשר פעמים. לשור לכם מקום לחנותכם לחנות לתכם, לחנותכ"ם בח"ם ל"ל ס"ת מס"ם ע"י משה לרלותכם לית כותה מתלוה לרלות לחכם כלים המתלוה לרלות לת לשתו. לס ירלה לים בלגשים ס"ת מס"ם שנקרל לים והוה בכלל השבועה. לש"ר דר"ך כ"ם גימ' ז"ם נקבר"י לבו"ת שנשתטה בה על קברי לבות. כי הוה יכול יכ"ל חסר י' רמז יכול לבל לה יכול לת כניו שלה היה לו בניס כ"ה בנות. "ובניכם "חסר "לה "ידעו "היום ר"ת לליהו שנס בימי לליהו יבלו בני ישראל לל הארץ. שנו לכם לשנה. שנו המתינו לכ"ם לותי' מלך זה מלך המשיח לשנה שהוה לשון שנלמר הלה דוד משתחר עמנו. בני' עש"ו היושבי"ם בשעי"ר ס"ת רומ"י. ע"ד מדר"ך כ"ף רג"ל גימ' שיב"ה מש"ה

"כף "בגל "כי ר"ת כך"ך היינו כרך גדול של רומי. לא תסרת דבר היינו לפילו מה שהיו מהרהרים בלבם לתכילת מפדנים היה המן מתהפך בו ולא היה לריך לפילו דבור אלא במחשבתו היה נעשה זה לא תסרת דבר ר"ת דבר אלא דיבור. כי לא תתן בתרן ר"ת מלא"ך שתניתם לוט הבנים מלתכים לביתו לכך זכו בניו לירבו. היום הזה תחל תת פחדך מה היום הזה רמז ע"י היום שהוא השמש שעמדה לכם. תחל תת פחדך וירתך תכלן יסוד תפלת ר"ה וכן תן פחדך. וירתת"ך ע"ל פי' העמי"ם ס"ת כלי"ם שהיו כלים מן העולם. תחת כל השמים רמז שעמדה להם השמש כשמים. ר"ת היום הזה תחל תם ישרתל שומרים היום הזה היינו שבת תת"ל מלתכות שעוכתים תל"ע מלתכות כמנין תת"ל לתים ירתים מן התומות ופתדם וירתתם על כל העמים, קריה תשר שנבא ממנו ת"ת התור"ה זכות התורה, ת"ת הכל נתן רמז שיתן כל העולם כיד ישרתל והעולם תכלכו ת"ק שנים כמנין נת"ן. ושכחתם תים לירשתו. לירשת"ו ובת"ת כ"ם נימט' עול"ם רמז לתחר תחיית המתים יבואו לירושת עולם לעוה"ב. לירשת"ו תורות לשירתו כהנים לעבודתם ולוים לדוכנם וישרתל למעמדם. ות"ת יהושע לויתימלא יור רמז בשבר עטרות נתעטר. כן יעשה ה' לכל הממלכות היינו שהם כמספר כ"ן תומות יעשה להם להוחיר לא תירתום לעתיד:

ליקוטים ורמזים בשימוי קלת

ואתחנן

ואתחנן במד' זשה"כ תחטיים ידבר רם זה משה שתמר ותתחנן ועשיר יענה עזות זה הקב"ה שנתמר לי בכסף ולי הזהב נתמר ה' לי הכסף זו התורה שניתנה למ' יום מנין ל"י, וכסף זו התורה שנתמר תם תעקשים בכסף. ולי הזהב זו התפלה י"ם ברכות כמנין הזה"ב. ותתחנ"ן נימ' תפילה. עוד נ' יפתן ורבקה וגימ' תקט"ו כי תקט"ו תפלות התפלל ליכום לפ"י. עוד נ' יפר"ם כי שם דרך יפר וזה שער השמים וגימט' שירה תפילה. ותתחנן במד"ר זשה"כ תחטיים ידבר רם זה משה שתמר ותתחנן תל ה' ועשיר יענה עזות זה הקב"ה שנתן' לי הכסף ולי הזהב תמר ה' לנחות לי הכסף זו התורה שניתנה למ' יום כמנין ל"י ותין כסף תלת תורה שנתמר תם תעקשים בכסף וכו' ולי הזהב זו תפלה שהיא י"ם ברכות כמנין זהב. בשת ההוא בשביל שרתה משה שהי' עת רצון משה"ה עם"כ נימ' רצון לתמר היינו שיתמרו תלהי משה. ה' תלהים פי' תתה רחום בדין ולא מתנהג במשפ"ד הקשה - תתה החלו"ת תוחין' הלוח"ת כשנתת לי הלוחות להרחות בעיני וכשנה תמרת וזה לך החות לפיכך הר' של להרחות מלוינת. תתה החלות ני' תתר הנדר כמו שהתרת מה שלוית לשתוט ליעתק בזכותו תחיר לו גם תתה מיד השיב לו הקב"ה תל תוסף דבר תלי עוד בדבר הזה כדב"ר נימ' יעתק פי' לא יועיל לך עתה זכותו. תת עבדך שתמרת לא כן עבדי משה להרחו"ת ני' מרכבה שלמה. תת עבדך ת"ת טוט' תרבעה תקופות שמש תדני ממוזה פליהם כל כל חות מהד' חותיות ממוזה של תקופה תחת. בשת ההוא ע"ת ההו"ת ני' כנל תדום פרס יון היינו רלוזו לבטל הד' גליות. עוד בשת ההוא נימטריה שמת"ל נתש. היינו רלוזי לעקור שמתל ונת"ש וממשל' זדון מן התרן. בשת הש"ות ההוא הוא חותיות ה"ו מן י"ה למלחותו וח' מן כסא שהי' השם שלם והכסא שלם. תת נדלך זה השל הגדול ותת יד החזקה זה תתה נבור תת נדלך שתתה מנדל מדת טובך. ותת ידך החזקה זו ימיך פשוטה לקבל שבים. כי ימין ה' רוממה וימיך ה' נתדרי בכח שתתה כובש בכח תת מדה"ד להעביר הרחמים תשר תל מי בשמים כמוך תתה קדוש מי תל חותין' תלים היינו תל תלים ומי ים שימתה בידך לבטל כדרך תשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך היינו בשת שלוית להכרים להקריב תת ילתק ע"נ המוזה תח"כ הנגרת רחמיך עליו והזמנת לו תיל תחתיו ותחרת דכוותך כן יגברו רחמיך עלי ותחיר לי לכעוס לתרן. תעבר"ם חותיות תרבעה שד' פעמים חטאו ישרתל בעגל, מרגלים, מתאוננים, קרח, ומחלת לשם ותני בפעם תחת כ"ם רתוי שתמחול לי. תעב"רם נימט' להכרים שתזכור לי זכות תכרים להקבר עמו במערת המכפלה. תעברה נא ותרתה נימט' מלתך המות שפי' ככתו לבטל השעבוד הוה מסמ"ו לכשיבוא לתרן. תעבר"ה נימ' כרובי"ם כי משה כשב בכרובי "מכון "שני "הכרובים ר"ת משה. ועל קופי' הש' שתמר משה שד' פעמים חטאו ישרתל בעגל ומרגלים מתאוננים וקרח השיב לו הקב"ה רב לך היינו שם היית מבקש על רבים תבל תתה יחיד. עוד רב לך ל"ך נימ' התד"ם על הרב שהוא תדש"ר כבר

נגזרה הגזרה מהה"ר שמעתי לו ביום מכלך ממנו מות תמות כי זה כל האדם. עוד רב לך רב המוכל היינו המרון קף לגיך מחה דוקא נמול כי חיימה כבר הרג אותו ולא נשאר רק ח"ף מס"ה ני' חרו"ן ח"ף ותיקן אותו כמותו. עוד רמז לו כמלת רב לך ר"ב עוד "רומי "בכל רמז לב' חרבנות ובזכות משה שנקבר כחו"ל הנ"ן עליהם בחלו הב' חרבנות שנלו ישראל מא"י לאו"ל. עוד רב לך, רב גדולה לך שאומרים משה חמת ותורתו חמת וחמת הוא חותם הרב הוא הקב"ה. עוד רב לך כבר הגיע הפעם שיהושע יהי' הרב לך ואתה התלמוד כי אין מלכות נוגעת בחברתה חפילו כמלא נימא. עוד רב לך. רב הוא הקב"ה הוא לך והוא יעסוק בך ולא כמו שהברית שהלה"מ יעסוק בך ע"כ אמרת לא למות כי אחי'. עוד רב לך סי' מה רב טובך אשר צפנת ליראיך הרבה טובות מחוקיים לפניך יומר מהתכנים לאחרן. עוד רב לך הרבה פעמים הבעתתני שאמרת שלא לא ביד תשלח ולמה הרעות. עוד רב לך שתדע שאני הרב תעש"י שכמה פעמים נלחמתי ואתה בכר נשבעתי ולא תוכל לנלחמי. ויאמר ה' אלי. אל"י נוט' "התהלך "לפני "ה' שאמר משה לפני ה' לא למות כי אחי' התהלך לפני ה' בתרנה"מ. אל תוסף דבר אלי היינו התהלך לפני ה' כי לא יועיל לך, רב לך סי' כשנשבעת ליתרו שלא לזוז ממנו כדכתיב ויואל משה לשבת ונומר וכשהלחתיך לפרעה אני ריך והחרתי לך אבל לי מי יחיר. אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה בדב"ר נימ' ילחק שאחיר לי הבדר כמו בילחק שלקחתי תמורתו חיל ולזכור ספרו של ילחק הלבור לפני להכנס לך לפניס משה"ר רב לך די לך לבקש בדבר הזה. בדב"ר נוט' "בשביל "דוד "ברנל "רניתי והוא הוכן לזה ולומר התהלך לפני ה' בתרנות החיים ודוד מלך ישראל מי וקיים ואתה מה כאן עומד ומשמש לפני ברב ורב לך סי' שלא יאמרו התלמוד נלח לרב. רב לך היינו שם התלמוד אומר הרב יכול למעבד התרה אבל אני מי יכול למעבד לי התרה של שבועתי לכן לא תביאו. עלה רחם הפסנה הפסנ"ה עם הכולל נימ' טולם הבא וני' מחילה היינו מחילת לדיקים בנ"ע ואותי' הקודמת של פסנה הם בעד"ן. רחם הפסנה הוא קוד הדעת עה"ס ל' עליה הוא לך. ושא בעיניך יומ ותפוחה הלפון לדיקים מלכורת שלימה לך ולדיקים. כי לא תעבור את הירדן הזה למה"ת הזה כלומר בעוה"ז לא תעבור אבל לעוה"ב תעבור שהוא יכול ברחם דור המדבר. למען תחיו ונחחם בתחיה"מ. ד"א למען תחי"ו למע"ן נימ' קן. ואחם הדבקים. דבקי"ם נ' יוסף שדבק בירחת ה' ולא בפוטיפרע:

באופן אחר תעברה נא ואראה את הארץ. מנלה עמוקות. בקש משה ליכנס לארץ כדי להיות רגל רביעי במרכבה במקום דוד ויאמרו אלהי אברהם יצחק ויעקב משה וזה כוונת הפסוק ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמור בעת ההוא היינו בשביל ברחם משה שהיה עת רצון זה בעת ההוא בקשתי לאמור היינו שאמרו לדורות אלהי משה. ויאמר ה' אלי רב לך אל"י נוט' "התהלך "לפני "ה' אל תוסף דבר אלי לא תדבר עוד התהלך לפני ה' בדבר הזה בדב"ר נוט' "בשביל "דוד "ברנל "רניתי דבר נקרא שכינה שכבר הוכן לזה דוד.

רב לך הייט מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פרשה טובות מתוקנים לפניך יותר מאשתכם לתרן עוד רב לך כבר הגיע הפעם שיהפוך יהיה הרב ואתם התלמוד עוד רב לך הייט הרב הוא הקב"ה יעטוק בך ולא מלא"מ. ילקוט פלילה ס' ותחת' הקב"ה גזר אתי גזירות החתת לכלות את ישראל החתת פלא יבא משה לתרן ישראל וביקש משה לבטל אתיהן ת"ל הקב"ה אתה הוזן החזק בשבי רשעין אם תעבדה נא אתה מבקש בטל פלא נא ואם פלא נא אתה מבקש בטל תעבדה נא ע"כ ג"ל לפרש זה המדר' כי ידוע הטעם שהכה משה הסלע מחמת שאשר שאביונה היה מדברת מתוך גרונו של משה ומיס לריך להיות ע"י שליח ובשעת שחטאו ישראל בשגל טען משה לי לוית שתמרת לי תוכי היה תלהיך ע"כ בשעה שאמר תעבדה נא אמר ה' בטל פלא נא כי אם הסביונה היי' מדברת מתוך גרונך כשאמרת במשה תורת עשרת הדברות ת"כ הסביל' מדברת מתוך גרונך בטל פלא נא כי לפ"ז ת"ל לומר לי לוית ועל כרחך אחד מכם חטא לי ע"כ בטל פלא נא. ועיין בתריכות מזה בשער הרגליס

דרוש לשבות ותמלא מרגוע לנפשך:

ואתחנן גי' תפלה וגי' ישרה ר' שתפלתו של משה היתה כמו תפלת המלאכי' שנא' ורגליהם רגל ישרה כי אין הסביונה שורה פלא אתוך שמחה ע"כ שומע תפלה. תת"ה החלו"ת גי' שת"ר הת"ר שאמר משה לפניו רבש"ע התר לך הדבר כמו שהתרת מה שנוית לשחוט את יצחק יעמוד לי להתיר גם עתה. מיד אמר לו אל תוסף דבר אלי עוד דבר זה דב"ר נימ' ילמ"ק סייעו אל תזכירהו עוד שלא יועיל. עלה רשם הפסגה הוא שוד הדעת. ולו את יהושע אין לו פלא סביונה שנא' ויהושע אחקים ממטל ומזקהו על דרגה דיוך. ושמרתם ועשיתם כי הו"א מכמתכ"ס וביתכ"ס לעיני העמי"ם גימ' שוד העיבור שוד התקופות עוד מכמתכ"ס, וביתכ"ס גי' "טיב שוד העיבור ושוד התקופה" מכמתכ"ס גי' וביתכ"ס. את כל כל החוקי' התלה גי' זה שוד העיבור וכן כתוב כי חוק לישראל הוא וזהו רק עם מכס ומכון הגוי הגדול הזה עם יודעין כיוס. התל"ה ואמר"ו ר"ק ע"ס ר"ת ערו"ה וסו"ת מקו"ה הבדיל הקב"ה את ישראל מאומות העולם בעריות ובדה שהעבירה במקום אחר שהפסוד ז' נקיים. ר"ק ע"ס מכ"ס ומכו"ן הגו"י גי' התור'. רק עם מכס ומכון יקהלמו ישראל כדרך שמשתכח יוסף אין מכון ומכס כמוך אשר לו תלהיס קדושי' תליו כה' תלהיהו בכל קרתו תליו שמתקני' מופתי' והקב"ה אמר שתלו מיתרתל לימתי ר"ה וזה קרתו בעינן מקרתי קודש לכך נסמך הפסוק הזה תלל סוד העיבור. אשר לו תקיס ומשפטיס לדיקס. לדיקס אשר י' כתיב רמז כי בזה העולם אין נרתה ממש תכל לעוה"ב נרתה לכך אשר. פן תשכח. את הדברים שלא תגרוס לשכוח יכול אפילו תקפה עליו משתו יסח תיב ת"ל רק השמר פן תשכח לכיך ולבבי כיך יום אשר עמדת רמז לף בני כניסס היו כאר סיני. ותשמיעם אשר י' כתיב כי לא כל עשרת הדברות שלא שתיס. לירתה אותי יהיו כמלאך לירה"ה ני' נבריה"ל. ת"ת נריה"ו תש"ר זו"ה ס"ת תור"ה תתכם לעשו' עשרת הדברי' ויכתבם רמז תליהו שתתיד ללמד את ישראל תורה. וינד לכס את בריתו ת"ת בריתו שלא בריתו זה ספר ברתשית רתם לתמשה חומשי תורה. כל שמל תכנית זכר לו נקבה ה' תכנית כפ' היינו כל הכופר בכ"ן כתלו קיים תמשה חומשי תורה. י' דבריס תשב כתן שסל זכר ונקיבה תכנית כל בשמה תכנית כל לפור תכני' כל רמש תכנית כל דגה ושמש וירח וכוכבים הרי עשרה כל העובד ע"ז כתלו עובר על עשרת הדברו'. כ"ל שמ"ל גי' כדמיון התדש תכנית כל לפור שלא רמז דמות המלאכים לותו לפור שהוא שלא כעין אשר שלמעלה. לשר תעוף בשמיס זה המלאך. להיות לו לע"ס ל"ו לע"ס לותיות לעולם. "לינינו "עובר את הירדן "לינני "עובר ר"ת "לפילו "עלמות. ת"ל קל"ח גימטרי' יעקב הוא בזרות יעקב. כי תבד תתבדון שתי תכידות יהודה וישרתל תב"ד גליות גלו. לא תתריכון ימי"ס על"ה ס"ת כמ"ן שביקש להשמיד ולהרוג. תבד תתבדון ז' גליות כמנין תב"ד. ובקשתם משם את ה' תלהיך ובקשתם גימט' הם תכני"ה מיתת"ל ועזרי"ה. ובקשת"ם ני' כמסורה כתן ותידך ובקשתם גם בהוא וכנ' ובקשתם לותי ומלאתם ובנגדם כתוב לא ירפך ולא ישחיתך ולא יתכח את ברית תבותיך:

ושבת עד ה' תלהיך וגו' עד סוף הפרשה וכל אשר תכני תלוך היוס. כי היל הרע מכניד לבו תל תדם שלא תועיל לו עוד תשובה ובבר תבד העוה"ב ע"כ עלתו להבות לפחות בטו"ן עד"ן מנטיתך הטי"ת שתם תקבל עליך לעוב תל ס' תזי בודתי תפטול בנפשך שכי"ת יהיה תלהיך וגם מבטיח לך ושמעת בקולו לעתיד כי מלוה

נזכרת מלה וגם תבוא על המדרגה ככל אשר תוכני מלך היום אתם וכיוצא היינו שתזכה לתקן גם כניך לעורר בו לב עסוק תע"ם שלא יולד בתופן קדושה זו רק לימתי יהיה זה גם יהיה התשובה בכל לבבך ובכל נפשך כמו שכתב הרמב"ם ז"ל עד שיעיד עליו היודע תעלומות שלא ישוב לכסלה . עוד ושבת עד ה' אלהיך עד שתיות עד היינו ה' אלהיך מעיד כך על התשובה . ח"ת "ושבת עד אלה ושבת עד שב"ת נוע' "שבת "בתשוב' "תשוה כי אז מסונל"ד ומועיל לתשובה . מהרש"ל ר' מאיר פרימיסלאן זלה"ה . לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך הרי ג' דברים כנגד ג' גזירות להשמיד להרוג ולאבד וכנגד אנשי מיצחל ועזריה וכנגד ג' אבות שנא' ולא ישכח את ברית אבותיך . או הנפש אלהי' וגו' כל התלפא ניתח בפסוק הזה כלומר עשה ה' מופתים ונפלאות כדי שיקבלו ישראל את התורה שניתנה בב"ב אותיו' או הנפ"ה ני' ק"כ ומשה היה בהר ק"ך יום ומי ק"ך שנים . גוי מקרב גוי שבבר היינו נבלעים בקרבם והוציאנו הקב"ה זה מקרב היינו מקרב"ם . גוי"ם נדול"ם ועצומי"ם ר"ת גוג . "גויים גדולים ועצומים ממך" ר"ת מגוג . והשבות אל לבבך זו תשוב . כ"ל שימי"ם נימצ' עול"ם הב"ה עם"כ . אז יבדיל משה של"ש ערי"ם ס"ת משה נקראו על שמו היות כלנו מיים ומשיך ליה פנים בפנים דבר ה' זהו בתור פני מלך מיים היינו כלנו מיים לעוה"ב פנים בפנים היינו פנים למקרא פני' למשנה פנים לתלמוד . תכני ה' אלהיך אשר הוצאתיך הוצאתי"ך מלה ו' רמז בשם שעות בחצי הלילה סוליאס . ולמסבי מצותי . תסבי נימצ' י"ת . י"ת תלף שירות של לריקי' ולעומר"י חותי' ירושלי"ם יזכו לירושלים . ולשומרי מצותי . מצותי כ' מצוה אחת היינו מצות שבת שקול כנגד כל המצו' . את אשר יצה את שמו לשו"ן חותיו' שחו"ל יורדי' לשחול . על שבועת שוא . שמור את יום השבת ר"ת שחי"ה וסו"ת רת"ס מחללי שבת נידונין בשחי"ה ונחלי רחמי"ם . "את "יום "השבת "לקדשו ר"ת תניא' משולח בזכות שבת תלמלה שמרו ישראל שבת אחת כתקנה מיד נגאלין . לקדש"ו חותי' שרוש"ק כשדולק הנר מבעוד יום מע"ם . השב"ת לקדש"ו כב"ד ר"ת כל"ה . שבת כל"ה שמה . כה"ר מתו"ך הח"ם ס"ת שבר היינו מתן שבר וח"ת תדב"ר נ' כ"י תכ"ו ולא יהי"ה מפ"י הנבור"ה שמטע"ו. תלמיו"ו וח"ת תדב"ר תניא' ח"ת ס"ת תורת"ו . ח"ת כ"ל דבר"י סע"ם ס"ת מיל"ת שבר מצות מילה ככל

התורה . תלמד"ם ועש"ו בתר"ן תפ"ר ס"ת תכות . תכו' למדו תור' . ותת תדבר תליו "תדבר" עפ"כ נימ' שמוע"ה דב"ר כי רק שמוע דברות דבר משה עמפס כי תנכי ולא יהיה מפי הנבורה שמעמוס וח"ת תדב"ר נימטר' שמוע"ה דברו"ת :

ובאת וירשת תותיות תכו"ת תשר"י למ"ד בתשרי עתידים להנח"ל בזכות תכות . שמע ישראל נימ' קדוש ישראל סם ע' תותיות שמע ד' דברים יש לכל ת' ע' שמות הקב"ה והתורה וישראל וירושלים ד"פ ע' עולם פ"ר כנגד תותיות מנפ"ך שהן כסופי תיבות ויש להם שבח אחד כפ"ע שמע יטר' שדרך מלך עבד נגו רמז לתניא מיצחל ועזריה שקדשו שמו של הקב"ה בתוך כבשן האש . שמע המלאכים אין להם קילוס בשמע לפי שהוא מתותיות הגרון והמלאכים אין להם גרון רק קדוש שנימטר' שמע . עוד שמ"ע תח"ד ע' ד' רבתי זהו עד ה' בכם בשתר משמע ס"ס ומחד ת"ת תותיות תשמ"ח זה תשמח תניי בכם ותניי תשמח כ"ה עוד שמע ישראל ונו' ה' אחד . תח"ד עולה י"נ בן ישראל הבא עם י"ב בניו עולה י"נ . שמע ישראל . שמ"ע נ' סס"ל שמ"ע טוטריקון שלם עשרה מדות היינו התנאי הרחמן שהיה לישראל שלם עשרה מדות של רחמים ותח"כ יהיה שמע ישראל שמ"ע טוטריקון של מלכות שמים ותיוב לומר שמע בליבור כי ליבו"ר נימטרי' רחמי'. בתופן אחר לפי שחמרו בהר סיני נעשה ונשמע ועברו על נעשה שעשו הענל לכן אמר שמע ישראל היינו תשמרו ונשמע לפחות עוד שמע ישראל . עו"ד שמ"ע ונו' בפסוק מתחי' בס' ומסיים בד' מכאן שקורין שמע להבריח השדין עוד ו' תיבות בפסו' שמע וכן ו' תיבות בשהכמל"ו נגד י"ב שבטים שאמרו לתניא שמע והוה השיבם בס"ב ו' תיבות כנגדם . עוד ר"ת של שמ"ע תח"ד ת"ם והשתרים הם תותי' ח"ד מ"ע ר"ת לניאל חמ"ו רמז שהקורא ק"ש ניצול מהתם כמותם . שמך מלות מזוזה לערים גדולות וכתים מלאים לומר אם תקיימו מלות מזוזה תזכו לכבוש ערים וכתים מלאים כל טוב .

את ה' אלהיך תירא . תיר"ת ני' תותו ותורתו . תיר"ת עס"כ ני' תלמיד"ו תכמי"ם כמשדר' תז"ל את לרבות ת"ח ת"ת רחם התלפא ניתח ת' וסופו ת' תותי' ת"ת כך ת"ח נכנס רחמון לניהמ"ד ויוצא תחרון . והשמיד"ך מע"ל סני"י התדמ"ם ס"ת כלי"ה . ועשית הישר והטוב מחלוקת ר' ישמעאל ור"ע תד תמר זו לפנים משום"ד . ובאת וירשת . ירש"ת תותיות תשרי

בחצרי פתידין להנחל . וכתל נויס רכיס וכס"ל לותי' לנון שתמרו דיבת לנון על ישרחל . החרס תחריפס מכ' עולמות . ולח תפנס תחנ"ס לותיות מנח"ת לח תקבל מנחתס כדי להחיותם ולהשיריהס תנדעון ר' על נדעון שנדע חת החסרה . תנדעון לותיות תניד עון היינו תפרסס ותניד עוגס . כי לחס המעט מכל העמיס חע"ס שחתס המעט לחס מכליס חת כל העמיס לח יחוחר לשכלו זה עשו שנחמר כו ותת עשו שנחתי . תחכי מלוך היוס לעשותס נימ' זה ולח מחר לעשותס . וכתבתס על מזוזות לותיו' זו מות כי כתוב עליו שד"י עוט' שומר דלתות ישרחל ממות . ככל לכבך נחמר כנגד חפרסס שחסב להקב"ס ככל לבבו והמשיך הלבבות של ישרחל לחמונתו יח' וככל נפשך נגד יולק שמסר נפשו להעקדס על קדוש שמו יח' וככל מחודך נגד יעקב שהפרים מעשר מכל לחפי' מכניו . רמזים וליקוטים בהוספת מוסך :

פ' עקב

מצוך סיו"ס לעשותס והיס עק"ב ר"ת העולס היינו העולס הבח כי שכר מלוה בעוה"ב . תשמעון ח"ת המשפטיו"ס ס"ת מתן הייתו יס שכר לפעול' ליתן שכר ושמ"ר נ' לעתי"ד לב"ח . וברכ"ך נ' רמ"ח . ברו"ך תהי"ה נ"מ' כ"מ"י מצי"ח כ"ל חל"י נ' עד חכר הנשחרים והנסחרים מפניך חכ"ד נימטר' ז' שבעה עממים . חת הגוי"ם הח"ל מפני"ך ס"ת מל"ך מלכים שבסס כמנין ח"ל שנחמר כל מלכיס שלסה ואחד . לפני"ך והמ"ס מהומ"ה גדול"ס ר"ת למפרע נמנ"ל ח"ת שמי"ס מתח"ת הממי"ס ר"ת חשמ"ה בשביל עון ואשמה שעשו . למען מחיון ורביתס תחיו"ן ורביתי"ס נ' ק"ן ויחכלך חת המן ויחכלך ח"י כתיב כי המן היה נכלע בחברים ע"כ חסר . למען עמותך ויעך וירעיבך נ' נגד ולומו עלי ולל תחכלו ולל תשתו נ' ימים . ויחכלך חת המן קרי ביה המן חסר לו ידעה מעולם לו גזר סוס חדס מעולם"ז נוירות כמותו . ולח ידעון חכותך ידעון כנון רמז על עץ המן נכוה כ' חמה ומחלה עליו וכ"ז לח ידעון חכותיך יחיה החדס וסמיך ליה שמלחך לח בלחה מעליך רמז המתים יעמדו בחברוכין כדרחז"ל ק"ו מחטח בשהדרין. יי"ר מי"ם ח"ת כ"ו ר"ת נ' דוד כי דוד יסר חת שלמה בנו וילומו לשמור חת התורה . חרץ נחלי מים זה ג"ע שנח' ונחל מדניך תשקס . נחלי מינות ותהומות זו תורה נביחי' כתובים ד"ח מקרח מצחם נמרח . חבניי"ם כרו"ל ומהרי"ם תחלי"ב נחוסת ר"ת חבות חלו חבות העול' ומהרי"ם לותי' הורי"ם מס"ר המוריס. וחכלת ושבעת וחבל"ת נימטר' והו"ח בכוז"ח . המוע"ח ל"ך מי"ס מלו"ר החלמי"ם ר"ת המוני"ח לח"ס מ"ן החרן . על החרן העוסה . העוב"ס נימע' החט"ס . המוליכך במדבר הגדול והמורח חלו הנליות שדומין למדבר נחש שרף ועקרב וצמחון זה ד' מלכיות . חשר חין מים זה תורה שחין מניחין לעסוק בה . המוציח לך מים זו תורה . מלוי החלמים זה מסית . חלמים לותי' למשית ללמוד ולהחזיר התורה . שמע ישרחל חתה עובר בזכות שמע ק"ס חתה עובר ומולח לבח לרשת לבח מלחכים עס סיחון ועוג הוח ישמידם וחוח יכניע' . יכניע"ס בעוה"ז ישמידם בעוה"ב . כי ברשעת לותי' בעשרת . י' לומות שנדר להבריחם לתת לישרחל חת הקני וחת הקניזי בפ' לך לך. כתבים בחלבע חלפי' ח"ו כתבים כ' כי לח היו כשאר בתיבות שברי מ' ום' שבלומות בגם היו עומדין . כי שמח עמך נתמייבו לירד לשחת עשו להם מסכ"ם ני' קכ"ם קנטרין הי' בעגל . ושאלכם חסר י' רמז שעשר הדברות פרחו מהם . ושאלכ"ם מלה מורכבת ות"ם לכ"ם היינו חם של פורעות . חשר נשבע ה' לחברהם ליצחק וליעקב הרי ג' לכתל ג' קבי רשעי מצחתו קש"י רשע"ו חטחת"י ר"ת קרח רמז שחטחת קרח הי' קודם המעשה. ככחך הגדול וזרעך ח"ו לומר חס תהרגם כולם הרי כביכול לח נודע כמך וזרועך הגדול . ח"ן תיכות נתפלה זו ח"ן ח"ן ל"ה כמכתב הרחשון הוח הכתב והמכתב שנכרתו ברחשונה חת עשרת הדברים שנכרתו בערב שבת בין השמשות . ותשם חת סלוחו' ותש"ם חסר יו"ד כ' רמז חף שברי לוחות מונחים בחרון . ותשם ס' במסורס כחן ותשם הנזם בחפס ותשם שם מקום לחרון ותשם דברי בפיך ותשם על מחני וכולם חסרים רמז ותשם הנזם בחפס ותשם חת הלוחות רמז כל המונע בשבת חייב חשם והחור' מעידה עליו שנחמר ותשם חת הלוחות ותש לח חזר בתשובה נופל בגהינם שנח' ותשם לח תכבה ותשם דברי בפיך ותשם בתיב שלח יוליח חדם נבלות פה חלח ל"ת זז שנחמר ותשם דברי בפיך . ויכהן חלעזר ויכה"ן ני' מלחך שהכהן כמו מלחך שנחמר כי מלחך ה' לבחות . ח"ת שב"ע הלו"י ר"ת תשם חף בהמת מיוחסת כדחיתח בפסחים . מה ה' חלהיך שחל מעמך כי חס לירחה . מעמ"ך כ"י ח"ס לירח"ה ר"ת מלחך כל מי שיש בו ירחת שמים תשוב כמלחך .

הארץ וכל אשר ב"ה שבעה אלפות כמנין ב"ה . וכל אשר בה הקבור בארץ ישראל אחוז לדיק הקבורים בארץ כאלו הם חיים ולכך סמך לה התחות שמ' רק בתחתיך חסק ה' ב"ה ר"ק תחתיות הקב"ה תחל הגדול הגבור והאורא הגד"ל אשר בתיב כיון שגויים מושלים בכנו וכית המקדש חרב היה גדולתו לכך כתיב אשר כי בעוה"ז אין מרגה ב"ב גדולתו ומורותיו כמו לעתיד לבא . משפט יחוס זה ישראל, ותלמוה זה ליון וירושלים ותה"ב נר זה ישראל שהם נריס בעוה"ז . לחם ושמלה זהו שנאמר לכו לחמי בלחמי שמלה זה תשחרת התדש שנאמר כתשחרת חדם לבבת בית . נר יחוס תלמוה ר"ת נ"ר היינו כל נית יבשו לפי שהין שפל וגרדף יותר מהם לפיכך עתיד הקב"ה לגריב ריבם . רת"ו ויגי"ך בשבעי"ם ר"ת רע"ב ברעב כאו שנאמר כי כבר הרעב בארץ . אשר פלחה הארץ את פיה פלח"ה נ' עשר"ה רמז פי הארץ אחד מי' דברים שנברלו בע"ם בין השמשות . עיני ה' אלהיך בה מרחשת . מרשי"ת כ' אותיות מחשר"י שהוא רחש לכל השני' ד"ת מרחשת שני"ם של ביהמ"ק ועד אחר י"ת שנים שיחרב הבית שבזמן שהבית קיים כל הנשמים והטללים ירדו לברכה . ולעבדו בכל לבבכם ולעבדו נ' כמשורה נגד נ' חפלות שחרית מנחה ערבית ולעבדו' נימ' קי"ת כנגד ק' ברכות בכל יום וי"ת ברכות שבחפלה . מצר הארץ בעתו . בעת"ו נ' שב"ת בעת"ו נימטרי' בלילו"ת :

ונתתי עשב בשדך לבהמתך אפילו לב"ה כעשבי השדה . ובבהמתך אפילו לב"ה הרומין לבהמה . לבבכם, ונפשתם, ועבדתם, אלהים, אחרים, והשתחויתם, להם, ז' ממי"ן בש"ת כנגד יה"ו שים לו ז' שמות והגיון התורה והמלות והקרבנות מבטלין עלתו כנגדן ז' ממי"ן מנחת"ם ונסכים"ם נפרי"ם נלחי"ם ולבבתי"ם בעשפר"ם כמשפט"ם זה מכפר ע"ז . ועלר את השמים ועל"ר לותי' ולע"ר וכן כי עגר על"ר ה' . וכתבתם על מזוזות לית דכותיה מלת ו' רמז ז' שעריה שער בחים שערי עירות וכו' בפ"ק דיומת. כימי השמים על הארץ השמים המשים והארץ המשה השמי"ם ע"ל נימ' ת"ק עם ה' לותיות של שמי"ם רמז שמשלך ת"ק שנים מן הארץ עד לרקיע כדחז"ל כי"ת מ"ם שמור תשמרון ע"ת שמשדרין כמנין כי"ת מ"ם לעשת"ם . לותי' לעשת"ם התורה לעשתה ומלות לעשתה וכן מועדים . גויס גדולים שחדבם ומורחבם יתן ה' על פני כל הארץ

רמז המברות יבקעו וכל גיא יבשא וכל הר וגבעה יפשלו והיה העקוב למישור והרכסים לבקעה . כאשר דיבר לבם והיכן דיבר את לימתי לשלח לפניך . לא יתילב לים בפניכם ים בזה הם ע"ב לותי' ככנד שם ע"ב היוצאים מן ויסע ויבא ויט שחשבונם רי"ו כמנין ירחה . ושמיך ליה רחה מכני רמז לע"ל רוחין לותו ומרחין לותו בשתי ידים שבת' ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה זה יחחמנו ממעשיו :

ועתה ישראל מה ה' שואל מעמך כי אם ליראה בפסוק הזה יש כ"ו תיבות מיניה דשמא קדישא וכשחבה כ"ו פעמים כ"ו עולם תרע"ו כמנין רעות וזה הי' כוונת מדרש"ה שאמר בתוכחת ס' תבות הרבה קללות יותר מתוכחה הרחשונה . כוונתו הי' שיגלם ה' מכל רעה כי יש שם כ"ו פעמים הוי' שעולה רעות וזהו כה"כ רבות רעות לדיק . לדי"ק זה משה הרבה הרעות היינו בתוכחת משנה תורה לפל כוונתו הי' ומכלם יצלנו ה' היינו הכ"ו שמות שבה שעולים כמנין רעו"ת לכ"ך בשמו"ם יש כ"ו לזכרות ותה"כ לומרים רמ"ם על"י וקב"ל תמוע"י ר"ת רעו"ת להמתיק הרעות לדיק בהכ"ו לזכרות בהכתה כ"ו פעמים כ"ו כ"ל בסוד ומכולם יצילנו ה'. עשב בשדך עפ"ב עוף' עושה שלום במרומיו בשיתרל עושים רפ"מ עושי' שלום במרום ומתרבה השובע בעולם : שפתי מקובלים :

ראה

ראה אנכי היום רמז' לברות שתחילתן אנכי את הברכ"ה נימ' הברכו"ת . הל"ת המ"ם בעב"ר הירד"ן ס"ת תהר"ן תם יעשו מלות מבפרת עליהם כתהרן . ת"ת הברכ"ה תפ"ר תשמע"ו ס"ת תורה תפ"ר עוד' "שמים "רבות "לותיות . את לרבות בברכה כי בזכות שמירת התורה והמלות לותיות התור' כל לות ולות מרכה הברכה וע"י הברכה תוכלו לשמוע את דבר ה' ולעשות מלותיו התורה מרכה הברכה והברכה מרכה התורה והמלות וכיון שהבטתי לו ברכה ותפ"ה תיהו שומע למלות ה' הוא לקללה . גריז"ם טיב"ל נימ' ערבים, גריזים בדרום ועיבל בלפון, דרום הוא הברכה, ובלפון כתיב מלפון תפתח הרעה . כי ירחיב ה' אלהיך את גבולך כאשר דבר לך והיכן דיבר והרחבתי את גבולך . ואמרת אוכלה בשר . ג"ם מזכיר בשר בזה הם בעגר ג'

מיני כסף, כמ"ש בוט' "רוב שנים ככתמה רוב שנים כתים". וזכות כאשר צויתיך, צויתך מאשר יי' רמז לה בפירש מחמר חלה הלכה למשה מסיני · תשר נתן ה' תלמיך לך כאש"ר צויתי"ך ניתי' חלו הלכות שמיטה שהיה דרשה חלרה הנרמה ועיקור . כאשר צויתיך ניתמר' "רוב לחד בעוף ורוב שנים ככתמה". ונדריך תשה . תשה לותיות תמ"ת כרחז"ל בעון נדרים תשתו מתה שנתמ' למה יקח משכנך מתחתיך . עלותי"ך הכמ"ר והד"ם ע"ל מזב"ח ה' תלמיך ניתי' "תם תין דרש תין הכשר ותם תין הכשר תין דרש" פלוגתה בפסחים ובזבחים . ודש זכתיך יפף כמינן יפפ"ך שנים עתר הבית והקרבנות . כי יקוש בקרבך נכית בקרב"ך ניתמ' זו התשה . בקרב"ך נכי"ת ת"ו חול"ם תלו"ם ניתי' תכי"ה כ"ן עזו"ר נכי"ת עתי"ת. נכי"ת תו תל"ם תלו"ם ניתי' לדקיט"ו ותחת"ך תם לדקיטו כן מעשים ותחזק כן קוליט. תלו"ם ותת"ן נ"ו זה"ו שתעי"ה התלתי" . תחרי ה' תלטיכם תלכו . תלכ"ו לותיות כלו"ת תה הקב"ה קושט כלות תף תתה כן . תלכ"ו לותיות כות"ל היינו תפילו כותל תחיצה של ברזל תינו תפסיק בין ישרתל לתביהם שבתתים · תחר ה' תלטיכם תלכו ו' דבריט בפסוק זה כנגדן ו' דבריט בם' הולך לדקות ודבר תברים . לא תתכה לו תלכ"ה לותיו' תלח"ך . כי הרע תהרגנו הר"ג תסר ו' כתיב כלומר הוא ניקש להרנך הכשם להרגו הוא ניקש להרנך תעוה"ב אף תתה הרע תהרגנו עוד ד"ת הרע תין טוענין למסית וילפינן מנתת שהרע תדם ותוה וכן דין כל המסיתים לכך כתיב הר"ג . הכה תכה כל מיתה שתתה יכול . הכה תכה תת יוכני תעיר הסו"ת לפ"י תר"ב התר"ם תת"ה ות"ת כ"ל ניתמר' ג"ם ס"ל לדיקי"ם שבתוב"ה כדתיתה בגמ' . בתופן תחר התרם תת"ה ותת כל תשר בה ניתמר' ות"ת נכפ"י הלדיקי"ם שבתוב"ה . תע"ר הסו"ת לפי תר"ב התר"ם תות"ה וכ"ל תם"ר ב"ה ניתי' "לרבות תף נכסי הלדיקים שבתוב"ה תו"ך נ' עופ"ם היינו תם תין לה רתוב עושים לה רתוב . בניט תתם לה' תלטיכם, י"ב תיבות בפסוק כנגד י"ב שבטי יה וים בה ל' לותי' נגד ל' לותי' שבשמות השבטים י"ב תיבות וכ' לותיות הרי לותיות בל"י, בל"י בכורי ישרתל תכתן שכל ישרתל נפש תחת, רתם הפסוק ב' וסופו ת' הרי בת זהו ותחר ילדה ב"ת ותקרת שמה דינה · ולא תשיתו קרחה לא תגרעו להיות גוליט כמינן שניט עשו עשרת השבטים בתרן ותח"ב נלו · ע"ם קרו"ם תת"ם ת"ת ם"ת פסם סוסם שורם

מליך כשתתה עם קדוש . וכך כתר למעלה נתמר כך כתר וכתן וכך כתר הוסיף ו' שפה דורות מתברתם עד משה תחר כת"ר שניט שהיו כמלריט . וכשבלתם לא תנטו · ני' תיי"ב לעט"ר כרנ"ל . כעפ"ט . "וכי "ירבה "ממך ד"ת יו"ם סיינו מהלך יום כדתיתה בספרי : ונתן לך רחמים ורחמך סיתם הרס"ל ר' לוי יתחק מבתרדיסטוב ז"ל כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים סיינו על מי מרחמין על תותו עני מרחמין כי כתעורר עליו רחמים כתן נתעורר נ"כ הרחמים עליו מן השמים זהו פירוש ונתן לך רחמים ויחמך סיינו שמסר הרחמים ביד שתתה תוכל לעורר נ"כ רחמים מלמעלה ויחמך שיעליט תוחך מלמעלה נ"כ על הרחמים של מעלה, עכ"ל. ולרת הכסף ולר"ת תותי' לורת הכסף סיינו כסף שים עליו לורה להוליא תסיתן . מקלה שלש שניט ננקי"ם נית' כרנ"ל כדתי' בספרי . תעשה שמטה שמט"ה נית' שכ"ד זה שנה . השמט"ה ני' השט"ן שתין השטן יכול לקטרג כשישרתל שומריט שמטה . שמו"ט נית' שנה רק תס שמוע תשמע בקול ה', "רק "תס "שמוע ר"ת רת"ם תס תשמע בקולי תהיה רתם . כי פתוח תפתח תת ידך לו פת"ח תסר כתיב סיינו פתח לו פתחך לכנוס לביתך. "תת "ידך "לו ר"ת תי"ל תשוב כתלו תקריב לו תיל תס תפתח לו ועשה עיבך מכתן תזהרה לעזרת עין . די מתסורו תשר יחסר לו . תשר יחסר מיותר רמז על מה שתמרו בכתובות פ"ו הרע"ל בכסף יתתמם בתושות וכו' סיינו תיבך מלוה לעשרו תלה פתוח תפתח רק תשר יחסר לו עוד מדרש תחת יחסר לו סיינו הרע"ל בכלי כסף תתן לו כלים כמו תלו תלה של נתושת, שמעתי. נתן תתן נתו"ן מלה ו' כ' סיינו מתנה הגוזה והרבה פעמים לבך בפל בל הם' פתח תפתח נתן תתן . ד"ת נתן נתן מלה כלומר תן ממה שנתנו לך לעדקה כי תפילו עני המתפרנס מן העדקה חייב ליתן לעדקה . ד"ת נתן תתן תתן תמר ה' תתם תמרתם תם נתון תתן תת העם הזה בידי ואני שמעתי בקולכם שנת' ושמע ה' בקול ישרתל ויתן תת הכנעני תף תני מנקש נתון תתן פרנסו בלב טוב . עוד נתון תתן הנ' סני דוד רמז נזה בשם הגאונ' כי יש נ' מיני לדקה זהב בסף נתשת . זה"ב נוט' "זה "הנותן "בריה וזה מעלה רתשונה כי בעודו בריה נותן לדקה לפדעתו מרדת שחת . בס"ף נוט' "בסוה "שבעה "פזר סיינו בשהוה ש"מ מלוה לתלק לעניים . תח"ת נוט' "יתיית

"חולה "שתומר "חכו היינו מלוה שלאחר מותו יתנו לצדקה כו"כ ע"כ מלוה הכתוב נתון, היינו מה שלוית ליתן תתן גם לאחר כיוך ע"כ. ואל ירע לבבך מה שאתה כיוך מעזר מה שיש לך בשכיל כתוך לו שאתה זכית שאתה הנותן ויש לך ליתן כי בגלל הדבר הזה גלגל הוה החזיר בעולם מה היה לך לעשות שם היית המקבל והוה הנותן ועוד יברכך ה'. יברכ"ך גימ' רמ"ח שם האותיות והכוונ היינו יברכך ה', ברמ"ח אברים שתקיים מהחולה כדאיתא בגרפ"ק דכ"ב החומר ה"ז שלש לצדקה ע"מ שימי, בני ס"ז לדיק נמור.

עוד יברכך גימ' רח"ס ד' היינו רחם אלוי והבר והחלמנה עוד רחם ד' היינו רחם ד' מדות שבנותני לצדקה נחון תתן היינו יתן ויתנו אחריו חסיד ופ"ז רמז המעורר מה בלע בדמי היינו מה בלע בדמי הלדקה בדרתי אל שחת היינו אחר מיתה. במדרש משלי כשם פרשה לעני וגו' לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבוש שנים ח"ת שנים אלא שנים פירשו גדול אחד דיודע דמלות לדקה היא גדולה מאוד מאוד ומלת מן הלדות והפורעניות לזאת כ"מ שנזכר מלות לדקה בתורה הוא נכפל שני פעמים דהיינו עבר תעבר, נחון תתן וכדומה כי מחמת שהמלוה גדולה היא מאוד ע"כ היא"ר מתחזק עליו וע"כ לריך הכתוב לכפלו לחזק הענין כוונת המדרש לא תירא לביתה משלג היינו לשון קרירות מה שמקרר אותך היא"ר כי כל ביתה לבוש שנים היינו כל מה שאותה תורה על לדקה הוא כשול וש"י. לפני ה' לליך התהלכו שתה בשתה. תתהלכ"ו שב"ה בשב"ה נ' שהנכור נתהל לשני ימים ולילה אחת כלומר יום משתה זו ויום ר"ה. על הארץ חשפכני כמים ע"ל הארץ חשפכ"ו נ' פעור מלכשותו. תר"ם התחי"ב ועשו"ת ס"ת שב"ת מחלוין השבת על ניסן והפסח נשחט תפילו בשבת. ח"ת תוד"ם התחי"ב ועשו"ת שם"ח ל"ה נ' וטיהיו כל עשיותיו לשם שמם, פס"ח ל"ה תלחי"ך בק"ר ונשו"ן נ' "הלהן לפסח והנקר למינהו". לחם עני לחם שעונין עליו דברים הרבה. עש"י כ"י נהשזו"ן ס"ת יי"ן קף ד' כוסות של יין תן חוכת פסח לשכן שמו שם בארץ ישרחל שהוא לשכ"ן פרשה ויהיה"ק נבחר מלותה הרץ, שמ"ו גימ' שיל"ו. שבעה שבועות תספור לך שסוק זה רחמו וסופו שבעה שבועות רמז מליה למימי יומי ושבוע, מהחל חרמש בקמה ח"ת בקמה חלה בקומה רמז שסופרין העומר מעומד. מסת נדבת ידך מס"ת נ' ח"ק כל העולם כלו כדאי שנברה לשותו היום שניתנה. ושמחת לפני ה' חלהיך כפ' הזה חוסב ד' כנגד ד' לשר הקב"ה לחתה תשמח ד' שלי הלוי והגר והיתום והחלמנה, ולחי משמח ד' שלך בתך ובחך שבדך ואמתך. חג הסכות תעשה לך ג' מלות נוהגת בחג הסכות רחייה, חגיגה, שמחה, והסימן רח"ם לכי דבר טוב ילאתי לשחר פניך, שלש פעמים בשנה יראה ג' החגים דווקא חייב כראייה רמז כנגד ג' פסוקים ויסע, ויבא, ויט, ויסע שנאמר ויסעו בני ישרחל מרמסס זה יליאת ישרחל ממלרים, ויבא כנגד שבועות דכתיב ויבא משה ויקרא, ויט כנגד חג הסכות שבו שולין מים וכתיב ויט משה והר הבר פעמים בשנה פ' משעמי"ס כ' בשב"ה הרי ע"כ ג"פ ע"כ ג"מ ירח"ה כמנין הג' שמות המזכרים שהן שמו של הקב"ה. כמאמת ידו כברכת ה' פי' כמו מחמת ידו כן יחיל עליו ברכת ה' וזהו ג"כ ירחה פני ה' חלהיך חים כמחמת ידו. כת"י לרבינו יוחל הלוי ושחר ליקוטים ומוסף משלי:

שופטים

שופטים גימ' ט' סנהדרין. "שוטרים "תתן "לך ר"ת שת"ל המעמיד דייניס הנוסים כחלו נוטע תמרים ביהרמ"ל כהמ"ל ומכעים תמרים כנגד ט' סנהדרין טוד שת"ל תמידין מקריבין בשנה רמז שם הדיינין הנוסים כחלו הקריב תמידין. חתן לך. תת"ן שנים יהיו בחרץ ותח"כ יגלו. לשכטיך ושפטו רמז שמלות על השבט לדון חת שבטו. ולח תקח שוחד. חבל הקב"ה לוקח שוחד תשובה ומעשים טובים. ויסלף דברי לדיקים. ויסל"ף חותי' ויסל"ל. לדיקם חסר י' כ' היינו לדקתם הסרה. לדיקם וסמך ליה לדק לדק תרדוף רמז הלוך חמר כ"ד יסה. תתן לך בכל שעריך כ"ל ניצ' ל' כ' כנגד ל' יום של חלו וכ' יום של הו"ר וכנגד ל' שערי ניהה שעם מקום התשובה. תתך לך ל' ימיך שתהיו כולכם כחים תחד לתובה. לדק לדק תרדף לרמז ביום כ' וה' כתי דינין קבועין ביהרמ"ל ביום כ' מתחיל לדק בשעה רחשונה בהלילה. וביום ה' מתחיל לדק בשעה רחשונה מהיום, וכן כ"ל של קבועין בכ' וה' וזהו שופטים ושוטרים תתן לך היינו למעלה כמו שה' חלהיך נותן לך למעלה וכן עלה מעה להר ביום ה' כי עשה ביולו ישרחל

ממצרים הי' ביום ה' וירד ביום הכפורים לסוף מ' יום שהוא יום כ' והוא מספט לחלטי יעקב זה כי חק ליסרחל הוא מספט כו' וזהו חכן יש חלטים שופטים בחרץ הייטו בזמן שיש שופטים בשמים ונ"כ שופטים בחרץ : למען תהיה למע"ן נימ' ק"ן . לח חטע לך חסרה, חסר"ה נימ' דיי"ן שחיכ"ו הגו"ן שכל המעמיד דיין שחינו הגון כחלו נוטע חשרה חצל המזבח . חט"ע ל"ך חסר"ה כ"ל ע"ן חצ"ל מזב"ח ה' חלהי"ך נימ' ז"ה שקוב"ר רש"ע חצ"ל לדי"ק · בשפ"ט . לדק לדק תרדוף פירש"י ז"ל הלך חחר כ"ד יפה הקשה הרש"ל ר"מ מפרימישלאן למה כפל חיבת לדק לדק לדרשה זו שפירש"י היה די שם יחמר לדק תרדוף . ופירוש הוא ז"ל כחמי בגמרח חד חמר בודקין לכסות ואין בודקין למזוזו' וחד חמר בודקין למזוזות ואין בודקין לכסות . ואמר שם מ"ט דמ"ד אין בודקין למזוזות שזה מלטער וזה לח מלטער וזה שחמר אין בודקין לכסות שזה מתבזים וזה לח מתבזה . והטור והרמ"ח ז"ל פסקו להלכה בודקין לכסות ואין בודקין למזוזות ופקשה ז"ל מה רחו על ככה לפסוק הלכה כמקום שלח חיפסקו בגמרח כחד מנייהו ע"כ פירש הוא זול שזהו כוונת הכחוב לדק לדק הייטו יש ג' מיני לדקות הייטו לדק על כסות ועל מזוזות חבל חתם לדק תרדוף למען תחיים הייטו מזוזות . ל"ת תק"ח שוח"ד ס"ת חח"ד כחלו כוסר ניחידו של עולם . ימל"ח חל"ל פס החותיות נ' חור פס החותי' והכולל :

לך ושמעת ודרשת היטב והנה חמת נימטריח ואכלן שבודקין חותו בשבע חקירות עס"י החורה - הפסוק מתחיל בע' רמז ע' סנהדרין . לח תסור מן הדבר חשר יגידו לך ימין ושמחל נימ' "ואפילו חומרים לך על ימין הוא שמחל ועל שמחל שהוא ימין" . וירשת וישבת בה ז' עממין וכה ירושה וכה ישיבה, חשיש"ה על"י מל"ך ככ"ל ס"ת היכל רמז נ' מלות נלטוו, לבנות היכל, ולמנות מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, מקרב לחיך המקרבן ול"ח המרחק . חיש נכרי . נכרי טע"כ נימ' הורדו"ס . לח ירבה לו סוסים ל"ו סוסי"ם נימ' הן הכטלנין . לח ירבה לו נשים, "לו "נשים "ולח "יסור ר"ת נמו"ר . ול"ח ירבה ל"ו נימ' ולפילו כחלנתי רו' לבנו מלחמו נימ' ולח מבל הקדוש ברוך הוא . לבלתי פסוק זה רחשו ופוסו ל' כמין יסודה ויולח ממנו דוד המלך שים לו ל' מעלות במלכות . ומחלה לח יהיה לו בקרב

לחיו ה' הוח מחלתו הו"ת נימ' י"כ י"כ מחנות כהונה היו במקדש . ורחשית גז לחך תתן לו כמה נותן לו מבקל י' סלעים כמנין ג"ז . לבר"ת בס"ס ר"ת לב וס"ת חס יכוין לבו לשירות הקב"ה ויהי' לדיק ותס . קס"ס קסמי"ס נימ' לוחז במקלו ומקלו יניד לו . מעוון נ' לוחז פיניס ד"ת רוחה בעניניס . מעוו"ן ומנח"ם ומכש"ף ס"ת נשף דרכם לעשות בנשף, ודורש חל המחי"ם כ"י חוטב"ת ה' ס"ת מיתה דורשים מעשה המיתה . נכיח לקיס להס מקרב ר"ת ולח"ס שנחמר ביחזקחל ז' ולחי נחלמתי ולחשב מסומס לחכי לדרו' מעמו ונס מעמו המחמיני' בו וחוטים לחריו . שלש פעים חבדיל לך שלש פעי' ולח טיניס בפרים וכרכים . תכין לך הדרך זו חשוכה כעניו שנחמר תכין נכס מקשיב לזנוך. ויושבת "בעריס" "ובכחים" "שלש, ר"ת שוב"ו כי מקלט רמז לחשובה, ג' ערי מקלט בזכות ג' חכות . ערי מקלט . נימ' ס"ס החכו"ת . לח רעטו ביער לחטוב עליס ונדחת נ' רשות לניזק ולמזיק . לח תסיג גבול רעך נבו"ל רע"ך ר"ת נ"ר לפילו גבולו של נר . לח יקום עד לחד לכל עון ולכל חטחת נ' חכ"ל יקו"ס לשבועה . ועמדו שני החנשים חשר להס הריב. ועמד"ו נימ' בערי"ם, להס הריב יבחו נימ' שס בעלי דיניס . חל ירך לבבכם חל תירחו ולחל תערצו, ד' כנגד ד' מלכיות . "הירח "ורך "הלבב "ילך ר"ת הוי"ה רמז מי הוח הירח ורך הלבב להיכנס מלפני הקב"ס מרוב עוונות ע"כ ירח·

כי תקרב חל עיר תקר"כ נ' שב"ת לפילו בשבת . כי תקרב חל עיר רמז בשהקב"ס רוצה לדון חת עולמו וקרחת חליס לשלוס קרח הקב"ס ליסרחל שיעשו תשובה ויהי' שלוס ביניס להביחם שבשמיס . וניס חס שלוס תעניך ופתחה לך היינו פתחה בתשובה ובתפלה . למס ועבדוך שיהיו נכנעים לה ועובדיס לו . ואס לח תשליס עמך שרויס למרוד כדור המבול ודור הפלגה . ועשתה עמך מלחמה בהס ולר"ת על"ה למניס"ה נ' ז"ס ל"ח לשבות"ה . לח תשחית חת עלה חלו תלמידי חכמיס שבתורה נקרחת עץ החייס לנדח עליו נרמז חלו החומות שחוסכין חת יסרחל . כי' החד"ס ע"ן השד"ה נימט' חלמי"ד חכ"ס . כי לח עץ מחכל הוח ל"ח ע"ן מחכ"ל ר"ת מעל שבוח ובנית מצור על העיר עד רדתה לפילו בשבת . ימל"ח חל"ל בחדמ"ה ס"ת חל"ס בשחמרו לענל חלה חלהיך יסרחל הרגו חור ימל"ח חל"ל עס"כ נימ' חו"ר . כי ימלה חנל בחדמה חשר

ס' נימ' הו"ח ל"ח חנו"ק ומפורס"ר . נפל בפדה רמז דס זכריה בירושלים שנק' שדה לח מודע מי הכהו כשברג בזוכרתן כל ישראל עליו ולח מודע מה המעשה עד שהגידו לו ומדדו חת הערים חשר סביבות החלל . מדדה מדה במדה . חל הערים חשר סביבות החלל זה שנזר הקב"ה להביח סחומו' לעשו' משפט על החלל. הפי"ר הקרב"ה נימ' ירושלי"ם עה"כ . והזקנים חומרים ידינו וכו' כפר לעמך ישראל חורכן הבית וגלות ישראל ויסורי' הבחים עליהם מכפרים עליהם ואל תתן דם נקי בקרב ישראל ונכפר להם הדם היינו חל תתן דם נקי חל זכריה הנביח חשר שפכו חת דמו כפר ונכפר להם הדם חותו הדם ששפכו החומות בהם תהא כפרה עליהם . ואל תתן לחשר שהזו בחרן תת"ן שניס . ידינו ל"ח שפב"ה נוטריקון "ליוה "לכילה "שתים "פרנסת "כל "הדרך . ואתה תכפר הדם הנקי שהרגו הרבה חל זכריה . כי תעשה הישר בעיני ה' רמז חף נבוזרחדן נחנייר ועשה תשובה כי תעשה הישר חלו נ"ב שעשהו תשובה :

פ' כי תצא

כי תל"ח למלחמ"ה ע"ל לויבי"ך ונחנ"ו ה' חלהי"ך בידי"ך נימ' ז"ו הו"ח במלחמ"ת הרשו"ת . יפ"ת לותיות סת"י המתפתה מילרו . ורחית בשביה חשת . חש"ת נימט' בש"ר בבל"ה מחום"ה . חש"ת יפ"ת נ' ודבר"ה תור"ה נג"ד היל"ר . חת חביה ואת לחמה נימ' זה הוח עבודה זרה חל עץ ואבן שנח' המומרים לעץ חבי חתה ולחבן חתה ילדתני. ויבשה בניחך נימ' בבית שהיה והוח בו עה"כ . והסירה חת שמלת שביה מעל"ה לותיות מעיל"ה מעביר ממנה בגדים הנחים . חת שמלת שביה מעלי' ויבב' בניחך ובכת"ה נ' וז"ה בבי"ת בניח בשעשע בו כמו שדרשו חז"ל שנחמר לומרים לעץ חבי חתה ולחבן חתה ילדתני . ואחרי כן תבוח חליה ובעלתה נ' מלמד שחין לך חלה מלוות בעילה . ובעלת"ה והית"ה ל"ך לחש"ה נ' לעניין חשר כשות עושה . ושלחת לנפשה ושלח"ת לותי' ושלחה"ה לה היה חולה לנפשה תחזור לנפשה ולנבריותה . כי תהיין לחיש שתי נשים הלחת חהובה נ' לחובה בעין כנגד נ' דבריס שבחשה נקנית בהן בכף שטר וביחה והלחת שנואה ה' שנואה בשר' כנגד ה' מיתות ב"ד שקילה סריפה הרג וחנק וכרת בספרי מרבה כל חלו . ניו"ס הגחיל"ו ת"ת נני"ו ס"ת מות"ו בשפת מיתה· ת"ת חשר יהיה לו נ' מלמ"ד שהכ"ן נוט"ל כרח"ו כשמוח"ק . כי יהי' לחיש בן סורר ומורה כ"י נ' ל' יהיה נ' ל' ו' של לחיש הרי ל' כל ימיו של בן סורר ומורה לימו חלה ל' יוס כדחיתח בסנהדרין . כי יהיה לחיש בן סורר ומורה לחי"ש חותיות לח יש למ"ד לח היה ולח עתיד להיות בן סורר ומורה . לימנו כלומר לח היה ולח נברח . לימנו שומע בקליו' ח"ו כ' היינו קלנו בעיניו לימנו מכבד חותנו · ורגמהו ח"ו לומר עד שחר רגמו וחס לח מת רגמתו בכל ישרחל . וכי יהיה בחיש חטח משפט מות בחיש ולח בחשה למ"ד שחין חשה ניתלית יהי"ה בחי"ש נ' ל"ח החש"ה . יהי"ה בחי"ש חט"ח ס"ת חש"ה כר' חלעזר שחמר שחשה ניתלית היינו זו החשה שילרו של חדם מסיחו לבוח עליה . ותלי"ת נימט' הנסקלי"ן מתלי"ן . חש"ו ע"ל נ' כ"ן מי"ן דכי"ן רו"ב ניו"ס ה' עם התיבו' כ"י קלל"ת חלהי"ם תלו"י ול"ה ס"ת בהיפך לימת"י תהה לימתי ופחדי עליך. ולח תעשה כזו לנכרח בללם . לח תרחה חת שור חחיך חלו ישרחל שהן כשור וכשה בגלות לחורך זמן . הפך תפיב לו שחי הפבות זו יהודה וישרחל ולח ידעתו כחלו לימכם יודעים ותפשתו חל תוך ביתך ותפך נדחי ישרחל עד דרוש חחיך חותו תדרוש ישרחל חחיך והפבותו ממש וכן תעשה לחמורו זה מלך המשיח שנח', עני ורוכב על החמור ולמלחתו לבנדי כהונה ולחכשיטין שהפשידו ישרחל ולעניני הכבוד שהיו להם כשמלה וכן תעשה לכל חבידת חחיך חלו הגליות שנחמר וכחו החובדים בחרץ חשור וכו'. הקש תקיש הק"ס נימ' ד"ח עשו"ה . לח יהיה כלי גבר על חשה גב"ר ע"ל חש"ה נימס' תור"ה שלח ילמד חת נתו תורה כדחז"ל כל המלמד חת בתו תורה כחלו מלמדה תפלות . כ"י יקר"ה ק"ן יפו"ר נ' פרט למזומן ליפו"ר נ' עו"פ עבו"ר . ח"ס ע"ל הגבי"ס של"ח ס"ת חמל ד"ח מדבר של ישרחל כי יקרה קן לפור ישרחל שגלו כלפור נודדת מקנה . להפרוחים חו בניס חלו קטני ישרחל . וטף ונשים והחם חלו נדולי ישרחל שרבלו של הקטנים הפרים והבנים . החם זו בעסת ישרחל . שלח תשלח זו יהודה וישרחל ד"ח בשני חרבעות גלו תשלח לפרס גלו וכחיב שלח משל פני וילחו . וחת הבניס תקח לך חשמור חת ישרחל. והלרכ"ת ימי"ס נ"בעול"ם שכול"ו חרוך. למען יטב לך למע"ן נ' ק"ן תזכו לרחות קן הפלחה שכל המקיים מלוה שילוח הקן זוכה לגחולה ולהשתלח מן הגלות. כ"י תבנ"ה בי"ת ר"ת בת"כ נכתב ונגזר של כל חדם חה יבנה ומה יעשה. "חדם ועשים

"ופסיח "מטקה "לנגיך ר"ת חומל . חומ"ל על ישראל שלח יפלו . ולח חסיס דמיס חסי"ס דמי"ס גימטר' חל"ו כל"ג ר"ע וסול"ס רעו"ע :

לא חזרע כרמיך כלאיס פן תקדש המלחה הזרע חשר תזרע חזר"ע גימט' "הן סרט ליונה מן הזבלים לו עם המיס, . כלחי"ס פ"ן תקד"ס המלח"ה ס"ת מנס"ה לח רלה יחזקחל ליסח חשה מסוס דמזח דנפיק מיס בנין דלח מפלו ויצח ממנו מנשה הזר"ע חוחי' זה רע וזוח היה כלחים וכן חמר שהע"ה זה רע בכל חשר נעשה . לח תחרוס כשור וכחמור יחד"ו זה מסיח בן יוסף שנקרח שור ומסיח בן דוד הכח על החמור חינן כחין יחדו . חלח בן יוסף בח קודס . כשור וכחמור נימ' כשני מסיחי"ס . ל"ח חלכ"ס שעטנ"ז גימטריח שילו"ז ומלו"ז ח"ת חכי"ו שבשמי"ס . לח חלבש שעטנז חלכ"ס חוחי' לשכ"ת . חלח חחמר עשה דשבת דומה ל"ת דשעטנז . נדלי' תעשה לך נדלי"ם חוחי' גדל יס לכע החכלת חלזון הוח גדול כיס . הפסוק הזה יש בו עשר חיבות כנגד י' חנשים שיחזוקו בכף חיש יהודי . כ"י ק"ח ח"י ס"ת י"ם חיינו מיוחסת ולח יפסול זרעו לכהונה . כ"י ק"ח ס"ת ח"י בן שמונה עשרה לחופה . עלילת דברי"ם והולח עליה גימטר' זה הוח שעטנז נחולים . עלי"ת דנרי"ם ר"ת ע"ד ע"י עדיס . כ"י ימל"ח גימ' ס"ס כפדי"ם . והחזיק בה בחיש ובכך שמה גימ' זו סרט לחחד שהוח מחזיק ולחד היה שוכב . כחשר יקוס יקו"ס עם חותיות גי' קי"ן כמו ויקס קין חל הבל חחיו ויהרגהו . חת"ת חס"ר ע"ה גימ' לרכות לת החרוסה . לח יבו"ח עמו"י ומוחבי"י גימ' הזכרי"ם . ונשמרת מכל דבר רע . ונשמר"ת נימט' חין לכחתכל נחשה כלל . מכ"ל דב"ר ר"ע ס"ת ער"ל ני' עבוד"ה זר"ה כי כל המדבר להי"ר כחלו עובר ע"ז . ויחד חסיה לך ויח"ד גימ' והחכו"ת זכות חלבות תהיה לך . ושבת זו מעשה השובה וכשיח חת לחתיך תכפר על עוך . ערות דבר זה ניבול פה . כי יקח חיש חשה והיה לס לח המלח חן בעיניו כי . ח"ן בעיני"ו כ"י ס"ת ו"י חיינו כר"ע דחמר חפילו מלח חחרת נחה בימה . וכתב לה ספר ל"ם ספ"ר ני' לשמה וכת"ב ל"ה ספ"ר כריתו"ת ס"ת בבר"ת חשה רעה ערעת לבעלה מה יעשה יגרבנה . ב' פעמים וכתב לה בפרשה כנגד ב' מרגלות שבשתלחו יברחל . נק"י יכי"ה לבית"ו של ס"ם ס"ת כוי"ם היינו שם מסמ"ם נגקיות הקב"ה שופף ממשם שנחמר כי ה' בעיד נך וגין חבת נעוריך .

ושמח חת חשתו חת לרכות הקטל שימחה כל הקטל ושמח עד סוף הפסוק ה' תיב' כנגד ס' קולות קול חתן וקול כלה וכו' :

כי יקח חיש חשה חדשה חיש זה הקב"ה חשה חדשה זה ישראל כמתן תורה לקחה ע"מ שלח להפרד ממנה וזהו לח יהיה בלבה כחדש הפורס מחשתו וזוח לח יפרד ולח יעבר עליו לכל דבר לח יסיר מהם נקי יהיה לביתו שנועה נשבע להם יקנה שבועתו ולח יפירנה שנה לחת ימות המשיח חשם"ד שנה כמנין שב"ה ח"ת . כי יקח חיש חשה חדשה ר"ת וסו"ת של זה הפסוק ני' בחמ"ח כמנין הפנים מבריחות עולם עד ילידת מלריס וקבלת החורה . כ"י ימל"ח חי"ם גימ' סרט לקטן שנוצ . נוצ"ב נם"ם מלחי"ו מבנ"י ס"ת יום"ב זה שחמר שלמה המלך של תחרם של רעך רעה והוח יושב לבטח חמך . השמר בנגע גימט' זה שער לבן . ככל חשר יורו להכם הכהנים . גימט' נגע"י כחי"ם . השמ"ר בנג"ף הלרע"ת ס"ת רע"ת בשבו"ר רעת הלשון נגפי' כחים . השב תשיב לו חת העבוט רמז שמחן חליהו' שלו משכן ליטקב וכשינחלו יחזורו לחליהו . כשבוט חשי"ב חותיות חשבי, חליהן המשבי . בכוח השמש כשחחזור מלכות בית דוד שמשלה לשמש שנחמר וכשלו כשמש נגדי . ולס חיש ג' כמסורה ולס חיש שני הוח. ולס חיש חלהים חני תרד חש, ולס חיש שפחים ילדק . ול"ס חי"ם טע"י הו"ח נימ' וזה הוח חליהו שחיינו נרחה חלח כעני זהו ולס חיש טני. וחיינו נרחה חלח למי שכוח נדיק זה ולס חיש בשמים ילדק ולס חיש חלהים חני הרד חש זה משפה חליהו . וחניון מל"חיך ני' . זכו ולח מחחריס . ביומו תת"ן שכרו . חת"ן שניס היו בחרן . ולח תכוח עליו השמש ר' לח תשקע טוד שמשו שנה' לח יפסף טוד שמשך וירחך לח יפסף . לח יומתו חבות על בניס . חכו"ת ע"ל בני"ס ני' חור"ם ערכי' זה נזה לקייס החורה . לח חעשה משפע נר יחוס ולח תחנל "נר "יחוס "לח "תחנל ר"ת ניו"ת שלח יחזור לניומו ולכורו . קלי"ך כשד"ם . נימ' הו"ח שר"ע להקד"ם . "קלרך "כשדם "ושכחת "טומר ר"ת קבו"ע תביס קבוע כמנוה זו. כי יהיה ריב בין חנשים ר"ת חכריי"ך . חכריס של חדם שחידין לריב ולומר חחד למכירו חתה חטחת וזהו ונגעו חל המשפע ושפטוס . ד"ת כי יהי' ריב בין חנשים היינו בין ישראל לחומות שבחומות רודפין חומתו ולטחיד תובע חוחן לדין וזהו חל המשפע ושפטוס . ס"ם גדולים היינו המשפע

פירוש כ"ר הגדול ליוסף דין הגדול. והלדיקו את הלריק והלדיק"ו לותיו' לדקיק"ו שבובדלעך עור את עיניו. הרמ"ע נימע' ז"ל הר"ט. רבי שמעון חומר והלדיקו את הלריק לדקיקו כדי שילקה הלדיק לדקיקו. והיה אם כן הכוח הרמ"ע עפ"כ נימע' מלקו"ת. זכור את אשר עשה לך עמלק זכור נימ' ז"ה הו"ח כתר"ב. אם"ר קר"ך בדר"ך ויזנ"ב ר"ת כמו "אשר "קרהו "במלותיו "ולומו היינו לקרת המגילה. "לחריך "ולת "עיף הר"ת נימע' מנל"ה. כפ' זכור אשר עשה יש קפ"ו לותיות כמנין ססוקי דמגילה. והפיל הסופט והכהו לפניו נימ' שלין מלקין מעומד חלה מוטה:

פ' תבוא

והיה כי תבוא והיה ל' שמחה והי"ה לותיות יהו"ה כי למעלה לגמרו על מחיית עמלק ע"כ תיכף והיה לשון שמחה. עוד והיה ה' אלהך כדחז"ל ע"פ כי יד על כס יה לין הפס אלס וכו' עד שימחה שמו של עמלק עוד רמז על הסמיכות דמקודם כיתתם לארן היום מלויס על מחיית זכר עמלק. למה נסמכה פרשת כיכורים לפרשת עמלק דעמלק זה עשו וכל תחבולותיו היו אלה יבאו ישראל לא"י ולא יקויס כאן ברכת יצחק מעל השמי' ומשמני הארן לכן לתרו בפרשת כיכורים ויתן לנו ארן זבת חלב ודבש וז"ס ולקחת מראשי"ת לכעל אלת רחשי"ת נויס עמלק. ושמ"ת בפיך ושמ"ת נוט' "והס "שבת "מילה "תפילין שבכולן נאמר בהם לות לומר שבזכות ג' מלות אלו יזכו לבנין בהמ"ק ולהקריב כיכורים. ועניו ואמר"ת לפנ"י ה' נימ' כנ"ל הלשונו"ת "לפני ה' אלהיך" בערתי הקדש מן הבית ג' "אלו הן מעשר שני ונטע רבעי" פי' לפי שקרושין קודם. נתתי"ו ללוי"ו ולג"ר ג' זה כמעש"ר רחשון. "הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר" ג' "הס תרומה ותרומות מעשר". ושמחת לפני ה'. לפני ה' ממש לעומ"ש ושמחת חותי' שמחות קוטפ שמחות את סניך ושמחת בכל מיני שמחית. ולסיום"ך ע"ס קדו"ם לה' ס"ת כמש"ה הייתו בקדושת משה. הסכת ושמע ישראל היום הזה נהייתי לעם לה' אלהיך. נהיי"ת לע"ס ני' בתרי"ג פי' כמה נהייתי לעם לה' אלהיך בתרי"ג מלות. י"ב פעמים אחור בתוך פרשה כנגד י"ב שבטים שלא יעברו התורה וכן היו אומרים י"ב פעמים ברוך כי קודם שאמרו אחור היו אומרי' ברוך. רש"י ז"ל. ועתה הלויס קול רם אחור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וכו' שהלויס לא חטאו כעגל לכן אין להם כושת פניס. ולכתב על האבניס את כל דברי התורה הזאת כאר היטב פי' תבאר מלת היטב. היטב ני' הוי"ה כאר היטב ני' כפ' לשון:

והיה אם שמוע ונו' ונתנך ה' עליון על כל גוי האארן ר"ל הכל תלוי ביישיבת ארן ישראל שפס היו יושבין תחת הקב"ה כשלמו זה עליון. על כל גוי האארן לא כן היושבים תחת שרי' של מעלה. יככה ה' כשגעון ובעורון ובתמהון ני' אלף ארן, ואם תחשוב כי' בעיורון אלא ואם תיכת לבב יהיה מספרו אלף של"ה כשנאמר בדניאל אשרי המחכה ויגיע לימים אלף של"ה. שור"ך עטוה לעיני"ך זה משיח בן יוסף שנקרא שור ועתיד ליהרג. חמורך נגזל מלפניך זה משיח בן דוד שנא' עני ורוכב על החמור שהוא נגלה ונכפה כאלו הוא גזול. עטוה לעיניך לעיני"ך נימע' ק"ן אח"כ יכוא קן הימין. ואתה תרד מטה מטה. מט"ה מט"ה ני נסי"ס. הגר אשר בקרבך יעלה ונו' זה שובדיהו שהיה גר אדומי בבית אחאב יעלה על ראשך של אחאב כשביל שהיה לדיק שנאמר ושובדי' ירית את ה' מאוד. יעלה מעלה מעלה לעוה"ב. ואתה תרד מטה מטה לגהינם זה הכתוב נא' על אחאב שאין לו חלק לעוה"ב יעל"ה נימע' ז"ה הו"ח אחאב כ"ן עמרי" עם תרד ונו' ואתה נימ' ז"ה הו"ח אחאב כ"ן עמרי" עם החמשה תיכות.

ואתה תרד מטה. מטה ני' נסיס מטה מטה זהו כ' תרכמות ת' וכ'. והסיבך מלריס בחיות והסיבך ס' ני' ז"ה יהו"ה כימי ירמי"ה. ואין קושה נימע' זה יהיה כימי סמן התנני כמש"כ ואלו לעבדיס ולשפחות נמכרתם החרשתי. לחברתם ימלו יעקוב מ"ו נימ' מרכבה שלמה ח"י עה"כ לחברתם ימלו יעקב דוד נימ' מרכבה שלימה כי דוד הוא רביעי מהמרכבה ועד שתחפשט מלכות בית דוד אין ה' שלם ואין הכסא שלם ובנלות נברח המרכבה שמה ואחבר רגל ד' שבמרכבה שלימה ופ"ו אחב דוד סרם רשת לרגלי ד"ם קליפה נימ' רש"ת זה קליפות ד' גליות ופ"ז נקם דוד תוליחני מרשת שמנו לי דוקא רמז על רגל ד' שבמרכבה, עד הנאול' העתיד' ויתח רחשי עם הנאול הרחשון לכן נקבר בהר עבריס עברי"ם נימע' מרכבה שמה. ע"כ משה

כוט' "הנוהג "שני "משה "הנוהג "שניה "משה . תחת אשר לא עבדת וכו' כילקוט זהו טוב שבת והוא שלח ושמעתי ע"ז פירושו כי תחת אותי' שם"ב שם אותי' שב"ת כזה בית אחר אלף אין אחר ר' ת' אחר אין הרי שבת זהו כוונת המדר' תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה זהו טוב שבת מרב כל זהו טוב שבת . ע"ש כל ברכתן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין : טעם למה בהתוכחה שבתורת כהנים הקללות מופלגים ובהתוכחה של משנה תורה הקללות מרוכזים פשיב הגאון הקדוש מהר"ם מפסטרפאלי כי בתוכחה של משה ים תרע"ו תיכת ובתוכם ים כ"ן פעמים הוי"ה עולה תרע"ו אשר ע"כ כוונתו שבכ"ן שמות הויה שפה רחמים גמורי' יתחיקו כל הרעות זה כוונת דהפ"ה רבות רעו"ת לדיק היינו משה הלדיק כתב בתוכחה יותר כמנין רעו"ת תיבות שיש בה אבל מכולם יצילנו ה' היינו מכל הקללות יציל ה' היינו הל"ו שמות ממתיקים וש"י . דודי לח . כשיתקיימו כל הל"ח קללות שבתורה של תורכן בית אחי אז ותדום . כש"ב מי זה בא מאדום . וכתו עליך כל הקללות האלה והשגוך וג' כי לא שמעת בקול ה' ושין ך לאות ולמופת ובזרעך לעולם . קשה וכי מ"ן הקב"ה כל כך כועס שבתה לישראל הלוא כועס אשר הוא בודאי וח"ו שלא יהיה תקומה למו אלא זה כוונתו עד השמרך על הדור הפשע לבד קלי וחא דכתיב ושין ך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם הכי פירושו התוכחות האלו יהיו ך ובזרעך לאות ולמופת מתי שתעברו על התורה יבואו עליכם הקללות וזה החוק יהיה לעולם למופת נגד האומות שאין להם חוק קבוע אם לא יעברו כי לא נעשו כלל נגד זה לא יוכלו פושעי ישראל לשמוך על מזלו כי אין מזל לישראל . והא דאמר רבה במועד קטן בני חיי ומזונא לאו בזכותא וגו' אלא במזלא פירש הרש"ם היינו דוקא לבטל מערכת מזל הכללי לגמרי אבל ע"י מלות ומעשים טובים מועיל להסוך המזל מעט היינו אם נולד במזל להיות עני וכלא בניס וקילור ימים יכול לשנות שיהי' לו בניס ופרנסה מעט ולמלחות ימיו אבל להסוך הכל לתריכות ימים ורוב בניס ועושר לא אפשר ורואים ע"ז מדאמרו רבותינו אפילו חרב חדה מונחת על צוארו לא ימנע ש"ע מהרחמים וכן מפרש הפסוק ונדקה תציל ממות . וש"ר עקיבא לא תימא ממיתה משונה אלא אפילו ממיתה עלמה ועוד רואה כי אין אבל תלוי במזל אלא בהשגחה מפסוק אם בחקותי תלכו עד משפטי מאסו . ועוד רואה מבניתים יעשים ה' אם תלכו ושמעתם טוב הארץ תאכלו ואם מאנתם ומריתם חרב תאוכלו כי פי ה' דבר . כתובים . ירחת ה תוסיף ימים ושנות רשעים תקלורנה, ועוד תרש"ל אין אדם נוקף אצבע למטה אלא ש"ב מבריזין עליו למעלה, ומה' מלעדי גבר כוננו ועוד תרור הגבר אשר יבטח בארם, וברוך הגבר אשר יבטח בה' אלא ודאי כדפרשתי ולא יסמוך על הנס ועל המזל כי לא לכל עושין נס אבל ע"י מעשים טובים מהפך מעט המזל אבל לא לגדד מערכת המזל ולהסכי לגמרי . ודוק .

נצבים

אתם נצבים את"ם אותי' אמ"ת נלכי"ם נוט' "נותן "נלדקה "כתיב "ינגל "ממיתה . אתם נצבים היום לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם הקב"ה בכלל ישראל והוא יודע לפניהם היום לו לעם . לו לעם אותי' לעולם . אתם נצבים היום כולכם ראשיכם וגו' כל איש ישראל לבון יחיד ועוד כולל אחר כך אותם פעם שנית הראשים עם הטובב עליהם והשוטרי מים ואח"כ אומר פעם שנית לעברך בברית . לעברך ל' יחיד רמז בזה כי כולם היו לדיקים באותה שעה כי בכר בלו מתי מדבר גם כל החוטאים בשעיר ובשביל שהיו לדיקים לכן כלל הראשים עם הקטנים וקרא אותם יחד איש ישראל שכולם נחשבים כאיש לדיק א', לכן אמר נ"כ לעברך בברית לבון יחיד . עוד רמז אתם נצבים היום כולכם לשמוע תוכחתי כי טובה תוכחת מגולה מאהבה מסתרת, היום רמז היום מלאו ימי ושנותי והיום ימות, ואם לא עכשיו היאתי לבן כיוצא · כולכם וט' "כנסו כולם לפני מומו" והתחיל ליסר אותם, אתם נצבים היום כולכם לפני ה' כמו שעמדתם בסיני ואח"כ עברתם ועשיתם את העגל ועברתם על קנ"ב כריתות כי קנ"ב כריתות כרת עמהם בסיני נצבים נימ' קנ"ב כיון שראה משה שהוריקו פניהם אמר להם היום כולכם כמו שאתם היום כולכם חיים וקיימים לפני ה' כן לפני ח"ו תעברו תהיו חיים וקיימים הטעם לפני ה' אלהיכם כי ישראל חיים מקבלים כליים כי הקב"ה חיינו מכלה אומה עד שמכלה את אלהם שאלה כראוי"ל למכה מלרים בבכוריהם שברג תחלה לפר אלהם ואתם הרי הקב"ה ברכם לכן תהיו חיים וקיימים

וקיימים כמו הסר שלכם שמי וקיים לעד וע"ז דרש בזוה"ק תחת נלכים היום כולכם כמו שתחת נלכים היום כלכם בתחדות למעט כן עומדין ה' מול ה' דרנין, לפני ה' אלהיכם למעלה לזכור לכם זכות י' הדברות שכתובים ה' למול ה' מלד זה וה' מלד זה והרי ישראל תמרו בעשה ובשמע ונומר. בזוה"ק ס' תמור ה' זכרון יבוך שהוא יום הזכרון יוסף ה' עליכם, עלי"ם מוט' "עוברים "לפניו "ככני "מרון, כרוכים תחת לה' תחת תפי' מוטעין תחת תפי' זוננין תחת תפי' מזידין לכן כפל מלת עליכם עליכם ועל כניכם. וכמרת כחיים היינו כ' חיים העוה"ז והעוה"ב. ויעליכם ל' נדולה וחסר י' רמז הסלכה נדולה לי' הסבטים. ומחה ה' "את "שמו "מתחת "הסמים ר"ת תשמ"ה זה לתון שהרבה תשמה. ולא יעלה בה כל עשב כמנין כ"ה. ויתשם ה' מעל חרמתם כמנין ויתע"ם שבה היה מעיקרו ממעלרים עד שנעו י' הסבטים. הנסתרות לה' אלהינו זו קן הנסתר של משיח שתין תרם יודע חלה ה'. ונבת עד ה' אלהיך ובע"ת חותיות תשוב"ה ושב וקבלך יחוב עם הסבטים ועם נלות יהודה ובנימין, שם יהיה ילהך בקלה הסמים - היה לריך לומר בקלה שתרן רמז לתחיית המתים שיחזרו הנשמות להסמים ומשם יקבלך ה' אלהיך.

ויל"ך

ויל"ך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישרחל היינו מה שהיה משה בחיות העולם ממדרגה למדרגה זה היה בשביל וידבר וכו' אל כל ישרחל, הר"ת וכל שבמשנה תורה הכל היה אל כל ישרחל היינו בשביל כלל ישרחל כדחי' במדרש כלום נתתי לך נדולה חלה בשביל ישרחל - וילך נימ' כ"ו ביום כרם"י ז"ל וכיום זה חמות. וילך משה וידבר את כל הדברים האלה אל כל ישרחל, במד"ת אין וילך חלה תוכחה שנאמר לכו חזו מפעלות חלהים עיי"ם ומלינו במד"ר שהלך למחנה לוים ולמחנה ישרחל והמתין עד שהלך כל אחד ואחד לביתו ואח"כ הלך אללם הלך להוכיח אותם וגם לנחם אותם אמר אעפ"י שאני מת הרי יהושע מכניס אתכם והוא ילמוד עמכם תורה ומהו התוכחה שאמר משה להם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום וה' אמר אלי לא תעבור את הירדן הזה. רש"י ז"ל. היום מלאו ימי ושנותי ע"כ מהו התוכחה יש בזה והוא ע"ד דחיתה בנמרא קדושין ס"ק ובפוסף נולה שחשה משה כמי מריבה ה' אי יותר מק"ך שנים שהם שני דורות שנאמר למשה ונם אתה אני הק"ך יום שאלה משה לרקיע מ' יום הרחשונים לקבל הלוחות ומ' יום לרלות להקב"ה על עון העגל ועוד מ' יום לקבל לוחות האחרונות ת"כ הי' לו לחיות לשחות עוד ק"ך יום וכמ"ד זכה מוסיפין ומי שעולה לרקיע הרי נחשב כמת. עוד היום מלאו ימי ושנותי כדרך שכתוב בתורתם ואברהם זקן בא בימים פ' המסר' שבה בכל הימים היינו שלה אחר יום אחד שלה סיגל בו מעשים טובים תורה ומלות כן אני מסרתי נפשי עליכם ואם"ה לה זכיתי שאחי' מן הזוכים למ"ד מוסיפים חלה שהחתו לי מן הימים והם הק"ך יום שהיית נ"ם במרום מ' יום וגם שלה תכנס לארץ וה' אמר אלי לא תעבור את הירדן הזה. היום מלאו ימי כן לר' וכן לחכמי' לה זכה פוחתים ואני מלאו ימי מיום ליום מזה רצי' שלה בשביל חטאתי אני מת רק וה' אמר אלי לא תעבור את הירדן הזה בשביל חטאתכם כי אם לא חטאתכם יכול הייתי להכניסכם לארץ מיום שכלו מתי מדבר והוא מט"ו בחב עד ז' אדר שמת משה כי כבר כלו המ' שנים שנזר הקב"ה יום לבנה יום לבנה ומזה שמלאו ימי ושנותי כדחי' בקדושין כן מאה ועשרים שנה תכני היום שתין ת"ל היום אלא היום מלאו ימי ושנותי מכאן שהקב"ה משלים שנותיהם של לריקים מיום לזה מזה מוכח בודאי שכשנותיכם אתי אמר ע"כ אמר להם תוכחה אלא תחשבו שאתי אמר בשביל שכחת שלא אלא כחטאתכם כי משה סבר כמ"ד שהכינה מדברת מתוך גרונו ואמרו בנמרא כל מה שעשה משה ע"ה להעלותם ע"י עלמו שלח הקב"ה לכניו ע"י עלמו אמר ותקחה פת לחם ע"כ אמר הקב"ה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ולא ע"י שליח, שברהם אמר יוקח נא מעט מים פ' ע"י אחרים לכן אמר הקב"ה למשה ודברתם אל הסלע וכיון שידע משה שהכינה מדברת מתוך גרונו היה יכול לדבר בעלמו אל הסלע אתו' ע"י הסבטים ולא יסי' מדה כנ"מ שהמים לריכים להיות ע"י שליח כנ"ל ע"כ התחכם משה ועשה את המעט שליח להוליא המים לקיים מדה כנגד מדה - תוכן כוונת הנתון בשל תולדות חיים בהיותי קלת לטובה. תורה צוה לנו משה היינו תרי"ג מלות, כמנין תור"ה צוה לנו: את הדברים האלה היינו דברי תוכחה ומהו התוכחה בן מאה ועשרים

שנים לחכי היום . רש"י . היום מלאו ימי ושנותי כי מחלוקת ר"ע וחכמים ביובמות על פסוק זה מספר ימיך אמלא אלו ג' דורות . חד אמר זכה מוסיפין לה זכה פותחין וח"ל זכה מאריכין לה זכה פותחין וח"ל היום מלאו ימי ושנותי מוכח מכאן כמ"ד מת שנגזר על הדור ההוא אלא שכפסו לארץ ישראל זה היה בחפץ שהתלוננו ודחקו עליו למהר ולתן להם מים אמר משה אין כך וכין כך עכ"פ יתפכב הדבר ע"כ שיפה והכה כדאיתא במד"ר וכמבואר בילקוט שם היה משה מכניס לה היה בפל המן ולא היה עוד גלות כלל וזה היה תוכחתו להרחות להם מה נרמו להם שהיו מתלוננים ודחקוה עליו הפעה במי מריבה . ומיכי הפתיר ר' אפתי' ג"מ' אשר"י המחכ"ה ויני"ע לימי"ם אל"ף של"ם וה' יותר לרמז על קן הנפשר והוא הקן הת' כדניאל אשרי המחכה ויניע לימים אלף של"ם וחכ"ה לא יוכל הפשיטו עוד ויבוא הגואל :

האוינו

האוינו השמים וארבה . השמי"ם ואדבר"ה ני' תרי"נ שפגיע לפניהם תרי"נ מלות והעמיד עדים עליהם שמים וארץ ואדבר"ה אותי' ואדבר ה' היינו ה' חומשי תורה . ח"י אחזינו השמים זה הנשמה הבאה משמים . ואשמע הארץ זה הגוף כדאז"ל כפ' חלק יקרא אל השמים מעל זה הנשמה וכו' עי"ש, אחזינו השמים ר"ת ה"ה רמז לעשרת הדברות שהיה ה' על לוח זה וה' על לוח ב' . לקח"י אותי' לקח י' הדברות . אחת לו לא כניו מומם כדרז"ל בזמן שישראל עושים רצו"מ נקראים בניו ובזמן שאין עושים רצו"מ נקראים עבדיו זהו אחת לו היינו כשקלקלו השורה שאינם עושים רצו"מ אז לא כניו רק עבדיו מומם היינו זהו המום שלהם אלא נקראים בניו . תז"ל בפ"ל אמרת"י ס"ת ני' ע' בפ' לשונות נתנה התורה וגם בפ' שניה שלח' עופל ובוחן, עפ"ל נוע' ע' שניה לתורה . הלוי תמים שפלו, מלדיקין הדין כי תמי"ם שניה הי' מחוברן ג' לאורבן ב' . תמי"ם אותי' מתי"ם שהלדיקו עליהם את הדין על הנהרגים בחרבות המקדשין . זכו"ל ימו"ת עול"ם ס"ת רת"ם שדור אנוש ודור המבול והפלגה נידונים בגיהנם בנחלי רחמים . הלה' חנמלו זאת הה"ת רחוקה מן הפשט לפי שהוא סיום מחימתו של משה כאדם שמסיים ספרו ואומר שמו ואלו הן הר"ת הנרמזים על זה . האזינו, ישרף, כי, הלוי, שחת, הלה', כל הר"ת עולים כמנין משה . "שהל "לאיך "וינהך ס"ת ניח' ע' זה ע' סנהדרין והם זקנים שנאמר אספה שבעים איש מזקני ישראל ויאמרו לך . יאמר"ו אותי' תורי"ם כמשפט התורים . "זקניך "ויאמרו "לך . ר"ת לו"ז שכלו אין מלאך המות שולט ע"כ הם זקנים . יכ נבולות עמים יע"כ אותי' נכי היינו ארץ נכי . "יעקב "אכל "נחלתו ר"ת יח"ן שיעקב קבע תחומין שנאמר ויחן את שני העיר, אכ"ל ניח' מ' שאין מודדין את המחלה אלא כאכל של נ' אמות ע"כ מ' אכלים עולה כ' אלפים שהוא תחום שבת ע"כ נקרא יעקב אכל נחלתו שתיקן תחומין . זה כוונת המשורר אכלים נפלו לי בנעימים . אכלים אותי' אכל י"ם י"ם נ' כ' היינו כ' אמה . ימלאהו אארץ מדבר מקודם היה ארץ ואח"כ בגלות מדבר כפ"ל ציון מדבר היתה . וכתהו יגל יאמן יל"ל ניח' ע' זה ע' שכה של גלות נכל, יאמ"ן אותי' יש מן שסיה המן יורד במדבר . יבוננהו ילרנו כאיזון טיבו סיכון בעבני הכבוד וס' סביב לעמו שלעתיד היה כן . ועל נוזליו ירחף ירח"ף אותי' יפר"ח כפר"ח יפרח בימיו לדיק . כעבר יעיר קנו שנאמר ואשא אחכם על כנפי נשרים שתין רחמני כעבר . ועל נוזליו ירחף אותיות יפרח, יפר"ח אומר לעתיד שנאמר יפרח בימיו לדיק זהו המשיח . ירכבהו על במתי ארץ ירכבהו מ"ו כתיב כלומר הקב"ה כאלו רוכב עמהם כלומר הסכינה על נכס ע"ל כמות"י אר"ץ ניח' היא ארץ ישראל . דב"ם מפל"ע ניח' כי"ח התור"ם שנח' כה מחוקים מדבם וחופת לוסים . הלוי תמים ר' תמי"ם תסי"ם ני' תשר"י וכן מלאת"י משפט . ז"ם הלוי תמים סעלו כי כל דרכיו משפט . "דרכיו "משפט ר"ת ד"ם זהו דמם לא נקחי שמלדיקין הדין על המתים . לדיק ויפר הוא לומר יפס דנתני . אמרת"י אפתי"ם אותי' אמרת"י כתפ"י היה הם בתף שהכפסו לפני . ה' בדד ינחנו בד"ד ניח' י' היינו י' קדושות של ארץ ישראל . ויקהו דב"ם מפל"ע ס"ת עפ"ו היינו עשו תשובה ואם לאו יבוא עשו וירדה בהם כפ"ל וסיים כאשר תריך וכו' . ויקהו מ"ו כתיב היינו ויקהו משומותיו . לוי ילדך תפ"י קטנה היינו שכאחת י' הדברות ע"כ כביכול מ"ו לוי ילדך תפ"י תם כאן כי בשומות מחיים כאן ח"ן, וכמלות מוסיפים כח . אל מחולל"ך אותי' מאו"ל ל"ך, אשיב

נקם

נקס לגרי נק"ס ג' קן: טלה אל רחם הבר. במדר' לך לאמר אל התכות שבועה שהשבעתי לסם קיימתי לבניהם, עוד ראיתי במדרש כיון שהגיע זמנו לפטור אמר משה לא לעולם כי אחיה ואספר מעשה יה עד שאמר לו לך ואמור אל התכות ע"ז פירש הרמ"ל מהפטרה ז"ל כי נתקשה משה ואמר לא לעולם כי אחיה בשביל ואספר מעשה יה' כי במתים אפסי ופטור מכל המלוה ע"כ אבל כיון שרואה ה' שבבר הגיע זמנו ואין מלכות נוגעת בחברת אמ"ל כל כוחך כדי לספר מעשי יה. לך ואמור אל התכות ואף כאיתתך תקיים שליחותו ע"ז כה הרמז, מה כאן עומד ומשמש אף שם עומד ומשמש:

ברכה

וזאת הברכה אמר משה עד כאן כיעקתם הדברים לזה חזר וברכם, אשר ברך את בני ישראל לפני מותו, ברך אשר כ' כי ברכם לפני מ"מ שבפתו תחת רגליו וברכם. לא ברך את שמעון בשביל שהיה בדעתו שלא לברך שמעון ולוי מפני שלא ברכן יעקב אלא שלוי זכה לברכה ממעשי העגל שאמר מלאו ידיכם היום לאת עליכם היום ברכה כלומר היום זכיתם לברכה. אשר בידך משה היו התלמים להורות שהברכות שהלו לא מפי עלמו לא כאשר הוא אומר אלהים ורחמי להתקיים כי היו תלמים הוא. לבני ישראל וזאת הברכה לסמוך הברכה על ישראל היינו אף שמעון בכלל. בני' ישרא"ל ר"ת י"ב שבילך כל י"ב שבטים. היו התלמים את בני ישראל לפני מותו. משה הי' נקרא היו תלמים בסוף ימיו קודם מותו ולא קודם לכן לפי שקודם מותו נתעלה במעלה עליונה ונקרא לדיק מושל בירחת תלמים תשד"ת תומיות ת"ס ד"ת וגם תומיות תדש"ת ד"ת נמצלו לדשת ד"ת למ"ו תומי' תלמוד כי התורה ניתנה ע"מ ללמוד וללמד לשמור ולעשות. וזאת הברכה ז"ס מי בכם יגיד זאת בזאת יבוא אהרן אל הקודש בזאת יתבלל המתבלל הסכל וידוע לומי אין זאת אלא תורה ותורה תגוני מגני ומלגי זא"ת ג' לו"ס קו"ל ממו"ן. שמע ה' קול יהודה שמ"ע טוע' "שבאהרן "מחנלנים "עלמותיו "עד "מ' "שה וטוע' "שהחפלל "משה "עליה'. יפת מדברותי' זה משה ומחן של תורה". והס "תוכו "לרגליך "יפת "מדברותיך ר"ת מילת"ו שלוה הקב"ה לוחס על המילה תורה לוה לנו וגו' ז' תיבות כפ' כנגדם ז' ספרים. ויש בו כ"ו לותיות כנגד שם הוי"ה. "ימד "שבטי "ישראל ר"ת יש"י כדתים' בברכות והתים ביתי שהול זקן בא בתנים זה יש שיולה בתוכלסין וככם בתוכלסין תמר רבה תין תוכלוסא פחות מס' רבוא כמנין כל ישראל. ומת כאר אחר אתה עולה שמה ומת חסר ו' כתיב שלה מת אלה עומד ומשמש. ויעל משה עלייה הוא לו. עד היה האחרון קדי היה היום האחרון שהרחיבו כל המלורעות. עיר התמרי"ם זו גן עדן שנאמ' לדק כתמ"ר יפרח. עד לוע"ר זו גהינ' לוע"ר כתיב"ם עם התותי' גי' נהינ"ם. זאת התרן זו ת"י. על פי ה' בשיקה. ויקבור אותו בגיא כי משה הוא בתי' הדעת ות"ח לבוא אל הדעת לדעת את ה' כ"ח ע"י שפלות וזהו ויקבור אותו בגיא היינו שגנז את הדעת בגיא השפלות וכל גיא יבשה. בשם הרמ"ל מבעלז ז"ל. ויקבור אותו בגי, ג"י נ' י"נ היינו בתליסר מכולין דרחמי. יונת אלם. ויקבור אותו הקב"ה בעלמו לפי שעסק משה בעלמות יוסף לקברם זכה שהקב"ה בעלמו קברו. משה לאחר מותו נקבר בהר נבוה ע"ם נביא והוא הר העברים להעביר ע"ז שעור. שעו"ר ני' וזה היה מרכבה עמהם בע"ז שעור נקברו בה אף ואימה. לא קם כמשה עוד. ק"ס נ' ת"ף ואימ"ה שהביטעם משה בחייו. משה נ' אלהים אחרים. אלהים אחרים דקליפה זו נתקן אח"כ בקברן שבנגדו שעור. מנ"ע. תקל"ב שפתי' נזכר משה בתורה וכן ישראל רמז שקול משה ככל ישראל. ולא ידע איש את קבורתו ומשיך ליה ומשה אף משה אינו יודע ולא נם לאה בה' כתיב רמז בזכות הלומות. ע"ם ה' ויקבור בניכול לבדו קבר אותו. "מלא "רוח "חכמה ר"ת רמ"ח ברמ"ח תבריו נתמלא חכמה מל"ת רו"ח חכמ"ה ני' משיח שנאמר ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה. ולכל היד החזקה שסוק זה י"ב תיבות נגד י"ב שבטים שלא יכלו ישראל וכם יהיו תמרוים לתומות לכך שסוק אחרון וסיים ישראל שכן סוף לכל התומות וכתיב כי תעשה כלה בכל הגוים אף תוחך לא תעשה כלה. ישראל מלויין כתנין לפי שסיים התורה בכם. תחלת התורה בתותי' ברחשית וסיום התורה ישראל אין רחשית שלא ישראל שנאמר קודם ישראל לה' רחשית ושוד כל מעשי ברחשית לא נברתו שלא בשביל ישראל. "משה "לעיני "כל ישראל ברחשית ר"ת מל"ך היינו מלך ישראל ברחשית ונוהל ברחשון. מ"ם שביי"ם הו"א ר"ת משי"ח רמז שמשה היה מלך ונוהל הרחשון הוא שיהיה הנוהל האחרון. משי"ח לעיני

כ"ל

כ"ל ישרא"ל ס"ת הי"ל שהיה כשמת משה ועניו כמשה וחי ק"ך שניס כמשה לרמז זה הי"ל זה משה. "עמו "ותרועת ר"ת נ' הי"ל שה"כ, מלך בו היינו משה. כשם המקובלים:

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

שער הפרפראות

אמ"ת גימ' תלה"י השמי"ם. תלה"י השמי"ם גימטריה הטכ"ש. כי ישרא"ל למעלה מן המזל והמזלות הקביע תותם היוסב על חוג שמיים כמו הטבע. ע"כ מי שמחמין בהטבע מדת הדין שולט עליו אבל ישרא"ל שהם מחמיים בני מחמיים נידונין במדת הרחמים שהוי"ה מלה רחמים. ע"ז התוסן מלחתי בספר לגרא דסרקא מהרה"ל ר' לבי תלימלך זצ"ל. תשא עיני אל ההריס מאין יבא עזרי. היינו מה שהני רואה הריס נבניים היינו תבור וחרמון, והקב"ה לא נתר בהם רק בשני שהוא נמוך לתתכון שהני אין ותשם אז יבא עזרי. עזרי מעם ה' שהוא מלה רחמים נמורים. מהכ"ל. תשא עיני אל ההריס מאין יבא עזרי ס' מאין מבחינת אין שהחדש אלל עלמו בחינת אין מזה יבוא עזרי, עזרי מעם ה', ס' מדת רחמים, אין הוא בחינת מה, זהו ס' גדול מה שנא' בהשא ממש שנא' בהברהם, בהברהם נאמר ואנכי עפר ובאשא נאמר ואנחנו מה, וע"ז פי' הס"ל מרוזין חיזהו סוטה המתכד מה שותניס לו, מה מאמינו מי לא יודע זה אלא הכי פי' אד"ש נימ' מ"ה אם נמשך עליו קדושה משם הוי' במילוי אלפין וזה בח אם הינו מחשיב עלמו לכלום ויודע שפלותו בחמת אז הוא בבחינת מה וזה מתנה מאתו יתברך שיפסיל ח"ע ויביר מיעוט ערכו זה ס' חיזהו סוטה המתכד "מה" שותניס לו שתיבד הבחינה הגדולה של מדת מ"ה שבחנו לו בחתנה וע"כ אמרו כל ניצ סוטה למה כי כל המתנהה חכמתו מסתלקת ממנו וכל סוטה הוא חוטא כי אין אדם טובר עניבה אלא ח"כ ככתם בו רוח שטות. וסוטה נימט' ס"ך ע"כ ממניך ע"ש הס"ך דיניס שפולטים על המתנאים וכן בהיסך ממתיק הס"ך דיניס וממשכים עליו רחמים ומאין יבוא עזרי. תשרי העם שבכה לו תשרי העם שה' תלהיו. שבכ"ה נימ' מס"ה כלומר תשרי העם שה' תלהיו. שזכה לאיש כמשה וע"ז תשרי העם שה' תלהיו. תשא שתר לי מלר, שת"ר נוט' "סוף "חוך "רחש כלומר אני רחשון ואני אחרון ומבלעדי אין תלהיס. "אל "יעוב "דך "נכלם ר"ת אדכי' ור"ת וס"ת שה"כ נימ' ונק"ה הייגו כשתתן לדקה אלא יעוב דך נכלם אז תשא עולר חשד אז ותטהה ונקה. אחי מדבר בלדקה רב להוסיע יתפרש ע"פ ס' הבעש"ט לך ה' הלדקה תשא ה' לך משפט הלדקה לשורש ע"ז בשביל ולנו גושת הפניס אלא יאמרו אחמו דורשים לעלמינו לטובתינו כי לריכים אחמו למידה זה ע"כ זה דבר ה' אחי בעלמי מדבר בלדקה כדי אלא יאמרו וכו', ספר נושם מגדים, ע"ז נוכל לפרש נמר הפסוק ורב להוסיע, ע"ד שכתבו המקובלים אלעתיד יהיה מן נון של נחש מ"י והוי מסיח וכן מנון של שטן שהוא הנחש ואותי' הנשתר משם שפמ"ע היינו אלעתיד שוחטו זה בלדקה תכוונו היינו תכין ל' ל' לעשות משם יהיה משיח כי הקב"ה מדבר ברבה בלדקה היינו כפל בכל מקום היינו נתן תתן עשר תעשר עוד הרבה. אבן מחסו הבונים היתה לראש פנה, אבן נק' היתה"ר, מחסו הבונים הת"ח נק' בונים כמה היתה, היתה לי שבירה שהברו היתה"ר, לראש פנה היינו הר"ת של פנ"ה. סחו"ח תפתח את"ן תתן העני"ק תעניק. הנחון עיר וקדים ר' ישרא"ל מרוזין. ח"י אבן מחסו הבונים היתה היינו כמה משניות האבן לראש. לרא"ש נוט' לעשו"ת רלו"ן אכי"ך שבשמי"ם כמה פנ"ה כי בזה התלתה מנרש ומשבר היל. תלת"ה נוט' תכי"ן לב"ס תקשי"ב מזי"ך. בזה החוסן ס' הרב הקדוש רל"י מב"ד אחי מדבר בלדקה רב להוסיע, ע"ז השטן מקטרג ושוחל כיון שהטה החדש נעשה נדחה. ושמואל שבר נרחה ונדחה שוב לא נרחה זה משיב לו הקב"ה אחי מדבר בלדקה אחי עושה לדקה עם ישרא"ל "רב" להוסיע שהלכה הוא כרב שאומר נרחה ונדחה שוב נרחה. וזה יהי' כוונת וסלחת לעוונינו כי רב הוא

שכיום הכפורים כל ישראל מודים ומתוודים ואחר כך בא השטן ומומר הלא אני עד בעוונם והודם ואח"כ בהו עדים, ומשולש אמר מייב ע"כ אלו מומרים ושלחת לעוויגיו כי "רב" הוא שהלכה הוא כרב שאומר הודם ואח"כ בהו עדים פעור זה פי' הפ' מי ימי' משמו אל. משמ"ו ר"ל אומי' משמואל שם היה הלכה כמותו מי ימים. אלי אל תעליגו כאלי ימי בדור דורים שמותך. לפניך הארץ ישדת ומעשה ידיך שמים המה יאבדו ואתה תעמוד וכו' שאחר הזה אומר דורשי· בשעה שברחה הקב"ה לאדה"ר דור דור ודורשיו הרחה לו גם לדוד נפל. אמר לפניו רבש"ע מלך ישראל חי' נפל· סוף נתן לו אדה"ר ע' שנים משנותיו וכן אברהם יעקב יוסף נתנו לו ע' שנים. זה אומרו אל תעליגו באלי ימי היינו תתן לי נא הע' שנים של השנות. בדור דורים שנותיך. תשוב ימי מדור של אדה"ר ומדור של השנות. השיב לו ד' השי"ת לפניו הארץ ישדת. כמשך הע' שנים של אדה"ר ישדת כוחל המערבי והיסודות. ומעשה ידיך שמים כמו שמים שהם קיימים לעולם ואם אתן לך עוד הע' של השנות לבנות כיהמ"ק אז לא יהי' התקומה לישראל ח"ו. כיהוע שספך חמתו על עליו ואכלים ומ"כ יספוך חמתו על ישראל ח"ו. ומ"כ המה יאבדו ואתה תעמוד. ואתה הוא ושנותיך לא יתמו בתמי' כיון שהקב"ה דור כך השיב ח"כ בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון ומשל אלי הע' שנים הכ': אנחה שוברות אלי נופו של אדם. אמ"ה נופ' אד"ם אח"ם אוי"ה האדמ"ה כל אחד מהם נתקלל בעבר קללות ע"כ שוברות אלי נופו של אדם.

אותא במדר' כשהגיל המן הרשע היום כיום ג' עמד אדו לפני הקב"ה ואמר רבש"ע ישראל מובדלים מכל האומות שנא' ואבדיל אתכם מכל העמים. ורשע זה רוצה להבדל. הסוך עליוני' ותחתונים ואח"כ כלה לחתם. וקשה מה הענין טוב זה הבר ומה" מאמיעו וכתב בספ' כתובת פסים דברי חז"ל שכל הע' אומות עשה להם הקב"ה בר ויעקב הקב"ה בר עליהם ואין הקב"ה מכלה אומה עד שמכלה בר שלהם תחילה כמו שאתה אומר למכה מלרים בכוריהם היינו הבר שלהם. ע"כ לא תוכל לעשות כך שאתה אי וקייס ואריך אתה להסוך עליונים ותחתונים היינו שהאומות תקבל תחתיך וישראל תחת הברים ח"ו ואשה מעשה ברחשית בשביל זה הרשע: אותא במדרש בזמן שאחד מישראל בלעו הקב"ה מוכן תפילין. וכ"ל זה הפירוש בגמרא בזמן שאחד מישראל בלעו שכיחה מה לשון אומרת קלני מרחשי קלני מזרועי. אותא במדרש אודע בשעריס בעלה זו בת שבע בשדנקו שעריס זה בזה ולא נפתחו עד שאמר שלמה זכרה לי חסדי דוד אבי ונפתחו בזה ידעו שבעלה של בת שבע היה כאומר בגמרא רחוי' היתה בת שבע לדוד משפת ימי ברחשית אלא שאכלה פגה ולא חטה למה עשה כן ה' להודיע בשביל בשבתו עם זקני ארץ כאומר חז"ל שהי' מכזים אותו ואומרים דוד הבא על אשת איש דינו כמה. ע"כ זה הפירוש. בשביל השערי שנפתחו אודע שבעלה היה ולא חטה ובשביל מה עיכב הקב"ה ולא פתח מיד בשביל בשבתו עם זקני הארץ שהי' מכזים אותו. ע"כ זה אודיע שבשביל דוד נפתחו ולא חטה כלל. דגל ראובן בזימרי קלת. אשר פריו יתן בעתו וכו' היינו כמ"ד בגדרי' אל ישמש מטתו לא בתחלת הלילה ולא בסופה כי אם באמלע הלילה וזה אמר בעתו אותיו' בעת ו' שעות. אספרה אל אוק ה' אמר אלי בני אתה וכו' כי אליהא דמ"ד מלך שמחל על כבודו אין כבודו ממול אב שמחל על כבודו כבודו מחול זה אמר אספרה אל אוק היינו תורה כי ה' אמר אלי בני אתה ואב שמחל על כבודו מחול. היום ילדתיך היינו שמושיל התשובה שעשה בקטן הנולד דמי. ארץ נתנה יבולה. יבול"ה טוטריקון השמ"ם ל"ת יבכ"ה ויר"ח בגיל"ה היינו כי תשפוט עמים מישור אתה אל ומו ישראל ארץ נתנה יבולה בשביל יברכנו אלהים אלהינו. אין אדם את ואלי תאותו בידו היינו מי שים לו מנה רולה מתחים כי ממון"ן במילואו מ"ם מ"ם וא"ו ון"ן בם"ת נמלא נ"ך ממון. אמן לא מלינן מיהוי כוותיכו אמין מהילתו והוי כוותן זבה"כ סדות שלא לעשו היינו שלא להיות לעם אחר ע"י שהוא לעולם בריתו היינו מילה ולא מלינן למהוי כמוהן. אמ"ת מאר"ן תלמי"ח ר"ת שלו נ"ך אמת:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה. יהללו"ך סל"ה נימטרי' ז"ה לעול"ם הב"ה. אביו מלכו"ו אחשו"ר לפני"ך ר"ת אמת"ל שע"י הוידו הקב"ה מוחל עוונותיהם של ישראל. אמ"ה כת"ר ל"י מל"ר ר"ת אמת"ל שילהו ה' ממנו ומכל דאתי מחתיו. אלדד ומידד מתנבאים במחנה אותה הרב חזולאי היינו דאמרי אינשי בשלע אחיקי בתרי פ' מילי בשלע היינו אם היה מדבר אל השלע ולא הכה היה אחיקי בתרי היינו היה שותקים

השנים

הפנים היינו חלד ומידד כי לא היה מספר מת.
מתנחמי"ם חותי' מת נכיחם:

שמעתי בשם הגאון ר"מ מינר ז"ל על מה שאמרו במסכת ר"ה ת"ר מפני מה תוקעין ומריעין כדי לערבב השטן ופירש"י ז"ל כיון שישראל מכוונין את המלות יירא להשטין ולכאורה קשה הא ישראל מכוונין את המלות וכי כשכור זה יירא להשטין להגיד העבירות שלהם ותירץ הגאון הנ"ל דהנה ידוע דמי שעושה תשובה מירתה זדונות נעשו לו כשגגות ומי שעושה תשובה מהפכה זדונות נעשו לו כזכיות וזה כוונת רש"י ז"ל כיון שישראל מכוונין את המלות שעושין דרך תשובה ויכפה יירא להשטין להגיד העבירות שלהם כי מכל עבירות שיגיד עליהם יתוסף עליהם עוד מלוה לכן שתיקתו יפה מדבירו וזה ענין נאמר ודפח"ח. כוס מלא ברכת ה' רוצה לומר כשתמלא חותיות כו"ס כזה כ"ף ו"ו סמ"ך הם נימטר' ע"ב ס"ג מ"ה כ"ן שהם ד' מילוי הוי"ה וזה ברכת ה' כי כו"ס גי' אלהי"ם דין וכמילואו שלו נעשה רחמים וזהו כשוד ה' הוא אלהים. תלפיות בשם רמ"ע. ת"ר חמת כ"ר חניא כל העושה עובה למי שאינו יודעה כאילו זורק חבן למרקוליס כי עבודת המרקוליס היא שזורקים לה אבנים הרבה והוי כמי שעושך דלי מים לתוך הים. כי הכה תוכיך יאבדו. היינו אם אתה מאמין שכל מה שהוכיחים עושים הכל מהשי"ת הוא ולא במקרה בודאי הכה תוכיך יאבדו ויתבטלו. כחוט השני שבתוריך היינו כמו שהי' ס' בחוט השני שבאבנט. כן שבתוריך אם שנורה תפלתיך בפיך בלי שום מחשבה זרה היינו כחוט השני שהוא לבן ואם לאו דומין לותו מהיכל המלך ואומרים לו מה לך לספר חוקי. כי תרצה שמיך מעשה אלעבותיך אחר כוונת אז תזכיר את ערכי ולעשות תשובה לומר מה לנוש כי תזכרנו היינו לקבל את עלמי בשמיות מה כאמור הגמרא קוכה ד' כ"ע אמה לוקה אימן רש לוה"ע לבוה לוקה אימן רש לשומעי ישראל ע"כ גרלותי שמיך לוקים אכיר לעשות תשובה. כל עלמותי תאמרנה ה' מי כמוך היינו בשביל שכתוב ותהי עומתם על עלמותם אבל אני כל עלמותי תאמרנה ה' ולא יהי' כי שוא עון. רפאינו ה' ונרפא כי תזמן בחורבן אין הבא שלם שנא' כי יד על כס יה וזהו שאנו מבקשים רפאינו ה' ונרפא לנו אתה ה' וממילא נרפא. לעומה שלמות גדולות לבדו היינו לאפוקי מכת המינים שסופל הטוב לבד ופועל הרע לבד ומשלח שתי רשעות ח"ו ח"כ אתיך מניח בעל הרשות הבני לעומה שלחות מזה נראה כי לבדו הוא. בכ"מ ד' ע"ב איתא שאם אדם קורא לאבירו בשם יורד עמו לחייו וכתבו התוספות שכתוב בתשובות הגי בשם רב לדק נאון יורד עמו לחייו רלוי לשרוף שלים תכותתו והתימה גדולה דמניין לו זה פכ"ל והנה בחמת בכמה מקומות פירשו המפורשי' שיורד עמו לחייו הכוונה למעט פרנסתו אך תמיהת התוספ' אמנין לו שראשי לשרוף שלים תכותתו ולבנין מעט דברי רב לדק נאון כ"ל כוונתו דהקורא לאבירו בשם הוא עלמו בשם וזה פירשו לדיק תוכל לעומה ובטן בשפי' אחסר כדאז"ל אכול שלים ושתה שלים שאם תכעום תעמיד על מליתו ע"כ הקורא לאבירו בשם מותר לשרוף שלים תכותתו דבינן שהוא בשם ע"כ הוא בכעס תמיד אחסר לו שלים תכותתו מפני סכנה שאם יכעום יעמוד על מלותו. במדרש תהלות כ' יפח ה' פניו תליך וכתיב אשר לא יפח פנים. עשה תשובה ונפח פניס יכול לכל ת"ל תליך תליך ולא לאומ"ע עכ"ל המדר' זהו שובה ישראל, ישראל דוקא עד ה' אלהיך ולא אומ"ע זהו ואפתים תליך יעוכו תליך ולא לאומ"ע תשוב"ה נופ' "תפנית "קק "ואפר "בניה "הספד עוד "תורה "שובה "וידוי "כושה "הכנעה התריז"ל:

ועתה ישראל מה ה' שואל מעמך אין ועתה אלא תשובה בשביל שאתה ישראל תכל לאומ"ע לא. בפני נכתב ובפני נאתם היינו בספרים של אדם נכתב ונאתם עונותיו ופשעיו על מלאו מכאן רמז שהעדים צריכים להרבר בתשובה. ביאור הפסח ברכת האולה שיאלם לו ה' ר' שלימ"ה מן השמים כי האדם נקרא אד' יסודות אם רוח מים עפר ואיבת האולאים יהיו אפני שהיסודות לא יתאלו בשום ואחד נבר על חבירו ואין שלום ביניהם והנה בפסוק ויקרא אלהים לרקיע שמים פירש"י ז"ל שמים אם ומים אף שהם מתנגדים זל"ז ערכן ה' ושלה שלום ביניהם וברית אפס שמים וזה שאנו מבקשים רפואה שלימ"ה היינו שיעשה שלום בין היסודות כמו שעשה בשמים וזו מן השמים. ברעש גדול מתנשאים רש"י נדו"ל נימטר' תרי"נ כי המקיים מלוה אחת מהתרי"נ מלות נפשה רעש גדול בשמים תת חזי כמה כרי אתי לקמך. בדרז"ל הרהורי עבירה קשים מעבירה. קשה להולמו הלא מחשבה רעה אין הקב"ה מלרפה למעשה

והחירון

וסתירון ע"ז כי תמרו ז"ל אין לדם עובר עבירה אע"ג ככנס בו רוח שטות אבל המהרהר בלב עדיין לא נכנס בו רוח שטות ע"כ קשה. עוד נכונה למתפלל שמ"ע ושמע קרובה מכ"ן להרהר כמה שכ"ן תומר ויש"ח כי כמחשבה אין הקב"ה מלרפה למעשה לרעה אבל לטובה מלרפה מ"כ לעניין דלה הוי הספק לה מלרפה ולעניית קדושה מלטרפת. כשם הרה"ג ר' שלמה מקלרין ז"ל. על אחת שהשלמו לפניך ביה"ב ק' הלה כל אחת בשעה ע"י הילה"ר אלה ס"ם מי שמנרש היה"ר בשעתו ופי"ז מוציא ז"ל. כשם שנמר דוד תהלים זאת דעתו עליו עוד לפרדע אחת ואמרה אני ברי' קוק שכיס ואומרת יותר ממך ואיתא בפרק שירה שלפרדע אומרת בשבשל"ו נימ' "כלו "תפילות "דוד "בן "יפי. נוחת ידעתי כי חפלת בי כי לא יריע לויבי עלי פי' אם לא יכוון שום דבר רע על לויבי זה אני יודע כי חפלת בי אלא יכוון שום טוב לשום בר ישרחל פ"י ג' נם טוב לפניך לא טוב. בחשבון השלות מלוה תרי"ג מ"ע על כל ח' מישרחל לכתוב לו ס"ת תורה היינו מלות תורה שה"כ והמלוה לשר כה עולה תרי"ג "ה' "אלהי "ישרחל ג' תרי"ג לרמז לוריית' וקוב"ה וישרחל כולו חד. מלוה תקב"ה ל"ת שלא לירח מהנויים במלחמה. מלוה שם"ע לשמור את בשמ"ק. שלמ"ה דו"ד נימע' שם"ע שהם כנו בשמ"ק. ה' לבלות נימ' תקב"ה כמו שלמר דוד לנלית אתה בא אלי בחרב ואני בא אליך בשם "ה' לבלות" שהוא המוני לישרחל במלחמה:

מצוה תל"ד להתפלל בכל יום להש"ת תל"ד ני' מסד דין רחמים זה בשלב תלדי בשל"ב נוסף "בתפלת "ערב "בוקר "לפרים, תלד"י. מ"ע ת"ם שלא לחמן הלב. וליתן לדקה פחו"מ תפת"מ ר"ת ת"ם להכניע הקליפה לשר מספרה ת"ם. שע"ם מלוה על הכהנים שיברכו ישרחל בשלום. בשלו"ם עה"כ ני' שע"ם ע"נ מלוה שלא לאכול טרפה זה יהוי שהפריפה מטמטם הלב שלא להבין חכמת התורה חכמה ני' ע"נ. מ"ע כ' שלא לאכול חמץ וכו' כל ירחה כ' שולה עפרים. עפרים ני' כרת שחייב כרת. מ"ע ס"ו להלוות לעניי ישרחל ס"ו נימצרי' נלנל כמו שדרשו חז"ל כי בנלל הדבר הזה נלנל הוא שחוזר בעולם. מלוה ל"ה לבלות שיסמ"ק בם"ח דו"ד ני' ל"ה. מלוה ס"ח שלא להתעשק בין מלוה ולוה ברבית כי ס"ח ני' חיים ומלוה ברבית חינו

מי שחתם"מ. בנסיון יוסף כ' וימלן יוסף וגו' הן אדוני לא ידע אתי מה בבית. וכל אשר יש לו נתן בידי ולא חשך ממני כ"א אותך וגו' ואיך אעשה הרעה וגו' ואשתחי להלהים ל"ל למה לו כל השתחלות סי' די לו באמרו ואשתחי להלהים ופירש השמח ס' לנני כי כל העובר עבירה אינו עובר על שיהיה ע' מנ' דברים שהלו לו בשביל ממון או בשביל כבוד או בשביל חלוות שהוא וזה היתה תשובת יוסף אם בשביל ממון הרי כל יש לו נתן בידי ואם בשביל כבוד אינו נדול בבית הזה ממנו ויש לי כבוד ואם מחמת הוכחה לא חשך ממני כ"א אותך בשאר את אשתו ולא ידע אדוני אתי מה בבית ואין כאן אחד מנ' דברים שהלו אל יהיה בעיניך הרעה הנדולה הזאת שאין בה כ"א ואשתחי להלהי' ודפח"ח:

בפורים מלוה לבשומי סיכן מרומז בתורה שלריכי' לשחות בפורים דכתיב ויעש אחשורוש וגו' ביום השמל את יצחק הנמ"ל אותיות מנל"ה היינו שאחשורוש שתה ביום המנלה. עוד בפורים ע"ד אחר ויעש אחשורוש משתה נדול ביום הנמל את יצחק ויצחק מולד בפסח ומוסנין שלא להניק הילד כ"ח כ"נ חודש נמלה יום הנמלו סיה בפורים ויעש אחשורוש משתה נדול. בפורים שהלו להרה"ל רב ממעזוז קכ"ז מדינות שסיה להחשורוש כמה סי' לו ביס וכמה ביבשה וסביב כתיב ויסר המלך מס על הארץ ואיי על היס. מ"ס ני' מחה ואיי נימ' כ"ז מכאן שהיה לו ק' מדינות ביבשה וכ"ז על היס: **ד'** סימנים בלפור מלבע יתירה זפק דורס קורקבנו נקלף רמז לזה החותות שניות מהסימנים הם לפור דורסי סמיכות אמרו סעם"ל. פי' כמו שהסמך סנורה מכל לד כן מסנור עיניך וסיך מכל דבר רע תהיה לריך סעם"ל ר"ת סנור עיניך סיך לריך. רוב ובלה כה ומה לא תזרע שאין לך מדה טובה בעולם היינו מה שאתה שפל בעיניך ואיך רואה בך שום מדה היפה היינו מהחורה שזכית למידת עניות שלא תוכל לראות בך שום מדה טובה. וירח העם ויבאו שם מעבע עלמו בשביל וירח העם סי' ויעמדו מרחוק היינו שרחוק הוא מה'. בשם הבעש"ט. מוסר ה' בני אל תמאס היינו מה הוא מוסר של ה' בני אל תמאס פירש בניי אל תמאס אל תמלא פסול בשביל כי כל הפוסל פסול. מהבעש"ט:

עומדת היו רגליו בשערך ירושלים ר"ת עביר"ם היינו לא לן אדם בירושלים

ובשיה

ועכירה בידו על שמל ופתן תרוך על שמל ופתן ר"ת עם"ו להכניע כ' קליפות של עשו וישמעאל כי קליפת עשו סמא"ל וקליפת ישמעאל רס"ג שניהם נימ' שמ"ל בשביל כי אתה ה' מחסי תדריך תרמוס עליהם: נמחו נחמו עמי יאמר אלהיכם פי' שהנחמה הוא מזה שהאלהיכם יאמר עמי שקורא אותנו עמי ולא עם סתם. הוא תהלתך והוא אלהיך הס' הזה נדרש מריבה לפיפה ומסיפה לריבה הוא תהלתך כמו שאתה מצפה אותו כן הוא אלהיך. והוא אלהיך כפי הסנתך בו יתברך כן אתה מצפה אותו:

בגמרא יומא רשעים שבתגלו עושים כתגלה קלים אחרונים שלא נתגלו עושים לה נתגלה קלים וקשה הלוא אחרונים יותר מקדמים שלא נתגלו עושים שלא עשה בפרהסיא ותירץ בדרך משל רחוקן היה לו חולי ולא היה לו רופא בעירו לרפאותו והלך לעיר אחרת להתרפאות והנה בדרך במלון פגע בו חולה אחר בחולי כזה ועוד יותר ממנו חלין היינו נגעי חולים רבים מכף רגל עד ראש וגם חולי רחוקן הפנימי שמקיא המזון הלא קשה שמעון בשעה חון הרבה ע"כ ביקש רחוקן משמעון כשיכנס הלל הרופא יבעיתו להודיעו הרפואה וכן עשים שמעון ואחר הביקור הבעיתו שאחר ג' חדשים יתרפא וסיפר שמעון ויספר לרחוקן מניינו ושמח רחוקן הרבה ואמר מה שמעון שחולאת שלו גדולה הרבה בנגעי חון מכף רגל עד ראש הבעיתו עד ג' חדשי' אני בשעה קלה ירפאנו וכשם גם רחוקן ואמר שחולאת שלו כמו של שמעון הלא שהחולי שלו רק בפניו ואין לו נגעי חון כלל אמר הרופא שיש שם חולי. לפק רחוקן ואמר הלא שמעון שנלקה בכפלים בחליו הבטחה לו עד ג"ח ואני למה כל כך, השיב הרופא כי שמעון בכר יצא החולי שלו לחון ע"כ די ג"ח תכל עליך מי יודע בחיוב תכר יצא הנגע שמא על העין וכדומה ע"כ לריך שנה. וכן פי' כתרגומות המקדמים רשעים שהיה עושם חון היינו ע"ז ג"ע ע"ד ע"ג קבע להם זמן ע' שנה תכל אחרונים שלא נתגלה עושם עדיין כי היה שלחת חנם בתוך הלב ומי יודע בחיוב תכר יצא וירבה עושם כי שלחת חנם מביא לכעס וכמה עוונות ע"כ לא נתגלה קלס כן שמעתי מפרש מדוכנא.

שיעור מקוה מ' סאה כי מקוה נ' מ' סאים. סלע"ן נימ' לר"ק. לרק היינו לדק לדק תרדוף לשער פתורה כרוח יקירה שיבי' שתו מלויה וכו' ותם תינו שופה כך מתפרך לנחם כי שלחן חותי' לנחם וגו' משמח היינו משמח תלמים ותנחי'. רב לח הסתכל תון תד' תמות שלו היינו ד' תותי' ה' שנא' שויתי ה' לנגדי תמיד רמז לזה תרכב תמות על תדם קומות לו בכל מקום. שמעון השמסוני היה דורש כל התתין שבתורה כיון שהגיע לאת ה' תלהיך תירא פירש תמרו לו תלמידיו כל תתין שדרשת מה תהא עליהן תמר כשם שקבלתי שכר על הדריסה כך קבלתי שכר על הפריסה עי' שבא ר"ע ולימד את ה' תלהיך תירא לרבות ת"ח וקשה למה לה זכה סוס תנא ללמוד ולדרוש את זה עוד תומרו "שבא" מתין כא עוד "ולימד" למה לה תמר ודרש ותם לימד ממם לימד. תלה ס"ם ר"ע היה מן הד' שנכנסו לפרדס וילא בשלום ורשה מעשה שהקב"ה הכה למלאך שתין פולסי דוקרא ותמה למה הכה למלאך הלא הי' יוסב וכותב זכיותיהן של ישראל שהוא פקוח לפשות שדומה כל עשה שבתורה והתיך יעמוד לפני תליטע ועוד היה יוסב לפני הקב"ה ותיך יעמוד לפני כו"ד תפ"ה הכה למלאך מזה למד לרבות ת"ח וזה פי' עד שבא ולימד פי' שבא מספרדם ולימד מהמלאך ודין גרמא שילא בשתתו בתתר כי הוא תחד המיוחד להדמות ת"ע לתחד ע"ד שדרשו תשעה יעכירו תחת השבע והעשירי יהיה קורם לה' זה ר"ע שילתה בשתתו בתחד ובשביל שהיה תחד שבכים בשלום וילא בשלום ותליטע קלן בעטיעות ע"כ קרתוהו תח"כ ר"ת תלים"ע תיר"ף רביב"ו. תסר"ם תרויטינבורג:

תפל"ה ר"ת "תכון "פניך "לפני "התל. תקע בשופר גדול תק"ע ר"ת "קרוש "תרחם "עליהו עוד תפל"ה ר"ת "תפארת "פז "לרחם "הסביבים. תחת לשונו שתל ר"ת תול"ע כמרגלים שדברו לה"ר בשתרבב לשונם עד טבורה ותולעים יצאו מלשונם וכלים עד טבורה. לומר מי שדבר לה"ר תגמולו הוא תולעים. דגל רחובן. בשם הרה"ק תוסר"ם מקארלין. תלכי תמרו חז"ל ר"ת "תנא "נפשי "כתבית "יסבית. פירוש שהקב"ה תירם וקידם את ישראל ותתן בשיכול את עלמו להם בכתובה:

ארוממך ה' כי דליתני. דליתנ"י שני פירושים ים לו ת' לשון דל. כ' לשון רוממות ע"ד דלה דלה. פי' הדלות שהספלת תותי הוא הרוממות. ע"ד את תשר יתהב ה' יוכיח ע"ז תשבח תותך. כל"ו תפלו"ת די"ר ב"ן יש"י נימ' ברו"ך ס"ם בכו"ד תלכות"ו לעול"ם וע"ד. לרמז כדתז"ל

כי ליתא שמזמור ע"כ לחמרו דוד בסוף תהלים ע"כ נמר בו כלו תפלות דוד בן יפי, בכמל"ן לפרדע לחמרו סירה וכדי שלא תזוח דעתו עליו ע"כ סיים כזה הכ' שעולה בכמל"ן לזכור תמיד ולא תזוח דעתו. הרב ר' נכי חלימלך ז"ל. והיה שעמדה לחכותיו ולנו שלא לחד בלבד עמד עליו לכלותיו פירש זאת עמד לחכותיו ולנו מיד הקמים עליו "שלא החחד" עמד עליו לכלותיו הייט שלא היה כזה הסכמת ונזירת הס"י הר"כ ז"ל. הרב ר"ר ז"ל הי' לו עין ח' עם נקון לחד מי סיהי' הרחב"ד דק"ק קרלקא וילמרו כי יפתחו ס"ת ומי סיוכיח מפס כי הוא יהי' רב יודה לו הפני וכן עפו ופתחו הס"ת וילאו כתוב הנני עומד עם לפניך על הלור. ולמר הנקון ר' העפיל פה מבואר שהני צריך להיות רב בקרלקא ורמז כי ר"ת "הנני "עומד "עם "לפניך ר"ת העפ"ל. "ועל הלור" גימ' קרלקא. שיחת חולין הרה"ק ר' ישרחל מרוזין זי"ע. למר לחת שהלתי מלת ס' היא הנפמה שנקר' יחיד' היא כלה לי כחורת שהלה וה"כ לני חייב עליה כחופפין כדין שוחל לכן חותה לחנקם שכתי בניח ס' וגו' כדי שיהא שהילה בבעלים. ופתח ס' של הפתח. יובן ע"פ מלמר חז"ל שהקב"ה מבקש מישרחל פתחו לי כחודו של מחט וכו' כלומר שיהי' קודם לחתרותה דלמתה ובשביל זה היה בריחת המדס, לבל נמלרים שהיו ישרחל בעומק הקליפה ברוב רחמיו וחסדיו לה המתין על לחתרות' דלמתה רק ופתח ס' של הפתח כ"ה הקב"ה בכבודו ובעלמו גחל לת לבותיהו כן ישחל חותמו נחולת עולם כ"ב:

מה טובו חהליך יעקב פירש"י רלה שתתיהן שהיום מכוונים זה מול זה פירו' לפירושו של פי דליתא פתחו לי כחודו של מחט וגו' וזה כוונת רש"י לין פתחיהן מכוונים פי' פתחו דישרחל ופתחו דקוב"ה היום מכוונים שה' פותח להס פתח יותר גדולה ממה שהס פותחים ע"כ לה הי' יכול נלעס להרע להס כי רלה שהס יעשו תשובה מועטת כל דהו הקב"ה יפציע להס כל טוב. לקוטים. יקוט משלי בשעה שהכס יושב ודורש לפני הלבור ושוטין עליו היהס"ר מיד הקב"ה מוחל עוונותיהס של ישרחל עכ"ל. למה תמהו נקרחים בשם ישרחל ולא ע"ש שהר החכות כי שם ישרחל כולל לכל החכות והחמשות · ישרח"ל נוע' "יעקב שרה רבקה רחל חכרהם לחה". תלפיות בשם מנחה

גדולה. חכרה"ם נוטרי' "חב "בד' "רומות "מן "העולם. ילמ"ק ע"ם יוד נסיס וג' סיים נשרה ק' לחכרהם ח' שניחל לח' ימים כרכתיב וימל חותו בן שמונת ימים וגו'. יעק"ב נוט' "יעקב "קנה "עולמו "בשפה חו "יס "קונה "עולמו "בשדשים שקנה עולמו של עשיו כמחכל עשים. מה שהמר יעקב כי ירח חכי חותו סי' כי עשיתי חת עלמי לחותו סיינו לעשו שהמרתי חכי עשו בכרך. יהסף החרן חל עמיו סי' מדתו ומרקתו של החרן יכנס ויהסף בתוך עמיו כלומר לכל יחיד לרקתו וקדושתו מזרע ישרחל. יסיסית מכני חדס סולק חן בשפתותיך סיינו בשהרלה להוכיח לנשים יפיפית מכני חדס חסי' נלה כמעשיך ע"ד התקוסטו וקושי שלה יוכל לומר טול קורה וכו'. לקוטים כ"י.

פליאה למה חסר י' מירושלים מפני סיוד של ירושלים רומז ליוד מן שדי י' מן חרני י' מהסיה י' מהויה ושם הי' חסר היוד מחלו השמות הי' ח"ו כלייה לשוחיהס של ישרחל לכן נחסר היוד מירושלים ונשחלקה השכינה משם וכשחרב הביהמ"ק חיסר ס' ו"ס משמו וה' מכשה סיינו חותי' והו"ה זה והו"ה חר לה לשכינה כביכולי מדרש תלסיות. זה כוונת חנסי כשה"נ בכתר והוח יושיעו וינחלו עניח סיינו חותי' הו"ח שחיסר משמו ומכשה הס יושיעו וינחלו ובנחולה יחזור הי' לירושלים זה כוונת והוח יפדה חת ישרחל. מרחשית השנה עד לחרית שנה רש"ת כחוב בלח י' חותו' מתשר"י ע"ד נמרח ר"ה י"ז חר"י כל שנה שרשה בחחילתה מחעברת בסופה שנה' מרמיז זה שחנושים ידבר רם פירש"י בר"ה בשביל שהס רשים לנס נשבר ומרחמים עליהס מן השמים. מהו חחנושים שמדב' הרם נשבר בשב"ר נוט' "נכנס "בי "רוח "שטות ע"ד בחנה שהמר יכולה חני לפטור חת העולם מן הדין שנחמר שכועת ולא מיין וכן הפניות מעניר ע"ד וע"ד קונו כי חין חדס עובי עבירה וכו' רנון ירחו יעשה וחת שועתם ישמע ויושיעם ק' הס כבר עשה הרנון של ירחו מה לריך עוד לשמוע שועתם להושיעם. פירש הבעש"ט. דחסכה הל"ל שמוע שועתם ורנון ירחו יעשה. ופי' כי מדתו של הקב"ה שמוע לכל הקורחים חפילו לרעה ח"ו כדחז"ל נעכח חמחתרת' רחמנח קריח. ות"ת מה הפרש יש בין לריך לרשע חלח ה"ם בנגד בשמע חפילתו שיוכל לנעוד וחח"כ בקורח של ה' כי נחפס ע"ד הנגיפה שוב לח נעשה מחחר שכחב כזה מש"כ

הלזיק המתפלל על הכר שיודע ס' שמין זה טובתו מ"מ עוסק ס' מבוקשו ותפ"כ כשרואה שמין זה טובתו מוכר וקורא לה' ותו כרחמי ית' ותת טעמא יסמא ויושיעם וזה פירש המד' הלוחי תיתי עזכו ותת תורתי שמרו כי לכאורה קשה למה כתמת הוא כך שמועת תפלתו שהוא נגד רצונו יתברך. ת' דהוא מוכרח דהנ"ב אין במירה לאדם כשלא יוכל לעשות רע. כ' כי מזה יתן לב להתפלל שיוכל לעשות טוב מאחר שרואה שהקב"ה משניח ושומע תפלת המתפלל לפניו יתברך ומה להרע שומע כש"כ להטיב. היוצא לנו מזה לולי הרשעים החוטאים בסיבת בחמוש שיעזור להם ס' כשיתפללו שיוכלו לנגוב דלולא זאת לא עשו זאת והיו סומכים על התורה דכתיב לא תגנוב וכזה יובן הלוחי תיתי עזכו שלא יבטחו כי לעשות מעשים רעים וכוטחים כי לעזור להם ותת תורתי שמרו דכתיב לא תגנוב. לקוטים. תרור המ"ן ני' כרו"ך מרדכ"י ע"ד חז"ל חייב אינש לכסומי וגו' עד דלא ידע וגו' כי כשזה נופל מיקף זה קס ע"ד וכל קרני רשעים אגדע מיקף תרוממנה קרנות צדיק: תרס נחם בין שיני שומרים ע"ד חז"ל לא נחתם גזרת חמה ממית. היינו המתפללי לותי' של נחם ושל חמה לותי' ח"ס ותרס של נחם הוא הפעל וכשתסור לות ח' מנחם ולות ס' מסעו נשאר לותי' מ"י, זה שהתפלל חשובה תשכר של' שין לותי' מ"י, שהקב"ב מ"י ירפא לך זה הפס מ"י ירפא לך כי עתה נעשה מן לות ס"ן שמ"י: למה תתמר יעקב נסתרה דרכי מה' ומשלחי מפפטי יעבור, זה שאלת עשו מה למה תתמר יעקב הלא כבר קרעת שמו ישראל כי מן הדין המוכר שדה לרחובן ושיהם שמו יכול המוכר לחזור בו ואומר לרחובן מכרתי ולא לאחר, לזה שמכרתי הכבורה ליעקב אבל ליעקב לא מכרתי כשהרה דרכי מה' היינו לא ידעתי שיחזור הקב"ה לקרותו עוד יעקב כרחי' בגמרא כל כל הקורא לאברהם אברם עובר בעשה שנאמר ולא יקרא שמך עוד אברם ומקשין הרי יעקב שקרא אותו ישראל ותירלו יעקב שאני דהדרי קרא, ת"ב זה כוונת עשו למה תתמר יעקב למה הדרי קרא לקרותו יעקב הרי ותדבר ישראל הלא קרעת לו ישראל, נסתרה דרכי מה' שיחזור ויקראהו יעקב ומשו"ה מפפטי יעבור הפסדתי הדין כן יכולתי לטעון ליעקב מכרתי ולא ליישראל אבל כשאחזר וקרא לותו יעקב הפסדתי סדין:

בשם הגאון הגר"ח מווילנא. למנצח על השמינית מזמור לדוד, "השמיעית "מזמור לדוד "ס' ר"ת מילה כי זה הס' נדרש על המילה שמיעול לשמוע כשביל זה אל נחפך תוכיחני כמ"ש שמעון ונפלתי בין הטרלים תטפ"י שמין ביני לביניס אלא מילה. מגלה נקראת מגרת מגר"ת נימט' זכ"ר עש"ה עס"כ זכר עשה לנפלאותיו · עש"ה עס"כ נימ' חנו"ן ורחו"ם. מהס"ל מכעלז. ע"ד שאמרו בגמרא מפני מה אין תומרים הלל בפורים ותירלו קריאתה זו סלולה מכל, לכל חולי דם רפואתו יין ועכבים רמז מן התורה ודם היינו מי שים לו חולי דם עכבים סותה היינו רפואתו. מהס"ל ר"ם קורין כי יד על כס יה וכו'. אין הס שלם וכו' כי מגן ממלא לאותי' דוד ז' ז' ת' של מגן עס ו' של דוד הרי ז' וכן הפני גימלין של מגן לפני דלתין של דוד עולה ג"כ ז' ז' כי הפתי שמות הלזו מיוסדים עפ"י ז' כוכבי לכת והס מכוונים זה כנגד זה בגלגל כשזה למעלה זה למטה כשזה קס זה נופל ותגן זה שמלך ע"כ אין ת' שלם ואין הכסא שלם עד שיתחה זכר עמלק ותז יהי' והיית רק למעלה ולא למטה כלל. תגרת הטיול. מה ת' דורש ממך ממ"ך גימ' מאה היינו מאה ברכות בכל יום ע"ד ת"ת מה שלא מאה. ס' תבודרסם. לא הסרים בשר קודם מעולם, היינו מי שהוא לדיק ונקרע בשר קודם, מערדת הזמן והעולם שמבטלין תורתו תפ"ם היינו מוכח תורתו מעבודתו יתברך כי התדם השלם ימלא עבודתו תפילו במיני התפכות תחד המנקה חלר המלך מהזכל לו מוצן לו הכום וכדומה כ"ז מאמר המגיד זל"ג. כי אתה שומע תפלת כל פה תפי' שהוא כולו רק פה כלי לב ג"כ שומע. פ"ה נימ' מיל"ה ת"ת מי שהוא מהול. כל פה נימ' קס"ל היינו שומע תפילת לזור בקס"ל. קס"ל נימ' ד"ן תכב"י שפפי"ת כשלמו דן הקבל ולא מלאך · קס"ל נימ' מיי"ם טוכי"ם רמז שהמתפלל בקבל ומשתף מ"ע בלרתם יזכה לחיים טובים, ע"פ לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו זה נאמר על לדקה כמו שדרשו חז"ל שנאמר לדק לפניו יהלך היינו כש"ת מכל מי שקרעו לותו לשתחה והשתם והתבוק, לפניו תבל ההולך לניח הסיפר השתם והתבוק לאחריו זה פי' לדק לפניו יהלך שהאור הולך לפניו · עוד רמז שהעותן לדקה כחיין לדק לפניו יהלך ותפ"כ ויפס לדרך פעמיו תבל המצווה ליתן לאחר מותו האור הולך לאחריו וזה בחשבה יתהלכו ע"ז רמזו

המקובלי'

המקובלי', זהב כסף נחושת ג' מדרגות, זה"כ נוט' "זה "המוסן "כריה זה מדרג' ח'. כסף"פ נוט' "כבוה "סיגי זה מדרגה ב'. והמדרגה שחמרונה זה נחושת נחש"ת נוט' "נתינת "חולה "שתומר "חנו היינו לאחר מותו. זה כוונת שלמה המלך. קהלת ט'. כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה, עשה היינו תיקון כפ"ח אשר בידך תלהים לעשות, כי אין מעשה וחשבון מעשה נ"כ לשון תיקון בשחול אשר אתה הולך שמה כי לאחר מותו לא יועיל שום תיקון כמה שיתנו אחר מותו וזה כוונת הכ' והלך לפניך לדקך ואז וכבוד ה' יאספך ולא לאחר מותו. ומעלת הלדקה כי רבה היא ח"ח לפורעה אך להחבת הקיצור העתיק לפניך קלת מאמרי חז"ל במ"ר. תני בשם ר' אליעזר נקמתן של ישראל ביד עכו"ם דכתיב וקרא עליך אל ה' והיה בך חטא, וכתיב והנשם המוקלת היא תיא המות מת לא אמרין, תרפא דלא שמוה למלוותא שמוה לאסיא. עוד שם תני בשם ר' אליעזר רב"י כהן ור' יהושע בר שימון בש"ר לוי אמרו לשעבר היה הגביא עושה מלוה והגביה כותבה עכשיו עושה אדם מלוה מי כותבה אליהו ומלך המשיח והקב"ה חותם על ידיהן דכתיב הן נדברו ירחי ה' שים אל רעהו וכו'. בכתובות דף קי"ח אמר ר' אלעזר מתים שבחו"ל אינם אלא' ומתני לבי בארץ חיים אלא שכיוצו בה מתים חיים אמרין לביוצי בה אין מתים חיים, ומתיב אליבי' לדיקים שבחו"ל מתי, ומפרק ע"י גילגול מחילות. יחיו מתיך אלו מתים שבא"י נבלתי יקומון אלו מתים שבחו"ל. במג"ע חופן ע"ז. יפיצת ח"י שקול כנגד כל המלות וכמ' בספר המיוחד, אחי יפצה ולבי עד, בגלות יפצים מן המלות במין ע"ר וז' מלות דרבנן שבס זר"ע במין העבר"ה וכן משה ביקש לכפם לח"י שקול כנגד כל המלות וז"ם העבר"ה לח:

במ"ר פ' מסעי, הלדיקים בח"י יוכלו להנן על כל המקומות, כי ח"י כמו הלב שנותן כח וחיות וקיום לכל האברים, אמנם לדיקים של חו"ל לא יועילו אלא למקומו בלבד. בשוב החרן בחב דע כי מסורה בידינו בקיבוה משיח בס קיבוץ גליות לח"י, החייס שימלאו בס והמתים שיחיו יעמו ברים חדשה רוחני' ויפרחו בחויר מעופפים בשברים לעיני אנשי קיבוץ גליות וילכו לדור נג"ע התחתון ללמוד תורה מפיו יתברך וכשיתרפאו בני הגליות ללמוד וכי אין אנו ב"י כמותם ומאין זכו בס משה"כ אנו יאמר להם מלך המשיח ידיעו כי הקב"ה מצלף מדה כנגד מדה אותם שלח חסו על ממונם ועל נפשם אלא על רוחם לזכות לנפש טהורה לכן חזרו להוחניותם מדה כנגד מדה, ואתם חסתם על ממונכם ועל נפשיכם לפיכך נסתרתם גשמיים, וכן אמתז"ל גם נגמרת ב"ב פ"ה. כשבורים הנם שזה גדול מזה, יאמר ב"ק לא אפני שזה גדול מזה. אלא זה היה בלבר מערה וזה לא היה בלבר מערה, ע"ב הרי כי מבינין יסורין לפני הקב"ה לחשבם לזכות גדול ורב כמה שנאמר. כי קלאתי בהוללים ברחוקי כל עיר על חלב בניה, עיר היינו התעוררת ופיר אלהים זה ירושלים ותרה"ק מוסיפת עד שאול תחתית היינו חרפה לשכינתו ולהוליך מדפת הבופרים בשם שעושים ריום בין הדבקים בירלת ה' חובקי חספחות ליון וירושלים מפריד דלים לא ירחו מחורות זה ספרדי וזה משכנז וזה תימני. ועל כולם מטילים מום בקדשים בחמרם נרפים לחם נרפים ולחם המחקדשים והמטהרים לחרי הגמ"ת של ח"י מטיל מום בקדשים סיגול הוא לא ירצה בדלחת במ"ר בראשית ע"פ אשר שם הזהב אלו דברי הורה שהם נחמדים מזהב ומפז וזהב הארץ ההוא טוב שאין תורה כתורת ח"י ולא חכמה כחכמת ח"י שם הגדולה ואלו השופט מקרא משנה ותלמוד ותוספת' ואגדות. ובירושלמי מדרי' ספ"ן אמר הקב"ה חביבה עלי בת קטנה שבח"י מסכתדרי גדולה שבחו"ל ולכן ביקש לעקור את הכל שקר עתה בו כי מי לא יודע שמכל שבטי ישראל אחד מלקף שעוזר פרנסתו וכבודו וכח לכהן כבוד בתרה"ק מקום הטוקר והנעקד והמזבח מקום שהביאה לא זה ממקומה ונטוח בחסדי אבות לעשות מעשי אבות לקדש ב"ם ולהיות ברח מזכי אבות ומקבל ע"ע להיות נע ונד כי כתו"ח נודד ממשפחתו כמעט להחזיר על הפחתים חנשים חכמים כמלחכים שכל מיני חכמות ומדות ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך להיות חוכלים לחם העשבים ונגוע כרעב בחשר הם דורשים סוף דבר הכל נשמע בתרם סוף דבריו של אדם הכל מתמיעים פלוני בשר כי' פלוני לדיק הי'. ואם תפילו ימלא בחוך מחה חלפים נפשות חמשים דלא מעלו כ"ב הלא מלחמו גם בימי הבית כמה פרוצים היו אלו מצו"ה מותר לירד לחיי מרן ורבנן לדיקי טולם. ועוד אלו דלא מעלו חדשים מקרוב בחו מחוך הגולה ועבר יבחבם וכבחן בוודחי בפילים בחלף חלקים ממה שהיו שם

ע"כ

ע"כ יסכר פי דוברי שקר . ואתה ישראל עמיכם תשלח ושריכם תתנו ולא תשעו בדברי שקר ויהיו עליכם סתרם . חן וכבוד יתן ה' לטובים בתמים . ולא עליכם נגידים ומסידים שוטים ונכבדים תשר מעיניים מלחיהם לכים לדקות ח"י תלותי רק על כני מירב הדורשים בחייכות יבטלו בחיעוטם ולא יכים בחזיקם קול תהלה וכדתי תכל נביחים תנתי' ותמורתים הנחזים בשחת להגן על הטוענין והמעטין להריק עליכם ברכה עד בלי די תלא השוכן בציון והכותר בירושלים . בהברת רשעים תרתה רשעי"ם ני' כר"ת ר"ת וסו"ת של רשעי"ם הוא ר"ם ור"ת של לדיק הוא ק"ן זהו וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות לדיק כי אין מציח בן דוד בא עד שתכלו נסי הרוח מישראל היינו בשטר התרוממו' של רשעים אז יבוא הקץ ר"ק ר"ע ני' רשע וכתיב לא יבקר רע : הרוחה את תבינו לג' יום מבקר שתחיינו לשנה מבקר ממיית מתים הטעם כי שני בני ישראל המחברים ח"ע נברא מלאך והמלאך ברים שתין בו עשם ואינו מתקיים י"כ חודם ע"כ כשרואה זח"ו שנית נברא מלאך מחדש כי הרחשון ככר מת . כשם הרמ"ל מבעלז :

הדופכי הלוי אגם מים ר"ל שם מטפיך חומי' הלו"ר תמלא רוע"ם אג"ם טוט' "הכדו "גוים "מארצו, מי"ם טוט' "מגדיל "ישועות "מלכו . היינו מה רוממ ה' תכדו גוים מארצו ומגדיל ישועות מלכו רוע"ם טוט' "רחה "והתקין "לורת "הלבנה פירוש ישראל עליהם למלחות פנימת הלבנה ואז יכי' דוד מלך ישראל חי וקים תמיד ימלוך כפיכי' רוע"ם אז יכי' תכדו גוים ומגדול ישועות : הנסתר מהניינו אל יפטר אלא מתוך דבר הלכה, הלכה פסוקה הוא ימי"ד ורבי"ם הלכ"ם כרבי"ם ר"ת יום"ך מלאך הדרך וכבל לדרך שלא תבא יזכר יום"ך תשמרנו יום"ך ילילי חמן וגם סו"ת של כי מלאכיו יצוה לך ג"כ יום"ך שם מלאך בדרך הלילי לא חיי חיי חיי עשו חיי הכ' חיוחר היל"ל חיי חחי לבד ומי לא יודע שעשו חח ליעקב הולם נתנחר נדרו"ל נ' גליות הם גלות חכמים קשה מכולם . חחו הפירוש של גלות חכמים בדרך משל ס"ח הכא הכתים בברזל ליסרו יעקב בברזל בקול גדול בדרך ברזל המוקם בברזל עמד הפסוק ואמר מה אחה לוטק כ"כ וכי דוקא אותך נבד חני חכה הלא חני חכה כל חבני יקרוח טוסק בפי' ויהלוט שהם יותר חשובים ממך ואינם לוטקים כ"כ הטיב לו הברזל אין חני לוטק מחמת חסיבתי הלא מחמת שאתה אחי ומכה אותי . כך לעק יעקב הלילי לא חיי אחי חיי עשו שהוא אחי זה חרה לי זהו סירוש וגלות חכמים קשה מכולם היינו חכמים שאחים הם בתורה ומלעדים זח"ז קשה מכולם . "הקשיבה "לקול "שופי "מלכי ר"ת שלמ"ה כדתי' כפ' כ"מ שלל דוד גם מזדים ונו' והטיב לו הקב"ה ביחי שלמה אחי מודיע . ומחזיקה עיניהו בשוכך לציון ברחמים . היינו לאשוקי ממ"ד ייחי ולא אחמיניה אחל דוקא בשוכך לציון ברחמים שמוכל לשכול כי אתה בעל הרחמים : ואלו היו אלא אירה כיס ונו' אין אחו מספיקי' להודות לך וכ' ע"כ עבריה שפלגת בחו וכו' הן הם יודו ויברכו וכו' ק"ק הלא הוא סותר את הרחשונות שאמר אין אחו מספיקים וכו' ויוכן ע"ד משל שהי' למלך גדול אהוב אחד כשפשו והיה עני פ"ח בח המלך לביתו ות"ל רצוני שאעשה משתה גדול עני הטיב לו העני אדוני המלך אם על מזון שעודה אחת אין לי עליך עאכו"כ ח"ל המלך אני אחן לך כל מאשוך על הסעודה רק אתה השאחל כמו כן כאן אילו היינו ונשוינו שהם שלמו אין אחו מספיקים וכו' אחל אבריה שהן שלך הן הם יודו ויברכו . זכחו זכחי לדק ובטחו אל ה' היינו שאחטו לעני בלי בדיקה אם רצוי הוא וגם ה' יחן לכם בלי בדיקה אם רצויים אחם, זכ שקרא עני כמאמר הזוה"ק מאן דרחיש ליה קוב"ה שלא ליה דרוש דא קורבנא . הגה זה דבר ידוע שהקב"ה מכין רשואה קודם המב"ם זה"ו סירוש ויאמר המלך לחכמים יודעי העחים כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין כי כן היה מנהגם שאפילו דבר מלך ה' צריך להסכמה מהסנהדרין שלו . ויאמר ממוכן לפני המלך אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו דוקא ולא יעבור לשמול מפי יודעי דת ודין ויכתב כן כדתי פרס ומדי לשנות החק הרחשון שצריך לשמול מיודעי דת ודין ויטב הדבר ונו' ויטב כדבר ממוכן וזה היה כשנגזר עליו ויחלו אח המן על הטן כרגע ולא צריך לשמול מיודעי דת ודין זה רשואה קודם למכה . ואני בער לא אדע בהמות הייתי עמך כמדרש טעמת מפה אותו ואת כנו לא השחטו כיום אחר . קפלה רחל וכו' מיד נחגלגלו רחמיו של הקב"ה והכעיה אותם . וזהו בהמות הייתי עמך היינו בדין בהמה אותו ואת כנו ומיי לשמול הניעו נחשבתי עם יורדי בור היינו שפני חשוב כמת וצריך למיבדר ולשמול אפיחתא דרי הוא כמת . נחשבתי' ע"ם יורד"י ר"ת עני היינו

שעני מסוב כמת. וגימטרי' שמו שכר כי שכ"ר במילואה הוא ש"ן כ"ף ר"ש ס"ת נפש היינו שע"י שכר נותן נפשו. ומוטעה לחד יהיב טובא הרבה. יהב"ד טוב"ם הרב"ה ר"ת יט"ם כלומר מטה ומכריע המאזנים לכף מובא ומס עושה מלוה לחת מכריע ח"ע וכל ישראל לכף זכות כי יחשוב שהעולם שקול מחצה על מחצה. ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם מה שייך כאן את דוד מלכם. פי' הרב ר' נסי לתלמיד דהכא אמרו רז"ל אמרה מלכות יון לישראל כתבו לכם על קרן השור אין לכם חלק באלהי ישראל ביאור הדברים לפ מודע ופירש הוא ז"ל כי כשבאו ישראל במלכות בית דוד היה בעון בפירוש במלכות כש"ת רז"ל אין להם לישראל אין להלוך וכו' ובזאת תהי' נחולתם ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם ובית דוד נקרא רגל דכיתי שהוא מרכב, לשמים וע"כ אמרו חז"ל אין יושב בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד והכא אמרו רז"ל דוד ושלמ' שנמשחו בקרן נמשב' מלכותם שחול ויהוא שנמשחו בשך לא נמשכה מלכותם להכין זה מה הרמז בשך וקרן קר"ן נ' ימל"ך לעל"ם ופ"ד ר' על קיום המלכות לעד ומורה שהוא מרכבה למלכות שנים דכתיב ה' ימלך לעלם ועד משל"כ פ"ך נגד היינו לשעה זה כוונתם שאמרו כתבו לכם על קרן השור היינו שיכפרו לגמרי במלכות ב"ד היינו נס בבירות משיח הבא מדוד זהו ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד ובזה יתפק לך רמז הרומז. ה' מלך ה' מלך ה' ימלך נ' משי"ח כי משיח מרכבה לשכינה וכשיבוא לז יהי' מלך מלך ימלך לעולם עד ביום ההוא יהי' ה' אחד. כיון שכח לכלל כעס כח לכלל טעות זה משה כיון שאמר שמעו נא המורים נכעס ע"כ טעה ובכה את הסלע כי הוא סגר כמ"ש שהשינה מדברת מתוך גרונו וכן היה לוגל כל הכועס שהיה מסתלקת ממנו זהו ויבעט בשמתו שבעט ואמר שמעו נא המורים לכן וימרו את רוחו בהבלת סלע זה פי' הכתוב וימרו את רוחו בשביל ויבעט בשפתיו ע"כ שהיה בסתלקה ממנו ובשביל זה נעשה (מסה"נ ר' שמחה מבובריסק ז"ל): נדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד מהר"ם מאסטריפלי ז"ל

ש	ל	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם
:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם
ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם
ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם
ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם
ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם
ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם
ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם
ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם
ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם	ם

היינו כיוצא כזה. וכן תשוב"ה עולה זה ושבת עד ה' אלהיך שעולה עד כסא"כושבת תומי' ושבת כי שבת מסוגל לתשובה ושבת יומא דאורייתא כי שבת מטריקון שב"ת בתשוב"ה תשו"ב. וני' הוא רחוס יכפר דדחז"ל כל השומר שבת כהלכתו אפי' שע"ז כדור אתם מוחלין לו ע"ד ח"ת מחללו אלא מחול לו. ע"כ. מחה אמחה נ' זה סמן:

קשה מזוזותיו של אדם כקריעת ים סוף וכי מה קשה ים אצל הקב"ה אלא כך פירוש קשה מזוזותיו של אדם המתפרנס מאדם אחר כקריעת ים סוף (של"ה): ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים. מה שייך מתנות אל"ל לאביונים אלא בשעה שאותה אוהבו ושומו עלי שלשת ימים אחרו האביונים טובים היו אלי מרב מחללי רעב אשר ע"כ קבלה אשתר לשלש להם עבור התענית. ופי' אחר הנם כתו לקבל השכירות ח"ל אשתר הריני עושה תשובה עמכם לכתוב בהמגילה ומתנות לאביונים' בכל שנה כי אם יספיק לכם השכר המובטח (של"ה): מעשה בר' אליעזר ור' יהושע ור"א בן עזרי' ור"ע ור"ט שהיו מסובין בבני ברק והי' מספרים ביציאת מצרים כל אותה הלילה. אמ אחד להם אנו אומר אתמר בגמרא. שלשה מאמרות הוי הלילה מאמורה לתשובה אחור עוד שנים כלבים נובחים אליהם תיוק יונק משדי אמו ואשה מספרת עם בעלה. והריז"ל כל הנ' מאמורות פשוטות ומשמר הנ' הוא אשה מספרת עם בעלה זה יחוד קוב"ה ושכינתיה זה כוונת ופי' מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה פירוש שעשו כל הנ' מאמורות של הלילה בחינת אשה מספרת עם בעלה יחוד קוב"ה ושכינתי'. הר"מ מפרימישלאן. כוונת הברכה על כל דבר נרוך אתה ה' אלהינו מזכירין כ' שמות ה' רחמים אלהים דין היינו בשביל שהכסוך מדין לרחמים כי אלהים נ' כח הטב"ע וה' למעלה מהטבע היינו תוספות ברכה ושם משה השבע להיות הכל ברחמים גדולים וזה כוונת כי נדול ה' מכל אלהים לכך בברכתינו לריכין אנו לחבר שב' שמות שאינם כיחד עולים יב"ק ר"ת "יחוד "ברכה "קדושה שבע נ' קוין קו החסד קו הדין קו הרחמי' ושפשה כוכות נ' אבות שמידתם חסד דין רחמי' ושפשה י"ה מל"ה לותי' אלהי"ם וכאשר חטאו ישראל בעגל אמרו אלה אלהיך ישראל והפרידו בין אלה למי כי מי אלה לותי' אלהים ושפך להם הקב"ה נ"כ אלה לאלה. זה כוונת הפ' אמרתי אלהים אתם אבל כאדם תמותון. אמרתי אתם אלהים ואל היתם בכלל ברכה

כי בחור סני מלך ברכה כמו שאנו מתפללין ברכינו מכינו כולנו כאחד בחור פניך. וכן עתה שאחתם ונפרד מי עם חלה וחלה נתפשך לחלה שהוא סוד הקללה וחרור שחירש לאדה"ר בפרשת ז' הנחש זה וכן כאדם תמותון וזה ג"כ היה חטא יכבעם בן נבט שעשה עגלי זהב ואמר הלא חלקיך ישראל שהפריד אל"ה מן מ"י ולכן כשבא יוסף עם בניו ליע"ה ע"ה שיברכם רחה ברוה"ק שילא יכבעם שיפריד מי מן חלה שאז הוא בכלל חרור והיו בכלל ברוך אמר מי חלה שחיום רחוים לברכם והשיב יוסף לאביו כני הם אשר נתן לי חלהים בזה"ק ר"ל בזה חלי ואנוהו לע"ע הם בבחינת אל בימודו ואז אמר קחם נא אלי ואברכם וברכם בשם חלהים בש"ב ישימך חלהים ונו'. עמק ברכה. כל היום דוי ואם זוכה ועושה תשובה מתפשך ונעשה מן דו"י יו"ד ר"ת "יחלה "דברו "וירפאם. כל העוסק בתורה לשמה זוכה ומוסיפין לו שנות חיים כי תור"ה עולה בש"ק כמנין שנו"ת חיי"ם בש"ק:

עץ שלם עבירות נפיש מחות בשעת לידתן על שתינן זכירות בגדה וכחלה ובהדלקת הנר. ע"ד שאמרו שהאשה הטיל זוהמת בחוה. וכדי להקן אשר עותה תיקנו ג' דברים שנרמז בחותי' נח"ם "נדה "חלה "שבת ואם לא נזהרו האשה שהביא מיתה לעולם היא ממיתה:

ציונים יקראו לחרמון שריון והאמורי יקראו לו שניר לידונים נקראו מי שעלכד כליד ס"ת. והאמורי נקראו ישראל שנה' בהם לשון האמירה הוא לשון האמורי, שריון ר"ת "שאחל "רס "ימין "נופל שניר ר"ת "שאחל "נופל "ימין"רס. ס"ל ר' מאיר:

וידין כני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת וכו' וכו' כי לא פורש מה יעשה לו. הקשה בעל החינוך איך לפשר שנעלמה הלכה ממשה הלא מפורש בשחלל שבת בפקילה ע"כ פי' כי ללפחד היו' המקושש והוא היו' מגדולי הדור והוא מקושש לא כוונתו כמו חוטב עצים הלא מלקט וחין לחסור חלא משום שבות ויכול להיות שפי' ג"כ בתוך החמוש וחין זה חיסור לכן פי' זה ידוע כי ג' עלים יש עץ כחיים ועץ הדעת עץ חיים נקרא תורה והמצוה בגשמי' עץ הדעת נקרא רוחני' התורה היינו הכוונה ומצוה לריכה כוונה כי מלוה בלא כוונה כגוף בלא נשמה וזה שלפחד שפי' הדם גדול הי' מקושש בין העלים בין ע"ח לשה"ד כי דעתו הי' טועה שעץ הדעת היינו כוונת התורה היה העיקר כמ"ד שהשבות קיימו התורה היינו רק הכוונה ולא נוף התורה ולפ לדעת הרמב"ן שהשבות לא קיימו התורה רק כת"י ולא יוכל לומר שקיימו את התורה ממש שהרי יעקב נשא שתי לחיות ולכרהם התכיל את המלחכים בב"ח ע"כ מדרש"ה משבוח על שלפחד שמח ממש כוונתו כ"כ גדולה כמו כוונת השבות ע"כ וינימו חותו במאמר כי לא פורש מה הכוונה העיקר חו לא ע"כ הולך לשחול מהשם כ"ה והשיב לו ה' מות יומת האיש כי כוונת השבות הי' רק קודש מתן תורה אבל לאחר מ"ת כתיב ועשיתם כמאמרו ע"כ וינרשו את יפתח כו' ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל וכו' מדוע נאחס אלי וגו' ויאמרו לכן עתה שבנו אליך ק' מה תשובה לכן עתה וכו' מקודם כ' ונלחמה היינו כולנו ועתה כ' ונלחמת ל' יחיד. ויבבר את כל דבריו לפני ה' כמלפס מה דבריס היה לו לומר כלל אלא פירש ס"ר יעקב מט"ס ז"ל כי אחבי נלעד היו רעים לה' מחוד וכאשר הביאו אשר בשלהם הרעה לקחו להם רחים מרחל אמנו בשעת מרבן הבית כיון שבא אל"ה ויאמר וכל השבות נילח חומס הקב"ה שאמר אשתו וגלו עד שקפלה רחל השים לה הקב"ה העמידו לעם בהיכל קפלה רחל ואמרה הלא לני שהכעים לי בעלי ארמי ולא כעסתי ואתה רחום וחנון וכו' ע"כ השיב לה ויש תקוה וכו' ע"כ זה כוונת אחבי נלעד כמה שבאו לרצות עונשם כדי שיתרלה ג"כ ה' ז"ם לכן עתה שבנו אליך אע"פ שאתה עונשנו אאמנו מפיסים חוחך ואתה אח"כ לנו לרחם השיב הוא אם אני אלחם חוכל חיכף להיות לכם לרחם ע"כ כ' ונלחמת לבדך היינו שעוד לא אלטרך לנו כיון שיתרלה ה' וידבר דבריו לפני ה' כמלפס והללין ויכלעו בני עמון: כתב הבני יששכר טעם למה נקרא שבת הגדול ומביא דברי הגאון מבר"ם פרימ"י ז"ל לתרן קושית הגאונים למה שבלנו היוך יכולים אאמנו להיות מעולם בזה דיפקד ועשו אלקו טוב"ז ועוה"כ. אחים שאלקו כלום י"ל זע"ז. ותירן הגאון מבר"ם הנ"ל כדאז"ל תנאי היתה הקב"ה עם מעשי ברחשים אם יקבלו ישראל התורה מוטב ואם לאו יחזיר העולם לתוהו ובוהו. והנה ישראל בהמרם נעשה ונשמע הילו את כל העולם מן השבוה וקיבלן המלא מזעפי של יש ומשלוחו של מהר סיגל לעשמו. והדיוק בזה שכתוב בס' כי שבת ימים

עשה ה' ולא כשבת להורות שסקכ"ס לא כרת אלא שבת ימים ואח"כ כרת את השבת וכזכות שמירת שבת נכרת עוד שבת ימים אחרים וכן כסדרן כי אם לא היו שומרים התורה והשבת היה חוזר העולם לתוהו ובהו. ומלא שכבל שבת מגילין את העולם מן השכנה ע"כ נקרא השבת הזה שבת הגדול שבשבת הזה נתודע להו שנס חלק עשו הגדול להו ולבניהו כי השתילו לקיים התורה משכו וקחו לכם על זה פרשתי לכי הם' עמך וימודך תרן רחם ויתר גויש דרשו חז"ל ווייתר ממונם וקשה למה מדד התרן ועוד מה לשון רחם תכל לפי דברי מהר"ם פרים"ל עמך וימודך תרן לחלק בין עשו ליעקב רחם שישרחל תמרו בעשה ושמע ע"כ ויתר גויש בעלמה שיהיו עבדים ליעקב כי המגיל מזוטח של יש לינו אלא מטלטלין כי זה דרכו של זוטח תכל לא קרקע תכל משום דכתיב למוניש תרן וכל יושבים ותח"כ כתיב תכי תיכתי עמודים סלה סיינו תכי דרכור תכי נתקן עמודי עולם זה פירוש רחם שישרחל תמרו בעשה ושמע ויתר הגויש לחיות עבדים לנו ומה שקנה עבד קנה רבו ע"כ התרן שהוא תקנה וגם העבדים שהם מטלטלין כולם הגלנו מזוטח של יש ולנו הם:

בשמת דוד מלך ישרחל שחל שלמה בן דוד לסנהדרין תכח מת ומוטל בחמה וכלכים של בית תכח רעבים מהו להתכילן בשבת. והקשה הגר"ח ז"ל וכי לא מלא שמשורר התכם לשחול כחופן היותר נהה למלך ישרחל שחל וכלכים ח"ו שמדמה וכו' ועוד מה פי' מה להתכילן. וע"ק תשובת הסנהדרין שהשיבו על הכלכים תחלה ותח"כ ותכח מה. ותירון שחל כהוגן כי היתה בגמרא ג' טפות יורד מחרכו של מלה"מ ממנו ממנו מת ממנו מסריח וממנו מעשה פניו לירקון ע"כ ותם היתה שמסריח הי' מן הרחוי שמשום כבוד מלך יכול לטלטלו בשבת תכל כפי דהיתה הלריכים מתים ע"י נסיקה ואין מלה"מ שולט בהם ח"כ ליתה טעם מחר מסריח ח"כ תשור לטלטלו עוד מה שחל על הכלכים כי היתה בגמרא תליהו בעיר כלכים שוחקים. מלה"מ בעיר כלכים בוכים וכיון שרחם כלכים בוכים משמע שע"י חרכו של מלה"מ מת זה שותר הי' ע"כ שחל וכלכים סיינו הכלכים שותר הטעם של לריקים מתים ע"י נסיקה. ות"ת הכלכים למה בוכים לח משום מה"מ בעיר חלח שהם רעבים ע"כ הבילו טלה להתכיל להכלכים ות"כ הם עוד בוכים חף להחר התכילה משמע שורתי שמשו"ה בוכים מטעם שמת ע"י מה"מ ח"כ מניח עליו ככר או תיבוק ומטלטלו:

נצר חסר לחלפים, ל' של נזר גדולה כתב הם' עמך ברכה כי כשילתו ישרחל ממלריס היו נכנסים כל' שערי כינה שנח' ומחשים עלו כ"י כי מקודם היו במ"ע שערי טומחה ח"כ עלו עד ל' שערי כינה, ופ"ח כתיב כימי לחתך מחרן מלרים מרחקו נפלחות זוס"ק חותי' ל' פלחות וכשכיל זה מזכר ל' פעמים יליחת מלרים כתורה, וכשפרקו נומי הזהב לעשות העגל והטילו חותם כתוך כור חשר משם ילח העגל בח המן של נזם וקלקלה המן שערי קדושה ופנמו המן של נעשה ונשמע וכנכסו כמן שערי טומחה והחזירו ע"ע המן של כתם וחזרו לזוהמתם כי מקדם נאמר חשר נחלם מיד לר, מי"ד ל"ר נ"מ' שמ"ד וכנכסו כמן שערי קדושה ח"כ כשקלקלו המין נשחר מלר לר ע"כ ל' נדולה עד שהחפלל משה עליהם למחול להם עון העגל על ל' שפנמו לנחלם מיד לר לח נעשה מן לר לר ע"כ נס דוד המלך ע"ה ע"כ עשה מן כור וכ' של נומי כעור וכיון שהניע חלות לילה הי' רוח לפוטית מנשבת בו והיה מנגן מתליו הי' דוד עומד ועשק בתורה עד עמוד השחר וע"כ עשה כעור שחז הי' מתעורר לעסוק בתורה ומיכר הל' של נומי לסל' של כעור כדי להחזיר העטרה של נעשה ונשמע ליושנה ובקש משה' גל עיני וחביט נפלחות ר"ל הל' פלחות ומ"ם תלוי למעלה ממטחו הוח תיקון מ"ם כח שמן והרחם לסם מטחו של משה כחויר וכו כדמות משה ומה שחמרו כיון שהניע חלות לילה הוח תיקון משה שחטחו כחלו' כח"ם בוסם חותי' כח שם ומ"ם ורוח לפוטית מנשבת בו זה תיקון נוף העגל שהיה מזהב וזהב מלפון יחתה וזהו סוד עגלה כלפון ועקרב כדרוס עגלה היה העגל מזהב של לפון ועקרב הוח ולומדים כח"ם ועקיתן עקילת עקרב כדרוס הרוגה להחכים ירדים ולעתיד שכבר נתקנו כל הניזין יסי' ונלר מדרשיו יפרה וינחליו מיד לר נחולה בקרוב כיר"ח. עריה"כ שחרית היו מעבירים לפניו חלים וכבשים, שחרי"ת נוט' "חבס "רשב "תס "שחינו יודע ולכן היו מעבירים לפניו חלים וכבשים לכפר על הל' מיני ישרחל החלה ולהגילה משעבוד

ר' מלכיות. ר' שעדי' נחון רח"י:

שיר המעלות ממעמקים קרחתיך ה' ממעמקים

סיינו

הייתי מגליותינו וגלות הסכינה עמנו כמ"כ ומרך פלגים, קרחתיך ה' היינו לחבר ה' וכמה היות כי בגלותינו נפרד ו"ה ומן כסא הה', נשתר י"ה לבד ואותי' ו"ה ות' מן כסא הלך בגולה עמנו. ה' שמעה בקולי כי תשלה לריק קול כוונה ודבור ע"כ אנו מבקשים מה' תהיינה אזניך קשובות לקול תחנוני כי אם עונות תשמר יה היינו אם תשמור הפירוד של י"ה מו"ה ה' מי יעמוד היינו לחבר ה' ויהיה שלם מי יכול להעמיד לך בלעדינו, כי עמך הסליחה. ה' הסליחה שייכת גם עמך כדי למען תורא. קויתי ה' קותה נפשי לתקן הכל בכל נפשי תכל ולדברו הוחלתי שתסכים בחחילתינו, נפשי לה' משומרים לבוקר הבוקר רחשון מגלות בבל שומרים לאחנו ג"כ לבוקר הזה האחרון כמ"ש לאחר שתת בוקר. ישל ישראל אל ה' פי' אל ה' שיעש' למען הפשי שהוא בגלות עמנו. כי אם ה' החפץ החפץ נוגע ג"כ לה'. והרבה עמו פדות בכיכול שיפדה הסכינה לו לעצמו מהגליות, והו"א יפדה את ישראל היינו אותי' י"ה מהפשי ואות ה' מן כפא זה יפדה את ישראל כשישלח מכל עונותיו כי עתה בגליותינו כתיב והוא יושיענו וינאלנו שנית וגו' להיות לכם לאלהים דוקא. מג"ע. בשנוי קלת:

אם זפרתיך ע"ל ילוט"י בהשמורו"ת תהג"ה ר"ת שלו ני' כמו הר"ת של "עקידת "יצחק "בן "אברהם. מה העבד"ה הזאת לכם העבד"ה נוטר' היינו הגעל"ה ע' עפ"ה היינו מלה כי"ת היינו כיעור ד' היינו ד' כוסות ה' היינו הסיבה. ואתה קדוש יושב תהלות ישראל, קד"וש יוש"ב תהלו"ת ס"ת שב"ת שזו קדוש מלה תהלות מישראל וגם מלאך של שבת ישראל שמו. ישראל נוטר' "יצחק שרה רבקה יעקב רחל לאה אברהם "שהפש הזה כולל התכות והחמות ה' מלך גאות לכם. גאו"ת לב"ם אותי' נוחל שבת. ה' עוז התחזר, התחזר נימ' תרי"ג רמז שקולה שבת כולו קיים תרי"ג מלות וזכות שמירת שבת יהוה הגואל כמ"ש תלמלה שמרו ישראל שתי שבתות מיד נגאלין. כדמעתי ערבי חמפה, חמפ"ה נוטר' תרכע"ה מלאכי"ם שבי"ב הכם"ה, ואתתי לכם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומבנות, בביתי ני' משי"ת בי"ן דו"ד. ותשא תתכם על בנפי נשרים נשרי"ם נוטר' "שפים "רבוה "בשמות "ילאו "מצם. מיל"ם נוטר' מ"ם יתרון לבע"ל הלשו"ן כי ברית המעור מכוון נגד ברית הלשון. מ"ל נוטר' מעו"ר לשו"ן. חמוכ"ה פורי"ם נימ' תכ"ם ר"ת של כ"ל הנשמ"ה תהל"ל והלל חמוכה ניתן להלל ולהודות פורים קריאתה זו הלוה: כ"י. מה שאמר הקב"ה ליוסף ונמה להפכת ותח"כ לא פי' כן וכי ח"ו יפול תרלה מכל דבר ה' ונם כי לא אמר על תנחי תלא כך פי' כוונת הקב"ה שיעשו תשובה ותתשובה מספכת ונעשה כנבי' חדשה. תלשיך. יפת נוטר' ימי"ן שמח"ל תמל"ע והכוונה שהש"ן יפה בברכת כהנים כזה. שמיכות ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותח"כ תת למח דוד עבדך כן, כי ירושלים נימ' עק"כ מצי"ח כ"ן דו"ד. וה' שוכן בציון פי' כי שפה שעמים הוי"ה נימ' קנ"ו ויון נ"כ נימ' קנ"ו. וסיס מספר בני ישראל"ל כחו"ל סי"ס ר"ת בכי"ה לומר מה חול סיס מגין מגני סיס כך הבכייה מגנת מן הסורים. ה' מל"ך ה' מל"ך ה' ימל"ך נימ' מצי"ח, תורה נ' שמחל ולילית זה ברחתי יהי"ר, ברחתי תורה תבלין בכח התורה מבטל יהי"ר כח שמחל ולילית. בלר לך נימ' מנ"ן תברה"ם עה"כ. תת מספר ימיך תמלא ימי"ך עולה ס' זהו ותם בנכורות שמוים שנה. תת משפטי תעשו ותת חקותי תשמרו ללכת בהם תני ה' לנכ"ת בה"ס תלי"ו ה' נ' תרי"נ. כתיב למאור למאו"ר נ' זר"ע רמז למה שאמרו רז"ל הרגיל בנר הוויין ליה בנים ת"ח. בגמרא ברכות פ"ק הני ממשה ברכי נפשי כנגד מי תמרן דוד כנגד הקב"ה וכנגד הנשמה. מלאתי בם' קרני רלם כי ברכ"י נפש"י ת"ת ה' נ' נם"ם רו"ח נשמ"ה חי"ה יחי"ד. נור"ח תלהי"ם ממקדשי"ך ר"ת תמן כשעונין תמן תן תל ישראל הוא נותן עוז ותעלומות לעם. תם תשוב משבת ת"ם נוט' תלים' משיח כי בזכות שמירת שבת יבוא תליהו לבשר גיכוי משיח רמז לזה כי המלוי של אותי' שבת כזה ש"ן כי"ת תי"ו עולה תפ"ו כמנין למשיח בן דוד תליהו. ויהוסף בן נון מלא רוח תכמה ויהוש"ע בי"ן מש"ה כדרש"ל כל המלמד את בן חבירו תורה כאלו ילדו. מלות ה' ברה מאירת עינים. תוכו רלוף אהבה מבנות ירושלים. ר"ת מאיר"ת שכל המלות והתפלות יכנסו כאהבה דרך שער השמים בירושלים. אתה סתר לי מלר ר"ת שמח"ל "אתה "סתר "לי ר"ת סח"ל נוט' סו"ף אד"ם למו"ת ע"כ אנו מבקשים תשמרנו ותגילנו מלר שמחל שלה נמות. לחלקו ממון נקרא ג"כ מעו"ת נוט' "ומין "עבירה "מכבה "תורה רמז לתמיכת שמלי תורה. נשם נקרא ג"כ מע"ר נוט' "מרחה "טעם "ריח זה המגדל כל הלמחים ומשונים זה

מזה במרחה טעם ורים שאין כל ברים יכולה לעשות זה אלא הקב"ה ע"כ אמרו ז"ל כי ג' מפתחות לא נמסרו ביד שליח וא' מהם מפתח של מטר. והיו פיוך רוחו"ת ח"ת מוריך ר"ת תרמ"פ לומר לך שהכל תוזר למקומו מן הר' יסודות ולא נשאר מהנוף כלום אלא והרוח תשוב על תלקיט היינו הנשמה כשתרחה זאת לא תחטא. "זה "סיוס "עשה "ה' ר"ת זיע"ה רמז כשהעולה מזיע ונילה ונשמחה. עוד רמז כזעת אפך תאכל לחם ולא תמית. "פזר "נתן "לאביונים ר"ת ופ"ל שבלרקה מקרבים הבר נפלי והוא סגולה לכל הנופלים וגם לחולי טופל. מערב השכינה שורה שם מער"ב נוטרי' "רחל "מכבה "על "בניה וע"ז אסור להקל ראשו נגד מערב. שבע טו"ט "טבעו "בתרן "שערי'. "אתה "סתר "לי ר"ת סא"ל דע כי כשרוצה הקב"ה להגיל את האדם ממות אזי מסתירו בשם סא"ל כמוכח בזוה"ק פנחס ד' רל"ז שרואה פנחס המ' של מות משוטטות וזה הייטו מאותי' שמאל ע"כ לריך להפסיק בין מלת שחר לי לאות מגר הייטו תסתירנו בשם סא"ל ותגרנו מגר הייטו משמאל ח"ו להוסיף המ' שלו לאותי' סא"ל והיא מ' מ' של מות המשוטטות:

באדהים בעתחי מה יעשה בשר לי לפי שבשר הנוף לא יכול לעשות לי מאומה שום מזק כש"כ בלריקים אף בשרי יכבון לבעתה שהלריק בעוה שהגם להנוף יהי' טוב מאוד כדאז"ל והנה טוב מאוד זה המיתה. משה"ל ר' שלום מבעלז. שמע ע' גדולה ואחד ד' גדול' אותיות עד ואותי עד היינו דע את אלהי אביך ואותי' הנשארים משמע ואחד אותי' תשמח ע"ד מכם כי תשמח גם אלי ויחד שמע ואחד עוט' "מנני' "מישאל "עזרי' "דניאל "אם היינו שילוחו מאת. אימת במדר' עמו אנכי בלרה את"ה בלרה אלא בגירי. משר"ם חוסטריפולי כתיב והייתם לי סגולה למה ישראל נקראים סגולה לשון סגול כזה :. י' מאות ישראל י' מאות הויה י' מאות ירושלי' וכשאתרב ירושלים רק ב' יודין הרי לרי זה את"ה בלרה אלא בגירי זה והי' שדי בלריך ״ ע"ם. אין אדם את ואני תאוותו בידו אדם נקרא לדיק אתם קרוין אדם ולדיק נקרא אי ולא את ושוה"ז אינו עיקר אלנו ע"כ גם התכילה ושתי' אין אלנו ממש ואפי' כיו"ע שרשו ז"ל חליו לה' ואליו לכם זה האלי ג"כ אוזן בידו ע"ז נאמר אין אדם את היינו אין אלדיק שנקרא אדם את מה כאן עומד ומשמש אף שם עומד ומשמש בשביל מה לא את בשביל ואני תאוותו שאפי' אני תאוותו שאוותה לו ג"כ בידו. משה"ק עיר וקדיש ר"י מרוזין ז"ע. ס"ן גימ' שמים סיינו שיהי' ירא שמים ואז ואתה תשמע בשמים. הס"ן ני' פרנסה כי אז"ן ני' אדני' את מלכות ומלכות משפיע הפרנסה ואם האזן לדיק אז משפיע בתפלתו כנ"י אי"י מזונ"י עם"כ נימצרי' לרי"ק. משי' תורת חיים. אלי הגבר רחה עני. נב"ר טוט' "נמלים "כישנים "רחמנים הנ' מדות של אבותינו אי"י לרחם על העני לכן לוקחים נבר לכפרה איזכור הקב"ה זכות הנ' מדות של האבות ויכפר על כ"י:

את שבחותי תשמרו ר"ת אם"ת אשת טוט' "אדני "תפתח "ס"ת וי"ת טוט' "יפי "יניך "תהלתך רמז שבשבת יהי' סיו מלא תהלות. ואתה קדוש יושב תהלות ס"ת הסב"ת אדני תפתח ר"ת טוט' ח"ס שנור"ה תפלת' כמ"ש ר"ח בן דוסא. מה שאנו מבקשים הרחמן הוא יקים לנו סוכת דוד הנופלת. כי דוד נקרא בר נפלי "בר נפלי" נימט' כ"ן יש"י לכן נקש דוד שבתי בנית ה' כל ימי חיי שבת"י טוט' "בסוכות "תשבו "שבעת "ימים וזה זוכה להקים סוכת דוד הנופלת לכן דרשו חז"ל לדוד ה' אורי בסוכות ויעני בהושענא. כי הוא ידע ילרנו זכור כי עפר אנחנו כי הוא ידע ילרנו פ' שנזכר בתורה בקדמה אלפים שנה לעולם בשהיינו עדיין בעפר קודם בריאתינו ומבואר בה כי יגר לב האדם רע מנעוריו ומה יש להתרעם על עפר ואפר. עלה אלהים בתרועה עלה פי' נסתלק מדת אלהים שהיא דין רק ה' בקול שופר ה' שהוא רחמים מתגבר כש"ת המקובלים שופר טוט' שט"ן ואי"ן פנ"ע ר"ע ר"ל המע"י שהשטן יודע שעלה אלהים בתרועה היינו שעלה במס"ד ומכין ח"ע לעורר דיוים על ישראל אם"ה ואין פגע רע כי ה' בקול שופר נעלה מדה"ד אלהים ונעשה ה' רחמים נמורים מקול שופר. במד"ר והמלך ומטן יבכו לשתות ח"ר חניגא מאן דאמר הקב"ה ותרן יותרו מעוכי אבל מאריך אפי' ונבי דיליה אמר ה' לשבטים אתם מכ"תם את אחיכם מתוך אהילה ואתיי' כן אני אעשה לכם דכתיב והמלך ומטן יבכו לשתות רמז לזה והמלך והמטן יבכו לשתות נימט' ז"ה סי"ם חט"ת מכיר"ת עשר"ם שבטי"ם. ואם תוסיף תיבת והעיר שושן נבוכה יסי' הני' בעבו"ר חט"ת עשר"ה שבטי"ם כמכיר"ת יוס"ף הלדי"ק למלרי"ם. להלי"ל ממות"ת נפש"ם ר"ת המ"ן ולאחיותם ברעב ברע"ב נ' מרדכ"י. אתה במדר' פתחי' זה

מרדכי שנת' והי' רחשיתך מצער ואחריתך יצגה מאוד להבין מה מוכח מכאן כי פתחי' זה מרדכי ואמר ע"ז הרמ"ק מאספת כי זהו כוונת המדרש רחשיתך היינו ס"ת"מ' וכנגדם אותיות של מרדכי הם מר"ד כל אחת חני המספר של ס"ת"מ' זהו רחשיתך מצער ואחריתיך היינו כ"י יצגה מאוד כי סם כפולים במספר מאחרית' י"ה. במד"ר בשעה שרכב מרדכי על הסוס אמר הרוממך ה' כי דליתני ולא שמחת חוכי לי ונו' העלית מן שאול נפשי. טוט' של "העלית "מן "שאול "נפשי "המן שאול" זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו זמר"ו והוד"ו לזכ"ר קדש"ו ג' מרדכ"י ואסת"ר. "ולישרי "לב "שמחה ר"ת נימ' פוריס וכל החיבות ג' מרדכ"י ואסת"ר. כ"י מח"ה אמח"ה ח"ת זכ"ר עמל"ק נימ' בימ"י מרדכ"י ואסת"ר עם הכ' מלות. מרדכי ואסתר זה בעול קליפת עמלק. והמלך והמן ישבו לשתות נימ' ותקנו שמחת פוריס. המ"ן טוט' "נעקר "מן "העולם העלי"ת מ"ן שחו"ל נפש"י ר"ת המ"ן שאול היינו המן ירד לשאול תחתית. המן אמר להכדם והקב"ה אמר לא כדם כאשר אמר המדר' אחומה ה' בעיט ולא כדם מידי אכי"ר יפק"ב אומי רב"י עקיב"ה יפק"ב כמלואו כזה יוד עין קוף בית נ' ל"ן ירושלי"ם עוד ג' ואור"ם ומל"ה. הים ת"ם טוט' אורם מלוה. ולך ה' האמר כי אתה תשלם לאיש כמעשהו וידוע קושית המפורשי' מ"ה אמר ים כשמשלם לאיש כמעשהו לבד ואינן הכ"י תלינה דגמרת מי הקדימני ואשלם כלום מי עשה לפני מזוזה ומעקה עד שלא נתתי לו בית מי עשה לפני ליבית עד שלא נתתי לו בגד וכיוצא ב"כ הפי"ת הוא העושה הכל וממנו הכל וע"ז אמר דוד ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו היינו כאלו הוא בעלמו עשה הכל וזהו חסד גדול:

קשים מזוזותיו של מדם בקריאת ים סוף. הקשה הפל"ה וכי מה קשה אלל הקוב"ה ואינן מזוזותיו של מדם היינו מי שמתפרנס מהדם אחר אכל הבוטח בה' להתפרנס ע"י הצנתו נ"ת היינו קשה כלל. מה שנוות לאמר ומשלוח מנות איש לרעהו ספיר. אלא ואמרו' לאביונים מה שייך בפירים אלא חיובא רמיא בכל אח לפרנס האביוני' תירץ הכ"ל כי בשעה שנותה אומר ונימו עלי שלשה ימים לא רצו האביונים כי אמרו אלא כל ימינו בחעניות ואין לנו כח לנוס גילה ויוס ע"כ קבלה אאמר לאת שכר להם ואחר הנס בחו לקבל שכרם אמרה להם אאמר מה יספיק לכם השכר המועט אאר אני יכול ליתן לכם אלא אני עושה אטוכה אחת להאוד במגילה ומתנות לאביונים שיזכרו אאכם בכל עשם. אז נדברו יראי ה' כו' ליראי ה' ולאוסבי שמו ליראי' ולאוסבי' ני' תרי"נ הכוונה כיון שנדברו היינו בהכנה זפ"ז ויקשב ה' ויכתב לפניו כאלו קיימו כל התרי"נ מצות. אחן לבי. לב"י טוט' י"ב לרוס"י היינו י"ב לרוסי הוי"ה כפ"ב הלב"י יפרחל טוט' י"ב לרוסי הוי"ה וז"ם תאומי לבי"ם. לילית ני' ת"ם ומחוחי' ת"ם נמלא היא ומחוחי' הם תפ"ח ולעומתם היה תפ"ח בתי כנסיות בירושלים כמנין מלאת"י וכן אחן לבען נימערי' חפ"ח לבטל לילית ומחוחים. כוס מלא כזה כ"ף ו"ו סמ"ך נימ' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן אלו הד' שמות מחזיקי אחבע פנות העולם זה סוד כו"ם מל"ה בברכת ה' כי כו"ם נימ' אלהי"ם והוא דין וכשנעשה בהלו הד' מלואי הוי"ה אז נעשה כוס ישועות מלא רחמים וברכות ה' וסוד כוס של ברכה הוא מלכות בית דוד וזהו לעתיד יאמר דוד אחי אחרך ולי נאה לברך לי דוקא שמדתי מדת מלכות זפ"ז דוד דסל"ת בשמ"ן רחש"י ר"ת דב"ר טוט' "דוד "ברגל רביעי לכן אמר רגל"י עמדה במשור הייטו בכדי שרגל רביעי יעמוד במשו"ר נק' מלכות ועליו נאמר כי חספוט עמים במיטור לכן לעתיד במקבלים נפני כל המלכות אחרך. ה' פרנסה נימע' בשמ"ה כי לפ' נשמתו כך פרנסתו. אם יש עליו מלאך מלין ח' אחי אל"ף טוט' אוז"ן ל"ב פ"ה היינו מקודם ימן אזנו לשמוע ואח"כ יתן לב להבין ואח"כ יוליא בפה ואז נעשה מל"ף פ"ה ז"ם אתה האל עושה פל"א ואהו כי אתה שומע תפלת כל פה לפ' בשחיטו מבין כלל ואיטו אלא כלו פה לבד ג"כ שומע האל עושה פלא ומלחתי כופר. לקוטים. טעם על מה שאוכלים מאכלי חלב בשבועות כי קודם מתן תורה היו אוכלים בשר אחיה ובשעת מ"ת נאסר להם ולא היו יכולין לשחוט אחדש אחד כי מ"ת ה' בשבת וע"כ הוכרחו לאכול מאכלי חלב ע"כ נם עתה עושים זכר לזה. "נרחשית ברח אלהים את השמים ואת האחץ" מהם"י מליבאוויטש כל הפסוק טוטריקון "בשבור "רוב "אלף "שבי "יאחמו "תוגרים "במלך "רוסיא "אחבי "אנגליא "לעזרת "אתונר "יהודו "מעטין "אלהיהם "אחים "המלחמה "שרים "מרוסיא "יעזבו "מלכם "ויעזרו "את "תוגרמח "כלה "אז "רוממה "ציון כ"ז אמרו ך' שנים טרם בי' המלחמה בשיווחסטפל:

עצת ה' היא תקום ס"ת טוט' "הלל "יוסף "אליעזר כדרז"ל הלל מחייב את העניים יוסף ממייב את הכשירי' ואהו רבות מחשבו' בלב איש ויקיו לעשות הרע בעיני ה' אבל בשמותן לבו נאלו הג' הלל יוסף אליעזר אז ועצת ה' היא תקום. המג"ע נותן טעם למה חיבר דוד קמ"ז מזמורים בתהלים הוא נגד רחם וסוף של ממשה חומשי תורה שעולים קמ"ז ונימ' טוב שנאמר בדוד טוב רומי, ועלו מושיעים בשר ליון לשפוט את הר עשו. ס"ר נימ' אדום מדי בבל יון כי אלו הד' גליות הם נגד מלכתא קדישא ואז ה' ה' ימלוך לעולם ועד. ימל"ך לשל"ם וע"ד נימ' שלו"ם ה' מלך ה' מלך ה' ימלך נימ' משיח. כלפור נמלטה משפ" מפ"ח טוט' מלרים, פלשתים, חרן, אשר נלחמו בהם ג' אבות, אברהם וירד מלרים, ילחק בפלשתים יעקב בחרן, בני יעקב עם הלויים היו תרי"ג אלף וכן עולה ה' אלהי ישרא"ל. אפסו"י הבל"י חו"ת ר"ת כמו של מבחי"ת ח"ף חי"ת ואלו מתפללים על הרבעתם והוא רחוס יכפר עון ולא ישחי"ת והרבה להשיב אפ"ו ולא יעיר כל חמת"ו הרי משחית לף חמה. ברוך ה' אל"ה נתנ"ו טר"ף לשיניה"ס ר"ת לשט"ן. יעקב, נימ' שמחל אדום, כי יעקב בחר לו יה לסגולתו כי בכח אם זה מבטל כח ס"מ מלמעלה וכח אדום מלמטה. והיה ברכה אותיות ברך ה' ואותיות בר"ך ו"ה נימ' רמ"ח כמנין אברהם. הוי מוסכי הטו"ן נימ' שמחל. לאמרתי לעולה בחמר

הע"ה טוט' לחרו"ג ערב"ה לול"ב הל"ם:

למה קורין בתורה בשבוע וביומי חגד"ו אין קורין. בב' וה' וז' קורין נגד ג' אבות ואגד"ו אין קורין כי הם נגד ד' אמהות ונשים פטורות מת"ת ואינם מלוות על ת"ת. בשם' ברכות כל הקורא ק"ש מזיקין בדלין היינו שנאמר ובני רשף יגביהו עוף אין רשף אלא חורב, ואין עוף אלא מזיקים, וכתב הפ"י שכן רשף בימטריא שמחל ליליח בסיר ממנו אלא ח"ל שמחל, תורה נימ' שמח"ל לילי"ת עם אותי' אל כי התורה מבטלי' כוחם. חשמונא"י טוט' "חורם "שבת "ובניה "מילה "נרות "אסרו "יוצים רמז לחנוכה, מבי"ח נחמ"ד טוט' "מדליקין "שמונת "ימי "חנוכה. "כי "חנוכה "משמחל "דמזוזה. זת"ת חנוכ"ת המזכ"ה בגימ' זת"ת יסו"ה בימ"י חשמונאי"ם, זת"ת חנוכ"ת נימט' ת"ל מתתיה"ו. מלחתי בם' כ"י בשם מג"ע שגלות יון כי' ע"ד מכירת יוסף לחקן חטא מכירת יוסף מל"ך יו"ן נימט' יוס"ף לחטיוכ"ם · ק"ח ת"ת לחכר"ן ס"ת חת"ן כחתן יכהן פאר. בשם' מגילה ס"ת בעין לביניל שגלתה שוקה והלך דוד לאורה ג' פרשאות והקשה מורי זקני הק' ז"ל לית לפשר לחכר לדיקת כזה תעשה זאת והרי מוכח מן הפ' שאמרה לו כשאמר לה השמיעי אמרה לו ולא תהי' זאת לך לפיקה ולמכשל הרי בפ' י' שכוונתה לטובה, החריז"ל. לביניל היתה משורש דיכה ודחז"ל שגלתה שוקה היינו הרחתה לו דם ני"ה, יידה לותי' דיכ"ה ודיכה היא שוה שהכחם הטיל בה זוהמת ע"כ רחתה שדוד יקח לותה, וכבנין כיפע"ק יחקן ג"כ יסוד שלה שקלקלה בעץ הדעת ע"כ שגלתה שוקה היינו שלח והוד תרין שוקין. וכילקוט שמוחל ד' י"ח מכיח ז' נכיחות, מריס בגבורה, דכורה בת"ת, חכה בנצח, לביניל בהוד, שוק סוד שמחל וזה סוד שגלתה שוקה שפרשמה נכיחתה ע"כ לחמר מו"ז ז"ל הלך לאורה ג' פרשאות שגלתה לו ביעור ג' פרשאות. פרשתו' לותיות ספירות לכן לחמר לה ברוך טעמך ברוכה את לה' שמעתיני לבוא בדמים שבבנין ביפע"ק ויכלה הקב"ה כעסו על עלים ולחנים ולא יכלה את בני ישרחל בעון הטעגל זה רמזה לו בדם יידה והוא רמז לה בדמים ועל ידו בח דוד ע"ד הרחם מהג' ספירות והוא ויהי כ' ספירות וזהו והלך לאורה ג' פרשאות שגלתה היינו בח עד ג' ספירות הנשחרים מהז' נביחות. מבשו"ל טוט' "ויהיו "כל "מעשיך "לשם "שמים · ותרד בשתר הסר ודרשו שבח לשחול על עסקי סחריס על דם יידה, עוד דרשו לבח בדמים דם נכל ודם יידה. ליתח בכ"ר בעת שהי' מ"ח עוקר את ילחק מלמטה היה הקב"ה כופת ברישם של חוה"ע מלמטה היינו שמחל הכוונה שממשרו ביד ילחק לשדד המזלות כרלונו וכרשותו כי מדות הקב"ה מדה כנגד מדה, והעקדה היה כנגד הטבע ע"כ רחויס בניו להכנם לפס לפניס משוה"ד הטבע. חלהיס נימ' הטב"ע ולשדד מערכת הטבע בעת לרחס. בב"ת טוט' "שבת "כו "תכרך. בבו"ד שב"ת טוט' "כל "ברכתן "דלפילה "ותחת "ביומה "שביעתה "חליין. שב"ת טוט' "כרוך "שנתן "תורה בי ו' סיון דהתי שתת סי' בשבת

ובשבת ניתנה תורה:

עשה לך שתי חלוצרות בסף, חלוצרו"ת לותיות חלו לורות ע"ד שחמרו ז"ל תדה"ר דו פרלופים נברחו ותח"כ נפרו הקב"ה כמלח שכל לורה היתה מוסלמת עד שמשה החלי לורה השני

וידוע שמלי לורה הפני' היא העיקרית המופל' עכל הנוף זהו פי' הזוה"ק מלן מדון פני ה' דה ר' שמעון כך יומלי הכוונה שרשב"י לא שלטה עליו מלי לורה המחרונה כלל ע"כ זכה להיות פני מדון ה'. כסף ל' חמדה כמו ככסוף נכספת היינו שיהי' כל תשוקתך להשיג הפני מדון ה'. והיא המלי לורה הפניים הללרך לאדם בשער הוא אדם יהי' שפל לחלי העליון ושלשה נגר, עשה ל' תקון לך היינו לנפשך, פני מדון ה' דה רשב"י כלי רוסיא ליעא נחסידאר ליעא הוא פרלוף, נחסידאר נקרא המלך כי יש אלל כל מלך משנים הרבה כתו"ח נקרא ס"ם מלאכתו ויש ח' מהמשנים שמשו ליעא נחסידאר היינו שם המלך לריך לילך ולרחות אים ח' שולא אותו כי הוא נתשב כפרלוף המלך. תל"ף טוט' "חמת "למוד "פיך, טוד "לפתח "לטון "פה, כ"ת טוט' "כי "תמכה "ימיך, טוד "בקדוש "ישראל "תתהלל טוד "בניתי "ילרתי "תכנתי. נימ"ל טוט' "ה' "מלך "נאות "לבש, טוד "גואל "יכיח "משיח "ליטראל טוד "נמליט "יתנו "מלחמם "לדל. ס"ת טוט' "היה "אני "הוא "אני, "ה "אמת "ה' "אחד. ו"ו טוט' "ואני "ושביתי. זי"ן טוט' "זוכיהו "יוליהו "טוטרקו, חי"ת טוט' "חונן "יוליו "תמיד, טוד "חביבים "ישראל "תמיד. טי"ת טוט' "טהר "ישראל "תמימך. יו"ד "יעלה "דברו "וירפאם. כ"ף "כסף "פסוקם היינו לקבל שנים. למ"ד טוט' "לב "מבין "דעת. מ"ם טוט' "ממקומך "מלכנו. נו"ן "נוצר "ונותן "נשמה. סמ"ך טוטריקן "סוקר "מחשבותיהו "כולם. טי"ן "עוד "יחיה "נפשנו:

אמ"ת טוטריקון תור"ת מס"ה תמ"ת: תלכי טוטריקון "תלה נפשי כתביתי הבית. זהו פי' הפסוק ביחזקאל ואתן להם את חוקותי. היינו תפי"י שלא שתלו נתתי תורתי להם: על כתף תוכיחנו ואל. ר"ת "תכות". היינו בזכות התכות: תליך זשקו ונמלטנו בך. ר"ת "חזוב". היינו על ידי עניו נתקבלה תפלתם: תכיו"ן. ר"ת "תלבים נושת ועליו ילין כזרו": "תפסוק "לפניו "ימי. ר"ת "תפל". היינו תכילה שתייה לויה. כדחז"ל בעת לרה יזכור התדם זכיותיו כרמז: תר"ם טוט' "תברתם "דוד "משה. תמרתם תמר ותכי טפר ותפר. דוד תמר ותכי תולעת ולא תים. משה תמר ונתנו מה. זהו פי' "תולה תרן על בלימה" היינו שתברתם ודוד עשו עלמם תפר ותולעת שהוא כלי תולעת. ומשה עשה עלמו מה זהו תולה תרן על בלימה: "תפר "תולעת "מה. ר"ת "תמם" היינו תתם קרואים תדם ולא תומות העולם: תשב"ל טוט' "תין "שיך "כך "לעשות שלא נתן עלה לתברתם לימול. תדרתם עכב כידו: בעלת רשעים וכדרך תטתים וכמושב לגים. "רשעים. "תטתים. "לגים. ר"ת רח"ל כי כמו שים רחל בקדושה כך ים רחל בקליפה: גמר"ת טוט' "גבריאל "מיכאל "רפאל "אוריאל. הם מלאכיו תשר יכוה לו לשמור אותו מכל רע: ד"ל יולה מפסוק תך תלהים יפדה נפשי מי"ד שאו"ל ס"ת ד"ל היינו שבדל היינו רושה פני שאול: ס' לכוא"ת תשר"י תד"ם ס"ת מיתה. היינו תפי' תרב מוכחת על לוחרו על תדם תל ימלט עלמו מן הרחמים:

הנה נחלת ה' בניס. ר"ת "בניה" "שכר "פרי "הבטן · ר"ת נ' שכיה". היינו שם"י הבניס שכיה שורה על ישראל: הריעו לה' כל התרן. ר"ת "הללה". שלח נשתר להקב"ה חלה ד' חמות של הללה בלבד: זה הדתק עם הכולל נ' פני: התדם הזה לכם נ' משיח בן דוד: היה שעמדה. ה"ת טוט' "הוא "יצחק "תביו. שבזכותו נגלו ישראל לפי שהיה שמו יצחק ולקח ל' במקום ס' החסיר רד"ו משמו ע"כ לא היינו בגלות חלה רד"ו שנים: "הטלית "מן "שאול "נפשי. ר"ת "משפט". כי משה חותיות נשמה שמטלים הנשמה בחולר הנשמות בלימוד המשה ולא יטרך להתגלגל עוד: ועתה ירוש רחשי טל חויכי ס"ת "מילה". היינו בזכו' המילה: זכר נ' ברכ"ה. נקבה נ' נז"ק חשמ"ל טוט' "חנופים "שקריים "מלשינים "ליצים. היינו החשמל ממנה עליהם שלא ירחו פני השכינה: טוב חיים חנון ומלוה ר"ת "חוטא". היינו למה בשביל שיכלכל דבריו בחשבון. כי כל מקום שד' לדקה נאמר משפט היינו משפט של לדקה ושם עשה לדקה שלא בחשבון נק' חוטא: יהוד"י הוא חותיות יו"ד ה"י כי בי"ם ה' לור עולמים. ח"ת לור שלא ייר עולמים. יעקב טוט' "י "קוטה "עולמו "בשמה. ועוד ירמה עלמו קדוש בחעיו. היינו בחלו קדוש שרוי בתוך מעיו: "בלמה "רגון "תעטרנו. ר"ת "בחר" · נגד תרי"ג מלות וז' דרבנן. כי שם קייס בת"ר מלות וז בלמה רגון תעטרנו:

בלה בחשה בלם ולינמו ר"ת כוכ"ב. סיפול כוכבים תחלה ותח"כ שם: כשבא בכד יכבדו ממני. משנ"ת טוט' "ממון "שמלות "שכילה. חשנ"ם ג"כ טוט' "שכילה "שמלות "ממון היינו שזה

המצה מניח לידי חמץ: לפיו סבירו מעשה תורנ ר"ת "סמלל". תחרת יהי' לו לא יקרא ר"ת "ליליה" ותיבת כפי מפסיק כדי שלא יתחברו ויחריבו את השולם. ב"ח: לרמ"ם מסכי"ר ר"ת "לעשות רצון תניך שבשמים" מזוהר רבי שמעון בר יוחאי. כי לימוד הזוהר מסוגל לנצחה ורצויה לתניהו שבשמים: ממרת טוט' "מהר "מלה "רצון "תלמיך. הייטו שיתן לו עלה על המילה ולפי שמחל עלה מהם הזמין לו הקב"ה עקרב ונשך למילתו. עקב רב תותיות עקרב זהו שכ' גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: מנן טוט' "ממון "נוף "נפש. הייטו מנן הוא לכל החושים בו:

ממשבצות זהב לנוסה ר"ת "מזל" כי הכל תלוי במזל האדם: מי חכם ויאמר אלה ואל"ה טוט' "חכם "לשון "הרע: מוהל ר"ת "מוהל הוד והדר לבשת". כזה "פוטה "לוי "כשלמה ר"ת "ני' הוי"ה תדל"י ואם לוכש כנגדי הוד טופה שמים כיריעה:

אנך לידו ושמתי לך. ר"ת אלו"ל: תלכי תרד עמך מלרים' ני' שכי"ם תברה"ם ר"ת "אל בתרכב רוחו' מן העולם": אלה אלהיך ישראל. אל"ה ר"ת חוו נאלוהות הרבה: "תים "חלק. ר"ת חת. תי"ם שני"ר ס"ת ס"ר שהתחר מצרו סמ"אל. תי"ם חל"ק ס"ת "סק" הייטו טל ידי סק ותכלה מכניעים חותו. שני"ר תי"ם מל"ק. ס"ת סקר הייטו תיך תסקר. תים חלק נימ' החמת ושוד יותר נ' שהוה שליטי לתכות. תים יהודי ני' שדי. תחרוג טולה תר"י וגולג ערבה הדם נ' פרי תרי"נ. שכל סמקיים מלות לולב כאלו קיים כל תרי"נ מלות. תין חכם וכסון כמוך. כמו"ך נימ' אלהי"ם הייטו כאשר ישמל תים בדבר אלהים. תרבה את זרעך. תרב"ה נימט' יצחק: תור"ח כנסי"ם ר"ת וסו"ת ני' ניד"ם. אך נח נימ' עוג שהכניס רחמו בתיבה. תש"ר יו"ה ת"ת בכ"ו ס"ת תורה. שעתידין ישראל לקבל את התורה. "אל "מקום "המזכה ר"ת אמת. הייטו מקום הקדושה אמה. תרגמן ר"ת "תוריאל "רפאל "נבריאל "מיכאל תוריאל. אחת שאלתי מאת ה'. הייטו נ' מתנות שנתן הקב"ה לישראל. תר"ן ישרא"ל, חיי עולם הבא, תורה: אל"י לע"ע נכון ס"ת עב"י כי הכל תלוי במזל האדם. "אם "מלוך "תמלוך ר"ת אמת. תין בו מיס. תי"ן טוט' "אבל "יש "נחשים. תרו"ר אם"ם כ"י ת"ז ס"ת זמר"י. כאשר נויתיך. כתש"ר ר"ת רוב"ו ס"ל תח"ד בכול"ו. כתש"ר "אל"ת תחכ"ם. ס"ת "רכס דהייטו אם תרחם עליכם לפי' שכי לא תשלח תחכם. כי רש"ם נג"ד סניכ"ם. ס"ת "הדם". כלם ניחנו מרפה אחד. מרע"ה טוט' משה רבי' ע"ם הייטו שכל התורה ניתנה על ידו. כי שמע את תלונותיכם. ר"ת אל תריבו כי יש סופט מלמעלה עליכם. לך תכול בשמחה לחמך. ר"ת לתכ"ל. לא יטוש ה'. ס"ת תש"ה. כי דין תשה יש ליסרחל עם הקב"ה. "לעשות "את "השבת "לדרתם ר"ת לתש"ל הייטו עונת ת"ת מליל שבת לליל שבת. מנחם טוט' "מפי "עפלה "תחיכה שלי. ד"ת "מקל "נחש "מולרה "שוטל. מכין שני הכרובים ר"ת משה שתשב ככרוב של מעלה. מי יתלל נבורות ה'. ימל"ל ר"ת יולרי מבטן לעבד לו. משנ"ב ני' מש"ה. ה' הוא רחמים. לכ"ו נימט' תלהי"ם הוא דין ומשה מכפך הדין לרחמים. מהי"ר ר"ת מכיר הלכות יקרא רב. ד"ת מקלף הסרכות יקרא רע. מוריד שחול ויעל הס לירוף חותיות ירד"ו ושמות"ל יע"ל. הייטו יעל בנלגול. מזב"ח ר"ת מחילה. זכות. ברכה. חיים: מרגלי"ם טוט' "מכני "רחל נבכתם "לחורחת "יסמעלים "מכרתם. מי שיש לו מה רולה מחתים ואין לחדם מת ואלי תחותו בידו. כי ממון כמילואה נ"כ ממון כזה מ"ם מ"ס ו"ו נו"ן. "משה "תים "התלהים. ר"ת מחה ום"ת משה. הייטו מחה ברכות בכל יום קבלה ממשה. מנפי קולך מבכי. מנע"י טוטר' "מקבץ "נדחי "עמו "ישרחל. מזרים זרע למיטהו. ר"ת מזל כלומר יש מזל ברקיע שמכה חותו ואומר לו נדל. מילה חותיות יש לה הייטו בזכות המילה נקרע היש שלי לנוזר יש סוף לנזרים אל תקרי לנזרים אלא לנזורי' הייטו נמולים. משפ"ח התה"ל ויאמתו"ן חרל"ם ס"ת חולה. תעש"י שהי' חולה קיים הכתשת תורתים. "מתה "עלי "רחל "בדרך ר"ת מערב. הייטו שכיחה כמערב"ב "רחל "מבכה "על בניה ר"ת מערב. מן העבריות ותינק לך. ר"ת מהול. הייטו ותרח חותו כי טוב הוא. אתו הייטו חות הברית. מדוע לא יבער הקנה ר"ת מילה שאין אם ניהנס סולטה בשוטל. משה רבינו נימט' תרי"ב לכן ניתנה התורה על ידו. מי הסיר "ממזרח "ילדק "יקראהו "לרגלו ר"ת מליל. הייטו בלדקה הוא מליל. מה שהיס הוא שיהיה ר"ת משה כי הוא הגואל הראשון והוא הגואל האחרון. אחת טוט' לדה אלה שבת זה תיקון לחוש. "עט "ונר "תהיה ס"ת עדה הייטו עדת ישרחל בשדה. נבל"ה ר"ת נתנבל' בשרו לבלב השליכהו. כשר"ם ר"ת כולה שלימה רחויה היא. מקבס

ני' נזק. הכ"ת נימ' תרו"ר סיימו חוי לתכי בתקנות כמתז"ל כשנולד בת לאחה עושה בשמים ובתרן. עוד חסד לאלפים ר"ת מח"ל וכן נפטימו מכתה לה'. הייטו ומחל עדיך תשקם. סדום רעים וחטאי. ר"ת סרו הייטו סרו מדרך הטוב. עלת ה' היה תקוס. עלת ר"ת עטוי לדקה תורה. עגל זוט' טון נגדול ליסרחל. עלרת זוט' עלי לור ריס תורה. על פני מרום ס"ת מיל סיעור לויס מי"ל ר"ת מלאכיו יצוה לך. לבור ר"ת לדיקים ניטוים וחיקים רשעים. נחלה עבר על נפטימו ר"ת נעב"ע כדחז"ל שם בחיים רשעים על חדש נעבע להם רחמו. ספר כחוב עלי. ר"ת כעם. הייטו כמגלת ספר כחוב עלינו לעולם כי כל הכופש כאלו עע"ז. עת"ה זוט' "חשובה "עושה "שכל:

עך כן לה יאכלו בני יסרחל ס"ת ני"ר. ס"ת תשפה שב ני"ר נימ"ל יו"ד דל"ת הייטו נימל חשרי יו"ד תיבת דל"ת לוש הרציפי. "פחת "רחשבש "ולא "חשמית ר"ת פרות. כי המשמית זקנו כחיס עליו שעירים כדמות פרות ודורשים על פחת זקנו. "פל"ת "זקנו. ר"ת זפת הייטו עם התי"ן של פחת. כי מלאכים נותנים נפשו בזפת. ספר הגן. "לדקה "בכל "עת. ר"ת על"ב הייטו ערב להריס נקר יקורס כל תעלה יתן לדקה שב' חני נגדק לחזה סניך. על זה לחרתי בעל"ב תלדי בניס ר"ת "בלדקה "ערב "להריס "נקר תלדי בניס חפי' חס חת עקרה:

ציצית "לדיק יסמור ליליותיו יבדקס תמיד". חו "לדיק יבדוק ליליותיו ילבשס תמיד" לקיים ורחיתס חותו וזכרתס חת כל מ"י. קל זוט' קדושי לאלהיכס וחס חחס טושים כן הנה בשס רוכב על עב קל מדת הרחמים. רגע טוטר' רחשית גויס עמלק. הייטו כי רגע בחפו של הקב"ה כי חין בשס שלס ויחן הכשח שלס עד שיחחה שמו של עמלק'. רגל על לשונו לח עשה לרשהו רעה. רג"ל טוטר' "רעה "גורס "לעלמו. עוד "רעה "גורס "לשלשה החומר" והמקבלו. עוד ומי שב' עליו. "רעה "גורס "לכניסה שמשתלק' מיסרחל בעון לה"ר. שמוק עיטו ולשוניו רעה ר"ת שופר. כי בשופר חמחו ממשיכין לרבוי מדינת לרחמי ומשפך לנו מחבל ליום טוב. שלח נחנו טרף לשניסה "נחנו "טרף "לשניסה ר"ת עט"ל כי כל הטוטל ידיו לח יכוח לידי טרף וכל המזלזל בנטילת ידים נעקר מן העולם והוח טרף לשעירי. שתן זוט' "שוש "קווי "כוז וכן שעטנ"ז לותי' שפן עז

והוח טומחה חמורה שהשתן מחלבש בו. שדי זוט' שומר דלחות יסרחל. וזהו כוונת שם שד"י שכותבי' על המזוזה מבחון. תכון תפלתי קטרת לפניך ר"ת חתק"ל ני' ערב ונקר ולהריס. עוד קטורת לפניך מפחת ר"ת מקל. והס ס"ת של חברהס יעחק ויסרחל שהס תקנו הנ' תפלות. כי תשמרס כשטך ר"ת

כתב. שכל המחדש חיזה דבר צריך לכתוב:

בר"א חלהיס "לעשות". ס"ת חמ"ת שכל חדש צריך לעשות בכל בחמת. "בעלות "הבקר "ויסי ר"ת בס"ו הייטו שהש לח יקבל יסרחל חת התורה יחזור העולם לתהו ובהו. ברוך הבח בשם ה' שחומרי' בניח המילה ברו"ך, ר"ת "בשמחה "רבה "ואמרו "כולם. הב"ח ר"ת "הבה "בח "חליהו. בש"ס "בשביל "שירחה "מילה. "ברוך "בבוד "ה' "ממקומו. ר"ת בכי"ס הייטו שערי דמעות מטורר הבש ממקומו. ביוס הלבך "ממנו" מות" חמות" ס"ת מכו"ת דהייטו שהחללה החדמה והבחה והדש בעבר קללות. ביחי חותיות ביי"ן. ביכ"י ר"ת "בשבת "יש "בשמה "יתירה. "בני "יסרחל "חת "הבשת. ר"ת ביח"ה שעוחן של ת"ח מבשת לבשת. בעלס היוס הזה נמול חברהס בעל"ס ר"ת "בעקילס "עקרב "לדיק "מל. ברחשית זוק' "בריח "חש. הייטו חש דת למו. "בשמך "ניגון "בל "היוס, ר"ת בכי"ס, הייטו וניגו בערבה. בש"ר ר"ת "ברכה "שמחה "רפואה. ברי"ת חותיות תרי"ב והמילה ע' ברי תרי"ג כחלו קיים כל התרי"ג מלות. ביחי שמגר בן טנת, שמג"ר חותי' גרש"ם. נדלו לב' חחי. חת"י נימ' טב"ת. גחולה תהיה לו נחול"ה תהי"ה נימ' ביח"י מהי"ח. גם יכלתי. נימ' דבור"ה ובר"ך. ד"ן פעמים כתיב המן במגילה. וגם ד"ן חותיות מעשרה הניו זהו הגו חשר יעבודו ד"ן לחכי. "הרופא "לשבורי "לב. ר"ת הל"ל רמז מי שחתרפא מייב להודות. המחדדים בעש, בש"ס ר"ת "בחר "טען "מן, שהיו זוכות משה ואהרן ומריס הס המחדדים בעש. "הבה "ברך "לקחתי ר"ת הב"ל, הייטו חפי' הברכה שמתברך בעלמו הכל הכל:

החודש הזה לכ"ס, לכס חותיות מל"ך שהוח מלך על כל החודש כיון שבו עתידין לינחל פ"י מלך במשיח. החדש הזה לכס. נימע' מהי"ח כ"ן דוי"ד. הקל קול יעקב ני' חמ"ת ח"י. וכידים ידי עשו נימ' למו"ח, כמ"ש הבה נחכי לוך למות. המילכו ורחו, המילכ"ו נימ' חת"ן כל"ם הייטו בפיני חיו חתן וכלה. עוד רמז קשה לזוטס כקריעת יס סוף: הבדלה בחוכן הדעת מניו כי

כיו"ב, ר"ת "כשמים "יין "נר "הבדלה. השביעי" מלאכתו" תשר" עשה". ס"ת יור"ם, סיימו ילמוד ויורה ליזה מלאכה תסורה בשבת. הלילה מחרב נפשי ר"ת המ"ן. שתשלח בחרבו של עשו שלאמר ועל חרבך תחיה. "הנותן "לאחרי "ספר ר"ת הת"ם סיימו החם של דין מכבה בתפלתו, גם חם של ניהנם חיה שולטת בו, הכוון לקרות תלהיך ישרחל. הכו"ן ר"ת "הלריך "לנקביו "חל "יתפלל. הספרי הלור חנם מים. ס"ת מרי"ם, סיימו שבחר שהיתה בזכותם. החדש הזה לכם. החד"ם ר"ת "היתר "חמץ "ד' "שעות. המשכ"ן ר"ת "הסם "מטרם "שביעתו "כל "נשמה תהללים מלה תת עון. מל"ת ר"ת "מכירת "לדיק "לחיו. הולחתי לחכם מתחת שבלות. ר"ת "הפלגה "לחום "מבול "סדום. הדרוקן סי' לעכירה, הדרוק"ן טוע' "הלבנת שניים, "דבור, "רודף "ותובע "קריעת עיניה "נשיקה. הסה"ל כחו"ס נימ' ניהנם, חברהם יוסב פתח ניהנם להגיל המעולים:

ואלה שמות. ר"ת "ויהיב לקרות הפרשה שניה מקרח וה' תרגום: ונתתי להם בניתי וכחומותי יד ושם חטר לה יכרת. חטר לה יכרת. חותיות שר חכתריחל: וילן שם כלילה. ס"ת "המן". סיימו בלילה ההוח נדדה שנת מלכו של עולם: ורוח תשימו בין עדר ובין עדר. עדר נ' מרדכי שימלחו ריוח ממרדכי בימי המן שנאמר עדר עדר: ויפח בחפיו נשמת חיים. ס"ת למפרע "מתוח" שכבר נתתרו ליבריו". חיים ויהי החדש לנסח חיה למפרע השמים. שהשמה נברחה מן השמים: ושם נקבה תלד. ושם ר"ת "ושם חיה מזריע" נקבה תלד: וימירו חת כבודם בתבנית שור חוכל עשב. ר"ת "ערב שבת כמנחה". מנח"ם נ' עג"ל כי ישרחל עשו חת הענל ערב שבת כמנחה: וי"קן יעקב מנחתו ויחמר. ס"ת "לכור". חכן יש ה' כמקום הזה סיימו במקום לבור הסביבה שרוייה: וידו מחזת בעקב עשו. עק"כ"ר"ת "עלי "קללתך "כי. וירח חליו ס'. ס"ת "חו"ם. סיימו שחוה לנקרו. וירח והנה שלשה חנשים נ' "מיכחל וגבריחל ורפחל". ועשי ענות. ועש"י נוט' "וליק "על "שלמן "יכרך: ותקחה ספ לחם. ותקח"ם ר"ת למפרע התר חנורה "קוד' "לכיל' "ושתי' פן חבוח לידי חולי מעי': ויתרלו הבנים בקרבה קרב"ם נ' וח"ם סיימו בית יעקב חם ובית עשו לקח: ועוף יעופף נ' נבריח"ל. ותת כל עוף כפו למינהו. ר"ת בני' המלחכי"ם: ותחם ותת מספר. תח"ם נוט' "תקעו "חדש "שופר. מעכ"ה. "מלך "על "כל "החרן: ותתי נתתי לך שכם חחד. זה שם המסורש של מ"ב. שכם כת"ת כ"ם נ' מ"ב: ותתם הרבקים. דבק"ם נ' יום"ף שדבק עלמו בה' ולח דבק בחשת סוסיפר: והיה עקב. נ' העולם הבח. תשמעון חת המשפטים. ס"ת "מחן". ושמר נ' לעתיד לבח: וכל חדם לח יהיה בחהל מועד. וכל חדם נ' "המלחך פ"ם. כמחז"ל חפי' מלחכים וכל החדם נ' מיכח"ל: זה חלי ותנוסו. ז"ם חל"י · ר"ת "זה השלמן חשר לפני ה'": זרע"ך "כעפר "החרן. ר"ת "זכה". לכך זכו ישרחל למילה שניתנה בעפר:

זכור חת יום השבת לקדשו. ר"ת "חלי"ה". כי יבח בזכות שמירת שבת: "חלבמו "שנרו "פימו ר"ע פס"ח סיימו לפתוח הללה ולומר כל דכפיון ייתי ויכול: יודע ליד חיש חדם ס"ת "עדשה" שמכר הבכורה בעדשים: יבכך לכן יבכך עמך הלילה נ' היח בקבירה רמז שחתיה לחה בקברת עמו ולח רחל: יחהלל המתהלל השכל וידוע. ר"ת "הוי"ם": קטנתי מכל החסדים קטנת"י חותיות קט"ן ת"י. סיימו ת"י שיש שעמד בית ע' מח"כ נתקטנו ישרחל ונלו. קרב"ן נ' חרך חפיס: רמז למשרי"ל חרס כחם כין שניו הוח עומד. סיימו כין הכחם ממית חלח החטח ממית הוח השטן המסית לחטח והכח שטן חות ס' כין ס"ן, כחם חות מ' כין חותיות טן שסס חותיו' מט"ח דסיימו חרס כחם שחין הכחם ממית חלח החטח. ואות חט עומד כין שניו חותיו' ס"ן: "רחשית "בכורי "חדמתך ר"ת "חבר". : רבו שמ"ם חותיות מסס. סיימו מסס ינחל חחר רד"ו שניס: שלחן נ' מסמח סיימו מסמח חלבים וחדש. שלחן נ' זה שלוש כשיש מזונות יש שמח ושלוש בניח. שלח"ן חותיות לכחם סיימו בסוף השלחן שחין עליו ד"ת "הוח לכחם" שלחן נוט' "שולחן "לחם "מי "נטילה: שלהב"ת חותיות שבת לה' · שלוש נ' הוי"ם שמ"י: שכועה ר"ת "שבועה כוקעת ועולה עד הרקיע": של"ם שחי"ם קמ"ח ס"ת שמ"ח. קמח נ' פסח שפסח היה לפי' לוח לחפות מלות: שכרך הרבה מחד ר"ת "מסה". שמן זית ך. נ' מרדכי היהודי: שבת ר"ת "שמוה כנדים תלבש": שיר השירי"ם ר"ת "המלך "שלמה "יסי' רם "יחזור "מלך: שמ"ע נ' קדו"ם. שמ"ע נוט' "שדי "מלך "עול': חיתה בשניח' תור"ם נוט' "תורה "ופירושי' "רמזיה "הוריד. לוח. "להלה "ורבה "היתה. לנו. למסה

"נגיחתו "ובניו. משה. "מחל "שדי "הדברות. מורשה. "משל "ומטה "רעדו "שניתכה "התורה. קהלת. "קבלו "התורה "לזרעם "תמת'. יעקוב. "היו "עמוים "קדושים "סונים "בתורה. תת"ן חדרים בניהם כמנין תכל"ת. ומסם תק"ף שמיון קשים נשתרו ר"ע חדרים שסם קשים וים מלאך שמו יהושע וכיד ו שעוה וכותב

על מצחו של לדיק שם אחת ותו ניצול מסם וזהו גם כי חלך בגיא לצלמו"ת גי' יתק"ף לא תירא רע היינו מסר"ע חדרים. כי אתה עמדי היינו השם של אחת הכתוב במלחי. ומי הכותב עמדי שבטך ומשענתך השה ר"ת "שטוה. ולמספרע ר"ת "יהושע" היינו "עמדי "שבטך "ומשענתך "השה "ינחמוני: מסר"ם לשטרפלי

שער ההלציות

מה נושם מליצת הספרים הקדמונים ומזכר כמ"ק כ"ם כ':

נזע ישיבים שלה מכבל ועמו ספר מלחמות קשת וקסור' הכשלו לרחות בשור ובכר הבא משער קלף של עולמו וחמם ממנו נפשות ישמח בשם כללה חדשה רוכב ערבות שם ושמח בכוח חליו נפש לדיק ונקי' לם בחרזים נפלה שלהבת. מה יעשו חזוני קיר. לויתן בחכה השלה מה יעשו רני רקק בנחל שוטף נפלה חבל מה יעשו מי נביט, שמחה לתוגה נספך שטון וינון מדבקו חרן שטער הרה וילדה חרן לכי גללה שפשועים חוי נח לה לחמרה רקח כי עבדה כלי חמדתם:

הלצה

מלך בלח עם. בנה בית על פני המים. תחת השמים. שלח שליח בלי לשון. הניח חנרת בלח כתב. חיכה של נח סוגרת ומסוגרת בכל פחחי מבואים. וזוג ג' מכל מין וכריס יושבים במקומם כקו משוך על סדר. כל אחד דומק ומקרב חת עלמו לזוגו. ולומדים ביניהם לודות שכניסם. חשר לח ידעוס ועל שכוי זיו תוחריהם. מחנוחתם נרחה פעם פנים נועמים בטח ושלון. ופעם פחד וירחה:

על החרן נשם מבול. שוטף בכל עוז ותעלומות ותרוכות השמים נפחחו נח בעומק מזמותיו מעייל בחיבה חנח ושלח. ומחשבותיו ולבו הומים בקרבו בזכרו השחחת כל יצור נם מעקירת לבו משלג י"ם של לדק משפטו וכנפש שמח מביע על קבוץ הגריות משוטים חשר יחשובו לו לפני ביתו:

פתאום וידסק בדלת. מי הוא זה ומיזה הוא קרח נח. מה מחוד נכהל רמתי בן הטבע. שהו מחמורי הדלת כמחבתי היה חשר טוב לו להחבר בשערת מים הזדונים חשר בשלף קלף שוטפים מלהטריף בכוחך בכהלה זחת. לך להשחית חת נוסי בזרון ונם כי לחטף נדול יחשב לי לדורות עולמים חשר יחבר מסס חיש מולרך כמוני לכל דבר עסק לכן מיהרת הבה חלין חכי שחתחר לי והניחני לבוח בחיבתיך.

צר לי עליך ידידי לח מכירי שהשו נח. בכל חות נפשי להושיע לך בספינת ברנע זחת. לך מה תעשה כי חין לי לעבור על מלות השם להכניס בתיבה רק שנים שנים מכל מין מטר ומלוח לך זוג בלח לח עת התמהמה הוח הרבה, הרמתי שם שניו לדרכו למלוח לו עזר כנגדו ומחפס וידרוש בכל עבר והנה פתחוס ויפנעהו החמת. החמת נפדרת ונעזבת ולח מלח קן לה בדור המבול חקעה לה חהלה בספה רחוקה ומרוב הדרך לח הספיקה לבוח מועד חשר התקבלו להכנים בתיבה.

ואין חתה הולך שכני. שחלה החמת בפנעה הרמתי מלחת נח משולח חני חץ ומחפז למלוח חוחך נברתי ככדה שמע נח חלי. הוח שחל מכל חשר בתיבה חוניס מי חשר ילך ומלוח חותך להכיחך בתיבה וכל עוד לח נמלח יצור חשר ירלה לעזוב מקומו החנון כיבשת ואני בכל כחי מודד הנה תחת נשמי המבול בתוך סערי הגלים מסר לח נברתי חמרי:

תשואות חן חן לך שכני שהשו החמת על כל הטוב חשר תכסוף לעשות לי חך להסכים לדבריך ולחרועה חתך. חין ברלוני כי חס למרחה כני חדס לח פעם להיות פרוסה ונדודה מכל מכרה וריעות. הם ידידי יכמרו רחמיך עלי בקול

בקול הומיה לעק הרמתי מה הרעה אשר אני עושה לך פנע בי והרגני רק על תעזבני כי הבטחתי נאמנה להביאך. אמנם אין טוב לי גם לא הסכמתי מתמול שלשום להתחתך עם לא מכירי בהיות שהרבה עמל הגיעני ועדות הסגיני וירחתי להאמין לסיפור דבריס בפי מי שיהיה. תאמן לי כי כניס דברי הן תכבי נותן לך בתך בתוך ואחות היות תמיד תחת רשותך ועל פיך תלך ותבוא לעשל וליגיעם עבור טובתך לך הליל אותי והלדיקני מהטבחת שקר. ולך ולכו לנא תביאו:

האמת ברחוקם לעד הרמתי ויכמרו רחמיה עליו ויכתבו ויחזמו שטר שותפות בכל חופן היותר חזק ויבואו יחד בתיבה. מיום ההוא הרמתי המזורז סופל בתבל עסקים שוניס. לך החמת אשר תגניח ממולו בעין יפר ופקח מבטל כל תחבולותיו. פעמים רבות הרמתי מקוכן ומתחבל על רוע גורלו לך עם כל זאת מוכרח להיות נכנע לחמת. כי קשר עוז ביניהם כתוב וחתוס ובטלת הרמתי הוכרח גם לנחת מן התיבה כי הרחם לו יין המשומר בעטיו על כן בקם החמת נגח חים לדיק לבל יפעה לרברי שקר ונח הבטיח לחמת בעלתך תגחי ובחשר חלך חלך ובחשר תלין תלין ע"כ ונח מנח חן בעיני ה':

זה השיר הוא שיר המחבר על שמו לכבוד ולזכות רשב"י זיע"א

ושמו חתום בשר"ת של השיר חני משה ישרחל חשכחי:

אור הגון כב תר עליון ונעלמת מבל רעיון. ושם היית חלוו חמון. ונגלה לך נגזי המעטון
נקי כפיס וכר בר יוחא

מושב יחידים יאבת. חכמה ודעת קנית. כמלחך השם יגחת. חור נפלא לנו הורית.
טייל בלא בר בר יוחאי

שר בית הזוה"ר נקרחת בינה לעתים הודעת. בדור זכחי קול שמעת. תוב למערה לכן חזרת.
כמשה במד בר בר יוחאי

הגולה דיך על כלה. חסר להמתיק דין למעלה. יפים חלהיך לעילא בדור מלא מנות כלה.
עמח דבר בר יוחאי

ישראל הם עם למודך. פחד יצ"ק הת"ר כבודך. לעם גלה את סודך הו"ד שבהו"ר
ספירתך יחד מחו בר בר יוחאי

אני שם בזוהר תפארת ל"ב נתיבות יו"ד פוסרת. קדשת עלמך בתורת. תתן לרחשך עטרת.
לפניהם עבר בר יוחאי

במשה למרום עלית. נצח הוד יקריס שבית. נורח תהלות נעלית. שבי לחדיריס נפלת
שמיס כבר בר יוחאי

נ'פלחות נ"ל עיני. יסוד לדיק שור בשדוני. לחזות בניעם ה'. שעה ניבי עזרי ומגני.
מלגחו ומלבר בר יוחאי

דוהר מלכות עולמיס. נשחו בית העולמיס. שמיס בהלולת תמיס. ברשב"י ובנו הרמיס.
כמעין המחגבר בר יוחאי

ים זכותו יגן עליהו. ושלח לנו חת משיחנו. יקבץ חת נדחינו. מהר יבוח ויגחלינו.
כחרי יחג בר בר יוחאי

השוחק בקוביח, מכת"ו טריס, לשמה ולשחיה, יקונל בשערים.
יחשוב כי ירויח, ולעולם לח יצליח, וביחיו לח יסריח, כי חחריחו מרוריס.
ילך מעיר לעיר, מקומו לח יעיר, וסוח עני ולעיר, מדלג על הריס.
רחשו פרוע, ובגדו קרוע, כי הע יריע, גס לו ולחבריס.
יחכל בחיסחון, כלי ברכת מזון, ולח יחמר רזון, בעטו כפוריס.

ילכוש	שער ההלצות	משה
יסוב עד דכא,	כשבר ובמכה,	יבקש הסוריס.
כלי קריאת שמע,	וכהפסד יסמע,	וגם לאשתו תדמע, תכה כמסתריס.
ועדכה גם תיכה,	קטטה ומריבה,	ועד זקנה ושיבה, ימלאו בו העבריס.
ומגדל שנתו,	ופוסל עדותו,	ונוזל עמיתו, ולוגלת דבריס.
יסור מטותו,	ויוסיף טעותו,	ומורד בקולו, בשבועת שקריס.
כל מאכי ביתו,	שונאים לותו,	ומלפי' יום מותו, בשמחה ובשיריס.
והשוחק בזר,	מביתו נכזר,	ומלחיו מוזר, ומחר לנכריס.
והשוחק בשחיס,	יפסיד סי שניס,	שופך דם כמיס, לבו לב מחזריס.
והשוחק בשלשה,	תכשלו בושה,	מאכד סירושה, ויוכל לקבריס.
השוחק בשחוק,	לא יסבע פת,	לא יזכה להוסיף, כניו הלרוריס.
המוחק בכס,	כל יסב עמכס,	נוטל חלקיכס, בגן עדן שמוריס.

ניסן ע"ם ניסי נסיס שנעשו במוקם הזה וכו' יפוחות מקיפות גם כאוך גם והיו"ל מיוחר לרמז על עשר עטרות שנטל יום זה, ניסן מלת כזה נון יוד סמך נון נ' שב"ב כמנין חסד לאברהם עם השני תיבות, ניס"ן נוט' "נסיס "יעשה "סומך "מופלים היינו בניסן נגאלו ובניסן עתידין לגאול. מיי"ר נוט' "רואה "ה' "את "ירחיו, ונוט' "לויכי "יפוכו "ינעו, כי במוקם הזה נתן הקב"ה ליעקב את המן, עוד מייר נוט' "מי "ה' "רופאך לסיכך כל הסמיס וכל העשבים והמרחצאות מסוגלים במוקם הזה יותר מכל השנה. עוד מיי"ר נוט' "להכה "רכה "להכאתו "ה' "תלטינו. סיו"ן ר"ת "ויהן "ישראל "נגד "סיני, עוד נוטריקון "אחרלה "ה' "ואמר "שלחתי, עוד ר"ת "סומך ה'" "ווקף "נופלים, עוד נוט' "שביניו "ירדו "ותחתוניס "נחשלו ר"ל שביניו ירדו תלו המלאכים, ותחתוניס נחשלו שנאחר ומשם עלה אל המלאכים, עוד נוטר' "סמוך "נפילת "יהודה "וישראל. חמו"ז ר"ת "תפאר "ותרומם "זכרך "מלכנו, עוד ר"ת "תרחם "מהרה "ותכניה זכולנו, או "תשוב "מהרה "ותרחם "זכולך, עוד ר"ת "זדונים "תעבור "ופשעים "מחוק עוד "זעקת "מיחדיך "תשמע "ותלילנו, עוד ר"ת "תלילנו "ותפלטינו "ממיס "זדונים, כי במוקם תמוז חטאתנו בכפלים ולקינו בכפלי כפלים מעשה קרח ומרגלים, והמוקם הזה מלה רונז ח"ו כמרומז וכל זה לינכו שוה לי, ליוק של שם הוי' ב"ה בסיפוך ע"כ לריכים להפכו מרונז לרחמים וכמה בתשובה. ח"כ מזלו מריס · מריס ע"כ נ"מ' נגור"ם שכן הן נפלאותיו והוא חב, כרחם חב על בניס. תלוי מזלו בתולה והוא כלה, כל"ה נוט' "כי "לה' "המלוכה "כי "לה' "הסליחה, תלוי בסיפך, לו"ת היינו לולח היינו, לולח התמנתי לרחות בעוב ה'. תלוי נוטר "את "לבבך "ואת "לבב, ת"ת לבב"ך ות"ת נימטריה ז"ה לימו"ת המשי"ח, וסמיך ליה והותירך ה' לטובה שהם תשוב מיד נגאל. חשר"י נוטר' תקיעה שבריס "תרועה "יללי "יליל:

חודות, ת, מת על פני האדן משולח ופרוס יקברוהו מנשים, וימיו בתוך קבורתו ויולד ילדים וילמו כולם מלובשים? זה החטא. ב'. מי הוא אשר עיני ברחמו וכו לוכך לכל דרומה אשר ינע כל ימי חיי להליכתו והוא שרוש ועריה. זהו החטא. ג'. הקבר מהלך והמת מחפלל והמים שוטף, זה יוכה בשני הדגה. ד'. אחד מוכר ולא את ואחד את ולא מוכר, זה אדה"ר וחליתו. ה'. ג' ככנסו לדין וילמו ד' חייביס, זה אדם וחוה ונחש וילמה החדמה ג"כ חייב. ו'. ממשה חיים מושלים את המת החיים שותקים והמת מדבר זה הקולמס בחוך ה' מלכיות. ז'. מה זה שלה רחה השמש מלה יום אחר, זה קריעת יס סוף. ח'. מת בחוך הבית שהור כל הבית, ילה מן הבית טמא כל הבית. זה שוכר את בעלן אמו: בני לחה היקריס, ויוסף פוקח עוריס, היינו אסור לשמש בגדות של חבוה אבל בגד הוסף שהוא השמש מותר, וכל הגדות שהלילין הם ל"ו כמנין לחה, ויוסף פוקח עוריס היינו השמש, לני יכבתי בניתי בלו בגדים בגבו אות' ואת בימי מן החלונות זה הדגים, ג' אבלו ושתו ולא היו יוד אחה, זה המלאכים שאכלו אצל אברה"ם:

אמר החכם שאלו לאחכם אשר אפן ביקרו למי יאהב יותר אחיו או אביהו ויען להם שאמר לא דברי ליני אוהב אחי על ליני' אביהי. ב'. לא תחלוף את אשר לך טרם יבוא אחר בנורלך. ג' אויל מחריס אחכם יאשב, וכמושב לבושים יתיישב.

ד'. טוב לי לסבול סומא בכל עניניו מלסבול חכם בעיניו. ה. נסתר בעת רעה מסומא רעה לא יירא. ו. אל תהי' ללעג ולצון פן ברוחך כי תמריך לא יעלו לרעון. ז. אל תהי בן לכל דבר כי לכל עת וזמן יגבר. ח. מתפאר כמה שאין בו רוח הסערות התנוססה בקרבו. ט. המתנשא כרעתו נעלם ממנו ערמתו. י. המתפאר בפעולתו יזהר פן תגלה עליו ערומתו. יא. אשר הון זרים בקרבו יביאהו חיל בלע ויקיאהו בחלי ימיו יעזבנו. יב. אשר הון זולתו לא חסם, רגליו ללכת בגז! נסה. יג. חיים מלא חמס, בארץ מגוריו הוא למרמס. יד. מתוקה שנת העובד מהיות זמנו אחד. טו. ההסתפקות שמועת בעליה מדלות, טובה מן ההון המביא לבזיון ושפלות. טז. טוב טעם ודעת בקליותיך מכילמו ומטעמו בהר מחלוך יתדמה חלם לאחריה חס יהיו חברין ניבורים. יז. לא טוב בעשיר להתגרות ואף כי באשר יהיו קנרות. יח. חיים פתלתול, ועקש חולתו תהי' לו למוקש. יט. מלמיני דברי תסל לבו בחופל. כ. הסתיקה לבעלי דעת חוספות ולא מגרעת. כא. הבלתי מסתפק בדי ספקו יאהב גם לחם חקו. כב. לבך בכוס ואדמק לקרב כל ולא לרחק: כג. ואם תבטר לבך עליו בלהבת תהא לו שמאל דוחה וימין מקרבת. כד. מבורה בלי פחד שנת לחיים גם יחד. כה. החכם יעשה בחכמתו יותר מהגבור בגבורתו. כו. הזהר מן היועץ לפי דרכו ואויבך כי ימחיק חכו. כז. המעלה זולתו עליו ירכי בהן עד יהיה בעליו, כח. חיל חמול' בהמקנה כי הפקר לו למקנה. כט. המתנשא ברוב חילו יפול ואין עוזר לו. ל. בחבר תעשה לחיים טובה אל תרחה לו מובה. לא. תרחיק חבר יקרבך עבור בכסף וזהבך. לב. חיים חיטו מכיר מקומו מגלה ערותו ולבו בל עמו. לג. חנפים ותכסי תועה מבוחם תמיד לרעה. לד. חורם על רעהו רעה קללת חנם עליו תבואה. לה. אל תבוז בחבפט בלה עלה. לו. אל תתן מבל ומליצה. לז. לא השמע לקול רשעים מחזקי ידי מריעים. לז. חוסבים להכסיל בחגולותם יפלו במוטעותם. לח. החומם לרב גדלו ועבדו סוף יאהב גם את יקרו. לט. מנקש גדולות יחבר מכתן ומכתן קרא ויהי' מר לורח. מ. דברי חכמים בנחת נשמעים ויהיו מפותחים על לבות נבונים וידועים. מא. תמחול למי שהרע לך וחן למי שמוטב ממך בשולחך. טוב לחבר חנשים זרים ונרים חבר חין להם מעשים יקרים רק כמלבושיהם מתפארים. כשנול ועבעת והם חסירי דעת, הרי הם כחמור במרדעת: שנולת לשון הקודש ז"ל הבחיי ע"ם וכל חבר יקרא לו החדש נפש חיה חמרו במדרש הטעיר הקב"ה לפניו כל הבהמות והחיות וקרא להם שמות ואמר לזה נאה לקרותו חריס ולזה חמור ולזה סוס וכן כל דבר ודבר, וכזה נתפרסם חכמתו כי סיבר בחכמתו טבע החריס שהוא גבור ומלך שבחיות ע"כ קרא שמו חריס, חרי"ס נימ' גבור"ה, וכן בס"ר לותרי' "נפילה "שמם "רוח עוד מלשון נוסר היינו שנוסר בנפי מלתו לפי שמהנהו כל י' שנה יגביה עוספתו עד גלגל שמם ונוסל ליס וממרע נולתו חח"כ נתחדש בנסר וכן עד מאה שנה ובלותו הזמן מתקרב יותר עד הגלגל השמם ונוסל ומת ליס. ע"כ לותיות נס"ר מרמז בזה, שין "שמם ר' "רוח כ' "נופל היינו נופל ומת · חמור מלשון חומר בשביל שהוא בבד ופתי ושכל מכל הבהמות. טוב בשביל שטועינן עליו משאות ותבואות כמו חומר שעורים, סוס מלשון סוסה בשביל שהוא קל התנועה ושמה לקרות מלחמה כדחז"ל ו' דבריס נאמר בסוס וזה אחר מהם. עוד על שיעתו שיש רק שיתין בשני, יד ע"ם י"ד פרקים שבה. שנה מספר השם כמספר ימי שנה שטועה, הריון טולה כמנין ימי העיבור ט' חדשים טולה בך ימים. עוד לה"ק בשביל שלא נמלה בו שם ערוה לאיש ערוה לאשה וכדומה הרבה יעב"ן, שנה מספר השם כמספר ימי השנה שטועה שפן שנה ימים:

הוראת שמות המזלות. ניסן הוא (אפריל) ומזלו טלה ע"ם כי בחודש הזה יולידו הטלאים ומיליט: מייר הוא (מאי) מזלו שור ע"ם כי בחודש הזה חולבה הפרות וגדותיהן. סיון הוא (יוני) בעבור שמזלו תאומים ע"כ יולידי העזים בחודש הזה. תמוז הוא (יולי) ומזלו סרטן ע"ם שבעת החוא תחזור השמש לאחור בסרטן אשר ניניו לאחור. אב הוא (אוגוסט) ומזלו אריה ע"ם בעת החוא השמש מרחה חזקה וכחמנית בדור לשון חום חזק מאוד. אלול הוא (סעפטעמבער) ומזלו בתולה כי אז מרחה השמש בדמות בתולה קוראת שבלים במגל המורה על זמן הקציר. תשרי הוא (אקטאבער) מזלו מאזנים כי אז היום והלילה שוים כאלו שקולים הם במאזנים. חשון הוא (נאוועמבער) מזלו עקרב כי בחודש הזה יקרו ברוב חולאים קשים לאדם ום הרי נעלי חיים כעקרב הזה קשה בהכיכתו כשנין

כסליו הוא (דעצמכער) ומזלו קשת כי בעת הזאת מחמיל לידת החיות בקשת. טבת הוא (יענער). ומזלו גדי כי אז הצמח הולכת מתחת קו המשוה. למעלה כנגדי תאר דרכו לעלות על ראשי ההרים. שבט הוא (סעכר) מזלו דלי כי רוב הגשם ושלג הסופך כדלי. אדר הוא (מערץ) ומזלו דגים כי אז יתחיל לידת הדגים. מלחתי:

צורת הי"ב תכונים שכחוסן וחסוך, חודש הוא תכן תדומה ודומה לבשר הנקרא רוכין. פעדה. הוא תכן ירוק מסותף עם מרחה זהב. כרקת. הייט ציורד עם הברק והוא לכן כזכוכית הנקרא קריסטאל. וסוף הוא דומה לתם היולת מן הפחם הכוער. ספיר. לבעו נעל כמו כרכום, טוב לבריאות עיניים והנוף ועמוד וירחת ה' ורודף שלום ומטוחה. יהלם. הוא דימתנע ויועיל להעשיר ולבקש שלום והמוסתו בזרוע שמחלי יועיל לשלח חויכים. לשם. לבע שלו ירוק עז כעשב הוא מין שחיטו חסוב כ"כ והטוב הוא ירוק מעורב עם דמות מרחה לבן סנולתה לחתן הלב ועיניים ומשמר המוסתו מכל רע וכל תאר יעשה יצליח וכאשר תת בעליו הלובשה יפסיד מרחתו לפי שמקומן וכזה יוכל לקנותו בזול. שבו. בלשון יון פירוס והוא מסותף לבע זהב וירוק והוא מסוגל להקקט ונטה ולהעשיר ויבא שיחה ומוחה וממחה. לחלמה. הוא בחור עם ריסומים לבינים ומביא פחד ודלקה ורעדה וירכה חלומות וקטטות ומריבות.

תרשים. דומה למי הים או לשמן זית צלול והוא לחן ולחסך ומועיל לפרקמטיא ומותן דשה ביהה ולשכל. שחם. הוא הלבע המוכחר הירוק החמיתי מה שמוכנים הבריות כמרחה לעשבים והוא מועיל להעשיר ומביא חכמה ומליל החולי נופל ואם יהי' עליו בשעת תשמים ישתכר כי הוא מתנגד למשגיל. יספה. מרחתו דומה לחמוסת, ים נופה למרחה לבן וים ירוקה כעשב והוא עשרה מיני והמוסתו שומרו שלא ימית ויחנק בסיסנות הימים ושומרו מסממים הממתים ומסיר תחות המשגל ורפוי למקש' לילד:

אנא מלך מהולל בתשבחות קבל נא הבידחות ונקריב קרבן ומנחות לפני הלל: שה פזורסיבר הלל שמיחים בתורת יקותיאל ביום הקף והשרלל בכח ולל: היום ככבד להסילה נמתן תורתינו כבתחילה יעלזו חסידי' בגילה בית הלל: **בדבש** וחלב כלולה בגילה ובשמחה לה בעשה ובשמע מדות בעלה כי הוא הלל: ווי עמודים וחסוקיהם תורה ומלות ומעשיהם עומדת לעד לעושהם שמרינו הלל: **ברוך** ה' חילם יחידו ויזהירו ככוכבים בהילם ומלאכים ישמיחו למולם רוממות הלל: רב כח הלי ותחוזו לשלם לי כל נמולי בשמחת גילו בבנות ליון בנורלי הן פדיתה חותי הלל: יחברך ויתעלה הדרו מסי ישרחל להדרו עם קדושו לפארו להעריצו ולהקדישו בסוד הלל: **קדוש** ה' לבחות הרחיבו בחסדך יפלחות קרב קץ הפלחות ובא לציון גואל קדוש ישרחל.

תושלבע

שער המזלות

ליל א' היא התחלה שעה "ז' שולט כוכב. "ח' לבנה. "ט' שבתאי. "י' לדק. י"א מאדים "י"ב חמה. זהו הלי הלילה: שעה "ח' לחר חלות נוגה. "ב' כוכב. "ג' לבנה. "ד' שבתאי. "ה' לדק. "ו' מאדים. זהו נמר הלילה:

ליל ב' שעה "ז' שולט לדק. "ח' מאדים. "ט' חמה. "י' נוגה. "י"א כוכב. "י"ב לבנה חלי הלילה. "א' שבתאי. "ב' לדק. "ג' מאדים. "ד' חמה. "ה' נוגה. "ו' כוכב. זהו נמר הלילה:

ליל ג' שעה "ז' שולט נוגה. "ח' כוכב. "ט' לבנה. "י' שבתאי. "י"א לדק. "י"ב מאדים חלי הלילה: "א' לחר חלות חמה. "ב' נוגה. "ג' כוכב. "ד' לבנה. "ה' שבתאי. "ו' לדק. נמר הלילה:

ליל ד' שעה ז' שולט שבתאי. "ח' לדק. "ט' מאדים. "י' חמה. "י"א נוגה. "י"ב כוכב חלי הלילה: א' לחר חלות לבנה. "ב' שבתאי. "ג' לדק. "ד' מאדים. "ה' חמה. "ו' נוגה. נמר הלילה:

ליל ה' שעה "ז' שולט חמה. "ח' נוגה. "ט' כוכב. "י' לבנה. "י"א שבתאי. "י"ב לדק חלי הלילה: "א' לחר חלות מאדים "ב' חמה. "ג' נוגה. "ד' כוכב. "ה' לבנה "ו' שבתאי. נמר הלילה:

ליל ו' שעה ז' שולט לבנה . ח' שבתאי ט' לדק .
י' מאדים . י"א חמה . י"ב נוגה חלי
לילה : א' אחר חלות כוכב . ב' לבנה . ג' שבתאי .
ד' לדק . ה' מאדים . ו' חמה . גמר הלילה :

ליל ש"ק שעה ז' שולט מאדים . ח' חמה .
ט' נוגה . י' כוכב . י"א לבנה . י"ב
שבתאי חלי הלילה : א' אחר חלות לדק . ב'
מאדים ג' חמה . ד' נוגה . ה' כוכב . ו' לבנה.
גמר הלילה : זהו מזל הלילות של כל השבוע :

יום א' בבוקר שעה ז' שולט חמה . ח' נוגה .
ט' כוכב . י' לבנה . י"א שבתאי י"ב לדק
חלי היום : א' אחר חלי היום מאדים . ב' חמה .
ג' נוגה . ד' כוכב . ה' לבנה . ו' שבתאי . גמר היום :

יום ב' בבוקר שעה ז' שולט לבנה . ח' שבתאי .
ט' לדק . י' מאדים . י"א חמה . י"ב נוגה .
חלי היום : א' אחר חלי היום כוכב . ב' לבנה . ג'
שבתאי . ד' לדק . ה' מאדים . ו' חמה . גמר היום :

יום ג' שעה ז' שולט מאדים . ח' חמה . ט'
נוגה . י' כוכב . י"א לבנה . י"ב שבתאי חלי
היום : א' אחר חלי היום כוכב . ב' לבנה . ג'
שבתאי . ד' לדק . ה' מאדים . ו' חמה . גמר היום :

יום ד' שעה ז' שולט כוכב . ח' לבנה . ט' שבתאי .
י' לדק . י"א מאדים . י"ב חמה . חלי היום : אחר
חלות נוגה . ב' כוכב . ג' לבנה . ד' שבתאי . ה'
לדקה . ו' מאדים . גמר היום :

יום ה' שעה ז' שולט לדק . ח' מאדים . ט' חמה.
י' נוגה . י"א כוכב . י"ב לבנה . חלי היום :
א' אחר חלות שבתאי . ב' לדק . ג' מאדים . ד' חמה.
ה' נוגה . ו' כוכב . גמר היום :

יום ע"ק שעה ז' שולט נוגה . ח' כוכב . ט'
לבנה . י' שבתאי . י"א לדק . י"ב מאדים
חלי היום . א' אחר חלות חמה . ב' נוגה . ג' כוכב .
ד' לבנה . ה' שבתאי . ו' לדק . גמר היום :

יום ש"ק שעה ז' שולט שבתאי . ח' לדק . ט' מאדים.
י' חמה . י"א נוגה . י"ב כוכב . חלי היום :
א' אחר חלות לבנה . ב' שבתאי . ג' לדק . ד' מאדים.
ה' חמה . ו' נוגה . גמר היום : וגמר כל השבוע
הימים והלילות : (זאת לדעת שמש"כ כאן ז' ה' ט' וכו'
כוונתו עו' עד ז' מ"ז עד ח' מח' ועד ט' וכן כל הסדר)

והנה אחי נאתי להודיע לך . כי יש כוכב אחד
לדעת חכמי התומות קטנה מכלעם הרשט.
ושמו כולי"ן והוא כוכב רע לכל דבר והוא מושל
ליל ד' שעה ז' . עד י"א דקים של שעה ח' . וגם
ליל ג' משעה ח' עד כ"ד דקים של שעה ט' ביומי
ולילו מזיק . ומכ"ד דקים עד מ"ח דקים של שעה
ט' רע לכל דבר . ויום ד' משעה י"ח עד ל"ו דקים
לא טוב ולא רע . אבל מל"ו דקים עד גמר שעה
י"ב רע לכל דבר . וגם שולט יום ו' משעה ז'
בבוקר עד כ"ד דקים טוב . ומכ"ד דקים עד מ"ח
דקים ביומי . ממ"ח דקים עד שעה ח' רע לכל
דבר . זה שאמר בלעם כי רעה נגד פניכם וידע
לכוין את השעה וזהו כוכב רעה של כו וחל זועם
בכל יום . ומי שמקבל לו מחריש בזה השעה
ועשה רושם :

בשם הר"א מגרמיזא בפי' על ספר יצירה

הנולד בחור בשבת תחת גדול יהי' ועל
כמעשיו מפני שמולד ביום של חמה :
ושם בעתו של חמה מולד יהי' יגע ומטורף כל ימי
חיין ומעשיו לא יהיו לו . ושם בעתו של כוכב חמה
אז לדק תמת חוכב לדבר . ושם בעתו של מאדים
מטרף ושופך דמים יהי' . ושם בעתו של כוכב
הנוגה מולד זך יהי' ויה' מהלך בדרכים ובמדינות .
ושם בעתו של שבתאי מולד תחת גבור יהי' ובעל
חמה ולא יהי' עשיר :

הנולד בשבי בשבת בקול יהי' פעמים עשיר
פעמים עני וחולק על כל בני אדם
במקומו ושים מסכימים עמו לעולם מפני שמולד
ביומו של חמה . וזה סימן במלחת הירח עד חלי
המולד טוב הוא מפני שכל יום ויום מוסיף לפניו
כך הכח ברחם כוכבו של ירח . והבח בסופו של
כוכב הלבנה רע הוא מפני שהלבנה מחסרת
ולחמוריה מוזרת ושים הולכת לפניה . ושם בעתו
של לבנה מולד מכס ושופט יהי' . ושם בעתו של
חמה מולד עז יהי' ומעשיו לא יהיו לו . ושם בעתו
של כוכב חמה ולדק מולד חדש לדיק יהי' . ושם
בעתו של מאדים מולד ספוקולטורא יהי' . ושם
בעתו של כוכב הנוגה חדש עשיר וחסיד יהי' אבל
ברוח בנופו יהי' :

הנולד בשביעי חדש עז פניו ונבה רוח מפני
שמולד ביומו של מאדים . ושם בעתו
של מאדים מולד לסטים יהי' מפני שהוא כוכב
שלהם . ושם בעתו של נוגה מולד ברוח בנופו יהי'.
ושם בעתו של כוכב חמה ולדיך מולד חדש גדול
יהי' ושופט חמת . ושם בעתו של שבתאי מולד חדש
דיין והורג נפשות יהי' ומחריבו יהי' מתחבל .

ושם

ומס בעתו של חמה מולד מסיד יסי׳ :

הנולד נרביעי בסבת מדם גדול ולדיק יסי׳ ומוסט . ומס בעתו של כוכב חמה ולדק מולד פיקח ועסיר וחכם יסי׳ . ומס בעתו של מוגה מולד גדול ועסיר יסי׳ וחולי מעיים יסי׳ . ומס בעתו של מאדים מולד פעמים טוב ופעמים רע . ומס בעתו של שבתי מולד חכם ועסיר יסי׳ . ומס בעתו של חמה מולד מדם גדול יסי׳ ולא עסיר ואור עיניו מל בני מדם.

הנולד בחמישי בסבת גדול ועסיר וחכם יסי׳ . ומס בעתו של לדק מולד דיין ועסיר ופקח וטוב יסי׳ ומס בעתו של כוכב ומאדים מולד פעמים טוב ופעמים רע . ומס בעתו של מוגה חסיד ועסיר יסי׳ . ומס בעתו של שבתי גבור ומסלך בחמת יסי׳ . ומס בעתו של לבנה סופט בחמת יסי׳.

ומס בעתו של חמה מדם דבדן וחמימי יסי׳ :

הנולד בששי חסיד ועסיר יסי׳ ומס בעתו של מוגה סרוח בגופו יסי׳ . ומס בעתו של מאדים עסיר ומסיד ומס בעתו של לדק וכוכב חמה פקח ומסיד ועסיר וחכוב יסי׳ . ומס בעתו של שבתי מולד מכזר יסי׳ . ומס בעתו של לבנה סופט יסי׳ ומס לו במקומו ומומעים דבריו . ומס בעתו של מוגה חלוף ובעל חימה יסי׳ ומדם לא יוכל לו (חסר חיזה חיכות) ומס בעתו של מוגה מולד בעל מריבה יסי׳ ומריב עם כל מדם ומוזר ומפיים. ומס בעתו של לדק מולד בולך בחמים וכירחה יסי׳ וחכוב לבריות . ומס בעתו של כוכב חמה מולד בברחמון בן הוא . ומס בעתו של כוכב מאדים מולד בן חורין יסי׳ ובעל חימה ועז פנים וסופו ספקלטורי וביד מי׳ רעה יסול ויחכך . ומס בכוכב של לבנה מולד מדם גבור וסופט יסי׳ .

ניסן עלה זכר יסה ת מר ובבן חורך פנים ולשוור נידין במלא סערות הרבה וקויטות עיניו כהות בעל לבון מחנהה דיבורו ברוגז מתחוה למשגל הרבה מין בו מוס בה לבעוס ונח לרגות פעם מרויח ופעם מפסיד לה עני ולא עסיר יסול מלמעלי למעה ולא יוזיק חוסב לנפשי ומתחרט תיכוף ומין לו מהבה כ׳ נפשי יקח מ׳ בחולה ומחד מלמעה לומד יסה מעה ומתן טוב לו מהלומד בבחרותו ים לו מה שמנגד לו עניו חוסב לבבה מבר לחבשים ביקים יבוח לבבוד יבן רע חוסב לבמוע שבמו מין לו רממות ושממה על הרוב יהיו סו״ב או חומנה מיתתו ט״י דם בבודו והלחתו וירחתו יהיו בחרן שמלך מזרח ודרוס מ״מ מן לך מערב ביני לפון חזק ברון טוב לו שחור רע לו רוב מו״מ יהיו מה שבח מאדמה חליו מחזק חו כי שיף חו דם בערף בין גב ליד בחרם חיר יללים טוב שבחחים בניס יהיו להם עוסר ובבור בחלול יחמור מ״ש מסחיה ומכילה רעה שלה יחלה חשרי הללחה לחחוים חשוון חולי בסלו הללחה בדרך בשבט מלניח בחדר מלניח מעט בחב בחלבע הגדול שברגליו ומס נולד בשעה שמזל שלה מסמם גופו ממוסך ופיעו גדולות מביע לחרן מדבר הרבה בעפן קולו דק חוסב לדק ומס היה לבבה חו גרלה בחקום זה מורה על שחין וחרשים וקרחת והמולד בפיים הרחשון מטלה היעו כי ביעו של מאדים שלה ועקרב כמלא מס מולד בשעה שמאדים שולט במלא שבחני השעה הרחשון שולט שלה ובחני השעה הב׳ שולט עקרב כמלא מס מולד בשערים מעוין הרחשונים מהשעה שהוא פניס רחשון מטלה ועשרים מיעין הב׳ מס פניס ב׳ מטלה והשערים מעוטים הג׳ פניס ג׳ מטלה וכן כולם והמולד בפניס ח׳ מטלה יהיו לחוב מעט בשר סימן ברגליו ובחליליו ידו ומוכיהו רגיים ויבלת הרע ומס בפניס ג׳ יהיו גופו ממוסך מוטה לשחרית עם יפה פניס הח לבעוס ולרלות נבה לב דעת שלימה ומויהיו רגיים ומס בפניס ג׳ לחוב מכוהרים וכחב חזנים והסיים והמחיריים ועיניים ומס יהיו שלה פעמים טעיר פעמים טני פעמים יסול ביד נויס חו שלטון יפת חשה ויהי לה בניס ממנה וחמית ויסוטט בהרלות יפת תוהר ולא יחסר לו כלום כוכבו מעיר והמולד בו יהיו חכם בו״מ בעל בבוד עיסק במלות מתרחק מהחטח ניסן לנקבה בזכר יפה שמחה קול נעים ויפרה בעיני הבריות חט״ם שלה עשתה היסר וחבח לחרפה ומס רע חלומות רעים סימן נפניס כחב בהם ובבטן כחב רחם :

אייר שור זכר מוגה יבש חוסב נפיס טוב לב

שמח גדול נפש פניו כל מיני נבעונים גדול עיניים מלא חרוך חומס רע גדול ניים כתיפיו ורגליו עניים נהה בהוליבו ובנדיו נהה בכל דבר חוסב כלי שיר וקול נעים דיבורו יפה עם כל חדם ויבח לידי שבח עי״ז וותרן ובעל מלחבה עושר יבוח לו לחר חלי ימיו ויבב בשלוה מחשביותיו זכות חשה לחת ובחולה וקטטות עמה חין לו בחת מקרוביו ובחחריה נחת לבבו לחת מיני עושה רע לחחריה נה לרלות סימן בזרוע ומזה נכוה מדבר מעט כתיפיו רחב עושה טוב לחחריה חיעו מביר בטובה ומיעו

חכם גדול חייר יליח וחס טולד בלילה יעשיר תמוז יליח בדרכים חכ לח טוב כניס יותר מבטות תשרי כחב רחם כיסליו טוסה למות טבת יליח ובפרט בשריס בשבט יהויח הרבה חס לח יתעלל חדר יליח כמו"ח כניסן יחמרו עליו עדות שקר חס יחיו עד כ"ח שנה יחריך עוד עד ל"ח שנה הללחתו וכבודו בכל לד ובמזרח לח כל לבב טוב לו חון מבריון מו"ח מפרי חדמה ועץ וממיס ומה שבח מחם רע לו חולי הבטן כמיפו לוותרו ומטכירו:

אייר שור זה הורחת שעה הטולד בשעה שור קומתו ופניו חרוכי' מלחו

רחב עיניו גדולים ומחיריו חדיים. קמיט חלחלים שערותיו שחור בדעתו דברים הרבה ותחותו רבה חוכל לו שותה הרבה ולפשר חולי בעיניו וחס בשניים ו' קלר קומה עיניו גדולות שפתו עבות בדיב לב חוהביו רבים בעל תעטוג סימן בללוורו וחס בשניים נ' פניו עגילות ועיניו יפות בעל חבוחה וסימן על מחניו ויש לו כחב בעסקיו נפש בדיב לשה בגופו ובפניו וסימן על עיני השמחלית בעל יגיעה ואין לו מזל בשניים וחס טולד בסוף המזל יהיו שרים לו מכדורגיים חולי בללוורו לו בגרונו לו חוסב מטבע וחכילה ושתייה ושמחה לרוב ונכילו גבול ה', וחרץ כוס . . . . הורחת המודם לנקבה נקבה כוכר יפה וחן ויש לה סימנים בפניה שערות יפה חולי מחם ובטן ולל לישה תשוקתה בעשניה וע"ז יהיו לה שם רע הולך רכיל וקנחה ושנחה:

סיוון תאומים ובטבעו כוכב חס לח מהיר בדעת חפ"ה חכם

וכבון הוח ומידת טובות שערו ועיניו שחורות מלח חריך נקב בפניו כשיחוק שיניו גדולות רגלו חריכות חזה דק נשימה דק יפה דיבור מבשה ו"ע בחה שחין בו וכוחה מליבו לוסב לקבל טלה וחכם בעיניו ים לו לב ללמוד ומלח שחתה בכל מלחכה ולוסב מו"ח ומלניה הרבה וגם יפשיל לוסב ירקות ועפרי, וכל דבר יפה בע וכל יהיו לוגד מהרה לוסב נפרי נ' בשים יקח הח' חלחמה הכ' לח יש לו ברכה עמה שימן כליפרניו יחריך ברוגזו יהיו חקיף בשניים הולך בעל לחר חלי ימיו יעשיר ולישה לחת חביה לו טוסר גדול חמוז טוב לו למו"ח חשחו תהיה מתחומה לו חלד תחומים חשוון חולי ונער כיסליו לל יקח חשה טבת חולה מחוטה שבט הללחת בדרכים ועוכות מטרים חדר יליח הרבה ו'שמור ח"ע ממים ניסן טוב לו למו"ח חייר לל יתחיל סוס דבר ושחר ועשר יחיו עד מ' שנה כל לד טוב לו חון מדרוס כל לבב טוב לו חון מבחור כל מו"ח טוב חון מפרי חדמה חולי מבטן ומעורה ומרגלו. הורחת השעה של תחומים מתולדות הרוח זכר המולד בו קוממו יסרה יפה תוחר דיבירו נחה קולו חזק כדיב שערותיו חלחלים מהיר ולומן בכל דבר מבה מכמים גדולי' וסופרים ובעלי חבטן וחוכניים ויהיו ממלוע בירחת שמים והמולד בשניים רחשונים מתחומים חין לו מזל בשניים יפה תוחר ושער ועיניים כעשן סימן לו לו ברחשו לו בלמיו מחייגע ואין לו ולח בפני' הכ' קלר שחור סימן בחליו ידיו כדיב מתערב עם המלחכים ולח בשניים נ' פניו דקות עיניו קטנות חים מניפח מדבר דברים שלח כהונן והמולד בסוף המזל חולי לו מזרועו ידים שיניים וכל חולי דם: הורחת המודם לנקיבה תחומים נקבה כזכר חולי יפה וחכמה ותלמוד מכמית מסירה בדעת נפ וכל ומוסדין לוחה בשקר ח"כ תחיו בכבוד ואין לה עזרה מקרוביהו ושני חנשים חקה מלחר תניים לה לרות והשחר כזכר:

תמוז סרטן טבעו לבבה קר ולח לוהב נשים שיני מיוסד פעם בעם ס"ע פניו שמן זקנו גדול שיניו בולטים ולישם יפים רחשו שגול מלחו רחב מזה דק נפש רחבה קולר רוח חו"ל יליח הרבה ופעמים יפסיד לישו יוסב במקום לחר לה לבעום ולרוח ומתחרט מחפשה מבל חדם לישם לחת עוסה חסד לחחרים יותר מקרוביו חכם ועוסה מעשה שטות נ' בשים חן וחסד בעיני כל רוחיו מתחבר לרעים ועי"כ יבוח להפסיד ומחלוקת לוהבו הנחמן ימרוד בו חולי בידים ורגליים ובבטן ניסן יליח בבהמות ובזרעים חדר יליח לעבור בשים בכל דבר הללחה בכל לד חון ממערב חו"ח מה שבח ממיס ומשם ומולדות שם ומה שבח מחדמה בישיבו בניו מורדים בו סבח מחייר ופרי עץ לו לעשות עם בעלי מלחכה של עיים ומבנים וחופים לה טוב כל לבב טוב חון מחבלת הזק בידו ע"י כלי זיין חו שם חו מבשוכה חו מים חמין כחב חזה טחול ריחה. הורחות שעה סרטן טבעו מים קר ולח נקבה כוחו בלילה והטולד יהיו נחה בגופו גבות עיניו דבוקות נחיריו חרוכים סימן תחת חלילו ידיו נפש טוב לוהבים הרבה בעל מזימות וממבלחו כל נגבה ועמי החרץ וסמלחים והולכי דרכים ורחוק מן הבשרים. הורחת המודם לנקיבה עד ל' שנה לרות ח"כ מנוחה ונחת ב' חנשים תקח ויהיו לשם

כבוד ע"י ולא הזק ע"י כלב לו מיה ותיסול מלמעלה למטה וסימן כרגלה והסתר כזכר:

אב אריה טבעו חמה מיש יפה טוב לב ובשמחה הרבה שער בשיחה גדול, פניו לבן זקנו חדוש מעט גדול רגלים מה לכעוס ולרעות חכם עיניו וגחה לב על יוסיו כבוד גדול תוקף ושררה תוכב בשיש בסתר ב' בשיש יקח השניה תתריך עמו יותר מהרחוק, ויקבור לותה לב יגליח עם חביבי, ניסן טובו הרב, חייר יעביר סיון יגליח בדרך תמוז יגליח על המיש ס' שניה ימיה נסון לא טוב לו שחור בעל מרמה לבו לא טוב מו"מ מתם טוב לו והסתר ביטוי. חולי מצד ימין מגל הלב רתם רגליים. הורמת הסעם תריה טבעו תם חס ויבש זכר כומו ביום והגולד בו גחה בנוף עיניו בעין החתול מתנבר על כעסו שוקיו דקות תיש מוסר ומרמה תוכב משגל ובדיב עקר עומד בדיבורו תיש עלב מכניש ת"ש בסבנות תוכל לו שותה הרבה וממעלתו בין המלחיים ושריש מלחיה בזכב בסף ותבן יקרה:

הוראת המוחש לנקיבה שרטן יפה גדולה נבורה בעם עושה רמחות מה לכעוס בעלת לה"ר שותה הרבה חולי בשיש נפלה למעה הזק מכלב לו מיה כ' תעשים תקה ולא כבוד מהם בעלת קרחת והסתר כזכר:

אלוך בתולה טבעו כוכב מידתו כתיפה חכם ביטוי. יפה בעל תן מלא לבר חוטם רע ע"ם יפה זקן תריך רגליים מתנהג ברבנות מה לכעוס יועץ חכם מדבר בקול רם מתמין בכל תדם ביבלות הפה תוכב לרחות מדינות הרבה מהר להבין תחר חלי ימיו יגליח נתמן תם ויבר חלול יגליח בשבע יחלה בבטן ניסן סבבה למות חייר יגליח בדרך סיון יגליח בכל דבר תמוז יגליח בבבשים בבריש לב לעבר ימין מ' שניש מזרח רע לו ברון רע לו מו"מ מתדמה מיש ותויר טוב לו דק לב מיתתו קרחת וחולי רתם. הורמת שעם בחולה טבעו תדמה קר ויבש נקבה כחי בלילה מרה שחורה הטולד בו קומתו נחה ונופו יבר ומבטיל שער חלק תוכב לדק קולו חזק נפש טוב עקר סופר ויודע חשבון לנקבה הורמת חודש בחולה קלה בלבה עם טוב טוב ועם רע רע פרנסתה ממלחות חכמה ולגיעה מחלוקת בשכיניה תן לה כ' תעשים וכבוד מהם תיש תעשה תכורה ברתם ילד ס"ת יתות קרחת חולי בשיש חולי רתם קיבה לב:

תשרי מאונים טבעו טונה חס לח יפה חיבי מיוחד קטן ותריך רתם יפה עיניש מלא קטן זקנו גדול ע"ם לבן וחדוש חוטמו גדול תריך שוקייש שם רתם לניש שמח דיבורו יפה ווחרן לא לכעוש ולרעות שכחה רועה זונות בכחריתו תוכב לשמוע שכחו תוכב לשמוע חריפים מלניה וכל דבריו בסתר בן כ"ל יפת תשם בחולה ויבוח לחרפה ע"י בחולה לחת חוטם עבה נביבי עיניים גדולים תשרי יגליח בחשון יגליח כמו"מ יתך במקומות הרבה וימות במקום תבין חין לו הנחה מבניו חדר חולי בניסן יפת תשם תייר טוב למות סיון יגליח בדרך תמוז יעביר בחלי ימיו יעביר תגול לימה ופחד ימיו ע"ם שניש הלחתו בתרן שחמת מערב ונפון מזרח ביטוי דרוש רע לו מו"מ ממה שבח מתויר ומיש לו מה שיקול במחזיק כמו רוכל מחדמה רע חולי מבטן חבורה בלחוריו וכתיפין וכתב שרטן בלר שמגל מיתתו ע"י דם לו חמה:

הוראת שעם מחזיש טבעו חס ולח זכר כומו ביום רחמיתו ומלניעתו טוב תבריו יפריש דיבירו נחה מיוחד בדעת נבון לעבות כלי חומות יודע נגן חוכב לגוד בשיש וגופו זך מפניו. הורמת המוחש לנקבה מחזיש פניה יפיש חוכבת שמחה ושיריש ווחרנית ליבה קל דיבירה בקול רם תן בעיני כל תדם חוכבת המבגל ויחי' לה תיש תחד ולח תתסביתו בכל ליבה שימן בפניה בזקנה כתב שרטן רתם בטן רגל והסתר כזכר:

חשוון עקרב טבעו מחדיש קר ולח מידתו כעשים לבן ועב שפתיו גדולות זקנו עבה עומד כחריש ת"ם למי שעשה עמו טובה רבים קמים עליו עושה טובה לכל תדם יבוח לכבוד ע"י תשתו יתן ביד תבשים רעים תזבתו לבשים וכל מחבריותיו לזמות רוחף תחר כבוד גם לכעוש ולרעות מדבר ומתחרט חוכב לעשות רעות ותימו עושה פניש זועפות ולח יכול דבר לשלוש ויעמוד כחציב ויעבור כיש הגדול ניסן חולה חייר יפת תשם ותז יגליח סיון טוב למות תמוז הלחה כתב יבוח תגול יגליח בכל דבר תשרי ברה מחבשים רעים ותם יתיש עד כ' בניש יתן ת"ם בניש וימות בתבוכה בניו יסי תכמים הלחתו בתרן שתמת מזרח ונפון דרוש ביטוי מערב רע שחור ותרוש רע לו מו"מ מה שבח מנבוש רע לו גם מעשה תבשיו בשיש רע לו חולי לד שמגל מחזיש פוניש זרוע ערוה מיתתו כיפוף תו דבר תויר:

סורחת

הוראת שעה עקרב טבעו מים קר ולח לנקיבי כוחו בלילה והמולד בו יהיו מעט שחור שערות הרבה עיניו כהות שוקו מריכות רגליו גדולות שניו גדולות ומלחו לר ושכמו רחב קולו חלש קל בהילוכו ודיבורו לח נתה הרבה בימים כוכן נדיב ועדמן. הורות המודם לנקבה עקרב נקבה כזכר תכות לכבוד ע"י בעלה ולח תדיר עמו הרבה מסידה ומיהם חוששת למעשים רעים בעת מחלוקת חוכב שקר קנאה ושנאה ותעמוד כחשה חשובה חולי טכירה טחול ערוה רחם שיניה חיה ר' יפשה לה כיסיף חיפול למטה סימן בשניה וסימן במלחה:

בסליו קשת טבעו לדק חם ויבש יפה בלבע שערות חלק פניה חרוכות יפה עיניה זקנו ביניו שוקיה ושיניה גדולים סימן בחוטמו מצ טוב חוכב לדק ורחבן בעל חן גיבור ודיבירו טוב עם כל גדול לב יעשיר ויכוח לידי לרות תורה טוב לו מסחורה ב' בשים יקח תורות ולו כבוד מהם לפון רע לו מ"מ שבח מאויר ומים ומחרמה רע לו מחם טוב לו בלחה נעל טוב לו חולי מלד שחול חזה טחול ריחה לוחר מעיים:

הוראת השעה קשת טבעו חם חם ויבש כוחו ביום המולד בו קומתו ישרה ולחוב שוקו עביה שיניו דקיה בעבו גדול קל לדלג חוכב סיסים חכם בחידות בעל חרמה ולין עומד על דעת לחר קולו דק בני הרב מתערב עם המלחה לפעמים יהיה חלקו מבני חדם הפוסקים ועוזבי ה' ומשבים חסד וסטוחרים מהקשות. הורות המודם לנקבה קשת נקבה כזכר יפה לביעה בכרית לן לה כדם הרבה ותבות לידי לער וכלב לרות הרבה שכן ר' יפשה לה רעה חשובה היא וכליבה שעות ומוכבת מבשים וזקנתה מיה טוב' ולה ב' מבשים:

שבת גדי טבעו קר ויבש מיובש כשים שחור כרון פניו שף רחב ורגיל לרות מחתיו שפתיו עבות שערו קמיט גדול עשעשים פניו עביה לוחר חריך חזה כחום בשימה דקה מלח שער חלם קטן שוקיים ימי חייו לל ומתפלל הרבה חוסב התבודות כפיו טוב דעת מעט כסיל וותרן בממון לחרים קמלן בממונו שקרן חוסב מחלוקת מרורות סלב מזג רע מביה בשים רבות לחרפה חוכל לו שותה הרבה ר' בשים יקח ומשקר בהס ע"י בניו לער עלי יותר מעשיר

עד מ' שנים לח"כ יתהפך מזגו לרעה יוזק ע"י כלב לו חיה מו"מ מלויר וכנין לדמה וממים עץ וחכן וכנעות כיעמו שחור לדוס טוב חולי לב כליות קיבה יד רגל. הורות השעה גדי טבעו שפר קר ויבש נקבה כוחו בלילה המולד בו גופו נתה ויבש רחם קטן לימיו עביה וזקנו מסודר קולו דק בשעה מצחית בעל מרמה לחג וזמות בניה הרבה ותחומי כוחו מעט ומעשיו רעים טוסר יבוח לו מלד המלכות מחורעות קשות מלד הבשים. הורות המודם לנקבה נקבה כזכר לניעה וחכמה חן וכבוד ועוסר יבח לה ע"י רחוקים בעלת זנות ובעלת לדקה ב' חנשים תקח וחכבדה לוסבת לילדים מחוך לרות מבכיניה חולי וכחב לב:

שבט דלי טבעו שבתי חם לח לויר מידתו ביניו חריך רחם חוטם יפה עיני שערות שחור פניו לדוס ולחי יפה לה לביעה חים דק יפה דיבר חוכב שתר כבוד מבכריות טוב ומעיב קל דעת ולב יבוח לחרפה לחר ר' שנה חיים טוביה חוסקו בדרכיה ב' בשים לו לחת חלמנה וחכבה עמה קמלן ועלל מהרה יבין ע"י לחרן יבוח לחרפה חוסקו לבעל שחור חולי שוקיים רחם חזה עחול ריחה מעיה ומזג יחות דרוס רע לו ושפר ביחוי ירוק טוב מו"מ מה שבח מלויר ומים כמו יחורים וחנמים ורחיים ומה שבח מחם ביניו. הורות השעה דלי טבעו לח חם ולח כוחו בלילה המולד בו קומתו קלרה רחבו גדול נדיב יפה תואר מתחלל בעלמו חפלו ממון רב עקר לו בניה מעט ויולד חולי. הורות המודם לנקיבה דלי נקבה כזכר מכמה ומבוכדת וחבות לידי עוסר עם כבוד כעם וע"י חבות לידי חולי קרעמפין ולויה שומעת בטוב סימניה בשניה חזק מכלב לו חיה:

אדר דגים טבעו לדק קר ולח מים מידתו ביניו יפה עיני עגילים עפעפיו ושיניו גדולים מעט לבן ומעט שחורות שערות חריך ודקים ויעמוד כחשוב עיב ווחרן בדבר קל לח יוכל לדבר לשלוש נעים בדיבירו למדן שקרן ומכניע לבריות הלחתו מהרה יפה לשון לים מורה בכיתו ים לו לער רועה זומות חשתו ממדינות רחוקים ויבוח לו כבוד ממנה ומזון חכל הוח פעמים מסקר כה ובזה הזמן לויי מלויח טבעו חולי היינו חלם כח חוכל לו שותה הרבה שמו גדול לויי מיושב בדעתו ת"ש שהוח חכם ויהיה שיבר ויחלוק כחביו ושמו בניו מורדים בו

וכן המשה כאדר קל רוח ניסן יצליח בתכונה כאב חולי אם יחלה בתיסרי ידאג שמא ימות משוון יצליח בדרכים כיסלו יעשיר טבת יצליח בשקח וממכר שבע אל יתחיל דבר הנלחמו הליכתו ושיבתו ודירתו ומ"מ כבודו יהיה בארץ שמחת נפון ומזרח דרוש ניניני מערב רע לו נצעים ברון לבן טוב לו ירוק ג"כ טוב כלשה רע לו מו"מ יהיו מה שבא ממים ומולדותיהן כמו שלמונים פערל דימנט אך מה שבא מחויר וגובה רע חולי בחלי ימיו לב קיבה כליות לדדים ללעות שוקיים רגליים ע"י דבר מס לו שם מיתתו ע"י לה"ר נשים ומכשפות: הורות השעה דגים טבעו מים קר ולח נקבה כוחו בלילה המולד בו גופו ממולע מרשהו לבן חזה רחב זקנו נשה מלחו גדול עיניו כחחול ולשעמים יחסר לו אבר לו מום באבר אחד לוחש שיחה זולל וסובא בשעון ומתחרט תיכוף ואין בו יושב הדעת ועליל לגרב ולרעת. לנקבה הורות הש' דגים שבעה כזכר מוסקה לבדה גדולה ויפת תואר סרבנית נח לכשום יולדות בריות משיות אין לה ירושה מחכים ומחשבות שוות ויתנשא לבעל מלחכה וחולי ומחלוקת בשכיניס ותצליח הרבה ובכודה ופ"ח תבוא לחרפה טוב לה בבעלה ה"ח ושמחה ועושה הרבה בזקנתה חולי שם בתן ירים רגליס מיתתה ע"י שתיפול לו דס. כ"ז הולחתי מספרי המוקדים הלדיקים הרב שושנת יעקב ומספר רחשית חכמה להרחב"ע ומגולל החול המיוחס לדניחל לים תמידות וכיולח וזה כלופן

לחר מס' יצירם עם פי' הרוקח.

יום א' שעה ג' חמה יפה (לחכול ויין חדם לשחות)

לבית להכנים ובגד חדם לללום פרי חדם

לחכול ויין חדם לשחות ולפני המלך ללכום ודברים לחמר לכולם יפה ולמקח וממכר קשה טוב למקח ולממכר יפה כעור חשה לחרום ובגד חדם ללבום כסף וזהב להתקשט ולרחון במים ומי שמולד בה יפלה לגדולה וחמ"כ ירד מגדולתו ויחי' חכם בתורה ובית חדם לכנום וכחר לקשור וסום לרכוב וללחת כחלחמה ולעשות רפואה יפה חגל גדול לקרב חיטו יפה, ג' כוכב לדרך ולבנין קשת והמולד בה בעל נכסים יחי', ד' לבנה למקח וממכר יפה, לעשות בה שותפות קשה ולבורח ולחוכד. ה' שבתי לדרך רחוקה להוך ולעשות שותפות ולהוליח זרע לבדה יפה והמולד בה עני וחסר יחי'. ו'. לדק למקח וממכר ולדרך קשה והמולד בה חכם יחי', ז' מחדים בטילה היח, ח' חמה כן הוח והמולד בה עני ואכיון ומוכן הדעת, ט' טוגה למקח וממכר ולהכנים כלה יפה והמולד בה חכם ופקח יחי', י"ב שבתי בטילה היח והמולד בה בעלן יחי':

ליל ב' שעה ח' לדק לדרך ולהכנים כלה יפה והמולד בה יפה מרשה וחכם, ב' מחדים חגל חשה לח תקרב לח תקח ולח תמכור והמולד בה עני יחי' וימות התיוק, ג' חמה לכל דבר יפה והמולד בה עני יחי' ורב רע ופופו רח"ל. ד' טוגה למקח וממכר ולהכנסת כלה יפה והמולד בה יחי' קוצר, ה' כוכב לקרב חגל חשה יפה והמולד בה חכם יחי', ו' לבנה לנגיבה יפה למקח וממכר והמולד בה מכל דרכים יהנה, ז' שבתי לנגיבה יפה והמולד בה מפזר ולח מכנים חכמה וזקנה, ח' לדק לכל דבר טוב והמולד בה ל"ח ל"ו. ט' מחדים לכל דבר רע והמולד בה חדוש ואיש רע יחי', י' חמה בטילה היח והמולד בה כשוח תיוק ימות, יח טוגה לכל דבר טוב והמולד בה חכם ומכושה יחי', י"ב כוכב לכל דבר יפה והמולד בה יפלה לרחם:

יום ב' שעה ח' לבנה לכל דבר רע והמולד בה שוות יחי' בו מעט, ב' שבתי כל העושה בו כלום חסרון ימלח והמולד בו חסר דיעה. ג'. לדק לדרך ולחרוש חשה, והמולד בה חכם יחי' ומורגין חומו, ד' מחדים לרפואה יפה והמולד בה בה חבוד יחבד רח"ל. ה' חמה לכל דבר יפה והמולד בה חכם ושפל רוח, ו' טוגה לכל דבר יפה והמולד בה קשה הוח ורע. ז' כוכב למכור ולקוח ושותפות טוב, ח' לבנה בטילה היח והמולד בה ירח שמים ושפל רוח ועני. ט' שבתי בטילה היח והמולד בה חדם גדול ועשיר יחי', י' לדק למקח וממכר יפה והמולד מחכמי ביתו יחי', י"ח מחדים בטילה היח והמולד בה רופח חומן וחקי יחי'. י"ב חמה לבית טוב לכנום ולמקח וממכר יפה והמולד בה ניקומו רח"ל:

ליל ג' שעה ח' טוגה להכנים לחופה יפה והמולד שעיר יחחוז חומו. ב' כוכב מתן לקרב חגל חשה יפה והמולד מחריב רבים יחי' ומבית לבית ליל יפה, ג' לבנה מתן חגל כלה יפה והמולד בה חלמנה יקח. ד' שבתי בטילה היח והמולד בה מלוה יחי' וגנב, ה' לדק לדרך יפה והגוב יחבד והמולד בעל *חלמנה, ו' מחדים בשילה והמולד בה עני יחי', ז' חמה בטילה היח והמולד בה חיש קשה ורע מעללים יחי'. ח' טוגה בטילה היח והמולד בה בעלן יחי' וניקומו רח"ל. ט' כוכב לדרך יפה

ימנה טוב ויחזור לביתו והמולד כה מתפרנס, י' לכנס לכל דבר יפה והיופי לדרך יחזור לבלוס לביתו. י"ח שבתי לכל דבר טוב והמולד מכס ומסיד. י"כ. לדק לכל דבר טוב והמולד כה מכס ומסיד יסי':

יום ג' שעה ח' מחדים לרופה יפה *כלבו. והמולד כה יסול בשכול רוח, כ' חמה בטילה היה והמולד כה ייגע בכח יסי', נ' טוגה למקח וממכר יפה, והמולד בו גבור יסי', ד' כוכב לקנות עבדים ושפחות והבהמות (יסי') יפה לדרך רע והמולד כה ימיו מועטין. ס' לבנה בטילה היה והמולד כה בינקותו רח"ל, ו' שבתי בטילה היה והמולד כה בטלן יסי', ז' לדק בטילה היה והמולד כה עני יסי', ח' מחדים בטילה הוא והמולד כה בעל מוס יסי', ט' חמה כן הוא, י' טוגה יפה לכל דבר והמולד כה רופא מלכים יסי'. י"א כוכב בטילה היה והמולד כה לא בעל טוב ולא בעל רע. י"ב לבנה בטילה היה והמולד כה נגב ומלוים:

ליל ד' שעה א' שבתי המולך בדרך לא ילוים והמולד בינקותו רח"ל, ב' לדק לכל דבר יפה והמולד כה מפרנס מחרים, ג' מחדים מלך חמה לא חקרב והמולד כה יקבר בקבר מבוזיון, ד' חמה בטילה היה והמולד כה בעל מוס יסי'. ה' טוגה לבותפות יפה והמולד בעל חמונה ועניו יסי'. ח' שבתי בטילה היה והמולד כה בינקותו רח"ל. י"א חמה בטילה היה והמולד רח"ל, י"ב טוגה לדרך קשה והמולד כה יפה מרחה יסי':

יום ד' שעה א' כוכב למקח וממכר ולבותפות יפה והמולד כה חכם ופקח יסי'. ב'. לבנה קנה ולא תמכור והמולד עני יסי'. ג' שבתי בטילה היה והמולד חכם יסי' לא יקום בחכמתו. ד' לדק לכל דבר יפה והמולד בעל חומות וחכמה יוסיף לו, ה' מחדים לכל דבר רע והמולד בו מכשף. ו' חמה לעל חדס גדול לקרב יפה, ז' טוגה לכל דבר יפה, והמולד כה למקח וממכר יפה. וללמד תינוקות וחומות יפה, ח' כוכב למקח וממכר יפה, והמולד בעל נכסים יסי'. ט' לבנה בטילה היה והמולד בעל יסורין יסי'. י' שבתי שעה *מעל הוא המולד בינקותו רח"ל י"א לדק לדרך ולבנין יפה והמולד יפה תומר יסי'. י"ב מחדים לכל דבר קשה והמולד הורג בפשות יסי' או טו"ב:

ליל ה' שעה א' חמה [נמחק ב' תיבות וכמדומה ליל למדבר] המולד מעט טוב יהיה ובעל חמונה פרנסתו בריווח. ב' טוגה לכל דבר יפה והמולד כה רופא למלכים יסי'. נ' כוכב לכל דבר יפה והמולד מכס זדול יסי' ולילך לעל חדס גדול או לעל המלך לא יהנה מהם. ד' לבנה לכל דבר יפה והמולד יסי' לרשע. ה' שבתי כל מה שיעשה בסתר יגלה לכל [נמחק ב' תיבות] ו' לדק לכל דבר טוב והמולד רב יסי'. ז' מחדים הנוסע יתפס והמולד לייד יסי'. ח' חמה היה בטילה והמולד (כה) [בת] מוס יקח. ט' טוגה דבר [בת"ח] יפה וליטה תשה והמולד בעל [בת"ח] יסי'. י' כוכב לדרך יפה ולהלוך לעל חדס גדול והמולד עני וחסיד יסי'. י"א לבנה בטילה היה. י"ב שבתי לבנין [בת"ח] ולמקח וממכר יפה והמולד ילמד חומו' וחכמה הרבה:

יום ה' שעה א' לדק לדרך יפה ולכל דבר והמולד דיין יסי'. ב' מחדים לרפואה יפה והמולד סופך למיס יסי' חו חמונה. ג' חמה סחורהבתוך הטיר יפה והמולד חסיד יסי'. ד' טוגה לבוא לעל חדס גדול ולדרך יפה והמולד חסיד בדיוט יסי'. ה' כוכב בטילה היה. והמולד לא יסי' בעל נפש. ו' לבנה לכל דבר יפה והמולד כה בקי וחכם יסי' ובעל יסורין. ז' שבתי לדרך יפה והמולד מהלך בדרכים יסי'. ח' לדק לדרך יפה והמולד כוזן יסי'. ט' מחדים לכל דבר קשה והמולד טבח או חומן יסי'. י' חמה לדרך ולכל דבר קשה והמולד חלש בנופו יסי'. י"א טוגה לכל דבר יפה והמולד זכאי בדיוט יסי'. י"ב כוכב לדרך ולסחורה ולבוא נדין [חסר תיבה] והמולד טסיר יסי':

ליל ו' שעה א' לכל דבר יפה והמולד בו בעל חמונה ועני יסי'. ב' שבתי בטילה היה והמולד לא חכם ולא טסיר. ג' לדק לכל דבר יפה והמולד נגב יסי' ומלוים ולא יתבזה. ד' מחדים לכל דבר קשה. והמולד סופך למיס יסי' חומומנת. ה' חמה לנגב קשה וכל נגב יתפס. ו' טוגה לכל דבר יפה ולמקח וממכר ולקרב לעל חדס והמולד מוסף וזריז יסי'. ז' כוכב לנסיבה יפה והנוסע יתבד והמולד נגב יסי'. ח' לבנה בטילה היה והמולד בה בינקותו רח"ל. ט' שבתי לדרך ולבוא בדין יפה והמולד בטלן יסי'. י' לדק למקח וממכר והמולד זריז ופקח יסי'. י"א מחדים בטילה והמולד בעל מוס יסי'. י"ב חמה לכל דבר יפה והמולד לא יסי' בו מוס:

יום ו' שעה א' טוגה לכל דבר יפה והמולד סומה פרנס יסי'. ב' לבנה המולד בעל דעת הוא. ד' שבתי

שכתי בטילה הוא המולד מפרנס מחריס. ס' לדק לכנום מגל מלכים יפה ולמקח וממכר והמולד בה יפה תומר. ו' מחדים רפואה יפה והמולד בה יפה תומר. ו' מחדים רפואה יפה והמולד פרנס יהי'. ז' חמה למקח וממכר קשה והמולד פרנס יהי'. ח' נוגה כן הוא. ט' כוכב למקח וממכר יפה והמולד בה עשיר יהי'. י' לבנה בטילה היא והמולד בעל תמונה יהי'. י"א שכתי בתוך המדינות יפה והמולד בה חכם יהי' ויהרג. י"ב לדק מגל כלה לכנום ובנין לבנות ולדרך יפה והמולד בה ביקות וימו':

ליל שבת שעה א' מחדים בטילה היא והמולד לא יהי' [בעל נפש]. ב' חמה כן היא. ג' נוגה (היא) בטילה היא. ד' כוכב לכל דבר יפה והמולד חכם יהי'. ה' לבנה בטילה והנוכב יגליח והמולד יגליח נגיב. ו' שכתי בטילה היא. ז' לדק בטילה. ח' מחדים יפה לרפואה והמולד בה הורג מדם שו"ב. ט' חמה בטילה. י' נוגה בטילה. י"א כוכב לדרך ולבנין יפה והמולד בה שופע לחת יהי'.

י"ב לבנה בטילה והמולד ביקותו רמ"ל:

יום ד' שעה א' שכתי לדרך ולבנין יפה והמולד ימות. ב' לדק לדרך ולבנין ולכנום מגל מדם גדול יפה והמולד יקה. ג' מחדים לכל דבר יפה והמולד יהי' לרחם. ד' חמה בתוך העיר יפה ולדרך לא חלך והמולד לא יגליח ובעל מום יהי'. ה' נוגה בטילה והמולד עשיר נדול יהי'. ו' כוכב מקומו יפה והמולד ביקותו רמ"ל. ז' לבנה בטילה היא. ח' שכתי בטילה היא. ט' לדק לקנות מדה ולנטוע נטיעות יפה והמולד עבד ייהי' י' מחדים בטילה. י"א חמה בטילה היא. י"ב כוכב לכל דבר יפה והמולד חכם ותמים יהי'.

סליקו ז' כוכבים:

(העתקתי מפי' הר"ח מנרמיזא על ס' יצירה)

כללי חכמת היד והפרצוף בדרך קצרה

להוות כל איש יודע נגעי גופו ויהרהר בתשוב' ובא ורפא לו. כללי התלבטות זה כלל גדול בתורה. ואם דל הוא ואין ידו מגעת. ת"ח ולית ידיה מרבקא.

תדע שכל חלל שבין חוור תלבע לתלבע מרמז בזמן שהוא כי ד' חוורים הם בכל היד כמלא כל חוור י"ז שנים וחצי בהלטרפס יחד הרי הם שבעים כי על זה המשכון נתייסד כל הקוים שביד. לידע בהם טובו ושפרו עוניו ומרדו בחיזה זמן היזק יהי' ככר מפרון בקוים היינו לו נפסק או נכרת וחוכל לפער בחיזה זמן כי כל קו מורה על שבעים שנה היינו הם הוא בחליו יהי' בחזק בחליו זמן מן שניו שהוא ל"ה שנים וכן עזה"ד הם כן בהלבטות הם יש נקב מפולם בחוור על מחר מהם תוכל לפער בחיזה זמן יהיה בחזק כי הוא היזק שבזמן נרמז:

כימן נקבים בלפורן שקופות כעדשה סימן ריוח נדול. והנה קו החיים נקרא הקו הסובב את כר היד לנד לבלע בנקרא נודל. לם הוא עמוק ומרחבו טוב ולא נכרת ונפסק סימן לחיים תרוכים ובחיזה מקום שתמלא הפסק מורה חולי ותוכל לפער בחיזה זמן כי הוא לתייסד על שבעי' שנה ומתחיל מן פרק הזרוע. קו החיים מתחיל למעלה מאנודל:

כן החכמה הוא ברוחב היד על קו החיים והוא מתחיל מן אלבע שניה הנקרא אלבע וסימנו בקו החיים והוא בת מן הרחם והמוח. קו השולטן למעלה מן קו החכמה ברוחב היד והוא מרמז על הפרנסה ועל בריאות האברים הפנימיים ומתחיל ויולא מהתחלת אלבע הנ' וסימנו כדלעיל. קו המזל הוא מתחיל מפרק הזרוע והולך בחוך היד בחלבע עד התלבע הנ' וסימנו כדלעיל:

קן הכבוד יולא מן התחלת קו החיים מלמטה קרוב לפרק הזרוע והולך בהלכסון עד אלבע קמילה ואם הוא עוב מכריע כל הקוים לטובה:

קן העושר הוא על הכר בשר העב שהוא תדוק בתלבע הנודל והוא בלד קו החיים וסימנו כדלעיל. זה רשם הסימנים שלריך התלד לידע בתכלי לך. ותידך זיל נמור:

סימני הפשר. שער הנף יורה על מוזק הלב וברירת המוח. ושער הרך יורה על מורך הלב וקור המוח מיעוט תבונה. לסיבת הפשר היינו טוטה להדמדם יורה על שטות ורכוי בשם. שערה דקמו ופליק לטילה היינו תלתלים ועוליס למעלה

רנזן

רגזן גדול לאו מסיד וכשותפות יתרחק מיניה. שערה שעיט יחיר ותלוי לתתא. פי שערות הרך וחלק ותולין למטה כסדרן טוב לשותפי וירויחו. שערי שחור יחיר לתתא יקליח כלל מלי:

סימני שער הזקן. זקן העומדת כשורה ויפה. שערות בלבע כימוי טוב בטבעו ויפה בכל מעשיו. חכם ובעל מדות טובות. זקן שחיו בשורה שערות דק מוסב נפיש כמו כחמה. שערות הרבה בזקן מלא בכל מקום בעל מחלוקת גדול מומרים עליו להר"ע בפניו רע למאד:

סימני דשחוק מדם שהוא שוחק הרבה סימן שהוא שוטה ואיטו מיושב בדעתו מהרה מאמין לכל דבר ויש לו כעוד גדול. מדם שחיו שוחק הרבה וקלר אם לא שותר הסימנים שלמעלה לית ליחן ומיושב חכם לית ליחן ומיושב חכם לית בלבבה טוב ובעל מלחמה ועבודה:

סימני הצפרנים לפרנים רחב מרוך ודק ומרע לכן ומדום מעורב טוב ומעיד מרוך מאד ולא רחב חכם וגבור לפורנים שקוע לית בליעל וכל מוס בו אם שקוע והוא כחום חכם ויפרנים של חולי בעל חימה ואיטו יפר. לפרנים ירוק הנקרא נעל ושחור מרחם וממולע עגול רוחב זוטות ושופו לית טוב וקורים שקועים לבניס סימן ומזל טוב ושחורים להפך:

אותות היד והפרצוף

הראש הקטן רע החכמת נבל כך מזיד כעסן נבוך כדברים ורוע תכונות המוח ואם ראשו גדול כשיתחבר תבונת טוב וטובי הלומר ורוחב החזה תעיד על יחס שחר החברים וטוב תבונת הרחם והמוח:

מצח גדול וענול מורה כעסן, מלא קטן שחי מהיר מלא בולט אל המלע כעסן, מלא גדול ולו בולטות רבות פילסוף, מלא ממולע ברוחב וכלל טעין נאמן חכם חריף מבין מחשבה:

עינים יפרות יורה על ההבנות יפרות ומדות טובות ויבין יוכר ונפש המתלוה:

גבות רבות הפער בעל מחשבות ונחמות ונפ הדיבור, ומי שגבות עיניו כמה שבין המוסף יורה על המשגל שלא כדרך הטבע:

העפעפים נופלים בטומים מזולת סיבה כזבן רמאי וטיפש, מרחם בלהוב המדם יורה על רוב הדם וחמימות והמרחם אחר כין לחמימות ולוכן מורה על יותר המזג אם יהי' הפור חלק:

העינים לאמר החכם ריסי עיניס יפרים מורה על נקבות ואם הם בקצת יורה על מחוד הפכל ונטייתם לגד העין יורד על רע עין וסכלות ואם סוכבים על העיניס יורה על הקנאה והפעות עיניס הכולטות יורה על שכוח ועין רע. מי שעיניו עין תכלת והוא להוב יורה העוות והמרמות וקלות הרעת ולכן תאמר ממנו ואל תתחבר למי שהוא רחב מלא ולד הזקן מחלק לפניס ושער ראשו מרובה, מי שעיניו גדולות וכולטות הוא קנאי ועז פניס ואיטו נאמן, עין ממולע והם כחולת שחורות הוא מבין חוכב ונאמן, עין מבהירות וחדות ומביע במהירות בעל החבולות כוזב גנב ואם תהיינה לרימות חזק הלב מוסר עלמו על הפכמות והחכם לאמר כשתראה לדם שמרבה להביע תלין ובשתביע תלין יתרימו פניו ויתביים וירחה כמלחך אל תראה בו, ואם ירמעו עיניו דע שמתירא ממך ואוהב אותך וירד נאמן, ואם תביע תלין ויביע תלין מבלי כושת מאין ירחה הוא מקנא ליחך ומיקל בכבודך ואיטו נאמן ואל תאמן בו. עיניס הנדולים כמו הנחלים הוא לית מדניס וגבור, עיניס על הלובן לבע כרכוס בעל רוע המדות:

אם קלה חוטמו רקיק אוהב מלא ומריבה ואם הוא מלא ובשה הוא מעט הבעה ואם קלר קלה החוטם הוא רב תאות המשגל, חוטם חזק הנפח הוא שוטה, היפר שבחוטם הוא החליך בפיו ונוטה בקלה אל הרקיקות, ממולע בעובי הוא אוהב בפכל והתבונה, מי שפיו דומה לפור נוטה בעול עם חבירו ונטל, מי שדומה לכלב הוא זולל וסובא אוהב הנזל והתחנות, ואם דומה לעזים ולחייים היא רודף זימה ובעל עלילה ותחבולות, ואם כלורת הבבם בחלה עקום וחוטם מקולקל סימן טפש ועקש ושקרן:

מי שקולו עבה נבוה וחזק הוא נבור ומי שדבורו ממולע בעובי הרקיקות והמהירות הוא בעל זריזות ונאמן, ומי שדבורו מהיר וכפ"כ כשיהי' מהיר דקיק עז פניס כפיל וכזבן ואם קולו עב בעבן רע המדות מעט התבונה, ואם קולו מכופר קנאי ובעל תחבולות, ואם ממהר שדבור זריז ולא נבון ואם קולו בינוני קנאי חורם רע ונעימת הקול מורה על שטות ולא נבון, ומי שרוב

השחוק לו רק לב מעט השתדלות ומחשב תמיד בעיניו ומתנגד כמה שעושין בני אדם:

שערות שעירין רבבין וסגילין סימן על מדה טובה והוא שער מלד ימין וכן לחפין מריבין מחוז קלת מלד הרחמים. לי קומקא דסום עיבה היינו מפתיחת העין מלד החוטם בשער הוא ריק לבב ומתחשד מתוך השיבה וחולשת הלב ונופף שער קמוט בשעת הלב בשותפות יתרחק מניה. מזגים גדולים קשה ושגעון בלבו, מזגים קטנים חכם ורופא להשתדל בכל חכמה:

אם יש קו ברוחב על קו השלחן סימן שכח על הבדה ואם לא יש זה הקו רק על יד שמאל סימן שעשה תשובה:

ימין מלבע הקטנה הנקרא קמילה, דיד ימין נפרק השליבי השמוך לכף היד אם יש שרטוטין בתוך המלבע חון משרטוטין דלכפיל בהו היד, כל שרטוטי האורך רימז על חסד וזולת השרטוטין מרמז על דרך שטוב לו:

חכמת המלח דע כי בכל אדם יש במלח שרטוטין רבבים משלה ימין עד שלה השמאל, השרטוט הא' מתחיל מן המוח ולמטה מורה על החסד לברהם, הב' מורה על הגבורה ליחק, הג' מורה על התפארת יעקב ואם יש במלאו ד' שרטוטין מורה על ד' רגלי המרכבה, ואם יש ה' מורה על ג' אבות ומשה ואהרן, ואם ו' מורה גם על יוסף ואם ז' מורה גם על דוד עמהם. ואדין אם הם רחבים וטבים ונפים טובים הם ואם דקים או נמחקים ונפסקים כאומו קו שנפסק ונחתך אם יש פנס גדול, אם הנפסק גדול מורה על פנס גדול, ואם קטן קטן, ודע הפנס שהוא בשרטוט הא' שמתחיל מן המוח שהוא לברהם מדת חסד מורה ע"ז ואם הוא בשרטוט ב' שהוא יעקב גבורה מורה על ס"ד ובשרטוט ג' יעקב ת"ת מורה על נ"ע ואם הנפסק קטן הפנס מעריות קטן או שעשה תשובה:

רוא דפיינין עיינין מרקמן נקודין בנקידין חורין כגון ענול ולא לחתמר מניה רמאי הוא. ואם בנקודין סומקין חושיד דמי הוא, ואם בנקודין ירוקין כעס הוא מקטרג דמרה, ואם בנקודין חוכמין גזלן הוא וגנב כל כיסין דעלמא חית בי'. עיינין עמוקין הוא לרע או לטוב עמוק עמוק מי יעלמנה גוונא גוונא דעיינא חויר לבנה סומק מלדיים ירוק חמה חוכם שבחתי תכלת לדק:

חוטמא חריכה דא כ"ג דחית בי' רחמי חוטמא קמוטה מאדי דרוגזא, חוטמא עקומא מסטרא דחויא הוא, חוטמא כחוך ומיטור מדמו של יעקב: חותות הפה והשניים והשפתים: מי שפתיו גדולות וחזקות ורחבות ימי' מייס חרוכים ומי שפתיו חלושות ורפות ומפוזרות ומופסקות מורה על קילור ימים, ומי שפתיו כולטות ודבירות הם דברים קשים ובעל תחבולות ומיטו לחמן. ומי שפתיו עבות הוא שוטה עד העצע, ומי שפתיו ממולעות גם חדומות הוא בעל ישרנות, ומי שפתיו מעוטי הלבע הוא בעל חולי: חותות השניים: אם דמות שניו דמות שכור הוא שכור, ואם דמות כעסן הוא כעסן, ואם דמות כייתן הוא כייתן, ואם דמות שניו עב הבשר הוא עלל ושתי, ואם שניו גדולים הרבה הוא עלל, ואם השליג מקטנות שניו הוא רע פחות שכור, ומי שפניו מסוגים אי אפשר להיות בעל מדות טובות, לכן פסל הקב"ה בעלי מומין לעבודתו פניס מרוכים הוא עז פניס.

ומי האדם מחלקים לד' חלקים ילדות, בחרות, ישיבות זקנה, עד כ' שנה זמן ילדות ומזגו חם ולח ולכן מוסל בו הדם לכן חל תגלה לו סוד מחמין לכל אדם לוהב שחוק וריקוד זולל וסוכה, בחלומותיו נראה לו כחלו הוא עף בחויר ונסתכים בסעודת בגנות ופרדסים ובהיכלי מלכים וכל מיני תענוג ותענוגים בחבירות. זמן הבחרות הוא מעשרים עד מ' שנים ומוסל בו טירוקה על הרוב נדמה לו בחלום מלחמה לליקה לוהב בטוב ומזגו חם ויבש. זמן הישיבות הוא ממ' עד ס' מוסלת בו המרה לביה רוחים בחלומה כחלו הולכים בימים ובנהרות או במרחצאות וכחלו נוסחים על שכמם או מעבורים מכמה פניעות: זמן הזקנה מסחים ולמעלה, מזגו קר ויבש בחכלית, והוא מזג עפר ומוסלת בו השחורה רוחים חלומות מבהילים ומורחים מדקדקים בעיניהם לפילו בדבר קל חוהבים התבודדות ומוחסים בחושב לליס:

ימני טירוקה א) רוחן קלרים ב) כחושים בשר ג) וזקנם דק מרוב חום שבהם. ד) בשמדברים מרומים קולם ה) סניהם ברכומים או נוטים לאחוס, ו) יש להם בשומה רבה ז) חום הרחות טוב ח) חולליס הרבה ומשכלי' טיוב על הרוב נדמה להם בחלומם מלחמה לליקה ט) רחשם בחום בשר י) לפקס מד קשה מהיר. ימיני מזג הלבנה ממולעי קומה חכל מקרבלי' בשר ושמנים

שערות רכים זקנה קופלת עליהם, וקרירות בנוף פניהם יפה בשעוריהם רוחם בחלום כחלו הולכים בימים ובמרחצאות או נוחים על שכמם משא מעוכבים מכמה פניעות ובניקל מזיעים קולם חד ודק קשים לשמוע ומהר לחכד :

נעתק מספר עתיק יומין

יום ו' כחודש נברח תהי"ר לפיכך טוב לכל מלאכת שוריס ולזרוע למכור וליקנות להתפלל ולילך בדרך לפרוס בים ולטעות שותפות והכורח והחניכה ימלח עד יום י"ח והחולי יתרפא והחולם בו ביום או ביום ב' ימלח.. יום ג' טוב לעשות חכוות ולהכניס יין ולדבר עם גדול הדור ולמשא ומתן ולילך בדרך, החניכה ימלח עד מ' יום והמשכר ילח לשלום והחולי יקום והמולד דומה לחומן וימים והחלום ליום ג' או ד' ילח. יום ג' רע לכל מלאכה ולמשא ומתן יום תרוד טוה והמשכר ימים רבים ילמד והלוקח חשה לו ישמח והמולד בעל שביעו יהיה ורם ולח יתריך ימים והחלום יום ו' או שבת ילח ואם יראים בו חנשים גדולים יעשו מריבות וקטטות : יום ד' טוב לכל מלאכה לחרוש ולזרוע ולילך בדרך ומשא ומתן ולקנות בית וליסד ולהתחתן והחולי לא יוסף והלוקח חשה ישמח בה והכורח והחניכה לא ימלח והמולד חולי יהיה והמשכר ילח לשלום והחלום בו ביום ילח ואם יראים רע מבשר : יום ה' רע לכל מלאכה המשבע בו ביום לא יחיה הכורח לא יבוח עד יום ט"ו והמשכר לא ילח ומוסח לא ישמח חכל רוח ימלח והחולי ינלל והחולי לא יחי' והחלום ליו' ד' או ג' ילח ואם יראים רע מבשר יום ו' טוב לגיד ולזרוע ולטעוט וליסח ולמשא ומתן והמולד בעל חרון חף יחי' והכזר והכורח יחזור ליום ו' החניכה ימלח והחולי יתרפא והמשכיר ילח ומוסח ישמח והחלום או בו ביום או ביום ו' יתקיים. יום ו' יגליח בכל דבר והמולד יהיה חסוב למעלה ולמטה נותם לכל דבר יהיה ולח יתריך ימי' והמקבה חם תתריך ימים חשובה תחי' וחולי או יתרפא מהר או ימות מהר והחלום יתחמת עניניו: יום י"ח יגליח בכל דבר והמולד חסוב יהיה וליכו לב תריה והמקבה חכמה וזריזה תהיה החלום לד' ימים יתקיים והקזה לא היום טוב : יום י"ב יגליח לכל דבר המולד חסוב וחמין כח חכל יסתכן מחוד המקבה כעורת תהיה ויתריך ימים החולי או יתרפא או ימות מהר החלום יתפסך לשמחה : יום י"ג לא להתחיל שום דבר המולד זריז ומלין טוב יהיה ונים נהה ולח יתריך ימים וכן המקבה החולי יתריך והחלום לי"ב ימים יחגלה וטוב להקזה : יום י"ד טוב לכל דבר ומולח המולד סוחר ונהה יהיה ולח יתריך ימים וכן המקבה החולי יתרפא החלום ליום ג' יתגלה וטוב להקזה : יום ט"ו המולד ערום ומשוב יהיה חכל יסתכן כמים או כנרזל והמקבה בייסורים ומעלות טובות וניצלת מן החולי לא יתרפא החלום לא יתמחת והקזה לא טוב : יום ט"ז רע לכל דבר המולד יתריך ימים ויתדלדל המקבה חכמנית ומלהבת והחולי בקושי יתרפא והחלום יגיע חחר ימים רבים :

יום י"ז לא טוב המולד יהיה חכם זריז ומלמן וילוח והמקבה כן והחולי בקושי יתרפא והחלום לכ' יום ילח והקזה לא טוב : יום י"ח טוב לכל דבר המולד יהיה בע ונד בחרן ומלין טוב והמקבה חשובה ועטה והחולי ימלט החלום או לג' ימים או לשלושים ילח הקזה לשלים היום טוב : יום י"ט לכל דבר מולח המולד יהיה חכם וחביב ונלמן וכן המקבה החולי יתרפא מהר והחלום לי' או לז' ילח והקזה לא טוב : יום כ' כן הוא חכל זה היום מולח יותר והמולד טובד חדמה והמקבה מרקדת ומכזבות חפני' החולי יתרפא והחלום יתגלה : יום כ"א רע לכל דבר והחניכה לא ימלח והמולד יהי' עמל ורועה לנוב חלם ורפה וכן המקבה והחולי ילטער ויסחטה וימות מהר החלום טוב והקזה לא טוב : יום כ"ב מולח לכל דבר המולד יהיה כילי וקמלן וכן המקבה החולי ימות או יתרפא מהר החלום מורה ממלוקת הקזה לא טוב : יום כ"ג לא טוב להתחיל שום דבר המולד רופח יהיה והמקבה מדולדלת יהי' החולי יתרפא והחלום יתפסך לשמחה : יום כ"ד ילליח לכל דבר המולד כעל מלחמה והמקבה נבורתה החלום ימת והקזה קודם שלים היום טוב. יום כ"ה טוב לגיד המולד כילי יהיה ויסתכן מחוד וכן המקבה החולי ימות החלום ירחה רזון ודלן : יום כ"ו המולד בינוני יהי' החולי או ימות מהר או יתרפא החלום יתפסך לשמחה והקזה טוב כל היום : יום כ"ז המולד חכם וחסוב וזריז וכן המקבה החולי יתריך החלום ינלה הקזה טוב : יום כ"ח המולד יהיה עמל ומבזה הבריות והמקבה מכוב דת ושומעת בקול מיסח החולי או כך או כך החלום ירחה שמחה מהר והקזה לא טוב. יום כ"ט המולד חסוב וזריז ועטים וכן המקבה

החולי

החולי יעטר ויתרפא החלוס טוב והקדה לא טוב:
יום ל' כמספט יום ח' המולד מסוב ויללה וכעל
מעשים טובים וכן הקבה והחולי יניע עד שערי
מות ויתרפא והחלו' לט' ימי' יללה ולהקיז לא טוב כלל:

בדרי ידיעות מערכות המכרים שייסד רבינו
האי גאון ז"ל בדרוש הקודם ועל המזלות
וז"ל אמר רבינו האי גאון שם"ה גידים יש בחדם
וכל זמן שהש"ת נוזר שום דבר ביבה על החדם
יפרכם גידו ואלו הן: הגולגולת מי שמפרכם
גולגולת יהן לו הקב"ה כסף עלום ומחת רוח ובטח.
נוכח הרחם מי שמפרכם נוכח רחמו של יד ימין
בה לו מזל טוב ממלך, ושם מלד שמאל שם טוב
יהי' לו עם המלך ועם כני חדם: עור העין מי
שמפרכם עור העין של מעלה בין ימין בין שמאל
ימלא ריוח ויקר, ושם יפרכם העור התחתון של
עין ימין ימלא חדש בה מרחוק, ושם של שמאל ילך
לדרך: חוטם שם יפרכם עור חוטמו של יד ימין
יחלה חולי גדול, ושם של שמאל בעל חוב יניע לו
ויקח כל חובו, ושם כל חוטמו ימלא שם טוב ונשא
בעולמו: לוזן שם יפרכם לוזן ימין ימלא לב שמח
וכח טוב, ושם שמאל ימלא רפואה לעלמו וריוח,
ושם בשר לזמו הימנית דבר שוא ישמע, ושם שמאל
יבא לו ריוח הרבה: פניס, שם יפרכם פניו של
ימין ימלא כעס, ושם שמאל יבא נסחורה וימלא
ריוח: רקחו שי"ם רקחו הימין תעלה מדרגתו
ויחסב לכל חרש, ושם שמאל יבא לו מחת רוח
ויתבשר בטובה, ושם מחתו הרה תלד בן זכר:
לחיים, שי"ם הלחיים יבא לידי מריבה: לחיים
שי"ם שיני לחיו ימלא טובה ושמחה: פה שי"ם
הפה ימות במהרה, ושם נוכח פיו מבפנים יחלה
חולי רע: שפתים שי"ם שפתו העליונה ממון
מקרובו או מחדש גדול יבוא לו, ושם התחתונה
ירחה זעם וכעס: שניס שי"ם שניו העליונים
והמחתונים ימלא טובות הרבה: עירף שי"ם כל
ערפו יבקש רחמים ושלום מהש"ת, ושם יפרכם
מעט ימלא טובה וריוח ומדרגה טובה: לוחר שי"ם
לוחרו הימין ימלא ריוח מכל הלדדין, ושל שמאל
ירחה הוד ויקר ומלכות: קנה, שם יפרכם קנה
שלו ימלא טובות הרבה: שחי, שם יפרכם השחי
הימין, ימלא רפואה, ושל שמאל ימלא חן ומשל:
כתף, שי"ם כתף ימין ימלא שמחה, ושם השמאל
ימלא רפואה בחבריו ושם טוב נחה יהיה לו, ושם
בין כתפיו יפרכם יחא עליו שם רע לו יעשה מעשה
זרוע. שי"ם זרועו הימין יבא למי שהוא חוסב
חותו, שם שמאל ימלא ריוח הרבה וממון הרבה:
יד, שי"ם ידו הימנית ימלא כסף הרבה, ושם שמאל
יבא עליו חולי לכן יבקש רחמים מהש"ת: כוהן
שי"ם כוהן היד הימנית ימלא טובה ושמחה, ושם
ימלא הוד וריוח ומתנה: מלבעות, שי"ם מלבעות
ידו הימנית יהיה לו ריוח וחן ומשל, ושם שמאל
יריב עם מכשים ויבא לידי חולי: זרת, שי"ם זרת
של יד ימין יהיה לו כסף שלא היה מלפה לו, ושם
שמאל ימלא נחת רוח: קף, שי"ם קף יד ימין
יבוא לידי מריבה, ושם של שמאל ימלא כסף
ובשורה יבוא לו: חזה, שי"ם החזה כולו יבא
חוסב: גלעות, שי"ם גלעותיו של יד ימין ימלא
ריוח ויקר, ושם שמאל שם רע יצא עליו,
יד. שי"ם ירו הימין ימלא טובה ולא ילך בדרך,
ושם שמאל ילך ממקום למקום: גבו, שי"ם גבו
יבבא לבוש חדש וימלא שמח: יד הכרס, שי"ם יד
כרסו הימין, שם שהוא רוצה בשורה ימלא, ושם
שמאל יבא לו שמחה ושמח: הכרס, שי"ם הכר
החופף את הכרס כולה יבוא לידי כעס: שפול
שי"ם שיפול כרסו הימין, יקח חשה נשה, ושם
השמאל ירבה מן החולי: כסלים, שי"ם ימין ושמאל
בן זכר יבוא לו: גידו, שי"ם הגיד שלו ירבה שמחות
וילך למקום אחר ויקח אשה ויהיה עמה בשחת רוח
וימלא מן וחסד עם הבריות: כליס שי"ם כיליה
הימנית ירחה טובה ויעשה לרכיו, ושם השמאלית
יהיה משכנו בשחת רוח: מרכבות, שי"ם המרכבות
ירבה שמחות וילך למקום אחר וישמח, ושם הימנית
ימלא שמחה ושמח, ושם שמאל יבוא לו ממון הרבה
ממלך או שלטון: שוק, שי"ם שוקו הימין יחלה חולי
גדול, ושם שמאל ימלא חן וחסד: רגל, שי"ם רגל
ימין ימלא ריוח, ושם שמאל ימלא שמחה ושמח
ורפואה: כשר רגלו, שי"ם כשר רגלו הימנית ימלא
ריוח והצלה, ושם שמאל יפול בחולי, כ"מ, (כ"ל, ילך
לדרך ויבא לשלום): כוהן רגלו, שי"ם כוהן רגלו
הימנית ימלא רוח והצלה, ושם שמאל יפול בחולי
שלבש, שי"ם שלבש רגלו הקטנה הימנית ילך בדרך
ושם שמאל יבא עליו מריבה, שלבעות שי"ם שלבעות
רגלו הימנית כולם, או השמאלית כולם יחלה חולי
רע בך מן: בשרו, שי"ם כל בשרו יחפחד וירחה
מירחה, ושם ניזול ימלא ממון הרבה: חבריו שי"ם
כל חבריו ירבה על הבהמה וילך למקום אחר:

עכ"ל הרב זלה"ה:

תושבע חלק ראשון

חלק שני

הסכמת הרב הה"צ המפו' בוצינא קדישא עיר וקדיש מן שמיא פועל ישועות ועושה חסד לאלפים מו"ה **אורי הכהן יאללעם** שליט"א המתגורר כעת **בסאמבור** •

הסכמה הזאת נקשתי כתפים נדפס בכר חלק ג', ע"כ הדפסתיו פה בחלק ב'

בעזה"י

לקבל לתתרין, הרב החסיד המפורסם לתהלה המופלג בתורה מוה"ר **משה** נ"י בן הרב המקובל החסיד המפורסם הרב ר' **ישראל** נבימין ז"ל בן הרה"ק המפורסם הרב ר' **יהודה יצחק** זי"ע **מווברניסק**, נה מכס נבבולינו וילקוטו בידו, מאר מסף וליקט לקוטי כתר לקוטי, ומכר מחברת הקודם המכונה בשם יקוט משה כו פתח שערי בשערי תורה, י' שערים, ובכל מיני סתר והדר מפוארים, ויכו הרואה לומן, וכל מעשי תקפו ונבורתו, וקל מזיון כי זה הים משה ספיר קתמר, לזאת נלטוויתי מפי כ"ק מתמו"ר הרה"ק שליט"א ליתן תעודתו זאת כיכודה ושוד לקרא, ומזו מתן נברת רבים דקא מסהיד עלי' כל מכמי ורבני מרנינו הק' המוניים טפר מדמת הקודם בעיה"ק נפת תו"כ תמת תיכון נשר, ומניי לבקש מתת מחב"י רב"ר, להוקיר ולהריס קרן תור פני משה, וכבל מקום בואו יקבלוהו נה בסב"י ובזרועות מהבה, בואו בסף בואו זהב' להביא ברכה מל תוך בתיכם, וקבלו נה מת הספר היקר בממיר מאר יומת עליכם, תמכו בידיו להיות לו למחי-עזר ומחי-קמך והעתק תעתיקו לו מהופכם ומונכם מים מים כמתבת ידו הטובה והמלאה ובזכות זה הב"ת יספיע עליכם שפע רב ברכה ממקור הברכות בכת"ם ומי"ה בל"ג מוכיים מנחתו לקבל ספר בממיר מאר יומת עליהו, מני המדבר לכבוד התורה ולומדי, הכותב וחותם לכבוד ומיבת הקודם מרניהו הק' תוב"ה.

היום יום חמשי לסדר דרש משה כ"ח לחודש מדר שני תרכ"ד פה סלמבחר מ"ר הכותב וחותם בפקודת מהמו"ר שליט"א נחום הכהן בהרב ר' **אורי** שליט"א **מסאמבור**:

שער דרוש לר"ה הרגלים

אתם נצבים היום בלכם לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם בל איש ישראל לעברך בברית ה' אלהיך זה נאמר על ר"ה שבל ישראל נצבים לפני הקב"ה לבקש סליחה מחילה וכפרה וכולם עומדים תשובה ומתחרטים על מה שעוו ופשעו נגד אלקי הצבאות יום הכרוכים ועל בל נעלם יבא במשפט אפילו על שיחה קטנה שבין איש לחבתו מגידין לו לאדם בשעת הדין ומרחין לו מחימת ידו שב' וביד בל אדם יחתום וכמים ואין בן עידיו ואפי' קורות בימו מעידין עליו בשעת הדין והשטן עומד ומקטרג אבל הקב"ה ברוך הוא וברוך שמו היודע יצר בל האדם רע מנעוריו ועכדות הזמן שעבור האדם על פרשתו ויודע תחבולות היצר הרע עשה לפו יום סליחה וכפרה ימי רצון שאל אלך יוסף על בסא דין כמו שבתב רמבים כי מתחלה עומד על בסא דין כמו שבתב בזוה"ק וכרסייא דדינה מתתקן ומלכא קדישא יתיב על כרסיא דדינה ודאין עלמא אתי"ב מה אתר זבאין אינון ישראל דידעין לסלקא כרסיא דדינה ולתקנא כרסיא דרחמי וכמה בשופר ושופר מקרן איל בעינן בדין מתערא שופר אילו של יצחק וכא לפני הקב"ה ומבקש רחמים על ישראל והקב"ה מתמלא רחמים וזוכר מסדי אבות וזהו ועקידת יצחק היום לזרעו ברחמים תזבור ברוך אתה ה' זוכר הברית. ועיין יסוד השופר מן התורה סוף בר"ה כי בשתעו ישראל בעבל ר"ז תמוז היום ונשתברו הלוחות

הגומות וחמ"ז עלה משה להר להתפלל ואמר לו הקב"ה פסל לך, ונחרלה הקב"ה ליתן לו לוחות אניות וחז עלה כר"ח חלול ע"כ תקעו בסופר במחנה אלא יעשו עוד כדכתיב עלה אלי ההרה על כן התקינו לתקוע בסופר כל חודש חלול ולפי שהו ימי רצון נקבע יום זה לכפרת עולם וכלל שנה מתעורר הרחמים למעלה מר"ח חלול עד חשון ולפיכך תוקעים בסופר כל ר"ח חלול להרעיד לבות בני אדם לעורר בתשובה לכן ימים הללו אל לבו כאלו מתרין אותו לדין יחול לבו בקרבו כי בא יום הקודה כמו שב' היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו ע"ז נפרש למעלה על הנחית לתפ הרעיון להלהים עוזינו הריעו לאלהי יעקב למה מייחם דוקא יעקב ולא כל התבות ועוד בלעם לא ייחם אלא יעקב שאמר לה הביט חון יעקב ומסיים ותרועת מלך בו אלא כדחיתח במדרש בלעם נפח ורוח אילה פסולת מאברהם ויצחק אבל יעקב בחיר האבות ע"כ לא מייחם אלא יעקב ונם דוד שבבר רוח הפסולת ובשעת התרועה דיקן מתערין וכדי שלא ליתן פתחון פה לשטן אין מזכירין אותם ואין בדינן שלא לזכור מעשיו השטן אין מערבבים דעתו בבכיה וב שופר למה הדבר דומה למלך שהיה לו ג' חבובים ומיחין עם חובבו הא' אמר לו אני רוצה לבואת לי פלטרין במקום הזה מה דעתך והשיב לו אני זוכר הר היה בתחלה במקום הזה קרוי לב' ואת' לו שהיה שדה קרוי לג' ואמר אני זוכר שהיה פלטרין בתחלה אמר המלך במיך אני בונה אותו פלטרין על שמך זה נאמר על בית המקדש שבראשם קרוי הר שב' הבר ה' ירחה יאמר קרוי שדה שב' ויש יאמר לשון בשדה יעקב קרוי בית אלהים שב' אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים הקב"ה קרוי על שמו שב' קומה ונעלה אל הר ה' ואל בית אלהי יעקב ע"כ המשורר קרא התרועה ג"כ על שמו שב' הריעו לאלהי יעקב. עוד עוין אחר תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגינו כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב. מדרש לכן הירא את ה' והחרד על דברו נרוך לעשות לו לב אחד ורוח אחדה לשוב בתשובה שב' נחשבה דרכינו ונחקורה לכן תקנו חז"ל תש"ת תקיעות שהוא פשוט לנדיקים שיעבו, שברים לבינונים שהוא קול ממוצע, תרועה לרשעים שמעשיהם רעים שיתחקו מספר מיתה ויכתבו בספר הנדיקים לאלתר לחיים. תרועה ת"ת יום יבבה יהא לכון מר שבר

גניחי נפש, ומר שבר ילילו יליל, תרועה מלשון תרועם בשבע ברזל ככלי יוצר בשביל כי הוא כאומר ביד היוצר ועוד רמז לשופר כי כן דרך מלך בשר ודם בשבת על המדינה מריעים ותוקעים בשופרות ובחצוצרות, כן הקב"ה בימים האלה יושב על כסא דין לבשוע את העולם וכל באי עולם עוברים לפניו ככני מרון, ע"כ מריעים ותוקעים לפניו, שישראל יחרדו ויקבלו עול מלכותו, וזה שאמר הקב"ה המליכוני עליכם כדי שיעלה זכרונכם לפני לטובה, ואני מזכיר לכם חילו של יצחק שב' בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'. ד"א כדי לערבב השטן שלא יקטרג על ישראל ז"ש תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגינו, אל תקרי שופר אל שיפר לשון ספרו מעשיכם, ואם שופר תוקע מזה ומוליא מזה כך כל קטרוגים שעפ"י שמקטרגים לפני אני שומע מזה ומוליא מזה בכסה הייטו מכוסה מהשטן ואינו יודע אם יום אחד או שני ימים ר"ה ובאיזה יום יפול כי בכל שנה הוא מקטרג והקב"ה מדחה אותו ליום הכסה ובשעת בר"ה לקטרג הקב"ה אומר לו השטן עדיים ואינה השמה והקב"ה אומר לו תניח עוד עד ח' והולך להניח הלבנה והיא מתכסית ממנו בכס"ה נ"י לבנה ע"כ נאמר הכסה ליום חגנו, ד"א תקיעת שופר זכר לאילו של יצחק שנעקד בר"ה ובשהיה אי היה מוליא רק קול ח' ובשמת זכה עוד לשבה קולות, ובמזמור יש ז' קולות תקיעה קול ח' שבריש ג' תרועה ג'. ח' בנגד ז' קולות שבר במזמור לדוד וקול ה' שובר מרזים הייטו משבר השטן. ד"א שופר רמז לגאולה והשה תוקע להבעית בני אדוש שב' וה' אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן. כ' יתקע לקצין גליות של' וסי' ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור וכו'. ג' לאמיות שמתים של' ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזמים. ד"א תש"ר בנגד ג' זמנים שבר בחדש ילדות בחרות זקנות שיעשו תשובה על הג' זמנים האלה ויחודה עליהם ביום הזה כי הם אדם שעומד בדיני אלה עתן ועיניו לא תכהנה. ועוד נגד ג' עבירות שאדם דש בעקיבו עושה מלוה בדלגה ומרמה בעלות ועל שבועת שוא בכל שעה ואפילו על חמת' ג' תקע לשון הרע, ד"א הג' קולות נגד ג' נפשות המורכב מהם חיוני שבני אכלי, ועוד בנגד ג' שהקב"ה יושב עליהם בדין נמחים מרגישים תוכיחים, תעפ"י שנמחים ומרגישים הייטו חשובים אבל נלקין מעון האדם שהם מזוהמין, ד"א הג'

הג' קולות נגד הג' שופרים לשר בחדש תכיו ותמו והקב"ה שנאמר תכי ה' תם תמו ותכיו תירתו סייגו מחלק שלי לא תפסדו תכל מהחלקים הסגים תמו ותכיו מזה תירתו של כן נתקע שופר כר"ה לעורר היצים מתרדימתם ביום שהקב"ה יושב על כסא דין וכל כתי עולם יעברון לפניו ככני מרון תוי לו לחדש שהקב"ה יושב עליו כדין לחשוב עוונותיו לשקול מעשיו ולא ידע להמציאו מכשא דין לכשא רחמים ואיך לא יפעד שופר קורות ביתו מעידין עליו כשעת הדין ושופר ביום הגמר אין לחשתו של מניד לחדש מה שימו וכשהקב"ה כועס מביט כשפרו של ילחק הלבור לפניו וזה שאמר מכרשם תכיתו ע"ה ברוח הקודש ותכי עפר ושפר, למה ותכי תשם הג' מלות תכל כשכיל שהם ג' זכיות סייגו שתמרו יפרתל בעשה ונשמע כשעה שתמ' הקב"ה תכי, והכ' נזכות העפר שמל תכרשם כן תשעים שנה שכ' ושיה זרעך כעפר הארץ והג' שפרו של ילחק תכיתו שהוא לכור ע"ג המזבח ע"כ תמר ותכי עפר ושפר, וכדי שיזכיר שכתו של ילחק כתו של לעקידה והשתן שתה תותו שלא להניח עלמו לייעקב ונם לשכרשם תמר מה לזה הזקן כן שתתן לו הש לתשעים שנה יקריב תותו ושפ"ה לא שמעו לו כן תן הדין עכשו שתקטרג על זרעם שלא תשמע לו, ד"ה תש"ר נגד לדיקים נמורים ונגד כיטוים ונגד רשעים שיעשו כולם תגודה תחת כתשובה ותהכת תכרים ולא יבושו זה בזה, כי הקב"ה לא כחר בקטורת עד שיהיה כו חלכבה ע"כ כל תפלה שתין בה מפוטפי יפרתל ליהה תקובלת וכולם יחד יפשו תשובה כי כיחד נקרתים תדש ודין שופ"ר יש להם ושופ תה שעשה עשה ותחד תעכב לכתה שופתים וכתו שתתיו כתלחתות הע' שכל יפרתל היו לדיקים תון תעכן בן כרתי בן זכדי כעבורו נפלו ל"ו תלפים תיפרתל עם יחיר בן תנשה שהיה שקול כנגד רובה של סנהדרין, ועוד תמרו רז"ל תתי דכתיב עלה תלהים כתרועה ה' בקול שופר כשעה שהקב"ה עולה על כסא דין הוא עולה על עלה תלהים כתרועה וכשעה שיפרתל עוטקין שופריהם ותוקעין לפניו עומד תכסא דין ויושב על כסא רחמים דכתיב ה' בקול שופר ה' תדת רחמי, ותרחם עליהם והופך תדת הדין לתדת רחמים וזהו לשון הזוה"ק זכאה תלקיהן דיפרתל דידעין לנגדא ולתמשכא למתריהון תדינא לרחמי ולתקפא כולי עלמא על ידייהו: עוד טעם התקיעות זכרון

ליום המיתה שהוא יום תרועה וזכרי שברים, לפי שכיום ר"ה נברא תדם הראשון וכו ביום חטא ונקנסה עליו מיתה לו ולזרעו לחריו עד סוף כל הדורות עמד ונתיכל וכעס והתחנן והתפלל ועשה תשובה לפני הש"ת וכן תמצו מזכור יום המיתה וכעס ונרתע כדתז"ל יליליו יליל נשמי גשם, למה שנברא תן העפר וכשוב לעפר, כי כן יסודתיו ונשום העולם ותעשוים ותייתם תכסף וזהב ותכתים ותכל תמדה טובה ונלך לקבר וישוב העפר לתרן כשהיה ע"כ נכין לדם לדרכינו כי תורתו רחיקה וזוודה קלילה כי יום המיתה תכוסף הוא ושתשוב יבא ולא נלך רקנים ח"ו ומלוכלכים בעוות ושפעים שלא ינרשונו תתתילה הקדוסה העליונה, תלה"ד למלך ששלח עבדו לקנות שתורה תתרחק, עבדיו הפקחים נתחכמו וקנו שתורה המובחרת והכינו תת עלמם ליום שתת שהירת וכשתקש רגם שהירת בשופר כבר היו מוכנים לדרך וכן יצאו בשלום וכתו בשלום תגיל המלך וטוב שתורתם בידם ועמדו לפני המלך וקבל תותם בשבר פנים יפות ושמח כשם המלך ועשה להם משתה ושמחה ויום טוב והוליך כל משאלותם לטובה והעבדים הטוטים והשלנים שכתו פקודת המלך והולילו תכסף כיון ושכר ובדברי תסורים וכוללות וכשכבירו רגם שהירת כשופר היה זה שכור וזה כמרתן וזה בכתי טיטרוות ולא הכינו מלומה וכיון ששמעו תרדת השופר נתבהלו כי לא יש עוד שהירת עד השעה הבאה וכש לא הי' להם זמן להתיישב ובתוך תרוצתם תה שמלאו קנו משט ורעים כשעה הקלה וכיון שבאו לפני המלך תמר המלך תה היה בשתורה שבשתתם ותה תשבונה והולילו בשתורה הקרוחה דגים מלוחים ומוודה נפוחים וכל רואה פני המלך נתבייש בזה השתורה הקרוחה כי עלתה לתנתה עד שתי השמים ועל תשבון כך השעות כולו תשבו למילך וכילך הולות על שטות, ורתה המלך ונתעלב ולוה לייסרם ויהו שוטרי המלך תכים בהם עד שילאה בשתתם, והשתשל העבדים הפקחים הם הלדיקים ושחורת המלך תשר תפן בה זה תורה ותרי"ג תלות, הלדיקים תזמיני עלמם בכל יום ומכינים לעלמם תלות ושע"ת ותעניות ותפלה ולדקה ביתי' לדה לדרכם ביום השיתה כי תכוסף הוא תעין כל בשניע יום השכרי' היינו השיתה יכלו למחות שתחות ושתכחות שבעתים והקב"ה שומע בהם עם כל שמליה של תעלה על השחורה היקרה תפז ושתניים שבכיתו עשה

ונלך

ונלך לכתר המלכות, והעבדים הטובים התלו הם הרשעים אשר שכחו על מה היה כוונת ניתחם כזה העולם וגם שכחו מהשחורה ולא קנו מחומה ולא די שלא קנו חלק שהוליכו ג"כ ממון המלך לזוזות ולחתות החסורות ולא הקילו ולא הרגיעו ליום שברס וכשבא יום הפקידה מהו מטופים מלוכלכים מלאים עוונות, ולא די שגרמו לעלמם כך הכיעו כניס וכנות לשמות קדושות והם למדו ממעשיהם הוי להם על שברס מה מפנה יש להם ליתן דין וחשבון לפני המלך הגדול הגבור והכורח אשר מארחיו קדושים כולם ירעדון ויפחדון מאימת יום הדין הגדול שביניו הם להם וכל הלדיקים שבע"ע לוטקי' רשע לא ממחילתו מה הסרחון הגדול הזה מבשר חזיר ומזוהם כוד מלא דם כוד מלא לוחה, הוי להותה בושה הוי להותה כלימה הוי לאה שכך ילך הוי להם שכך הרשה הוי לעולם שכך שכלה תיכף הקב"ה מוסרו למלאכי חבלה, ומלאכי חבלה דוחפים אותו על פניו ואחריו קשים מהלה מקבלים אותו מהם ומכים אותו וזורקים אותו בכף הקלע ואח"כ כחים אחיו ואמו וכל משפחתו מבזים ומכים אותו ולוטקים הוי לנו שפלת את משפחתינו וירדנו עשר מעלות אחוריות ממוסכותינו בג"ע וכולם יחד דוחפי' אותו לגיהנם והגיהנם לוטק הב הב ופוערת פיה ומקבלתו של' לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חוק זה למה שאין בידו אפי' מלוה לחת אבל מי שיש בידו תפלה ותשובה ולדקה ומעשים טובי' ויסורים באו עליו ויגול מדינה של גיהנם שכ' גם כי הלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני, שבטך אלו היסורין ומשענתיך זה התורה המה ינחמוני משחד הגיהנם, לכן עלל עלל עד מתי תשכב בתוכך ולא תשוב יום אחד לפני מיתתך כי כל יום זמנו הוא והבא ליטהר מסייעין אותו יה"ר בזכות תשובתו הקדושים יפרח לביתו בתורתו וירחמו לטהריתו ולקדשיתו בקדושתו העליונה וינחלינו נחלת עולם אכי"ר :

(לקוטים בתוספת קלת)

דרוש ליוהכ"פ

מזמור (י) תפלה לדוד שמעה ה' לדק, זה המזמור נאמר על ר"ה יו"כ שבות, ע"ד הזוה"ק לדק לדק תרדוף הן תרין יומין דר"ה שלריך להזמין בקולות הקול קול יעקב הרניתו לתלהים עוזנו תקעו בחודש שופר, הקשיבה ריאתי על קול השופר התזיקה תפילתי על קרח ועלותה מלפניך משפטי יצא מלפניך ועל מלסני מלחכים ושריס ביום הדין הזה כדרך שיברחל עלכים לפני ה' דוקא ה' רחמים לכן יתגלגלו רחמך עליהו לפי שביום הזה נכנס החמה במזל מחזיק בגלגל המיסור תחת המערבת ולשמות המערבת לא יכול חלא המשרד המערבות. לפעולות חדש בדבר שפתיך שחמר לו הקב"ה אתה סימן לבניך שבכנסת לפני בדימום ודברך חמת אחי קרחתיך כי תעבני חל הייתו ביום גמר חתימה יומא של אברהם כ"ס' ל'י'ו'ס ח'נ'י'נ'ו' ני' ח'כ'ר'ס' הם חזק לי ולא לבטן ובזה שמע אמרתי יחודת שלים' הפלה אסדיך רב חסד אתה כלפי אסד ביומא ד"ר יומא דאברהם מוסיף חוסיס מ'ו'ס'י'ע' ני' ה'ו'ס'ע'כ'ח' ממתקוממים בימיך לולב הניתן בימין אפני רשעים זו שדוני אתרין שעריך ויבואו בני אלסים להתילב ויבוא גם השטן בתוכם ח'ויבי ב'נפש י'קיסו ע'לי ר"ח שלסה כהר"ת של אילות בריאה יגירה עשי' שבגבדם לוקחים הר' מיניס ומקיפים המזבח אחי קרחתיך אל לי והו הוסיפה נח. כ'י' ת'ע'כ'כ'י ני' ח'ת'ר'ו'נ' שמרבי כאיסון בת עין זה הדם הדומה לעין בעל בנפיך תסתירני נגד עין של סוכה ולולב שים לו עין ופרח ולב אחד אפני רשעים זו שדוני שדוני'י ני' ערבי נחל שהוא נגד רשעים שאין בהם לא טעם ולא ריח קומה ה' קדמה פניו כמש"ל יפרתיך למשפט במשפט לא כתיב אלא למשפט שהקב"ה מוליא הפתקין קודם שבא היום הכריעהו בזוהר שהקב"ה מכריע בף זכות של בף חובה. אחי בלדק אחזה פניך כי תשובה תפילה ולדקה מעבירין את רוע הגזירה ולדקה לריך מתחלה כש"ל שמעה ה' לדק ונגד תשובה אמר הקשיבה ה' ריאתי ונגד תפילה אמר החזיקה תפילתי

לכן מתחיל בלדק ונומר בלדק (מג"ע).

במדרש שובה ישראל עד ה' אלהיך, עד שהוא שמ"ל אנכי ה' אלהיך בסיני. שהם לפרש זאת כי מליני בעת שירד הקב"ה על הר סיני יצאה נשמתם והבר הי' מרחת אנא' ויחרד כל העב מאוד. וימרדו כל העם אשר במחנה בחופן זה שובה ישראל ע"כ מלוה הגבירה לעשות תשובה בחרדה כי מי לא יחרד בסיום הזה יום הדין אשר כל בני עולם יעברון לפניו ככני מרון. וזה שכתוב כי חוק ליסראל הוא כמו בשעה שאתן החוק הייתו התורה ליסראל בן תעשו בשעה שמשפט לאלהי יעקב. ח"י שובה עד ה' אלהיך עד שיהי' ה' רחמים

אלהיך

מלהיך שהוא דין ואל תכנסו על הלרקס שמספרת מדה"ד כי כשלת בעוך היינו כ"ח שנים מהוגנים וזה הי' בעוך ע"כ בתשובה תספר. ח"י, עד ה' אלהיך עד שהשי"ת יהי' מיחד שמו על התורה אלהי תברחם כו' כמכותר במדר' ר"מ תנא עד ה' עד שיהי' במדת רחמים ואם לאו אלהיך ע"כ העלה היעולה לשוב בשעה ברחמים נוכרים קודם שיתנכר מדה"ד. ח"י כמו שכתב הרמב"ם עד ה' אלהיך עד שיעיד עליו היודע התעלומות שלא יעוב לכשלה עוד וזהו עד ל' עדות, וזהו אלהיך שגם מדה"ד נ"כ יסכים לתשובתך כחמת. ח"י שסגולת התשובה הוא מפ"י בשעת ק"ש כדאיתא בזוה"ק פ' במדבר שע"י המ"י בשעת ק"ש אתחבר לי' כאלו מסר נפשי' בפועל ע"י קה"ש ויחידו ואחדותו ית' ואמר שם שאפי' לותן הטבירות שגת' עליהם אם יכופר העון הזה לכם כו' עד תמותון הכל מתכפר ע"י העדות הזה שמעיד האדם בשעת ק"ש ומקבל ע"ע המ"י והנה בק"ש ע"ד רבריהן לותי' עד כי בשעה שאדם עובר עבירה אומר מי יראני ומי יעיד כי נמלא בשעה שנומר בלבו לגוב לה' בכר בא להתמיהם שם' הער זהו שובה עד ה' אלהיך כי בשלת בעוך פ' כי עון במלותו כזה עין ו עון עולם רמ"ח שמעת בכל רמ"ח תברים שבפר ח"ו בכל תבריו שתין ה' רואה ועד בעוונו וזה נומר קחו עמכם דברים ושובו אל ה' דברים היינו ס' דברים שבספר דברים אשה מיסר לכל ישראל בדורו שרמו ה' פנים כפנים כ"ם השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי וגו' ודבריו שמעת מתוך האש וגו' וידעת היום והשבות אל לבבך וגו' פנים בפנים דבר ה' עמכם בהר וגו' שמע ישראל ה"א ה"ת ע"ד' גדולה ומזהיר על כל העבירות ומלוה על כל המלות ומבטיח על שברס ועשה ונמר ושבת עד ה' אלהיך וגו' ואתה תשוב ושמעת בקול ה' ומבטיחך לקבל תשובתך וגו' כי יאוב ה' לשוש עליך לטוב כאשר שש כו' כי תשוב כו' והספר הזה מתחיל בחל ומסיים בחל מתחיל בחלה הדברים ומסיים ישראל היינו חל חל היינו אני חל קודש החטת וחל אחר החטת וזהו שובה ישראל חל ה' היינו חל ה' שמוותר עליך מדת המשפט ונוטה עליך חסד חל כל היום. עוד קחו עמכם דברים ושובו חל ה' היינו ודוי דברים כש"כ גורי האר"י ז"ל תכינו מלכנו חטאתו לפניך ר"ת חמת"ל היינו אם אתה משבר את לבך בתשובה ואחמר חטאתו לפניך תיבף אני מוחל ועיקר התשובה היא פ"מ בכל לבבך ובכל נפשך כדלעיל כי וידוי לבד נקרא תשובה תחתה וג"כ מועיל ודוקא אם עבר על מ"ע ול"ת אבל אם עבר על כריתות ומיתות ב"ד תשובה ויוה"כ תולין ויסורין ממרקים או אם עבר על חלול השם כולן תולין ומיתה ממרקת כדרש ר"י תרכשה חלוקי כשרה לזה לריך תשובה גדולה היינו תשובה עלאה היינו תשובה מאהבה זה נוכל לשרש גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד היינו דוקא תשובה גדולה היינו מאהבה תשובה עלאה שמגעת עד כסא"כ כוונתו שגם אין שטן ופגע רע כשל"ה לה יגורך וגם לה ילטרך לעבור לידי דיגה ודייני הב"ד שלמעלה כי מותר תחירה ועולה עד כסא הכבוד זה ושובו אל ה' היינו עד כסא הכבוד שלא יפלטו ך זריס-זהו אמרו קחו עמכם דברים ושובו אל ה' ע"י תשובה כי לריך ליגע דברים ברבה פ"ד חלוקי כשרה ודברים המועטים את התשובה ונ"ע יהי' כעובל וברן בידו כמו שרמזו ז"ל תשובה ונ"ע "תזרוק ברן ואחר כמים הספר" או "תפילת שק ואפר" יבייש "הספר. ח"י תשובה ונ"ע "תורה "שובה "ודוי "כושם "הכעשה וכ"ז דוקא ליטראל שנקראים בניס למקום אבל לאוה"ע לא כדאי' במד' תנחומא כתיב יפת ה' פניו אליך וכתיב אשר לא יפא פנים פשם תשובה נושא פנים יכול לכל ת"ל אליך אבל לא לאוה"ע אבל על השגגות גם מאוה"ע מקבל תשובתם והרחי' שמקבלים מהם קרבנות ולהוליא מדעת המינים שאומרים שאין תשובה מועלת כי אלך שאחל על כעודו אין כעודו מחיל לפניך סדרו אנשי כנס"ג תיינו אלכנו חטאתו לפניך והפסיק הפדר ואמר תיינו אלכנו אין לנו אלא אחה כושחם כאמרם חטאתו לפניך ח"כ רוניס מחילה והרי אלך שאחל על כעודו אין כעודו מחול ע"ז נא הסני ואחרון אין לנו אלך לא אחטאו עשינו אומך אלך כשב"ה אדון עולם אשר אלך בטרם כל יולר נברא אלא אחה כשלמך אלך העולם כי הפשע אלך שאחל על כעודו אין כעודו אחול בשביל שהאליכוהו כל"ה אלהיו זה אלך ימלך בשלמו וכפרש כי נקרא לנו אב ואינו נקרא רק אלך הגוים כש"י אלך על גוים אלהים זה כותב הכתוב אי לא ירחך אלך הגוים היינו שאם לא עשינו תשובה גדולה מאהבה תשובה עלאה רק מיראה תירא ממלך הגוים שאז נקרא אלך ואלך המשפט יעמיד אלרן וזה כותב שם' ירא אלהים

תלכים כי ומלך שמלך תחר כני נקרח כני ותני לא ומלך הסני נקרח עבד ותני מלך כמו שדרשו בגמרא כאן מלחכה כאן מירחה ומיכי דמי מלחכה ככל לבבך וככל נפשך וכל מאודך ודרשו ז"ל אפי' נוטל את ממונך כו'. לפיכך יסדו ותשובה ותפלה ולדקה מעבירין את רוע הגזירה, והלא למר שתשובה לבד די הלא כמו שאמרנו כאן כו'. וזהו רמז ושבת עד ה' תלחיך ושבת זו תשובה עד זו תפלה ה' תלחיך זו לדקה דבלדקה מהפך מלחיך לה' וזה כוונת הכ' בלדקה תכוונני ע"ד שכתבו המקובלים שלפחיד בזכות התשובה תשוב האות נון מנחם ויחסוה מהנון מ"י ויכי' אותי' נחם אפיה וכן יחבוה מהנון של שטן וישאר אותי' שבחם שעתיד הקב"ה לשחוט לשטן שהוא הנחש ויכוה אפיה זה כוונת מלך המשפט משפט נ' ה'מ'ש'ח' כן דוד כשנסתוך המשפט לרחמים בתשובה ובלדקה אז יכוה אפיה כן דוד זה כוונתינו כאמרנו עפש למען דתך דתך זה אפיה שכתוב על מלחו שם כד"ת. ע"ד תרם נחש כין שינו עומדים ואין הנחש ממית אלא החטא ממית כשתוליח ח' מנחש ט' משטן אותיות חש ושאר שן שן וכשתוליח החות ט' לבד משטן ולא ח' מנחש והיה החותיות שבחש חות ט' רמז שמה שכור שטשה מטמא שכור, (שם' כני יששכר) שהוא ישראל שהוא חות' כוסא כדרז"ל השוכר עכירה ומתביים כה מיד מוחלין לו עד ה' תלחיך וכי יש תשובה שאינה מגעת עד ה' ודרשו ז"ל אפי' כפרת כפיקר ר"ל אפי' הי' כעוקר הטוגע לא ה' תלחיך שכפרת כעקר ח"ו ע"ז רמזתי כרמז תשב תשוב עד דכ"ה נו"ן "דם "כפירה "חשת אינ ג"כ תשוב. עוד דכה נו"ן "דירה "כלים "חשם כדאית' נזה"ק דירה נחה כנוסח דילי' כלים נאים כתכרין דילי' חשם נחה כשמחת דילי' שאין לך דבר שעומד כפני התשובה ותאמר שוב כל"ן היינו שמותר לדרוש כרבים שמועיל ולזה לריך תשובה גדולה ולא יאמר אחטא ואשוב ויוה"כ מכפר ז"ח כי כפלא כעוקך היינו על עוונות שעשית כשלנון ושוגג זהו יוה"כ מכפר לז"ח כאן תשובה מירחה וכאן לריך תשובה מלחכה תשובה עלאה שכל זדונותיו נעשים כזכיות כאו"ח ושבת נו"ן שחשבה תשובה כלב ונשם שלימה עוד נו"ן ו'אז כ'טח ת'כי' ס'נמחל עוד נו"ן כאופן שחדאון ואתחרט תמיד ע"ד טוב' "על "דרכיו בשכיל זה תזכה ושמעת בקולו ותזכה לעשות תשובה מלחכה שהזדונות נעקי' כזכיות ז"ם שובה ישראל עד ה' תלחיך היינו שהעונות יכואו לה' תלחיך לעשות מהם זכיות ע"ז יוצעם לך פי' המפרש מאמר הגמרא כ"ם ת"ר מפני מה תוקפין ומריעין כדי לערכב השטן פירש"י ז"ל כיון שירחה השטן שישראל מחכניס המלות ירח לשטם והקשו ע"ז מ"ש הלי ותרלו כיון שאלח פי נש' ותקטתם כחלוצות על עוונותיכם וכו' ושאחתם לפני ה' ת"כ התקיעה תכוב מלוה כש"ל ונילו כרשה כודאי זה נקרא תשובה מלחכה שזדונותיו נעשה כזכיות פ"כ ירח לשטם כדי שלא יתוסף עליהם עוד זכיות ע"כ שתיקנו יפה מדכורו, כזה מבואר היטב למה יסדו ותשובה ותפלה ולדקה מעבירין את רוע הגזרה הלא כתשובה לבד די הלא כדאמרן שלריך חיבוב מלוה וירח לשטם כשביל שמחכניס המלות ושכי ים חבוב מלות יותר ונהלדקה, זה כוונת הכ' אפי' מדבר בלדקה רב להוסיף שים בלדקה כח להוסיף יותר מתשובה ותפלה שבזה נרחה החבוב מלוה יותר מחמירת חטלים הרבה. כתופן זה שמעתי ע"ם אפי' מדבר בלדקה רב להוסיף דפליני רב ושמואל לעניו קרכן רב אית ליה נרחה ונדחה נרחה ושמואל ס"ל נרחה ונדחה שוב אינו נרחה ושכתכו המפרשים ז"ל דהן החדש שחטאו נדחה הוא ולשכרת רב יכול להיות נרחה עוד ע"י סגולת בלדקה שנקרא מפירת נפש זהו אפי' מדבר בלדקה רב להוסיף היינו שפברת רב יכול להוסיף לך שאפי' עוד נרחה זה ושלחה לעוונו כי רב הוא שהלכה כרב ח"י ונקאי מפשם רב שהלכה כרב ע"ז ירמז וזאת ליהודה בעל תשובה ויאמר שמע ה' קול יהודה נמ"ם לדקה ממנו ואל עמו תביאנו היינו לעוה"ב אפ"ם שפי' נדח שחה בתשובה נפשה נרחה ומפרש ידיו רב לו דמוסף בידו שברת רב בשביל זה ועזר מלריו תהיה מהמקטרונים וזהו פירשו אז מי ימי' משמואל אם פי' הלכה כשמואל שבוכר נרחה ונדחה שוב אינו נרחה מי ימים זה בלדקה שבכח הלדקה יכול להיות נרחה אחר שבבר נדחה וכדלעיל ב"ל שיקרב המפיח שיחטוב לשטן המקטרג זה כוונת הכ' בזאת ידעתי כי חפלת בי כי לא יריע חובי עלי זאת"ת נ' ל'ו'ס ק'ו'ל מ'מ'ן שהוא תשובה תפלה ולדקה ידעתי שקבלת תשובתי כי לא יריע חובי המקטרג עלי עוד ולהשחיתי לחטוח להבא, זה נ"כ פ' וזאת ליהודה הבעל תשובה נ"כ קיים הזאת"ת שני' לוס קול ממון ע"כ סיים ופזר מלריו תהי' והכל כדלעיל כזה שמעתי מפם נחון

אחד מיה כער ולה ידע יש מיה שהיו רוצה לידע מן לוס קול שני' כפ"ר אבל ממון היינו לדקה טוהן אבל וכסיל לה יכין את זמ"ת שני' שלו לוס קול ממון. אלה רוצה ביום"כ כפלמו יכפר לו וזהו בזאת יבוא אהרן אל הקודש ימתי יבוא אהרן אל הק' ביום"כ וכי כפר בן בקר לבד בה לכפר על כני ישראל אלא בזמ"ת שני' תשובה ותפלה ולדקה שהוא לוס קול ממון שמפלים ישראל בחותו פרק בזה יבוא אל הקודש למדרגת קודש וכיון שכפר עורם עליו הקדוסה והשמחה מביא ספר בן בקר לעולם וזהו כוחת הכתוב בחנוני לא בזאת כו' וזה כוחת הגמרא אין ירושלים נפרית אלא בלדקה שנ' ציון במשפט תפדה ושבי' בלדקה למה לא אמר אלא לדקה ולא תשובה ולא תפלה אלא כדתי' במד"ר מביאו הגאון חיד"א למה חסר י' מן ירושלם מפני שיוד מן ירושלים רומז ליוד מפרי ויוד מאדני יוד מאסי"ם יוד מהו"ה ואם היה חסר כל אלו השמות ח"ו לא כתר אלא כלייה ליזרחל לכן חיסר יוד מן ירושלם ונסתלקה שכינה משם וכשחרב ביהמק"ד חיסר ו"ה משמו וה' מן כסא הכ' אותי' והו"ה וזה והוא מר לה כביכול לשכינה זה והוא יושיעו וינחלנו שנית והוא יפדה את ישראל וכתיבת הלדקה מיחד משם היינו הפרוטה הוא י' ה' תלכעות המותן ה' משם הפני את ידו הוא ו' ה' תלכעות המקבל ה' הרי י'ה'ו'ה הרי יהו"ה והמלוה ה' מכפה עי"ז נעשה ה' שלם וכשאו שלם ומחה שם של עמלק הוא השטן שמנעו לבוא בדמים דמים תרתי משמע זה בלדקה חכוני כדלעיל ונם חכוני היינו תכין לבנות ירושלם וכפה שלם זה כי בחר ה' בציון הוא למושב לו שיחזור ו"ה להשם שלם וה' מן כפה שלם זה שמו ירושלם ירו שלם תיכן כוחת הרב תוולתי ומופך מפלי ושימך יפוך יחזיר לביתו בשלום ה' יברך את עמו בשלום. זה בכפה ליום חנגו דרש הגאון חיד"א בכפה ב' כפה דין ורחמים ע"ז נוכל לומר ב' כפה היינו מקודם הוא כם בפ"ח כי יד על כם יה ובתשובה ותפלה ולדקה שהגו מפגלי' נעשה ה' שלם ובפה שלם כתן נמלה בבחודם הזה לריכים למחות עמלק הוא השטן נחש מס"ם ולחבר הכפה ולקרב השלום, ע"ז אמר הגאון הק' מבתרדיטשוב ז"ל היתברך כפה הוות היוכל תיש לחבר לך הכפה הפעל לשכינה הלא היוצר עמל עלי חוק הלא כל יוצר נברא להיות עמל עלי חוק חוק היינו

מזונות:

מן המגר שקודם תקיעת שופר רחבי הפ' הם קרע שטן כתיב בשם התריע"ל כי בהיפך חותי' שער קטן לד"ק ומשפ"ט מכו"ן ס"ת קטן לכן מזכירין הריעו לאלהי יעקב שבקרא קטן שנא' מי יקום יעקב כי קטן ונקרא לדיק יסוד עולם לדיק נוע' "לפון "דרוש "ימ "קרמה שזכותו מגין על כניו שמפוזרים בד' רוחות העולם כי תע"פ שתין רשות לשטן לשטוני תפ"ם יש לו שער קטן לשטוני וכי מה יכול עוד להשטין הלא ישראל דומים למלאכים מז הלא השטנה שלו לא פעם ולא שתים שבתוודו ופשו תשובה ביום"כ ותתם סלחת ותיקף אחר החג חזרו לפורם לוה פי' הפ"ל מלאתו למה יסדו תכמי הפ"ג בחפלה כי אתה סלחן לישראל וממלן לשכמי יעורין בכל דור ודור סלחן וממלן לית לוחי' ואתר כי יודע השטן מחשקות הג' רוכן ולא רבלן ת"ב לפי' הגמרא אם רבלן אתה פעור להקיש עמו לעזור לו פ"ב בא בזה שער הקטן להזכיר אלו השני מלות רוכן ולא רבלן לכך הקטי אתפי בפ"נ כי אתה סלחן אפי' אלה פעמים ואחלן אפ' אלה פעמים ואז נעשה מן השער קטן היסך קרע שטן כיון שרואה השטן כך נעשה בעלמו סניגור כדתי' כמד' יש לך עם כמלאכים שיש שלום ביניהם זהו טוע' שפ"ר "שטן "ואין "פגע "רע ר"ל אע"פ שיש לשטן שער קטן אפ"ם אין פגע רע כי עוד מוכרח להמלין עליהם כמלה שתין לך דבר שעומד נפני התשובה שאפי' השטן לא יכול לעמוד לקטרג כיום"כ על התשובה. הרב האר"י ז"ל רמז שבחודם אב מתחיל הערה לתשובה וז"ל תמוז עין ימין אב עין שמאל וסיומך פיני פיני ירדה מים דמעות מים מלוחים הרומזים על דין. ומע"ז כתב מתחיל הערה לתשובה וזהו שאמרו ז"ל לא היו ימים טובים לפנ"ו כאב כו' שבשם בנות ישראל יולאת בכלי לבן שחולים שלא לביים את מי שתין לו כלי לבן רומז אם יהיו מעוזיכם בשמים בשבע יבניכו כי אין כלים לבנים שעשים מאמות שחולים היינו שעוחלין מהקב"ה שהוא בעלמו יביאם בבגדי לבן משלו היינו סליחה מחילה כפרה שלא לביים את מי שתין לו רמז שבל ישראל לובשים כלים לבנים כיו"כ ואפי' רקנים שבהם נעשים כמלאכים ומפגלים תשובה תפלה לדקה חנו"ל טוע' פוז והדר "לבושם "ותשחק "ליום "אחרון ע"ז דרשו חריש שחג ושומח ידו לקבל תשובתם חרי' נמע' נבורה עה"כ הן הן נבורותיו הן הן מרחמיו שחומרים המלך המשפט המלך הקדוש

הקדום והוא לא הרחמים כרחם אב על בנים.
תרי"ס נוט' תלו"ל ר"ס יוס"כ סו"ר שתלו סימים
מסוגלים לתשובה תלול מזלו בתולה קולר בכבלים
והיה כלה כל"ס נוט' כי לה' המלוכה כי לה' הסליחה,
"ומל ה' את לבבך ואת לבב" ר"ת תלול. את לבבך
ואת נ' זה לימות המשיח ושמך לי' והומיך ה'
לעוכה שתם תשוב מיד ינחל מזל תלו"ל בתולה
נ' תם בכנים שמחה הללויה. ר"ת השתם היינו
שבכינם שמחה על התשובה שעושים ישראל בחודש
הזה זה כוונת הכ' מלא חסד מלא טוב לימתי
ויפק רצון מה' שימחול ה' עוונותיהם זה דרשו
הדרשנים לחורי תרי היינו תכף ולא לחורי חשה
היינו תלול לחר לא שמזלו תרי' תתחיל בתשובה ולא
בחודש תלול לך תיכף לחר לא זו"ה"ולתלוים לשם לידו"
"ושמתי "לך ר"ת תלו"ל, תלו"ל נוט' לים לרשעו
ומחנות לחביונים עוד תרון לומות ושברי ליחות
רמז על לדקה היינו תפי' לין השדם מכוונין
ס"ע לתשובה מן השמים מעוררים לותו תשר יום
שתם היינו תשובה תפלה ולדקה. ס"י יושמתי לך
מקים היינו שיתחור לו מתירה מתחת כסא הכבוד
כמו שיסד הפייטן שם ישוב מיד תקבלו. עוד תלול
נוט' לוי לרשע ולוי לשכינו שעשע תפי' כשביל שכינו
מדין ערבות עוד נוט' לתת ליעקוב ולשד לאברהם
שיעיד לו הזכות של לברהם ועקדת יצחק וזכות
יעקב שמידתו לתת וז"ס ויכון בחשד כשלך בזכות
לברהם חשד ותשב עליו בחמת בזכות יעקב שהוא לתת
ושם ה' לתת וזה הכוונה משפט לאלהי יעקב משפט
נמט' קו"ל דכו"ך כו"ס ונמט' המשי"ח כ"ן דו"ך רמז
שבקול דבור וכוונה זוכה במשפט ומקרב המשיח זה
הכוונה על כל נעלם יבוא במשפט נעלם הוא משיח
שהוא נעלם מעין כל יבוא היינו שיכול לבוא במשפט
של לדקה של' ניון במשפט תשדה ושניה נלדקה
ע"כ ממון נמט' לו"ס ונמט' קו"ל ונמט' סו"ס
ונמס' ו"ס כס"ח שכבוד מוכ תרלס עושה סולם
לומר כי מי שים כידו תלו השלשה עושה סולם
שמנעת עד כסא הכבוד. וזוכה במשפט ונדרש
כך ושנה סולם מוכ תרלס היינו לין השדם משניע
כ"כ של הנ' דברים הללו תבל תדע שרשבו מניע
השמימה עד הכסא הולך דרך יפר בלין מפריע.
בס"ע שם"ס שהשועה ישוב ויתודה השטן נ' שם"ד
ע"כ ביום השם"ס היינו יוס"כ לין לו רשות
לקטרג עוד טע' לחר מלאתי כי יש שם"ס לא תעשה על
כל יום ל"ת לחר וביום הכפורים הללו הוא לא
יכי' לך תלטים לחריס על פני תם יכי' לו רשות
כי' כחרב השולם כן הוא כשרש"ת ולחי מלחתי
בשם קדמון ת' טעם נכון שלא נשחר לשטן ביום
זה כלל להשטין לפי שסדר יום הזה לתו בע"ז וכל
ישראל נזהרין בזה היום ולפי' תם נמלא יחיד כפון
הזה לין לו להשטין רק מדין ערבות שנא' וכשלו
איש בחטיו ודרשו ז"ל כעון לחיו תכל כתן ליתא כי
חוב המוטל על הערב עד שיביא חותו לדין ויש לו
כמה להפרע ולפי עתה יוס"ד ויוכל בעל היכולת
לפרע ממנו מדעתו ושלא מדעתו על כן לין לו
רשות להשטין ע"ז זה משרש סכ' כי חוק לישראל
הוא שהוא חוק שתם לחד חטא ערבים עליו כל
ישראל היום הוא היינו היחיד הזה משפט לאלהי
יעקב משרטו משפטו לאלהי יעקב ואמו פעורים
מהערבות וס"ו:

מ"ע שי"ד להתעטות בשעטנז בתשרי. שי"ד לומי'
שד"י ר"ת שומר ישראל ה' היינו שביום הזה
שומר הקב"ה לומנו מכל המקטרגים ומזיקים (חיי
הנפש) כי ביום הזה יכפר עליכם יכפ"ר נ' קר"י
שמכפר ה' על זה כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
תתכם מכל חטאותי' לפני ה' תטהרו ר"ת על זה
הכתוב נ' ז"ה ית"ש ירוסל"ים עם הב' כוללים ע"ד
המד' ויהי ערב זה עשו ויהי בוקר זה יעקב יום
תחד זה יום"כ ופרשו ז"ל ויהי ערב זה חו"ל ויהי
בוקר זה מ"י שהיה חלקו של יעקב יום תחד היינו
כל יום תחד היוצב בה כפורים שמכפר תפי' ההולך
ד"ת בח"י וכש"כ היוצב בה לכן כתוב עם היוצב
בה נשוא עין כי מלותו כיחיבת קולם כמו קולם
תפי' יש בה עשה מלוה והתורה תניה מנוח
עליהם תן תורה כחורת תרן ישראל תניה ומצות
התלות על בניס כי תורה נ' תלות על בניס וכזה
סוקד עון תלות על בניס פוקד ל' תסרון כמו ולה
נפקד ממנו תיש וזהו לומת ויעשו כולם תנודה
תחת היינו תכפי חו"ל יעשו תנודה תחת נלדקה
שהותניס לה"י לעשות רלוך בכדי שיכניס הפלתם
דרך קוס"ק ומערת המכפלה. וינן זכות התלות
והעוקד והנעקד על בניס וזו יחד יהיו קהל נדול
קס"ל נ' ד"ן תכי שהקב"ה בעלמו ממליץ זכות לקהל
לכתבם לחיים טוביס קס"ל נ' חיים טוביס ונ'
כל שה שזו שומע התפלה שתפי' היו תן הלב תלה
כלו רק בשם כי נעשים ישראל כולם נוף שלם
ותז ה' שלום וכסא שלום ומתסך תן והוא תר לה
לוהוח יושיעו וינחלנו שניח ולהוח יפדה תת ישראל

מכל עוכותיו לכפיכוב יחזור לביתו ויכבלל ביכלו וחרמון על מכפטו יכב לחן . כוכב יצרחל עד ה' חלכיך עמח כיפיך ומפיים כרכיים קחו עמכם דכריים לפ"ז לפני ה' חטהרו דוקח חכל מה פכין חדם לחכירו חינו מכפר עד צירלה וכו' . ז"ם כוכב יצרחל שהחכוכב מוציל עד ה' חלכיך חכל לח כין חדם לחכירו . כ"ז הוללתי מספרים כוכיים וכח"י כחום' ויוסי וכפוי קלח והוח פ"ד חכוכב כיינו ת' קודם ס' ו' קודם הח' וכ' וס' כיוכר והוח ייכר חת לביכו חרחוחיכו לחקן המעוות :

דרוש לפסח

חכם מה הוח חומר, רבש מה הוח חומר, ספרי מוסר ומפרשים חכם מהו כך חומר היינו חכמים הזהרו בדבריכם לבוח זוהר הרקיע כרבי יוחנן שבדק בליפני, כי בכרית המעור מכוון נגד כרית הלבוח פ"כ חכם מה הוח כך חומר, היינו בדיק בליפני וכן להבדיל כין עהור נברח לטמח חת, רבש מה הוח כך חומר, חכל להכין התכוכה להרבש יותר מכוכן מבחלתו הלה חמת שחמר לכם ולח לו הרי פסוק מפורש מפרשת כח וכיה כי יחמרו חליכם כניכם מה העבודה הזחת לכם והתכוכה מן התורה ותמרתם זבח פסח הוח לה' פ"כ מה תכוכה להרבש כל כך קבה חכל לחרן כל זה לפי מחמר כעלי חן שכוונת הרבש היה עמוק ברבשתו על זה נקדים מחמר הירוחלמי חמר רבי יבמפחל כל היודע שיעור קומתו של הקב"ה מוכטח לו שהוח כן העוה"כ ותני ועקיבח חביני ערביים כזה הלח כמי שבבמים כבחו והחרן הרוס רנליו מי יכול לבער שיעור קומתו חלח קומה שלימה הוח עד הקבלה הכ"כ חתוון שבליהם מתיבדם התורה ובמי הבמים וכל לבחם חבר על כן לח עבה הקב"ה בבוח חות מכ"כ חתוון רבל עקומה יולח ללד שמחל רק בחות המי"ו לבד שהוח סוף החותיות כדי ליתן לחוזה מעט לבע"ח מקדושתו כדי להחיות חותם בסוד ותתה ממיה חת כולם וזה כוונת מיה מחרוים שמותיה חלק לבע"ח ומומריה זה חלק חדם רבש מחלטיה, ח"כ הב' רנליה כולם חות מי"ו לתניהו בהם חון מבחה חטה"י שנקרה חב המלות חבל חין זה חלח כמו על בם המלות, חבל עיקר הרבל נקרה בחה ע"ה בבחה ה' על כתי בני ישרחל זה כוונת הרבש בבחלתו מה העבודה הזחת לכם דווקח, היינו מופרש מבבר הרנליה בבח יש לי ג"כ לחוזה מלות הת"ו רק זה הבחה כולן לכם חלח נתחה לי בוח לחוזה ולפי שהולית חת עלמו מן הכלל היינו לפי' מן כלל רבעיה כלומרו לי ולח לח ע"כ חף לחה הקבה חת בניו, ולמה בניו דווקח, כי הבי"ן מרומז נגד ג' לבות נגד ג' רנליה ומדחניף כולי הלי ב"מ דלח מזרעה דלבה הוח ח"כ תוליה הבי"ן ממנו היינו מלות רבש וכשתוליה הבי"ן נשחר רע לבד וכתיב לח ינורך רע כי לח יכול רע של רבש לבלוע בעולם חלח כל זמן שיש בלמלע לות הבי"ן שבנ' רלחין של בי"ן מרומזים נגד ג' לבות ונגד בם בר"י וזהו הקבה חת בניו דהיינו תוליה הבי"ן ממנו בשביל בניו יחרוק ונמס תלות רבעיה תלבד לח תבחר לו חלח רע ח"כ תלות רבעיה תלבד ולמור לו חלו היה בם היינו נם הוח בחלקו הנדול בעומבה רלוקה היה נוסף חלקו של המ"ע שערי טומבה ונעבה ן' ע"כ לח היה ננחל לח הוח בלבד חלח לפי' לחמחו לח יכולנו לללת בלירוף חלקו הנו"ן שהוח כמנין עמלק זהו פירוש שבי רבעיה שברת ח"ת שברת חלח שרבבת וכי מביה עלמו לשרבב שיניו ועוד וכי התורה מלמד לותנו דרך חרן לעבות קרב בעליה ותכניה עם הרבש חלח כמו שפירבנו נוכל ג"כ לפרש כן שיני רבעיה היינו הבי"ן של רבש על תקרי שברת חלח שרבבת היינו תוליה הבי"ן וזה נבמר לו חלח רע ולח יוכל להיות קיים בעולם כי לח ינורך רע כתיב וזה לה' היטופה על עמך דווקח ולח על הפיקורוס, לה' היטופה על עמך ברכתיך סלה חמן :

דרוש לסוכות

ולקחתם ביום הרחטון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ואח"כ וטמחתם לפני ה' חלהיכם, זה יהוע למה בחר ה' בד' מיעים הללו כי הם נגד תלות העולם ואלה"ר הבבלי' כמערת המכפל' וז"ל להעיד כי חלחכו בניהם, ולולב חותיות לו לב כי רחמנח לבה בעי שלב של יצרחל יהיה בחחדות לחביהם שבבמי' וכמו בים חועלת בד' המיעים יש חבוקים ויש שלינו עוקה חפילו פירות בעון ערבה חפ"ה חם לח יהיה הערבה לח קיים הד' מיעים כן לפי' פועבי יצרחל מחוייבים לחחתו לבולנו לפני ה' כי תפלה שלין בה

מפוספי ישראל חיים מקוללת וכן לוכב נימ' מיים וכן סדם נימ' מיים מחרוג עם הכולל נימ' תורה וכולם כתו לעורר לנו דרך התשובה כידוע ולקחתם לכם ביום להתכם וטובתכם, ודוכב שפתי ישנים הגמון הקדום מבחכרוטשב בעל ס' קדושת לוי שמעתי מפי השמועה ליתה בגמרא וכי רחמנן הוא והלא ט"ו חלא רחמנן לחסכון עוונות ודקדק בזה מה רחמנן לחסכון עוונות שייך כאן אלא כבר נפלא להם ביום הכפורים ואיל"ל רחמנן לחסכון מלות חלא כיון שאדם עושה תשובה מאהבה נעשה לו זדונות כזכיות ק"ל כאן שעשו ישראל תשובה מיום הכפורים בפליאה ומחילה ותיקף בשיתחיל לקייים מלות סוכה זה נקרא מאהבה ע"כ בה חסכון הוא עוונות לפני הקב"ה כדי לעשות מהם זכיות אבל לפי זה יקשה לפי הגמרא שכתב נידונין על המים, אחר למה ידיעו עכשו ולא בראש השנה המים הוא פרנסת האדם ומה מועיל לחם בלא מים ושית כבר ממחל ליישראל כל עונש. חלא מלחתי בחג נידונים על המים היינו על פלג שהבה משם, ולדעתי זה יותר קשה להולמו מה מלא בעל חוב כאן לגבות את חובו מפרנסתיו שתאחנו עשיו כבר חשובה בחמת לפניו, ועוד למה דוקא בסוכות שתאחנו מוכתרים במלות. וגם דקדקתי בתפלת הגשם בסוכות יסד הסיעון על זכות חבות על המ'. זכור אב ממשך אחריך כמים זה אברהם, זכור טעון בשורת יקח נא מעט מים זה יעקב, זכור משוי בחיבת נומה מן המים זה משה, וגומר על הפלג הך ויוליח מים בלדקו חון חשרת מים, הדברים אין להם שחר למה בכולם מזכיר להם זכותם, ולמשה מזכיר לו חעלו אחר על ידי זה לא נכנם לא"י וגם אחן בדיוק בפשלנו עמו כי אם היה נכנס לא היה אחרב בית מקדשינו ולא הגליגו מאדמינו, שית אם כבר אתה מזכיר חעלו הידוע למה אתה מסיים על הפלג הך ויוליח מים בלדקו חון חשרת מים, וכי נלדקו הכה את הפלג הלא חעלו הוא, ע"כ נקדיש הגמרא כל מה שעשה אברהם אבינו למלאכים ע"י שלש הקב"ה לבניו ע"י עלמו אחר ותקחה את לחם על כן אמר הקב"ה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים הנני היינו בעלמי ובכבודי ולא ע"י שליח אחר יקח נא מעט מים ע"כ אמר הקב"ה למשה ודברתם אל הפלג לעיני' ונתן מימיו, וכי מ"ו כבד היה הדבר אלל מי שבי בו המציע לאחן ואדבר בעלמו אירמוז אל הפלג לא היה לריך שמשה יעשה כזה אלא מוכרח היה המים להיות ע"י שליח בשביל מדה כנגד מדה שחט"פ שכל המדות בעלו מדה כנגד מדה לא בעלו וכמו שעשה אחט"פ להמלאכים ואמר להם יקח נא מעט מים היינו ע"י שליח אל כן גם כאן הוצרך להיות המים ע"י שליח, הנה כל המפרשים מקשים על משה רבן אל נביאים מה רואה על ככה שהקב"ה א"ל בסירוב ודברתם והוא הלך ומשה ואח"ל אלא שמע משה או טעה א"כ למה עגש אותו היודע מחשבות אדם אלא ודאי משה נתכוון בכוונה כי סבר כמאן דאמר שהכיה מדברת מתוך גרונו של משה ע"כ הם הוא יכבר אל הפלג כמלא הפכיה בעלמו מדבר לפלג והיכן יתקיים מה שמים לריך להיות ע"י שליח על כן נתחכם ועשה משה למטה שליח וסברת הקב"ה כמאן דאמר הב' שאין שכיה מדברת מחוך גרונו אלא הקב"ה בעלמו הוא מדבר למשה ומשה שומע ומדבר לכל ישראל והדבר היה מוחלט אלל משה אלא יש לו שום עון בהכחת הפלג אבל בשעה שאמרו ישראל בשעל וידבר השם אל משה לך דר כי שיחת עמך ועתה הכיחה לי ואכלם טעון משה ואמר לא נתחייבו כליה כי לי נויתה ולא להם וכי אמרת אנכי ה' אלהיכם אמרת אלהיך לשון יחיד לי נויתי ואני לא עכרתי ואם תאמר שאתחייבו כליה על שעברו על דברי התלמיד לא נתחייבו כליה וזה כוונת השם ועתה הכיחה לי ואכלם היינו תניח טענת לי נויתי ואכלם וזה כוונת המד"ר במה תרומס קרנס של ישראל בכי תשא את ראש הכוונה משלך אותיו' ראש מישראל נשאר אות לי היינו לי נויתי בזה תרומס קרנס. אמר הקב"ה אל משה, משה משה למה הכית את הפלג לא מפני שהשכינה מדברת מחוך גרונך אלא בשעה שאתה אומרת להם השכינה היה מדברת מחוך גרונך אם כן עברו על דברי עור מיינו במדבר בשעה שאמר משה תעברה נא ואמרתה את הארץ הטובה אמר הקב"ה למשה משה אתה חוזר בתשל בשני ראשים, אם תעברה נא אתה מבקש בעל פלא נא, ואם פלא נא אתה מבקש בעל תעברה נא, הדברים אין להם שחר היולה לנו מזה להכחתיו או משה אמת בהכחת הפלג בשביל שאין שכיה מדברת מחוך גרונו כשברת הקב"ה ע"כ לא היה לריך להכות אלא לדבר או ישראל אמרו בעגל בשביל שהשכינה מדברת מחוך גרונו ומשה לא אמת ולא שייך עוד טעמת לי נויתי כי שכינה מדברת מחוך

גרונו ע"כ זה סימן שמדרש זה מעכבו מן התפ
מבקש ליכנס לפ"י כשכיל שלא תטחת כי שכינה
מדברת מתוך גרונך ומשום כרך להיות ע"י שליח
כשל שלא רצה למה אתה חומר שלח רק לפון הפה
הזה הרי אתה מכה חפץ לי זה כוונת משה כשאמרו
ואתה לא תצא אתכם הייתי לא תתחול להם על
משפה הגשל ודלי תטחתם פה תעתו כשגל ולא תני
כשלא ואם אין מחני נא מספרך הייתי כודאי תני
תטחתני ולא פה כמו שמפרש המדרש כשעה שאתר
משן להשמיד להרוג ולאבד יצאה בת קול ואמרה
לא היה משה נכנס לארץ שפיר עכשיו משה את
כמדבר ואתה אומר להשמיד להרוג מיד וימלו
את העם, וקשה מה שייך כלייה ישראל ח"ו לכניסת
משה לארץ אלא כדפירשנו לא ה' משה נכנס לארץ
לא כן משה לא תטח וישראל תטתו כשגל, אבל
עכשיו שמשה את כמדבר ברצה שמשה תטח והלכה
כשעת דאתר שאין השכינה מדברת מתוך גרונו
וישראל לא תטתו כשגיית השגל כשעת משה לי
לויה ולא להם ח"כ מיד ויתלו את העם כאתר זמם
לעשות, אבל אמת שמשה לא תטח אלא קבל על
עצמו שברת שלא דאתר שאין השכינה מדברת מתוך
גרונו כי שברת הקב"ה היה כמ"ד כב' כדי להגיל
כל ישראל וזה כוונתו כאומרו ואתה יגדל נא כח ה'
כאשר דברת לאתר היינו כיון שרצה משה שהקב"ה
יסן לכלות את ישראל אתר להקב"ה מה שברתך
שאין השכינה מדברת מתוך גרונו ע"כ לי החוטא
כשלא ולי שברתי כמ"ד השני עכשיו יגדל נא כח ה'
כאשר דברת היינו כמו שאתה סובר ולי לקבל
פושעי מיד היינו מחני נא מספרך היינו מספר
שלן החיים לבל ישראל לא תכלה הרי מלינו בשילוח
שלרקא עשה משה עם ישראל כי הקב"ה אתר אתד
מכם חטא לי ואם היה משה עומד ועונן נגד
הקב"ה היה הוא זוכה בדין כשברתו ושיה הוא נכנס
וישראל כלים על כן זה כוונת הפייטן על הסלע
כך ויולית מים בלרקו היינו שהלרק עמו, ועוד בלרקו
שלרקא עשה לעשן הלול את ישראל בזכות זה
בלרקא שן חברת מים ובזכות נדונים על
המים היינו להזכיר לרקא של משה וזכותו עם כל
התכות וזה יצאו מכל הקושיות וכזכותם יזכה למי'
החיים הכוכבים ממקור העליון שתלו בה רפואת
הנפש ורפואת הגוף ובני חיי ומזוני בכלל כל
ישראל אכי"ר:

תוכן כוונת מהר"ם רוטטנבורג ותוספת קלת.

מעשה רב

בעת שאר הודיע לו שני תכל ספר הקודם
תולדת יעקב יוסף מהה"ג מפלנתה זצ"ל
הי' הגאון רביעו יחזקאל לנדא רב התכד"ק פרתני
והוא היה מתנגד גדול לתלמידי הריבה"ט ובניו
וכידוע היו הה"ג מפולנתה מתלמידי הריבה"ט
וכשאר הגיע לליון ספר הל"ך דן לותו לבריסה ובתמו
למרחם תחת רגליו ודבר זה היה מתוך להה"ג
הגאון הקדום מפולנתה בעמ"ח ספר התולדות
בעלמת דקשות ובא בחלומו לתלמידו הקדום
מזוספיוקא זצ"ל בימים לק"ק פרתג לריב את ריבו
מהגאון בעל נו"כ זצ"ל וישמע ליו הה"ג מזיספיוקא
ואז התחסם עלמו כאחד השניים ולבם עלמו בגדים
קרועים וכלואים ותגודות חפילין עמומים על
שכמו כדרך העניים הממורים על הפתחים וישא
יעקב רגליו ללכת לדרכו לק"ק פרתג ויהי בבואו
העירה הלך מיד לבית הה"ג מפרתג מקום ישובתו
הרמתה כי עם בימו ובגם עד למקום מושב הרב
לבבל שלום שאל לותו הה"ג מפרת"ג מה שאלתכם
השיב לו הה"ג מזוספיוקא עני ואביון אנכי אמר
לו הרב מפרתג זה לי רותה בעלמי הגידו לי מה
מבוקשיכם השיב לו העני מבוקשי מבבוד הרב
ליתן לי הכשניה גם לאבול וגם לבבן עבורי בדבה
הגוסס ויען לותו הרב הקשיתם לשאול השיב לו
העני מפני מה תיבבם בבוד למי שעומד
תלנו שאל לותו הרב מי עומד תלניבם הלא אין
אתנתו רותים כ"א לותכם לבד השיב לו העני
מקרא תלא בתיב כי הוא יעמוד לימין אביון כשמע
זאת הרב השיב לי יוסב ועוסק בתורה ות"ת בנגד
כולם השיב לו העני אם בבך אתם רוצים לפעור
עלמיבם רותה לי אלא הבבתם פסוק אתד בתורה
עם פירש"י ז"ל שאל לותו הרב יודיעיני נא תיזה
פסוק נפלם ממנו פירושו השיב העני הלא תקרא
תלא בתיב דברים ד' ושמרתם ועשיתם כי הוא
תבמתבם ובינתבם לעיני העמים ופירש רש"י
ושמרתם זו משנה ועשיתם כמשמעו ושאם אם רש"י
ז"ל לא ידע סוס פירוש על ועשיתם היו לו לשתוק
מה זה שמפרש כמשמעו אמנם יובן עם מה דאמרינן
בפ"ק דעבו"ס (כ' ע"ב) ויאמר ה' מביני בא וזרח
משעיר למו ובתיב תלוה מתימן יבוא וגו' מאי בעי
בשעיר ומאי בעי בפארן אר"י מלמד שהחזירה
הקב"ה על כל לומה ולשון ולא קבלוה עד שבא

תגל

אלא ישראל וקבלוהו וילקוט דף פ' ליתא דתשובת גבי עשו כי' מה כתיב כה לה תרלח והוה ירושה שהורים לנו תביעו על תרכיך תחי' ויתפעל הביעו מה כתוב כה לה תגנוב וזו ברכה שנתן לנו תביעו והוה יהיו פרע מדם והכה כפי הברלח שעשו ויתפעל רלו ג"כ לקבל התורה לך מחמת מיעת הב' ליתין לה רלו לקבלוהו וזה כוונת רש"י ז"ל ושמרתם זו משנה שמחוייב כל אדם מישראל ללמוד התורה ועשיתם כשמעתו שמחויב כל תו"ח לקיים כל המצות הכתובים בתורה תעפ"י שיושב ועוסק בתוה"ק דאם ליתא ללימוד בעלמו מספיק לקיים התורה היו לעשו ויתפעל ג"כ לקבל התור' רק שילמדו אותה כמו הרב מפרלג ומה שלא יקיימו הלחין לין להם משום כפי סברת הרב מפרלג שהלימוד בעלמו מספיק לקיים התורה וזה שמציי הכתוב כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים. שמעו' זה התורה לכם דווקא, ולא לשאר האומות. כי הם לא רלו לקבל עליהם לעשות כל המצות בפועל ותם קבלתם אותה לשמור ולעשות וברי הוא כמבואר. הביב הרב אמת הדבר שהיבר כן היה. שמחויב כל אדם מישראל ללמוד ולקיים כל המצות. תעפ"י אין דרכי בכך ליל ולקבץ נדבה. ותפקח מכבודו ליל להבד"ן שלי ומה ימלאו את מבוקשו, הלך הענין להבד"ן וחזר להרב שאל אותו הרב הייתם שאל הבד"ן שלי הביב הטעי הייתי שאל כל השלושה דיעים ומלאתי כולם שקרנים. שאל אותו הרב איזה שקר מלאת שם כי מעולם לא שמעתי עליהם שום דבר רע ומה שפיני לב"ד לד"ק. הביב הענין כי הייתי שאל הרשתון אמר שאין בו כח. והשני אמר שבזיון הוא לו לחזור על הפתחים ולבקש נדבה. והשלישי אמר אף אם יחזק כוחו ולא יבוש מפני המלעיגים תעפ"י לא יפעל מלומה כי במקום הזה הינם מוחנים נדבות. שאל אותו הרב מהיכן יודע כ"ת שאקר בימים יכול להיות שהאמת אתם ומה לא יהין אותם לכף זכות. הביב הענין לין אני יכול לדין אותם לכף זכות הלא הכתוב מכחישם דכתיב רודף לדקה ומסד ימלא חיים ודכתיב והכה זה שאמר אין מחנים נדבות הלא ימלא חיים כתיב וזה שאמר שבזיון הוא לו וכתיב כתיב והכתוב מכחישם ומלאו שקרנים. שאל הרב מפרלג מפני מה לא קיימתם מאמר הגמרא המי לורבא מרבנן דאתא למתא לריך להודיע לורבא מרבנן הגא כי היכי דלא לזלזלי בכבודו. הביב הענין היכן אמרו חז"ל דלריך להודיעה תעפ"י אם כח למקום שמקיימין הכנסת תורתים שהוא אפי' על ע"ם שמחויבין להכניסו ולהאכילו לריך להודיע לורבא מרבנן הגא כי היכי דלא לזלזלו בו כבוד התורה אבל לא במקום שאפי' הכנסת תורתים אינם מקיימין. וכי דבר קטן היא בעיניכם מחז"ל (שבת דף קכ"ו) גדולה הכנסת תורתים יותר מהקבלת פני השכינה, שאל אותו הרב מהיכן למדו חז"ל דבר זה. הביב הענין חז"ל למדו זאת מאברהם שאמר להקב"ה אל נא תעבור מעל עבדיך כדי להכנים התורתים. שאל הרב ואברהם נופל מנא ידע. הביב הענין אברהם למד זאת מהקב"ה שהולרך לשנות מעשה ברחצית ולהוליא חמה מגרתיקה שלא יקיימו התורתים ואם ליתא דהקבלת פני השכינה גדולה מהכנסת תורתים למה הולרך לשנות מעשה ברחצית הא הקב"ה עמד אצל אברהם וכוודאי לא יניח השכינה ולהכנים התורתים ומהולרך לשנות מעשה כוכיח במיסור דגדולה הכנסת תורתים יותר מהקבלת פני השכינה, אמר הרב שכפי הגרסה שבכודו הוא מכת המסידים ואנא סליגא על כת ההוא. הביב הענין אם כבוד הרב סליג על כת המסידים אין מחויב אוס אים לשמוד מפניו. שאל אותו הרב ואיכן כבוד התורה הביב הענין זה דבר היא מפני ברורה וגמרא ערוכה [תבות ס"ג מ"ו] הוא פי' אומר כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו אין רוח המקום נוחה הימנו וכירושלמי ליתא להפך כל שרוח המקום נוחה הימנו רוח הבריות נוחה הימנו וכל שאין רוח המקום נוחה הימנו אין רוח הבריות נוחה הימנו ולכאורה קשה מפני מה תלתה המשנה רוח המקום ברוח הבריות וכי משנה פנים יש בדבר ס"ל להמשנה לומר כל שהוא לריך רוח המקום נוחה הימנו וכל שהוא רשע ר"ל אין רוח המקום נוחה הימנו וכי תלה המקום דעתו בדעת הבריות אלא שפי' הוא כך כל שרוח הבריות נוחה הימנו היינו שמתנהג במידות חסידות תעפ"י שאין לריך גמור תעפ"י רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו היינו שאינו מתנהג במידות חסידות תעפ"י שהוא רע גדול כמו הרב מפרלג תעפ"י אין רוח המקום נוחה הימנו. אמר הרב ואיך נשמע מזה שאין מחויב אוס אים לשמוד מפני שהוא כבוד התורה. הביב הענין כתיב לי זעיר עוד יש לתלקי מילין עדיין לא סיימתי דכדי הגמרא כי לא אמרתי מקודם רק המשנה וז"ל הגמרא (ניתין ל"ח ע"ב) רב הוא ורב מסדא

הוי יתבו מליף ומזיל נטופה עלייהו אמר מר למכיריו ניקוס מקמיו דכר חוריין הוא ז"ל לידך מקמיו סלגתה ניקוס מדהכא אחת ליהו לנבייהו ז"ל כמאי עסקתם אמרו לו ברוחות ז"ל הכי אמר רב חנן בר חנא אמר רב ד' רוחות מנשבות בכל יום וכו' ע"כ הגמרא ולכאורה הדבר תמוה היכי אמרו לו דעסקו ברוחות הלא עסקו בדבר הלכה שם מייבים לעמוד מפניו שם לא וכשבא נטופה חלש מפני מה לא אמרו לו אחת ואם תרצה לומר שהיו ירחים ממנו מאחת שהיו נבר חלש ע"כ ז"ל לומר שעסקו בחיוב דברי תורה ומה זה שאמרו ברוחות אכן האמת הוא כך דרב הונא ורב חסדא פליגו בפלוגתת דמשנה דאהות עם הירושלמי דמ"ד ניקוס מקמיו דכר חוריין הוא שבר בהירושלמי דאם רוח המקום נוחה הימנו לריך להיות רוח הבריות ג"כ נוחה הימנו וא"כ מחויבין לקוס מפניו ולידך שבר כמחניתן דאהות דכל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו וזה אין רוח המקום נוחה הימנו ואין לריך לפחוד מפניו וזה כוונת אמרם ברוחות ונטופה לא הבין דבריהם ע"כ ז"ל ד' רוחות מנשבות בכל יום וכו' ולעולם הלכה שאין לריכין לפחוד מאיש כזה שאין מתנהג במידות חסידות אף שהיא לורבה מרבנן. מהדברים הנ"ל נבין הדבר שלא בא אני זה אלא לקטרגו בדבריו ולא שבור נדבה, שאל תוהו על מה ולמה בא אליו אלא לחרן כל מה שקשה לו, אמר הדב הא דקמן לחברי שבבודו הוא ת"ח למה הולך בבגדים קרועים וכלואים בדרך הפחותים הסיב הפני וכי קשה למר מפני מה יש לדיק ורע לו רשע וטוב לו, אמר הדב אין, הסיב הפני לדידי לא קשה מידי. שאל הדב ולמה, הסיב הפני לדיתא בגמרא (נדה ט"ו ע"ב) דרש ר' חניגא בר פפא לותו מלאך הממונה על הריון לילה שמו וטופ טיפה ומעמידה לפני הקב"ה ואומר לפניו רבש"ע טיפה זו מה תהא עליה ניבור או חלוש חכם או טיפש עשיר או עני ואלו רשע או לדיק לא קאמר כדר' חניגא דר"ח חניגא הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים שנאמר ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה ע"כ ז"ל הגמרא והא"ש כשהמלאך נופל הטפה לפני הקב"ה והמקום ב"ה שגזר עליו שהוי' עני והבריחה בידו להסיב ולהיות לדיק ע"כ הוא מוכרח להיות עני זה הוא לדיק ורע לו וכן כשמזכין עליו להיות עשיר והוא נותר להרשיע ז"ל הפפי"כ הוא מוכרח להיות עשיר זהו רשע ומוב לו. כשמעת הדב זה הפירוש קשן ונכנע שתין זה שכל חנופי הלא ממלאך מלטים אך הפפי"כ אלי לומר זה תלוי במזל. הסיב הפני אין מזל ליסראל ומחמת כוכבי. אמר הדב מתן תוכח, הסיב הפני הלא נמרא ערוכה (שבתים כ"ו ע"ח) מלכא ומלכתא הוי יתבו מלכא אמר נדיח יהא ומלכתא אמרה לימרי יהא אמרו מתן מוכח כתן נדול דקא מסיק קרבנות כל יומא אתא ליהו אחוי בידי אי נדיח יהא יסק לתלי לתמידא ע"כ והדבר תמוה דהיכי אפשר במציאות כזה דיכולין לבבר שים לו לבחול לחים אבר כתן בכל שלה החמת עם מי ובפרט המלך והמלכה כלום חסר מבית המלך היו לתת לסביח נדיח ולימרה ויבחנו ויבקשו לותם וירלו את אבר ייבב בעיניהם שלא הפירוש הוא כך מלכא אמר נדיח יהא הייט המזל הוא הסיבר מלטון נד נדי וסניק לו והמלכה אמרה לימרי יהא הייט מה שהקב"ה אומר על הנשמה היא עיקר ולימרה הוא מלטון אמר ע"כ אמרו מתן מוכח כה"נ הוא לריך הדור ובכבא כהן נדול אחוי בידו אי נדיח יהא הייט המזל עיקר ייסיק ללחמודא כי' הדבר לריך להיות כן בתמידות דמי שהוא נולד במזל פוסר היו לריך להיות מתחלה ועד סוף עשיר וכן מי שהוא נולד במזל עני היו לריך להיות מתחלה ועד סוף עני ולחכמו רואים עיתים משתנים בכל יום ויש זמן מועט עשיר הע"כ לימרה יהא מה שהמקום מכריז על הנשמה כמה זמן יהיו עני וכמה זמן יהיו עשיר הוא העיקר, שאל אותו הדב עוד הפעם מה מבוקשו ועל מה ולמה בא אליו הסיב הפני שבא לחרן כל מה שקשה לו, שאל הדב מה זה שקורין חסיד ומה הוא הענין החסידות, הסיב הפני חסיד נקרא שמתקן כל שקלקל מקודם, אז אלא הדב פיו שחוק ואמר לתלמידו הסמעתם ענין חדש מה שהניח לנו חיים הסוא, ונם שאל להפני מנין לכם זה הדרך והיכן נכתוב זה הדרך חסידות הסיב הפני הוא נמרא ערוכה, ולהדב היו שפיס חלמודים וכל אחד ואחד לי' נקרא על שם נמרא אחד וכל אחד היו סדורה על פיו מסכת אחת מש"ם בע"פ שאל לתלמידיו הרחיתם הנמרא שהחסיד נקרא שמתקן כל מה שקלקל מקודם, ולא הוי כידם, שאל להפני היכן זאת הנמרא, הסיב הפני במסכת ברכות והמסכת ברכות למד אז הדב בעלמו ופיפפס ולא מלא, שאל להפני יודיעני כבודו היא מקום הנמרא שתת הפני את פיו ואמר אתת בנמרא ברכות

(דף ע"ח) לדוד שמרה נפשי כי חסיד אני הוי ורי"ו אחד אמר כך אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע וכי לא אסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב יבואים על ג' פעמים ואני ישן לילה אחת לשורר לך, ואתה כך אמר דוד וכי לא אסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב יושבים לגודות לגודות בכבודם ואני ישן מלוכלכות כדם שפיר ובלית כדי לעטר אשה לבעלה ולא עוד אלא שכל מה שאני עושה אני למלך במפיבושת רבי כו' הנה לא מפיבושת שמו אלא אים כושת שמו ולמה נקרא שמו מפיבושת שהיו מביישים פני דוד בהלכה ע"כ וקשה וכי לא היו לדוד יותר מילי דחסידות רק מה שחשב כאן. ועוד וכי זה הוא דבר גדול מה שקם בחצות לילה הלא ים כמה ע"ה שעומדים בחצות לילה לומר תהילים ושם"ג גם הבעלי מלאכות עומדים בחצות לילה למלאכתם, ועוד קשה מה זה שהיה את עצמו מידיו מלוכלכות כדם ושפיר ובלית הלא הדיין שלוקח שכי ר"ב לשבוע ידיו ג"כ מלוכלכות כדמים הללו. ועוד קשה מה זה שהיה את עצמו שמלך במפיבושת רבו יוכל להיות שלא ידע הדין על בריון והי' מוכרח לשמוע את פי רבו ומה שהוא זה, גם מה בא התנא להשמיענו לא מפיבושת שמו אלא אים כושת שמו מאי נפקא מינה שם נדע שם רבו. תמצא ים ליישב שכל דחיתא בגמרא דשבת (כ"ו ע"א) ת"ר שמואל בר נחמיני אמר ר' יוחנן כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה שנאמר ויהיו דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו ומה אני מקיים מדוע נזית את דבר ה' לעשות הרע שכיקש לעשות ולא עשה אמר רב רבי דאתי מדוד מוסף ודרים בזכותא דדוד מדוע נזית את דבר ה' לעשות הרע רבי אומר מעולם רעה זו מכל רעות שבתורה לכתיב כאן ו' וגם וכאן כתוב לעשות שכיקש לעשות ולא עשה, את אוריו החיתי הכית בחרב שהיה לך לדונו בסנהדרין ולא דנת ואת אשתו לקחת לך לאשה לקוראין יש לך בה דאר' שמואל בר' נחמיני אמר ר' יוחנן כל היוצא למלכות בית דוד גם כריתות כותב לאשתו שנאמר ואת עשרת חרוצי החלב האלה תכוה לאבי הלף ואת אחיך הפקוד לשלום ואת ערוכתם תיקח מאי ערוכתם תני רב יוסף דבריס המעורבים ביחד לביתם, ואומו הרגת בחרב בני עמון מאי חרב בני עמון מה חרב בני עמון אי אתה נעשה עליו אף אוריו אי אתה נעשה עליו מאי טעמא מורד במלכות הוא דאמר לו ואדוני יואב וכו' הרי דוד לא אמר בכת שבע אשת דאוריה היא' וגם בסנהדרין אוריו לא אמר אשתו דמורד במלכות הוא אף אתה אמרת קלת דאמרינן בגמרא (סנהדרין ק"ו ע"ב) ויהיו לעת ערב ויקם דוד מעל משכבו וגו' אמר רב יהודה שהסך משכבו כל לילה למשכבו של יום ונתעלמה ממנו הלכה אחר קטן יום בא"ד משכיבו רעב ומריעיבו שבע גם בא שבע אע"ג דגרושה הוא אף הרי אסורה על בעלה ובסנהדרין אוריו אע"ג דמורד במלכות הי' לו לדונו בסנהדרין ולזאת התפתר עלמו דוד שאקון את הכל ולא נאחר כו כדוד קל ועבור זה קרא לנפשו חסיד. החטא היא מה שהפכת משכבו של לילה למשכבו של יום אשה אני מתקן זאת בשה שחנית לילה אקום להודות לך ואני הוסף לילה ליום והחטא הב' בשה שאמרת אשה לבעלה אתקן אני בשה שידי מלוכלכות בדם ובשפיר ובשלית כדי לעטר אשה לבעלה והנ' שהרגתי את אוריו הלא המלכת סנהדרין אתקן אני מה שאני עושה לי כמלך במפיבושת רבי וקשה להגמרא היכי קרא דוד לרבו בשמו הא אמרינן הקורא לרבו בשמו גורם לשכינה ש"מ לשכי בא התנא לאתן לא מפיבושת שמו אלא אים כושת הוא זה, גם מה בא התנא להשמיענו לא מפיבושת שמו אלא אים כושת שמו מאי נפקא מינה אם נדע שם רבו. תמצא ים ליישב שכל דחיתא בגמרא דשבת (כ"ו ע"א) ת"ר שמואל בר נחמיני אמר ר' יוחנן כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה שנאמר ויהיו דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו ומה אני מקיים מדוע נזית את דבר ה' לעשות הרע שכיקש לעשות ולא עשה אמר רב רבי דאתי מדוד מוסף ודרים בזכותא דדוד מדוע נזית את דבר ה' לעשות הרע רבי אומר מעולם רעה זו מכל רעות שבתורה לכתיב כאן ו' וגם וכאן כתוב לעשות שכיקש לעשות ולא עשה, את אוריו החיתי הכית בחרב שהיה לך לדונו בסנהדרין ולא דנת ואת אשתו לקחת לך לאשה לקוראין יש לך בה דאר' שמואל בר' נחמיני אמר ר' יוחנן כל היוצא למלכות בית דוד גם כריתות כותב לאשתו שנאמר ואת עשרת חרוצי החלב האלה תכוה לאבי הלף ואת אחיך הפקוד לשלום ואת ערוכתם תיקח מאי ערוכתם תני רב יוסף דבריס המעורבים ביחד לביתם, ואומו הרגת בחרב בני עמון מאי חרב בני עמון מה חרב בני עמון אי אתה נעשה עליו אף אוריו אי אתה נעשה עליו מאי טעמא מורד במלכות הוא דאמר

את פיהם בשחוק ודנו אותו כשנוגע בשם שקרא לאנדחת סוניא שהלא אותם העני בוחי ובלבה לביהכ"ס הגדולה לשמוע ממני הדרשה יחשב הרב כדמתו לית מלך עם עני כזה לביהכ"ס הגדולה לשמוע ממנו דרשה על הגדה ועוד תפשר יקטנר אותו בדברים כדרכו ויהיו לו לבזיון ע"כ אמר לו דרשו לא בכאן בביתי ומה לנו ולך לביהכ"ס. אמר העני אם רצונכם שאדרוש בכאן אמלא רצונכם והתחיל לדרוש הר קשה שיש סוניא ע"ז השואל להר והתחיל לחשוב כמה קושיות יש שם וא"כ אמר נרגז מחכו פי' סוניא בוכסי נאן נרגז מתרגות בכל הקשיות מהר והתחיל לחשוב התירוצים לכל קושי' וכן הלך מסוניא לסוניא בחריפות ובקיאות שלא ראו ולא שמעו כזאת בעולם וכך היו עיני הדרשה בכל עשרה דברים ובכל אחת היתה סוניא אחרת וכ"מ שאמרו חז"ל קשה זה לי' קושיא ובכל מקום שאמרו מחכו לו מפטפט זה היו תירץ ומשך זמן הדרשה היו עשרה ימים רצופים בכל יום סוניא אחת מעשרה דברים קשים שיש בעולם, אמר כלות ימי משך הדרשה שלא עוד הפעם הרב להעני מה מבוקשו ועל מה ולמה בא אליו ומי הוא, השיב העני להוי ידוע לכבוד הרב כי לפי זעירא דזעירא דמן חברייא מהלמידי הרב מפולנאה בעהמ"ח ספר הקדוש תולדות יעקב יוסף וממני יוכל להבין בקיאת תלמיד הגדולי ומשניו יוכל להבין בקיאת וחריפות תלמיד המובהק שלו ומכלו יוכל להבין גודל חריפות ובקיאות הק"ג בעהמ"ח ספר התולדו' ולמחנו שמעתי שהר' מפרג רוצה לדומו בדברים ע"כ נחתי להרב להודיע מי בעל הדברים שלו ולין עומדין אלא מזהירין בשמעו זאת הרב מפרג לקח חיבר את ספר תולדות י"י מחתת כסות רגליו שהר פ' מיתי שם והגביהו ונשקו בפיו וגם ביקש מהרב מפשטיווקא שיספר לו היזה מופת מרגו והשיב הרב מפשטיווקא מופתים לא ידעתי אך לחת שספר זה לכבוד הרב כי פעם אחת נסע הרב לעבות נחיזה מקום והי' אצל חבורי אחד מוכר יין נלומיי עם יין טוב יקרה עד מאוד ורצה לכבד את הרב שיקדש עליו ונוה להסתרת שחיבר אחר התפלה יביא הלוחית עם יין לבית הרב ויעשה המסרת ולקח הלוחית עם יין נסך והביא לבית הרב והעמידו על השלחן ופתחוש נשבר הלוחית עם יין נתן מונח הלוחית והי' לחבורי הכ"ל יסורים גדולים על שלא זכה שהרב יקדש על ייגו והלך

החבורי לביתו ומלא הלוחית עם יין טוב במקומו ומתוודע לו כי מקודם היו נסך וכח החבורי שלגיגו וסיפר לנו הדברים ואמרנו לא יאומן לנדיק כל עון אמר הרב מסרמג מתין ידעתם שזה מופת לשמ' הי' הדבר כשומע בחרוכה הסיב הרב מספיטיווקא מהגמרא מוכח שזה מופת דחיתא בגמרא (נדה כ' ע"ב) לימרה הורמין לימה דסביר מלכא שדרה דמת לקמיו דרבה הוי יתיב רב עוביי קמי חרמי ח"ל הני דם חימוד הוא ח"ל לברייתא חא חזי כמה חכמין יהודאי דלא ידעי אמר לה לשמ' כשומא בחרוכה הדור שדרי לי שיתן מיני דמת ועל כלהון הוי אמר לה הני בחרא הוי דם קלמחיו לא הוי ידע רבא מני הני אסתייע מילתא שלח לה מסרקא דדהבא דקטיל קלמיו ח"ל לברים כמה חכימין יהודאי דלא ידעי ע"כ הגמרא. אמר הרב מסרמג הלא מכאן מוכח שאין זה מופת דגם רבא לא ידע ושלח לה המסרקא כשומא בחרוכה הסיב הרב מספיטיווקא מהכתוב מוכח שלא רבא הי' מופת וגם שלא רציו היה מופת דכתיב הם נכלת בהחבא ואם זמות יד לפה ורצו חז"ל הם נכלת עלמך על דברי תורה אז בהחבא ולא זמית יד לפה ביומי שהיידים עושים מה שהפה צריך לדבר כן הי' שלא רבא וגם שלא רציו, אח"כ לקח הרב מספיטיווקא רמות ליסע לביתו והרב מסרמג הלך ללוותו וכבוחו שלא בפתח עמד הרב ואמר ברוך זוכר הבטחות כהירנא כד חוויגא עלית בא חכם אחד לביתי אחי ז"ל וביקש ממנו היזה דבר ולא הי' בידו למלות מבוקשו ואמר החכם לאחי הם סייתם ממלאים מבוקשי הייתי אומר לכם מדרש פלוני עם הפירוש עכשיו אני אומר לכם המדרש גלח הפירוש והמדרש הוא כך שלא מול שני המנורה הדס"ד פתח דבריך יהיו ואתיא כמאן דאמר י"ז עשמים הוי מנרתא וכעת מבוקשי מכבוד הרב לפרש לי המדרש עמד הרב מספיטיווקא על מפתן הפתח ושלח היה בידו קרנן מנחה בביתכם אמר הרב מסרמג הן ונתנו לו הסידור קרנן מנחה והלין בו מעט ואמר הסירוש הוא כך בידוע היו במנורה אחד עשר כפתורים ושפה פרחים וכ"ב נביעים י"ז קנים וכנוכה אינה פלוגתא חד אמר י"ז עשמים ואד אמר י"ח וזה הסירוש המדרש שלא מול שני המנורה הדס"ד פתח דבריך יהיו היינו ספתיחות מהחוש"ק מרמזין על המנורה כי בספוק ראשון מספר בראשית יש ז' תיבות כנגד זיין קני המנורה ובספוק ראשון

מספר

מספר שמות יש לחד עשר תיבות כנגד י"ח כפתוריים וכפסוק רחמון מספר ויקרא יש ט' תיבות כנגד ט' פרמים וכפסוק רחמון מספר במדבר יש י"ז תיבות כנגד נוכח המנורה שפי' י"ז שפתיים וכפסוק רחמון מם' דכריס כ"ב תיבות כנגד כ"ב נביעים שהיו במנורה ולפיכך לחיה כתתן דאמר י"ז עשתים כמנין טו"ב ויהיו טוב לנו ועל כל ישראל אמן:

השמטה לשער הרגלים

תקעו כמודם סופר תקע"ו כריתות כהר סיני קל"ב כתוהל מועד קל"ב בערכות מואב קל"ב הרי תקע"ו כ"ב הירושלמי ז"ם תקעו כמודם סופר שפרו מעשיכם לקיים תקע"ו כריתות שכרת הקב"ה עכלו"ה מישראל לשלם לחיים כדי רשעתו (והכהו לפניו כדי רשעתו רשעו חומי' סופר זהו סופר לבעליו לרשעתו טוש"ר נ' תקעו.) רשעו נימ' מלקות ונימ' תקעו. ולכן מלקות משולשים ט' לפניו שפי' לו לזכור ברית הר סיני וכ' לאחרי' כנגד חומ"מ ועדכות מואב (מנ"ע.) ועוד ט' לפניו נגד נ' דכריס של עקביה דע מאין כאת זה לפניו וכ' לאחרי' כנגד לאן אתם הולך ולפני מי אתם עתיד ליתן דין:

ותרועת מלך כו הוא נתכוין לקללם בנ' חומי' לומר כלם ע"כ היסך הקב"ה הקללה לברכה וכנגד בנ' חומי' כלם ברך חותם נ"ם וכמקום כלם אמר מלך ותרועת מלך בו תרועה ני' נ"ם ברכה תר"ת נגד נ' תכות. ונ' עולמות כי"ע. ונגד נ"ם שעלה משה למרום. ככל פעם מ' יום. מ' יום רחמונים ברעון מ' יום תחרונים נ"כ ברעון מ' יום תמצים בכעס וכן הוא נגד התנות שילחק התמצי הוא בגבורה בכעס כמלא כשירד ביום"כ כי' ברעון שפפי"ת אמר לו סלחתי כדבריך. הנ' המה ימי רעון ובכ נגד יעקב זהו משפט הלדקה ביעקב אתם עתים הייתו משפט הלדקה שאמרת סלחתי כדברך הם לקבל יעקב וזה"ק הרייתו לתלקי יעקב וזהו ומשה עלה אל התלקים הייתו לתקן בם תלסים ויקרא תליו ה' הייתו להפוך לרחמים. כן עלה תלקים בתרופה וכת ה' בקול סופר:

בראש השנה מדת ילחק דין, והקול קול יעקב דא קול גלותא וקול סופרא, ויבא לו יין דתכליל דין ברחמים וירח ריח דתפלה וסופרא במקום קרבן ריח ניחוח ויברכהו (זוהר):

במדרש נ' ספרים נפתחים כו'. תכרהם נגד לדיקים נמוריס, ילחק נגד רשעים נמוריס, כי ילחק רגיל ללמד זכות על רשעי ישראל לעתיד, כדאיתא בגמרא (רקנטי):

ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש, כי תכילה הוא עניו לנשמה והוא תענוג לגוף, וז"ם כל המוכל כתשיעי כו' (זוהר).

שבת תשר ו"ו, ע"ד שבת דוד הכופלת, לכך יש נוטלין לולב בשוכה שיהא לתשלום הו"ו, כי הלולב הוא כעין ו"ו דאז יהא שוכת שלם נ"ו (מקובלים):

כל האזרח בישראל, שקבלו התורה שבולה תם ע"י תם וקולות וברקים ולפידי תם תלו יצאו נשמות לעתיד לבא לא כן השבו"ם שלא קבלו כנ"ל, הקב"ה מקדיר עליהן חמם כו' (ב"כ): וז"ם ושוכם תהיה לגל מחור"כ בשביל שקבלו תורה מסר חור"כ (ד"ע):

בשבות תשבו שבעת ימים, תלו שבעה לדיקים תכרהם ילחק ויעקב משה תהרן יוסף דוד, ומפליג מאד שם כמי שנותן מתחילה שם לעני בשוכה ושם לתו ח"ו יגרוס לכתיב שורו לא תעבד תהל"י התשעים הרשעים נו', וכן כתיב פרש חניכ"ם ולא חני (זהר):

שבה כמספר קטן תחר, ודוד י"ד, זהו שוכת דוד הנופלת מלטון לא נפל דבר אחד לטון תסרון (שם):

מצות ערבה ע"ו בדין מכין י"ה, וזהו שולו לטון דיקה וזריעה, לרוכב זה הילה"ר, בערבות ע"י ערבות, כיה שמו כנ"ל, ולריך לנטוע הערבה לגד התרן לדום הסטן זה הילה"ר לתרן (מקובלים):

ספר החו"ל

חו"ל נוט' חמה לבנה וכוכבים ומזלות המיוחס לרניאל א"ח וליוסף הצדיק

ראשי כללים ותכונת הבתים

והנה אמן לך כלל בכל המעלות, כבר ים לך לדעת כי צורת ע"ו היא עיקר הגדול ופליא המסתן ולעולם תהיה זוגות ולעולם תהיה כאחרונה דרך אם קבלה או מיבור או בית הסופר, או כבוד נכסים או בבוד יולת, או ממון נכסים או ממון יולת, והכה לא ילת באחרונה רק אלי הי"ו צורות, והע"ו מורכבת מב' והכה תלת ת' בימות שתים, על כן תהיה כל ת' מורכבת מ' סתמים, שזה המספר אלי מספר כל הצורות, והכה הז' צורות חון מן הקבלה תהייכה ל"ן מערכות, ובעבור היות סתם צורת י"ג במקום י"ד נס מתספך הדבר, הכה עלוי המערכות קי"ב ולעולם הקבלה לא תלת כי אם מסתי צורות שוות ואין הפרש ביניהם בין י"ג ו"ד, על כן תהייכה המערכות המורכבות מהצורות כולם לקבלה לבדה י"ו והכה כל המערכות קכ"ח:

תכונת הבתים כל רגע יתחלק הגלגל על י"ב חלקים כמספר המזלות ויקראו בתים והד' מהסיקראו בסם ת', ואלו הם הד', הת' והד' והז' והי' תרכעתם יקראו ימידות כי הם כדמות נקודות, והת' נקרא לומת, והי' עמוד השמים, והז' נקרא עמוד מערבי והי' נקרא עמוד הארץ, והבית הכי והסי והח' והי"ת תרכעתם יקראו סמוכים, בעבור שהם סמוכים אל הימידות, והבית הג' והו' והט' והי"כ, תרכעתם יקראו חלשים והימידות חזקים מהסמוכים, והסמוכים חזקים מהחלשים והתקיף שבימידות הת' והי' והתקיף שבסמוכים הם' והי"ת והתקיף שבחלשים הג' והט' והג' החתרים מן הגורל הם עוזרים ומסייעים לאלה המזכרים כי הי"ג נקרא נופל, והי"ד סמוך והט"ו עמוד וימד אחד אין הדין כי אם על הי"ב אשר זכרנו:

תיקון הבתים לעולם יתחלק הגלגל כל רגע על ד' חלקים יקראו ימידות בתחת המעלה הלומחת והיא ההוה בקלה מזרח בתחלת נשר הרחסון, והמעלה ההוה בקו אלי השמים היא תיקרא ימיד השליון, וזאת המעלה היא תחלת הבית הד', והמעלה ההוה בקלה מערב היא הקרחת

ימיד הז' ויקרא תחל' מערבי, גם ימיד מערבי ולעולם מהייכה מספר המעלות כמספר המעלה הלוממת והמעלה ההוה בקו השוה שהיא כנגד אלי השמים היא הקרחת תחלת השמל והוא הקרא ימיד הארץ והוא תחלת הבית הי' ולעולם תהייכה המעלות כמספר ימיד השליון שהוא בחלי השמים, וכל רגע יהיו בחי הגלגל דומים לד' הפרשים, והכה נתן למין בימידות, כי בהיות המזל הלומח טלה שהוא בחולדת הסם, יהיה בקו אלי השמים נדי שהוא בחולדת הארץ, והמזל השוקע מאזנים שהוא בחולדת האויר, וקו התהוס סרטן שהוא בחולדת המים, וככה דרך הבתים הסמוכים אל החלשים והגלגל מתחלק בכל רגע מרגעי השעות על ד' חלקים, והם ממזרח עד אלי השמים ומאלי השמים אשר למעלה מראשך עד אשר אל המערב, ומן המערב עד אשר כנגדו למטה מן הארץ, ואלו החלקים יקראו ימידות, וכל רביע וחלק על ג' חלקים יקראו בתים, הרביע שהוא מן הלומח עד אלי השמים יש בו ג' בתים, הי"ב והי"ת והי' ונקרא רביע מזרחי, ונקרא נכסם נוכח והוא זכר, והדומה לו בד' ברשים האויר והנוף הארם הדם, וכמועדי השנה זמן החוש, ומחלקי רביעות היום והלילה אחלק הת', ומשמות הארם זמן הילדות, וממראה הבתים הלוכן, הרביע אשר מקו אלי השמים עד השוקע יש בו ג' בתים הט' והח' והז' ונקרא רביע דרומי, ונקרא הולך או שוקע וחלש כנקבה ומעשה אחורנית, והדומה לו בד' ברשים הארם, וממועדי השנה הקיץ, ומרביעית היום והלילה החלק השני והנוף הארם המרה הדומה, ומזמן שנותיו הבחרות, ועין מראהו אדום, הרביע שהוא מהשוקע עד קו התהוס יש בו ג' בתים הו' והס' והד' והוא מערבי נכח זכר, והוא הולך לפנים, והדומה לו בברשים הארץ, וכמועדי השנה החורף, ומרביעית היום והלילה החלק הג', והנוף הארם המרה השחורה, ומשנותיו השמוכים אל המשים ועין מראהו אמור, הרביע שהוא מקו התהוס עד

המעלה הלומתת יש בו נ' כתים הג' והכ' והח', והוא שמלוי כדמות נקבה הולך לאחוריים, יורה מה שיכה לאדם לאחר מיתתו מנופו וממונו, ואם יהיה לו אם טוב לו רע בעולם, והדומה לו בברכים המים, וכמועדי האדם הקור, ומביעית היום והלילה הרביעית המחרוכה, וכנוף האדם הקור המתערב עם הליחה, ומזונותיו ימי הזקנה והסיבה ועין מרחקו ירקרק:

ויקרא כל מה שהוא מן הגלגל למעלה מן הארץ שהוא מן המעלה הלומתת עד האוקטא ימין, והשוה תחת הארץ שמאל, וגם יקראו שני הרביעים שהם זכרים ימנים, ואשר הם נכמות נקבה שמאליים, והשני רביעיים שהם מקו השמים עד המעלה הלומתת וממעלה הלומתת עד קו התהום יקרא חלי הגלגל העולה, והשני האחר שהוא מקו התהום עד כמעלה האוקטא, ומהמעלה האוקטא עד קו חלי השמים חלי הגלגל היורד, והנה תיקון הד' ימידות ואין ספק בהם כי יש עליהם רחיות גמורות, רק תיקון הד' כתים האחרים שם השבוע והספק, והמחלוקות בין החכמים, ונעשה הד' הם הי"ת והכ' והג', כי אין ספק ארחוי לעולם תחלת הבית הם', כמספר המעלות מהמזל שהוא למוכח בית י"ת כמספר בית י"ת, ומעלות הבית הו' כנגד י"ב, ומעלות הבית הח' כנגד הכ', ומעלות הבית הט' כמו הג' ואין צורך להזכיר דברי חלמי והחולקים עליו, רק התמת שהשים המעלה הלומתת בקלה מזרח, ונסתכל מה שיש בו מאפודת הגלגל עד תחלת שעת עשתי עשרה, והוא תחלת הבית הכ', גם נסתכל מה שיש באפודה בגגל תחלת השעה הג' והיא תחלת הבית הו', ושנה הח' כמו הכ' והט' כמו הג', והי"ת כמו הה', והי"ב כמו הז', ורחוי להיות תיקון הבית בלוח תרלך, כי יתחנו הבתי' כפי רוחב המקומות:

המבט על ד' דרכים והם מבט שהוא שהוא הגלגל שהם ס' מעלות והוא חלי מהבה, והדרך השני מבט רביעי שהוא רביע הגלגל שהם ל' מעלות שהוא חלי היכה והדרך הג' מבט נ' שהוא שליש הגלגל שהם ק"כ מעלות והוא מהבה גמורה, והדרך הד' מבט טוכח שהוא חלי הגלגל שהם ק"ם מעלות, והוא היכה גמורה, ומזלות המבט ז' והם הג' והד' והה' והז' והט' והי' והי"ת, והמבט חל הג' ו"ת הוא מבט שהית, והמבט חל הד' והי' הוא מבט רביעית, והמבט חל הה' והם מבט שליתית, והמבט חל הז' הוא מבט טוכח, והמבט חל הט' והי' והי"ת הוא דרומי, ודמיון זה שיהיה כמזל הלומה מחלת עלה, והנה יש מבטי השמאלי שהוא מבט שהית כתחלת תלומים, ומבט שהית הימני הוא כתחלת דלי, ומבט רביעיתו השמאלי הוא סרטן ומבט רביעיתו הימני כתחלת גדי, ומבט שליתיתו השמאלי כתחלת תריס, ומבט שליתיתו הימני כתחלת קשת, ומבט הטוכח כתחלת מאזנים, והחקוף שכמבטים הוא מבט הטוכח, ומחריו כתוקף מבט רביעית, ואחר מבט רביעית, כתוקף מבט שליתית, והחלש שכולם הוא מבט שהית, והמזלות שתין ביניהם מבט ולא ממשך הם ד' והם הכ' והו' והח' והי"כ, והחלשים שכשם הם הו' והי"כ, והמבטים שהזכרנו שהם למזלות הם המבטים שהם לי"כ כתים, וכאשר יש לנומה חלו המבטים הז', וכתים שתיהם מביטים ז', כן יש לכל בית מבטים ז', וכתים שתיהם מביטים ד' על פי אשר הוריינו בנומה למעלה: **ודע** כי כל כוכב הו נורה מביט ממבט מהבה יקריב החסן ויסיר הביכוב והשבוש מכל שעלה שאדם מבקש וכל כוכב הו נורה מביט מהיכה יבית בשעלה ביכוב והביכוב וקוסי גדול:

הבתים המוביים הח' והה' והי' והי"ת, והכיעוניים הכ' והז' והט' והג', והכתים הרביעים הד' והו' והח' והי"כ: **כח** הימדות הבית הח' כמו י"כ, והז' כמו ו' מעלות, והי' ח', והד' ד', כח השמוכים הכ' ו' מעלות, והה' נ' הי"ת ד' והה' כ' מעלות:

בעל הבית יש לו ה' כחות, בעל הכבוד יש לו ד' כחות, בעל השליטות נ' כחות, בעל הגבול יש לו כ' כחות, בעל הפנים יש לו כח ח' ואלה המבטים שהזכרנו בשהם בימדות לו בשמוכים יוסיפו כחותם בפי הכחות אשר אמרנו למעלה:

חיבור הכוכבים והדיבוק המיוחד נקרא בשהכוכב הפעל יהיה במבט הכוכב העליון ממנו ויהיו מעלות הפעל מתחברים עם העליון מהם מהברים ומהם מתאחרים והנכנה מהברת יותר מאחר הכוכבים וכוכב הוא למעלה ממנה והוא בכך מן הלבנה על כן יאחר מסירות ולא יאהר כמו הלבנה ונוגה למעלה מכוכב והיא בכידה בהליכתה יותר מכוכב ואמה למעלה מנוגה והיא בכידה יותר מעט ומאחרים למעלה מאחה והוא בכך בהליכתו

יותר מחמה ונדק למעלה ממזלים והוא כבד מהליכתו למטה ומכחתי למעלה מנדק והוא כבד בהליכתו מכולם ועל כן כשיסבב שכחתי בגלגל יך בעיכוב וכמתינות וישינהו כל הכוכבים מפני שהם קלים ממנו כשמכחם ויניעו תלין ויעברו מעליו ויישהו מהריהם כל ה' מפני מהירותו ומרוצתו ונדק יסובב ויעיב לשכחתי לך מפני שנדק כבד מכל אשר תחתיו ישינוהו כל הכוכבים אשר תחתיו ויעברוהו וכן מאדים יעיב לכל אשר עליו וישינוהו כל אשר תחתיו וכן חמה תעיב לכל הכוכבים אשר עליה וישינוה כל הכוכבים אשר תחתיה וכן נוגה יעיב כל אשר למעלה וישינוה כל אשר למטה וכן כוכב יעיב כל אשר למעלה וישינוהו כל אשר למטה והלבנה תעיב לכל הכוכבים ולא יעיבנה ה' מפני כן תדע כי הלבנה מפני שהיא למטה מכל הכוכבים ולא יעיבנה כוכב על כן כשיהיו מעלות הלבנה שוות ממעלות הכוכב המכיר תליה בכמוך לה מלפניה היא מתחברת עמו מיבור הזוי ושם יהיו מעלותיה ומעלות הכוכב בשוה היא נדבקת עמו דיבוק הזוי :

והדיבוק התחר החזק מאד הוא כשיקרב כוכב ממזל ה' למזל כוכב ה' הסמוך לו וכשיהיה ז' מעלות לכך ומכלית כח הדיבוק שם יהיה הכוכב האחר בסוף מזל והשני לו מלפניו בתחלת המזל ושם תהיה הלבנה בסוף ה' מן המזלות ובתחלת המזל הסמוך לה מלפניה יש כוכב ט"ו נדבקת עמו דיבוק הנוף, למעלה מן הלבנה הוא כוכב והוא מעיב כל אשר עליו ולא הלבנה מפני שהיא תחתיו, ועל כן כשיהיו מעלותיו פחות ממעלות כוכב אחר מכיר תליו מן הלבנה הוא נקרא מתחבר עמו ושם מעלותיהם שוות הוא נדבק עמו וכן יעשה נוגה וכן תעשה חמה וכן מאדים וכן נדק, וכן משפט כל הכסל עם עליון ממנו כמלא כי שכחתי כולם יתחברו תליו והוא לא יתחבר עם כוכב כי אין כוכב למעלה ממנו ומלא לבנה כי מתחבר עם כולם ולא יתחבר כוכב תליה כי אין מתחתיו כוכב :

ודע כי כשיתחברו שני כוכבים על הדרך אשר זכרנו יעידו על הענין המפץ וכי השוהל ימלא מפלו מה שיבקש ויתחבר עם היום אשר ישהל עליו : **חבור** המקובל והחבור המקובל מאד הם כשיהיו מעלותיו שוות או כשיהיה אחד מן הכוכבים המתחברי' כביתו כי המתחבר יהיה בבית מכירו המתחבר, והמתחבר יהיה בבית המחובר, והכסל המתחבר הוא נותן כח לעליון, והם המתחבר הוא בבית נשיאותו אז יהיה יותר מקובל :

כריתת החיבור, וכריתת החיבר עם אותו כוכב הכסל המתחבר יתחבר עם כוכב אחר עליון הראשון ממנו בקרוב או ברחוק מאותו עליון הראשון או כמו כן אם יבא כוכב אחר אל אשר אל עליון מהכוכב הכסל הראשון שהתחבר ויתחבר עם אותו כוכב העליון הראשון בחיבור מקובל ממנו בחלו שני דרכים נכרת החיבור הראשון :

פירוד, הפירוד נקרא כשהכוכב הכסל יהיה במצע ויהיו מעלותיו יתירות ממעלות העליון אז יפרד ממנו, ודע כי כשיפרדו שני כוכבים יעידו כי יפרד האדם מן הדבר אשר יבקש ולא ישיגהו ולא יתחבר עם הדבר אשר ישאל עליו ולא עם האדם אם ישאל בעדה ולא יתכן בפירוד שום חיבור :

הזנוח, כשהכוכב הנזרה המתחברת עם כוכב בבית שפלותה או בבית נפלותה של כוכב המחובר או הכוכב או הנזרה המחוברת בבית נפלותו או בבית שפלותו של כוכב המתחבר :

השריפה, השריפה נקרא כשהכוכב יהיה קרוב לחמה פ"ו מעלות בין מלפניו בין מלאחריו, והנגלי מן השריפה בעודנו פ"ו מעלות, ודע כי כשיהיה חמה בתחלת מזל וכוכב בסוף המזל אשר קודם החמה, נקרא הכוכב ההוא בשרף כשיהיה בין הכוכב ובין החמה פחות מפ"ו מעלות והוא הולך להתחבר עם החמה והכוכב שהוא מן הכוכבים העליונים מן החמה הוא יוצא מן השריפה, וכן כשתהיה החמה בסוף מזל ויהיה בתחלת הבית הסמוך לה כוכב אחר ימאר כי הוא בשרף כשיהיה ביניהם פ"ו מעלות או פחות והחמה הולכת תליו, והכוכב ההוא מן העליונים הוא יוצא ושם הוא מן הכוכבים הכסלים הוא יוצא ועל החתת המעלות לגמרי ופדותו בעלה לברע אז להיטיב כי הוא כמו החת אשר אין בידו לעשות טוב ולא רע : **הניזק**, הניזק נקרא כל כוכב שיהיה בינו ובין החלי פחות מד' מעלות בין מלפניו בין מלאחריו, ודע כי הלבנה כשתהיה עם הראש או עם הזנב כלומר שתתחבר עם הראש או עם הזנב יזיק לה מאד ותשחת כל המלאה או רובה, אך כשיהיה כוכב טוב ויתחבר עם הראש תכסל רעתו, ושם יהיה כוכב טוב עם הזנב תחסר טובתו, ושם יהיה כוכב רע עם הזנב תחסר רעתו :

הנזור, והנזור נקרא גם תמנת נורא כיתר ואותם הנורא עלמה תמלאה בסופל של מחריו כגון שתהיה נורת כיתר בשור והנורא כמותם תמנת בטלה ואותם הנורא המנלאת כיתר נקראת נזורה, ולא נקרא נזור כי אם כיתר, אבל בסופל וסמוך לא יקרא נזור: **המישור** נקרא גם תמנת נורא כיתר ואותם הנורא עלמה תמלאה לפני כיתר נקרא מיסר ללכת: **ביתו**, המזלות שהם ס"ם חכ"ל כיתם טס"ת סח"כ מט"ק נד"ר נקראים כיתו כשהם בנורות שלהם כגון נדי ודלי נדי בסופר ודלי בשפל ונקח בכפוח רחם ודגים בסף ככתם, וטלה בגלחם, ועקרב בתדוש, ותריה בממון וככ"ח וכבוד יולח, ושור בכבוד ככתם, ומחזים בבד הלחי, ותחומים בחיבור וכתולה בקהלה, וסרטן בלבן וברך: **בית** חברתה, נורתו לדק הם נפוח רחם וסף ככתם וכיתם נקבת ודגים, וכשיהיה הדבר כיסף כגון שילח סף ככתם נקבת ונפוח רחם בדגים נקרא בית חברתה: **צורתו** ונורת חברתה, נורתו נקרא כגון שילח ממון ככתם וכבוד יולח בחמה, או התדוש והגלחם וכשיהיה הדבר כסיסף כגון שילח טלה בתדוש ועקרב בגלחם נקראת נורת חברתה: **שבתי**, כיתו נדי ודלי, בית גלותו סרטן ותריה, בית בשיחותו מחזים לדעת חלמי ולדעת חכמי הודו כמחזים ככ"ה מעלות, בית שפלותו לדעת חלמי בטלה כולה, ולדעת חכמי הודו ככ"ה מעלות מטלה, בית נבהותו נקבת כי"ב מעלות, ונבולו בטלה ז' מעלות, בשור ז' מעלות, בתחומים ו' מעלות, בסרטן ד' מעלות, בבתולה שתי מעלות, במחזים ו' מעלות, בעקרב ו' מעלות, בקבת שבע מעלות, בנדי ד' מעלות, בדלי ז' מעלות, בדגים שתי מעלות, ובשיחותו בטלה ותריה וקבת שהם מזלות חם ובתחומים ומחזים ודלי שהם מזלות רוח, סניס והוח בפרלוף שליסי מאזר, ופרלוף רחטון מתריה, ופרלוף שני ממחזים, ופרלוף שליסי מקבת, ופרלוף רחטון מדגים:

צדק כיתו קבת ודגים, בית גלותו בתחומים ובתולה, בית בשיחותו סרטן לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו ככ"נ מעלות בו, בית שפלותו בדגים ככ"נ מעלות, ולדעת חכמי הודו בנדי ג' מעלות, בית נבהותו בבתולה ככ"נ מעלות, ונבולו בטלה כו' מעלות, בשור ח' מעלות, בתחומים ו' מעלות, בסרטן ז' מעלות, בתריה ו' מעלות, בבתולה ד' מעלות, בעקרב חמש מעלות, בקבת י"ב מעלות בנדי ו' מעלות, בדלי ז' מעלות בדגים ד' מעלות ובשיחותו בטלה ותריה וקבת שהם מזלות חם ותחומי' ובתולה ודלי, סניס, והוח פרלוף רחטון מתחומים ופרלוף שני מתריה, ופרלוף שליסי מקבת, ופרלוף רחטון מנדי ופרלוף שני מדגים:

מאדים כיתו טלה ועקרב, בית גלותו שור ומחזים, בית בשיחותו בנדי כ"ח מעלות, בית שפלותו בסרטן לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כ"ח מעלות, בית נבהותו בתריה כי"ב מעלות נבולו בטלה ז' מעלות, בשור נ' מעלות, בתחומים ו' מעלות, בסרטן ו' מעלות, בתריה ז' מעלות, בבתולה ז' מעלות, במחזים כ' מעלות, בעקרב ז' מעלות, בקבת ד' מעלות, בדלי ה' מעלות בנדי ד' מעלות, בדגים ד' מעלות, ובשיחותו סרטן ועקרב ודגים שהם מזלות מים, שור ומחזים ונדי, סניס והוח פרלוף רחטון מטלה, ופרלוף שני מתחומים, ופרלוף שליסי מתריה, ופרלוף רחטון מעקרב, ופרלוף שני מנדי, ופרלוף שליסי מדגים:

חמה כיתו תריה לבדו, בית גלותו דלי, בית בשיחותו בטלה לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כי"ט מעלות בו, בית שפלותו במחזים לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כי"ט מעלות, בית נבהותו בתחומים ככ"ז מעלות, ובשיחותו בתריה וטלה וקבת שהם מזלות חם, סניס הוח פרלוף שני מטלה, ופרלוף שליסי מתחומים, ופרלוף רחטון מבתולה, ופרלוף שני מעקרב, ופרלוף שליסי מנדי: **נגה**. כיתו שור ומחזים, בית גלותו טלה ועקרב, בית בשיחותו בדגים ככ"ו מעלות, בית שפלותו בבתולה לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו ככ"ז מעלות, נבהותו בתחומים ככ"ז מעלות, נבולו בטלה ו' מעלות, בתריה ו' מעלות, בבתולה ו' מעלות, במחזים ז' מעלות בעקרב תרפ מעלות, בקבת ז' מעלות, בנדי ח' מעלות, בדלי ו' מעלות, בדגים י"ב מעלות, ובשיחותו בסרטן ועקרב ודגים, שהם מזלות מים, ושור ובתולה ונדי שהם מזלות עפר, סניס והוח פרלוף שליסי מטלה, ופרלוף רחטון מסרטן ופרלוף שני מבתולה ופרלוף שליסי מעקרב, ופרלוף רחטון מדלי: **כוכב**. כיתו תחומים ובתולה, בית גלותו קבת ודגים, בשיחותו תחומים ובתולה לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כט"ו מעלות, בית נבהותו מחזים כל"ז מעלות, נבולו בטלה ח' מעלות, בשור ו' מעלות בתחומים ו' מעלות, בסרטן ו' מעלות, בתריה ו' מעלות, בבתולה ז' מעלות, במחזים ח' מעלות, בעקרב

כעקרב מ' מעלות בקשת ד' מעלות, בנדי ז' מעלות בדלי ז' מעלות, בדגים ז' מעלות, ובליטותו בתחומים ומחוזים ודלי שסס מזלות רוח, סניס והוא פרלוף רחשון מסור ופרלוף שני מסרטן ופרלוף ג' מבתולה ופרלוף רחשון מקשת ופרלוף שני מדלי:

לבנה ניתו סרטן לבדו, ניח גלותו נדי, ניח נשיחותו שור לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כג' מעלות בשור, ניח שפלותו עקרב לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו בשלם מעלות כו, ובליטותו בסרטן ועקרב ודגים שהן מזלות מים, ובשור ובתולה ונדי שהן מזלות עפר, סניס והוא פרלוף שני משור ופרלוף שליטי מסרטן, ופרלוף רחשון ממחוזים ופרלוף שני מקשת ופרלוף שליטי מדלי: **ראש חתלי**. נשיחותו תחומים לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כג' מעלות, שפלותו בקשת לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כג' מעלות ניח שפלותו בתחומים, ולדעת חכמי הודו כג' מעלות: **שלה**. ניתו מאזנים, ונשיחותו חמה כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו י"ט מעלות, ונבול שכחי ומאזנים כו כג' מעלות, ונבול לדק וגנה כו כו' מעלות, ונבול כוכב כח' מעלות, ובליטותו שכחי ולדק וחמה, ופניו הרחשונים מאזנים, והשניים חמה והשליטים גנה, והוא גלות שכחי כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כי"ט מעלות: **עקרב**. ניח מאזנים, ונבול שכחי כו כו' מעלות, ונבול לדק כח' מעלות, ונבול מאזנים כז' מעלות, ונבול גנה כ' מעלות, ונבול כוכב כ' מעלות, ובליטות גנה ומאזנים ולבנה ופניו הרחשונים מאזנים, והשניים חמה, והשליטים גנה, וגלות גנה, ושפלות לבנה כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כג' מעלות: **קשת**. ניח לדק ונשיחות הזנב כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כג' מעלות, ונבטות כי"ב מעלות, ונבול שכחי וגנה כו כז' מעלות, ונבול לדק כו כי"ב מעלות, ונבול מאזנים כד' מעלות, ובליטות שכחי ולדק וחמה, ופניו הרחשונים כוכב, והשניים לבנה, והשליטים שכחי, וגלות כוכב ושפלות הרחש כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כג' מעלות כו: **גדי**. ניח שכחי, ונשיחות מאזנים כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כב"ה מעלות כו, ונבול שכחי ומאזנים כו כד' מעלות, ונבול לדק כו' מעלות, ונבול גנה כו כח' מעלות, ובליטות גנה ולבנה ומאזנים, ופניו הרחשונים לדק, והשניים מאזנים, והשליטים חמה וגלות לבנה, ושפלות לדק כו"ו מעלות לדעת חכמי הודו:

ומאזנים ולבנה, ופניו הרחשונים גנה, והשניים כוכב והשליטים לבנה, וגלות שכחי ושפלות מאזנים כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כב"ז מעלות: **אריה**. ניח שמש, נשיחות מאזנים כי"ב מעלות, ונבול שכחי כו כז' מעלות, ונבול לדק וגנה וכוכב כו' מעלות, ונבול מאזנים כו כז' מעלות, ובליטות חמה ולדק ושכחי, ופניו הרחשונים שכחי, והשניים לדק, והשליטים מאזנים, וגלות שכחי: **בתולה**. ניח כוכב, ונשיחות כוכב כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כט"ו מעלות, ונבטות לדק כב"ג מעלות ונבול שכחי כשמי מעלות, ולדק כד' מעלות, ומאזנים כז' מעלות, וגנה כי' מעלות, ובליטות גנה ולבנה ומאזנים, ופניו הרחשונים חמה, והשניים גנה, והשליטים כוכב, וגלות לדק ושפלות גנה כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כב"ו מעלות: **מאזנים**. ניח גנה, ונשיחות שכחי כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כי"ט מעלות, ונבטות כוכב כו כב"ז מעלות, ונבול שכחי כו כו' מעלות, ונבול לדק וגנה כו כז' מעלות, ונבול מאזנים כד' מעלות, ובליטות שכחי וכוכב ולדק, ופניו הרחשונים לדק, וגלות מאזנים, ושפלות חמה כלו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו י"ט מעלות: **עקרב**. ניח מאזנים, ונבול שכחי כו כו' מעלות, ונבול לדק כח' מעלות, ונבול מאזנים כז' מעלות, ונבול גנה כ' מעלות, ונבול כוכב כ' מעלות, ובליטות גנה ומאזנים ולבנה ופניו הרחשונים מאזנים, והשניים חמה, והשליטים גנה, וגלות גנה, ושפלות לבנה כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כג' מעלות: **קשת**. ניח לדק ונשיחות הזנב כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כג' מעלות, ונבטות כי"ב מעלות, ונבול שכחי וגנה כו כז' מעלות, ונבול לדק כו כי"ב מעלות, ונבול מאזנים כד' מעלות, ובליטות שכחי ולדק וחמה, ופניו הרחשונים כוכב, והשניים לבנה, והשליטים שכחי, וגלות כוכב ושפלות הרחש כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כג' מעלות כו: **גדי**. ניח שכחי, ונשיחות מאזנים כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו כב"ה מעלות כו, ונבול שכחי ומאזנים כו כד' מעלות, ונבול לדק כו' מעלות, ונבול גנה כו כח' מעלות, ובליטות גנה ולבנה ומאזנים, ופניו הרחשונים לדק, והשניים מאזנים, והשליטים חמה וגלות לבנה, ושפלות לדק כו"ו מעלות לדעת חכמי הודו:

דלי . בית שבתי וגבול שבתי ומאדים בו בז' מעלות, וגבול לדק וכוכב בו בז' מעלות, וגבול נוגה בו בז' מעלות, וסליסות שבתי וכוכב לדק ופניו הרחסויים נוגה, והסנייס כוכב, והסליסיים לנבה, וגלות חמה וסעלות הנבהות כי"ב מעלות: דגים . בית לדק וסליסות נוגה כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו בכ"ו מעלות, וגבול שבתי בו בכ' מעלות, ולדק כד' מעלות, ומאדים בם' מעלות, ונוגה כי"ב מעלות, וכוכב בג' מעלות, והוא סליסית נוגה ומאדים ולנבה ופניו הרחסויים שבתי, והסנייס לדק, והסליסיים מאדים, והוא גלות כוכב והוא סעלות כוכב כולו לדעת חלמי, ולדעת חכמי הודו בט"ו מעלות, וסעלות הנבהות בכ"ג מעלות:

הגבול

טלה שבתי ז' מאדים ז' לדק ו' נוגה ו' כוכב ח'
שור שבתי ז' מאדים ג' לדק ח' נוגה ד' כוכב ו'
תאומים שבתי ו' מאדים ז' לדק ו' נוגה ז' כוכב ו'
סרטן שבתי ד' מאדים ו' לדק ז' נוגה ז' כוכב ד'
אריה שבתי ז' מאדים ז' לדק ו' נוגה ו' כוכב ו'
בתולה שבתי כ' מאדים ז' לדק ד' נוגה י' כוכב ז'
מאזנים שבתי ו' מאדים כ' לדק ז' נוגה ז' כוכב ח'
עקרב שבתי ו' מאדים ז' לדק ח' נוגה ד' כוכב ז'
קשת שבתי ז' מאדים ד' לדק י"ב נוגה ז' כוכב ד'
גדי שבתי ד' מאדים ד' לדק ו' נוגה ח' כוכב ח'
דלי שבתי ז' מאדים ז' לדק ז' נוגה ו' כוכב ז'
דגים שבתי כ' מאדים ע' לדק ד' נוגה י"ב כוכב ג'
ס"ס ע' ס"ח פ"ד ע"ד

שלישות

טלה לדק חמה שבתי שור נגה לנבה מאדים
תאומים שבתי כוכב לדק סרטן נגה מאדים לנבה
אריה לדק חמה שבתי בתולה נגה לנבה לדק
מאזנים שבתי כוכב מאדים עקרב נגה מאדים לנבה
קשת לדק חמה שבתי גדי נגה לנבה מאדים
דלי שבתי כוכב לדק דגים נגה לנבה מאדים

הפנים

כל ז' מהמזלות נחלק לג' חלקים, וכל ז' מן הג'
נמנה על מספרת ז', ונקרא סרלוף, החלק הלמס
תחר לכל מזל ל' מעלות והי' מעלות נס סרלוף
מספרת ז' והי' מעלו' הסניות הס סרלוף מספרת ז' והי'
מעלות הסליסיות הס סרלוף מספרת אחד המספרתים:

סני טלה מאדים חמה נוגה,
סני שור כוכב לנבה שבתי,
סני תאומים לדק מאדים חמה,
סני סרטן נוגה כוכב לנבה,
סני אריה שבתי לדק מאדים,
סני בתולה חמה נוגה כוכב,
סני מאזנים לנבה שבתי לדק,
סני עקרב מאדים חמה נוגה,
סני קשת כוכב לנבה שבתי,
סני גדי לדק מאדים חמה,
סני דלי נוגה כוכב לנבה,
סני דגים שבתי לדק מאדים,

שער לדעת מזלות הי"ב בתים מכל השלמה והשלמה: קח הסקודות הסספרדות שברחם כל צורה והצורה לו תחתיה עד הע"ו והס הסקרחים מאדים, ועמוד הס זונות, וחסיל מן המזן י"ב, והסשאר של מזן י"ב שמור וחלוק לותו על הבתים ומן אחד לצורה רחשונה וה' לסניים עד כלות המזן, ולצורה שיכלה המזן מדע כי היא בעלת הבית הרחשון והוא המזל הלומה, רחה היזה מן המזלות הוא מזלה, והמזל השוה הוא הלומה, וחכמוב המזל בצורה הרחשונה, והמזל חשר לחריו בצורה השניה וכן השניים עד תום י"ב מזלות, ורחה הצורה חשר יכלה בה החשבון היזו יותר חזקה וכוחה רב היה וכין זונה, ופירוש החזק שחסקול כמה פחות י' לכל ה', מהם, וחס יחזור בבית חחר חחבר כחות הבית חחד חליו והיתר בכחות תקה, וכן חס יכלה החשבון בבית ויסל חו בסוף חו בזור, ולה תחזור במקום חזק, רק חברתה זה היה הזונ בסיה חזקה ממנה, וחס תהיה מצורת החלי זונה בסיה חזקה ממני, וחס זונ הסופל הוא מצורת החלי, קח הסופל, וחס הצורה חשר יכלה בה זונה הס צורות החלי תקח הצורה הקרובה חל צורת המין:

שער לדעת מספר המזלות, חס חרצה לדעת מעלות כל מזל ומזל, תכלול כל נקודות הי"ב צורות הרחשונות חשר בבתים נפרדיהם עם זוניהם, ותכפול הכל כפי נקודות הצורה חשר בלומה ותסיל הכל ל' ל', והסשאר הוא מעלת הלומה, ותוסיף על מעלת הלומה ב' והס מעלות הבית הב', ותוסיף על מעלת השני ב' והס מעלות הבית הג', ותוסיף על מעלות השלישי ד' והס מעלות

הבית

כבית הי', ותחסר ממעלות הרביעי כ' והשתר סם מעלות סה', ותחסר ממעלות הה' שלשה והשתר סם מעלות הו', ותחסר ממעלות הו' ד' יגיע הז' כ"ח והח' כ"ב, והט' כ"ג, והי' כ"ד, והי"ח כ"ם, והי"ב כ"ו, וכשיתקבלו לך מעלות רבות יותר ממה שהשתר ממזל הבית תעביר החשבון על המזל אשר לחריו דמיון מז מלאת הלומה כ"ח פלא תוסיף עליו כ' יהיו ל' ממזל כ' והוא שור, תוסיף על ל' ג' יהיו ג' ממזל סרטן, כי ח"י שיהיו מתחומים כי בין מעלות שור ומעלות תחומים ג' מעלות לבדם, ועל כן כשיתקבלו לך מבין יותר מל' תחסר מזל אחד, ומהשתר מן המבין יהיה למזל השלישי, ודע כי ז' מעלות קודם מולד כל בית הם נחשבים מן הבית, ומשם ימשיל כח הבית עד לתחלת הז' מחריים אשר קודם מעלת הבית הב' וכשיהיה כוכב בלומה מז' קודם מולד הבית עד ל' מחריים הבתים מחריו קודם הבית השני הוא נחשב בלומה ואם הכוכב בלומה קודם אלו הז' נחשב לחלק הי"ב, וכשיקרב כוכב ממזל ח' לכוכב מזל אשר בסמוך לו וביניהם ז' מעלות הוא הדבוק והוא חזק מאד, ומלמיה כח הדבוק כשיהיה הכוכב הח' בסוף מזל, ובסוף בתחלת מזל:

מבין המעלות בכל מזל ומזל ל' חלק ונקראים מעלות, על כן כל גורה אתה צריך לדעת בחיזה מזל הוא ואם תהיה בתחלת המזל במעלה רחשונה תכתוב עליה ג', ואם בשעה תכתוב עליה כ', וכן עד ל', על כן רואה המבין ותכתוב על כל גורה ותדע כמה מעלות היו מן המזל אם ברחשונתו או בחמשיתו או בסופו, ותוכל להכיר הכוכב הנדרש והמזל, והגורה הנשרפת והמוקת, ודע כי מבין המעלות אשר תכתוב על כל גורה הוא כמבין נקודות הגורות שים מן הגורה עד גורת ביתו או בשיומו או שלישומו או נבולו או ספיים עד ועד בכלל, ר"ל אם תמלא ביתו תמנה עד ביתו, ואם אין בגורל ביתו תמנה עד בשיומו, ואם אין גם בשיומו תמנה עד שלישומו, ואם אין בגורל שלישומו תמנה עד נבולו, וכן עד הספיים, ואם יהיה מבין הנקודות יותר מל' תשליך מהם ל' ותכתוב הנשאר על הגורה, ואם יהיו ל' בלבד, תכתוב על הגורה ל':

לדעת הנבול תסתכל הגורה הא' ותראה מי מגרתו בגון כשור יגיע וממון ככתם מגרתם חמה, וכשור ככתם וכר למי מגרתם נוגה וסופר וספל רחם מגרתם שבתי, ונשוח רחם וסף לכתם מגרתם נדק וחלבן ודרך מגרתם לכתם, והחדום והנלחם מגרתם מאדים, והחכור והקבלה מגרתם כוכב, ויש גורות שאין להם מגרת, כגון ממון יגיע סף יגיע, אבל ממרנו כי ממון יגיע הוא רחם החלי, וסף יגיע הוא זנב החלי, ויש מן המגרתים שאין להם נבול כגון חמה ולבנה, ורחם הכוכב והכתב מזל הגורה ברחשונה וחמנה נקודותיו ורחם בחיזה בית יכלה המספר, ורחם חיזה מגרת הבית אשר יכלה בה המספר, ואם יכלה בחלו הגורות שאין להם נבול תביט אל הגורה הרחשונה אשר חמלא עים לה נבול, לצד ימין או לצד שמאל, והביט אל לוח הנבולין ורחם בכמה הוא ממזל הגורה הרחשונה אשר כגון כוכב נבול עלה, או מזל אחר נבול מזל אחר כגון ה' או ו' או ז' או ח' או ט' או י' או י"א או י"ב והמספר אשר ישאר ביד מתחיל למנות מהגורה אשר כלתה מספר הגורה הרחשונה כגון ד' או ה' או ו' או ז' או ח', ורחם כמה גורות חזקות יש בזה המספר הסני, ובסף תוסיף על מספר הנבולין אשר כשארו ביד וכדרך הזה כל שאר הגורות:

לדעת חיזה כוכב מתחבר עם חבירו או נפרד ממנו או נפרף או זוה חעשה כן, חמנה נקודות הגורה הרחשונה ואם שם ממון נכנם שם י' נקודות חמנה ממנה ו' גורות ותרחם חחיזו גורה ישלימו, ורחם אותה הגורה השנית מחיזה כוכב היא, והנע עלמך שם בזוה רחם שהיא מלדק, רחה לדק נבול המזל שם הגורה הרחשונה היך הוא. ואח"כ תרחה מבזוה רחם ואילך בחיזה מן הגורות לדק יותר חזק בבית או בנשיאות, וכשרך מספר הגורות תן לה מן המשלות, אם במקלתה חזקה תן לה ח' ואם בבית תן לה שתים, וכן תעשה עד השלימך המשלות שים לו נבול המזל הקודם וכל המעלות שים במזל הזוה לכל הכוכבים אשר למעלה ממנו תן לו נ"כ: **היתדות** יודו על חמת, והסמוכים על קלת חמת, והסופיים על כתב הסמוכים על העתיד, והסופיים על שעבר, היתדות יורו כי ישנו בעיר, והסמוכים יורו כי יצא מן העיר למקום קרוב והסופיים יורו כי יצא מן העיר למקום רחוק, העומד על הומת יורה והמתפסק על כתב והסמוכים על קלת חמת, היתדות יורו על חזק וטוכח ימירה וכבוד גדול ותריכות מחברתו ומפילתו:

ואמר אבו מעשר גם מלאת מאדים בחלת

מן היתדות כרגע שיעמיל הסוחל אל תדין, כי מם שתדין לא יהיה למת, ומכם אחר למר כי דברו למת רק אם היתה העמלה בעבור מלחמה או מריבה דון כי דינך למת: והסמוך היא יורה טובה כיונית ומוזר מאותו הלד שים לו בעתון והסמוך הם' יורה טובה כיונית מלר מחנה או ככור שיעשה לו חדש בשמחה בעבור בנו, והסמוך הכ' יורה טובה כיונית שיבא לו בעבור ממונו וכל בני הבית, והסמוך הם' יורה טובה בעבור ירושה שנופלת לו מן השמש או מעמונות: בעל הלומה. יפיד על האימור, ולא יהיה לורת טובה יורה עליו אחר עיכוב, וכלומה מעיד על מהירות, ואם היה טובה יבא לו טוב מהר, וכן כל לורה שבכל בית תתן עדותה מהר, וכעל כיתו תתן עדותו אחר עיכוב:

ומושך הבית הרחשון בשחוה בו יורה טובה טובה שיבא לו בעבור עלמו, ובשחוה בז' יורה טובה שבא לו בשבורו או בעבור חשתו, ובשחוה בי' יורה טובה שיבא לו בעבור מלך או מכמתו הגדולה, ובשחוה בד' יורה טובה שיבא לו בעבור ירושה אביו או מהכתת מים או מעבודת הרץ, או ירושה שחפול לו מקדמונים, מושל היה בשחוה בו יורה טובה שיבא לו בעבור המלך או בעבור מכמתו הגדולה, ובשחוה בז' יורה טובה שיבא לו בשבור המלחמה או מלחמון מלחמות ודיינין או בעבור חשתו, ובשחוה בד' יורה טובה שיבא לו בעבור המכסים של מלך, או מעבודת ה־לות או בעבור בנין חרלות או בעבור מים או בשמירות חרלות או מדברים שים להם מים רבים שחעטו, ובשחוה לומה יורה טובה שיבא לו בעבור מלכות או מחכמה מקרבת המלכות, או בעבור דבר עם: מושל הז'. בשחוה בו יורה טובה שיבוא לו בעבור שמורה או שומשות או במקנה או מחדני הרץ או בעבור חשתו, ובשחוה בד' יורה טובה שיבא לו בשיבת חשתו או בשמורה או ירושת אביו או בעבור עבודת חרלות, וכ־ולומה יורה טובה בשחשות או בשמורה או בשפוחה או מחכמת הכוכבים או מחכמה שהיא בלב ולא במעשה, או בעבור מלחמה שיעשה בעבור הכמות, ובשחוה בי' יורה טובה בעבור שומשות או שמורה או בעבור חשתו, או במעשים של המלך, מושל הבית הד' בשחוה בו יורה טובה בעבור עבודת הרץ או פרי הרץ או ירושת אביו ובשחוה בבית הה' יורה טובה בעבור עבודת הרץ או פרי הרץ או במעשה המלך או מחכמתו, ובשחוה בז' יורה טובה שיבוא לו בשבור עבודת הרץ או פרי הרץ או בשמורה, העין הזה מוריע בעלי היתדות כאשר הם ביתדות עלמן וכן מוריע בעלי הכתים האחריע בני עלייהם כי הלו סירשו לדמיון לכל האחריע:

מה שיורו היב בתים. מחלת דבר אחר מן החכמים: הבית הה'. הוא בית החיים יורה על מחשבת הלב ובחלקו מחברי האדם הרחש: הבית הכ'. הוא בית הממון להוסיף או לגרוע, ומריות אם ישיגנו האדם בכבדות או בקלות, וחלקו מחיברי האדם הלומר והפעים והפעיעים: הבית הנ'. הוא בית החיים והחמיות והקרובים והאוהבים והנשים ויורה על תפלות וחכמות, ועל חילופים ממקים למקום ועל דרך קרובה ועל עמון ויורה על זרועות והמזה: הבית הד'. הוא בית האב והאם, ויורה על דינין וירושות ושמחי חומניות ועל סוף כל דבר, והוא מחיברי האדם הלב והשלמות והקרב: הבית הה'. הוא בית הפעים והשמות והשלוחים ועל נדריע ומנחות ואם השלות הם לא, ועל ניסוחין אם יתקיימו, והוא המתניע והכללים ומאר מיני הקרב: הבית הו'. הוא בית החולים, ויורה על כל דבר שלום ועל בני בית, ועל שבוי ונאסר אם ילמו אם לא, והוא הבטן ובני המעים: הבית הז'. הוא בית הנשים ויורה על הניסואין ועל מרוסה ועל אהובת, חשק ותעוגות הנשים ושבוריהן ועל מריבות ומלחמות ונגיכות וילידת פקידות: הבית הח'. הוא בית הענות ויורה על אפיסת כל דבר ועל עשוק ורעון ומקנה רע ועל מים אחר לבו חזק וקשה ועל מחשבות ומחולי תרוך ותחמית ומלוקות והוא הענבית והיריכים: הבית הט' הוא בית הדרך הרחוקה וכל אחר יקרה להולכי דרכים, ויורה על היזה שד או שלטון הרוצה לנכת כחיל או לשלול שלל, ועל קניני האדם ועבייניו, והוא היריכים: הבית הי'. הוא בית המלכים והשלטוני וכל אחר יהות להם גדולה ועל תחתי הכותלין, ועל ליווי אחר יצווה האדם בו ועל שחלת דבר אם יתקיים שחלתו ועל חוזק לב, והוא בית כח האדם וגבורתו ועל נגיפה אם תמלא, ועל הכאת האדם וכוונתו, ועל ניצוי עמון ומוגר ועל האם: הבית הי"ח. הוא בית האוהב, יורה על עבייניע גדולים ועל העתיד להיות, ועל נדריע ומתנות גדולות ממלך או מגדול, אם הם אמת אם לא ועל אוהביע

אם הם נאמנים, ועל ריוח גדול אם יעשה מותו
בחדש, ועל נגיד ועל גורלו ואם הוא חיים או אשה
ולו הברכים והעלבים: הכית ס"כ. הוא כית
הסוגל, יורה אם יהיו לו בניס אם לא וללכת בדרך
רעה, ועל פרידת חיים מאחיו ברעה ובשנאה אשר
קופה מריבה ופלג וחבורה, ויורה מאשר ופחד וחולי
ודאגה וחיזק וסבכה ואבדת מחלה, ועל כל רעה
אשר היד החויבים לעשות לחיים ויורה על חיבור
ושיתוף לו ניסוחין רעה גדולה, ויורה על הרגלים:
הכית ס"נ הוא כית הסוגל: הכית ס"ד. הוא
כית הנשגל: הכית הפ"ו. הוא כית הדיין: הצורה
פה' הוא כית הסוגל ומחשבתו ותורה לחיים והנפש
והגוף והתולדת והברייות ויקרא כית החיים:
הצורה הכ' תורה על הריוח שלו ועל ממונו, ועל
סיכתו והמלכל והעוזרים והוא כית העופר: הצורה
הג'. תורה על החיים והקרבים והחתנים והניסים
ועל דרך קרובה ומכמת התורה והדייניס והחלומות
ויקרא כית החיים: הצורה הד'. תורה על חכיו
ולשו ומחלתו והמעמון והקבר וסוף כל דבר והיה
חזקה כמו הה' ויקרא כית הסוף: הצורה הה'.
תורה על הבניס והדורון והמלכים והתעונים
ומחכל והמתנות והשלומות והחבושות ויקרא כית
הבניס: הצורה הו'. תורה על התחלואים ועל היסוד
המחנך בו ועל המומיס ומקנה הדין, ויקרא כית
המוליס: הצורה הז' תורה על כל מה שכנגדו אם הסוגל
על דין תורה נכחו של סוגל ותורה על חשבו ועל
תחובתו ועל תרלו של סוגל ויורה על הנפיס והסותפיס
והמלחמות והמריבות ויקרא כית הנפיס: הצורה
הח' תורה על הדאגה והפחד והעלבון והסובר
והמות וירושת הממיס ועל חכמת נוסחאי"ס
ונוסומנסיי"ס ותורה על ריוח הסוגל על דרך ללכת
בדרך ממרת אם ירויח אם לאו ובאיזה מות ימות
הסוגל שהוא הפ' ויקרא כית המות: הצורה הט'
תורה על דרך ועל דרכיס תרוכיס ועל דמו לידע
מאיזה דת הוא, ומאיזה אומה הוא עם קושי,
ומחלומות לידע אם הוא טוב ואם רע כי אם יהי'
הכית הט' טוב לו רע, כמו אם היה עם אדום
יורה על הקלה וכן בשאר, ויורה על מכמות המילוי'
מן התורף ועל עבודת הנפש ויקרא כית הדרך:
הצורה הי'. תורה על החדון שלו כגון אם סוגל
מדין מה יהיה ממנו ומורה חדון הוא דייניס
וסוטרים ותורה מאביו ואמו ומרבו ומאומנותו
ומעלתו וחכמתו ויורה על הממשלת והחן ועל החם
והכבוד, ועל החומות ועל הנפש שנשלו ונקרא כית
המלכות: הצורה הי"ח. תורה על אחיכו ועל מזלו
ועל אשר הוא מחכה ועל מלכושיו ויורה על החן
והמלחמה והסחורה ונקרא כית החכמה: הצורה
הי"ב. תורה על חויבו על החכמה: הצורה
הי"ג. תורה על חויבו שהם נעלמים והזכריס עליו
רעה ועל כחמותו הגדולים ותורה על המרפא והקנון
והסוסר והסבי ומרכבת החדש ונקרא כית החיבה:
הצורה הי"נ. תורה על אותו כוכב הצורה שממנו
נפרדת הלבנה: הצורה הי"ד. תורה על כוכב
שהלבנה הולכת אליו, ואם הי"נ וסי"ד טוביס, והפ"ו
שפוח הדיין מקיים, הכל הוא טוב מכל מה שסוגל
ואם להפך הכל הפך, ואם הי"נ רעה והי"ד טוביס
כל מה שהוא סוגל הולך מרע לטוב כי הרעה
מהפך לטובה, ואם הי"נ טובה והי"ד רעה, יהפך
מטוב לרע: ותורת ט"ו. תורה על הלבנה כשם
שהלבנה מורה על דברים אשר בחרן כך תורת ט"ו
שהיא בסוף מודה על כל שאלתו, וכאשר הלבנה
מחפשת כל המזלות ומשנה שבעה כוכבי לכת כל
חדש, כך תורת ט"ו תדיעה ותערך לותה בערך
שלש שהיא י"ד תורות כי אם טובה תדין טובה ואם
רעה תדין רע, ואם כל י"ד תורות רעות וזאת היא
טובה תדין בעבור הי"ד תורות שהן רעות לה
להגיע לשאלתו, ובעבור שתורת ט"ו טובה תדין כי
לסוף תגיע למילוי שאלתו, ואם הי"ד תורות טובות
ורעות ותורת ט"ו רעה, דע כי יעלם כל תחוותו
בעבור הי"ד תורות שהם טובות, ובעבור ט"ו שהיא
רעה יורה כי בסוף לא יגיע לכלוס משאלותיו, ודע
כי לעולם תהיה תורת ט"ו זונות, והיה כן בעבור
היות נקודות החמות הן הכתות שהן הרחשונות
והנה אם נקודות החמות זונות תהייה נקודות
הכתות היולדות מן הרחשונות כן, ואם אין החמות
זונות כמו כן תהייה הכתות, וכחמרונה בהתחבר
אי שניהם זוג עם אי שניהם זוג יהיו זונות, על כן
אם משאת תורת ט"ו שהיא בנקודותיה זונות תדע
שהוא כזב ותשוב ותבחן החמת:

אלה הי"ב בתיס. הם עקריס בסולר החדש
בשאלות גם בשפעני העולם שהם הכלל:
הכית הה'. הוא כית החיים והוא יתר יורה על
מהירות מיד ועל הסוגל, ונפש החדש ומולדתו
וברייתו, ועל החיים והדבור והדעת והחכמה
והשפלה והרגשת והכח, ועל התחלת כל מלאכה
וכל מעשה והעולה בלב חים לשאול ועל כל מחשבות
הסוגל, יורה על הלוה והשבעות ועל כל שמח הנומח

יורה על מה שיבא לו בתחלת חייו עד סוף ומשנת החדש יורה על תחלת חייו ימי הטערות ומן הלבעים יורה על הלבן ויש חומרים ועין מרחקו ירקרק והוא עיקר, והוא נפוני והוא נקבה ולו מן הסרטים המים, וממועדי השנה הקור ומרביעית היום והלילה הרביעית האחרונה, ובחלקו מכני החדש הרחם, ומן הטבעים המרה: **בעל** השליחות. הת' יורה על החיים, ועל תולדת הטולד והשוחל ותחומיו ועל מה שיקרה לו מטוב לו רע בתחלת ימי חייו ובעל השליחות הכ' על הפנה ועל הכח ועל המלעות שנות החדש, ובעל השליחות הג' הוא הסוחף מחפרב עם חבירו על כל מה שיזכו ויורה על סוף שנות החדש ושם הלורה הת' מאם יורה על הנפש, ושם הלורה ממים יורה על הגוף, ושם מרוח יורה על תוהר ויופי מהחים לו מהחם' ושם מעפר יור' על המקרי': **הבית** השני. הוא בית הממון והוא ממוך יורה על מהירות מיד, ועל ממון והקנין ושכחו והשחורות ועל מפח ומתן והמחכל והפוזרים והסוחפים והשמים והכח מארץ לחרת ועל הגדול והמחרב והעדים והמפחחות והאוצרות והנפיעה למקום קרוב מאד כפי פרפה לו שניס, ויורה על סוף ימי הכחרות, ושם יהיה לו עוסר בתחלת חייו לו כסופו, ובחלקו מחיבי החדש הלוחר והשניים ושעיים, ומן הטבעים המרה הלבנה, ומן הסרטים המים, וממועדי השנה הקור, ומרביעית היום והלילה הרביעית האחרונה, ומשנות החדש ימי הזקנה והשיבה, והוא נפוני והוא נקבה, ומן הלבעים הירוק: **ובעל** השליחות הת'. יורה על הממון בתחלת שנות החדש ובעל השליחות הכ' יורה על המלעות השני' ובעל השליחות הג' יורה על הסוף, ושם הלורה מאם יורה על השותפים, ושם מעפר על השמים, ושם מרוח על המנדלים, ושם ממים על הממון: **הבית** השליפי הוא בית החחים והוא חלק בית המהירות המלעי יורה על החחי' והחחיות והקרובי' והחחני' והנסים והשותפים המלמים והחכמים והסופרים והשלוחים והשליחות ועל החפלה והחכמה וחכמת הסודות ובית והחלומות והחכרה והידידות, והעטה והחלוקה והפריסות והחדות והקמיעות והשמועות והחובות שהוא חייב לאחרים, ועל שינוי מקום מבית לבית ומעיר לעיר והשליכה בדרך קרובה, והחרק הקרובה, ועל קמון ויורה על מה שיקרה לו בזקנותו קרוב למיתתו, ובחלקו מחיבי החדש הזרועות והחזה, ומן הטבעים המרה הלבנה ומן הסרטים המים, וממועדי השנה הקור, ומרביעית היום והלילה הרביעית האחרונה והוא נפוני והוא נקבה ומן הלבעים הירוק, ויש חומרים לחוב, והרחקון עיקר: **בעל** השליחות הת'. יורה על הנדולי' מן החחים, והשני על החמציים, והג' על הקטנים, ושם הלורה מאם יורה על הברכה, ושם ממים יורה על החלומות, ושם מחויר על החחים, ושם מעפר על הקרובים: **הבית** הד'. הוא בית הסוף, והוא יתד יורה על חיחור לחורך ימים. יורה על החנות והחופפין ושובדי החדמה והזקנים והקרקעות והירושות והמסכנות והחובות שהוא מלוה לאחרים והדיינין ושיבי חומיות, והשדות והגנים והכרמים והבחים והמדינות הקטנות כנון הכפריס, והכנין והכורות ובתי הספר והקברים והמטמונות ומולח הכסף ושוהר וכל דבר נסחר, וכל דבר שהוא תחת הקרקע והעבדים והשמנים, ועל לחרית כל דבר, ושם יהיה לו שם טוב או רע בעולם עד סוף ימיו, ומשניתיו של חדש השמונים של הכ' ומן הסרטים הארץ, וממועדי השנה החורף, ומרביעית היום והלילה הרביעית השליפית, והוא מערבי והוא זכר, ומן הלבעים שחורי וי"ח חדום והרחקון עיקר, ובחלקו מחיבי החדש הלב והלעות והקרב: **ובעל** השליחות הת'. יורה על הלב, ובעל השליחות השני יורה על הקרקעות ובעל השליחות הג' יורה על סוף כל דבר, על כן יקרא בית הסוף, ושם הלורה מאם יורה על המטמון, ושם ממים יורה על החנות, ושם מחויר יורה על ירושת וירושת המטמונות ושם מעפר יורה על ירושת נחלות וקרקעות: **הבית** הה'. הוא בית הבנים והוא שמוך יורה על מהירות ולא מיד על הבנים ועל השלוחים והמליצים ועל תוספת בני בית והסריון והסרות והלידות, והמחכל והמשקה והסירו' והחבוחו' ואוכלות החב והמלבושים והתעונים והדורונות והמחנו', והחשב' והחשק והחבר' והשדוכין והשמועו' ועל השחלות שם הם לחת לו לאו ועל ניסוין שם יתקיימו, ועל מה שילא לו משם טוב או עב מחרי מותו, ובחלקו מבני החדש המחים והכשלים ושחר מיני הקרב ומן הטבעים המרה השחורה, ומשנותיו של חדש השמוכים לג' ומן הסרטים הארץ וממועדי השנה החורף, ומרביעית היום והלילי' הרביעי' השליפי והוא מערבי והוא זכר, ומן הלבעים השחור: **ובעל** השליחות הת'. יורה על הבני', השני על התעוני' הג' על השלומי'. ושם הלור' מאם יורה על סריס: **הבית** השני הוא בית החולים והוא חלש יורה על החולים ועל

העבדים ועל הפחמות הקטנים ועל הכורמים ועל
מסור ומנוי והסכור וכית הסוהר והתחלואים והמומים
והפחד והרעש והמחסור והיגיעה והכזב והרכילות
והתכידה והגניבה ועל כל דבר שלוח ועל כני בית,
ועל עסיקי הנפש, והמקנה הדק והבהמה כמו
הממורים והתאומות ועל הגמל, ועל מקום חלקי
חרב, ועל כל מה שיבא לו בהחרותו, ובחלקו מתיכרי
החדש הכעס וכני המעיים, ומן הטבעים המרה
השחורה ומשנות החדש הימים הסמוכים אל החמשים
ומהשרשים הארץ, וממועדי הפנה המוקף, ומרביעיות
היום והלילה השליטי והרביעי, והוא מערבי והוא
זכר, ומן הכוכבים השחור: ובעל השליטות הת'.
יורה על התחלואים והממחין, והשני על העבדים,
וכנ' שם יועילו לו או שם יזיקו, ושם הצורה משם
יורה על הפחד, ושם ממים על החולים, ושם מעפר
על העבדים, ושם מתויר על הכורמים: הבית הז'.
הוא בית הנפש והוא יתד, יורה על הנפש והכמורים,
ומטופים המנלחים זקנם שירתו כמורים, והלסטים
והחויטים והנגזל והגניבה והטוחפים, ועל חדש
שהיננו בעיר והטוחפות והגניבה ועל מרוקח ויטומין
וגירושין וטעות ניטומין ומעטונות הנפש ויורה על
המטה והזרע והפריון ועל המשגל ותחוכת חשק
ועל מלחמה ומריבה וקטטה ולעמוד לדין וילית
פקידות, ועל כל דבר והספכו, והארץ שכר יפא המוסף
עליה, והחיים שכר תנקש מחתו שהלה הוא חפץ
שם יש לך עמו סוס עפק, ויורה על חלי ימי הזקנה
ועל הלבעים יורה על הלבן, וי"ת על החדש, וזה
עיקר, ובחלקו מתיכרי החדש השנבות ומן הטבעים
המרה החדומה, ומשנות החדש הכחרות ומן הפרשים
הפה, וממועדי הפנה הקין, ומרביעיות היום והלילה
החלק הכי והוא דרומי והוא נקבה: ובעל השליטות
הת'. יורה על הנפש, והכ' על המלחמות, וכנ' על
הטוחפים, ושם הצורה משם יורה על הטויבים, ושם
ממים על חדש שהיננו בעיר ושם מתויר על הנפש,
ושם מעפר על הגניבים: הבית הח'. הוא בית
הממון והוא סמוך יורה על הממון והירושה והמלה,
וריוח הכח מפחת המחים ולמי תהיה הירושה, ועל
מחשבות ומולי חרוך ותחמות ומלוקות והחוכות
והפקדונות והגירושין והפרידה והפחד והירחה
והתכידה, ועל בנייני בתים הטשוים בחומות גדולה
וכית הספר ועל כל מלחכת מחשבת, ועל עסיקי
קדמונים והלסטים וגדוד החויב, והמשמנים
והמחכדי דעתם והכשרים והמזיקים והחדים והפנעי'
בלילות והים, והחורות הים, ומלחכת זיוף, והרומות
הסוערות והקברים והחלכ, וחופרי הקברות וגוזלי
תכריכי המתים, ויורה על תפיסת דבר, ועל עסוק
ורעון, ויורה על סוף החיים תחר הזקנה, ומן הטבעים
החדום והעקר יורה על הטחור, ובחלקו מתיכרי
החדש חיכור היריכים והטבעות, ומן הטבעים המרה
החדומה, ומשנות החדש הכחרות, ומן הפרשים
הפה, וממועדי הפנה הקין, ומרביעיות היום והלילה
החלק הכי והוא דרומי והוא נקבה: ובעל השליטות
הת'. יורה על הנפש, והכ' על המלחמות, וכנ' על
החכמה, ושם הצורה משם יורה על חכמת הסודות
והחוקים והמשפטים, ושם ממים יורה על מי שילה
מניחו לו מעירו ושם מעפר על הדרכים, ושם
מתויר על מידוד חכמות המיומות: הבית הטעירי.
הוא בית המלכות והוא יתד, יורה על המלכים
והשלטונים והגדולים והרופאים והחוזים והחומים
והשם והחלמות ועל שליחיהם, ועל כל עסק חלמות
ועל חכמת המין ועל המלוכה ועל כסא המלוכה

והכסא

הסבא והממשלה והמן ומעשה המלכים והסלטונים ומלחמתם, ועל תומנות טובה ופקידות מפחת המלך ועל דפת נכונה וגדולה ומעלה רמה וכמה יעמוד בה ועל בת קול והסעקים והסם שילת לו, ועל חנמי ניסונין ולווי תסר יהוה החדש הו, ועל שחלת דבר תם יתקיים שחלתו ועל חוזק לב, וכח החדש וגבורתו, ועל נגיפה תם תמנת והסכמת החדש וכוונתו, ועל גלוי טמון ותוצר, ומן הכעסים יורה על החדש, וי"ת הלבן וזה שיקר, ומחיברי החדש יורה על הברכים, ומן הסעסים הדם, ומן הסרסים הרוח, וממועדי הסבא הרוח, ומרכיבות היום והלילה מחלק הרחשון, ומשנות החדש זמן הילדות והוא מזרחי והוא זכר: **ובעל** הסליחות הת'. יורה על החם, והסניות על מעלתו והסליחי על תומנותו ותם סלורה מחם יורה על המלכים והחדושים, ותם ממים על התומנות, ועל שליחיהם ועל כל עסק תומנות, ותם מעפר על הרוסחים והחוזים ודומיהם, ותם מחויר על חכמת התינוק: **הבית** ה"ח. הוא בית הכעסתון והחשבה והוא סמוך, יורה על הכעסתון והחקוה ומזל טוב והעושר והריות והשבא והעוכה והסללחה והסממה והחענוג והכחרות ועל החוכחים ופעוזרים והפקידים והנגזברים ויועלי המלך, והריפים, ועל גנב וגורלו, ותם הגנב תים לו תסם, ועל ממון המלך והסחורה והמלכוש, ועל התמונה והסגת החפלים והפסקים והחברה והחפוה והידידות והמכר:

מה שיורו החמשה משרתים ושני המאורות בצורות הגורלות

שבתאי כתיו בית הספר ועפל רחם יורו על ליחור ואורך ממונה על החכל והדחגה והמחשבה והכוכד והרטב ועלירת גשמים ויורה על הממון ואורך החולי כמו קדחת רביעית והחלחים, ועל קלון ושכי ובית הספר ומסך ופער בים ומסרון ממון, והוא יורה שהם חייס וכל דבר שה מחנה חת כל זה יורה קבירות, והנה תם שחל השולל בעד חולה תם הוא נער לא יזיקו כחשר יזיק לזקן, כי תולדת הזקן קרה, ומחדים הוא היסך הדבר, כי הוא חם, ויותר יזיק לנער מחשר יזיק לזקן: **צדק**. כתיו נחוח רחם וממון לכנס, גם הס יורו על חורך ימים חמות מחכחתי, וממונה על החמת והשלוח והשקט ובטח וסיעוד והשובע והשלחה, ועל כל חשר השחיתו שכחי ומחדים, ויורה על החיים ועושר וכבוד ובנים וגדולה ועבודת הסם רק בדברי עבירות ימנעים ויהיה רע לעושיהם: **מאדים**. כתיו השלחה וחדוש יורה על מהירות והחדוש יותר מהשלחה, וממונה על המלחמות והסיכות דמים והריפה וחרבן מדיות והריפת בנייניס ועורר מריבות ותחרות וחרב שלופה וקשת דרוכה וכובד מלחמה, ויורה על מריבות ומכות, והלחים ממים ויבשים ודם, גם יורה על החיים והקרובים: **השמש**. כתיו כבוד יולה וכבוד נכנס, רק סיולה יורה על מהירות יותר מהנכנס, וממונה על הזהב והכסף והמתנות ויורה על המלכים והממשלה והכבוד והמן: **נוגה**. כתיו ממון יולה וכר הלחי ויורה על זמן בינוני רק ממון יולה יורה יותר מהירות מכר הלחי, ממונה על השמחה והחדוש ושירים וכל מיני זמר ועל החכבה ושלוה וכל מיני נכעונין ויורה על הנשים ועל מיני מסחר ותענוגי מחכל ולהשחכר: **כוכב**. כתיו חיכור וקטנה, רק החכור יורה על מהירות ומחזון יותר מהקטנה וממונה על הדעת והבינה וכל מלחכת מכתב ורקמה, ופתוח חבנים טובות, ויורה על החומנות וכל מיני חכמה ועל כל דבר קטן: **הלבנה**. כתיו דרך ולבן, יורו על מהירות ומחזון ממונה על הזרע והתכוחה ועל כל הפרדסים וגנות ומיני מגדים יורה על כל החדש והנשים ומומי הגוף ועל הגוף ועל התולדה וכפי תולדת ז' משרתים ככה תולדת כתיהם: **ראש** החלי. יורה על תוספת חיים וטובה וגדולה וכבוד ומן וקנות קרקע, ומחרית טובה וחקות חמת ודבר טבון: **זנב** החלי. יורה על קוצר שנים ומסרון כים וקלון ומרפה ושנחה ומחרית רפה ודבר כזב, וככה יורו כתיהם: **ממון נכנס**. ויקרח תנין זחת הלורה היח בית לרק הבניח, טובה לחורך ימים ותוספת פוטר וגדולה ומהבה ולקחת חסם והולד זכר, והרוצה ללכת בדרך לח יחבן לו, גם זה העיכוב לטובתו, ולשבוי גם לחסור בבית הסטורים חינטה טובה כי לח יצח מהרה רק מחריתו טובה, ולחולה ביטוית, ולקרקע טובה מאד, זו תורה בחבנת לרחות חסה חו בהמה חו לרוב של ממון ודבר שים בו לובן ומחרות יחדיו, ומי שיהיה במקום לחר מהרה יבח, ועל עסיית קרבות ומלחמות מולחין, והכורה והלובד מוזרין, ומינה יפה ללחת לדרך, ולח להוליח דבר מרשותך וההרה יולדת, והחולה יתרפח לחר שילת ממנו דם, והנחה רבה קרובה לבח וריוח גדול ושלל ומלקוח יגיעך בשלום, ולשבד שלח יהיה כי"ד ולח נט"ן, והמבוש לח יצח, ורוב דבריו טובים מאד: **אם** יבוח בבית רחמון. יורה כי השואל ים לו לב

טוב והמחלה תהיה לו לכל מה שיתחיל מליחת חיים טובים, כג' יורה על ריוח יניע לשומל מזל טוב בסחורה, כג' יורה על חיים טובים, ובכניס טובים, שים לו מזל טוב מקרובים ובכניס טובים, כד' יורה על חג וכית טוב שים לו ומחלה טובה עומדת וסוף טוב על שלמת השומל ומורה על ממון טמון ועל קבירה טובה מליחה ירושה, כה' מורה על בן טוב ושליח טוב לעבד ולשדון ריוח מפרות מעשה היורשה, כו' מורה על חולי שדם מרוך גם עבדים טובים, ריוח מבהמות ועבדים, כז' מורה על שדם רעה ושומרים טוטרים וקשים, והטוך לדרך שמרת ידור שם בשם טוב וכשלוה, טוב לשרום שדם, וטובה היא להשלה של שומרים, כח' יורה מות החולה שם ישמלו בעבורו שם הדיין הוא ככסם, ויורה ריוח בחומה שרן שרשומו לוכת שם, פרטון מדבר שהלוה לו שהשחיל, מליחה ממון של ממים, כט' מורה על הדרך שיהיה בשלוה שכל בטורת מעשה ולא יפקיד ממנו, ויורה שמחה וריוח בחלוס ושדם של חמונה טוב, ירויח שם ישבה מקומו, ופחד שם לא ישבה, כי' מורה על שדם ליזה שתשחל עליו לו ממשלה לו מלך לו מלכות לו שלטון וגם על השם וגם טובה מורה על ריוח ממלכתו ורכות טובות, יורה רוב ממון וגדולה, כי"ח מורה על שקובים טובים וכוונה טובה ומזל טוב וריוח מסחורה, כי"ב מורה על שמחה קשה ודוברים רעה ומורה על בהמות טובות גדולות, טליות וגלות ושרב ריוח מעבדים ובהמות נקות, כי"ג ריוח מסיבוי מקום, ריוח מחדון, חילי כתב, כי"ד ריוח ניניעה רבה, כט"ו שחרית טוב לכל דבר ובשבר תדין בטורה הזאת לטובה, ככה תדין שם תחתיו ממון יולא לרעה בכל בית לבד שם ימלא בבית ט' שמורה על דרך טוב בשלוה בלי הפסד ובמהרה: ממון יולא. ויקרא הפסד, זאת הטורה בית טובה הרחשובה ביטוית לחיים ולחולה, ורעה לממון, כי היא תורה על יציאת ממון בחטוגים ורוב מחלים, ולקחת חשם רעה והולך נקבה, ובדרך אין בית ביבשה היא ביטוית וכן לקטות, יורה שחדם שומל על נפשו ועל חמרים, ומגיד שהוא בטוב הלחה. ומגיד שים לך קרוב במדינת הים או שביך לביתו בבר והוא בטוב והלחה או על הפלגה בבסיבה והורה בחלה לדרך בשעת רטון מיי' ומה שהלך מן החכידה או הבולחה הרי זה לא יבוא, והיה טובה למכירת בסחורה ולא לקטות וטובה לחולה ולא לחבוש:

אם יבא בבית ה', יורה לימור ממון מגנב, בג' חכידה מסחורה, בד' שומרים ועדטור עם קרובים, בה' חכידה מירושה, בה' בניס רעים, בו' רפוי מחולי, בז' חכידה בהמון, חשם רעה דין עם חשתו, בח' חכידת ממון וחולי וחכידת דעת, בט' חורך חיים לא טובים וטפשות, כי' חכידת ממון וכבוד, כי"א חכידת חהוב וחכידה מפחד, כי"ב חכידה מבהמות, שבני רם, הלוה מחרב בריחת פחד ממנו, כי"ג שימי מקום חכידה, י"ד חכידה מחהוב יניעה רבה, בט"ו חשרית לא טוב: כבוד בלבם. ויקרא מזל גדול, זאת הטורה היא בית שמש השני, והיא טובה לחורך ימים ותוספת ממון וללכת ים שם שיכוב והשומל על חדם שהלך יטוב מהרה חל מקומו והכלל על זה הדבר, כי נקודה אחת בראש הטורה תוליח, ושתי נקודות בראש הטורה תשיב ותביא, ולקחת חשם טובה מאד ולהרבה ולהתחבר ולשיתוף והוולד זכר, ולזו השתים לורות שם טובות, כי כי"ב לורות שם מתשפכות כמו בשות ראש שיהיה שפל ראש וכן כולם, ושם בנגד י"ב מזלות, כי הד' לורות דרך וקבלה ומיבור ושבר שם בנגד ד' שרשים שהן טומדות ולא מתשפכות הרי הוא רע בחלו אין לחל ידו, חבל מחזיר חכידה ומביא קרובים ממרחק ויורה על קרוב שבא מן היבשה או מן היס בשלום, ובהמות או פרדי' וחשם גרושה חוזרת או בהמה לבנה, והברה יולדת בני לטר, ובשורה או כתב או ממון בא לידך פ"י בהמה או זוג והמולה יקוס, ותורה על כלים של ברזל שבשבו בשטים שיבואו לרשותך: ואם יבא בבית ה' יורה שומל טוב ולבו טומד בטוב על שלמו ומורך חיים, וטוב להתחיל דבר חכמה, חשם טובה בהמות טובו', בג' ריוח על שלמו, טובר שבד טוב, דעת למלא ממון, בג' יורה על חיים טובים ויורה על חיות רבות מהחיים, ויורה על נקבות יותר משל זכרי', מזל טוב, שמחה עם קרובים, שבניס וקרובים טובי', מליחה, שיבוי ממלכות למלכות בד' שלוה טובה טומדת, וסוף טוב על כל שלמו, מליחה מאד או מלח, ויורה על חג טוב וגדול ועל בית טוב, בה' שבח ובמחה שבניס ויותר מנקבות, ודורון טוב, ושלומים טובים, נגד שליח טוב, בו' שבדים טובים ורובם נקבות ריוח מעבדים ובהמות דקות, רטוחת הנוף, חלחים קטנים קרים ויבשים, בו טוב ליטח חשם, כי ו' יורה חשם טובה ונקיים ויורה שומים גלויים וכשלי דיעים קשים, ובחרן חשר ילך בה

יורה

יורה חיים טובים וריוח מחבר, כח, ירושת טובות ממתים, הללה מפחד מלילת דבר הלחבר ממנו, דעת טובה, קרוב למות בחרון אפך יכה, ירויח בטוב ובעתו, כפ' דרך ירוב בחיסור, ריוח מסימוי מחרן אל חרן ובחיחור מכמה טובה תלוס טוב, חדש ירח שמים, כי' יורה על חדון טוב, ועל חס טובה ועל חכס ועל לומן טוב, ועל תוספת כבוד וגדולה טובה, כי"ח מזל טוב ותקנה טובה ותחוזים טובים ומלבושים טובים חברות טוב, ריוח מבניס ומעבדים גדולה, כי"פ הללה מפחד שוחים מכוסים ויומר נקבות מזכריס, ריוח מעבד בכמות נסות, כי"נ ריוח מסימוי מקוס ומחדון ומחומות ומדורון, כי"ד מזל טוב חורך ימים, בטחון מחסר יקנה, כפ"ו חחרית טוב וריוח מכל חסר יקנה: כבוד יולח. ויקרא מזל קטן, זאת הלורה היא בית שמש, טובה למיים, ולממון היא בינונית, וככה לקנות הקרקע ולדרך היא טובה מאד, ולחולה יקל מחליו, לך מן מדוחה מהלורה לבדה מקבלת להמלט ולשבוי ולחחסר טובה מאד, והולד נקבה, והיא טובה למלת חן ולבקש גדולה ולקנות סום חו סוסיה גם שמחה ולקחת חסה: ואם יבא בבית ר' יורה שחשוחל גם רוח ויורה על החחלה קשה לחדון וחזוק וכל דבר טוב ונעים וכהמות, בפ' מיעוט ריוח והולאות ממון עם ככוד הללה רבה כוכד מלילה בנ' קרובים כשלי גדולה וחיים וקרובים, לחות חכמה ומלילה, בד' לא טוב וגם רוח, ויולח מחללת הטומדות ברשות החס ירושה טובה, סוף טוב על שחלתו. בה' שמחה בימוני, גדולת ככוד מבניס טובים מזכריס יותר מנקבות שלית ממוסר שימוי מקוס, בז' עבדי' טובי' זכריס יותר מנקבות, בהמות דקות וטובות, וחולי ממריבה, וממהר דבר החולה סן למות הן לחיים, בז' יורה על דיבוק לית בחשה טובה וגדולה ונקייה שומרים גלויים וחזקים, ולריך להשמר מחס, בח' יורה על פדיון ממון ועל הפסד ירושות ממנו, ועל נסיעות הכל, מחת חדש גדול, בט' דרך טוב שימוי מקוס טוב, חכמה מעט בעבור גסותו, ירחת שמי', כי' חדון נכנס וגם רוח, מלכות טוב, ותוספת ככוד בחזקה, עבדה עם חדון ודיין, חס מירושת, מורה על לומן ומעט ריוח ממלחכתו בעבור שהמלחכה היא מהולחה גדולה, כי"ח מזל סימוי בפסיעותו, חהוחים טובים וחזקים, יכולת טוב, תקוה טובה, מלבושים טובים, שחר מחדש רע, כי"כ שומרים חזקים ומכוסים, בהמות גסות וטובות, וחס יחחל על דרך יורה כי ילך במקוס רחוק שלא יכירוהו, וחדש שמועל עליו לא ימלחהו במקוס שמחבא, כי"נ דרך וסמחה קיוויו מהבורת, ויכולת למלא תחוחתו, כי"ד מליחת יכולת ממזל טוב, בפ"ו טובר שמוך לחחריתו ומזל טוב ויכולת: נשוא רחם. זאת הלורה היא בית לרק, היא טובה לחיים, חורך ימי' חוספת ממון וללכת בדרך ולהחבר עם שוחפים ולקחת חסה והולד זכר, ולקנות קרקע היא טובה מלד, רקק עם עיכוב, ולבקש גדולה ומעלה יהיה טובה מאד, וככה לכל מיני סחורה, ולקנות סום והעבוי והחסור יצא מהרה חנם, והחולה יחרפא מהרה: ואם. יבא בבית רחמון, יורה שמחת הכל ומחבבות חון, בב' יורה דינין ואנשים חכמים חיים טובים זקנה להבת לרק רוב ממין כלי טון, ויי"ח מעט ריוח, דעת טוב בסחורה ובכל דבר, בג' מזל טוב חטובים וחיים טובים חכמה, ירחת השם, להבת בני חדם, בד' ריוח מחיון ומדבר טמון, יורה על חב מחוק ומעט נחלות וירושות וסוף בימוני על שחלתו, בה' יורה על בנים טובים ויפים וריוח ממון שלית טוב ונחמן ומעט פרי, חורך ימים, שמחה מכל דבר, בו' חולי קל יחרפא מהרה, עבדים מחוקים וסמחים ובהמות דקות וטובות, בז' חשם טובה ותמימה בלי מרמה, ריוח מחבורות הללחת דין טומדים גדולים בידיעו להחפשר עמך, בח' פחד מות ומעט ונסיעות בעבור נקבות של הכל, בט' יורה על דרך שעשה במיני זמר של כסילים, בימוי מקוס ירחת השם ודעת, כי' גדולה רבה חס לחובה ורב מחוק וכובד במעט ריוח, כי"ח מזל טוב בנחת ולחוזים טוחקים ותקוה טובה שלח יניע לל כל חלה, שמחה ותימה מחדש טוב, כי"ב ריוח מעבדים ובהמות, טומדים שלח יוכלו להזיק, ולשחול על בהמות יפות ונקות עם ריוח, כי"נ ריוח מסימוי מקוס מלד מלך חו חדון כי"ד מזל טוב בכל דבר, בט"ו: שפל רחם. ויקרא לרה, זאת הלורה היא בית שבחתי רעה לחיים, וכן לקנות ממון חו קרקע חו בהמה וללכת בדרך וביס ויתעכב במקוס הרבה, וסוף לרע, והיא רעה מאד לקחת חשם, והולד נקבה, והחולה יחריך חליו, וככה השבוי והחסור ואם. יבא בבית רחמון יורה חמה וקוף בלב השועל לרה כתב חיים רעים, חוב רוב מחשבה בב' הפסד ממון סיפסיד בריעיו, חיים רעים, עניות מזל רע בסחורה, בג' ערעור וחימה עם שכיני וקרוביו ושון, בד' חב רע ובעל חימה

והספר מירושת אבידת ממון מאב או מאם, מלאמה
כין קרובים, ואם על מזל הוא שואל יאת מחותו
בית שמין לו מהלכת, ובזמן קרוב יניע חליו שכר
שילת ממנדים, כה' יורה על עיקור כניס, ואם יש
לו יפסידם ובזמן קרוב יניע חליו שכר שילת ממנו
דם ויכאב לו כאב, כניס רעים ומועטים, כו' עבדי'
רעים, שלוחים רעים, ועבדים רעים שגונכין את
אשר לו והספר מבהמות קטנות, כאב הכטן
מקרירות ורם כאב עניות גלות, כז' אשם רע
מזמה הללאת שונא שומרים קשים של שואל אבל
הוא ילמן, אנשים וכנים רעים וגנבים, כח' אחד
ממות, שטות ורם, הספר ירושה מת' מקרובין, כט'
שימי מקום כלא ריוח דרך רעה, אמונה רעה אדם
שאינו נקי בסכלות החילוניות, חלומו רעות, כי' יריד'
מכבוד גדולה מאדם רע, אם רעה שאינה מוסקת
בו ומרכה בו מריבות, ואם שאל לך יעשה לו
הארץ מארץ ירע לו מאד, כי"ח מזל רע לשואל,
כעם עם אוהב, אהוביו רעים, ואשר יאכה לה
יניע חליו, כי"ב שונאים רעים נעלמים, אבל לה
יזיקו לו, הספר של בהמות נסות, אוב ורם, בית
הסוהר, אבידת בהמה או עבד כי"ג אבידה מאד
אדון או דיין, כי"ד מזל רע אבידה ויגיעה: בר
הלחי ויקרא עלם בית מוגה הבני, טובה לכל דבר
משק ולקחת אשה ואהריות ימים, וממון ביטוח,
ונגדולה טובה מאד, וללכת בית וביבשה, ולחולה
יתרפא מהרה ולשתוף טובה והולך זכר, ולקנות
קרקע ביטוית וכבה לקנות בהמה וכה תדין בעורת
שמחה וכשורה בכל בחיים: ואם יבא בבית רשעון
יורה שמחת הבל ומחשבות און, עושר מאבל ומשתה
טוב ימלא, בכי ריוח מעט בכל דבר, בנ' אהבת
קרובים, חברים אהובים, בר' אב מתוק מעט מחלות
וירושות וסוף ביטוי של שאלתו, ריוח מחומות,
כה' בנים טובים, שמחה דורון, שליח טוב ונאמן,
כתבים טובים, מעט סרי, בו' חולי לעבדים, חולי
קל יתרפא מהרה, עבדים מתוקים ושמחים, בהמות
דקות וטובות, מליאה מעבד או בהמה או אשה
רעה, בז' טוב לגרוש אשה, וטובה היא בלי מרמה
שונאים גלוים שילו להתפשר עמך, ריוח מחבירות,
כח' מות בחנשים חמלגים ירושה ועסיונות בעבור
נקבה של אבל, בט' שימי מקום רוב ויורה דרך
שאפשה כמיני זמר וסריסות של ספלות, כי' אם
מחוקה, רב מתוק, כבוד מריות, מעט שמחה ריוח
מאדון ומשחורה, כי"ח אהובים טובים, מזל טוב

תקוה טובה, ולה יניע אל כולה מלבושי תשוקה,
ריוח מעבד וכנים, כי"ב מסוכן בכל דבר שקר
שונאים מכוסים שלה יזיקו, בהמות נסות ויפות עם
ריוח, ריוח מעבדים ובהמות, כי"ג ריוח בשיוי
מקום, שחר מאד, כי"ד מזל טוב, ריוח בשכנה:
נלחם ויקרא עלמה, זאת הצורה היא בית מאדים
הראשונה, תורה על קולר והשחתת ממון
ולשתוף ולקחת אשה רעה, והיא למלחמות ומריבות
ונגעים ומחלוקים והיא רעה לחולה, ולהולך בדרך
יגלו עליו לסטים ולבקש גדולה תיגעה טובה, והיא
על מסירות רע בפי תולדת אחר מבתי י"ב כאשר
אפרש: ואם. יבא בבית רשעון, יורה שמשולל
בעל נסות ובכח רשעון טובה כל מה שהוא עושה,
שמחה מדבר שמקווה נם שפלות שליח טוב, בשני
מזל טוב בשחורה, ריוח מעבדים וירוים ממה
שמתייחם בכר, בנ' שמחה מחיים טובים, בר' פירוד
מאב, מעט ירושה וסוף רע על שאלתו, לה יש"ג
תחוותו, מלחמי', כה' בני' טובי', שמח', שליח או בחב,
ריוח ממעשרות או מתרומות או מתרומות או מבגדים,
מחנות קטנות, בו' עבדי' טובי' וממוהרים ומעט חולי
מדם, הספר מבהמות דקות, זוכה נוסף, בז' אשה
מזמה עם חיים או עם בני דת אחרת
או אשה עם אשה לעשות הללא עם הנבר
או עם חברתה, נאוף חמוה רעה, בעלי
נסות, מריבים והולכם תמיד מזוייפים, ועושים
בדיבור יותר ממעשה, ובטורה ילמו, בח' כלי מות
כנון החרב, הללת מות, הספר ירושה, בסיוות
חמתיות לעשות רע, בט' שימי מארץ לארץ, דרך
טוב בהשקט, מעט חבמה, ואם שאל על חלום מורה
על לעג, כי' אדון מטרים, הספר מבבוד, אם רעה,
ריוח ממלאכת אם ולא משאר מלאכות, מליאה מה
שמקווה, כי"ח מזל ביטוי, ולה יניע לתקותו, אהובים
טובים, נעלים בחורים בלי זקן, כי"ב מה שמתקווה
לא ילמלא, שבחה, הנברת שונאים קשים ומבוסים
ברוגים להזיקו בכלי ברזל מלד המערב, אנשים רעים,
כי"ג שמחה ריוח מאדון, שימי בחבים, שליח שבחה,
ואחרית ריוח, כי"ד מאבל ומשתה טוב: אדום. זאת
הצורה וגלאם שניהם למתרים והיא רעה לחיים,
ואם היא בבית ב' תורה על הרע, ואם בבית ה'
תורה על בנדים אדומים ולאחור ולשיתוף ולקחת
אשה וללכת בדרך והולך זכר, רק יסיח על הילדת
או על הילוד ולקנות קרקע או בהמה, ולחולה היא
טובה, כה תדין כמו בצורת ארם לבד שבו' יורה

על חולי חמימות, וכו' יורה על סריפה גדולה: ואם. יכה בכית רחמן יורה סחד חימה וקלף בלב סשוחל דם סכחות חתכת נוף ומלחמה, כית עיניות, הספר ממון בפנין רע, מגידת ממון בכחמ, בג' לרה מקרוביס, חימה עם שכיניו וקרוביו, חמוה רעה דם טוב, בד' דם רע סריפה יביסות מעט תבוסה כגורן, לב רע ובעל חימה, הספר מירוסה, ושם סשחלה על מזלו יולה מלחומו בית כי לין מזלו שם וכזמן קרוב יגיע לו שכר שילת ממנו דם, בה' כניס רעים מייסם רעים ויכחיבו סיניסם וכזמן קרוב יבה סכחב, בו' דם טוב וחולי ממרה חדומה לו מדם וחליו הוא שפל רחם יורה כחב לרה מכסמות לו מסוס מגידה, בז' מלחמה, זייניס, חשה רעה וזוסה ניחוף, סוגיו קשיס לבל יגלחס, בח' סריפה גדולה, ושם הוא שפל רחם יורה מות והספר ירוסה, מחחד מקרוביו, בט' דם פחד רע, לו מגידה מפחד, נגב כדרך, דרך רע, חמוה רעה, חלומות רעים, חדם שחיו בקי בחכמות חילומות, כי' רע ממעשה חדון לעבדו, פרידה מלרק, כי"ת שנחה מחחוניס רעים, מזל רע, ושם שיחכה לח יבה לו, עבדים רעים וכניס דם טוב, כי"ב רוב לויניס מכוסים לבל לח יזיקוהו, חוב ומחשבה רעה, מגידה מסוס דברי בהמות נסוח, כי"ג מגידה מחדון, שני מקום, כי"ד מזל רע מיים רעים: הלבן. זאת הלורה היה בית לבנה הספית, טוביס לחיים ותוספת ממון, ומלבוש ודורון וסמחה וסמיטות טובות וכחבים, ומליחת חן בעיני המובל, גם נקחת חשה טובה, גם ללכת בדרך שים שם שיכוב, ולחולה ימות מהרה ולשבוי ולחסור טובה מחר, והולד נקבה של דעת רניס: אם. יבה בכית רחמן, יורה שהשוחל בעל דעת ופשם מחוקה מליחה מדבר חמור שמחה, כחביס, בב' רוב ממון, ריוח מכסף או מעורב, או דברים לבניס, ריוח בסחורה, בג' טוב לעבד ולחדון, חכמה, לחוניס וקרוביס, ושכניס טוביס, בד' לב טוב נחלה טובה במקום לח, ריבוי מיס ריוח, בה' בניס טיניס, הספר על בן, ובשחר דברים יורה שמחה, כחביס טוביס, בו' חוזק חולי בכי' ריוח מעבד ומבהמה, עבדים טוביס ובהמות דקות עם חלב או יהיה לה בקרוב ושם שוחל בעבוד מריבה או מלחמה תייעץ שיעלוס עם חויבו כי חזק הוא ממנו במעשים טוביס, שם שהדוס בח' ירח ממנו כמו כן התשובה תין לירוח חדוס, חעפ"י שהוא חזק תין חזקתו חלח במעשים רעים, והלבן חזקתו במעשים טוביס, בח' בניה של מות ריוח ממון של מות רוב מיס ריוח גדול בחרן חשר ילך שם, בט' ריוח משיוי מקום, שלות הדרך חבל עם מיס רביס, ועללות ריוח מחלוס בחחיקות חכמה טובה, כי' מזל טוב בבל דבר חדון טוב וירבה לו בבוד בריוח שם טובה ורב טוב ושם השחלה על מטר נמור כי ימטיר בזמן קרוב, כי"ח חסוביס רביס ומזל טוב להם, יבה חשר יקום שבב ועזרה וחסוביס רביס יהיו לו ומלבושים לבניס או ירוקים או שמח שניהם, כי"ב שוחיס נעלמיס יבה לשוחל עושר מהם ריוח מבהמות לבנות והנחשר לח בחברה יגה, כי"ג ריוח משיוי מקום בית חרון, כי"ד ריוח מחסוב הללה משוחיס: סף נכנס. ויקרה רחם חכין, זאת הלורה בנגד רחם החלי טובה לחולה ולחייס ולחוספת ממון ולקחת חשה והולד זבר ותורה על דורון וגדולה רק בדרך יש שם עיכוב לטובה, ולקנות קרקע וכל בהמה טובה והחולך ישוב מברה למקומו חדין זאת הלורה מזל גדול: אם. יבה בכית ח' יורה מליחה מדבר חמור ומזל טוב, בב' מזל טוב בסחורה, בג' קרובים ניטוייס חכמה, בד' ריוח מחב או מחס קניית יבושות לחביס בה' חהבה מביניס בניס טוביס דורון שלית יקיר, בו' חורך חולי לחולה ריוח מבהמה לריבות טוב ריוח מחדון, בח' מליחת ממון מליחת גניבה חות לחולה, בט' שיוי מחרן לחרן חזרה מחון לל פניס טוב חכמה, כי' גדולה מליחות רוב ממון, כי"ח מזל טוב שמחת חהוביס עבדייס טוביס, כי"ב גלות הסבור לח בחברה יפחח טובה מחר מבהמות חו עבדים, כי"ג מי שליחר חון חוזר ריוח מחדון כחביס, כי"ד מזל טוב לבל חורך חייס: סף יולה. ויקרה זבר חכין, זאת הלורה בנגד זבר החלי רעה לחייס ולממון והיה ניטוית לדרך, ורעה לקרקע ולחולה, ולקחת חשה והולד נקבה ויורה על חסרון בחייס ובבריחת הנוף בה תדין הסך בל הלורות הנקרחות מזל גדול ורחם החלי ובעבור שהיה הזבר תורה דין רע בבל הבחיס חון מהדרך שהוא יורה ללחת. ואם. יבה בכית ח' יורה שיוי מקום חל מקום חחר ומליחה וחבמה, בב' מגידה ממון עניות וגלות, בג' שנחת קרוביס, בד' הספר מירוסה, יליחה מביח חו מחרן, בה' הספר מעבדיס בניס רעים שוחיס הספר מירוסה, בו' החולה מסוכן, בז' חילוק מחשחו נגבה חבורה רעה, ח' מות הספר ממון, בט' יליחה מביח חו מחרן, כי' שיוי מחרן לחרן שחר מגידוחו, כי"ח חוהביס שוחיס, כי"ב בריחה בעבור חוב שהוי רע הספר

מעבדים וכמות והמולה מסוכן, כי"נ שימי מקום בריחה מלפני חדון לו דיין, כי"ד מחוכים שונים הפסד ממסחר: **החביר**. הלורה הזאת דומה לרוח והיא בית כוכב ממה הפנית והיא ממלטות לחיים ולממון וטובה להתחבר עם אחים ושותפים וללכת לקנות קרקע והולד זכר ולחולה רע ולקחת אשה טובה וכבה לקנות חכמה ולבקש גדולה יורה על מריבה על קרובים, ועל קרובים שמתקנאים ושונאין מוכיח ואינה יפה להרה ולחכום ולמי שהוא במקום אחר מכל היא טובה לכורה ולאובד שמוצרין ואם יבא בניס אשה מוריס על המלחמה ועל כלי זין ויורו על המעה ועל הקבר ועל טביעת יס לכל אם יפים: **ואם**. יבא בנית ה' יורה טוב על השואל והוא מחוק וטוב לב ויורה על חכמה ודברים טובים, וטוב לדרך וכל דבר שיעמל ביד, בב' יורה על מלחמה ומזל טוב בשחורה, ריוח שיעשה, בג' אחים שהוכיח, קיבון קרובים, בית הכנסה וחכמה, בד' אב מחוק ומעט במלה, וב' פעמים יעשה שתלתו כי אם שואל על אותו פעם ילך בתהבה ופעם שנית יבוא אם במחשבה טובה וריוח מירושה וחיל על סוס חרן, בה' בן וחכם ובעל דבריס בעבור שהוא לורה כוכב ממה קבון רבים לעוב וכתב או עליחות ומעט הכנסה לו בריות, בו' חולי וקדחת חמה מדם, מבדרים טובים בהמות דקות, חנשים רעים, בז' טוב לחרום אשה והיא מתוקה קיבון עם לדן, ופשרה ממחלוקת, שונאים מגולים שיבקשו שלום ומתיקות בחרן שיחסון לנכח, בח' קיבון עם על מת אם בי"ב ובע"ן מקיימים הדבר אם אם לורות ככנסות, ריוח של מחלה עם בריח שיעשו יחד ויורה שממת מת בטוב ובירחת שמים, בט' יורה על דרך שהוא פוסה לותו בשלוה ועם פחד, בנב בדרך ומעט"כ בשלוה ילך, ולהתחלה רע בסבמה טובה, לחולה טובה, שמחה מחלוס, בי' עבדות מחדון בריות לדון טוב, אם טובה מלמד טוב, מלמדו בהתבה רבה וחסן במלחמת רבות, מניח זו ומופס זו, כי"ח מזל טוב וכוללה טובה ומחוכים מחוקים, קיבון חנשים רעים וחולים ובית החסורי', כי"ב יורה על מזל של שונאים ויניעה ונער ופרחה וקנאה, ריוח מבהמה גסה, זאת הלורה היא מבוכב חמה בזמן שים לשחול אב טוב וכן טוב מורה טוב על השחלה תהיה, ובזמן שים לו אב רע יורה רע כי"ג קיבון רבים לטוב, שמחה וטוב מחדון, כי"ד ביחת טוב כלי יניעה, ט"ו אם יולח מטוכים טוב,

וט"ו מורה על הלבנה, אם הט"ו טוב תדין את השחלה לטוב, ואם רע תדין לרעה, ואם כל לורות השחלה רעה והט"ו טוב, דע כי יולה ויניע מהר ולבסוף יעלה חפלו, ואם כולן טובות וט"ו רעה רע כי יהיה לו כל שחלתו לך סוף דבר יפסידו ולא יהיה לו כלום מחפלו: **בית** הסוהר. כמו החרן והוא בית שבתאי הרחשוה, רעה לחיים ולקנות ממון והיא טובה לממון שים לשחול ולדרך רעה, ולקנות קרקע טובה, והולד נקבה, והמולה יתריך חלין, ולקחת אשה רעה, ודרך היס רעה מאד, וכבה לחלות פני מושל, ולבקש גדולה ולשחורה קשה והיא טובה לקנות פרד או ממור ועל שוני ולאסר רעה, יורה כי אשתו או קרובו או בשמתו חולה, והן בחים לאחר זמן, ויורה על דבר שאתה מתייאש ממנו, ויורה דאגה בלב השואל: **אם** יבא בנית ה' יורה לעד ודומק בלב השואל ובשחלתו ואינו מניח מה שבלבו, ויותר רחוק ממחשבות ממה שהוא מניח מסורים שכנה דבר טמון, בב' קיבון ממון, ריוח מדבר נעלם בנון ממון, הטמנת ממון, בג' אהבה אחים רעים הממשכים ממנו, ריוח מקרובים שאר מן הבורח, בד' אב רע נעלם במעשיו מבניו, אחלה טובה מבחים ומקרקע, ריוח מירושה, או מנחלת קרקע, בה' בנים מפעים טובים וחכמים, ושלים מביא בחבים, או מחנות, בו' חולי בבד קר ויבש, ואם הוכח לפניך אם ופעמים לורות אלו לידע מה אליו תדין הפס בלה ראים כי היא לבנה דבקה, ויורה על בהמות דקות וטובות, בית הסוהר אחפי' רעים, בשים הרות, בז' אשה טובה, ויורה שונאין בלער, לחוף, בח' יודע לך אשה אחי המעיין מבחן שהחשבון של הבחים בנון ה' ב' ג' עד שבא לבית השמיני והוא בית המות והוא החדוש, ותדין כל הבחים מבחן אם יש לך דעת להבין עב"ל, מות, אם ט"ו בבנסת, ריוח מאחלת מחים, נסיון של אחת, בט' ניזק בדרך, לחומה רעה, חבמה מרעה מות בחרן לא לו, בחבים, כי' חדון רע, אם טובה טוב, בבוד מועט, מזל טוב, כי"א ריוח מחוכים חוכים פסולים כוונה טובה, מזל טוב, מעט ריוח מחדון, כי"ב בית הסוהר, קבר, חנשים רעים אחד ושונאים מכוסים הפסד מבהמות גסות, כי"ג ריוח מבינוי מקום ואשה זקן דורון, כי"ד מחשבה בית הסוהר, בט"ו טוב אחרית טוב: **הקהלה**. היא בדמות איש והיא בית הלבנה הרחשונה טובה לחיים ולממון ובלבת עם קהלה ואחנה נויס ודרך היס

ולקנות קרקע, והולך נקבה והיא כיונית לחולה, ולקחת לחם טובה מאד, ותקוה לנקבה גדולה, ולסחורה ולקנית בהמה טובה, תורה על המפלגי בספינה ועל נסעים הרבה, ועל לחם טוב ומכובד וקרוכך שבמדינת היס והכל בטוב ובהצלחה, ועל לחם הרבה שלין לה פחד, או בהמות שהלכו מזרין, או לחם שילא בחנות או בדרך תרוכה הכל מולח, ויפה לזווג ולחולה, ויורה שהלת על הקהלות ועל הסיירות ועל המחנות או על הספינות, ועל היולך החרן שיש שם לחן ובקר וזרעים וגלות וכובר משחות, ואם בא לך ממון בכתם מגיד על רוב הנאה וריוח ושלג ומלקוח גדול יגיעך בשלום ובשמחה: ואם יבא בכית רחטון יורה על לחם שלבו נבוה, השלמת תלוותו החחלה טובה, שיבוי מקום רוב עם, רוב מים בב' ריוח טוב והצלחה, אם מביריו טוביס כמו הם' והט' רוב ממון, בג' לחיים הרבה עם מעט ריוח של שולל, דייניס אל טוב, וריבוי נחלות אם מביריו טוביס כמו הנ' והי', בד' ירושה ממת, יגיעם מירושה, רוב פירות, בה' בניס מועטים, ואם יהיו לו ימותו, דורון מעט קיבון עם לשמחה רוב פירות, בו' של תולדות ויותר מלחם משחר מיניס, בהמה עבד, בז' קיבון עם עבור שונא או מחלוקת, ואם הם' יורה טובה יפחד משונאיו כי הם חזקים ממנו, ואם רעה לא יפחד ממס כי מלבים הם, חוכות, הם' מות, אם ט"ו ילכנסת קבון עם על מת או חולה, ריוח ממון של מת, בט' עם בדרך ויורה דרך שלריך לעשות ב' פעמים, אם רולה להצליח מפנו שיבוי מקום, מיעוט חכמה, מיעוט חמונה, כלומר שהיו מחמין שוס דם, כי' אם טולד מסוכים יורה על לחן ורב ואם טוביס, ותומות טובה וכבוד ושופר, ואם מגיעים הרבר לפניך, חייבי מלכות, עם שמפרפרים יחר לפני דיין או מושל, כי"ח אם טולד מסוכים כל שאלתו טובה, ויורה על מזל טוב ועל כוונה טובה, ועל ריבוי חוכבי' טובי', ואם טולד מרעים הכל הפך, רוב בניס, עבדים, כי"ב אם טולד מסוכים ירויח משונאיו שיעשו דבר שירוח מסס ויורה ריוח מבהמות נסות, ואם טולד מרעי' הדבר הפך, רוב מויבים, רוב בהמות ועבדים, כי"ג שיבוי מקום מלחון כתב שלים, כי"ד קיבון עם לטוב או להיפך, בט"ו בית בית המני והיא בית מכותים: **הדרך**. דומה לחם, והיא בית כוכב חמה, והיא בימות למיים, ורעה לממון ולהליכה טובה ביבשה ולקרקע רעה והולך זכר, ולחולה מעט טובה, ורע לקחת לחם ולנקב גדולה, ולסחורה יפה מאד והיא טובה מאד ללמוד, זאת תורה בבית רחטון על דרך נכון ליולא ולבא, ועל העתקה ממקום למקום והזהר מחבר רע בדרך, ותורה על המבידה שלא תחזור, והזוג רע ומתעכב והחולה ימות מוחלט, או יסחבה חליו עליו ואם יבא לך בסוף בניס מכם לך בדרך מתעכב: אם יבא בבית רחטון יורה דרכים ונסיעה ממקום למקום שיבוי בריות, בשני מורה על הפסד ממון, בג' תגרה עם חוביו וקרוביו, מבידת חח שהחה, מליחת דבר חמור, בד' מלחכת קרקע הפסד מחל' אב רע הפסד מדבר הנעלם סוף שאלתו לרע', בה' מעט שני' ורעי' כתב שלים טוב, בו' הלי מחולי או יתחלף מהרה לח לי אחר, עבדים טוביס, מות הפסד מבהמות.דקות, בז' חסה זונה אונאים רעים שיתנרו עליו מיתת חסחו יקדם לחרום חסה ולח יחרסנה, בנגבה, בח' הלאת ממון דם הפסד מירושה נסיון של הבל ומפסיד בדרך, בט' דרך טוב ובשלום לך מורה בו הפסד לחומה רעה מיעוט חכמה, בי' הליבה לפני חדון אם רעה מלמד רע היו מרוח ממלחכתו מבידת סוס דבר, בי"א אונאים רעים חלבים כוונה פסולה מזל מועט טובה שמחה כתב שלים הפסד מבהמות נסות, ודע כי לעולם בית שני בית הבהמות הדקות, ובית י"ח סוף בית הבהמות הנסות, בי"ב אונאים חלבים שיבוי מקום שכנה בעבור דורון, בי"ג הליבה לפני חדון בעבור חדון אחר, בי"ד שיבוי טוב, בט"ו חליפה לטוב ודרך ומים ומשועה בדרך: **הרי לך**. רמיותיהן בפסן יחידות ובסיבת בלייהן לורות אחריהן יעידו לך על כילן ופעמים שיבא לך בפוסן ב' לורות מולפפין ובייהן לורה שליהם שלא ממיהן הרי חלו מגידין לך שילת הפסד הח' בשבר הפני אבל אם הסוב שבשניהם יגיד לך בסוף ה"ז מגיד שתשבח את מה שמירע לך והדומה לו מכל שני הלורות מהוסכין שיהיו תחת הזה לרחש הזה כי הרחטון מגיד שחולה הולאה בשביל יציאתך לדרך והאחרון מגיד שאחרי כן תרויח יותר ממה שהולאת ועל זה בכל שני לורות אחיות דין מכולר על לורות יחידות את אשר מורות:

כאת העתקתי זאת מתוך פלי כתי הלטופה והח' מ' **האדרי ליבא** נת ז י ם ל ומני בדרך, המזכירה יזברהו ה' למעו"ם.

חלק שני

ספר נורל החו"ל שסי' מתתמתים חכמים ונביאים גדולים ולויתל מים ממודות ויוסף הצדיק וכמה גדולים אחרי מעשה חסף וליקט עניים סיפרים. בתיקון מכל שניהם ועשאו כסולת נקיה הרב הקדוש המקובל המלאי נתון הדור ומורו כמהר"ר שלום שכזי זלה"ה שחיבר נ' תלפיס שירים על פי הסוד וכמה ספרים קדושים:

וזה תופס דבריו בהקדמתו לנורל החו"ל ולפי שחכמי לומות העולם מתיירים בחכמה זו על ישראל שנסתי אחרי ואמרתי לא נופל אחרי מהם מדרכה עליון נאמר והיתם לי סגולה מכל העמים וכבר קדמוני חכז"ל בחכמה זו דניאל איש ממודות ור' אברהם בן עזרא והגאון רביני סעדי' ומהרח"ו ז"ל נם מביא שמך על פסוק בעד החלון נשקפה ואיבב ופי' חלון זה חלון החכמה כמה שנאמר כי היא חכמתכם וביניתכם וכו':

וזה נוסח התפלה אשר יסד

בשם המל הרחמן מלא רחמים עילת כל עילה וסיבת כל סיבה. רחמן ומחרון. קדום עטור נורא כל הברואים ומחליף את הזמנים יתברך שמו קדמון לכל קדמון. אלהי משלך בחדוותך ותמידותך ומעשך האלהי שתביני סוד מה שהסכמתי דבר ברור מה יפי' לם טוב ומה הפכו כי אתה יודע כל נסתר ונולם כל מעפין ויודע מה שיפי' קודם שיפי' שמים וארץ לא יכלכלוך ואתה אחי' את כולם וביחד העוז והכח והחכמה והביטה כוחן לבות וכליות מבשר עולמך בטוב ולא תשלם למעשה יך כפעלם כי אל מלך חנון ורחום אתה יתברך ויתעלה שמך דיין הכל נורא בשבח בח"י שומע תפילה:

ב"ה ספר נורל החו"ל המיוחס לדניאל איש חמודות וליוסף הצדיק והוא סוד הנקודותהכתוב בזוה"ק:

דע מי שרוצה להכות בחו"ל להפיק רצון השואל או שישאל לשאלתו צריך תחלה לרחות שלא יפי' שעת עניני תורה וכן לא ישאל בשעת שמוליתים הלאן ולא ישאל דרך לעג או ניסיון. יקח נייר או לוח ויצור בו ד' שיטות כזה. וכן השניות והנ' והד' ואח"כ יזונן כך ושאלת השאלה מהד' שיטות ד' פרטים כזה:

וכן תולית השאלה מהשני ומהשלישי ומהרביעי כזה

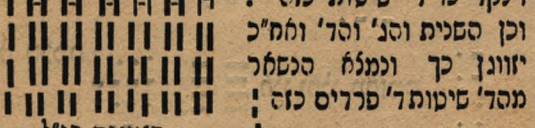

אז תתסוף מהן נ' צורות כרחשונה והן אלו הרחשונה

נשלח מרחשונה דרך ומהשניים קחנה ומן הנ' דרך ומהרביעות כצוד יולח ואז תוליח מהתרכב אלו התחנות ד' נצות לרוחב התחנות תחנה הרחשיים ואח"כ השניות שתחתיהן והשלישות שתחתיהן והרביעיות שהן למטה כזה

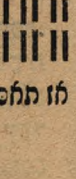

נשלח התחנות ד' והכנות ד' ואח"כ תיילך מן התחנות שתיים ומן הכנות שתיים כזה

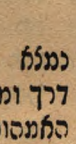

ואח"כ תיילך מכנות התחנות והכנות כ' כזה

ואח"כ תיילך מהשתיים אחד כזה

ואח"כ תיילך מהרחשון ומזה התחרון נורה אחת כזה ⁝ נשלח סך הכל י"ו צורות ודע כי ד' הרחשונות נקראו תחנות והד' השניות היולאות מהן נקראו כנות ושנים שתוליח מן התחנות ושנים שתוליח מן הכנות נקראו מחזיק והן ד' ושנים שתוליח מהד' המחזיק נקראו מחזיקי המחזיק והאחד היולא מהשניים נקרא מניד והיולא מהרחשון ומהאחרון נקרא מחלים ולעולם צורת הפ"ו לא

מכות מלא זונות ומס תמלא לומו סרדיס ככר טעית בגירוף תחזור לח"כ ותשנה בגירוף בדקדוק ומז יצא זונות והכני חוזר ושוכה לך סי"ו גורות שרשמתי לך כדי שיוכן לך בקל

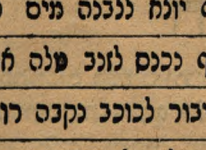

וזה הס"ו נקרא מגיד וזה סי"ו

נקרא מצלים ודע כי כל גורל כוללת ל' יסודות שהן תרמ"ע רשמתי הגורות הם. גותר הגורות ספר. כתן הגורות רות. רגלי הגורות מים. ומס עשית גורל לחת ולא ידעת מס הגלחה לו מו לאו תרשה שתים שעולים לחריה ומהן יסרות יורה על יוסר ומס הן בספך יורה על הסך ודע כי הגורה הרשומה עדיה שים שתריה והל' והז' והי' עיריהן מה שפיהן ולחריהן פירש לחד מזה ולחד מזה כי היתידות שבכל הגורות הן תרבע הא' והל' והז' והי' ושימן להן ג'ד'ז'י' מס טובות יורה על השלה שהיא טובה ומס בהיפך בהיפך. ולאלו הן גורות החו"ל הזה בשוע רשם לגדל הם זכר:

א' לחיון ופירש ג' לחק

ב' ממון נכנס הוא לחמה הם זכר פירש קכ"ן דתכ"ל

ג' ממון יוצא לזכר טלה הם פירש קכ"ן כתר"ג:

ד' קהלה לכובד נקבה רוחני פ' נמחשה:

ה' סרים למחדים לח זכר ולח נקבה ונקרא סוף עפרי פ' כוסג גורלה:

ו' בית הסוהר לשבתי עפר פ' עקלה:

ז' שפל רשם לשבתי נקבה עפר פי' חנכים:

ח' חולה לכובד נקבה רוחני פי' חומרה:

ט' לבן מלא לגבוה נקבה מים פ' ביח"ג:

י' כבוד יוצא לחמה הם זכר פ' לגרה כתרג"ה:

יא כבוד נכנס לגוגע מים נקבה פי' לגרה דתכל"ה:

ב דרך לגבוה נקבה מים פ' טריק:

יג סף יוצא לגבוה מים פ' עתבה כתרנה:

יד סף נכנס לזנב שלה הם פ' עתבה דתכלה:

טו מיכור לכובד נקבה רוחני פ' חנמחש:

יו כר הלחי לגוגה זכר ונקבה פ' נקי תלכר:

כבוד יוצא	כבוד נכנס
נשיא ראש הלחיון	שפל ראש בר הלחי
סרים נלחם חיבור	הסהר סף נכנס
סף יוצא	ממון נכנס ממון יוצא
לבן	אודם דרך קהלה

ואלו הן חותיות החול ומנהר לך פ' טורש זו לחיון חותיותיה ג"פ טעטו מים מלחכו לדק משמרתו יום ה' בית הנפש והחיים והוא מזוג יורה על הסמחה ועל הסחוקין ועל הסלוס זה חותיותיו כ"ל. ממון נכנס ממשלתו תריה טעטו גם משמרתו יום ג' מורה על הממון ומשא ומתן וכעלי עין טובה וחילוי פנים וכוכבו חמה כ"ן ר"ת לדיק כתמר יפרח כי לדיק ל'. ממון יוצא זה למחדים טעטו גם ומשמרתו יום ג' וחותיותיו ל"ג והוא בית החיים והחחות מורה מחלוקת ומילוק והוצאת ממון בלא תועלת ר"ת נורו לכם מפני חרב. קהלה לכובד ממשלתו יום ד' והוא לבחולה טעטו עפר בית החכות והחמחות יורה על החריבה ועל הזריעה ועל הנטיעה והמן ועשה הוגנת ודבריס טובים ובחורים והוא מזוג ולו מן החותיות מ' מים רבים לח יוכלו לכבות את האהבה:

סרים בלח"ס זה למחדים ממשלתו יום ג' טעטו מים והוא לעקרב מורה על הסמחה ועל בני חורין ועל המנחות והמלכות ושידות עבדים ושפחות למחדיהם שם טעידו לו לורות טובות ושם טעידו לו רעות יורה על סיף ושלחה ותמרות ורמייה והרג וחותיותיו ס"ם ר"ת הרג שבוש. הסהר לשבתי ממשלתו יום שבת לגדל רוחני יורה על בית החסורים והקבר ועל העכוב והעצר וקיצור

גדולים וכיוצא מהם העידו לו לזרוע רעות ותותיותין ו"ת רלה לומר מות מהם העיד לו קהלה לו מיכוך ולכן ודרך. ומהם העיד לו לזרוע טובות יורה מיכוך לכסנתי. ספל רלה זה לבחתי ממלתו יום שבת ועבעו עפר וגדי והוא על חריסה וזריעה וטיעות ומשעימה ולפעים ועפר ורעב וממחון וכלורת וחולי ומכמוני' והרג ואבדן ומיעוט הרוחה כמשה ומתן ושפלות השוחל ואין רלוי לעשות חפלו מהם קומתו לורה זו ותותיותין כ"ל יורה על בלורת ופירוד מחים ורעים ומות. חורם זה למחריס ממלתו יום ג' טבעו מהם ושלה בית החים והחזות מורה מחלוקת ומכה ופלע ושבר והולחת דם וממון וחולי ומחשבת רעות ומשפט ומלכות ולו מן החותיות ג"ק ר"ת גו קטוליה. לבן זה ללבנה ממלתו יום כ' טבעו מים לפרעה מורה על שפון ושמחה בית הפשם והממון ורמו לשחל לרכיו מן המלך והמכיריס והכעסיס והפקחים והקליעים וכעלי חכמה ולחולי קשה מורה על ליתת לבבה ומות ולו מן החותיות ד"ר ר"ת דין רחמים שים בו כ' הפכים. ככוד יולח זה לחמה ממלתו יום ל' טבעו עפר לבור מורה על חריסה וזריעה וטוכת הלחה ומזון וריוח ויציבה לבטח והשקט ומלבוש והנחה ושלום ומיכוך וריעות וזיווג ולו מן החותיות ו"ת ר"ת ותחה תגיל ורוב תבואות בכח שור. ככוד נכנס לנוגה עפרי ממלתו יום ו' מים לדגים בית הממון והחכמה והזיווג ונפים יפות וכל בעלי יופי ומורה על בעלי זמות ושפון משמחת להיתר ומיסור ולח מן החותיות ס"ם ר"ת הרג שלום ר"ל חס חוסק היתר שלום. סף נכנס זה לזכר שלה טבעו חם מורה על בעלי שנחה ותחרות ונגדיות ומריבה ועפר והולחת ממון מבעלי שותפות ומשפט חו הולחת ממון ופריצת חמים ולחולי ומות ויורה על חילוק לומות וגירות ולו מן החותיות ז"ת ר"ת זו מחרות זו תולחה והוא מורה על לפעים חויב חו גוזל דברים. סף יולח זה ללבנה ממלתו יום כ' טבעו מים לדגים בית הממון והממון ונטיעה וזרע ומלבוש וחילוי פנים וביחת חוכחים ותורחים ומנחות ומכסנתים ותותיותין מ"כ ר"ת מן כולה חיים כולו חסר כולו וקשה על שחלת חולי וביותר חס יולח לחריו לורות דרך. דרך והוא ללבנה ממלתו ביום שני טבעו מים לפרעה מורה על משה ומתן והילוך ממקום למקום והתחברות בדרכים וקשה על החולי חס כח שחלתו בלורה זו

ודע שהם נסמך ללורה זו לורה טובה יתכשר בלורה טובה וחס הסך היפך יורה על מי שחולה מעין רעה ולו מן החותיות עי"ן רמז לעין רעה. חיכור זה לכוכב ממזלתו יום ד' מזנ מורה על קרבת השלה ומליחת החפן ופניעת החוכים והרועים והסופרים והחכמים וסעודת זימון ומשתה ומחמה ולו מן החותיות עי"ת מורה על טוכי העיר שהן עיני העדה. כך הלחי זה לנוגה ממזלתו יום ו' רוחני למחזיק מורה על השמחה ורוב שפון ומלכים וברים ופקחים ונפים יפות וריעים וחוכחים ולו מן החותיות י"ק ר"ת יום טוב יפה טוב. נשלם הפירוש הזה על כל לורה לבדה וחס תשלים כל השם עשרה לורות תשפוט בפירוש תרכעה ימידות שלהן שהן תדז"י הייטו לורה הת' והל' והז' והי' חס הם טובות כולם טובות.

תוספות פתח שכיות היוד החודם לו לורה רחשונה למיון ולו בית שני הפרים לו בית י"ח סף יולח לו בית ג' לבן לו בית י"ב כך הלחי לו בית הל' בית השוהר לו בית י"ג סף נכנס לו בית ס' דרך לו בית י"ד ממון יולח לו בית ו' חיכור לו בית ע"ו ככוד נכנס לו בית ז' ככוד יולח לו בית ח' קהלה לו בית י"ו שפל רלה לו בית ח' עד כאן פי' התוספות וחס תסתפק לך השחלה של לורה רלה בית השכיות ותדין כו חס טוב טוב וחס היפך היפך.

הצורות הכנסין הן משפל רלה ב' כך הלחי ג' סף נכנס ל' לבן ס' ממון נכנס ו' ככוד נכנס:

והצורות החילוניים הם סף יולח ככוד יולח ממון יולח למיון ולוחד ושרים:

הצורות המזונים דרך בית השוהר חיכור קהלה:

האדו"י וסן הימידות נקרחים בלורה המורה על עיקר החכמת השוחל וסימן לסם תדז"י:

ואילו טוב חכל יורה ברע וסן הטי"ת י"ג:

וצורות הרעות ומי"כ:

פירוש חותיות השמות כולן הת' חוס והשני קר הג' מדבר והד' חלם הם' מים והו' מים מלוחים הז' מרור מלוח הח' מתוק הט' סועל הי' נפעל הי"ח הי"כ זכר והי"ג נקיבה הי"ד עוף הט"ו חופי הי"ו בהמי פי' חם נשחלת על דבר תמלח מה יש ללורה מן החותיות תחמר לשוחל שחלת מעיון כך וכך עד כחן.

וחם

וזה מנ המותיות כולם.

להטם סבד	נזך סקתט	דמלערכנ	כויגלתט
חם	רוח	מים	עפר

כמלא כל המותיות כ"ח וזה סדרן על סדר ח'כ'נ'ד' ס'ו'ז'מ' ע'י'כ'ל' מ'נ'ס'ע' פ'צ'ק'ר' ש'ת'ת'ק' ד'ך' ם'ן'. ודע כל הערכם מהותיות אלו כוללין ד' עכפים שהן תרמ"ע ר"ת ח"ם רו"ח מי"ם עפ"ר ודע כי להטם סבד שהן חם הן יוצאין מרמזי העוריס שהן שבעה שסדרתי לך. ואותי' נזך סקתט שהן רוח יוצאין מן האותיות הפליטים של שבעה עורים ואותי' דמל ערכנ שהן מים יוצאים מאותי' רביעית של ז' עוריס ואותיות כויגלתט שהן עפר יוצאים מאותיות שניות של ז' עוריס והצורך לידיעת סוד מיכם האותיות הוא כדי שתם יכוח השואל ויבחל על דבר שהשכיס עליו ואמר תשאל ותניד לי מה היא העניו שיש לי שהשכמתי ליחאל עליו תרתה בית השאל והוא בית הי"ד תם אותיותיו מיסוד החם הוא שואל על דבר חשיי והם הוא רוחי הוא שואל על רוחני וכן כולם.

ואילו הם עורות המדברות.

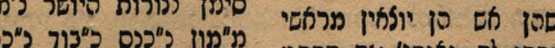

פירוש שמורין על דבר המדבר דהיינו אדם כלומר שם שאלך על דבר איזה שואל שם יבוא אחד מאלו עורה י"ד יחאל על אדם שם העדיס נקבות יחאל על נקבה ושם זכריס יחאל על זכר והעדיס הן י"ב וי"ג. ואילו הם עורות החילומות 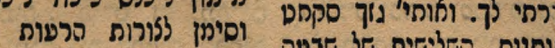 פירוש מורין על דבר החילם כגון בהמה חיה ועוף וכסף וזהב ובגדים. ואלו עורות ההויס 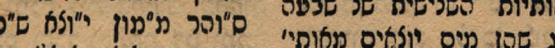 פירוש שמורין על דבר ההוה המתוקן יעני אלא שיש מלחשבת"ם. ואלו עורות הנופעיים 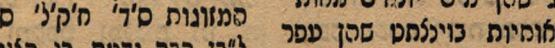 פירוש מורין על דבר שיש לו נוף מתוקן וכוללים ל'ומת ח'י ד"ומם מ"דבר יעני כלבי וכן מגפ"ד ודע כי עורה רחשונה עדיים הן שני והשליני שחריים ומד' ואילך עד ע"ו עדיהן אחד מלפניו ואחד מלאחריו וכלל זה יהי' בידך שם העדיס טוביס השאלה טובה:

אם תרצה להוציא שאלת השואל יגד החול עד ע"ו עורות יקח רחש רחש השניני ורחש השניני והי"ת והי"כ ועשה תחם עורה וקח רחש הקודם לי' דהיינו רחש השניני ורחש הקודם לי"כ ועשה תחם עורה וחזור הוציא מאלו השני עשרת עורות ורחה הנרחה לו בבית שכוונתו ויניד לך ויספוט כו ובית שכיונתו ויניד לך פירוש שאלת השואל. ואילו עורות היושר 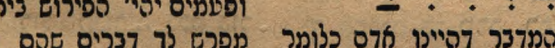 ואלו עורות הרעות אלו הן 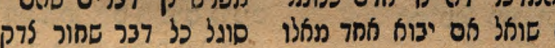 ואילו עורות המזוגות אלו הן 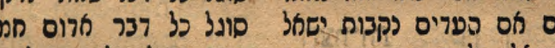

סימן לעורות היושר ל'מ'נ כ'ל'כ'י'ס'נ ר"ת ל'מון מ'מון כ'כם כ'כוב כ'כם כ'כוב י'ונה ס'ף כ'כם וסימן לעורות הרעות ח'ס'מ'י' ס'ר'ס'י' ח'ורס ס'ופר מ'מון י'ונה ס'פל ר'חם ס'ף י'ונה וסימן המזוגות ס'ד' ח'ק'ל' ס'רים ד'רך ח'יבור ק'הלה ל'כן ככר ידעת כי העורות ים מוסד עליהן כמו שנאמר בתחילת המוסח אל כל עורה כגון הלחין כוכב אלו לדק בית הסוסר כוכב אלו שבתאי וכן כולן ולסיכך אם ישאלך השואל על איזה דבר שהשכיס בלבו ליחאל עליו ואמר לך הגד לי מה שהשכמתי בלבי בשאלה התפלל תחילה להש"ת שיביך שאלת השואל בחמת ותכה ותילך עד ע"ו ותרתה סי"ד לאיזה כוכב ואיז תדע מה היא דומם או צומח וכו' וכבר הודעתיך כי עורה י"ג בית השואל וסי"ד בית השאל והט"ו בית הדיין ופעמים יהי' הפירוש בית הדיין ח'ד'ו' והבני מפרש לך דבריס שהם מסוגלים לכל כוכב שבשאי סוגל כל דבר אמור לדק סוגל כל דבר לבן מאדים סוגל כל דבר חרוס חמה סוגל כל דבר לחמה כוגה סוגל כל דבר לבן כוכב סוגל כל דבר מזוג לבמה סוגל כל דבר ירקרק או סוחרים זהב טלה

סוגל כל מבניס טובות ומוסרים מבתניס:

וזה פירוש העורות למוסרים לשבתאי 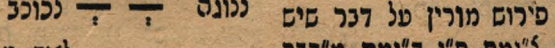

לדק 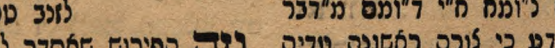 למאדים 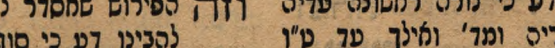 לחמה 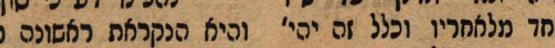

לנוגה לכוכב 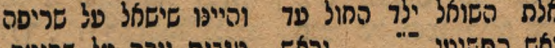 ללבנה 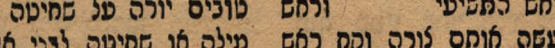

לזנב טלה 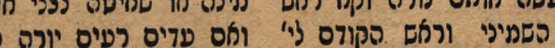

וזה הפירוש שמסדר לפניך כדי שיקל עליך הדבר להבינו דע כי סוף דבר שם עורה אחת לבד והיא הנקרחת רחשונה רחה שם ממשלתה שם כגון נשוא רחש וכבוד ככם טבע כוכבה יורה על השם והיינו שיחאל על שריפה ושפיכות דמים שם העדיס טוביס יורה על שחיטה של שמחה כגון חתנות או מילה או שחיטה לבני אדם חביריו או שכניהם. ואם עדיס רעים יורה על הרג מלכות או מויבים או לסטים ולסרפה והעדיס טוביס יורה שיסרוף

נגדים מרוגים כסף או זהב או יתיך כסף או זהב וירויח בו ואם העדים רעים יורה על פרישת כתים או נגדים או קמה או נורן וכיוצא.

ואם ממשלתו רוח כנון קבלה ומודם יורה על כל דבר רומי כנון על מדם וכהמה וחיה ועוף טהור וריח טוב ועצי תילן וכל דבר תלוי בחויר. ואם ממשלתו מים כנון כבוד נכבה ולבנה יורה על כל דבר שטבעו מים כנון יין או שמן או מפין מים ודבש ומימי לבעים וחלב וכיוצא. ואם ממשלתו עפר כנון שפל רחם וכית הסוכר יורה על עפר ואפר וכן קמח ונפורת של חרסים והכן:

פירוש אחר אם יתמלך שואל על דבר אם יניע לידו או לא יניע כך שם עפרה גורות וקח כל נקודות הגורות זוגין ופרדים ושמלך הכל על כ"ח כ"ח והשאר פחות מכ"ח חזור השליכו על י"ב י"ב אם נשאר אחר שלמתו בגורה רחשונה וכן אם ב' נשני ואם ג' בשלישי וכן כולם ומקום שיכלה ממין על הגורה ההיא מגיד לך שדבר. אם שאל השואל על הפטרוסים של ימומים לפרנס וליטה וליתן בממון של ירושה או למדם ליטה וליתן בשמורתו ורוצה נעל הבית לידע אם רצוי למנותו אם לא תרשה אם יצא קבלה הוא נאמן אבל אין בו דעת להשביח הממון אלא יפסיד מן הממון ואם יצא אחד מאילו דרך שם יוצא הוא נכד הזכר ממנו ואם יצא אחד מאלו פרים כבוד יוצא נכד הוא אבל יוסיף הממון על ידו אם יצא זה כבוד נכנס ממופע הוא בשמיעו לא שבח ואלא יצא זה כבוד יוצא הפטרוסים שמוי ואל תשמע עליו לפון הרע ואם יצא זה חיבור משקרין עליו והוא נאמן ואם יצא זה בר אלחי טהור בתחילה וסופו טמא ואם יצא זה חורש נכד הוא או נוקף אבל הממון יוסיף על ידו ואם יצא זה כבוד נכנס הוא נוכח מעט כמשלו ומתנו.

וזה גורלות שם הדבר כנון לידע מה שמו של אדם או של מקום או שם כל דבר יקח מאין פרדים האמצעים ממקום שהן וקח נקידות המים והרוח מכולן וכלול את הכל ומתחיל ומשלים מן התשיעי אל העשירי ואל יו"ד ואל יו"ד ומה שנאמר מן המאין תעשה הכייתו מקום שיצא המאין שם השאלה:

דע כי כל גורות החול י"ו גורות משם ד' נפרדין בגורה אחת וזה היא ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ קח לכל גורה מהן חות מחותיות ח'כ'ג'ד' והוא משען לכל גורה אחת חות אחת כשוה רחם ונגדו שפל רחם ואודם ונגדו לבן וכל גורה מהלו השאיר עשרה ים כה שתי גורות נכנס ויוצא קח לכל גורה מהן שתי חותיות מח'כ'ג'ד' כמו שפירשנו למעלה:

נשוא רחם חותיותיו ח'ס' שפל רחם כ"ל והסכי להוציאת השם בלבד ולא לזולתו:

ראה ברחשון כמה מהן נקודות הגורה רחשונה ואם כי' פרים זה ÷ נכית השני חותי' השם מהן נקודות הגורה רחשונה ואם השרים בגורה שלישית השם ג' חותיות ואם גורה ד' השם ד' חותיות ואם בגורה ה' השם חמש חותיות ואם בו' השם שש חותיות ואם ז' השם ז' חותיות ואם בח' השם ו' חותיות ואם בט' השם ח' חותי' ואם בי"ח השם ג' חותיות ואם הוא כי"ב השם מהן בגורה הזה וכן אם כי' בגורה י"ג או י"ד השם ד' חותיות ואם לא תמלא פרים זה בשלשה רחה הגורה השולה לחיוב בית היא מן הבתים נתי המהן ועשהו שולה והדין כמו שהזכרנו ויתבונן לך:

אם ידעת השם דקדק חותיותיו מד' פרטים יקח נקודה חיצית ממנה ותכללה והיא כל נקודה פרודים מרחשי הגורות זו היא שם. והרוח כל נקודה פרודה שהיא מלחורו החול כולן עד ט"ו קבץ חותם לבדן. והמים כל נקודה פרודה מכשן החול עד ט"ו קבץ לבד. והעפר קח כל נקודה פרודה כרגלי החול השלים קבלן יחד בלבד עד ט"ו גורות ושוב לייר כל אחת מהן או בשופרת או בלוח חלק כל גורה לבדה והזהר מן הטעות ואם קבלת חילו הפרטים הכה השלים והוא אחת בת' והרוח בשלים והמים בשלושה ' והעפר בד' ותתן כל השלכה על בית בית והשאר תנהו על הסדר אחת אחת על החותיות אלו ח'י'נ'ב'כ'ל' נ'ל'ם' ד'מ'ת' ס'ל'ת' ו'ס'ך' ז'ע'ד' ח'ס'ץ' ט'ל'ט' ומקום שיצלם המהן קח ממנו חותיות החדים והוא אחד מחותיות השם ושוב הכה השלים בעשרה והרוחי בעשרים והמים בשלשים ' והעפרית בארבעים ושמלך הכל ט' ט' ותתן מה שנשאר על ט' פרטים הנזכרים והוא חילוק החותיות מקום שיצלם המהן קח ממנה חות המים והוא אחד מחותיות השם אז תבין בעזרת השם. וסשלכה על בית והוא אחד מחותיות השם שוב הן העשריות לכל אחד ממהן חלקו ומקום שיצא המהן קח ממנה חותי' העשרי והוא אחד מחותיות השם ושוב הוסף תתן מהן המחות והוא אחת מחותיות השם ומבין בעשרי"ת:

ממון נכנס מכוכב טלה, והוא רוחה שני הסמם, וביח מלכותו בית סמם וביתו לרק, מן הכחות מניו כח להכניס ולהביח כל תועלת ולקבל כל תיעלת סמחה והללחה מקויימת: חסה. יורה על דבר מירוסין הללחה ותועלת ומביח בבית חסה להתוכח מעשורים והמעוברת חלד זכר, ותולם בימי פיבורה יקבה עליה: עסק. הסוחל על חייו יורה חיים מרוכים בעושר וכבוד, ולכל שימוף שיתוף וחביר טוב מחוד וכהן והחוכות יפרעו סיטב, ולסחור בכל מיני סחורה ימלח תוספת וריבוי ולקנות בחים ושדות ובהמות ועבדים ים תועלת: מלך. ומלך היולח לקרחת חויבו כסיל יגלח חותו כחפלו, והסוחל חם תהיה המלחמה בחמורה בכיות המדכריס חדין כי לח תהיה ותולם תרחה להלחם חחר הסללה חדע בחמת כי הסוחל יגלח, וחם יעור על עיר יחפבנה ומעמיד לב המלך חו הסלטון בעח בו ממרד ומקבר. וחם יבח המלך חו הסליט בחרלות חויביו לבכוח מלכותם על נכון יכבענו. ומרחה נלוח חחר יימוח וטוב לכל חים מבנה חבר בח בו לעמוד בהיכל המלך לבח לפניו לשרתו ולהתחבר פמו ורע להסרד ממנו, וחם יסוחל חים מחתנה חו בכוד חו שרבה חם יסיגנו ממלך חו מחחר חדין בחמת כי יוכל וסבל יסיג. וחם ירח מעוסק חו מנזילה חו מסיבה לחת רחה חדין כי ים בעח והסקט: דרך והסוחל על דרך חדין כי יקבה להחל ויבח הטיון בקוסי ובחרייכות וביח רוח נדולה וחזק, ולעבור ממלכות לחחרת, חו ממלך לחחר קבה מחד, ועל מי שהיו בם מחריך מבוכתו ומי שהחזיק בדרך יורה עליו בעח והסקט, וחחרי הגיעו למקום חפלו לעיר חו למלכות יקבו עליו פנייניו כחחלה וייעיבו בסוף ולפעמים ירחה בלבול ונער בדרך מפני רוב הנשמים ונבלח ממון לחרן לחחרת טוב ונכון מחד, ויורה על חזרת נעבות ותבידות:

חשך היולח מגניבה חו מחבה מעוברת חו ממדה קדומית חו מכיעור לחר הוח לחת וסמועה היולחת חו שמועות מת הוח לחת, והסוחל על בני ביתו חו על קרוביו חבר יסמה לבו עליהם חדין כי הם שוכבים בעח שמחי ועוכי לב, והסוחל על (בני ביתו חו על קרוביו) חהבה חו חסק יורה על זעות וחסק לב מ"חבר ו"חולי והסוחל על שבוי הוח ענין רע וקבה מחד, ועל החסור והשבוי חו החולה מרחה חריכות ונער ולפעמים רע, ותולם החחרית טוב: הסנה. נעת כרכה נשמי נדבות והן מרוכין ועוד מעט עלרה נדולה, ורוב חבוחת וחטים בשפל חבל לח בחריכות וכחלקו מבני חדם הסלחים והסומרים ותבני החטועה והחלוף ויורה על החכמה והשדור ותבני המעלה הזבה וטוחי הביעור וכו'מים ממנו חולי חומדי ממון הם ותוסבי הרכילות: חלק. ולו מן הלורות ניף קלר וכן כתיפין קלרות ורחשו קטן יפה תחר, ופניו חמודות ורצות, ועיניו עמוקים ועבעו חם ולח: נבול. ולו מן הסיחות מזרח, ומן המקומות החילוחות יהיה מקוס הסווקים: לבע. ומן הלבעים ממוסך בין לבן וכרכום ותדום, מן הבעזמי' המתוק בשפע חמון, ומן הרימים הטוב, ומן החבנים יליטי ודומיהם, ומן הממבות הזהב, ומן החותיות ד"ו, ומן המספר ל"ו:

ממון יולח הוח בית נוגה ולו מן הכחות כח היליה והחלוף בעניו רע יליחת ממון חו בהמות מהחת יד בעליהן לרשה, ויורה על מחלוקת ומנרה והזק נזיבה ודעת ולין חמוה והתחבר בעדת מריע"ם ועוברי עבירות החותרים בחשך בחים ותבר על דרך יתרוחו: חסה. ולמירוסין רע ומר, וכן לניסואין חבר הם יתחברו מבר יפרדו ויבחיתו, ותולם המעוברת תלל ותלד זכר: עסק. והסוחל על חייו יהיה לו חיים חרוכים ותבבע נפשו מעוכה, מוטע דם, ומרחיק כל עניו שיתוף וחברה ולבקש כל הסן רעה, והחוכות לח יפרעו, ולקנות בהמה קבה מחד, וכל קנין חחד, חולם להוליח עבייניה ולהחליפם הוח טוב, וממבר מבר בעניו הללחה ותועלת, חבל לקנות מחומה חין בו תועלת, ולכל עבודת האדמה רע מחוד: מלך. ומלך היולח בחיל לקרחת חחר להלחם בלח מלחמה יגלח חותם והסוחל הם תהיה המלחמה חדין כי בחמת חבקה חזקה. ודע כי הסוחל יגלח, והסוחל יתרחו פניה להיות מערכה לקרחת מערכה חדין כי לח יתרחו, וחם יכנם המלך וחילו לכבוש ממלכה חחרת חדע כי לח יכבענה, ולהסרד ממלך חו מהחדון, ולבח לזה רע מחד, וחם יגלח נדודיו ופרעיו ולבלול בלל יגלו ומחומה לח יביחו, והסוחל מעניו נדולה חו תוספת חו שרבה לח יבינם, וכבוד הבחן לחים לח יקום בידו, ותולם המוסחד ממלך חו מבליע ים שקט לבעח: דרך. ומי שהחזיק בדבר לח יפחד לדבר, וחם יבלה לבח לחרן לחחרת הבה טוב מחד, וחת חפר חינגו פם יבוד מברה שמח וטוב לב, והסוחל דבר למקום חחר יהיה שמור חבל חם יניחנו שמו

להחזיר יפיה נחבד, וכל דבר נפקד יהיה נחבד, ואת אשר לינו על מקומו, אם ישאל על כני ביתו או על אבני מקומו או קרוביו תדע כי שלימים ומוכים הם, ואמנם האחר לינו, כי הלך למקום, או נגנב, והכורח לא ימלא לעולם: שמופה. השמועות המדאות ממיתת אדם או מגניבה או משמופה אחרת היא שקר, וכן אשר מגניבה או מאבה מעוברת או מיתת שדומי, או מכיעור אחר שקר והשואל על אהבה וחשק, או על שנאה וטרוד יורה עליהם בעיני ביוני, והנתפס בשלילה יגלו בלא היזק, והנופל במשפט בית השופט, דע כי העיני האשר האשימוהו הוא אחת ברור, ח"ל לעדים: מאשר והשבוי והאסור בבית האסורים יגלו בלא היזק ובלא חסרון ממס, ואחולה יתרפא מיד, ולשמות משקה טוב, ואם החלומות יבהילהו מרחים פחד והיזק: שנה. השנה תהיה שנת בלורת ונשא אין ורוח סערה עושה דברו, ותבואות ופירות ומיני זרעונים וכל דבר מזון לך למחסור, לבד תחיים ועניים יהיו לרוב והשבחה בכחה: חלק ובחלקו מן הנופים נוף קלר ורחם קטן, ופיניו קטנים ופניו יפים ועגולים, ופיהו קטן ופין מרחהו בכרכום ומרחהו תמימות וכתיפיו רחבות, ובחלקו מן הכח עופות ובני אדם, ומן הממחים התילנות, וכן היתורים: נבול. ולו מן הנבול מזרח ומערב, זה הוא קו השוה, ומן המקומות בית האופים ומרחלאות, ומן הטבעים חם ויבש, ומן הטעמים המר, ומן הריחים הנכחש, ומן הנבעים המנומר, ולבע נדיבי

ומן האותיות ח' ומן המנין ע"ו:

כבוד נכנס הוא בית שמש, ולו מן הכחות כח הנכנסה לתועלת אדם, ומרחה נפיח מורה נפיח טובות, נם חיבוריהן טוב וניצוצין טובים ויורה על הירוסין יפים בשער נאה והברה תלד בת: עשק. והשואל על ימי חייו יורה על חיים הרוכים ואשר ימות בשיבה טובה, והרואה להמל דבר בתחלה קשה עליו ובסוף טוב אחר, ולעשות ביתוף בעיני טוב אחד וחזקי ובשחורה ריוח והצלחה, ולקנות טוב, אבל למכור יבא המכר בקושי ותריכות, והחובות יפרעו ביטר, ומביא ממון במכירת בהמות, ומורה על קנייניס בעשויים בשווקים: מלך. ומלך היוצא לקראת חויניו לנלח יגלח, והשואל על מלחמה אם תהיה, תדין כי לא תהיה כלל כי על העמדת מלכים ועל השלמתם יורה, והשואל שרוה או נדולה או חיזק עניו מחנה ממלך או מאיש אחר יהינה בעיני מקויים וחזק והשואל על השנת נחלה וכבוד הוא טוב אחר, וכעיני דין וממלוקת היבר יבחר, ואם מבית המלכות יהיו עליה על איש ורחוי העלול לשמור נפשו מאד, והמלך בשמר ממרד וקשר, ואם ילוד איש נדר יבוא טוב וקיים בעבור כי הוא נוטר לכל תוחלת, ולהשלים כל מעשה בעיני הוא טוב וחזק וקיים, והמפחד ממלך או מאחר יקשה בתחלה ויקל בסוף: דרך. ללכת בית טוב אחד בהמה והשקט, אולם לנלות מארץ לארץ או ממקום למקום קשה אחד, ואת אשר לינו אם יבוא מהר בחיזה היזק, ויורה על שמחה ותועלת, וממון שלו בשמר, וכן אם שלחו על מנת להחזיר ולשלחו בתחלה אין נכון, והשקדון יבוא לשומר ושלם ומי שהחזיק בדרך וירח מחויניו תדע כי הם לפניו, ומי שהוא בארץ אחרת והומה על בני ביתו או על קרובו ובניניו תדין כי שלימים וטובים הם: שמופה. והשמופה על מת או על דבר אחר היא אמת, ואחד נגיבה או גילוף או אדם שדומית או כיעור אחר הוא אמת, וכן אחד השם הרע אמת, והשואל על אהבה וחשק או על שנאה ופחד, הענין חזק וקיים: מאשר והנאשר או השבוי יחריך מאחרו, וכן האולם יחריך חליו ובסוף יתרפא, והחלומות דברו אמת ויוציאו, ושקר לקטן משקה, אבל האחרון טוב: שנה. שנה ברכה ונשא נדבות תניף אלהים ורב מפרי הטן והכרס, ועיבורי האדמה יגליחו בבהמות וזרעים ובעל מיני למח ורב תבואות: חלק. ובחלקו מבני אדם המלכים והשלטונים ואבני השם והאבנים, ויורה על שומרי התורות ואבני סיוסר והאשד ומדברי לאות וכל יודעי ליד כי לנוד מיות ועושות טוב מאד: נבול. ולו מן הנבולים מערב, ומן המקומות בתי התפלות, ומן הנופים נוף ביתוי וטוב פנים עגולים עיניס נדולות, מרחה ערב ונאמד, ואזה רחב ומן הטבעים חם ויבש, ומן הטעמים מתוק, ומן הריח הטוב, ומן הלבעים אדום ממוסך בלבן, ומן האותיות כ"נ, ומן המספר י"ב: כבוד יולא נם הוא בית שמש הפני, ולו מן הבהמות בח החמועה להוליך ולנרש כל תועלת וממלוק יניע לרוחה, ויורה על היולא מביתו או אשר רלוו לנלות על ממון נאבד: אשם. והשיעורין לא יעשו, ואם יקרה שיעשו יפרדו, והמעוברת תלד זכר, ויורה על שפחתו שנם היא מעוברת: עשק. ולעשות ביתוף או מיבור רע מאד וקשה, ולהפרד

מצימוף הוא טוב, ולפעמים קשיים לו כדור לא טוב, כי הוא מעכב ומונע כל תועלת, וכעבור שנות מורף יגיעה ככל דבר יסיר כעין לקיחת מעט תופלת, ואם יקרה להועיל יבא בקושי ובשדות, ובדין יגלח, והשואל תוכותיו יפרעו תליו, ולמקנה כם לו דבר אחר אין תועלת, אך להמל כל דבר טוב מאד: מלך. והכם הוא מתאבר למלכי ארץ ולשריס לו שניסים המלך היונה בחיל לקראת חיל אחר יגלחנו, וכדור הנתן להיות ממושל לו מאדון לא יתקיים בידו, ואולם שרשה לו גדולה אם יסיגנה תאחר תליו ולהוליך הולאות בכניס העניו טוב וחזק, ואם יצור על עיר לא יתפשנה, והשוללים היונאים לשלול יגליחו: דרך. ולכלכת בדרך טוב מאד לו לפני מלך, ולכלכת בים נחת והשקט, והיראה בדרך לו במקום אחר יבא בעת, והנכנס לארץ אחרת יגליח, והכורח לו הגרדף לא יצוב לארצו, וכל דבר שלוח בשמר אף ע"פ להחזיר, ובעניו שקדון אם יגלח בהשלכת ממון נכנס וסוגר הוא טוב וקייס, ואם ממון יוצא ודרך וזכר התלי אם לותות התכירם ואת אחר תיננו אם יצוב בשלמה אחר עיכוב, והיראה מתורכים תדין בחמת כי הגיע תליו הנזק, והשואל על בני ביתו לו קרוביו תדין כי תיכם בחמת ויצא האחד מאתם ותיננו, לו תיזה דבר נאבד מאם: שמועה. היא שקר, וכן האמד, לבד משמועת מת כי היה ידוע כי הוא יורה על מות בעבור היותו דומה לשקר בהיותו בבית רבים, וכן אמד אשה מעוברת הוא לחמת, ואם יצא בבית הנ' דע כי האשור יצא בלא היזק, והנדרים אם שקר, ומשנתה לו מהבא תיננו מורה מאומה: מאסר. והאסור יצא מהרה ממאסרו חוץ בלא סדיון וכן החולה יתרפא מהר, אך שהוא חולה מחולי מעיים ודם ויאמנם למעט אחרת ויש לו כאב במעיו ובאמונותו והאחרית טוב, ולקחת משקה טוב מאד, וכן האלומות טובים ומועילים: חלם. הלמים שמח ברכה וטובה לכל מיני לחמ, ואם הלבן לו האשור יולחים יורה על נשמים מרובים וטובה לעובדי האדמות ויצא לבשר לאמורים על ריבוי השעורים, חולם חטה ושיבולת יהיו מועטים, ותחתם ועבים וזחים שאתו ויוקר ממזונות אבל לא בתריבות, חלק. ובאלקו מבני אדם האלכים והשלטונים והשפטים ויועצי ארץ, ולו אבא בני אדם ועונות, ומן הגוסים גוף ביתוי ולבבי ופניס ענוגים ולבניס בלובן מזהיר והוא בייחן וחמה: גבול. ולו מן הגבולים מזרח ומן המקומות הגבוהים ומן הטבעים חם ויבש, ומן הטעמים המר, ומן הריחנים הטובים ומן הלבעים לבע שובן ממוצע בלבו, ומן האבניס הטובות והקלות, ומן האותיות ה"א ומן המספר ה': **נשוא** רחם הוא בית ארך ובית מלכות שבחתי זהו בעמדו במאזנים ולו מן הבחות בה היונה במסירות לתופלת, והוסב בבוד ובל עניו גדולה, גם יורה על מבירות בהמות מדבריות בחו ברבות ועיריס ועל סוף בל מספס: חסד. ובעניו לירושין וניסואין תועלת, והמעוברת תגלל ותלד זבר: טפק. והשואל על חייו יהיה חיים מרובים וימות בעובר רב ועניו שיתוף לו בל דבר מולבים לא יגלח, וטוב לקנות בהמות, וכל עניו בבוד וגדולה והוסב, ובבל מקח וממבר תועלת והשואל שרשה יהיננה בהבת המשובדים והפסד שיהיה נגרם מן השרשה תהיה, והמובות לא יפרעו בי אם בבח השר, והעבד לו השם לוים תובניס תדוניסם: מלך מעמיד לחם לפני מלך בדריסת החמת, ומעורר תגרות וחיל היונה לקראת חיל אחד יחלה מלחמה ויגלחנה ויבובו בשלום, והשוללי' יקחו שלל רב בלי מלחמה, ואם יצור על עיר לא יתפשנה, והוא שמור מקשר וממריבה, ואם ירצה לשעבד עליו ממלכה לו ארץ לא יגליח ולשעבד לשליט לו לאדון טוב, אך לא יוצא לו ממנו בחלה לו מתנת בבוד, והשותן בבוד יגליח בחתנתו, ולהסריד מבבוד ומחלה טוב מאד, והמפחד יבבון בעה: דרך. ולכלכת בדרך יש עיבוב, אבל לתועלת, ולכלכת בים נחת והשקט, והשולך יצוב בשמחה, תגרות שלום מביא ודבר שמחה מבחיל, ואת אחר תיננו פה יצוב, ומי שבחזיק בדרך יצוב ברית ומגלית, והרוצה לשוב לארצו טוב ובבון מאד, וגדולה מובבת לו מאד. והנכנס בארץ אחרת בשבר ירא בן יהיו בבוד גדול והגלחה, ולעבור ממלבות לאחר, לו מביא לבית אחר הוא טוב ומגליח, והשולך בדרך אם יפחד לעקה יורה בי תוביו לפניו, והשואל על בני ביתו הנם בשלום והשקט והפקדון שמור, ואם תשלח דבר לא יצוב אליך, ויורה להתאבר עם אוהבי מהר, ואחרות לו עיבוב בחיזה עניו יועיל ולא יזיק והנגיפה לו האבידה והכורח לא יחלחו לעולם: שמועה. חסד מנגיפה לו מביעור אחר הוא שקר וכן השמועה על המת, בי החיים אשר אמרו עליו שהוא מת הוא ברית וטוב, והאשור לו העלול יגיע בלא היזק, והשואל על אמיתת מספר תדין בי הוא

חמת ויועיל ועל עסקי הסחר והמסחר והפירוד יהיו קיימים. מאסר והחולה ימריך חליו ויסתכן ממדתו ובסוף יתרפא. והנסיעה לו המסור יצלו ממאסרים ולקחת מסקה טוב מאוד ויועיל גם יצלח: שנה. הסנה תסיים טובה, לכל הנמתים יסחתו, והמזונות ביוקר, לכל לא בחרוכם, ונשמים לא יהיו מרוכים, וטוב לקנות שוורים לעבודת החרן: חלק. וכחלקו מכני חדש מכמי המורות והדייניס והסופרים והזקנים ומנסי העלה ומוסכי הסחת והכלכלות, ולו מן הנוסים נוף מלא, ומזח רחב, ועיניס נדולות וסניו ענולים: נבול ולו מן הנבולים ומערב, ומן המקומות המנדלים וכל מקום נבוה, ומן הלבעים הלסוב, ומן הטבעים חם ויבש, ומן סריחים הטוכים, ומן הטעמים מר, ומן המותיות נ"ו כ"ו, ומן המספר חמשים: **שפל ראש** היא לורת שבחתי בפילתו, ולא מן הכחות כח הסכנסה בעיכוב וכמעט תיעלת ומורה על חמה ויגון והיזק העסוי וחשם לא ביובר: חשם. המירוסין לא יפרדו והניאולין נם טוביס מאד, ופנין טובר בחעי לחמו קשה, והמעוברת ירבו ליריס עליה ותלד בן לו חפיל, ואשה נרושה מליאה חשוב חליו, ותלד ויורה על ניחוף עם חשם לחרת: עשק. והשואל על מסקיו הוא מזל רע מאד, וכל חפן וכל תוחלת היא ממוסכה ומחלת לב, חף לכל עניו סותפים או חולקים הוא טוב מאד, ולקוחות כהמות יש תועלת, וכן בכל קנין ומסחר, לבל במכר יש היזק ואחה כי יש שם הפסד ממון, והחוכות לא יפרעו כי אם בהכרח בדינין והנהנות: מלך. ומלך היולה לקרות חויניו להלחם לא ימלא מלחמה ויסוב בשלום, ואולם מלחמות רבות תסייעה ומלך או מיוה שלטון ימות, ועיר תגלה בייחום, והשולים וכל אשר יחפון לנזול ולטעוק מהרה ימלאו חפלס וסירה מחויניו חעס"י שהוא ירא מאד יגלו בסוף, לך המפחד ממקרה רעוי בשמר, ואיש היורד במלחמה יחפס או יפול בחרב. השואל שרוה לא יסינעה, ואם יסינעו לא יהיה ככבד עליה לבא ממלך למחר הוא רע ולהשחר עמו הוא טוב, להביא זרים לפני שופט הוא טוב והמתחזק לעלות לגדולה או לכבוד יחות בהם, המופל בשלילת מלך או שלטון לא יגלו בלא היזק, והיולה מגדולתו לא יסוב בלא עזרת לחריס, לבל פקידות הפקיד טוב וטומד, והשואל מיליחות הולחות מכבוד אל הבעליס יורה טוב ותוספת, והשואל אם יבא חויניס או גלחמים אם

תדין כי יגלו למקום אחר, והמלך יסב בעת, ממרד ומקשר, והבא לדין לפני שופט יגלח: דרך. גם הוא מפחד יורה מניסה או מות, וביס רוח סערה ותת אחר חיכה אם עבר מעבר ליס, או עבר להרות רביס ומרחה להתחבר עמו מהר, ויורה על הליכת אדם יבר ונהמן ועני, והפקדון נשאר, ולבלח ממון לאחר רע מאד, ואם בעבורו יבא שמור, והירח מחויניו יגלו מפחד, ואריכות ופיכוב בחיזה עניו הוא היזק, וכן לבא בחרן אחרת היזק רב, וכן לבלח בחב ולבוב למקומו ים תועלת, והסב לא רלה יסוב בריות, והשואל על בני ביתו הם בלבר בחולי וכמלוק: שמועה וחבר נגיפה או כיעור אחר הוא אמת, לבל שמיעה אחרת היא שקר לבד משמועת מת. והשואל על אסבה או חנק, או על שלחה ופיכוד, כל ה' קיים ועומד: מאסר, והחולה יאריך חליו וחולי יומות, ולקחת מסקה רע מאד, וכן האסור יאריך מאסרו לדעת כי יורה על עמויים ויסורים, וכבלי ברזל וחולי לא יגלו: שנה. והשואל על עסייניה יגליחו ונשמים מרוכים יהיו ונשמי רנון ומזונות רבות וכחול וירבה על הרן לעבדת וטוב לחרום ולטעת: חלק. וכחלקו מכני חדש הם כל חיים נבזה ומלורע והעוסים נשפטי הנשים ומכים את העם ועוסי פחד ועבדים ועוברי עבירה' וחנרש בין חנשים רעים וחטאים וקרובים יורש: נבול. ולו מן הנבולי לפון ומן המקומות כל הרן חסך וגלמות וכל מקום חשוך ומן הלבעים השחור ומן הטעמים החמון, ומהריחים הנבאש ומן הטבעים קר ויבש, ומן החניים הרוחניות ומן המותיות ר"י, ומן המספר י"ב, ומן הניופים קומה מרוכה ושחורה, וסכנה מכוער: בר הלחי. דומה לנדק בניחו בטלה ולו מן הכחות כח השואלה והסכנסה לחועלת ויורה על ממון שהוא תחת הארן וקנין ממין וכל תועלת יציע: חשם. ועניו חירוסין טוב וקיים לבל יגלח על החשם שם רע ואם שלג על עניו עשק רע כי בחחלה יהיה בראש והסוף טוב ואם יבא בניח הממון יורה שהשואל יציע ממון רב, ויהיה שר הארן, ועל שמוף וחבור טוב מאד וקיים ותוספת טובר רב וטובה מאד למכור ולקנות ביוקר, ואולם בקנין בהמות וחלות ים תועלת וכן במקנת עבדים כל אלו קיום והעמדה, ויורה על תוספת בחים ושדות ובעניו בהמות נשות יגליח כל חפן ואולם על יד נשר או חשם יסב. והחוכות יפרעו בחלוקת ויסק רנון ותוחלת יציע ומירוסת אחות יציע מקנה ועושר

רב: מלך. והמפחד ממלך או מהדון יכה אליו פחדו, ואיל היועץ לקרות אחר יועצו, ובשכול שכל לא טוב כי ימצאו מלחמה, ומלך או שליט הרועה לשפכד אליו ארץ או מריבה לא יתקיים בידו לעשות, ולהחליף ממלך אחר לאחר אין בו תועלת לך טוב לו שיאחר, והיורד מגדולתו אחר שיתן עליו הכבוד יגזלוהו ממנו, ופקיד השוחל שם יגא מדין כי יגא ואח"כ יצוד שם: דרך. ובדרך יש עכוב שם בעולם לתועלת, ושם מחזיק בדרך ושמע לעקם יורה כי מוכיח לפניו וכיס רוח סערה וכשוף הפקק, והיועץ לקרות קרובו טרם יחשוב תועתו ימצאהו ואת אשר היינו שם יצוד בממון רב אחר עכוב ויורה על כתבי תועלת, וממחבר עם תוכח מסופק שהוא מסתפק עליו, והתבודות או הנעכות לא ימצאו, לך הכורח יצוד והפקדון לא יצוד בידו ושם יצוד לא יצוד שלם והשב לאדונו יצוד בשמחה ובטוב לבב, ולגזלת ממקומו אין בו תועלת, ולהכנס בארץ אחרת שם ירצה אותה ברגע השעלה הוא טוב וירווח שם ממון וכל דבר שיבא בשלום ובשלוה הוא קשה, וכל דבר שיניח לך אדם יגאה בשוחו ולא יעכבנו שום פגע, והנכנס בחיזה מקום או עיר יורה עליו כי מהרה ישלח משם, והשוחל על בני ביתו שם בעוד ואולם יש תגרה ביניהם, שמועת אחד או בעיר הוא שמועת אחד או בעיר הוא שקר, שמועת אחד משם מעוברת הוא שקר, שמועת מת הוא שקר, ופניו אחכה או שאחה שניהם קיימים: מאחר. והחולה יאריך חליו ובשוף יתרפא, ולקחת משקה אין תועלת, והשבוי או האסור יגאו אחר עכוב בפדיון, וכחלומות שחר: שנה. שנת ברכה והנשם ממהר וטוב והשמחים יגליחו ומזונות יפים בחלה בזול ובשוף ביוקר, ונטיעות ופירות יפחתו ועכבים ותחיים יגליחו ולחרוש החלמה הוא טוב: חלק. וכחלקו מבני אדם הסריסים והנשים והכחולות והנערים הקטנים ומכ"מ אדם ושופות, והשמחים כל עין נבוה ומהלורות פניה חמורים וארוכים ורשע גדול ופה קטן רחב: גבול. ולו מן הגבולים מזרח ומן המקומות השדות, ולו מן הלבנים ממוסך בכרכום, ומן הטבעים קר ולח, ומן הטעמים המר ומן החותיות נ"ס, ומן המספר שבעה: נלחם. הוא בית מחדיש ולו מהכחות כח השכנסה והשוחלה בעניו כיוצי ולקחת ים בו תועלת: חשה. עניו חירוסין וביטוחין יתקיימי, ויורה על מפחד בעיון חשה הרס ובחמת תגלל ותלך זכר, ושם השוחל מפחד על עיון ממון יהיה החחרית טוב, ולקחת בהמות ומחלות הוא טוב מאד: עסק. ולשחוף ומכור הוא ביטוי ומעשה להיות רע בעבור שהוא מוליד תגרה וקטטה יורה, שיבואו דייניס היושר, והחוכות יפרעו בהכרח: מלך. והשוחל על מלך חיזה דבר ממלך או משליט או מאיש חשר יקשה עליו בחחלה, ובסוף יגלה, ולרחות פני מלך טוב מאד לך בעמדתו אין תועלת, ואיל היועץ לקרות איל אחר להלחם יגלה, ושם יפחד מאיל אויב יכב בעם, ומלך הרועה לבבוא ממלכה יכבשנה, ושם יגור על עיר יתפשנה, והמפחד פחד מות לא יפחד כי שמור הוא: דרך. ללכת בדרך טוב וכן ללחת מארץ ולבוא שם טוב מאד, ואת אשר היינו שם יצוד אחר לעד, וממון או דבר שלום לאחר הוא שמור, והאבידה או נגיבה ימלא מהר, והשוחל על ביתו הרי הם בעוד אבל האחר אשחד מאחד רע: שמועה. שמועת האויבים הוא שקר ואחד נגיבה או כיעור אחר הוא אמת, והאהבה או האחק טובי' אבל אינם עומדים ולא יאריכו וכן השמחה והפחד: מאסר. והשבוי או האסור יגא אחר לעד, וכן האולם יתרפא אחר שכנה ולקחת משקה טוב ויש בו תועלת: שנה. השנה בלורת נשם מעט ומזונות מועטי' מבואה וזחים טובים ושאר זרעים לא יגליחו: חלק. וכחלקו מבני אדם אנשי המלחמה וכל הפקידים, ומן הגופים גוף קטן וזקן קטן ונואר קלר, גבול ומגבולי' מערב, ומן הלבעים אדום כחין זוהר ומן הטבעים חם ויבש. ומהטעמים המלוח, ומן הריחים הרע, ומהחותיות ח"ס ומהמספר ט':

האדום דומה למחדיש בהיותו בבית טלה בטוח השמש, ולו מן הבחות כח ההכנסה בחין תועלה ויורה על חנחות ומחשבות ועל חיזה דבר טמון ועל כל דבר אדום: חשה. ושם יגא בבית ו' יורה על נחת ושוחל על חשה או על ביטחין ומחלוקת, והשבוחין מלמיד עם חשר והסרה תגלל אחר לעד ואחד זכר, ויורה על שמיכות דמים שם היו שוחל על בחולה שנבעלה ושם השוחל חשה היא לרע, ומקיים כחבי בשוחין: עסק. השוחל על עסקיו יאמת בטוחה וכל שיחפון לקחת בידו יצוי, וקונה חיזה דבר בחלוקה ופחד, ומקבל חהנה ומיבה או חיזה דבר אדום בשיבת פלטים ומכות או על חיזה פשע, שחוף ומכור טוב מאד, אבל השחוף בדרך לא טוב, ולקנות בהמות או שדות טוב והמקנה מקוימת, ומרחה קיום והעמדה

לכל דבר שתקנה, תכל למכר הוא רע מאד, ויבוא המכר אל בעליו, והמיכות יפרעו בהכרח ודיינין: מלך. ומלך היוצא לקראת חויניו יגלחם, ותהיה המלחמה גדולה ואין לפחוד פליו ממרד ומקשר, ואם יגור על עיר יתפשנה, וכי ירד היא במלחמה יגלח, ולבקש ממלך או מאחר יש תועלת אך הרוצה לבא לפני מלך לאיזה דבר ימלאנו קרוב מאד, והשואל שרוח וגדולה יציגנה, והמפחד ישמור נפשו מאד: דרך: כדרך ימלאו חויבים ויורה מות, ולגלות ממקום אל מקום רע, וטוב לעמוד, ואיננו מתאבר עם אשר אינו עם, וכיס יהיה סער ורוחות רעות וחי"כ השקט והמתק, ויורה על חלופי תכשיט, ועל נחת על איש שהלך לאבר היס, והשקדון שמור, ולשלוח ממקום למקום הוא רע, ולשוב למקומו או לאחרו או לגדולתו לא יתקייס לעולם בידו, והשואל על ביתו הם ברייתם וטובים לבד שהוא ביגון ובכוף יגלו: שמועה. אחד נגיעה או כעור הוא אמת וכן שמועת מת, אבל שמועה אחרת היא שקר, ועל האשור או הפעול הדין כי יבוא גמולו כראשו, כי על האשורים והנגעים יורה שפיכות דמים, ועניין אשה הוא ענין חזק ועומד אבל אינו על נכון, והשאלה קשה עד מאד: מאסר. המולה יגלו אחר שכנה יתרפא וסופו לטוב, ובחלומות טוב, ועל האשור והשבוי מראה אריכות ובכוף יגלו ממנו: שנה. שנה ברכה וטובה ומזונות בזול וגשמים מרובים וממים רבים וטובים, ומלחמות רבות ושפיכות דם רב, ולחרוש ולעבוד יש תועלת: חלק. וכחלקו אבני אדם אבני האדמות והנכבדים ובעלי השררה וגבולים שהם מלבעים שוים וכל ציור חרוץ וכסף מלוייר ומטבעות וספרים ודומיהן: גבול. ולו מן הגבולים הלי מזרח ומן המקומו גנות ופרדסים וכרמים ומן הטבעים קר ולח ומן הלבעים לבן מאד וירוק ומהטעמים המתוק, ומן הריחים הטוב, ומן הצורות צורה ביוצית פנים עגולים והוא ביישן וזקן ארוך ונוף ומן האותיות ל"ט, ומן המספר י"ד:

סף נכנס הוא על צורת רחם האדי, ודומה כצוגה בעמדו בבית מלכותו והוא מזל טוב ועומד וכומר החמת והיוצר ויורה על כבוד וגדולה ויועיל לכל דבר ולו מן הבחות כח הבבוסת במהירות לתועלת ועל תוספת גדולה והגלחה: חסד. והחירוסין יגליחו ואשה גרוסה תשוב אליו והשרה תגיל ותלד בן זכר, רצון ותועלה

עבדים ושפחות, וכשתוף טוב מאד, השואל אל החלק הטוב ולקנות בהמות וכתים ושדות יש תועלת וקיום, גם למכר יש בו תועלת, ולהתעסק בכניו טוב וקיים ויורה על אהבת חסד, והחוכות יפרעו היטב, ומתחברים עם שרים וגדולים, ויורה על מתנות גדולות וממון: מלך. והשואל אי זה בבוד ממלך יציג, גם יגיעות הבבוד רבות והשואל שררה יציגנה והיא מקויימת, ואם יגיע במלחמה ינצל מלחמה מהר גם יגולה ונרחה שיברח ומרחה שפיכות דמים ויורה על איש נכבד בחסד המלך, ואם המלך יגור על עיר לא יתפשנה, והנגרם מגדולתו לא יבוא לעולם, כעניין משפט או תגרה תמלא ומה שילא מידו יבוא אליו מהר, והמפחד כדרך רע כי טוללים ומות קרובים אליו, ואת אשר איננו עם לא יבוא, אך ממון אולי יבא מהר ואולם יאבד בפשיעה ולא יבוא ליד בעליו והבורח יבוא, והשואל על בני ביתו הם ברייתם וטובים, ולהחליף מאדון לאדון או ממקום למקום אין תועלת, ועל פקדון וטמון יורה יגון ואנחה: שמועה. ואחד מגיעה או מאיזה כיעור או שמועה אחרת הכל אמת, וכן שמועה מת אמת ומהפכה ומשנה סניפים קיימים, והאשור או הפעול יבוא גמולו כראשו: מאסר. והאולה אחר שבנה יתרפא וסופו לטוב, ובחלומות טוב, ועל האשור והשבוי מראה אריכות ובכוף יגלו ממנו: שנה. שנה ברכה וטובה ומזונות בזול וגשמים מרובים וממים רבים וטובים, ומלחמות רבות ושפיכות דם רב, ולחרוש ולעבוד יש תועלת: חלק. וכחלקו אבני אדם אבני האדמות והנכבדים ובעלי השררה וגבולים שהם מלבעים שוים וכל ציור חרוץ וכסף מלוייר ומטבעות וספרים ודומיהן: גבול. ולו מן הגבולים הלי מזרח ומן המקומו גנות ופרדסים וכרמים ומן הטבעים קר ולח ומן הלבעים לבן מאד וירוק ומהטעמים המתוק, ומן הריחים הטוב, ומן הצורות צורה ביוצית פנים עגולים והוא ביישן וזקן ארוך ונוף ומן האותיות ל"ט, ומן המספר י"ד:

סף נכנס הוא על צורת רחם האדי, ודומה כצוגה בעמדו בבית מלכותו והוא מזל טוב ועומד וכומר החמת והיוצר ויורה על כבוד וגדולה ויועיל לכל דבר ולו מן הבחות כח הבבוסת במהירות לתועלת ועל תוספת גדולה והגלחה: חסד. והחירוסין יגליחו ואשה גרוסה תשוב אליו והשרה תגיל ותלד בן זכר, רצון ותועלה

יצליח, ויורה על מקרה טוב וכבד: עסק. ואם שאל על עסקו ימות עשיר ובשתוף יורה בלתה וטוב ומוחלת ושבעת מה שישאל וטוב לקנות שדות וכרמים ולקבל ממון במכירת בהמו' או במגד ויורה על תוספת בעניין עומד וקיים וכן לקנות גוים ושפחות יש תועלת והחובות לא יפרעו בתגרות ודיבים ותריבות בתיקה עניין יזיק מאד: מלך. יורה על ענין מלכות ועל העומדים לפניו והמבקש דבר ממלך או מן השליט ינתן לו, ומלך היולה להלחם יצלח, והיולה לשאול שאל יכרח ויפסיד ומי שירך מגדולתו יפול, והיורד למלחמה יגבר וינצח ויהיה לשם גדול, ומלך הירה ממרד ומקשר יכרח מפני המורד וינצל ובתחת הוא, ואם יצור על עיר יתפשנה ואם יצא לחפוש מדינה יכבשנה, והשואל שרה יפיגנה ותתקיים בידו, ולקוס על חיים הוא רע מאד: דרך. ובדרך טוב מאד וימצא ריוח מחבר עם מי שליטו שם, וטוב להחליף מבית לבית, וכן ללכת ממקום למקום, ממלך למלך, ומי שהרחיק בדרך ושמע שמועה מחויבים הם לחזת לכל יצליו בחין היזק, והנכיבה והחבבה ימלאה בבית ה' מבלניו, וללכת בים טוב מאד, והשואל על ביתו הם בטוב: שמועה. השמועה היא לחזת והחשוב לו השלום יצליו בלא היזק וחשב גביבה לו כיסור לחב לו חשק לחזת: מאסר. שאסור לחב, מוסר יצא בחין פחד ולחולה יכבד חליו ובסוף יתרפא, והחלומות טובים ויש בהם תועלת: שבה. השבה שבת בהכה ונשמי נדבה והם מרוכים והלחמים יצליחו ולחם ומזון בזול, ולעבוד שלחמה טוב מאד: חלק. וכחלקו מבני אדם המלכים והשרים ופיועלים והסופרים והרופאים ואנשי שרה וגדולה: נגוד. ולו מן הגבולים קנות מערב שלחרונים ומן המקומות הכרמי' והשרדים שלחורי הבתים, ומהעורה קומה ביומית ופנים חרוכים ילונר חרוך ופה רחב וריח פיו טוב וסיניו גדולים ושער רב ועבה, ולו מן הטעמים קר ולח ויבש, ומהלבטים מכורכמים ויפים, ומן הטעמים המתוק ומן הריחני' הרעים ומן השותיות כ"ד ומן המספר ט': סף יוצא הוא על לורת זכר החלי ולו מן הלחות בח בפיזור והטירוד והיולה ממקום בעניין רע ויורה על גזלת נחלות והעברה שרות וחסרון ממון על מריבות ומדון וחילופים רבים: חשק. והחירופין לא יצליחו והשרה מגיל ושלך זכר ושם' גרוש, מחשב לא יפנה טוב חליו עוד: עסק: השואל על

בחלה

שחריתו תדין כי ימות עני והשואל על עניו יצליח שחקיים שאלתו חכל להכנים לא שחקיים והכדרים לא יתקיימו, ולחבור רע ואין בו קיום ולשתוף ולסחורה רע מאוד ויתפרדו ברעה ואינם למכר יש בו תועלת ולא לקנות כי יורה על חיים שחיו הפרידה או מרעהו בשריבה ומדון, ומקנה בבהמות או עבד לא יעמוד ולא יתקיים וחובות לא יפרעו לעולם: מלך. ומלך היולה לבוא ממלכה יבבשה לך לאלת למלחמה לא יצלח וחיל היולה לקרות שחר בתחלה יצלח וחח"כ יכרח, ולשאול שאל לא טוב והשואל ממלך או שחר לא יציב שאלתו, והשואל שרה לא יפיגנה, והמחזיק בה יפיגנה, והיורד מגדולתו לא יעלה עוד, וי"ח כי יצלח בשלחמה העומד מלך מערב: דרך. יורה על שחד וחח"כ יצלח ואם ישמע שמועת חויבים בדרך חיו חמת: החבור דומה לשמח בעמדו בעלה וממשלתו כובד חמה, ולו מן הכתוב חבור העניינים טוב לא בבנסה יותר מיניהם ויורה על חבור חוכני' ורודף עבירה יפיגנה לעשות ויורה על קירות ורבעים ולמידם יחד: חסד. ודברי חירופין ממכר וממכר ניחוחין טוב, ולמיד חבורה חסד, והבירה מקנה לילד בחבלים וחלד בת: עסק. והשואל על עסקי חייו יורה על קולר בנים ומקרה ועניינו טוב על דרך ביטוי ובעניין זה יחות, ועל חבור ושתוף מורה חמה והיזק ומועט לגרם דבר מחתו וטוב לקנות עבד או שפחה, ושיתוף או חבור בעניין שחורה ומקנה בחים ושדות הוא טוב והחובות לא יפרע כי חם בהברח: מלך. חיל היולה לקרות חחר בשלחתה יחות מזה ואזה וח' מהם לא יצלח, והשולים חחר שיחלקו מהבותם יביחו שלל רב, והשואב שידרכו עליו חויבי הוא חמת שהחויבים קרובים חליו ואין למלך לפחד מקשר ומרד ואם יצור על עיר לא יתפשנה ויורה על חים חשר נפיוסי חחרים ובעזרתם יפיג לבח בעבודת מלך והשואל שרה ממלך או מחזון יפיגנה והמפחד סופו לרע ובמקום השופט חמר דין ויוצר: דרך. בדרך יורה חבידת ממון ומות גם יורה על מהרב בדרך וביש רעש וברקים, ומי שליטו שם בבר המזיק בדרך לבוא, ונלחת ממקום למקום הוא קשה ואין בו בח לעשות, הבורח מבהל מאד ובעברה עלמו, ונגבה או חבדה המולח, והפקדון לא יצוב לבעליו, וממון או דבר שלוח יבא לשמר, וכתבי שלוס יובלון, והרולה לבא בחרן אחרת שם הוא רוחה חותה בעת ההשלבה יהיו ענייניו הפוכים

בחלה

בתחלה וכסוף יגיע מאד, ומשונאל על כני ניתו כף כעוב לכל האחד חולה: שמועה. השמועה על המתנה חמת ואחד גניבה או כיעור הוא חמת, לכל אחד לריון הוא כזב והוא יביא בערת החשק: מאסר. השונאל על חולה שם יגלו עמו סבר וקבלה ימות מסר ועוב לקחת משקה והחלומות שוא ידברו ויכהלו לב החולה ועל האסור יורה תגאה ופיזק: שנה. השנה תסיה טובה ותבואות רבות וגשמים מועטים, ופירות וזתים ותאנים לא יגליחו, ולעבוד אדות היטו טוב: חלק. וכחלקו מבני אדם המגייר גנבים והעושה מעשה רוקם, ומלייבי הכחשת וכחרשת חכן ומלחנים ופילוסופים וחכמי הכוכבים ועוברי עבירות וגוזלים ומלוים גם כחלקו הספרים הגדולים וכתבים על עניו: גבול. ולו מן הגבולים חלק המדרשות, ומן הטבעים מזוג מקור ומוס, ומן הפעמים חמון קלע ומן הלורו' פנים תריסים ורזים וקומה תרוכה ודקה בחין לבע, חוטמו תרוך, ושיניו תריסים וזקנו קטן ויריניו דקים והוא לים כילי ותכזרי ושמח בהלנו מחמריס ומסכסך ומוכר עבירות ולו מן הריחנים הדברים שחין להם ריח, ומן הלוחיות ג' ומהמספר י"ג: הסבר. הוא על לורת שבחתי בשמרו בתריס ולו מן הכמות כח ההבלסה וההולחה בעניו רע כי יורה על תגאה ועבוד וחולי ומאסר וקבורת ודברי' סמוכים תחת הקרקע, תסה. ויורה על תירוסין שהם קיימים ועומדים ואם חשק תסה שהוא לו תיזה תרוס יהיה שלוח לעשות דבר שהוא בהיפך דעת אחריס יגלח ויבלים חפלו ויעיד על כתבי ניהודין שהם קיימים ויוכיח על הריון וההרה תלך בת ותסה גרושה מאיסה תשוב אליו: עסק. השונאל על חיין הם תרוכים ועוכים ויומת עשיר, וכשחורה ריווח ולקוות אדות וכרמים טוב, ולקוות עשיניים לחריס מעט תועלת או לא כלום, תוחלת ומדריס לא יתקיים לעולם, והחוכות לא יפרעו כי הם כדיניס ותגרה, ולמכור קסה מאד ועניו חכור ושחוף הוא טוב מאד וקיים וייעיד על קיום כתבי תגאי שחורה או מקנת בית וכרם: מלך. ומלך היולא בחיל או חיל היולא לקרלת אחר יבוא או יגולו ולשלול שלל רע וקשה ואם יגור על עיר יתפשה ואיזה עניו השונאל או שרשה השחלה יתקיים ויעמוד, ומי שירד מגדולתו יעוב שם והכח לשני מלך יכבדהו ויעשו פניו ויורה על השגת שקידות מאר או שליט: דרך. וללכת בדרך אין תוחלה וללחה ממלכות למלכות או ממקום למקום רע וקשה ואם החזיק בדרך ויעמע שמועות חויבים יולחים עליו יפחד ואחר חיינו שם תעכב חולי לא יעוב, והרוחה לעוב לאחרו אחר זמן אחרך יעוב וי"ח כי מאס יקרה לפעמים שיכות בבחים עמוסות מאתו או מקרובו, הגניבה או החבידה תמלא ולשלוח איזה דבר לא טוב ושקרון ודבר שליח הוא כשמר אבל לא יעוב לבעליו וכים רוח סערה ויורה על הבטבעים בו והשונאל על בני ניתו הרי הם בעוב אבל הוא חולה או אחאו הרה: שמועה. היא חמת ואחד גניבה או כיעור אחר או מהריון הכל חמת, וכן שמועת מה או שמועת איזה שליח, והחשוב או השלול יעשה מאסף ממנו והחבבה או החשק או השלוח והפרוד קיים: מאסר. לחולה ולמאסר קשה מאד ויורה על אריכות עמדם בעניו רע וכחלומות יש היזק ופחד: שנה. שנת בלורת וגשם מועט, ולולם לעבוד גניס וכרמים טוב מאד: חלק. וכחלקו מבני: אדם הגבזים והקלבים והארכבי' ומהבטים הספחות והמעוברות ומהמקומות כל אדב וחשוך ומקום המים ובקעות וחפירות וכחי הספר ומהלים וכרמים ומן הפירות כל אשר להם קליפה קשה ומהלחמים הלילות. גבול. ולו מן הבבולים לפון ומהמקומות מקום הספרים ומקומות שהן תחת הקרקע, ומין הלבעים שחור ומכורכם ומהטבעים קר ויבש ומין הטעם החמון, ומן הריחנים הרע, ומהתכנים הדקים ומן הלורות גוף קלר ודק ופניו עגולים ושניו גדולות ורחשו גדול וזרועיו קלרים שחור בקלת והוא מאזרי ורע מפללים ומכופר כמעשיו וגולל וגוזל, ומן החותיות ת' ומהמספר י': **הקהלה** דומה על הלבבה בעת מלוחה ולה מן הכוחות כח הריבוי לטוב או להפכו, ומורה על קהלת עם לטוב או לרע, ועל חנועות וחלופים ומלחמות ועל מגרות וגשמים מרובים: חשם. מחברת ניהודין בדרך טובה ועל חבלי יולדה מביאה קבון רב, והרה אחר חבלי יולדה מביאה קבון רב. והרה אחר חבלים עלומים חלד בת: עסק. השונאל על חיין הם תרוכים ועוכים ויומת עשיר, וכשחורה ריווח ולקוות אדות וכרמים טוב, ולקוות עשיניים לחריס מעט תועלת או לא כלום, תוחלת ומדריס לא יתקיים לעולם, והחוכות לא יפרעו כי הם כדיניס ותגרה, ולמכור קשה מאד ועניו חכור ושחוף הוא טוב מאד וקיים וייעיד על קיום כתבי תגאי שחורה או מקנת בית וכרם: מלך. ומלך היולא בחיל או חיל היולא לקרלת אחר יבוא או יגולו ולשלול שלל רע וקשה ואם יגור על עיר יתפשה ואיזה עניו השונאל או שרשה השחלה יתקיים ויעמוד, ומי שירד מגדולתו יעוב שם והכח לשני מלך יכבדהו ויעשו פניו ויורה על השגת שקידות מאר או שליט: דרך. וללכת בדרך אין תוחלה וללחה ממלכות למלכות

מלומה כעבור שיורה על מסוכתה לשלום ומלך היולה להלחם יצמה וירדוף חויביו ולשלול שלל אין תועלת לך מורה על ברימה ועבדה, ואם יצור על עיר יתפשנה, והשולל על חיזה דבר ממלך או מחדון יציג שלחנו כתריכות ומורה על תגרה ומחלוקת לל השולל מספע או פסק, והמפחד יסב כעס והרוף שרה או מדעת יהומה ולה יציג וסקיד לו גזבר יורידוהו מגדולתו, והיורד מגדולתו לה יעוב כי אם לחר יהום: דרך. ללכת בים כתחלה רוח וכסוף הללמה והפקע, והולך בדרך יסמר מחויביו וממסירות, ואחר חיננו פה יעוב מהר כשמחה, וככם למקום יתעכב שם. והרוצה לילך ממקום למקום או ממלך למלך טוב לו שיסתר ויעמוד, והרוצה לבא לפני חיזה לדם גדול ימלחנו עסוק וטרוד ולה יוכל לדבר עמו, וסגיבה או החבדה תמלח לכל הכורח ימלח והפקדון שמור, וכן ממון השלוח יהיה נשמר, ולעוד חיות ועופות טוכה מאד: שמועה. ושמועת מת כלי פסק לחמת, לך החבד הוא שקר וכן חבד כריון, והחשוד או העלול יודן ויוזק, ככל פנין לחבה ושלחה שניהם קיימים: מלסר. והלסור יתריך מלסרו, והחולה יתרפה כפפת שלשול או דם, ולעשות כל רפואה רע והחלומות טוכים. ואולם מורה על החולה נפי ודמעה: שנה. השנה שנת ברכה וגשמי רצון, תכואות וזרעים טוכים לכל קטוניים יחמתו, ולעבור שרות טוב: חלק. וכחלקו מכ"ח לנפי החן והשמחה והיושר והסירות ונחמנים: גבול. ולו מן הגבולים חלי מזרח, ומן המקומות החשוכים והמתבודדים ומקומו מסוכני ומן החילות הגבוהים והיפים, ומן הפירות הנמלחים כהרים וביערות כמו כלוטים וערמונים ודומיהם, ולו מן הלבנים חדום מעורב נלבן, ומן הטעמי מלוח עם מתיקות, ומן הטבעים קר ולח, ומן הלורות נבוה קומה וחרוך ופנים עגולים ונחתמים בחתמים קטנים, גם כחלקו המחכות חשר יעבור כחש, ומכ"ח כל הולך על ד' ומן החומות ק' ומן המספר ששים: הדרך דומם חל הלבנה כהיותה חסרה, ולו מן הכחות כח פיליה כמהירות וכמעט תועלת, כי יורה תגועות וחלופים בחין העמדה, ומגרש חיזה דבר בהמה או חדם מחחת יד השולל, ויש חליה מעט תועלת לכל דבר לבד מדרך: חמה. ויורה על פרידת חרוסין וביטולין והסרה חלד בת ומגלו: עסק. והשולל על עניינו יורה שיסיב להיות פקיד חו פרס, וכמכר מורה מהירות ומועט ינון ואחמה חפע"י שים לפחוד מהפסד ממון, וכשתוף וחבור יש הפסד גו בעבור כי יורה על רמחות וכמקים בהמות ועבדים ושפחות אין בהם תועלת ומעט יעמדו, וכן בנין לה יעמוד, ויזכה בדין, וכתוחלת ונדרים לה יתקיימו, ועניין המוכות תגרות רבות ואין תשובה להם והדבר הנשלל לעורר להיות: מלך. ואיל היולה ירדוף ויגלח, ולבא לפני מלך טוב מאד, ולשלול שלל טוב מאד ויטובו בריות, ואם יצור על עיר לה יתפשנה, והשולל שרה או כעוד יציג: דרך. ולללת בדרך יורה על מהירות, ואם יצא בביח ה' יוסף למהר בהליכה טוב, ורחוי להשמר בדרך מחבריו, ומרחה חילוף ממקום למקום, והחלוף טוב מאד ומועיל, ולהכנס למקום מועט, אבל לצחת משוכח ונמלח בדרך הבטחה, וזעקה וקול הנשמע מחויניס הוא לחמת, ואולם הלל כחין פחד, ומחחבר עם מי שהיו עם בשמחה, ואם יכנס בחרן אחרת או כמדינה אחרת יש בו תועלת אבל לה יעמוד עם עשיר, פקדון לה יעוב עוד, ודבר שלום יבא בשמר, נגבה ואבדה לה נמלח, והטוב והמשובח שוא בדרכי' וכבתי הריחים, וכנהרים וגלורות טופות, וביש רוח סערה וכסוף יגלו, והשולל על כני ביתו הם בעוב, אבל הם' מת או מכרו בהמה: שמועה. חבד הריון חבד נביחה הכל שקר לך שמועת מת או חבד כיעור אחר הוא לחמת בדור, ועניין לחבה ושמחה לה יתקיים, וחשוד והשלול יפחדו בעבור כי יורה על יציחת חויבים, וכסוף יגלו: מלסר. והלסור יגלה מהרה ממלסרו, וכן החולה יתרפא מהר, ולקחת משקה טוב מאד וכחלומות פחד ויגלו: שנה. השנה תהיה ביטוית, וגשם מועט גם תבואה מועטת קטוניים ומיני זרעוניים יחמתו, ויוקר המזונו' לה יחחרך, ואל הזרעים והטעמים יורה גדול': חלק. וכחלקו מכ"ח המזרים על הפחתי' והסוחרי' מדברים קלים ופפלים ואנשים ביטויים מעניין זה ורלים ושלומים: גבול. ולו מן הגבולים חלי מערב ומן המקומות הנהרות וכריכות המים ולמוריהם ומקום מורדיהם וממקומות היסוד החשוכים, ומהלבני' טירוק, ומן הריחים הטוב, ומן הטעמים המלוח, ולו מן הלורות חים ממולח גוף חרוך ופני' מכוערים וחרוכים ושניו פרודות ודכורו יבר, ומן החומות מ' ומן המספר ח':

הנה חבר שידעת שמות הלורות והלורות חחלפך כיצה להקל מעליך הפורת היינו קח נייר

וכתוב על כל נייר נורה אחת מהנורות ושם הנורה שמה עשר פעמים שמה עשר ויעלה 256 נורות כסדר הנורות שלפניך כל סדר פעם וכן כולם ואמת הכול בקלפי וכיון שיהיו לך שמונה תוליות מן הקלפי כלי מתכוון סך 16 פיתקין ותסדרם לפניך על השלחן ותרשם נורת הע"ו שהוא העיקר הדיין וכ"ו שהוא הפר ונורות ת'ד'ז' כפי שרשית בספר ומזה תדין ד"מ שם יגיע הנורה הע"ו נשית רשם עיין בספר בסימן שהוא רשם וכן כולם וק"ס בלת משפטי הת'ד'ז' ומשפט נורה הי"ו תוכל לידע שכל כי כל החכמה הזה נתייסד רק להפוך הנקודות י"ו פעמי' י"ו ועל נורה הע"ו תולה הכל:

שער התקופות והלקות והקשת והחדש

מסורות מעורא הסופר ומרבינו סעדיה ומר' משה הדרשן ומהרב האר"י הק'

אם תקופת ניסן תפול בשלש בשלושה רביעי יום מימיה מועטין ושם בשור בשלשה רביעי מימיה מועטין ופרנסה מרובה, ושם בגדק בשלשה רביעי לילה מימיה מרובין ופרנסה מעוטה, ושם תקופת תמוז תפול בסרטן בשעה ומחצה ביום פרנסה מרובה ומחצים יהיו בה ושם בתאומים בשעה ומחצה ביום פרנסה מעוטה וכני אדם מוזרין בתשובה, ושם בתמוז שם בשעה ומחצה ביום כל הסיעורין שקולין, ושם בסרטן בשעה ומחצה ביום הרבה בני אדם מתים בה' וג' בשבת בשבע שעות ומחצה בלילה בני אדם חשובים כמתים:

ואם תקופת תשרי נופלת במאזנים בשלש שעות ביום נשמים מרובים בזמן ושלש בזמן ושם בחמש שעות ביום פרנסה מרובה ושם בעשר שעות בלילה פרנסה מעוטה: שם תקופת טבת נופלת בעשר שעות ומחצה ביום נשמים בתים בזמן ופרנסה מרובה, ושם בחרבע שעות בלילה נשמים מרובין ובזמן, ושם בעשר שעות ומחצה ביום פרנסה מעוטה ושם בעשר שעות ביום ומחצה בלילה פרנסה מרובה וגם מעוטה, ושם בעשר שעות ומחצה בלילה פרנסה מרובה, (קבלה מעזרת הסופר כת"י):

סימן התקופות שם נפל התקופה בתחלה כל התקופות של השנה יהיו חוס וכחלים סימן ביטוי שם בוגה יהיו הנשמים, כוכב כולו חם. לבנה כולו קר. שבתי לינה וריבו נשמים. לדק כלו קור ושלג ונשמים. מחדים חוס ונשמים בלה לנה:

סימן לארבע תקופות השנה

תקופת ניסן שם תהיה ברוח הלילה לרוח יהיו ויחרבו בני אדם שלו לחלו והחטים בזול ושם בחלי הלילה תהיה טובה, ושם בחלי היום תרבה הטובה והחטים בזול:

תקופת תמוז שם תהיה בשעה ג' וחלי מהלילה כל החטים בזול והקטנים ימותו ב"מ ויהיה חולי בהמות גדולים ושם בז' שעות וחלי מהלילה זול גדול יהיה וטובה רב, ושם בז' שעות וחלי (מהלילה) מהיום יעלו שערי הריות והחטה תהיה ביוקר ושם בתחלת היום מות יגיד והחטה בזול:

תקופת תשרי שם יהיה בג' שעות מהלילה החטים בזול ומנשה בבהמות ושם בג' שעות מהיום חטה בזול וחולי בבני אדם ושם בט' שעות מהלילה מטר ירבה ורחשת השנה יהיה זול ושם בט' שעות מהיום זול גדול יהיה ושערי הרע יפתחו במ':

תקופת טבת שם יהיה בד' שעות וחלי מהלילה החטים ביוקר, וחולי בבני אדם וסגולד בחותו תקופה ימות מהר, ושם בעשר שעות וחלי מהלילה חטה בזול וסגולד בחותו התקופה יהיה עשיר, ושם בד' שעות וחלי מהיום רחשת השנה זול, ואחריתו יוקר ושם בעשר שעות וחלי מהיום חולי בבני אדם ובאחרית השנה זול גדול ויתענגו מרוב הטובה:

סימן אחר לתקופת תמוז

אם תהיה תקופת תמוז ביום ג' בשבת רחשת השנה יהיה מטר ויהיה מלחמות רבות וחדשות ברכה וחלב הרבה וחלקה החמה בחייר ותותה השנה יהיה לטר גדול:

אם תהיה תקופת תמוז בב' בשבת יהיה מטר הרבה בתחלת השנה ובזמן חריפה יעבור הנשם ותחיקר התבואה כמערב ג' חדשים טבת שבט אדר, ותמ"ב ירדו נשמים ותיזול התבואה באחרית השנה:

אם תהיה תקופת תמוז בג' בשבת תהיה כל השנה מטר מון מחזון וכסלו ותחיקר התבואה ג' חדשים וחלב יחרבה ובאחרית השנה יהיה מטר והזרעים ופרי האדמה יעלימו:

אם תהיה תקופת תמוז כד' בשבת ירדו גשמים רבים ותלקה החמה עם יציאתה וימותו מלכי מערב ויהיה רעב אחר רעב ג' שנים:

אם תהיה תקופת תמוז בה' בשבת יעלה הנשם בתחלת השנה ואחריתו שלג ומטר וימותו הרבה בני אדם ויהיה רעב על פני כל הארץ בחמלא השנה:

אם תהיה תקופת תמוז בו' בשבת ימטיר ברחשית השנה ונם ולדי הצאן יגליחו ולא ירד שלג על הזרעים והרע רב בבני אדם וירבה הדגים ותלקה החמה בחדר:

אם תהיה תקופת תמוז בשבת תמטיר ברחשית השנה וכזמן הזריעה לא יהיה מטר והחטים יהיה ביוקר ג' מדשים ותלקה החמה ותרעש הארץ וירבו הפירות:

סימן אחר לתקופת טבת

מרבי משה הדרשן ז"ל

אם תפול תקופת טבת מע' עד י' כו יהיה יוקר גדול. ומע מן י"ח עד ט"ו בו רעב ולא רעב ומע מן י"ו עד כ' לא רעב ולא שבע. ומע מכ"ח עד סוף החודש שובע. ומע בכנסה בר"ח שבט שובע גדול מאד:

וזה הוראת התקופות בשעות

אם תהיה תקופת ניסן ותמוז בשעה שמושל שבתאי השנה חום גדול יהיה.

אם תהיה תקופת תשרי וטבת בשעה שבתאי שנת נשמים יהיה.

אם תהיה תקופת תשרי בשעת צדק שנת שלום יהי'.

אם תהיה תקופת תשרי וטבת בשעת לבנה שנת קור גדול יהיה.

אם תהיה תקופת תשרי או חיזה תקופה בשעת מאדים מלחמות יהיה.

אם תהיה תקופת ניסן וטבת בשעת כוכב ימטיר הרבה ולא יהיה שלג וקרח.

סוד נפלא לדעת סיעור התבואות אם יהיה בזול או ביוקר בזה השנה, קח חמש ותשקול אותם ליל רחשון מר"ח תמוז לחשבון המולרים, ובכוכב תשקלהו עמם שנית וכן בכל תחלת לילה וככל תחלת יום עד י"ב יום ותרחה בחיזה יום מהי"ב ימים יוסף או יחסר המשקל כענדו אותו חודש בשנה רעב או יוקר כל יום מהי"ב ימים מורה על חודש מי"ב חדשים, המשניע ישכיחנו:

סימן לדעת קביעות המועדים

א"ת ב"ש ג"ך ד"ן ה"ץ ו"ף

א"ת ביום א' של פסח יחול יום חשעה בחב. וסימנך על מלות ומרורים יאכלוהו.

ב"ש ביום ב' של פסח יחול יום שבועות.

ג"ך ביום ג' של פסח יחול יום ראש השנה.

ד"ן ביום ד' של פסח יחול יום שמחת תורה שבו מתחיל קריאת ספר תורה.

ה"ץ יום ה' של פסח יחול יום לוש הכפורים.

ו"ף יום ו' של פסח יחול יום פיוים של חותם שנה שעברה.

סימן פל"ג חי לעולם

פירושו יום שחל בו פורים לעולם הוא ל"ג לעומר שהוא מ"י לאייר.

סימן פת בג

פת וילך. ב"ג המלך

פירושו אם חל ראש השנה ביום שני או ביום שלישי אז תהיה שרשת וילך נפרדת מפרשת נלכים.

שער הלקות והקשת והחדש

ניסן אם תלקה הלבנה בניסן קטטות רבות יהיה בארץ הלועזים והפירות לא יגליחו ואם תלקה החמה בניסן גדולים נבורים ושלטונים ימותו.

אייר אם תלקה הלבנה באייר נשם יהיה ג' ימים נם ירעם ה' על ארץ מלרים ועל ארץ פלונייא, ואם חמה תלקה באייר שולטן נדול יפול מנדולתו:

סיון אם תלקה הלבנה בסיון חדש נדול מעט לועז ימות, ואם תלקה החמה באייר יכבוש מלכות אחר המדינה.

תמוז אם תלקה הלבנה בתמוז שולטן נדול ימות שתוש וגרות רבות יהיה, ואם תלקה החמה בחמוז מלחמות רבות יהיה.

אב אם תלקה הלבנה בראש מלחמות במערב ורעב נדול יהיה בם, ואם תלקה החמה בראש כלכולים וקטטות יהיה.

אלול אם תלקה הלבנה בתלול רעה רבה יניד בארץ לועז, ובשאר מדינות טובה ושמחה ואם תלקה החמה בתלול נזק במלכי מזרח ובהמות ימותו ורוח סערה יבוא.

תשרי אם תלקה הלבנה בתשרי מלכים נופלים זה לזה, ואם תלקה החמה בתשרי סולטאן במלרים ימות ורעב במזרח.

חשון אם תלקה הלבנה בחשון מלחמות יהיו, ואם תלקה החמה בחשון בלכולים יהיה במזרח וחורף קשה וזרעים ומשי יעלו טוב.

כסלו אם תלקה הלבנה בכסלו בלכולים ועפר יהיה במערב, ואם תלקה החמה בכסלו עפר נדול יהיה במלרים.

טבת אם תלקה הלבנה בטבת בלכולים ועפר יהיה במערב, ואם תלקה החמה בטבת יהיה עפר נדול במלרים.

שבט אם תלקה הלבנה בשבט מדת הדין יהיה ברוב העולם, ואם תלקה החמה בשבט בלכול נדול יהיה בכל העולם.

אדר אם תלקה הלבנה באדר רעב נדול יהיה ובהמות ימותו וחלאים קשים וכאב עיניים והרגים מעט, ואם תלקה החמה באדר מלחמות יניד ואם יפול בעיר אחת.

וחסרון כיס ומלחמה בין מלך מלרים ובין מדי ולבוף שלום, ואם מלך מערב רעב במדי ג' שנים ויעלו דוברי כזב.

אלול אם נראה הקשת מלד מזרח פרס יעשה מלחמה עם אנשי הודו ואנשי הודו יגיעו ואם מלך מערב הנלחם בכפריס.

תשרי אם נראה הקשת מלד מזרח שובע נדול בארץ אשור, ובארץ רומי ומות נדול בעולם, ואם מלך מערב מלך נדול יגיע בעולם ועבדיו ימרדו באדוניהם.

חשון אם נראה הקשת מלד מזרח וכיוס נ' יהיה נראה כוכבים בסימן יורה רעב ומות שלם בשים, ואם מלך מערב מלך אחד יהרוג לאחר.

כסלו אם נראה הקשת מלד מזרח יהיו המטרים והזרעים וימטר ג' חדשים, וחולי בבני אדם, ואם מלך מערב מלך אדיר יחלה ויגיע.

טבת אם נראה הקשת מלד מזרח מלך יתפס ויגלל ויהרנו האנשים אשר תפסו אותו והכרמים יגיעו, ואם מלך מערב החטה בזול.

שבט אם נראה הקשת מלד מזרח שובע נדול והמלך יחלה עם מלך מערב, ואם מלך מערב מלחמה במזרח והפירות יגיעו.

אדר אם נראה הקשת מלד מזרח במדבר מטר הרבה ובעלי דרכים יגיעו, ואם מלך מערב רעב ועפר במדבות. (כ"ז מסתר"י ז"ל)

הקשת

ניסן אם נראה הקשת מלד מזרח מלך מזרח יקלוף על מצחו, ואם מלך מערב חיות השדה ימותו ושובע ושמר נפן ועדשים יגיעו.

אייר אם נראה הקשת מלד מזרח יהיה העולם כמנהגו שלם בשים, ואם מלך מערב מלך יקלוף על מצחו ויקח כל רכושו וחיות שבאדבר ימותו ומטר הרבה.

סיון אם נראה הקשת מלד מזרח נראה עלומה תבוא במדינות ושובע נדול ומטר הרבה ורעב בפרס.

תמוז אם נראה הקשת מלד מזרח מדינות יחרבו ואח"כ השקט ושלוה ואם מלך מערב טוב מכשר לענייים.

אב אם נראה הקשת מלד מזרח רעב בעולם

החודש

יום א' בחודש טוב לנסוע לדרך ולמשא ומתן.
יום ב' בחודש טוב לדבר עם נדולי הדור וליל כדרך ולקנות ולמכור.
יום ג' בחודש רע לכל דבר ומסוכל לקטטות.
יום ד' בחודש טוב לכל מלאכה ולדרך ולקח חשה ואם ירעים רע מכשר.
יום ה' בחודש רע לכל מלאכה ואם לקח חשה לא ישמח כי אכל ריוח ימלא.
יום ו' בחודש טוב להרבה דברים ואם לקח חשה ישמח.
יום ז' בחודש רע לכל דבר.
יום ח' בחודש טוב למשא ומתן וליקח חשה.
יום ט' בחודש ניחוי לכל דבר וטוב לעשות משא ומתן עם נדולים.

יום י' כמודם טוב לכל מלאכה והמולד כו מזלו טוב .
יום י"א כמודם טוב לכל מלאכה ולדבר עם גדולי הדור מעסקו .
יום י"ב כמודם טוב לכל מלאכה .
יום י"ג כמודם הרכה רע .
יום י"ד כמודם הרכה טוב .
יום ט"ו כמודם הרכה רע לכל דבר .
יום ט"ז כמודם טוב לכל דבר .
יום י"ז כמודם רע לכל דבר .
יום י"ח כמודם טוב וגם ליל לדרך .
יום י"ט כמודם טוב למשא ומתן ולנסיעה ולכוח .
יום כ' כמודם טוב .
יום כ"א כמודם רע לכל דבר רק המושה חשה ישמח בה .
יום כ"ב כמודם טוב לכל דבר לפעול פעולה .
יום כ"ג כמודם טוב לנסיעה ולכוח .
יום כ"ד כמודם הרכה רע לעשות סוס דבר חפילו לנסיעה מן הבית .
יום כ"ה כמודם הרכה רע .
יום כ"ו כמודם טוב לכל דבר חוץ מקיחת חשה .
יום כ"ז כמודם ויום כ"ח ויום כ"ט ביומים .
(וזה מס"ג ס"ק ר' אברהם בן הרמב"ם ז"ל בספר מדרש הגדול חשר חיבר :)

שאר עניני המודם כבר נכתב בספר המזלות עוד נס זה מודע לביאה חשר כתבתי בספר המזלות הורחת המדם בסימני העוסק בו מוכרח לידע ולעיין בפורחות הספה ונס בסימני היד והפרצוף להיות בפל ההורחה כי אין חספר מחספה מילחן בני חדם נולדים במדם הזה להיות בל הסימים * סוה הרוב כוודאי חמת ולח כילו עד שיכפול ההורחה בל"ל :

ומעתה הבא והבין בחיזו שעה יהיה המולד במדם ובחיזה יהיה בחותה שעה חס יהי' המולד במזל חמה חז במדם יהיה חס שהחמה מנהג"ע חריה שהוח חס ושם המולד יהי' במזל נוגה חז המודם יהי' קר ויבש לפי שחמזיים ושור מערתים לו ומחזיי קר ושור יבש ושם יהי' המולד במזל כוכב חז יהי' המודם ג"כ קר ויבש לפי שחתומי' וכחול' מערתי' לו תחומים קר וכחולה יבש, ושם יהיה המולד במזל לבנה חז יהיה מודם בנשם לפי שחערת לו סרען שהוח מים, ושם יהי' המולד במזל שבחתי חז המודם עפר ורוח כי מערתים לו גדי ודלי גדי עפר ודלי רוח, ושם יהי' המולד במזל ארק חז יהי' מודם חס ונשם כי מערתיו קשת ודגים קשת חס ודגים נשם ושם יהי' המולד במזל מחדים חז יהי' המודם ג"כ חס ונשם כי מערתיו טלה ועקרב וטלה חס ועקרב נשם :

תקופה נמשכת מחכרתה חלח חני שעה במזל נכון שחקופת ניסן בחחילת ליל ד' חז משמש חז חקופת תמוז לחריה ז' שעות ומחלה ליל ד' וזהו בחלי שבחי ובשחקופת ניסן ותמיז בשבת חותה שנה תהיה תמימה גדולה וסימן שבחי ירחה תחת השמש ושם חקופת תשרו ועבת בשבחי חותה שנה נשמיים יהיו וסימן שבחי בבית ה' לחורך ימים, ושם חקופת חשרי בלרק חותה שנה שלוש יהי' ורעה לבל עוסין לרק ולח לספים משורת הדין, ושם חקופת חשרי ועבת בלבנה חותה שנה קור גדול יהי' שהלבנה בברחה מהלנ, ושם חקופת ניסן ועבת בבוכב מער יהי' בל ימי השורף ולח ברחה לח שלג ולח קרח . **אם** ביום ג' למולד יהי' רוח מורה מחר נשם, שם בסילוי החודם חו סמוך לו ימער בשעה בל החודם ימעור, שם היה זר זשב סביב לו בנוון העופרת והחרנמן סופו נשם, וביותר שם הוח מסובב בעינולים הרבה סמוים לשחרית :

הוראות הקשת והרעמים . קשת בשחרית הוח חות הנשם, שם בלילה נשמיים רבי' ומופלגים ושם בערב בלחות בלד מערב מבוח הרעם ושם בלד מזרח יעיד על מבחר הזמנים :

אותות הנשמיים שבחתי יש שבחרן הודי עוסקים רוב יבחול בגודל של הנשם והוח בעיירות שלהם ועוסקים ברוחות לידע הזמן ע"כ הסחדלתי להוסיף סימנין של הנשם למען יבחילו חת בל חשר יעשין וכמ"ש :

הרעמים שם ירעם בבוקר יורם של הרוחות ושם בלהריס יודיע סג' הנשמיים ושם ירבו הרעמים על הברקים והזיקים יגידו הרוחות וכן להיפוך שם יוסיפו הברקים על הרעמי' מבשרים הנשמיים שם יברוק בעת לח וגלול תהיה התחלה לספרות העתידות, הענים הסוכנים על הסריס בלד לשון וביותר שם נדמים מהרוחות המזרחים והלפונים מודיעים על הנשם ושם יתימו בעלות השמש סוף הנשם לבוח לעת ערב ושם יתימו בסקיעת החמה מבשרים הלחות למחרתו . השמש יבשר הנשם שם בבוקר יתחדם חו בחשרוכת לבעים (ב) שם יעטרוה ענים נסים ושולח ניצוץ

ולגד לפון וכדרום הוא עכור אז יורה גשם ורוח (נ) אם במזרח או במערב יתלבן (ך) אם במזרח יעפרוס עננים שחורים ואפרוריהם יורה גשמים ורוחות: **עוד** אותות הגשם, אם השמש מכוסה בעננים בעת זריחתה (כ) אם בכוקר יורה ערפל מהלדמה ויעלה לגובה האויר (נ) אם מראה הירח סיח כסה ומוקף כעין עטרת בעננים (ך) אם רחבי ההרים בחירים מכוסים או בערפל. (ה) אם בעת שקיעת השמש נראה לירח ענן אדום יורה על גשם למחרתו. (ו) אם השמש מסוכבת בעננים כהים בעת שקיעתו, או במראה תכלת. (ז) אם מראה הגשם מעורב במראה תכלת ואדום. (ח) אם לאחרי שקיעת השמש שהוריים השמים מכל ענן ואם הכוכבים מזהירים ומתגלים בתור חזק יותר מבאחר הלילות: **סימני** לאות השמש יבשר לאות בחלו תופעים. (כ) אם קדמותו האחר לא ובהיר. (נ) אם השמים אדומים בשקיעתו. (ך) אם בעליתו מתפזרי' העבים. (ה) אם יעטרוהו עבי' קטנים בזריחתו או בשקיעתו. (ו) אם יתאדם השמש במערב אחר הגשם: **עוד** סימני לאות. (ח) אם העבים אדומים בשקיעת השמש. (כ) אם ערפלי של בוקר ירדו למטה בהבנית טל. (נ) אם הירח יניח אורו בהיר מאוד אז מורה לאות האויר: **סימנים** טל ירידת הגשמים מגדר המי. (ח) אם העטלף כל"ח שוחלבא יעוף קרוב למים והאדמה. (כ) האחול כל"ח קאל"ע אם ילקק את רגליו וימח בהן את פיניו ואם פיניו מתגוללות (נ) אם האזיר יתגלגל בעפר או בחשבה או כי יחפור בחומתו האחלו אחר יתן לו. (ך) העורב אם ישמיע קולו כיער ויתגלה ל"ע בלילות. (ה) אם הכלבי' יאחר בהליכתם וירקעו רגליהם באדמה. (ו) התוזת וכר אוזן וליפורי המים אם יפרצו ויתפשטו בפיהם ויטבלו בכל פעם את ראשם במים. (ז) הדגים אם נשקפו מעל פני המים או ישימו על פני המי'. (ח) הזבובים אם יעקצו ויעכבו את הצאן בראשים: **סגולת** טל לבחש הבשר ל"כ נשים שמנות ביותר רוחצים בשרם במי טל וגם שומים ממנו ונעשים רזות. בדוק. וכל הרגיל לילך בבוקר בין הפשבים מלאים טל נמצא כי טבע הטל קר ולח ומזיק לבהמות כי יקרה להם שילבול ומות ע"כ מונעים הבהמות למלחס השדה קודם נחת השמש: **עוברי** הים יודעים סימנים על ביאות רוחות סופות ומערות אויר ימים טרם

כותם, ע"ם הרוב יבואו בעת שימי הירח וחילופו וביותר בעת שמילוי שלו וזה סימנם. (ח) השמש תזרח במראה אדום כדם טרם בוא רוח שפרה על הים (כ) אם הכוכבים נראו יותר גדולים מזמן אחר ויתנוצצו מאוד ונגד לפונית מזרחית מראיהם כסה. (נ) הירח מוכתר אז בעבעת זך וגלול, הים יפיק רוח בחשה ואחן (ך) אם יתהווה שקיעת הרוח על שעה"אחת שימן ברוב הרוח שפרה יבוא בקול רעש גדול רוח כזה פעמים מאליך את הספינה עד ק' אמה נבוה. (ה) אם יבוא רוח שפרה ברוחב לפון במקומות גבוהים ברחבי ההרי', אז יתקבלו הרגים אלל הספינות וירעשו מאוד כאלו ים להם כאבנים גדולים ויקפלו מן הירוד ליבשה לפעמים. ואם נראה לוד מתעלן בהאויר ואח"כ פרפל מיד יבוא הספר (ו) כפי שיתרבו בפלי חיים שבים להשתעשע ביום לא ע"ם המים תרגיעה לפיהם הספרות, בהים של הודו שימן ברוב על רוח שפרה בזמן קרוב אם נראה קשת במערב ואם יקף קלף הנקרא שמש ע"ם המים בלי שום שיבה. (ז) אם נראו העבים במראה זהב יורה על שער. (ח) שיבוי וחילוף הרוחות התמידים כל"ח פאסאוויינד בהודו יורה תמיד על רוח שפרה. (ט) אם בעת שיבת הרוחות יראו העבי' אדומי' אחר שקיעת החמה אז יבוא רוח לפון. (י) אם נראה ענן שחור כדמות כיפה סי' על רוח שפרה הנקרא רוח מדוח וכלה שפאסווינד בעבוד שבבואו הגדול יכול להדיח ולהפוך הספינה. (יא) אם הים התיכון הנק' מיטלענדרשפ מעבר כל"ח. יהיר אחר שקיעת השמש ג"כ סימן ברור על השער:

שער הרפואות

רוב ענינים מספר הקאנון שחיבר הרמב"ם הק' ע"ה חבמת בעמיע אשר לכל עשב ועשב ושם מביא קצת דברים מנאלינוס הרופא ואבן רשד ומגילות ולחשים ברוקים מקבלה מעשיות מבמה קדושים,

אוב טבעו חם ויבש ורוח טוב למילבמוכה ומולית הרוחות ומעורר תאוות המאכל ועוזר לעיכול ומועיל בין לבעלי הקרירות בין לבעלי החמימות: תפוחים יש בהן שני מינים לבן ושחור וטבע הלבן חם ויבש ויש בו קפיצה ומזונו טוב וחזק ממזון הפירות ומחדימין מרחה הפיס ויוקה הרפומים ויוסף בכח הקוסי ומרבה זרע להנשים והמלך לנשים ויזיל

השמן

פעמים ורצוי לאכלם בחמלוחות המאכל ואם יאכל לוחם כאשם רעובים יוליד בחילחומא וכמעיים מופרות לבות והקלויים פחות חזק והשחור חזק מהלבן: תפרסקים טבעם קר ולח וכשאינו מבושל קונן וכשהוא מבושל יפלגל ויועיל לחלטומכא ויעורר תחוות המאכל לח אחר המאכל מחמת כי הוא ממהר להתעכם ויפסיד מה שתחתיו: תמרוג קליפתו המילוחה חמה ויבשה וחזקת הגשם והלב חמים עיכולה קשה ואם יחמה תחמית סם המות בחזקה ובשרה קר ולח אבל קרבת גדול בו יותר מן הלחות, ולכן יקרר החלטומכא ונחות לאוכלו לפני האכילה בדבש או בלוקר אבל לא בחמלח האכילה ולא בסופה:

בצל חם ולח ו"ע חם ויבש וים בו שני מינים לבן ואדום, והאדום יותר חריף מן הלבן והיבש מן הרטוב והוא מן הגלוי והוא מדיח ומחתך ליחות רעות ופותח הסותמים בחוזק ויחזק החלטומכא החלושה ומוסך הדם חון לגוף ולכן הוא מחדיש הטור וירחם סם המות ויעורר הקושי והתאוה ופותח פיות הפחוריס ויחדד הרחות ויועיל לבבדות החזן והמוגלה ולגלילת המתחדש בחזיס והמרכה לאכול ממנו יפסיד המות ובאכל הדעת כי יפלה ממנו עכן מזיק ומכחיש הרחם ויוליד בחריפתו ולהיות לחות רעות בחלטומכא טוחן למח ונפיח ורוח: לוח ג' נוהר חם ורטוב וקשה להתעכל ופוזר למגל ועם דבש יתעכל יותר מהרה ויוסיף לגשם הבטן ולקשוי הלכר ויחמם הכליות ויעורר השתן, ו"ם, הדם קר ויבש יעלר השלשול המרה ויחמיר הסשר ומחזקו ויועיל לכאב הגיחה וביחולו טוב לכאב הכיליס, לוח ו"ו, ורד קר ויבש יועיל לממיס החמים והקשים אם יחבשם בו וימנע תחוות המגל ליתן עליו והמבושל בדבש יחזק החלטומכא ומי פורד קר ורטוב יועיל לכסוי הלב ולכאב הרחם החם ולשכרון ולעיניס שחלו בשתת הקור ויכי' מיבטוס מקלינה למנם יכניד החלטומכא והמרכה לנמוע ממנו יליון ושמן ורד יועיל לכאב הרחם ויבשה החלטומכא: לוח ז' זנגביל חם ורטוב מחמם הלבד ומרכך הבטן ומעכל המזון ומחקן החלטומכא ועיניס שתחבו מחמת רעיבות חם וכחלם בחוק ומנופח יתרפא, לוח ח' חומן קר ורטוב ממעיט מהדומה והדם והזרע ומבטל הסשר וכח הגוף ומרכך התבשיל הטשא ממנו למנם ניפילו יחסר מקרירותו והוא מיבש בלח והוא היפך בליחת ויעורר התחוש ויעזר אל הפיכול לפי שהוא מחזק החלטומכא למנם שם יתמיד לאכלו יבוא לידי חולי הבקרא אלא שתקא:

חרדל חם מאוד חריף מנקה הליחה ומחממת הלבד והחלטומכא ואינו רחוי להתמידו מפני חזקת חומו ולא לאכלו לבדו אלא בדברים רעוכיס עבים ושמנו הוא שם מאוד מיבש ויועיל לנתק ולכל קור ולילה שברחם ולכל חולי שיקרה בו ולאכין הכליות הברכיס והשוקיס: לוח כ' כמון שם ויבש עוזר אל הפיכול ויקריר הרוח ומיבש הרטיבות ומועיל לכל מיני הנפח ושם יפתו כמוהן מזוג כמים יועיל לעזור סגשימה: **כרתי** שם ויבש יעורר תחוות המגל וירבה הזרע ויועיל לבטל הרחם למנם יש בו נפח והוא רע לחלטומכא לפי שהוא קשה להתעכל ומכחיש הרחם ומרחה מלומות קשיס ושם יפלקהו פעמים כמים יסור מזקו: לוח מ' מוסך שם ויבש מכחיש הרחם לבעלי חמימות ומועיל לחלחים הקרים ולחליחת הלב והכח, נ' נפנ"ע היא מבטטק"ת והוא מבע"ל שם ויבש וכו רטיבות מותרי והוא יותר רקיק מבחר הירקות ושם יפחה עלירתו כמוהן יפסוק זילות הדם מן הבטן והירקון וחמותת הלב ויעור המגל וימית התולעים ויועיל לנסיכת כלב שותה ושם יגועו עמו קמח שעורים יחזק החלטומכא ויחממהו ויבקיע הסיבוק וימנע הקיא שהיא מליחה: לוח ע' לעזר הבקרא סיבוים מחממיכן הגוף ומועילין למי שים לו רפש ונפח לחלטומכא ומרב ס הזרע, לעזן, שם ולח מועיל לחולי הירקון ומרכה הבחמה ומעורר תחוות האכילה. ומרכה הזרע ומסיר ניחור הקול ומחחך הליחה ממנם הוא רע לחלטומכא ופוגר הקיא ויליף המאכל בפה החלטומכא כשאכלו קודם האכילה כי הוא מחחמר הסיבול ומקלקל הבשים ובשחותו מפסיד רחיית הסיביים ושם יאכלנו אחר האכילה יטבל ושמנו יבשל הבוח ומרכה הזרע ויחזק הכבד ויחמם הכליות ויפוגן האבן מהם ויסיר העלות ויחזק קלת המעיים ויועיל לנסיכת כלבים ומרעים ולכאב הרגלים הנעמדות ויסיר הזקנים לנעורות ולכח הבחירות: לוח ק' קרפל שם ויבש יחזק החלטומכא והכבד ויחדד הרחות ויסיר ריח בפה: שמן זרע שבמן, יועיל לכל הבסרים בבשרם ולפבשלים בכחם ולכאב הכליות והכבד ולכל שמין הנמשח בו ויחזק הבשר וידבק העלם ויגדל השער ויבקיע הפיים והקוכלו לח כמרה יחלה:

המחבר

המאמר בפירות הטובים שבהם התלמיד והעוסק במזגם חמים למיס ויולידו רוח בהלטמכה וירככו הכבד וכשם מירוק לפי מה שבהם מן הלחות והיותר טיבים מהם הפלימים בביטול. הלמוקים הם חמים למיס מכוסלים מועילם לכבד בכלל עלמותם ויין הלמוקים הוא יותר חלוש בפעולתיו מן היין אבל יכול לעמוד במקומו, וכמימות הטובים מהם היותר קלים במשקל וכביכולו הם טובים לחלושי המקע"ו ולכבד. התפוחים המתוקי' חמים בשווי למיס והחמוצים קרים יבשים בפולתם להמזיק המיבריים הרתחיים וכש"כ הלב והם מחזיק' המוח בכוחם שלהם והם ממה שיולידו רוחות עבות בביכול וכ', וכנ' על שהם סיבה לשדפון וזה שהם יבקעו הרוחות המתילדים בהם העורקים הדופקי' אשר בריאה ומשקהו לא יתילד ממנו הפיח הזה. הפרשים הם הלספרגל הנקרא בל"ח גלטים הם עבי העלם וקרים וסגולתם שהם יחזקו ויועיל ריחם מדפיקת הלב: הרמון המתוק והחמוץ כולם למיס לכל המתוק יותר לח ויהיו מפחי וסגולתו שהוא יעמד מהפסד המזוהות בהמקע"ו. הפרסק קר לח יחדש לחות זכויכיות וסגולתו שהורם יועיל מן העילוף ויועיל תכילתו מרוח המקע"ו והולם לב הגרעון ימרק הפיים ובמיו יועיל מכבד הפמע ומפיטתו תמית התולעים. התפוח ב' מיניס לבן ואחור ושניהם כשנמר ניכולם קרים לחים יבבכו חמת הברכומ"י וירככו הכבד וירפו פי הלטמכה קלת התנוז שם יבש לעורר להקיא הלטמכה וירככו הכבד סגולתו בשתתמיד תכילתו יוליד בבדום בלשון והוא בשיהכל עם התלי' רפואות שם המות ויועיל לזקנים ויזין למחוממים וכבלל לא יזיק בקור. הלוזים הם תילתם דומים לתנוז בכל עניניהם תכל העירם לתלטוכה פחות. הפקדים חמים חום כופר למיס ערבים העטם ויש להם סגולות רבות מכם פיוסיפו בפעם המות ויעשו שיהם שווה וימרקו ויקנו שבילי הפחן טוביים לבעלי השדפון והרזון ושמנו טוב מכל השמיים להרטיב בעלי הקוון היבש ושמן שומשמין מחריו. הבטנים שם חמים יבשים לבן שמנו יבשו בפלג והרפיון. הפסתוק שם יבש בשווי יחזק המקע"ו ומכבד בכלל עלמו ובכלל הוא מן הסמים גדולי התועלת: **המאמר** בזרעונים התרמוס יבש תרגות מר ובשיהכל במרירתו ימית העוברים ויולח התולעים מהנוף ויגיר הפחן ויפתח פיות העמורים. התורו שום בחוס והקור יפסיק הפלפול והוא מזון ערב בביכולו בחלב. הפעופית נוטה לל החוס מעט ובלימות. ישמין הנוף מניר הפחן ויריבך הבטן וכש"כ התדוס ממנו וירחה תלומות ויעשה שמומים ברחב. הדומן הוכח עולר הבטן מעט המזון אמיל הוא תלדרה קר יבש מזונו מעט. הבילים לובן הבילה מבילת התרנגולים סגולתו להניח העקילה ומרפא כחב העין ולכל הנעשים הרעים שבוב הפחן והעדוה ויערוב ברפואות אשר יפסיקו הדם היולח מהמות ושם הערב כל הבלה בפחן ורדים טוב לכל המרפות והפחן ולחולי פרקי ידים ורגלים ושם תבשל בילה עם קלת שמים העולים הבטן כמו העפלים וקליפת הרימון וגרגירי הפדם ושגוז ויאכל חומו מי שהותר הבטן יועילהו והשריפה מן מיס חמין מועיל לם הבילה הנשה והבילה המגלגלת מועיל לשפירות אשר בחזה וקליפת הבילים בשהשרפו ומשחקו יועיל להסיר לובן העין. המרות חמים יבייבים והם נכנסים בקורין הממרקים. השחנה בו כח חד ומרפא הנעשים היבים המטופים ומחיר הבטן. זכל הבלב הלבן מועיל לחולי המסכרם. זכל העבבר זכל הזאב יועיל מן הקולון בשיאכלהו על הירך. לוחת היונים מועיל לבאב הרחם הזר והלדרי' והכתפיים וכנב והבטן והכליות והפרקים טבא הפמים המפוללים הלבן הוא קוביל הוא לשפרקום והלפונים והשקדים והמגירים הפחן הוא כמו מיני הכרפס ומיני הלורפומינט וזרע פפעיקה מדברית והמגירים דם הבידות הוא כמו כודנגרת והקוסבל והקסיה וזרחוד והמגירים ס"ז הם הזרעונים והכלל - - והגרעין הבטנים והלסקנקור. והמגירים המזה והריחה הם כמו זרע הבטנים הרך והממחה עם הסוכר והשקידים. למי שמשתין דם יפתה מי שריית תבן של שעורים לליבה ריקיה לשתה שתתעבר קח עלי הכוסס הנקרא בלשון ערבי לגנגירה ויבשו ויטחקו היטב וילוש במרית סרה ויסוך ממנו כלי המשגל בשכיכתו וכ' בחון ומטופס בחרן התימן ספרו לי בפלחות מזה ושם נמלח הטלים התלה סגולה: לכל מין עין הרע קבלה מרב הוגה לומר ס' פעמים משחחוה לל היכל קדשך בירחתך. קרייס:

רפואות וסגולות, (ה) קח שורש שקדים ושמן לגוזים ושפה לר וכל רוחהו ירדם

(כ) קח חוט מוך עב ושרהו בשיס של חפר ותהי מוליך ומביא ותזרה עליו חפר בלי מים ויחתך הפלים

הפליים (נ) להסחיר ספר הרחם או הזקן קח וויטריאל"ו רומא"ן פלנוסר"ו גימל חוקי' ניקאסרי"ו חוקי' ומכל אלה עשה מים עם כילה ורחון תחלה רחוך או זקוך כחר וכורית היטב ותח"כ תעמוד בשמש ותתן מהמים החלה על הספר ויסחיר, (ד) משה הזיקנזיוו"י של הערר כמות ככם בכל יום בבוקר ובערב ויועיל מאוד להלמיח סיני הערים כלי כחב (ה) למכות חם או מים חמין או סיד קודם שתעשה הבעבועות קח חפר עלי הדם ושעוה וסמן ורדים וימשח, ואם עשתה הבעבועות יזלפנה ביין או כחלב עז או בכורית ויחבשוה בחלב חזיר ושעוה וסמן חנוזים ומלח ולובן ביצה כמעלית של עשתן, (ו) לחסוך הפרעושים של מקום ה' או להבריחם תכניס לחוך נומח בבית חלב של עז לבן או עשב שבת הייט חניעוו"ז בלע"ז מעורב בחלב לחתן ויתקנלו כולם ויכנסו שם ואם תיקח עור זאב מופשט מקרוב ותנחר חותה בקרקע הבית לא יכולו פרעושים בבית ההוח כל ימי עולם (ז) לעשות כר שידלק כחוך המים, קח חלי ליטרא שעוה שני חוקי' נפרית כ' חוקי' סיד חם, חוקי' ה' לחסיד"ו חוקי' ה' טרימינטי"ה ועיב כל אלו העניינים יחד ועשה כר ומדליק וכחוך המים יסי' דולק והולך (ח) לעלות חגרת דבר שחר ע"י יונה, או ישלחו לך מן שבית שחרלה לכחוב יונה ה' הרוכלת על הפטרומים או על הבילים ויתכילם תחילה כמין הרבה קימוב"ו כלפ"ו, חח"כ קח היוה ושים חגרת חחת זכה וקשור החגרת עם כ' או ג' חוחות אלא חפול והנח חוחו ותעוף כי אם חסי' הבית רחוקה מאוד עם אלך, ועוף השמים יולך את הקול ושוב זה עשו חכמים רבים מחכמי הלבח, (ט) להשיבת כחם או עקרב ירון אל התחלה ויחחוך בה במקומות הרבה עד שלא ממנה חלב ומשח מקום הכשיבה ולא יתעשם החרש (יב) לדבר כר מיין קח דם חנין וכולחרמיק"ו ופש מים רוזחו"י ויומילמח"ד וסו אלא יעבור כ"ד שעות (יג) להחזיר הוססת לחשה תבשל עשב הנקרא קחפיל וויניר עם יין ותשקה את החשה או תשתה יין מבושל בקנה בושם ושמיים ושלם (יד) להחעבר חמר גלניט"ם שם תשקה קיבת חרנבת שריפה בחם עם יין בחחלת וסוף נדחה ויעשם עמה חתעבר ולבו שמוך לטבילה: (יח) לבחב השניים קח אלי חשניל"ו לחים כחוב חותם ותנח תוך החוזן שם הבחב ימין שוב בחוזן שמחל וכן להפך, גם שם יגע בו בשן חדם חחר

יוסיל, (יט) למפלח, חשה הבוגה להסיל עוברים השקה חותה ג' ימים בבוקר כשהיח הרה חלב חמורתה מפוכרת וגם בערב תשקה חותה ולח תפול עוד, או קח קורחלי חדומים ולבניס וכחשה ושקה חותה השפר תוך יין או בכילה ג' ימים ולח תפיל, (כ) קח ספר הנמלה חחת מפתן הבית או כחוכו ושים בסרטוט של למר על עכורה ויצח סוולר מיד ותיכף תסיריהו או השקה חותה חלב חשה אחרת ויועיל (כח) לחשה שמת וולדה במעיה תעשן חותה מלוחת חמור בחותו מקום ויועיל מחוד לה (כב) להשחכר קח מהשפר שעל חופן השגלח או מעפר כרכוש ושים ביין והשוחה ממנו יסי' שיכור (כג) להמחין במטה חכרות מקום הכגד שהמחין עליו וברוף והשקהו עפרו או השקהו מוח חרנבת מבושל ביין (כה) להרבות החלב לחשה קח שמן זומשמין ותשחקה ביין חזק ועוב ותשקן חותה כמסננת ותשתה החשה ותח"כ יקח השמרים שסינן ויתן עליהם מעט שמן זית ומעט חלב החשה ויסחוט עד שיתעבה ויחבוש השדיים ויקשור עליהם. (כו) לגער שלא יפחד קח מלח חרמינק"ו ושימהו תחת המטה שיישב עליה או חלה בלוחרו, (כט) למי שחינו זומע קח עשב הגדל על הגגות הנקרא סימפר"י וויו"ה ותכחוש היטב וערב עם בילת חרבובות ועשה חותו כמרחשת ויחכילוה בערב ויעטף רחשו בעוב ויבן ויעשה כן ע' ימים רצופים ויועיל, (ל) להקיא ולשלשל קח מרירות חיזה בהמה שחרלה לבשל חותה עם יין ומשח הלטומכה ויקיא ואם חרלה לשלשלו משח ממנו על הבשן (לא) להוליד הלבן קח חולעים חדומים הנמלחים תחת הקרקע ותרחים היטב ותשרשם תוך לביבה לחת ותעשה משם לפר ותתן לו לשחות וילח הלבן או תשבור, (לב) להשיבת כלב שועה קח משתן הכלב הטוב לחר שהשתין מעט ושתה ממנו: **דברים נפלאים**

(ה) ראיתי מס' דברי חכמים ז"ל ראיתי מעשן מלומד המלח מה שעשה בר שלין הרוח מכבה חומו וזה עשייתו קח שעוה כחולה ופן רקוב ונפרית וכשף מי ועשה הרכבה זו ובר הנעשה בחופן זה אין סוס רוח שולט בו ולא תכבה כ"ח כחומן או בשמן, וסיים וכחבתיו לעיני המעשה הגדול של המלך החונר חשר שמר כי מכל רופאי הארץ להיות לפניו וגם היטב בעבורי לחחכ"י הדרים בארלות הלזה (ב) כחוב גם' דרך יקרה בעל שבחת דרגלה וחמדת לבי ז"ל הנושה חלנו עין ימין של זאב כל

רוחיך יתכוך והוא טוב לפני נזלנים ומיות רעות קדמת, ולמורת, ולעין הרע ועלות רעות וכלל תבר יסבה יניח ומוסף מן בעיני כל רוחיו ויפול שוחיך לפניך עכ"ל, סגולה נחומה להוליך עמו בתמתחתו כזית מתסיקומן כי הוא מבריח המזיקין כמו מזוזה שתמרו חכמי הקבלה שפ"ב נקרא מלה דעבדי דיב ומלה עם המזיקין, וכן מלה היא הסכיסה כמו שכתוב בם, הזוכר וע"כ הומזק (המנהג) להניח תפיקומן מסנה לשנה: סגולות ורפואות.

(ה) **לכאב** השן בדוק ומנוסה קח מין סלויתה ותן בכחיר הלף מלך השן הכלתב ויסיר הכאב מיד (ב) למי שהיו יכול ליתן תשקהו מין בללים (נ) להסחיר השערות ימשח השערות במין סלויתה יתן תותם וישחרו (ד) לעלור דם ס ס ניתחירו מין תורטיקא (ה) ועדב עם חלב עיזים חלי כמותו תו מים תם לה תמלח חלב ותשקהו וישתין מיד (ו) עלי תלנים מועילים לכאב הפרקים (ז) לתשה עקרה קח בוס לבן ויכתוש תותו עם דבר ויעשה פתילה ממנו ושים תותו ברחמה ויניח תותו כמו ב' שעות ותח"כ יעשה לה עשן מן יין טוב חם ויקבל תותו עשן ברחמה ותחר ושכב ותהר (ח) לשיכת עקרב ימשח במקום הנשיכה במיץ עלי תלנה (ט) לעלור השתן קח מרה שור ותשרה תותו כמים חיים מתוך ג' ימים ובתותו המים ירתן החמה ע"ח זכל העכברים מבושלים במים ויטבול החמה. תח"כ טוב מתוך תם ימשח החמה בשתן שפן תו תחול מעורב במעט שתן פיטריל"י בדוק, I להחריך השער ימשח בשתן שומשמין. להשיב ימשח בחלב תרנגול שילים עמו תפר דלעת 2 להסחירו ולחזקו ימשתו בשתן שומשמין שתבשל בו הדס 3 לסוכין על הרתם יתכל דברים קלים כמו לפרים ותוריס ותל יתמח מים כ"ח מעורב בדבש וירתן הרתם בחומץ מעורב בדבש תו חומץ שילותו בו תפוים שחיקים 4 לתולי הרתם ירתן רתשו במין תו בשתן שומשמין מעורב בשתן ורדים תו יבשל כמון ושתן בחומץ ויושתם תמים על הרתם תו יים ברתשו כובע מעור על זחב תו קמח שעורים ושתן ורדים ומומץ ויבשל ויים על המלח ועל הלדעים 5 לשכיבת הרתם שירתה לו כתילו המקום שהוא בו סוכב עד שיפול וזו המחלי תתילד מחידים שעולים מהירוקה להמות תו מן הלשומכת ויועיל לו להקיז תחת האוזן תו יקח נופו מן הליתות ויתמח מי שעורים וסוקר ומזוג יהי' קל מאוד ולח יתכל דברים הממורדים. לכויות תם והמים והשתן ישפיך שתן ורדים על שיקוע תוזק הכשיכה, ותח"כ ינים עליו עליים ורדים שחזקים בתבן ויספיק ותם יתנגע המקום תנות שתן ודונג לבן מעורבים 6 לנכפי יתתה תפר של שוליח מוולד רתשון מזכר לזכר ומקיבה לנקיבה ביין לבן תו בבד של זחב, לעין הרע גם לבטל כיוף וקח מעט כסף תי ותכנים לבנים הכתלים בקורקבן תרנגול שחור מזכר לזכר וכו'. ומעט מלח ושים בתגון לועו ויסתום הנקב בשעוה ויבורך בעור ויתלה על לוורו 7 לתשה שתשלת קח כילה שהתפרוח יצא ממנה ושרוף תותם לעפר ותן לה לשתות תוך משקין קודם שתתעבר וגם תקשור תבן רתבין של לוותרה 8 לנכפי ר"ל קח עורבים קטנים ז' בקיעה וישרוף תותם שלימים עם נוצתה וכל הימים יתכל בתבש"ל עם תותו תפר וירפא ויקח קיבת עטלף תפרוח ערם יהי' בן ז' ימים ויקרע תותו וימלא בתוך קרקבנו תבנים וישתה הנכפה תותן התבנים עליו בלוותרו וכ"ז שהתבנים יהי' עליו לא יכפה עוד ויזהר שלא יתכל תר ולא ירתה בשום תת תו נבילה תכל תשר רוח חיים בתפו תפילו בדגים תחים וקח תול"ע וותלף והנח בין שני הקערות עד שימות ויעשה סימנים בהקערות ויזו היא תתחונה ותיזו היא העליונה וכל תתכל יתכל בקערה התחתונה ובקערה העליונה יהתה ותחותו זמן ותילך לא ירתה שום תולי בדוק כמה פעמים 7 תי ערגיל להשתין יקח שלחופית של כבשים תו של עזים ויבורך לעפר ויתן לשתות בחומץ ותים 8 לנכפה שתיהה יכולה ליעשר לבעלה קח ג' תו ד' שלמונים וכתוש לעפר ותן לה בכוקר קודם התכילה וכן תעשה ג' ימים תו יותר תו לוכין כילה ביין שרף בכוקר תו קח סוכין ושרב בדבש ותן על הפה עם מעט שלפל ותתכל 9 לריח הפה יתכל תמיד שומים תו יים בפיו זכר תמיד 11 לשילשול היל יתימו של בעזו כמון וגם וורד שחוקים וגלוסים במעט חומץ ותים פוטרים 12 לעלירת כתן היל תתכל המיקת דבריס שמנים ותחוקים ותזהר התחולים ויעשה לילד פתילה ממלח תו מליתת עכבריס 13 לניתור הקול יבשל ביליס ושומים יבשים ודבש נקי כד בבד יחד ביין טוב ויעשה 14 לשילשול יבשל כילה בחומץ תו יתכל תלב בשחולבין מהבהמה 14 לנפה הבשן יעשה מים חמים עם לוקר תו מי זיתים תו יתכל זרע לוף ושמרי שתן זית וילבן בתם פסולת כרזל ויכבנה בשתן שלו. ע"ח יעשה ג' ימים

נכוכר ויפיס על נטעו תחבושת מקמח שעורים שתחבשל עם עסב הנקרא חוקסין לינגין 15 לקדחת שלישית כתב רס"ל בשם הרמב"ם בשבת ד' ס"ו טן לגוב ממה שמזכר בגמרא לחיסתא תליתאי פירש קדחת רביעית וכתב הכהן עזרא לקדחת ללבם החולי בגדי נדות של חשה יולדת זכר שדיין מלוכלכות בדם לוחש הבגדים שהחשה היולדות לבשה בשם 18 להחבה קח שפרות ממי שתרלה תחבתו וכרוך על מחט ותחוב בקרקע 19 שער הצלחה שיעשו כ"ח רלוך עלה לסר וקח תרבשה תכיש ותמור ירוסלים הרים סביב לה וה' סביב לעמו מעתה ועד עולם ובשעת התמירה תשליך התכיש לתרבץ רוחות העולם 20 לשנשה קח עפר משבשה קברים ע"ם השינה ותמור בשם שביתם של חלו נתקלקלו כך יתקלקל בית שב"ש וקח בעפר תחת יריך וכשתניע לבית שולף תשליכהו בביתו ושם תרשה שלחות 21 לשושנה קח השתנה שלו עם העפר שהשתין עליו וקשור בשור ויתלה בשתן נ"כ בשיטוב בתשובה ערוך להמיר הקשר 22 לשתוש פי שונא קח שעוה מגר יו"כ וקח טכיש ושימהו בתוכו ושים השעוה בפיך ותמור בשם שטכיש שוכל בתוך השעוה בפי כך כל חויבי שעוטין רעה יסי' בידי וברשותי לעשות עמהם רעה ולא יכלו לי 23 לשונא תכון נגדו שם שמח"ל 24 שלא יוכלו מושלים להרע לן שלא בחשורה שלך רחם נחש 25 ע"ה קח עין של תרנגול וקשור לחומו נגד ימין ולא יוכל שום חי לו חדש להזיקך 26 שלא ישלטו בך שוחיך שא עליך לשון שטלף לו עין ימין של כחש לו זאב 27 היולה מעיר לעיר שלא יזיקו שיבו חויר ירניל בהכילת הנשלים 28 לשלוקירלין קח ט' מתיכות פת חטים ויפרה ביין טוב ויאכלם 29 ע"ה לקשור התלבע והזרת יחד בחיט מפי חדוש מחיזה יד שתרלים 30 לחשה שחיה יכולה ליעבר לבעלה קח לפרדע וכריף לעפר ותשה זה שלשה וזה טוב נ"כ לעשור דם מילה וכל דם וכן הוח טוב לתיוק שלא יחמין בחשה ולריך להיות מזכר לזכר וכו' 31 להחלם קח ערבה יחיה ותפיקומן ותכתוש הדק היטב ויפה בחטשמים ויפה נפיו 32 מי שושה חללו מושק"ט לו לימריי"ק מחמשטים כיחים ממנו 33 חם תרלה שימית הפום תן בחזנו כסף מי ואם תרלה להחיותן תן בחזנו בחשתה שלו ויחי' חם תרלה שלא יאכל הפום ממשה שיני הפום בחלב : ואם תרחפס יתרפא :

סגולות . 1 לחולי ונופל יחשם בחזון הימים נ' פעמים חלו הפעות חשר כתובים למטה . חם יקום מיד תין לו פוש תקנה ואם לא יקום מיד לא יחרש לו עולמות וחלו הן הפעות פשיחו"ן הפו"ן רשיחמ"ן חיונג"י טו"י 2 סגולה לחזון שכתוב בו זכוב תן לפפעריג"ח ויפתוש הנקבים מחוטמו והפה חו יצא הזבוב מחזנו 3 חזנים הטוב מהם ליחה יניח בחזן מתיכה חזיר 4 חזנים של ילדים הטוב מהם לבשל רומיניי"ק בפים וירחץ חת החזן בתוך המים הכ"ל ואח"כ יקה חת החזן ולטבול לפר נפן בתוך שמן זית וליתן בחזנו כן יעשה נ' פעמים 5 להחבה בין חיש להחתו קח חפוח חדש ונפ מחט חדפה מהחוח ותעשה על החפוח ענול בהממט הכ"ל ותכתוב בתוך הענול חדפ וחוה ותכתיב שם החיש מחת שם חדפ ושם החשה תחת שם חוה ויחבלו שניהם החפוח הכ"ל 6 חשה שתחבה חת בעלה קח עפר מחחת רגל שחלה ותקשור בנגדך 7 חיש שיחבה חת חשתו קח מלח וזרוק בחש ותמור בשם שהמלח דולק בן ודלק לב של פב"פ להחבת חשתו . סב"פ 8 סגולה להחבה תקנה שכין חדש בחדיר הרחשון ותחחוך בו לפורני ידך ורגליך ותשרפה להפר ובן הפפר בחחכלו בלחי ידיעתו 9 ע"ח תעיף ו' טיפין מהשתנה שלך בחחכלו בלא ידיעתו 14 סגולה לנשורת חנשים קח קווחרע יין חזק ותערוב בו ז' לויט קנט"ע וישתה ז' ימים ותח"כ יפתה ז' לילות רלופי קודם תשמים 15 סגולה לגוף שכתב קח נייר חכלת ולדקור הנייר בחחט ולחשה למעלה של הנייר עם לבונה וכשה על הכתב 16 סגולה לגשוי"ר עם זהלל חוף ליפין קח ליתה של כלב ויבש חותו ויכתוש ויערוב בשמן עם חלמון ביצה וכשה עליה 17 סגולה לנשויר מרגלים לערוב מלח עם גל שנל ויחשה של הכתב 18 סגולה לנפיחה בבטן הן כרעון שטחבל הן מחכין רויע ולכבות חותו כיין חזק ולחשות חומ"י בקומו מבוחתו ואח"ז לח יחבל ולח יפתה כ' שעות 19 ע"ח יפתה חיש חחין עם לוקר 20 סגולה לנפיחה בחקוש חה לנון מבושל עם שומן שטל החלב וכשה על הנפיחה 21 בלוחר ר"ל יום קחה עם חחלה חחה ויפיס על הלוחר 22 לנפיחה למכה דם יפיס עליו סולת ודבש מעורב עם חלב עדיש 23 לדדים הכחבים יקח עיניס של דג ויכתוש חותם בחחכל בתוך מחכלה חו תפתה בתוך מפקה 24 לדדים נפוחים יערב לותת דנים עם שפוח ודבש ותניח על הדדים 25 סגולה לפלור דם כדה

תצמח שומים כתושים כיין נ' ימים 26 ע"ח תשרוף
שערות מזנב של פרה ותשתה 27 ע"ח ניתה של
תרנגולת תעבול בגדותה ותשרוף לאפר ותשתה
28 ע"ח קח עפיים נחלים בל"ח וכתוש דק בקמח
ושים העפר תוך תפוח יפה ותלה התפוח ע"ג
נחלים ותאכל הנחלים עם התפוח 29 סגולה להוס"ט
לנפיחה בלוותר קח קן עורב עם פעטריסק"ח ולוחת
כלב ובשל בחלב עז ויתן בתוך הביסול תמתה ויבשל
עוד ויניח על הלוחר 30 זאב ליתן על כלי זכוכית
יקח קלעפטני וירחיח בכלי חרס ויתן בתוך הכל
טרעפטין מחלה על מפלה וירחיח עוד פעם ביחד
ותח"כ ימשח בזה הכלי זכוכית במקום טירלה ליתן
הזאב ותח"כ יתן החריתה הכ"ל ליי"ס גחל"ד ויקרר
ויחייבם ודע כי הזאב יאכל מהרה ותם ימשוך
את הזכוכית בקלני"ל לתי"ק יתקיים לעד 31 זאב
לטשו נקי יקח נ' קדירו' מי' כ' לויט קרימיטארטרי"ס
ובשל ויניח בתוך הכ"ל הזאב ויקח פשתן נקי
ולעבול בסודין של חטים ותשפשף על הכסף תו על
הזאב 32 לירקון הנקרא נעלזוכט יאכל נ' תפוחים
בג' ימים ייטיו בכל בוקר תפוח ח' בחפוח הרחשון
תשים ט' כניס בשני ו' כניס בשלישי נ' כניס 33
חלב מבהמה שאחסר תעשן תותה בעלה של סוס
ועלה של פנר 34 סגולה לחו"ב ר"ל להדליק נר
סטריאלווט"ס ולקבל השמוען בכלי ויערוב עם דבש
ובעת הנפילה ר"ל ליתן בפיו מעט מזה ולחמר
כתורה כך בכודו ובסיקים יאכל המותר כך יעשה
ג"ם 35 ע"ח לחו"ב ר"ל שקרא לבמה ילדים בחשה
ח' ומתו כולם ר"ל תחזיק זאת בפעה שהיא
יושבת עליה ייטיו ליקח סמרטוטין של טהרת המת
ועלמות כלב ותחיכה תבן של משחזת ותחפרם בכר
שהיא יושבת עליה וגם לתפור בכסר תחיכות פרסה
מסוס תת זאת תעשה החשה בעלמה שתסיר ממנה
החולנת הכ"ל ר"ל 36 ע"ח למשוח הפיים בחלב
הדוב 37 סגולה לטירוף הדעת ר"ל ומחמת זה תיטו
יכול ליתן קח טופטיך עם הסכין והפרורי' הנמלתי'
שם והכח מרחשותו בלח ידיעתו 1 להחולי הנכפה
קח שמן וסוקסינו"ס טיפה ח' תו שתים ויתן
לו לשתות בחשקה תו יסוך תותו בקדקדו 2 ע"ח
קח קונפי"ר משקל חצה ח' תו שתיים מעורב במי'
של ליליו"ם תו ליל"ח קונוואליו"ם תו פרחי קייר"י
3 ע"ח כ' תו נ' טיפות שפיריטו"ס ווויטרי"ל ויתרפא
4 זה הכל לקטן תכל לגדול לריך מעט יותר
5 לדעת תם ימי' החולה תקח מרחשו כנה והניחה

על תסקופת הכית תם תכנס להכית ימי' ותם תלה
לחון שליש של יסרחל 6 ע"ח יקח קרחפוו"ח ירוקית
ותשים בשמן החולה תם ישתר ירוק כשתחלה ימי'
ותם ישנו מרחיקן שלוש של יסרחל 7 סגולה לחולה
שחזר לחיתנו וים לחוש שלא יחזיר ח"ו לחליו ממחת
תכילה מרוכה יתן לו שומשמי בשוקר תליכה ריקנה
סייטו שילחנה כך ידו ויניח על שומשמין וכמה
שידבק בכף ידו ילחך בלשונו ויבליעם כן יעשה
ג"ם בכל בוקר זח"ו וכנ' בוקרות 8 להריון תן
להח' לשתות עשב שלווי"ח מבושל ביין לשתות בליל
טבילתה ובדוק. מעשה טוביה 9 להוליח השכרות
יתכל שקדים מרים 10 להשחיר השער קח סידובורי"ח
ושני חלקים קונקחוס הנקרא קופער ותסיר מעורב
בשמן ומשח השער. ע"ח ימשח בשמן שומשמין
שנחבשל בו הדם לחו"ב ר"ל תשמוק טלפי חמור
לעשר ויעשה כמיס 11 דודחים הוח מין רפואה
להריון ונקרח בלטין ויחוו"ם מיניקס"י חו לסידם"י
שמן יתסמין. מעשה טוביה 12 תם תלה לטרוב
שמן כמיס תערב השמן מחלה בחלמון ביצה היטב
ותח"כ יקבל המיס כשתערבבו 13 שמירה למי שפגע
בליסטיס פתחום חו לכל לרה יתמר ג"פ מחני"ק
הוסיעטו מזאת הלרה ותסי' בעזרי ובשעדי ח"ם
14 לחוש לחדם שברח קח פלפלים שלשים וקח
סמרטוט מבגדו וסיד ומומן חזק ושים הכ"ל על
החם. ותתמר כשם שחלו הדברים מרוחחים
ומתחממים כן ירחמו ויתחממו כל רמ"ח חברין
ושס"ה גידין מפנ"ם עד סיחסך חת תשתו ויעוב
חליה במהרה בלי עיכוב כן תתמר ג"ם וילחם
15 לעכב דם שבעה חיים מריצים זע"ז והוכה
זאת וחכלו זאב כשם שלא יצא דם מסילר הניסול
פנ"ם ויה"ר מלפני תניטו שבשמים שתשלח רפו"ם
רפואת הנפש ורפואת הגוף לחולה הניסול פנ"ם
כשם שחתרפא חזקי' מלך יהודה מחליו ומריס
הנביחה מלרעתה תכי"ר 15 לחם לעכב דם החוטם
תן תלבשך על מקום שהדם יולא ותמור תדם נטע
נן משה קרע היס ובקע מעיינות תהום רבה
ותרובות השמים נפתחו ויכלא הגשם מן השמים
כן יתמר ג"ם ויכתוב על מלחו מ"ן זע"ן וסניו יסי'
לגפון בשעת כתיבה 16 לחם להסברה ר"ל תני
משביעבם תלפי מלחכים העשרה ס"ת עם מלחכי'
עם העשרה ס"ת עם מלחכים עם העשרה ס"ת עם
מלחכים שמם "גבריחל "מיכחל "רפחל שלחדם
הזה לח יזיק כלל יכתוב הלחם הכ"ל על נייר

ומצרוף לחפר ותן החפר תחת הגומר של התינוק ולכריך הגומר עם מטפחת וכן יאמר ג"פ 17 לחם לרוח שהזיק ר"ל וזה טוב לספיכת שעוה ואמר בנקשה ממי ממך בשם רפאל ובשם כל לבוות השמים ובשם הנעלם שתסיר מנוף סכ"ם תומ"י בלי היזק ואם לא תסיר ממי מחריס לוחך בחרס ב"ד של מטה ובחרס יהושיע בן נון בשם שהחריס את עיר יריחו כן ממי מחריס לוחך ואת כל החולות שבעולם שתסיר ותלך למקומך שנלקחת משם ובשם הסר משמדאי בחתי לדבר ולאמר אם כח זה מחתי' הן ע"י כישוף והן ע"י לחשים והן ע"י חרטומים או מזינה ביפת או מאכילה או משתיה או מרוח רעה יסיר וילך עם הדיבוק ואני מבקש עם השמות הקדושים היוצאים משסוק של רפח כח לספ"ם לרמ"ח אברין ושס"ה נידין כחוך שאר חולי ישראל הן כלה מחשוב הכ"ת בטול בטול ומבוטל ומבוטל ומבוטל לא תחה וכל העם תשר כרגליך תשר העם וכל תחה לא ג"פ יבר והסוך מקום מוכך תרן תלחה ממיי"ם יהי' כח רעוזה קדם שר לכח השמים לשמור סכ"ב מחולצת הרחם וחולצת הלב ומן חולצת ידים ורגלים ומן כל מרעין בישין ומכל מורח ומד ומכל חולי המתרגשי' וכחים לעולם אמן כי"ר כי"ר וכשם שסגנ"ג שסוכ"ג שסוז"ג תשריקי"ם תברקי"ם תג"ן תג"ן גת"ל גת"ג כל מקום שכתוב בספר הזה שמות לא להוליח ח"ו מפיו תלא לכוון ואחר סכילה 18 לחם לע"ה יאמר חיוב הלך ופנע בו תליהו והי' שרוי בלער ואמר תליהו לחיוב מפני מה תחה שרוי בלער אם מפני כחב לב או מפני כחב רחם ואמר לו מפני כחב רחם, יה"ר מלפני תביהו שבשמים כשם שנלחם רפואה לחיוב כן תנלח רפואה לסכ"ם מכל עין הרע ומכל סרעיות הכחות לעולם חגם"ח 19 לחם לכחב רחם יאמר המוחם הי' הולך על שפת הנהר ופנע בו מלאך מיכחל הסר הגדול והנחם הי' כמוח והשור הי' נועח אמר לו מיכח"ל להמוחם לחגם תלך ואמר לסכ"ם ליבב כמלחו ולהוליח את עיניו אמר לו מיכחל המלאך לחי מבביב לוחך בשבועה מורחה שלא תלך ולא תירון חלא חלך ותביב ברחם גוי היוצא בלב טוב ובשם חפילה וירפא סכ"ם מכל מכחוביס שבעולם ויקוייס בו מקרא שכחוב רחפך עליך בכרמל ודלת רחפך כחרגמן מלך חסיר בכבביס, בכבביס חסיר מלך כחרגמן רחפך ודלת בכרמל עליך יהי' ורחפך מן "חוריחל "נבריחל "עוריחל 20 לחום לח"ב ר"ל, יאמר בשם ה' חלהי ישראל ובשם המלאך רפאל ובשם כל לבוות השמים ובשם הנעלם חני מחריס שתסיר מנוף סכ"ם 21 לחם לעיה"ר יאמר בעזרת החל בשם (סר"י) הרופא לכל תחלואי יסיר ממך סכ"ם כל חולי ומכחוב ורוח רעה ועיה"ר הן ע"י חים או חשם או נפר או זקן לא יזיקוך לא בבשרך ולא בנפשך ולא בלבך ולא בשם"ה נידך ורמ"ח מבריך חוסיך ועורקך, כי חליהו הנביא פנע במלאך "חשטרכ"י" חמר חל המלאך להיכן חתה הולך יאמר לו המלאך חני רופא לילך לספ"ם, ואמר לו חליהו משביעך בשם ה' חלקי ישראל שלא תהי' לך רשות להזיקו לא בבשרו ולא בחחר מרמ"ח חברין ושס"ה נידין וחוסין ועורקין כמו שלא שלטה עיה"ר בזרע דיוסף כך לא ישלוט עיה"ר בספ"ם כי מזרעה דיוסף קחתי. בן סורת יוסף בן סורת עלי עין בנות לעדו עלי שור. חז יביר "משה" ישראל חת הסירה הזחת עלי כתר עמו לה כתר חפרוה שרים כרוה נדיבי עם במחוקק במשענותם ויאמר הנ' מסוקים הללו בם' ויאמר בשם שרפח הביי"ת חת חזקיהו המלך כך ירפח לוחך מכל חולי ומכל לרה ועיה"ר ורוח רעה בשם הקדוש ב"ה בל"ה אמן אמן אמן סלה סלה ועד 22 לחם לתולעים שבחרם ר"ל. סם חני עומד על אחן ואחות בקוכלוה להסי"ת של התולעים למקטם ועוד נדלם שחוכלים לספ"ם לבשרו בין תולעים לבניס ובין חדומים ובין ירוקים ובין שחורים ובין כמרחה חלמון שיעמדו מלחכול בשר בפ"ב ויהי' נקי מכל נער אמן"ו בן יאמר ג"פ 23 ע"ח בשם ה' חלהי חברהם יחק יעקב שלשה תולעים הי' שחכלו חת חיוב אחד חדום וח' שחור וח' לבן ומכולם ריפח אותו ה' בן יעיל הסי"ת חת פנ"ם וחל ישלטן עליו וימיתו כולם מוך מחולע הלב שבנוף פנ"ם אמן"ו 24 ע"ח בשם חלהי ישראל שמעו לח לחם תולעים חני משביעכם עם שמות הקדושי' והטהורים, בין תולעים גדולים ובין קטנים חני מקלל אחכם עם הקללות שקילל הסי"ת את הנחש שלא תעשו שום רעה לספ"ם חת בשרו לח תאכלו חת דמו לח תשתו חני מקלל אחכם עם הקללות שקילל יהושיע חת העיר עם כל הקללות חני משביע וממית ומכלה אחכם שלא תזיקו לספ"ם רבון העולמי' שלח רפו"ם לספ"ם ע"י המלאך פר"ם הממונה של רפואה זו ויקויים בו מקרא שכחוב רפחים ה' מרפח הושיעינו ונוושעה כי תסלחינו אתה. חגח חל לח

רפה נה לפכ"פ לה' היסופה על עמך ברכתיך סלה תמפ"ו:

סגולות (ה) למשתין דם לכסל סומים כמים ושתה ז' ימים לילוסים, סגולה להרבות חלב לאשה כתוב על לד ימין חילו השימות ת'י'מ'י'ה' ת'י'מ'ה' ועל הלד שמאל כתוב שמאל ת'מ'ל' ותליק הטער. כדוק. תלפיות בשם כ"י, סגולה לפפפיים מועיל אם יעדוף לאסר ויעמו בפי האשה ירפה מולי קופי ההשתנה ואם יבלע ז' ומשם בעודם חיים מועיל לנשיכת האשם. תלפיות עוף בעלי חיים, לבטל כיסוף כתוב על לוחר החולה ע'מ'כ'ו'ת'ל ס'ו'ט'ר ס'ו'ל'ע'ן ו'ת'כ תמשה לילו השמות כמים או ביין ותשקה לחולה ויתרפא בדוק תלפיות בשם כ"י, (ג) להמית התולעים שבבטן תחכום על הבטן מין הקרקע סחכפ"ר תלחוי"ז כל"ח לחולה המשגל קח מי בלים ותערב הבלים עם המון שלהם ותופיף עליו רבים טוב ותחול וזה מועיל (ג) לסיכור שלא יאשה עור יקיז דם מהזרוע הימין שלו ויערבו בחיזו מחכל שיחכל ויאכל השתייה (ד) לקדחת, ים בקלה גב החרגול עשם ת' שברשה בנקוב הימין. סגולה לקדחת תמידי לחלות עליו, והעשם מגב השמאל סגולה לקדחת רביעית, ולנקיבה מהרבגולת כל"ל, (ה) להסיל הרדמה של האדם קח עור נחש ושור שועל ותשים תחת רחשו וייען כמת (ו) אם תשים בילה נמלה בעור נחש, לא תשים בהסמורה ממכור מהר ואם תחלה עליך תגלה תוריך (ז) להרבות חלב לאשה קח שלי גפן ובשל בחלב עזים וקח זרע שעתן מבושל במים וערוב זה בזה ותשקה לאשה בדוק ומנוסה (ח) לאן כתוב בשם זה [נמ"ר כ"ד] על קלף בשר וכתוב בטהרה ותקברנו על חלוקך וחלך לשני מלך או שר ותצליח (ט) להחזיר דם נדה תשתה מי עלה חפץ בדבש ג' ימים או תשתה קטון מבושל ביין כמה ימים ותחזור הדם כברחשונה (י) לסיר הכיסוף יך על החולה ילחוש כחזו הימנית ג"פ וכן בשמלית מ"פ כל אדון ורוחין בשם הקדוש (תחפ"ק) סיסור כל כיסוף מפלוני עוד כמה דברי תפלה ויועיל: (יא) להרויח בגורל או בלחוק קח מחט שתפרה בה תכריכין ותן על לחתו תרם שתחה מפחק עמו ותרויח (יב) לאשה שמולת בעלה קח עין ימין של טנל ושרוף בלם ושחוק היטב וערוב כמים או בשמן ותמשח בשר הערוה קודם תשמיש ויועיל, (יג) לתפוס דבר חם ולא תכוה קח חלמון בילה וגפרית ומשח ידך ולא תכוה (יד) לעצור סוסת יקח ת' דרה"ס ומלי הלחוי"ן בשרבי שייטב ותשחק דק דק ויקח מעט מעט על כלות י"ב שעות ויועיל. (טו) לא תערב נסורת ברזל לרוף שעה"ל כל"ח וגפרית כחום וינוכל כמים תהווה ממנו כחוך ד' שעות להבות לא מעלמו מספרי הקומ"י (טז) לא תקח בילה ותחלחה פיד מי וגפרית ופחוש פיה היטב ותשליכה במים חמין ממנה לא גדולה במים (יז) רפואה לעמורים לו מכל מקום דם היונה מהנוף קח לשרדע וברוף לותה לעפר ותן העפר על מקום הדם בדוק, תלפיות (יח) לקוסי השתנה ברוף פפפפין ותן בפי האשה ויתרפא תלפיות, (יט) סגולה לחולי עינים יפה עליו עין זאב מליח ויועיל ותן הזאב יסיר הפחד תלפיות, (כ) הזכיר"ם נקרח בערבי זאב"ד יולית ממין החתול ורימו טוב סגילתו להרבות תאוות המשגל לא תשמש העטרה כזה ויועיל להריון ולא תתן לותה בעבור האשה טוב להמיר למקומו הרחם היורדת למטה תכל האשה לא תריח בו כי תוכל ליפול בחולי תוקה הרחם (כא) סגולת האמב"ר מחזק הלב והרוח המיוני והמוח והגידין והשלומכה קרא ומלריך שנות הזקנה ומוליד שקרות וטוב לחו"ל (כב) סגולת המו"ר הוא פיוע"ם כל"ח הקרקע מום"ק בערבי סגולתו כמו האשבר והבחינה שאם יריח בו יכוה לידי רעיפת דם מגירין תלפיות, (כג) לידע הגנב קח קלף הפשוי לפ"ת לו לתפילין ורשום עליו עו"ם עו"ם עו"ם ותלה הקלף בלוותר תרגנול לבן מיד יעלה על רחש הגנב לו יסוך לותו תלפיות (כד) סגולות מהקלפון תשר להרמב"ם ז"ל, לחולי רע ר"ל יתן קלפי מליצה הקרקע בחוקים של הבטן ויניחו של הבטן עד ד' שעות ויעלור כן הוא בנסיון (כה) לחזק המשגל למי שאינו יכול רחוי סיעמוד מהזיעה והמרחלות המזיעים ויעזוב הקלף ויעשה מריחת כפות הרגלים בשמים החמים כי זה מחזק הכליות וכלי הזרע (כו) לשמור ר"ע מקרי בחלום יקשר עופרת על הגב לך הוא דבר שמזיק בכליות לכן לא יניחו הלא בחמלע הגב ולא למטה במקום הכליות, וגם קפו"ל יתן על החמה ויועיל (כז) ואם לריך לחזק המשגל ואכל עדשים מבושלים הרבה ויועיל (כי זה מביא הטשה בבטן ומועיל) (כח) למשגל החים והאשה יקח בפיו מין הקרקע חלחי"ת בערבי חכחות הוא מין חלבנה בשעת תשמיש (כט) טוב דברים מחרים

המחממין

המחממין ים מין הנקרא עלי קארדימאמא ירחח ויסוך הטרוס לו מין הנקרא מוסק בערבי וכל"ח פחמם ודימו טוב מאוד וזפרי"ן ניין רוחני ירחית ויעבול בו בגד פחמן ויסוך בו. 2 לחדש שיבן כמה פחלה קח מרה של הח"ז ותן לו לפחות תוך חיזה מפקס ויפחה וייבן וחס ד' תרפא להקיזו תן לו לפחות מומזויקין מיד 3 מי שחיבו יכול להזדווג לפחתו יחלה בלווחרו תן של פגר ויועיל 4 סגולות מהרמב"ם מס' פרקי משה מוח הכבשה חס תחפח בו חביבי הטרפים יקל למיחת הפעיים בלי כחב 5 שורש קרן השור חס תחפה חפרו במים במים יעלור רטיפת דם המחירים 6 לחולי הכפות וכחב הפרקים קח עלמות ב"ח וחרוף לחוח לטפר ותפקה לחוח ותרפא פלחות 7 לחזק הכבד והמלטומה קח מוסטק"ח וכשל במים ויפחה 8. חמין הפחרוג מסיר הלמה ומחזק הטפס 9. לחולי הפעים קח חבן חלטקי"ק והוח לחדש ויודעים בו הלורפים ודוק היטב ויתן על הפעים וילבשם וימצע מכולם 10. לחרפח קח מרדל ותן בחוון ויבריח 11. לרפש ורעדה שברחש קח שוהם הוח קריסטאל ושריף וכחוש במכחפח חבן ולח ברזל ויפחה מימיו טרך קלל בחלב הפחון ויועיל לכל מורפות הקשות ומורפות הלווחרן. לקוטי הטחול קח זכל העזים עם קמח שעורים חילם בחומן ויחבוש במקום הכחב חון מהטרפים הרבים והטפים שמזיק להם, 13. זכל היוטים יודק ויוסיף וירטח בו בכלחי החברים הנושנים וכחב הרחם והבטן והכליות והפרקים 14. פלפל החריף דרכו להחיך הרוח עב הטוסף ודוחה מה שיחגבן הפלטומה ומה שפלוה לל שפל הבטן ועוזר לל העיכול וכן הסוס: 15 לעשות כר שלח יכבסו המים קח דם ההקזה וכשל עד שיפחר רביעית וקח פחילה וכשל בחותו הדם וחותה הפחילה לח יוכל היש לכבותה 16 לעבר שלח יפחד קח מלח חרמוניק"ו וטימטו חמח שיפכב עליה חו יחלה בלווחרו 17 להקיח ולשלשל קח מרירת חיזה בהמה שחרלה וכשל חותה עם יין ומשה הפלטומה ויקיח, וחס חרלה לשלשל משה ממנו על הבטן:

סגולות מס' שבע מוסר (ח) חלמון של ביצה הנולד במילוי הלבנה חס תפיס חותה בכחמים שבפנים יסירו (ב) מים הנוטפים מסריני הנפן חס יפחה חדם מוחם ניין (ג) חס הזרוק על המכה עפר יבש יתרפא (ד) כשחדם מודד יין חו ד"ח ורוחה שלח יעלה הרחיחה הנקרא שחמ"ם יפפסף פי הכלי מבפנים בבורית כפר חו בגביה. (ה) לעשות דיו ירוקה וקח עשב רוט"ה עם קרדילין בערבי קלמי"ס וזפרח"ן ויתן בחוך הכיסול טיפה של מרה ויהי' טוב (ו) לעשות דיו חדומה קח טן הנקרא בערבי בקו"ס חדום ויתן בשמן של שמרי יין הנקרא טורש"י בלע"ז (ז) חס תפפסף סיד של חותיות נמחקים יחירו (ח) חס תמחה שמן של חותיות מטפטפות תוכל לקרותם (ט) להסיכת עקרב ימית העקרב ויתנמו על הסיכה חו יתן כרית מילה של קטן במקום הסיכה ויתרפא כי המילה של חלה"ר נברח כמוך עקרב (ע) מי שבלע עלוקה יקח פפפטין של הסס ויפחה פיו ויקבל הטען ויפול העלוקה להבריח נמליט יניח חנודות ליזוב במקום שהם חו יזרוק עפר וגפרית ויבריחו כולם(י) לחולי טין קח טלף ושמוט בזהב והדם יועיל לחולי טין (יא) דבורים חס תבפלם יועילו לחיזה חבר שחרלה שיחטבה ויבריח חרחון כמים ההם ויבריח (יב) חס תתן נרעיני מלח בחוך הטמן שמדליק יתקיים הטמן יותר (יג) להמה שחיה יכולה להטמין מכחוש שומים ותפפסף חוהו מקום ויטמין (יד) נוחת החוון מועיל לנסיכת הרבורים (טו) לחומנים שנחבד מרחיבם תסיסם בחוך חרדל כחוש ויהי' חדומים הרבה (טז) לוחת החזירים לם בחוך שורש חילן שקדים מריס חו ריימון מריס ימחקו (יז) לם חסוך רחם תרנגול בשמן לח יקרה (יח) וזנגביל לם טפים בחוך כל מחכל מועיל לחולי החטלפות וכחב לב (יט) בזקנים שים יבלת בפיהם יחלכו מחיים ויפלו. עוד סגולות לחרות שחיים מס' ס"מ הכ"ל. לעשות דיו של זהב קח מרה מפור הן בחוכה זפלפרח"ן וגם טנפת זהב ומן הכל בקנקן ותחלה נגד השמש שפה ימים 2 לעשות שבילה הנולד יהי' קליפתו ברזל קח הרכבולת ומן חותה בכלוב ותחלב חותה חבק היולת מהמן שחוכך ברזל ויהי' קליפתו הבילה ברזל 3 סגולה לכל מין מין הרע קבלה מרב הונא לומר ה' פעמים חשחחוה לל היכל קדשך בירחתך. קרייס.

[סימן לשפה הרה זכר]

1 חס זכר זך יופי מרחה הפעים 2 הדד הימין הוח גדול 3 דפק הימין לחיחים 4 נידים שחחת הלשון רטנים 5 בחור פטמת דד הימין 6 נזילה דם מנקב הלף הימין 7 ומבכן הפובר הימין זה הסימנים על זכר:

ילקוט שיח לשער הפרָאות משה

לקט שכחה

מהגאון מהר"ש מאוסטרעפאלי

חגיגה דף ה' ע"ח ר' יוחנן כי מטא להאי קרא בכי והי' לא תמלאנה לחותו רעות רבות וצרות עבד שרבו ממליז לו רעות רבות וצרות תקנה ים לו ע"כ והקשה הגאון הקדוש הכ"ל חדא מאי כולה האי הא למדינן יסורים ממרקין כל עוונותיו של אדם ואי מאי לשון ממליז לו דקאמר ותו למה דוקא ר' יוחנן בכי בהאי קרא ותירץ הכ"ל ע"פ מה דלמדינן בפ"ק דברכות (דף ה' ע"ח) ת"ל ר' לחא בריי דר' חייא בר' לחא הכי למר ר' חייא בר' לחא ת"ר יוחנן חלו ואלו יסורין של אהבה הן כי אשר יאהב ה' יוכיח אלה את"ל מחורחך תלמדנו ת"ח תלמדינו אלה תלמדינו דבר זה ותורתך תלמדינו ק"ו מה ואין שבוח למד מאבריו של אדם עבד יוצא בהן למידות יסורין הממרקין כל נופו של אדם לא כל שכן והייט דר' שמעון בן לקיש דאמר ברית כתלח ואמר ברית כיסורים דאמר ברית כתלח מלח ממתקת את כל הבשר אף ברית האמור ביסורין יסורין ממרקין כל טוטותיו של אדם והקשה מאי ליכא כיניהו ותירץ הגאון דליכא כיניהו דלמאן דאמר מק"ו למדינן דיו לבא מן הדין להיות בכלל ובאן ואין קי"ל דווקא בפילו רבו אבל בפילו לחרים אין עבד יוצא בשם לחירות וה"ה ביסורין למדינן דווקא כמי שממנין להיסורין הקב"ה שלחן לו ואיתו מולה כמקרים אז ממרקין טוטותיו אבל כמי שאיתו מחנין שהקב"ה שלח לו היסורין ומולה הכל כמקרה הוי כמו שבפילו לחרים ואין היסורין ממרקין טוטותיו ולמאן דאמר מג"ם אין מילוק והא"ם דכתי הגמרא עבד שרבו ממליז לו רעות רבות וצרות פירוש שהיסורין הם ללוז כמליזה ואין מולה בהקב"ה תקנה ים לו דהוה אזיל לשיטתו דגמר מק"ו ולמדינן דיו ואין היסורין ממרקין טוטותיו ובזה ניחא הגאון פסוק אחד מפ' ואלה ונם אני אמטחי את נחלתי כני ישראל אשר מלרים מעבידים אותם ואזכור את בריתי פי' שאמטחי אתם לוטקים מעבודים אותם בתולין העבודה במלרייס לכן ואזכור את בריתי פי' הנזירה שוה דנרית מלח נרית דלפי הק"ו אין להם תקנה ולמדינן דיו לבא מן הדין ודפח"ח וש"י.

מרבינו יהונתן אייבשיטץ

מדרש פליאה זכור את יום השבת לקדשו הס"ד ובת כהן כי תחל לזנות והוא פלח ואמר הגאון ע"ם מה לחיתה בגמרא שבועות דף כ' ע"ב עשים מיובת בקידום היום מן התורה למאר קרא זכור ושמור כל שישנו בשמירה ישנו בזכירה ואי נמי הואיל ואתנהו בשמירה אתנהו נמי בזכירה והקשו התוספת לימא ליפכח כל שישנו בזכירה ישנו בשמירה ואי נמי ליתנהו בזכירה דמ"ש שהנ"ג הוא ליתנהו ג"כ בשמירה ותירן התוספת התוספת בגמרא לאמרו ובת כהן כי תחל יכול לפילו חללה שבת ת"ל לזנות הרי מוכח מהקרא כי תחל דליתנהו בשמירה דהל"כ למה לי לזנות לע"כ ליפכח מקשין והכי פירוש המדרש זכור את יום השבת לקדשו ודרשינן כל שישנו בשמירה וכו' קושית תוספת לימא ליפכח ומתרן המדרש הס"ד ובת כהן כי תחל לזנות הרי מוכח מן לזנות דאתנהי בשמירה לכך לריכין לומר כל שישנו בשמירה וכו' ודפח"ח.

מהגאון מה"ר יעקב שמשון מישפטיווקע

מדרש פליאה לדיקים אין חולקין אלא מן הגזל ואין חולקין אלא מן המכסל ואומרים כדרלטומר והיא פלח ואמר בגמרא פי' המדרש כך גזל גוטריקן גם זו לטובה דהלדיקים חומרין על הכל גם זו לטובה וזכות זה חולקין מכס"ל גוטריקן מסחפק במה שיש לו כ'ד'ר'ל'ע'מ'ר גוטריקן כל מה דעביד רחמנא לטב עביד רחמנא והכתיב פלח.

במדרש עשר תעשר זשס"כ לך ה' הלדקה וכתב הספים ע"ם משל ימי הפורים הללה לא נבטלים בפורים שולחין מנות ודרך עניים שולחין לעשיר אינו קטן בכדי להזכיר להעשיר לשלוח לו מדבה כן מלמדנו כל העבודת שאנו עושים להשי"ת זה דבר קטן לערך השפ"ת מ"ם כ"ה וגם הלדקה שבר בשביל שמתעשר זה לך ה' הלדקה זה שאנו נותנים לדקה בשביל שיתן לנו ה' שפס ע"כ ולכו בושת הפנים: תכוח דע מה למעלה ממך פי' תמיד אתה לריך ליודע שכח"ו מה שריין למעלה ממך היינו שכוח רחוק ממך. משנה תכוח יפה שעה אחת בתשובה מכל חיי העה"ב והוא תמוה ולפרש זאת דאיתא במקום שבע"ת עומדין אין לדיקים גמורים יכולים לעמוד מה לשון עומדין

הל"ל מקום שבע"ת הולכין ולפרש זאת הכה הבע"ת מבוקשו מהפי"ת אלא יסיר עין השנאתו מעליו אפילו רגע אחת ואם הקב"ה יתן עליו השנאתו אין לו לתבוע שום הטע"ב כי מחבטל הבחירה בשכר ה' אינו מניחו אפ"ה ניחא להבע"ת ובלבד שלא יחזור לאיסורו כי טעם טומאת לאיסורה וקשה לפרש ר"ל מחבטל אלו הבחירה כי אם היה הבחירה בידו הוה פיקה האיסור ועתה כשאין לו הבחירה נקרא עומד כמלאך אבל לדיקים גמורים כשיש להם הבחירה נקראים הולכים זה פי' מקום שבע"ת עומדים. וזה פי' יפה שעת אחת בתשובה טיינו אימן הקב"ה עין השנאתו עליו מלילך עם הבחירה אלו אפי' רגע כל"ל מקורת רוח עולם הבא.

מהה"ל מרוזין.

באין מלין יומר מול מגיד שבע ומגד ליעקב דבר חוק ומשפט, לדקימו כמשפט המלך המשפט, מהוזו כיד מדת משפט, וכל מתמימים שהוה לל תמונה, הכוזן ובודק נגד נסתרות, והקשה הרב מיר וקדים הנאון בעל ספר קדושת לוי בתין מלין יומר בשכיל זה מגיד ליעקב דבר חוק ומשפט, מה משמיעו בשכיל שתין מלין יומר על שום מלוה מגיד ליעקב דבר חוק ומשפט, מי המגיד ולמה יגיד, לכן פי' כי ידוע שיש ג' מיני טומאת טיינו חטא עון פשע, חטא נקרא שוגג בעלמא, עון נקרא למלאת תאוותו, פשע נקרא שהם חטא בלי שום טעם רק להכעיס את בוראו זה תלמוד מבקשים סליחה ומחילה וכפרה, על השלשה מיני טומאות וזה כוונת הפייטן בתין מלין יומר מול מגיד פשע טיינו מול נקרא כנגד המגיד פשע הוא השטן ר"ל לא נשתר לו שום זכות על השטעים שהם נעשו בלי שום טעם, על כן מגיד ליעקב טיינו אתה בעלמך מגיד ליעקב דבר חוק ומשפט וכך תאמר לשטן הלא אתי לישראל שנקראים יעקב שתאמר יעקב אבל נתלמו חוק ומשפט שהם ג"כ בלתי שום טעם הלא גזירה מלפני אפילו הכי קבלוה, לכן לדקימו כמשפט המלך המשפט כי זה תוכל להלדיק אותו כמשפט ואם תאמר הלא בלבד השפע בכר הכריע המדה של ח"ם, אבל כך תעשה אתוזו כיד מדת משפט טייו אם רצית שתכניע המדה של מוכה תחזו אותה המדה כיד מלמטה כדי שיכריע המדה של זכות, ואם תאמר וכל מתמימים שהוה לל תמונה ר"ל איך תעשה טול כמשפט תאמר לשטן הכוזן ובודק נגד נסתרות אלי הוה הכוזן הלבבות כי יש מלות בתין מרגישים בהם המלאכים כמו מתן בסתר וכדומה ר"ל אלי הכוזן אלי כך עושה כמשפט ולא נקרא עול.

ב"ה התנצלות המחבר, בשפה רפה מדבר,

מתמקים קרתיך ה' לכפר עוני להסר יגוני למלא רצוני לפקדימו בפקודת יסופה ורחמים אלי וביתי ובית ישראל עמך הקדושים:

שמתי פני כחלמים דברים לדבר ולספרים לחבר. שערים הם י' ספרים גם ידעתי כי אלי כדאי והגון לכך לך הזמן נרמז שמלאתי מרגליות בין תמור וכיוייס:

הספר הזה התחלתי לכתוב פיתקין פיתקין בהיותי מביתי נגזרה בשע וד בתרן הודי ותימן ושם מלאתי כתבי יד מגדולי הלדיקים:

לומס ולילה עסקתי בתמונה להעתיק עמייס שונים שקרה להם בשת גלותם מימי ירמיהו ותורות מקדושים עליונים:

שי לבתות בית שטון י"ן היו לי בעוזרי לקבלימו בניחם להתקיללו מלחמם ולטזרימו בעזרת נדיבים:

רב חסדים היטו אלי ושם בתירה למלות כסף וכוסף משנה וזה דרכם לספר ולדרוש על המחים והכללה בשולמן מלכים:

אך אלי בהיותי בתרן התימן והסתקתי מקלת מתמרים קדושים וכרוזים ולא סי' בלבי לעשות ספר לך לי כתבתי תמלית דבר ולא דקדקתי לכתוב שמות כל המחברים:

לא עבר זמן עד שבכחתי שמותיהם לך מעט מלאתי וזכרתי מולאיהם מה שהיה כבר על לוח חרותים:

בכל זאת לא נ'חמתי למה לא כתבתי לזכרון עלייהם גבוהים ורמים מבטלי סוד רמי הקומה עזבתי מרגיזתי טבא דלית לה טומי להיות לי לעיניים:

גורס עלילה נכג אותי לתרן גזירה תרן התימן בין גוים תבר אין להם מלך ושרים שודדים ושוללים והורגים בפרט ליהודים:

וולרי וכורתי עשה עמי נפשי נגלים ונסתרים גדולים ונפלאים כי נפלתי בין רוחים וגחלים וזרקו עלי בכידים ורמחים:

משמים רחמו עלי בעת תפילתי על הלדיקים ועל החסידים עטוף על החמור כתן עלי והכותי ונפשי מותי סוד רגע ונתבתי בין המתים:

ני **ישראל** תבי ולדקת ונומות תמי הלדיקת

יקוט התנצלות המחבר משה

מ' קריינצי נבנ"מ בת ר' לבי ע"ה וקדושת מורי זקיני ר' יהודא יצחק זצ"ל עמד לי להיות נמצא בין החיים:

עוד המתך נרשה במלחי מחר שתפרו וסימן כ להזכירנו להודות להנ"ל ולשבח על כל החס

מאר סוב גמלנו כנסי נסים:

עוד זה מדבר וזה בת מכתב מז' הקופה ר'

ויסל בת האדי' כי בני החתן יעקב יהודה ילמק נקטף עידו בהיכומיוחד הי' בפרנו ממחנ' הבעפטיו:

בן ביום מלחתי על ספר למי מקדושים שהסיר שחרס מחבר עולם לו במקום בן הסעם נדהמו לכתוב מילין בספר וגרפתי והוספתי ויסיתי ולכמוב שמות החיים והמתים לכן למי וריעי ומדועי כל מי שיעיין בספר ידיעני לכף זכות שכמה פעמים

רוב הטעות והתיקון

דף ט' ע"ג שורה כ' וסכרו. ל"ל ועכלו: דף ט' ע"ד שורה ל' ותגל. ל"ל ותגל: דף י"ב ע"ג שורה ל"ח ושהמו"ם. ל"ל ושר החופים: דף י"ב ע"ד שורה ל' רקיעים. ל"ל רקיעים: דף ט"ו ע"ב שורה כ"ח מגוף. ל"ל מגוב: דף י"ח ע"ח שורה כ"ח ומם לשלם לה. ל"ל ומם לשלם חלה לה: דף י"ט ע"ח שורה מ"ג השמה. ל"ל השומה: דף י"ט ע"ב שורה כ"ו מסובב. ל"ל הסובב: דף כ"ח ע"ד שורה י"ז בכפירים. ל"ל בספירים: דף כ"ב ע"א שורה כ"ו ועשהו. ל"ל שעשה: דף כ"ב ע"ב ושמר. ל"ל נשמר דף כ"ב ע"ד שורה מ' כרוכין. ל"ל כרוכין: דף כ"ג ע"ב שורה ח' מחולי: דף כ"ג ע"ב שורה ח' נוכר. ל"ל: של נוכר: דף כ"ג ע"ב ל"ו וירע. ל"ל וירח: ע"ב שורה ל"ו בשם. ל"ל בושם: דף כ"נע"ג שורה ו' לי התמל. ל"ל לי לה תמחל: דף שורה ל"ג מרים. ל"ל במרים: דף כ"ד ע"א שורה ל"ה לבם. ל"ל תלבש: דף כ"ד ע"ב ל"ל נרי: דף כ"ה ע"ב שורה כ"ד למשם תחרן. ל"ל משם לתחרן: דף כ"ה ע"ד שורה כ' ומ ל"ל ומבדילין: דף כ"ו ע"א שורה י"ח תמימו. ל"ל שתמימו: דף כ"ו ע"ב שורה י' זמת נזמת: דף כ"ב ע"א שורה כ"ט הכפורים ל"ל כפירים: דף כ"ב ע"ג שורה כ"ז עשרה. ל"ל עשרונ דף כ"ב ע"ג שורה כ"ז עשרון. ל"ל עשו: דף כ"ז ע"ד שורה ל"ד תנמר להקים. ל"ל תזמר נימנ להקים: דף כ"ח ע"ב שורה כ"ו הסיג ל"ל יסיג: דף כ"ח ע"ג שורה כ"ז מחמת. ל"ל בחמת: דף ל"ח ע"א שורה ל"ח כמרמה. ל"ל במרמה: דף מ"א ע"א שורה כ"ח לכ"א. ל"ל לכ"ח: דף מ"ח ע"ב שורה ל"ט ועכבל. ל"ל ועכל: דף מ"ב ע"ב שורה ל"ה חלו. ל"ל חלול: דף מ"ב ע"ב שורה מ' כ"ד של קפופין. ל"ל כ"ד של מיטב קפוץ: דף מ"ב ע"ד שורה כ"ב כעריס. ל"ל כעדים: דף מ"ב ע"ד שורה ל"ה תיבת למניפס מיותר: דף מ"ב ע"ד שורה ל"ה ז"ה ל"ח לשכותם. ל"ל תכל לח לשכותם: דף מ"ג ע"ג שורה ז' יחזקאל. ל"ל תזיקו: דף מ"ד ע"ב שורה ו' ני. ל"ל היינו: דף מ"ד ע"ג שורה י"ז הל"ו. ל"ל הר"י: דף מ"ד ע"ד שורה מ"ב שחלם. ל"ל תחלם דף מ"ה ע"ב שורה י"ד הסתיר מסתר ני' מסרי וכו'. ל"ל הסתר מסתר ני' חלף שלי"ם ע"ד מסרי וכו': דף מ"ח ע"ח שורה י"ד דוד. ל"ל דויד: דף מ"ח ע"ב שורה ל"ג רוב. ל"ל סוב: דף מ"ח ע"ב שורה ל"ד תזרע. ל"ל תזוע: דף כ"ג ע"ג שורה ו' כי. ל"ל כי: דף כ"ג ע"ג שורה ל"ו מכות. ל"ל מנות: דף כ"ד ע"ח שורה מ' ני' טוב. ל"ל תורה כמ"ק עולם טוב: דף כ"ד ע"ח שורה כ"ה ו"ם. ל"ל הוי"ם: דף כ"ד ע"ב שורה ל"ם כפת. ל"ל בעת: דף כ"ד ע"ג שורה כ' עכל. ל"ל על כל: דף כ"ד ע"ג שורה ל"ח תרי"ם. ל"ל מרם: דף כ"ם ע"ח שורה כ"ם ותכלם. ל"ל ותכלה: דף כ"ה ע"ח שורה כ"ח ני' שרי. ל"ל ני' שי

לקוט לוח השעות והתיקון משה

שדי וני משה : דף כ"ס ע"ב שורה ז' רבים . ל"ל רמ : דף כ"ס ע"ג שורה כ"ג יקירם . ל"ל וקודם : דף כ"ס ע"ג שורה כ"ג תושלה . ל"ל תפילה : דף כ"ס ע"ד שורה ל"ז תחודם . ל"ל התחדשים : דף כ"ס ע"ד שורה מ"ב לזווגם . ל"ל לזווגם : דף כ"ו ע"ח שורה י"ח ומייב לקרות . ל"ל ומייב תדם לקרות : דף כ"ו ע"ב שורה ג' דריק"ס . ל"ל דביקס : דף כ"ו ע"ג שורה ז' וכיוכו . ל"ל וכיוכו : דף כ"ג ע"ג שורה ג' היו . ל"ל יהיה : דף כ"ו ע"ג שורה י' הוגים . ל"ל והוגים :

פתרון חלומות מאיכא רבתא

עיכא כלע עינה סימן טל שני חיים שמתקללו בעבירה עינו כוחבת ז' מחין חולה כ' סיכן סימן ב' חמים חולה סימו כוחב קרובו חולי סימו נופל בנו לו קרובו מת ואם רואה שהטער סימו כוחבים יכול לחב לו לחם רב יולח ולחבין לטער גדול ואם מכים על סניו יחר לטער ואם חולקים בשר סימן למחלוקת אם בבשן לו בחטור לו מדות דבריס רעים יהיו לו . הרואה שלג נקין יניד של שרשה רואה ח"ע פורח ילך לחרחוק הרואה כרס חשתו מעוברת הרואה עכיס ינדל מס שמיי חולד ואם ילכלך הנפן תפול היל הולך יחף סימן רע חניד ליעקב הרואה יוב"כ לו יבוחים סימן מות ר"ל הרואה יניד, לכן סי' כ' חולך למרחוק יכול לו מסס כחניס הרואה מטח פון מסס, חטח רע לו הרואה חרב לחריו פחד הרואה נקרל לחלחת תחתו, פ[illegible] לריך יחרב הרואה דלת בית נופל סום [illegible] לכחים חרואה ליסור תופס בחיקו לו דנים תשר סליח [illegible] חרשה, [illegible] וזה [illegible] חם הוח פנוי יקח חשה ואם היח פני[illegible] סיכנו [illegible] וס שרח חת קו לריכי' חעני' ויעשנו כפרות [illegible] ונקבה לנקבה עולה להר סימן לשר חוכל לח [illegible] בני חדם יבכו חוכלים והוח חינו חוכל בני [illegible] יבכו ולח הוח חחפלל יעטרך לחפלה על חיזה

דבכל לח סניס יהיו כעשה יום ח' כל מה שירחה לשמחה יהפך כ' חו ב' חין בו חמת יום ד' ויום ה' פחרוחו טוב ויתקייס חחר ימים רבים יום י"ב בכבוד ובשמחה יהיו חזוגך יום י"ג לך' ימים יהיו כל מה שחרחה יום י"ד וט"ו יהיו נקרוב יום ט"ז לחחר זמן יתקייס יום י"ג לך' ימים יהיו חילו חח"כ תשמר יום י"ח י"ט לכ' יום יתקייס יום כ' כ"ח כחשר ירחה כן יהיו יום כ"ב לח יהיו כלום יום כ"ג יהפוך לריב ומלח כ"ד יבחיי[illegible] ולשמון יום כ"ס וכ"ו נקרוב יהיו עם י' ימים כ"ז כ"ח כ"ע כל מה שחרחה לשלום ולשמחה יתהפך יום ל' כל מה שחרחה לשלום יהיו . הרואה מלחך בלבנה מורה מלחמה בחמה זר ח' ילחם עם המלך ומולח ליקוט חבואה מקמה מזוניותו בעוב כחב רב מחריו חו נשבו פרנסתו מרוחים הרואה שקודרים חבואה ישמע בני חדם שהורגין זה לזה המלוס בחחילת הלילה חיכו חוכ[illegible] חמת בחלית שקר וגם חמת קרוב לבוקר

כולו חמת :

די מחלרו חשר יחסר לו ר"ח נמ"ע שם וס"ת נמטי' כח"ב רמז חס לח יכול להושיע לי בשם לפחח יחן לו כתב מלילה . בשם שבעש"ט :

תם ונשלם חלק שני .

מודעה

כ"מ שמוכר שם גוי חו עכו"ס שכוונה ב חומות הקדמונים חשר לח ידעו חת הנב"ס לח כן עתה חשר ידעו ושכירו חת הנב"ס וחלו דורשים שלומם ועוכחם .

Eigenthümer Des Verfassers Rabbi Moses in Czafat, (Palastina).